

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

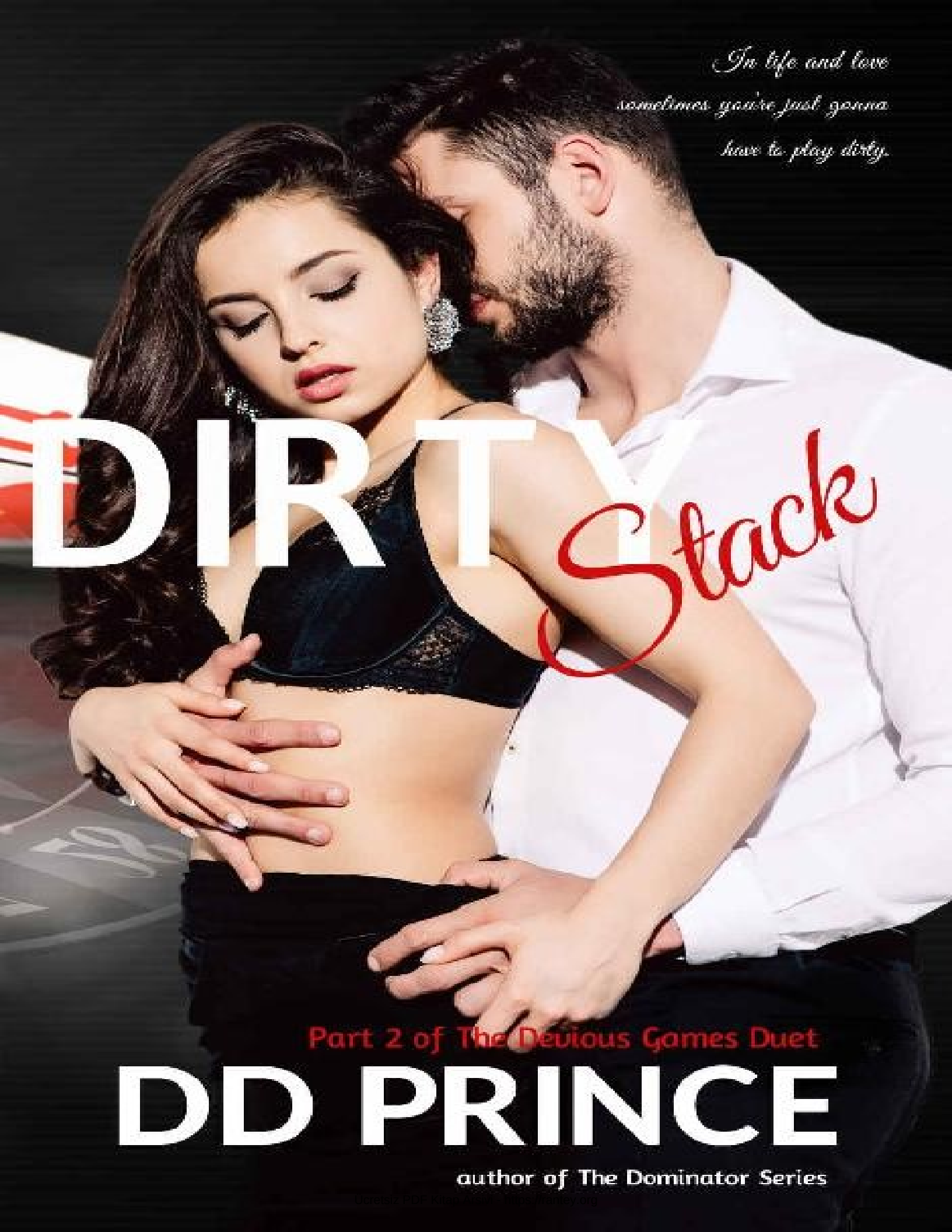
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man with a beard and a woman with long dark hair are shown in a close embrace. The man is wearing a white shirt and has his arms around the woman's waist. The woman is wearing a black lace crop top and has her eyes closed. The background is dark with some faint, out-of-focus lights.

*In life and love
sometimes you're just gonna
have to play dirty.*

DIRTY

Stack

Part 2 of The Devious Games Duet

DD PRINCE

author of The Dominator Series

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

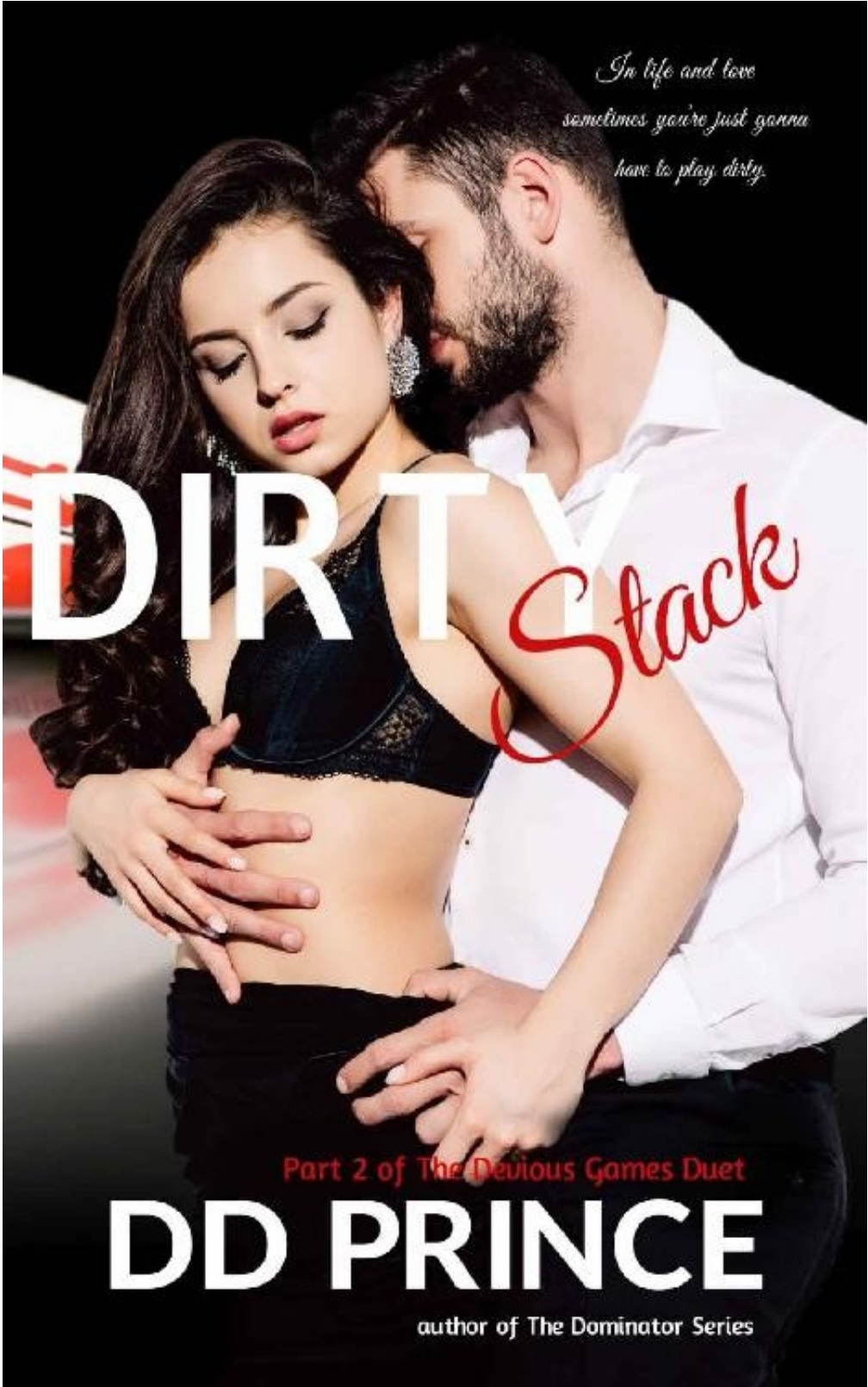
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

*In life and love
sometimes you're just gonna
have to play dirty.*

DIRTY

Stack

Part 2 of The Devious Games Duet

DD PRINCE

author of The Dominator Series

Kirli Yığın

DD Prince'den Şeytani

Oyunlar Düet Bölüm 2

©ddprince.com - 2021

Bu tek başına değil.
Lütfen bu kitabı okumadan önce Kill Game'i
okuyun!

©Copyright 2021 by DD Prince - ddprince.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap yazarın fikri mülkiyetindedir ve yazarın açık izni olmadan kopyalanamaz, dağıtılamaz veya paylaşılmak üzere saklanamaz.

Lütfen yazarın çalışmalarına saygı gösterin ve bu içeriği yetkili bir kaynaktan okumak için satın alın veya abone olun. Teşekkürler. <http://ddprince.com> adresinde bu yazarın tüm kitaplarının bulunabilirliği hakkında ayrıntılar bulunmaktadır.

Killian beni Ray'le yaşadığım cehennemden kurtardı.

Ama kızartma tavaından çekilip doğrudan alevlerin içine mi atıldım?

Dirty Stack, psikolojik bir romantik gerilim olan The Devious Games Duet'in ikinci bölümüdür.

Lütfen bu kitabı okumadan önce birinci kitap olan Öldürme Oyunu'nu okuyun.

Eğer bu kitabı beğendiyseniz, lütfen yorum yapın. Bir kitap yorumu, hatta hikayeyi beğendiğinizi belirten birkaç cümle bile, harika bir yemek deneyiminden sonra sunucunuza bahşış vermek gibidir. Teşekkür ederim!

DD Prince'in yeni çıkan kitaplar, ücretsiz ürünler ve satışlarla ilgili haberler için hazırladığı haber bülteni The Scoop'a abone olun. <http://ddprince.com/newsletter-signup/>

DD'nin Chickadees'ine katılın, Facebook'ta özel bir grup, eğlence, teaserlar, yazar ziyaretleri, kitap konuşmaları ve en önemlisi... **shenanigans** için yazarın okuyucu grubu. <http://facebook.com/groups/ddprincefangroup>.

Adanmışlık

Sorun yaşadığınızı fark edenler için
Yaşadıklarınızdan dolayı kendinizi tanımak. Umarım
kendini tekrar bulmaya çalışırsın.

Belki hiçbir zaman eskisi gibi olamayacaksınız ama umarım
aynaya baktığınızda bir şekilde kendinizle gurur duymaya,
güçlü olmaya ve kendinize sevgi duymaya başlayabilirsiniz
- bu zaman alsa bile.

xoxo

DD Prince

1

Killian On Altı Yaşında

"Gel buraya, seni küçük pislik!"

Bunu duyunca koşmaya başladım, sarı yolda ilerliyorum. Bir buçuk yıl daha evim diyebileceğim bok çukurunun kapısına doğru ilerliyorum. Bağırışlar On yaşındaki kardeşimi hedef alan o pislikten geliyor. Bu ona ilk seslenişi değil, gerçi artık onunla aynı boyda olduğum için bunu sadece duymadığımı düşündüğünde yapıyor. Altı kapı öteden duyduğumu düşünürsek, bir şey için gözyaşı döküyor. Her zamanki gibi.

Sarhoşken kötü, ayıkken kötü. Willie'nin şu anda hangi versiyonla uğraştığına dair bir fikrim yok. Saat henüz beş değil ama bu pislik için fark etmez. Onu her saat içerken gördüm.

Futbol takımını bırakmak zorunda kalacağım. Bir haftadır bunu düşünüyorum ve daha fazla erteleyemeyeceğimi biliyorum. Bensiz Willie için çok fazla zaman. Çok meşgul olduğum için onu alıp bırakamadım.

çoğu gün okula gidiyor ve onu zamanında okula götürecek kadar erken yataktan kalkamayacağını biliyor ve

Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum, bu da haftada en az birkaç gün antrenmandan sonra eve döndüğümde çocuğu aramam gerektiği anlamına geliyor çünkü onu almayı unutmuş.

Okuluna beş blok uzaklıkta ve onu okulda, mahallemizin uyuşturucu satılan meydanı olan parkta ve geçen gün sarhoş bir çift ile takılırken buldum.

Bloğumuzun sonundaki depoların yanındaki serseriler. Bektan bir sitede oturuyoruz, öyle takılabileceği bir yer değil.

Ya keşler ya da evsiz sarhoşlar olacak.

Onu rahatsız ediyor, kızdırıyor - ya da etrafta çocuklar varsa, genellikle daha büyükler ve ona sataşıyorlar. Beni görene kadar, sonra kaçıyorlar. Okula her zaman geç kaldığı için rahatsız ediliyor, bektan ayakkabıları, çok sıska olması, sarhoş annesi yüzünden taciz edilmesinden bahsetmiyorum bile.

Annemizin annesi Nan, o öldüğünden beri işlerin ne kadar kötüye gittiğini görse annemin suratına bir tokat atardı. O kadar da değil.

Ondan önce de o kadar iyidiler ama daha da kötüleştiler.

Hemen kapının kilidini açıp içeri daldım.

Kapının hemen yanındaki pislik, kardeşimi yırtık tişörtünün arkasından tutup vestiyerden çıkardı.

Beni görüyor ve Willie'yi bırakıyor; Willie tökezleyip dizlerinin üzerine düşerken iri gözleri beni görünce korkudan rahatlamaya dönüyor.

"Çek ellerini onun üzerinden. Sana daha önce de söyledim," diye ısırđım, "Ona dokunmayacaksın."

Geçen hafta Cumartesi günü öğleden önce gürültü yaptığı için küçük kardeşimi neredeyse tersliyordu.

Willie Beyblade'leriyle oynadığı ve onları çalıştırmak için yırtma kordonları olduğu için elini vücuduna doğru çekiyordu, gürültülüydü. Ama saldırmaya hazırlanırken köşeden kafamı uzattığımı gördü, bu yüzden pislik hışımla kaçtı ve onun yerine yatak odasının kapısını çarptı, hayal kırıklığını anneme yöneltiyor.

"Sakın bir daha kumandanın pillerini çıkarma, seni küçük..." Willie'yi işaret ediyor.

Burun deliklerim alevlendi. "Seni incitti mi Willie?" Talep ediyorum.

"Sakin ol, Killian. Siktir, evlat. Çok sinirlisin." Max buzdolabının yanına gider ve içine bakar.

Willie başını sallıyor.

"Nerede o?" Ona bakarak soruyorum.

Çocuk üzerinde yırtık ve kirli (Max'in çekiştirmesinden dolayı şekilsiz ve gergin olduğundan bahsetmiyorum bile) bir tişört ve ona çok kısa gelen eski, püsküllü bir eşofman altı ile orada duruyor. Kirli görünen çorabının sol tekinin burnunda bir delik var ve burnu akıyor. Kıvırcık kahverengi saçları da gözlerinin içinde. Altı aydır saçını kestirmemiş.

"Yemek almak için kiliseye gitti," diyor yüzünü silmek için tişörtünü kullanırken.

Willie heyecanlı görünüyor. Utanç verici.

Çocuk sürekli aç. Sırf içki ve sigarayla yaşıyor diye, bu işten sıyrılabileceğini sanıyor.

bizi sofra artıklarıyla besliyor. Eğer ben ve yarı zamanlı işim olmasaydı, işler daha da kötü olurdu.

"Seni yemeğe götüreceğim. Git üstünü değiştir ve yüzünü yıka."

Belki saçını kestirmeye de götürürüm.

Burnunu silerken gözleri daha da parlıyor. "Acılı patates kızartması alabilir miyiz? Parmak tavuk?"

Max bir kutu bira açıyor ve karnını kaşıyarak kanepeye doğru yürüyor. Bu ay ikinci kez kilisedeki gıda bankasına gitmesine rağmen buzdolabında iki tane altılı paket olması ne kadar komik.

Max'in şu anda bir işi yok. Bu da neden burada olduğunu açıklıyor. İşler onun için iyi gittiğinde, her zaman daha iyi yerlerde olur.

Şu anda benden sadece bir santim boyu var.

Burada yaşadığı son zamandan beri. Muhtemelen henüz tam boyuma bile ulaşmadım. Ve onun bira göbeği var, benimse zaten altılı paketim var. Artık çocuk olmadığımı gördüğü için yanımda daha temkinli davranıyor, ayrıca iri yarı olduğumu da biliyor.

Birkaç hafta önce basketbol sahasında kızların memelerini avulayan  bok kafalıyı arkadaşımla birlikte dvmemizi izledikten sonra.

Beni bir yeraltı dövüşüne gitmeye ikna etmeye çalıştı, on sekiz yaşındaymışım gibi davranırsam hızlı para kazanabileceğimi ve benim için bahisleri yönetmek için sadece küçük bir pay alacağını söyledi.

Sanki para kazanmam için ona ihtiyacım varmış gibi. Sanki bahisleri yönetme konusunda benim bildiklerimin çok azını biliyor. Bahis almaya aylar önce başladım ve küçük parmağımda Max'in o aptal kafasındakinden daha fazla akıl var.

Annem, Max'in Willie'ye son vuruşundan sonraki gün bana ona dikkat etmem gerektiğini, aksi takdirde kendimi sokakta bulabileceğimi söyledi.

Evet. Kafayı yemişti, kardeşimi o işe yaramaz heriften koruduğum için beni evden atmakla tehdit ediyordu. Ve o bir dizi vardı. İşe yarayabilecek herkes bir parça kıcını alır almaz onu vuruyor çünkü otuz iki yaşında olmasına rağmen

yirmi iki yaşında bir duman gösterisi gibi görünüyor, gerçekte olduğu şey, bir bok gösterisi.

Willie'nin babası hariç. Etrafta kalabilseydi, hatta giderken bizi de yanında gtrseydi iyi olurdu, ama o yapamamasını sağladı. Pislik ezikler daha uzun süre etrafta kalırlar ve bu son pislik de son iki yıldır gelip gidiyor.

Dedim ki, "Willie'nin yatağa işemesinin ve kabuslar görmesinin nedeni o kadın. O adamdan çok korkuyor. Birkaç hafta önce olanlardan sonra gecenin bir yarısı tuvaleti kullanmak için yataktan kalkmıyor, bu yüzden sürekli kabus görüyor.

kazalar. O adamdan kurtulmalısın anne," dedim. "Ve Will'i onunla yalnız bırakmayı bırak."

Konuyu değiştirdi.

Duymak istediđi bir Őey olmadıđı sűrece asla dinlemez. Sadece kendini dűűnűr. Ve on yaűındaki çocuđunun, o seviűirken çıkıp gittiđini hatırlatmak istemiyor. Őn kapıya yaslanmış, onu fark edemeyecek kadar sarhoű. Brianne Coulter'ın sorumlu olduđu tek zihinsel yara izi bu deđil.

Ayrılmamamın tek nedeni kardeűimi yasal olarak yanıma alamamam. Yasal yűnűnű gűrmezden gelip yine de yapsaydım, okul ve para kazanma konusunda ona dűzgűn bir Őekilde bakamazdım.

Koç futbolla tam burs alabileceđimi sűylűyor ama kardeűimi terk etmediđim sűrece bunun műmkűn olmadıđını biliyorum ve bu olmayacak. Ayrıca Nan'a liseyi bitireceđime sűz verdim, her ne kadar saçmalık olduđunu dűűnsem de. On sekiz yaűıma gelip okulu bitirir bitirmez ve altı aylık yaűam masraflarımı biriktirir biriktirmez, gidiyoruz.

Babası çok gűlű ve bađlantıları olan bir arkadaűımla konuűuyoruz ve geçici bir sűre için ailesinin desteđini alacađım, bűylece kârımı artırabilirim ve on sekiz yaűıma geldiđimde Willie ile beni buradan çıkaracak altı aylık masrafları karűılayabilmemi sađlayacak kadar para kazanabilirim. Kendi baűıma gayet iyiyim ama iűleri bir adım űteye taűıma fikri hoűuma gidiyor. Arkadaűımın babası kan bađı olmadıđı sűrece yirmi bir yaűından kűklerin alıűmasına izin vermiyor ama bende umut verici bir Őeyler gűrdűđűnű sűyledi.

"Bana da biraz acılı kızartma getir, Killy," diye zincirimi çekmeye alıűıyor Max.

Willie geri dűndű.

"Sanki," diye mırıldanıyorum, Willie'nin kapının yanındaki ayakkabılarını iűaret ederken Max'e bir orta parmak atıyorum.

"Dikkat et evlat," diye iűaret ediyor Max ve sonra birasını geri fırlatıyor ve geđirmeden űnce birkaç kez yutkunuyor. "ok fazla

yoksa kıcına eski usul vurmak zorunda kalabilirim."

"Ne zaman yeterince erkek olduğunu hissedersen," diye karşılık veriyorum, gözlerinin içine bakarak.

Diğer tarafa bakıp alay ediyor ve televizyondaki kanalı değiştiriyor.

"Çok tatlısın," diye mırıldanıyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve Willie'yi kapıdan çıkarıyorum. Kapı kapanır kapanmaz sol ayakkabısını bağlamak için çömeliyorum. Bağlaması sonsuza kadar sürüyor ve çoğu zaman çözülüyor. Kimsenin yanında ona bebek gibi davranmıyorum, yeterince rahatsız ediliyor, çok cılız olduğu ve boktan bir annesi olduğu için olduğundan çok daha genç sanılıyor, ama kimse onları düzelttiğimi görmediği için şikayet etmiyor.

"Anne!" Willie haykırıyor.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve bize doğru geldiğini görüyorum, her elinde üçer tane olmak üzere altı plastik poşetle boğuşuyor.

"Hey bebekler," diye selamlıyor. "Anneniz benim meşhur spagettimi yapacak."

"Dışarı çıkıyoruz," diyerek ona doğru ilerledim ve çantaları ondan aldım.

Pişirdiği hiçbir şey ünlü değil, gerçekten, yine de herhangi bir çaba göstermesi nadirdir.

Willie ona "Kill bana yemek ismarlıyor" diyor.

Annem surat asıyor. "Annenin spagettisini istemiyor musun?" Willie, "Yarın yiyebiliriz," diye deniyor.

"Elbette, bebek yüz. Bugün çok güzel şeyler var." Saçlarını karıştırıyor.

Elindeki parayı kendisi ve Max için daha fazla içkiye harcayabilmek için kiliseden onca yiyecek almaktan zerre kadar utanmıyor.

Bu hep böyleydi. Çocuklar için delik ayakkabılar, onun için yeni ayakkabılar. Doğum günü partileri ve Noel hediyeleri için verilen sözler tutulmadı. Ama o her zaman ihtiyacı olanı alır.

Görünüşe göre yeni bir manikür ve saç modeli yaptırmış, bu da paraya mal oluyor - pislik erkek arkadaşına iyi görünmek için para harcamaktan çekinmeyecek, ancak her zaman Nan ya da bir hayır kurumu devreye girmezse bir şeylerden mahrum kalacağız. Ve Nan bir süredir ortalıkta olmadığından, işler bok gibi.

"Patates kızartması için paran var mı, Killy?" diyerek omzumu şefkatle sıkıyor.

"Evet," diye mırıldandım.

"İyi," diye gülümsüyor. "İyi gidiyorsun, ha?"

Omuz silkiyorum.

Pizzacıda çalışarak para kazandığımı biliyor ve Max bahis oynadığımı duyunca beni ispiyonladı. Annem bana kızmadı, onun yerine elektrik faturasını ödemem için beni sıkıştırdı ve ödedikten üç gün sonra ceketimin cebinden altmış dolar kayboldu. O zamandan beri paramı saklıyorum.

"Maçın nasıldı?" diye sesleniyor.

"Oyun değil, sadece bir alıştırma, ama ben bırakıyorum," diyorum. Kaşlarını çattı. "Oh. Beğenmedin mi?"

"Onun gibi bir şey."

Zorlamıyor. Soru sormaz. Onu etkilemediği sürece umurunda olmaz ve bu durumda etkiliyor. Benim daha çok yanında olmam, en küçük oğlu için daha az endişelenebileceği anlamına geliyor.

Çantaları masaya taşıyabilmem için kapıyı benim için açtı.

Max bize bakıyor. "Biraz daha viski alır mısın, Bree?"

"Ellerim çok doluydu. Yiyecekleri yerleştirdikten sonra gidip alırım."

Kapıya yönelmeden önce ikisine de tiksinti dolu bir bakış fırlatıyorum ve koridorda bekleyen kardeşimi görüyorum. O geri gelmek bile istemiyor, bu pislikten o kadar korkuyor ki.

Bir buçuk yıl daha: Yaşayacak temiz bir yerimiz, yiyecek dolu bir buzdolabımız ve uğraşmak zorunda kalacağımız sıfır pislik olacak.

Sabırsızlanıyorum.

Çığlıklarla uyandım.

"Max, lütfen! Özür dilerim!" Bu o.

Ayrıca küçük kardeşimin ağladığını ve bana seslendiğini duyuyorum.

kapıma vuruyor. Willie'yi geçerek dışarı koşuyorum, Max'i odasında sadece bir kot pantolonla, sütyeni ve iç çamaşırlarıyla görüyorum. Yanında yere sinmiş Yatağa uzandım ve tam oraya vardığımda, ona sertçe vurdu ve "Benim işime karışma, kadın!" diye tükürdü.

Kolundan tutup geri çektim ve onu yere serdim.

Ağzını. Dolabın içine düşer ve aşağı inerken metal sürgülü kapıyı göçürür.

"Çek şu lanet ellerini onun üzerinden," diye

bağırıyorum. "Ona vurma, Killy. Vurma."

"Defol git," diye bağırdım.

"Bu küçük pislik bana bir daha el kaldırırsa, Brianne, karşılık veririm."

"Sana meydan okuyorum," diye alay ediyorum. "Şimdi vur bana. Devam et ve sana ne olacağını gör, seni aptal piç. Anneme ya da kardeşime bir daha elini sürersen seni öldürürüm."

Ayağa kalkıyor, kanayan dudağını silerken tişörtünü kapıyor. Sonra beni itti, ama ben fazla uzaklaşmadan

çekip boğazına yumruk atıyor. Homurdanıyor, sonra sendeleyerek kapıya doğru gidiyor. Kafayı bulmuş ve zar zor yürüyebiliyor. Zar zor yürüyor ama kadınları dövebiliyor, değil mi?

"Bebeğim, bekle!" Onun peşinden koşmak için beni itti.

"İyi misin?" Willie'nin omzuna vuruyorum, sırtına bakıyorum ve onu gördüğümde içimde çirkin bir şeyin kaydığını hissediyorum,

dövülmüş, iç çamaşırlarıyla onun peşinden koşuyor. Hiçbir şey hissetmemeliydim. Şimdiye kadar daha iyi bilmeliydim.

Willie dudaklarını sıkarak başını sallıyor. Çenesi hâlâ titriyor. "Yatağına dön, tamam mı?"

Gözlerinde yaşlarla ona bakarak uzaklaşıyor.

Şu anda koridorda, iki büklüm olmuş, Max'in geri dönmesi için bağılıyor. Apartman kapıları açılıyor ve insanlar gösteriyi izliyordum. Annem sarhoş, sutyen ve iç çamaşırlarıyla, saçları dağılmış ve yanaklarında siyah göz makyajı izleri, az önce ona vuran pisliğe geri gelmesi için yalvarıyor.

Annem sonunda "İyi, git seni sikik," diye bağılıyor ve kapıyı çarpıyor.

Yüzü parçalanmak üzereydi ama sonra gözleri bana dikildi ve kızgınlığa dönüştü. Beni işaret etti. "Bunu yapmamalıydın. Her şey kontrolüm altındaydı."

Üzgün bir palyaço gibi görünüyor. Yüzü simsiyah, ruju bulaşmış.

Ona tam olarak ne düşündüğümü söyledim. "Umarım bu sefer temelli gitmiştir. Ondan sonra geri dönmesine izin verdin..." Onu işaret ediyorum. "Başına geleni hak ediyorsun."

Yatak odamın kapısını çarpıyorum.

Beş dakika sonra Willie battaniyesiyle odamdaydı. Benimle içeri girmesine izin verdim ve beş dakikadan kısa bir süre içinde uyudu. Yayılmaya başladı, ben de kendimi yerde buldum.

tekrar uyuyamıyorum. Onun yerine, ortalık sakinleşmeden önce neredeyse bir saat boyunca odasında ağlamasını dinliyorum.

Birkaç gece sonra, yatak odamın zeminindeki ölü uykumdan uyandırıldım, Willie yine yatağımdaydı ve karnıma bir toynak yediğimde kendi homurdanmamın sesiyle uyandım. Max beni ikinci kez sırtımın ortasına tekmeliyor ve acı o kadar şiddetli ki, kendi içime kıvrılmaktan başka bir şey yapamıyorum.

Annem kapıda ağlıyor. Hiçbir şey söylemiyor. Hiçbir şey söylemiyor. Hasar görmüş. Kırılmış. Beni hasta ediyor.

"Alacağın bu, göt herif. Şu andan itibaren kendi işine bak," diyor ve sonra onu itiyor. "Bir kez daha işime karışırsa, Brianne, ya o ya ben."

Kalkmak istiyorum ama başını sertçe sallıyor. "Bırak onu, lütfen, Killy." Gözlerinde bir uyarı ile bir anlığına beni işaret ediyor.

Will gözlerini ovuşturarak doğruluyor. "Neler oluyor?"

Ona bakıyorum. O da alt dudağı titreyerek bana bakıyor ve lütfen diyor, sonra hiçbir şey söylemeden adamın peşinden yürüyor.

"Uyumaya devam et, kardeşim," dedim ona.

"T'mam," diyor ve gözlerini kapatıyor.

Orada yatıyorum, acım azalmaya başlıyor ama öfkem daha da keskinleşiyor. Oraya gidip kalbine bir bıçak saplamak istiyorum. O şerefsizden kurtulmanın tek yolu bu olabilir.

Sonra boğazımda kusma hissi uyandıran bir ses duyuyorum çünkü bu bir çarpma sesi. Bu

Boktan yatak iskeletinin duvara çarpma sesi. Ve sonra inliyor. Bana bunu yaptıktan sonra onu becermesine izin mi veriyor?

Onun için bir fahişe gibi

inliyor mu? Üzgün, kırık,

değersiz sürtük.

Ertesi sabah okula gitmek için dışarı çıktığımda ocağın başındaydı. Krepleri çeviriyor, yüzüne sahte bir gülümseme yerleştiriyordu.

"Onunla barışmalısın, Killy. Onu seviyorum ve ikiniz arasında bir seçim yapmak zorunda kalmak istemiyorum." O işaret ediyor

Bana spatula fırlattı.

Akşamdan kalma ve bok gibi görünüyor. Ayrıca Sanki bunu anlamama ve işbirliği yapmama ihtiyacı varmış gibi bana bakıyor. Buradan gitmeye çok hazırım.

"Sana bundan daha iyisini yapabileceğini söylemek istiyorum," diye başlıyorum, yatak odasını işaret ederek - sikik herifi duyabiliyorum

Buradan horluyor - ama vücut dili hemen değişiyor ve daha iyisini yapabileceğini düşünmediğini biliyorum.

Yere yığılıyor. Gözleri yeri gösteriyor. Ve gerçek şu ki, bu konuşmayı daha önce de yapmıştık. Birçok kez.

"Ama bu anlamsız, değil mi?" Sözü Willie'nin babasına getirdim, ona dünyaları verecek iyi bir adamdı, bizi evine taşımak istemişti, bahçeli bir yerd, sokağın karşısında bir park vardı. Adam bize zaman ayırırdı.

Bana futbolu öğretti, bir keresinde beni maça götürdü, kendi kanından olmamama rağmen bana Willie kadar iyi davrandı.

Onunla ilgili sorun içki içmemesi, parti yapmamasıydı ve bu kadının hoşuna gitmiyordu. Bu yüzden sadece ilişkiyi bitirmekle kalmadı, aynı zamanda onun hayatını mahvetti ve onu benden ve biyolojik çocuğundan uzak tuttu, böylece bizim velayetimiz için mücadele edemedi. Bize sevgisi için ihtiyacı yoktu.

geri vermek istediğimiz sevgi için bize verdi. İki çocuklu bekar bir anne olarak aldığı sosyal yardım çeki için bize ihtiyacı vardı.

Hiçbir şey söylemiyor. Bana sırtını dönüyor ve pişmiş krepleri bir tabağa alıp tabağı Will'e uzatıyor.

"Hiç şurubun var mı anne?" Willie

soruyor. "Hayır, bebeğim. Üzgünüm."

"Reçel?"

"Oops. Hayır. Kahretsin."

"Tereyağı?"

Tereyağımız yok.

Willie yine de kreplerini yiyor. Sadece su eklediğiniz bir kutudan çıkan kuru görünümlü şekilsiz halkalar. Gıda bankasından alınan boktan krepler.

Bizim için bir yer bulduğumda, içinde çikolata parçaları olan krepler yapacağım. Gerçek tereyağlı. Akçaağaç şuruplu. Küçük kardeşimin istediği kadar. Sıfırdan.

"Acele et Willie. Geç kalacağız," diyorum. "Bugün onu da mı alacaksın Killy?" diye soruyor. "Evet."

Onu alacağım. Onu eve getireceğim. Onu güvende tutacağım. Ne sikim isterse onu yapacak. Benim yerime Max'i seçecek. Onu Willie'ye tercih edecek. Belli ki onu kendine tercih edecek; bunu defalarca kanıtladı. Onu bana tercih etti bile.

Önemli değil. Uzun zamandır küçük kardeşimin iyiliği için burada zamanımı beklemeye karar verdim. Bunu atlatmak, Willie'ye göz kulak olmak ve bu kokuşmuş bok çukurundan mümkün olan en kısa sürede çıkmak, kardeşimi yanımda götürmek için çocuk hizmetlerinin nefesini ensemde hissetmeyeceğim bir yol bulmak.

Belki onu almam için ona para teklif ederim. Bu muhtemelen işe yarar.

Koruyucu aileye gitmenin daha iyi olduğunu düşünseydim, Nan öldüğünde ve işler gerçekten boka sardığında bizi buradan çıkarırdım. Ama ayrı düşebilirdik. Daha kötüsü de olabilirdi, özellikle Willie için ve ona göz kulak olacak kimse olmayabilirdi. En azından şimdi kardeşime bakabilir, onu elimden geldiğince koruyabilir ve bilmediklerim yerine bildiğim saçmalıklarla uğraşabilirim. Ve zamanı gelene kadar

Max'i görmezden geleceğim. Bana ya da kardeşime parmağını bile kaldırmazsa, onu öldürürüm.

Sonraki birkaç hafta, Max ben yokmuşum gibi davrandı. Ben de aynısını yapıyorum. Ama yastığımın altında bir bıçak var, böylece odama tekrar adım atarsa hazırlıklı oluyorum.

Gerçekten evi temizliyor, çamaşır yıkıyor ve aşırı neşeli davranıyor. Neredeyse gerçek bir anne gibi. Willie'nin saçını bile kestiriyor.

Bu yollardan daha önce de geçtik; gerçek olana kadar numara yapacağını, Max'in öyle olmadığını düşünmem için beni kandıracağını düşünüyör.

Max'i kalmak istemesi için kandırmak, yeterince iyi rol yaparsa Max'in iyi bir adama dönüşebileceğini düşünmek onun için kötü. Sadece kendini kandırmaya çalışıyor.

Birkaç haftadır ikisi de fazla içmiyor gibi görünüyor. Geceleri televizyon izliyorlar, onun odasında çok zaman geçiriyorlar. Sonra bir sonraki çekini aldığında tekrar başlıyor. Bir gece bara gidiyor. Birkaç gün sonra gündüz içmeye. Sonra bir Çarşamba gecesi bizim evde yirmi kadar kabadayının katıldığı bir parti. Bir gece eve geldiğimde Willie tek başına televizyon izliyordu ve bara gittiklerini söyledi.

Sonraki ay boyunca son sigarayı kimin içtiği ve kimin dışarı çıkıp daha fazla sigara alacağı konusunda çığlık çığlığa kavgalar yaşanmaya devam eder. Para kavgaları. Koridorda biriyle flört ettiği için kavga etmesi.

Sonra tartışmalarına kulak misafiri oldum.

Sosyal hizmetleri arayıp burada bir adamın yaşadığını söyledi.

Bekar bir anne olduğu için sübvansiyon aldığı için onu evden çıkarmakla tehdit ediyorlar.

Bir süre ortadan kaybolur ve onun gitmesini istemediği için aklını kaybeder.

Sonra ne olduğunu bilmiyorum çünkü işler sessizleşiyor, adam bir ay kadar ortadan kayboluyor ve sanırım kadın tahliye kurşununu atlattı çünkü taşınmaktan söz edilmiyor.

Ve sonra geri döndü. Tekrar.

Biz orada yokmuşuz gibi davranıyor, ne bana ne de kardeşime iki kelime bile etmiyor. Çalışmadığım zamanlarda Willie bana tutkal gibi yapışıyor. Ama odama gelmeyi bıraktı ve bundan gurur duyuyorum. Ta ki o bok kafalının onun bir bebek olduğu hakkında ukalaca yorumlar yaptığını duyana kadar, bu yüzden Willie'nin erkekleşmeye çalıştığını biliyorum. Bunu sonra da yapabilir. O sadece bir çocuk. Daha iyi uyusun diye çoğu gece odasına gidip yerde yatıyorum.

Okul, pizza dükkanı ve

Bu yüzden üç kapı ötede oturan ve bana aşık olan hatunla konuştum ve ondan gözlerini ve kulaklarını açık tutmasını istedim. Gina'nın gece vardiyasında çalışan ve dört küçük kardeşine bakmak zorunda olan bir annesi var. Etrafında babası yok. Sitemizdeki çoğu çocuğun ya babası yok ya da boktan babaları var.

Bazen Willie'yi kardeşleriyle birlikte parka götürmesini istedim. Ve evdeyken apartmanımızdan bağırışlar duyarsa, kapıyı çalmalı ve Willie'yi kardeşleriyle oynaması için evine götürmeyi teklif etmeli.

Eğer ona bakabilirse, ona ödeme yaparım. Bakamazsa, beni araması ya da bulması gerekiyor. Bana ona ödeme yapmak zorunda olmadığımı söyledi ve tahminimce ona çıkma teklif etmemi istiyor. Ondan hoşlanmıyorum ama yine de yapıyorum ve annesi işe gidebilsin diye erken dönmek zorunda kalıyoruz. Sonunda annesinin yatağında sevişiyoruz ve kardeşleri yan odada uyurken ben onun kirazını patlatıyorum.

Gina kız arkadaşım olmak istiyor ama ben sadece arkadaş olduğumuzu ve bir kız arkadaş için zamanım olmadığını söyledimde kabul ediyor. İyi bir kız, Willie'ye karşı çok tatlı, ama bu benim için daha çok acınası bir sikişti. Sadece arkadaş olmayı kabul etti ama fikrimi değiştirmeyi umduğunu biliyorum. Bana özlem dolu bakışlar atıyor ve kardeşim için bir şeyler yapmak için elinden geleni yapıyor.

Willie'nin kabusları ve yatağını ıslatması ben onun odasında olmuyor, her ne kadar bana bunu yapmaya devam etmek zorunda olmadığımı söylese de. Yine de sık sık kendimi orada buluyorum - uyurgezerlik. Ben de Hayatımın çoğunda uyurgezerlik yaptım. Çoğu zaman bir şeyler beni rahatsız ettiğinde.

Annem öğretmenlerin Willie'nin okulda yaramazlık yaptığını söylemesinden şikayetçi. Bu yüzden sorunun ne olduğunu anlamak yerine onu cezalandırmaya çalışıyor. O da daha fazla yaramazlık yapmaya başlıyor.

On yedi yaşma bastığının ertesi günü (annem doğum günümü hatırlamadı. Bana kek pişiren ve beni öpmeye çalışan Gina dışında kimse hatırlamadı) Arkadaşım Dario'da kaldıktan sonra sabah eve dönüyorum. Bana dört binden fazla kâr getiren büyük bir boks etkinliği için oraya gittim.

İçeri girdikten beş dakika sonra, Max'in yatağa işediği için kardeşimin yatağını pencereden attığını ve onu da bezlemekle tehdit ettiğini öğreniyorum.

Ortalık gergin ve kimse bana neler olduğunu anlatmıyor. Şiltenin atılmasından başka bir şey olmadığını söyleyen Willie bile... Ama suratı asık ve bu günlerde onu güldürmek kolay değil. Bu duyguyu bilirim. Bugünlerde ben de oldukça ciddiğim.

Onun için yatağımı odasına çekiyorum. Zaten çoğu gece yerde uyuyor.

Bu birkaç hafta devam ediyor ve Willie yatağa işemiyor, muhtemelen ben orada olduğum için kendini güvende hissediyor.

Annesi ona kalınlığı ancak 15 santim olan ucuz bir yatak alıyor. Üzerine plastik bir örtü koyduğu ince bir kılıfla kaplı köpükten ibaret. Yeni bile görünmüyor. Kilise ona yeni bir yatak için para verdi ve o da bunu aldı. Muhtemelen çok daha azına ikinci el, geri kalanını harcayarak.

Boktan şeyi aldım ve Willie'nin yatağımı kullanmaya devam

etmesine izin verdim.

Birkaç Ay Sonra

"Otuz dolar bile mi?"

Önce altmış istedi ve otuza gelene kadar onar onar düşürdü.

"Hiç param yok. Param olsa bile bir daha içkiye para vermeyeceğim."

Yüzü çirkinleşiyor ve ne olacağını biliyorum. Bir öfke nöbeti.

"Buradaki faturaları ben ödüyorum, Killy. Senin annen olmak için her şeyden, tüm umutlarımdan ve hayallerimden vazgeçtim ve..."

Bir kahkaha attım. O mu ödüyor? Daha çok devlet ödüyor gibi.

Devam ediyor. "Senin için o kadar çok şey yaptım ve sen para kazanıyorsun ama bir türlü-"

"Başlama yine," diye kestim sözünü. "Elektrik faturasını ödedim

Yoksa karanlıkta kalacaktık. Buzdolabında benim yüzümden yemek var. İki hafta önce kardeşimin doğum günü için aldığım Xbox'ı, evimize hırsız girmiş gibi davranarak sattın. Sully's'in vitrininde gördüm.

Çatlak Joe bana onu getirenin sen olduğunu söyledi.

Willie için bir şeyler alırım, yemek parasını öderim ama sarhoş olman ya da götüne içki alabilmen için sana para veriyor."

Bir yıldan az kaldı ve ben Willie'yi alıp gidiyorum. Lanet olsun gitti.

Bahis işimden iyi para kazanıyorum, ama o paranın hiçbirini burada bırakmıyorum, yoksa

Harcamak. Bunu birden fazla kez zor yoldan öğrendim ve bir buçuk ay önce bir bankadan dört yüz dolar kaybıldı.

Ben uyurken kotumun cebinden iki adım öteye gitmedi.

Bana nefretle bakıyor. Evet. Sarhoş olmasına yardım etmediği için kendi oğlundan nefret ediyor. Hiç sikimde değil.

Max o ay evden çıkarılacağını düşünerek gittiğinde, kanepede uyukluyordu. haftalarca depresyonda kaldı. Sonra Max geri gelip diğer pisliği dövmeden önce üç gece boyunca burada başka bir pislik vardı.

Onu geri aldı. Tekrar. Sonra onun yüzünden Sandra ladanza ile kavga etti ve onu sosyal hizmetleri aramakla suçladı.

Bugün yeni 'nişan' yüzüğüyle birlikte başka bir mor gözü daha var.

Artık ona nişanlım diyor; ona o ucuz, boktan yüzüğü almış, pırlantası o kadar küçük ki görmek için büyüteç gerekiyor. Bu, morarmış gözünden sonra yaptığı büyük jestti. Binada etek giyen her şeyle flört ediyor ve Tartışmalarını duydum - istediği kadar dalga geçiyor.

Annemin parmağında o yüzüğü gördükten üç gün sonra, onu sabahın birinde ladanza'nın yerinden sendeleyerek çıkarken gördüm.

Pizzacıya girdiğimde Sandra kapının eşiğinde, üzerinde annemle girdiği bir kavgadan dolayı dikiş atılması gereken gözünün üzerindeki bandajla, açık saçık bir kıyafetle duruyordu.

Raymond'un babasının karşılıksız çek yazmaktan yine hapiste olduğu söyleniyor. Umarım çıktığında biri ona Max'ten bahseder ve o da Max'in kafasına tekmeyi basar.

Johnny

ladanza çılgın bir orospu çocuğu. İzlemesi eğlenceli olurdu.

Şükran Günü'nden bir hafta önce, okuldan sonra eve küçük kardeşimle birlikte geldim ve bunun tek nedeni Gina'nın kardeşi Trey'in Willie'yi koridorda durdurarak ona yeni bir Yugioh kartları sayesinde onu kapının içindekilerden koruma şansım oldu. Annem mutfakta yerde ölü yatıyordu,

Lavabo akan suyla dolup taşarken, o şerefsizin çelik burunlu botları yüzünden kafası çöktü.

Bir Ay Sonra

Arka tarafında depolama birimlerinin sıralandığı endüstriyel plazaya doğru koşuyorum. Saat on bir buçuk, ama Dario'dan gelmem için yarım saat önce telefon aldım.

Ve buraya gelirken kanım buz gibiydi çünkü beni neden çağırdığını biliyordum.

"O burada," diyor Dario, kardeşinin Corvette'inden inip elimi sıkarken.

Tommy Ferrano'nun da elini sıkıyorum, sonra onları içeriye kadar takip ediyorum, turuncu garaj kapılarından oluşan uzun bir koridorda ilerlerken bir tanesinin önünde duruyoruz. Dario kapıyı eğilmemiz için yeterince yükseğe kaldırdı.

Tommy kapıyı arkamızdan indirdi. Rossi kardeşler çoktan içerideydi ve bana bir iyilik yaptılar. Bir gün mutlaka geri ödemek zorunda kalacağım bir iyilik. Sevmediğim bir şey yapmak zorunda kalmam önemli değil; onlar benim için geldiler.

"Bunun için minnettarım çocuklar," diyorum önümdeki manzaraya bakarak.

"Bizim için bir zevk," diyor Tino sırtarak.

Tino ve ikiz kardeşi Nino, Cehennem Melekleri olabilecek gibi görünen yarı İtalyan kızıl saçlı adamlar. Ve bu tipik bir mutlu sırtış değildi. Benden birkaç yaş büyük olan bu adamı ve kardeşini yaklaşık bir yıldır tanıyorum ve bu süre içinde bu sırtışı, genellikle mutlu bir şekilde birini becermek üzere olduğu anlamına geldiğini bilecek kadar gördüm.

Bu durumda, işi berbat edecek olan benim ama o da izleyecek.

Gözlerim bir ay önce annemi öldüren pisliğe takıldı.
Katlanır metal bir sandalyede oturuyor, elleri bağlanmış.
Ağzını bantla kapatmışlar ve gövdesini sararak sandalyeye
bağlıyorlar. Çenesinde ve gözünün üzerinde kan var.

Ve o bok parçasına soğuk soğuk baktım. Onu mutfakta
yerde ölü bulduğumdan beri bir ay geçti.
yüzüne bulaşmış. Onun lanet yüzünü son gördüğümünden
beri bir ay bir gün geçti. Polislerden saklanacak kadar
akıllıydı. Ama çok uzağa gidecek kadar akıllı değildi, çünkü
Nino ve Tino onu buldu.

Bana bakınca gözleri açılıyor.

Çok hırpalanmış ve bu adamlar onu yakalayıp buraya
getirdiğinde muhtemelen hayatının şokunu yaşamıştır.
İkizler, sorunları çözen kiralık kaslar olarak kendilerine bir
isim yapıyorlar. İtibarları da yükseldi,
Çünkü Nino, bilge babası bir araba kazasında ölmemiş
olsaydı Portland'ın mafya prensesi olacak olan Bianca
Trulia'ya büyük soruyu sordu.

Bu adamlar kiralık kas gücü olsa da, bana söylediklerinde
Onu benim için bulduklarında, çabaları için bir kuruş bile
istemediklerinde ısrar ettiler. Annem için adaleti sağlamamı
istiyorlar. Bu orospu çocuğunu bitirme şansı için bedeli ne
olursa olsun öderim.

Kurulan bir silahın sesini duyuyorum ve omzumun üzerinden
silahı olan Tommy'ye bakıyorum. Elini uzattı.

"Ne yaptığını biliyor musun?" diye soruyor bana.

Elimdeki ağırlığıyla midem bulanıyor. Başımı sallıyorum,
bazı erkekler gibi saçmalamayacağım.

Eliyle işaret etti, ben de geri verdim.

"Hazır olduğunda doğrult ve ateş et," diyor, silahı duvara
doğrultup bana gösteriyor. "Ne istersen yap

önce yap. Yardım istiyorsan, yardım ederiz. Bu pisliğe kendi başınıza ödeme yapmak istiyorsanız, bu da sorun değil. Bir parça kullanmak isteğe bağlıdır. Başka planlarınız varsa, endişelenmeyin. İsterseniz burada bir dizi kasap bıçağı da var."

"Ya da bir bidon benzin ve bir kutu kibrit. Arkadayız kardeşim," diyor Dario arkamdan.

Dario bana bir süre önce babasının en iyi askerinin ağabeyine ateş etmeyi öğrettiğini söyledi. Beni de gelecek hafta atış poligonuna davet etti; o da ders almak üzere.

Max'in gözleri aramızda gidip geliyor ve kocaman. O konuşmaya çalışıyordu. Tek duyduğum, kasetin arkasından gelen boğuk boğaz sesleri ve onun bir boğa gibi burnunu çekip homurdanması.

Tommy silahı sol avucunun içine bastırıyor ve bana uzatıyor. Tekrar elime alıyorum. Elimde ağırlığını hissediyorum ve bu duyguyu unutmayacağımı biliyorum. Yavaşça hareket ediyorum, kolumu uzatıp Max'e doğrultuyorum ve kan çanağına dönmüş gözlerinin daha da açılmasını izliyorum. Daha sert homurdanmasını dinliyorum.

onun davasını savunmak. Ama ben iki adım öne çıkmadan önce sadece bir adım atıyor. Böylece silahın namlusunu alnına dayadım.

Ve o pislik herifin gözlerine bakarken içim buz gibi oluyor.

Ağladığı bütün geceler. Willie'nin ağladığı tüm geceler.

Bütün geceler o çocuk ağlıyor, benden saklamaya çalışıyor, ama biliyorum ki orada yatıyor ve ölmeyecek olan annesini özliyor.

Dudağım kıvrılıyor ve daha fazla düşünmeden parmağımı büküyorum. Bu kadar kolay. Küçük bir adam değilim, ama nasıl ateş ettiğine, geri tepme hissine, nasıl Kafası patlarken anında geriye düşer, sandalye ağırlığının altında katlanarak beton zemine çarpmasına neden olur. aynı anda yüzüme vuruyor.

O ölü, işe yaramaz et parçası yere düştükten sonra sessizlik olur.

Her şey bitti. O öldü. Aynen böyle.

Arkamdaki dört adam hiçbir şey söylemezken ben eşofmanımı çıkarıp yüzümdeki sıçramaları silmek için kullandım ve sonra ters çevirip silahı Karşı tarafa.

Bunu yaparken, bir kibrit çakıldığını duyuyorum. Omzumun üzerinden bakıyorum ve Dario'nun bir sigara yaktığını, sonra da alevini Tino'nun dudaklarından sarkan dumanı yakmak için kullandığını görüyorum.

Dario Ferrano, on beş yaşında olabildiğince sakın, bir adamı vurmamı izliyordu, hiç tereddüt etmeden, soğukkanlı bir şekilde kanlı bir katil. Kükürt havada asılı duruyor, pis bir kokuyla karışıyor. Geri alınamayacak şeylerin kokusu.

Gözlerim Max'in yüzünden geriye kalanlara kayıyor.

Piçin kanının yere bantlanmış plastik muşambanın üzerinde sürünmesini izlerken onu bir dakika boyunca içime çektim.

onu. İzlerin sayısı çoğalıyor, plastikteki kıvrımlardan küçük nehirler gibi akıyordu. Çocuklar bu gece ne olursa olsun beton zemini lekeleyeceğini biliyorlardı, bu yüzden önceden plan yaptılar.

Silahı gömleğimle silmeye devam ediyorum, ellerim sabit, sonra silahı tutmak için gömleğimi kullanıyorum, Max'in açık avucuna yerleştiriyorum, dört sessiz adamın yanından sürgülü kapıya doğru yürümeye başlamadan önce parmaklarını silahın etrafında kapatıyor. Kapıyı kaldırmadan önce onlara dönüyorum.

Bu şekilde sahnelemeyi planlayıp planlamadıklarını bilmiyorum.

"Bunu anladığınızdan emin misiniz, yoksa yardım için bir şey yapmamı mı istiyorsunuz?"

"Bunu biz hallederiz," diye onaylıyor Tino.

"Teşekkürler," diyorum ve elini sıkıyorum.

Ayrılmak için dönmeden önce kardeşinin ve ardından iki

Ferrano'nun elini sıkıyorum.

"Gidip bir şeyler içmek ister misin?" Nino sesleniyor. "Hiçbir yere gitmiyor, o yüzden bunu şimdi yapabiliriz."

"Eve, kardeşimin yanına gitmeliyim" diye cevap veriyorum. "Bırakmamı ister misin?"

Tommy soruyor.

"Yalnız kalmaya ihtiyacı var," diyor Tino, sanki kafamda neler döndüğünü biliyormuş gibi.

Kalın kalın yutkunuyorum. "Yürüyeceğim. Ama çocuklar, tüm kalbimle..." Yumruğumu göğsüme vuruyorum.

"Arkadayız Kill," diyor Dario. "Yarın bizimle bira içmek için buluş."

"Bakacağım. Sanırım Willie'nin bir gece onunla takılmama ihtiyacı olabilir. Meşguldüm, ama Willie'ye bir şeyler verdiğimden emin olmak istiyorum. zaman."

Kimse başka bir şey söylemiyor ama gözlerini okuyunca minnettar olduğumu anlıyorlar.

Onların yardımıyla, annemin canını alan ve kardeşime dehşet saçan o pisliği ortadan kaldırdım. Bektan bir anne olabilirdi ama o bizimdi - beni ve Willie'yi bu dünyaya getiren kadındı. Aynı zamanda Nan'in çocuğuydu. Ve Nan adaleti hak ediyordu.

Dirseğimle kapıyı kaldırıyorum, hiçbir yerde parmak izim kalsın istemiyorum ve gidiyorum.

Kar yağmaya başlamadan ve titremeler başlamadan önce üç blok kadar yürüyorum. Şimdi terliyorum. Yolun geri kalanında da titriyor ve terliyordum. Ve göğsümde bir tuhafılık hissediyorum.

Yeni daireme giden sekiz blokun geri kalanını yürürken, kafamda resimler dönüyor. Yüzünde beyni olan annem. Ben Will'e siper olurken yere damlayan suyun sesi, sonra su sesinin yağmura dönüşmesi. Cenazesinde yağmur yağıyor, Willie ağlıyor, elinde bir gül tutuyor. Dikenlerden kaçınmayı unutup başparmağını kanatması.

Dario'nun babası ona tutunması ve kanamayı durdurması için süslü bir mendil uzatır.

Depodaki plastiğin içinden akan kan. Kapıyı kapatırken çıkardığım ses.

Gina'nın kapıyı açarken çıkardığı gıcırta sesi, benim polisleri aramasını ve Trey'den onu meşgul etmesini istedim. Sonra Gina'ya polislere bir cinayet olduğunu söylemesini fısıldadım.

Apartman kapısının önünde oturmak, polisler ve itfaiye gelene kadar koridordaki o berbat kokuları koklamak. Cenaze evindeyim, etrafım sahte kokan çiçeklerle çevrili, Ferrano'ların arkadaşlarından gelen çiçekler - çoğunu tanımıyorum.

Bay Ferrano gelip bize uyumamızı söyleyene kadar Dario'yla babasının ofisinde sabah beşe kadar içtiğimiz günlere dönelim. Bay Ferrano, Dario ile birlikte geldi. aradı ve sonra polislerle konuştu, onlara öngörülebilir bir süre için nerede olacağımızı söyledi. Adam daha sonra ben bayıldıktan dört saat sonra beni uyandırdı ve ayarlamaları yapmaya gitti. Orada oturup arkadaşımın bağlantılı babasıyla birlikte tabut kataloglarına baktım. Dario'nun babasının benim haberim olmadan ödeme yaptığını sonradan öğrendim. Daha sonra cenaze eviyle irtibata geçip faturayı ödemek istediğimi söylediğimde, bana onun karşıladığını söylediler.

Bay Ferrano'ya paranın yarısını zaten verdim ve geri kalanını da bir hafta içinde geri ödeyeceğim.

Eve dönerken geçmişe dönüşler devam ediyor. Ben ve kardeşim sadece iki bavul dolusu eşyamızla yeni evimize doğru ilerliyorduk. O pis bok çukurundan aldığımız tek şey buydu.

Geri kalanı çöpe gitti, fazla bir şey de yoktu - değerli olan her şeyi satmıştı. Onu ölü bulduğumda o boktan nişan yüzüğü parmağında değildi. Ya rehin bıraktı ya da adam onu öldürdükten sonra aldı.

Yeni binama varıyorum ve ikinci kattaki daireye çıkıyorum. Burası büyüdüğümüz binadan çok daha iyi kokuyor ama hedefim önümüzdeki birkaç yıl içinde bu mahalleden tamamen kurtulmak.

Ferrano'ların misafir odasında sadece bir hafta kaldık ve sonra bizi buraya taşıdılar. Bay Ferrano bu binayı önerdi ve hizmetçisi bizi yan tarafta yaşayan ve bana bakıcılık yapan yaşlı bir hanımla tanıştırdı.

Ne zaman ihtiyacım olsa Bayan Mustaine Willie'ye bakıyor. Gerektiğinde okula da koruyucu annesi gibi davranıyor. Sadece birkaç hafta sonra Bayan Mustaine ona annemizden daha iyi bir anne figürü oldu.

Bay Ferrano bize onlarla kalmamızı, ailelerinin bir parçası olmamızı önerdi, ama ben ona bunu takdir ettiğimi ama Erkek olmaya hazırdım, kendi yerimi istiyordum. Sanırım buna saygı duyuyor. İki kızının da beni kardeş olarak istemediğini, ikisinin de bana aşık olduğunu ve belki bir gün yine de ailelerinin bir parçası olacağımı söyleyerek şaka yaptı.

Tom Ferrano sahip olunması gereken mükemmel bir müttefik olsa da, onun tarafından tımar edilmek ya da daha fazla borçlandırılmak istemediğimi içten içe bildiğim için bu yemi yutmayacağım.

Annemin öldürülmesinden bir gün önce Nino ve Tino ile bira içerken Tom'un oğulları üzerindeki baskının ağır olduğundan bahsettiler. O güçlü bir adam.

Yüksek beklentilerle büyük bir evde yaşıyorlar, Tommy'nin güzel bir arabası var ve her ikisinin de cebinde bir yığın para var, aynı zamanda kıçlarını yırtarak çalışıyorlar ve bir sürü saçmalıkla uğraşıyorlar. Onlardan beklentiler yüksek Yaşlı adam.

Hayatımı babasız geçirdim, Willie'nin babası dışında doğru dürüst bir baba figürüm olmadı ve kimsenin izinden gitmek gibi bir arzum da yok. Kendi yolumu çizmek istediğimi zaten biliyorum. Dario'nun babası bana her tavsiye verdiğinde saygılı davrandım ve bana sık sık yardım etti, ama

İşleri kendi bildiğim gibi yapmaya kararlıyım. Gereğinden fazla borçlanmak istemiyorum ama bana yaptığı yardımlar yüzünden zaten ona borçlu olacağım.

Bize bu daireyi ayarlamak için para teklif etti ama buna gerek yoktu; para biriktiriyordum. Çocuk Esirgeme Kurumu'nu başımızdan savmak için bana bir tavsiyede bulunup bulunamayacağını sordum ve bana zaten bir avuç yağladığını ama bunun için ona geri ödeme yapmama izin vermeyeceğini söyledi.

Ferrano'lara ilk geceden beri bunun Max olması gerektiğini ve onu ele geçirmek istediğimi söyledim. O gece Willie'yi uyuttuktan sonra misafir odasından çıktığımda Max parasını ödeyene kadar rahat etmeyeceğimi anladılar.

Yeni bir rutine alışmakla geçen yoğun bir dört hafta oldu, Willie'ye sadece ihtiyaçlarıyla değil ama onun için de orada olmak. Ve tüm bunlara rağmen her fırsatta Max'i arıyordum.

Nihayet evime girdiğimde, koridorda Bayan Mustaine'den Willie'yi almaya gitmeden önce sıcak bir duş aldım. Çocuklarla buluşma çağrısı aldığımda onu mutlu bir şekilde götürdüm. Oraya giderken, kanlı tişörtümü Çöp oluğu.

Kapısını açıyor ve bana sorun olmadığını, boş odasında mışıl mışıl uyuduğunu ve sabah onu okula götüreceğini söylüyor. Eve gidip sırt çantasını ve başka bir Ona kıyafetlerini değiştir ve yardımları için teşekkür et.

Bana hüzünlü bir gülümsemeyle bakıyor, sanki nasıl bir gece geçirdiğimi tahmin edebiliyormuş gibi.

"Yiyecek bir şey ister misin? Çorba yaptım. Kurabiye pişirdim."

"Yine de teşekkürler Bayan M. Willie'yi okuldan alacağım ve yarın gece onunla kalacağım."

"Tamam, Killian. Bana ihtiyacın olursa buradayım." Kolumu okşadı.

"Teşekkürler, Bayan M," diyorum ve içimde boş bir hisle evime geri dönüyorum.

Başımı yastığa koyar koymaz garip bir hissin boğazımı tırmaladığını hissediyorum.

On yedi yaşındayım ve dört ya da beş yaşımdan beri ağlamadım, ağlama hissine yakın bir şey hissetmedim.

Şimdi kaybetmek istemiyorum.

Onu itiyorum, zayıflığıma yenik düşmeme izin vermiyorum.

Ertesi gün, okuldan sonra. Eve yeni gelmiştik, kardeşimin gözlerinin içine baktım ve ona ama anneme zarar veren adam artık kimseyi korkutamayacak. Willie'ye bunu ona söylediğimi kimseye söylememesini söyledim.

Küçük kardeşim yaşının ötesinde bir bilgelikle gözlerimin içine bakıyor ve başını sallıyor. Ona evde onunla kalacağımı ve bir şeyler izleyeceğimizi ya da oyun oynayacağımızı söyledim.

Tekrar gözlerimin içine bakıyor ve sanki yaşımdan bile büyük bir bilgeymiş gibi elini omzuma koyuyor.

"Kill'le ilgilenmen gereken işler var. Ben iyi olacağım. Akşam yemeği için komşuya gidebilir miyim? Benim yaşımda bir çocukları var ve aynı şeyleri seviyoruz. Beni yemeğe davet ettiler.

makaronis."

Aile iyi; iki çocuklarıyla iyi geçiniyor ve bana babanın hiç bağırmadığını söylüyor. Nasıl bir şey olduğunu bilmiyor Etrafta bağırmayan adamlar var. Arkadaşa ihtiyacı var, ben de kabul ettim ve pizzacıya gitmeden önce onu bıraktım.

İçeri girdiğimde Nino ve Tommy evin en güzel masasında oturuyorlardı. Bianca Nino'nun kucağında, Noel Baba şapkasını başına geçirmiş, Nino da ona sırtlıyor. Beni görüyor ve selamlamak için çenesini kaldırıyor.

Geçen yaz çıktığım Carla adındaki garson Tommy'nin üzerine eğilmiş, bardağa bira dolduruyor ve göğüs dekoltesini onun yüzüne göstermek için elinden geleni yapıyor.

Dario erkekler tuvaletinden çıkıyor ve çenesini kaldırıp bana bakıyor. Birlikte masaya doğru yürüyoruz ve ben yan masadan bir sandalye çekiyorum.

"Nasıl gidiyor çocuklar?" Rahatça soruyorum.

"Her şey yolunda," diyor Nino. "Her şey yolunda."

Max'in cesedine bakıldığını ayrıca açıklamasına gerek yok.

Eski apartmanımdan Gina iki arkadaşıyla içeri girdi.

Göğüslerinin yarısı dışarıda, askılı bir bluz giymişti, Kasım ayında, Tanrı aşkına. Ayrıca yüzünde bir karış makyaj var. Göz göze geldiğimizde kızgınlığımı gizleyemedim.

Bana özlemle bakıyor.

"Buyurun," diye davet ediyor Nino, masadaki pizza ve bira sürahisini işaret ederek. "Carla, ona bir bardak getir."

"Elbette," diyor. "Merhaba Kill."

"Selam," diyorum Gina'ya sırtımı dönerek. "Nasılsın?" Bianca bana soruyor. "İyiyim. Teşekkürler, Bee," diyorum.

Pizzacının sahibi Bay V. yanıma geliyor ve sırtıma bir tokat atıyor. Kalın İtalyan aksanıyla, "Acın için çok üzgünüm, Killian," dedi.

Tekrar.

"Teşekkürler, Bay V." Son bir ay içinde beni en az beş kez gördü ama her seferinde bunu söylüyor.

"Daha iyi misin? Gözlerinde taşıyorsun. Ama bugün biraz daha az var. Bugün daha mı iyi?"

"Evet," diye cevap veriyorum, "biraz daha iyiye gidiyor."

Gözlerim kayarak masadaki üç adamın her biriyle kısa süreli temas kuruyor. Hepsi beni izliyor ve yardımları sayesinde dünden daha iyi olduğumu biliyorlar.

"Thazza iyi." Bay V. sırtıma bir tokat daha attı. "İstiyor musun Geri dön ve çalış, kurallarına uyarsan gelebilirsin."

Birkaç ay önce iş başındayken bahis oynadığım için beni kovdu. Bunun için de acı çekmedi; insanlar uğradıklarında dilimler ve içecekler aldılar. Ya da yemek siparişi verirlerdi. Ama eski kafalıydı ve bundan hoşlanmıyordu. Buna saygı duydum. Bu onun işi ve kuralları o koyabilir. Artık onun işine ihtiyacım yok; bahis oynamak isteyen insanlar beni nasıl bulacaklarını biliyorlar.

İşler daha önce de iyiydi, ama Bay Ferrano'nun bana verdiği bahisçi ekibinin bir parçası olarak çalışmak daha da iyi oldu. ve programımın daha açık olması. Daha fazla müşteri, daha fazla zaman, kârımdan pay almak ama Bu da cebime daha çok para girmesine neden oldu. "Sanırım iyi olacağım, ama teşekkürler Bay V."

"Tamam. Fikrini değiştirirsen, bana haber ver." Yürüyüp gitti. Bianca, "Geri döneceğim," diyerek Nino'nun kucağından iner ve tuvalete gider.

Artık masada sadece biz varız.

"Dün gece kendini iyi idare ettin. Saygı duy, Kill," diyor Tommy sessizce. "Muhtemelen önce ona bir süre acı çektirirdim ama sen iyi iş çıkardın. Bir erkek gibi davrandın." Elimi sıktı.

Dario, yaklaşan Carla'dan yeni bardağı alır, Bana sürahidenden bir bira doldurmadan önce el sallayarak onu uzaklaştırıyor. Bay V, bazılarımızın yirmi bir yaşından küçük olmasına aldırmadan burada içmemize izin veriyor. Uzun bir içki alıyorum ve bir dakika boyunca bardağıma bakıyorum. "Ona daha fazla acı çektirebilirdim," diyorum sonunda.

"Fark etmez kardeşim," diyor Nino öne doğru eğilip gözlerimin içine bakarak. "Önemli olan tek şey senin ölmüş olman. Bu iş bitti.

Sonuç olarak. Geriye bakmanın hiçbir farkı yokken, geriye bakmanın kimseye faydası yok." Sırtımı tokatladı.

"Bu doğru," diyor Tommy. "Kendini sorgulamana neden olmak istemem dostum."

"Evet," diyorum, "bitti." Bardağımı boşaltarak uzun bir içki daha alıyorum.

Ama zaten düşündüğüm bir şeyi söyledi ve şimdi bunu kabul ettiğime göre, beni daha da rahatsız edeceğini biliyorum.

Nino sonra bana doğru eğildi ve çok iyi iş çıkardığımı, istersem kiralık katil olabileceğimi söyledi. Sonra da eğer istediğim bir şeyse, bunu benim için gerçekleştirebilecek birini tanıdığını söyledi.

Max'i vurduktan sonraki gün, küçük kardeşime artık kabus görmek zorunda olmadığını söylediğimde, benimki başladı. Willie yatağa işemeyi bıraktı ve geceleri rahat uyudu.

Bu yükü ondan aldığım için mutluydum ama Gece boyunca kesintisiz uyuyabilmek, rüyalarımda ne gördüğümü hatırlamadığım günleri özlemek.

Onun odasında uyumak zorunda değildim. O da benim odamda uyumaya çalışmadı. Ve çocuğun başarılı olmaya başladığını görmek güzeldi. Okulda daha iyiydi.

Gülüyordu. Arkadaş edinmesi. Biraz kilo aldı. Bir süre ağırlaştı, acıktığında yemek yemeye çok takıntılıydı, ama sonra kızlarla ilgilenmeye başladı ve fitness bağımlısı oldu ve güçlendi.

Yine de bazen sessizleşiyordu ve bunun onun aklında olduğunu biliyordum. Hepimizin iyi olduğundan emin olmak için çok çalıştığımı bildiğinden erkek gibi davranmaya çalışıyordu.

Arada bir, onun yatak odasının zemininde uyanıyorum, oraya

nasıl geldiğimi hatırlamıyorum.

Gerçi bu konuda hiç konuşmuyoruz.

İkimiz de çok hızlı büyümek zorunda kaldık ama onunla ilgilenmekten, ona biraz daha çocuk olma şansı vermekten memnundum. Gördüğü ve yaşadığı şeyler göz önüne alındığında olabileceği kadar.

Gündüzleri kendimi sıkı tutarım.

Ama geceleri işler zorlaşıyor. Keşke istediğim sonuca ulaşmak için acele etmek yerine ona ne yapacağımı planlasaydım.

Çünkü onun bu kadar kolay kurtulmasına izin vermemem gerektiği hissi içimi kemiriyordu. Başımın hemen üzerinde, karanlıkta diş gıcırdatır gibi içimi kemiriyordu.

O pisliğe acı çektirmeliydim. Max çok kolay kurtuldu.

Gündüzleri liseyi bitirmek için çalışıyordum. Bayan Mustaine'in yardımıyla Willie'ye elimden geldiğince iyi baktım ve bahis oynayarak para kazandım.

Mezun olduğumda Tom Ferrano, Bayan Mustaine ile birlikte oturmuş diplomamı alırken beni izliyor.

Düzgün mobilyaları olan temiz bir dairede yaşıyoruz. Willie bir daha asla kirli kıyafetleri ya da ucuz ayakkabıları yüzünden rahatsız edilmeyecek.

Brianne Coulter'dan sonraki hayat, piç Coulter çocukları için daha iyi. Üzücü ama gerçek. Ve nerede olursa olsun onun için de daha iyi olduğundan şüpheleniyorum.

Gece geç saatlerde, aşırı düşünme, kendinden nefret etme vurduğunda? Pişmanlıklar, yanlış yaptığımı dair düşünceler arasında koşturuyorum.

Ona nasıl acı çektirebileceğimi düşündüm. Küçük kardeşimin korku içinde acı çektiği gibi. Annemin yerdeki pisliğin merhametinde acı çektiği gibi acı çekerdi.

Yatakta olmadığı sürece her gün giydiği inşaat çizmeleriyle yüzüne toynakla vurdu.

Yüzünü toynaklamalıydım. Ayağında o botlarla öldü. Onun gibi kirli botlara bakarak ölmeliydi.

O silahı alıp Max'i yüzünden vurduğumda, yıllarca acele ettiğim ve sabırlı olmadığım için pişmanlık duyacağımı fark etmemiştim. Onun işini kolaylaştırdığım için.

ona acı çektirmek yerine. Büyükannemin bana olmaya çalışmamı söylediği gibi sabırlı bir adam olmadığım için.

Ve bir daha biri bana Max'in hissettirdiği gibi hissettirirse, kolay kolay kurtulamayacağıma yemin ettim.

İşimi kurmaya devam ederken ben ve küçük kardeşim birkaç yıl boyunca diğer binada yaşadık.

Yirmi bir yaşındayken daha güzel bir semtte küçük bir ev aldım.

Yol boyunca bazen Tom Ferrano için küçük iyilikler yapmak zorunda kalıyorum ama onun sayesinde bağlantılar ve servet inşa ederken iş dersleri de alıyorum.

Yirmi dört yaşına geldiğimde, bir milyon dolarlık kişisel net değere ulaştım ve bunu hedefimden önce yaptım. Hayatımı sadece hedeflerime ulaşmak için değil, onları aşmak için de harcamaya söz veriyorum.

2

Killian

Önceki Hafta

Dario Ferrano'nun Düğünü

Bu çok tanıdık. Ürkütücü.

Dario ve Tommy Ferrano bu sefer burada değiller ama Tino ve Nino Rossi buradalar. Yine, saat gece yarısından hemen önce ve bana elleri kolları bağlanmış ve ağzı bantlanmış birini getirdiler.

Raymond Shit Stain Ass Wipe ladanza.

Depoda değiliz ama. Okyanus kıyısındaki evimdeyiz. Violet evimde, yatağında.

Birkaç gündür kafam sikilmiş durumda. Hem de ciddi bir şekilde. Çünkü hileli paraların ortaya çıkmasıyla birlikte zihnim dönmeye başladı. Öfke. İnançsızlık. Pişmanlıklar. Zaten oynamanın iyi olmadığını bildiğim 'ya olursa' oyununu oynuyorum.

Çok fazla oynuyorum.

Raymond tarafından dolandırıldığım gerçeğini düşünüyorum.

Herkesin içinde ladanza. Beni dolandırdığını ve Violet'i benden aldığını. O benim olabilirdi. Daha akıllı davranmalıydım. Üç yıl boyunca

Onun tarafından becerilmek bir yana, dokunulmaktan bile korkuyordum. Asla kabul etmemeliydim.

Bahse girerim. Elleri kızın saçının bir teline bile dokunmamalıydı.

O lanet bahse girmemeliydim. Aldatılıp aldatılmadığımdan bağımsız olarak, bu olmamalıydı.

Bu işin peşini bırakmamı istediğini biliyorum. Şiddet istemediğini biliyorum. Aşık olduğu adam olmak istediğimi biliyorum, onu kurtaran ve karmanın hesaplaşmasına izin veren bir adam, ama demanslı yaşlı kadına yaptıklarından sonra karmanın onunla hesaplaşmasına izin vermek için zaten adımlar atmış olmama rağmen - bu yeterli değil. Bu boktan durum devam etmeyecek.

Aldattığını öğrenmek işleri değiştirir. Ona karşı hissettiklerimi değiştirmiyor; hatta duygularım daha da güçleniyor.

Çünkü bu şekilde olmak zorunda değildi. Bunu yaşamak zorunda değildi. Ama bu onun için işleri değiştiriyor. İntikamdan başka bir şey düşünemiyorum. Bu beni yiyip bitiriyor.

Beni becerdi. Beni becerdiğini biliyor. Beni aldattıktan sonra üç yıl boyunca etrafta dolaştı ve ödül olarak Violet'i aldı. Ve onun hayatını mahvetti.

Bunun beni ne kadar etkilediğini görmedi çünkü birkaç gündür eski çalışmam Amber, onun haydut erkek arkadaşı Felix Hoffman ve kulüplerde ve Pazar gecesi Will'in evinde dönen tüm o saçmalıklarla uğraşmakla meşguldüm.

Bu saçmalığa bir son vermem gerekiyordu. Ufak tefek şeyler için vaktim yok ama o hamamböceği Hoffman'ı ziyaret edip benimle uğraştığı için ona unutamayacağı bir ders vermem gerekiyordu.

Ayrıca Alana ve Tony'nin Amber'ın annesine dostça bir ziyarette bulunmalarını ve onu bir kez daha rehabilitasyona yatırmak için ödeme yapmayı teklif etmelerini sağladım.

ince bir uyarı ile o ve erkek arkadaşı benimle dalga geçmeyi derhal bırakmalı. Amber'in annesi onun iyi bir kız olduğu konusunda ısrar ediyor, tüm bu saçmalıkların Hoffman'dan kaynaklandığını, kızından kaynaklanmadığını söylüyor.

Raymond boku beynimin içinde dönüp durdu, benimle alay etti. Pişmanlıklarım. Öfkelerim. Violet'in ladanza hakkında söylediği korkutma, yüzüne bağırma, duvarlara vurma gibi şeyler,

Onu korkutuyor, dehşete düşürüyor. Pis ellerini onun üzerine koyuyor.

O pislik ona bunları yaptı ve sonra geceleri ona sahip olmak için beni aldattığını bilerek yanında yattı.

Pazartesi günü Henny ile bir içki içtim ve ona ikinci bir online casinoda bahis oynamayı teklif ettim.

Violet'in eskiden ladanza'yla birlikte olduğunu ve bunun beni becerdiği için olduğunu söyleyerek başlatmayı planlıyor. Henny kadınları seviyor, karısı olmasına rağmen yatıp kalkıyor. Ama adam kadınıni seviyor ve üç kızı var, bir tane daha yolda. Bir sonraki iş girişimimden bir parça alacağını bildiği için bu işe karışmaktan çok mutluydu.

Aynı günün ilerleyen saatlerinde Sandra ladanza'ya para ve Raymond'u çıkarma teklifiyle yaklaştı ve bana ladanza'ya ne yaparsam yapayım karışmak istemediğini, sadece ne olursa olsun canının yanacağını bilmek istediğini söyledi.

Evet, acıyacağına dair onu temin ederim.

Henny iyi kalpli biri ve mahalle için bir şeyler yapıyor, bu yüzden yardım ettiği duyulursa çoğu insan gözünü bile kırpmaz. Sandra ladanza kendini önemsiyor ve ona teklifi nasıl çerçevelediğini bilmiyorum ama bana mahkeme tarihinden sonra onun için para olduğunu söylediğini anlattı. Geri kalan detayları bilmiyorum ve umurumda da değil.

Sadece birkaç gün süren bekleme oyunu, o şerefsiz acı çektirme dürtüsüyle derimden çıkmak istiyormuşum gibi hissetmek için hala çok uzundu. Sabrım denendi ve test edildi ve şimdi zamanı geldi.

Şimdi... onun burada olduğunu bildiğime göre, kendimi yeniden iyi hissetmeye başlamalıyım. Tekrar uyumaya. Berbat rüyaları durdurmak.

Rossi kardeşlerle buluşmak için merdivenlerden bodruma iniyorum. Işık yanıyor ama merdivenin dibine geldiğimde kimseyi göremiyorum çünkü her yer

inşaat malzemelerinin yanı sıra enkaz. Tasarım olarak. Yenilenmekte olan bir bodrum katına benziyor.

Mekânın derinliklerine inip merdivenleri görmemi engelleyen bir köşeyi döndüğümde onları soğuk kiler odasının açık kapısının önünde dururken görüyorum. Nino bana yedek anahtarları uzatıyor.

Biliyorum ki bu sefer - ikinci kez İntikam duygusuyla yaşamaya devam edersen, bu hiç de çabuk olmayacak. Oh hayır. Yavaş olacak. Ekstra yavaş.

Bu pislik benden aldıklarının ve ona - benim güzel kızıma - yaptıklarının bedelini ödeyecek.

Benim. En başından beri benim olmalıydı.

Önümüzdeki on yıl boyunca keşke onu bu kadar kolay bırakmasaydım diye hayıflanmayacağım. Kendi hayatımın içinde

Mümkün olduğunca çok acı çektirmediğim için pişmanlık duyuyorum. Güzel Violet'imın yüzüne bakıp ona verdiği zararı görmeden, bizden çaldığı üç yıl için yaptıklarının bedelini ödemediğinden emin olamayacağım. Ona zarar verdiği üç yılın.

Bu borcun silinmesine imkan yok. Ölümle bile. Ama ona ödetmek için günler, haftalar, hatta daha uzun süreler harcayarak borcu sıfıra yaklaştırmak için elimden geleni yapacağım.

Bir bahisçiye hile yaparak kandıramazsınız.

şans oyunu. Asla olmaz. Ve istediğim her şey olan kadını üç uzun yıl boyunca benden uzak tutarak, onu inciterek, bunu yaparken öz değer duygusuna zarar vererek benimle dalga geçemezsin.

Hiç sanmıyorum.

Son birkaç gündür hissettiğim öfke, hissettiğim her şeyden daha kötüydü. Annemi ölü bulduğumda bile.

Violet ne zaman korkuyla sarsılsa, ne zaman Stres yüzünden korkarak boynunu kaşıdı, o piç yüzünden.

Tino elimi sıkarak, "Başka bir şeye ihtiyacın olursa kimi arayacağını biliyorsun, kardeşim," diyor.

Nino bana bir tokat attı ve ben de ona bir zarf dolusu para uzattım.

"Tekrar teşekkürler çocuklar. Minnettarım."

Bu sefer kimsenin varlığına ihtiyacım olmadığını söylememe gerek kalmadan biliyorlar.

Bu adamlarla on altı yaşımdan beri arkadaşız. Bugünlerde çok sık bira içmeye gitmiyoruz, birbirimizin evinde yemek yemiyoruz ama kim olduklarını biliyorum ve onlara güveniyorum.

Soğuk hava deposuna göz atıyorum. Daha fazla tahkimata ihtiyacı olacak. Güçlü bir kapı. Bunu daha sonra düşüneceğim.

İçeri girdim. Orada, köşede, ağzı bantlanmış, bilekleri ve ayakları sabitlenmiş, gözleri o gece Max'inkileri andırıyor.

Bu pisliğin gözlerindeki korku biraz tatmin edici.

Max'le geçirdiğim o gece kendimi soğuk ve kopuk hissettim.

Bu gece kendimi çok farklı hissediyorum.

"Raymond."

Korkmuş. Güzel.

"Yumuşadığımı düşündün, ha?" Düşünceli bir şekilde çenemi kaşıyarak ve kapı çerçevesine yaslanarak soruyorum. "Sana şans üstüne şans verdiğimde beni sikip atarak kurtulacağını mı sandın?"

Gözle görülür şekilde titriyor.

"Bilmeliydin, göt silici. Uzun vadeli oynamak mantıklı. Sen de öyle yaptın, değil mi? Üç yıl boyunca oynadın."

Gözleri yüzümü arıyor ve bildiğimi bilmediği çok açık. Henüz bilmiyor.

"Üç lanet yıl," diye tekrarlıyorum, sonra elimi cebime sokup bir bozuk para çıkarıyorum. Başparmağımın arasında

tutuyorum.

ve işaret parmağıma bakıyorum, onun da gözlerinin üzerinde olduğunu biliyorum.

"Her şey bir bozuk parayla başladı. Değil mi? Kahretsin, o gece çok güzeldi, değil mi? O dans pistinde. Dünya umurunda değildi. O küçük, seksi şarap rengi elbisenin içinde? O bukleler?

Siktir." Başımı sallıyorum ve sonra parayı çevirip yakalıyorum, diğer bileğimin üzerine koyuyorum.

"Ama sonra onu bir bahiste kazandın ve hayatı boka sardı." Dudaklarımı ıslatıyorum. "Yazı mı tura mı, Raymond?"

Gözleri değişti.

"Fark etmez, değil mi? Evet. Ne olduğu önemli değil O gece de aramadı, değil mi?" Elimi kaldırıp altına baktıktan sonra başımı iki yana salladım.

hayal kırıklığı. "Fark etmedi çünkü beni ona bakarken gördün, boktan, küçük hayatının herhangi bir yerinde benden bir adım önde olmak istediğine karar verdin ve bunu yapmanın tek yolu da hile yapmaktı. Değil mi?"

Başını şiddetle sallıyor.

"Yazı turanın benimle nasıl gittiğinin bir önemi yoktu çünkü sen kazanacak şekilde planlamıştın. Değil mi?"

Daha kuvvetli kafa sallama.

"Yapmadın mı?"

Kükrüyorum.

Titriyor. Sert. Güzel.

Sesimi alçaltıyorum, çok az veya hiç vurgu yapmadan normal ses seviyesine dönüyorum.

"Ona nasıl gidebileceğini, o gece onunla nasıl olabileceğimizi, benim tarzım olmayan bir bahse nasıl girdiğimi anlattım.

ve cık cık etti ve sonra... sonra... sonra ne olacağını biliyorsun, değil mi Ray?"

Başını çalgınca sallıyor.

"Bilirsin işte. Bir saniye düşün. O paraları biliyordu. Onları senin evinde nasıl bulduğu konusunda beni aydınlattı. Çamaşır. Bana senin hakkında bir sürü şey anlattı. Seni ne kadar sevdiğini ve sana inandığını. Onu defalarca nasıl incittiğini."

Kıs kıs güldüm ve başımı salladım.

"Altın kalpli bir kadının aşkına sahipti. Bir tanrıçanın vücuduna. Ve kafasında da beyin. Ama tahmin et ne oldu, bok lekesi? O artık benim. Evet, artık benim ama o zamanlar benim olabilirdi. Ve onun hayatı seninle olduğundan çok farklı olacak, dostum. Ve başka ne var biliyor musun? Bundan sonraki hayatın? O da çok farklı olacak."

Bozuk parayı cebime geri koyuyorum, yürüyorum ve duvara yaslanıp büzülmeye çalışan herifin önünde çömeliyorum.

"Bana parayı verdiğin gece mi? Dostum, o gece benimle yatağa küçücük bir gecelikle girmişti... Siktir, O harika biri. Ve bunu biliyorum - ölene kadar benim olacak. Bu kız benim için mükemmel."

Çaresizce bakıyor.

"Seni o hapishanede çürümeye bırakabilirdim. Onu mutlu etmek için bunu yapabilirdim. Senin incinmeni istemedi. Ona verdiğin onca zarara rağmen sana zarar vermememi istedi. Ne kadar tatlı bir kız. Neredeyse dinliyordum. Neredeyse. O lanet bir melek, değil mi? O mu? Tüm bu saçmalıklar ve o sadece hayatından çıkmanı istedi. İntikam yok. Ceza yok. Sadece Raymond'dan uzak bir hayat. Onun hayatı senden kurtulacak. Gerçi her zaman olduğun gibi yaşlı bir kadından para çaldığın için bir hapishane hücresinde çürüyeceğin için değil. Çocukken sana yaşlı kadınlardan çalmakla ilgili bir ders vermeye çalışmamış mıydım ladanza? Sanırım işe yaramadı. Bu çok kötü oldu."

Ondaki korkunun kokusunu alıyorum. Ve kokuyor. Ama bir şey beni heyecanlandırıyor. Beni heyecanlandırıyor.

Devam ediyorum. "Ama şimdi bu sadece onun ne istediği ile ilgili değil, senin ona ne yaptığınla da ilgili. Ve ne aldığınla..." Yumruğumu göğsüme vurarak "benden" diye bağıyorum.

Eğiliyorum ve saldıracağımı gibi siniyor ama onun yerine ağzındaki bandı yırtıyorum.

Tıslıyor.

"Onu benden aldın. Üç yıl önce benim olabilirdi, senden ve senin zavallı saçmalıklarından uzak durabilirdi. Değil mi?"

"Öldür... Adam... Lütfen." Bir nefes çeker ve başını sallayarak inler.

"Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Sadece bakıyorum Sen mi? Seni deşmek istiyorum. Yavaş yavaş. Zavallı bok çuvalı vücudundan akan her kırmızı damlayı izlemek ve sonra seni paslı metalle zımbalamak istiyorum, böylece her santiminin iltihaplanmasını izleyebilirim. O gece benim olabilecek bir şeye dokundun. Tüm saçmalıklarından kaçabilirdim. Yatağımı ısıtabilirdi, bir kraliçe gibi muamele görebilirdim. Bunun yerine, senin zavallı kışına bakmak için kendini hasta etti."

"Kill, anlamıyorsun," diye homurdanıyor.

"Bunu bana açıkla." Ayağa kalktım ve kollarımı göğsümde kavuşturarak ona baktım.

Bekliyorum.

Gözleri korkudan çılgına dönmüş. Terliyor. Kirli. Altına işemiş gibi kokuyor.

Çenemi yukarı kaldırıyorum. "Anlamama yardım et. Devam et."

"O gece o paraları hiç kullanmadım," diyor hızlıca, nefes nefese. "O zaman yanımda bile yoktu. Bu bir Dürüst bahis, Kill. Yazı tura attık ve sen kaybettin. Yani, bu kadar basitti. Seni kandırmadım dostum. Aldatmadım."

"Sen lanet bir yalancısın. Violet bana o paraları anlattıktan sonra o atışı kafamda tekrar oynattım, sende nasıl iki tane olduğunu."

Her cepte bir tane. Ne bok yediğini biliyordun.

Tam olarak yaptığın şey. Kaybetme ihtimalim yüzde elli olduğunda genellikle oyun oynamam. Ama yüzde elli şansım yoktu, değil mi Kış Silme?"

Eğildim ve ona ters bir yumruk attım. Kafası beton duvara çarptı.

Ama sinek avlamak gibi bir şey. Uzaktan yakından tatmin edici değil.

Kemiklerin çıtırdadığını duymak istiyorum. Kan, vahşet, damarlar, gözyaşları görmek istiyorum.

"Hile," diyorum gergin dişlerimin arasından.

Sonra karnına, altmış dört metreden gol atmaya çalışıyormuşum gibi sert bir tekme atıyorum. Öne doğru katlanırken homurdanıyor, rengi akmadan önce kıpkırmızı oluyor ve her tarafına kusuyor.

Geri çekiliyorum ve inlemesini izliyorum. Ve sonra onu ikinci kez toynakladım.

"Evime, kadınımın yanına gitmeli, yatağıma girmeliyim. Sıcacık ve yumuşacıktır, muhtemelen üzerinde iç çamaşırı olmayan küçük geceliklerinden biri vardır. Bunu gece geç saatlerde eve geldiğimde ona kolayca erişebilmem için yapıyor." Eğilip saçlarını gözlerinden çekiyorum. Şok içinde bön bön bakıyor. "Bu şekilde çok düşünceli, biliyor musun? Yine de yapmamalısın, yapmalı mısın? Hiçbir fikrin olmamalı." Onu tekrar tekmeledim.

"Ve bunun bedelini ödeyeceksin. Hem de çok. Ama geri döneceğim, Raymond. Zavallı kışına son vermeden önce kafamı toplamam ve ödeyeceğin tüm yolları bulmam gerekiyor. Bu sefer benim için de uzun bir oyun olacak, dostum." Ona bir sırtış attım.

"Killian," diye homurdanıyor, acı içinde. "Lütfen."

"Siktir git, göt silici. Beni hafife aldın ve kendini abarttın. Sana tüm şansları verdim; tüm bahaneleri duydu. Sonuç olarak:

aldattın, onu aldın, incittin, kendi
ve şimdi... senin canını yakacağım." Kocaman
gülümsüyorum. "Ve bunun yaratıcı olacağını hissediyorum."
Sanırım insanların beni hafife almasından hoşlanıyorum. Ne
zaman
Farkına vardıklarında yüzlerindeki ifadeyi görmek bir hediye
gibi geliyor.

Gitmek için döndüm, ama gitmeden önce arkamı döndüm ve
onu tekmeledim.

Göğsüne. Sertçe. Sonra çömelip bandı tekrar ağzına
yapıştırdım. Yapıştığından emin olmak için sertçe vurdum.

Sonra fermuarımı indirip ona doğrultarak işiyorum.

Bir topun içine kıvrılır ve lanet olası bir bok gibi, bir bebek
gibi hıçkıra hıçkıra ağlar.

Gidiyorum, kapıyı kilitliyorum.

Dışarı çıktığımda Rossi kardeşler hâlâ buradaydı, ben de
arabalarına yaklaştım. Tino sürücü tarafındaki camı indirdi.

"Ne var ne yok?" Ben soruyorum.

"Hemen gitmemizi istersiniz diye biraz geride duralım dedik."

"Hayır," dedim. "Ama teşekkürler. Bu sefer biraz daha yavaş
olacak."

Tino kocaman gülümsüyor. "Sorabilir miyim?"

Ne yaptı?" "Bir oyunda hile yaptı."

"Öyle mi?" Tino merakla sorar.

"Evet. Ve bu oyun sevdiğim kadına üç yıl boyunca acı
çektirdi ve onu hayatımdan çıkardı."

Nino dişlerini gıcırdatıyor.

"Arkamı kolladığınız için teşekkürler

çocuklar." "Bize bunun için para

ödüyorsunuz," diye omuz silkiyor Tino.

"Evet, ama her zaman ödeme yapmak zorunda kalmadım,"
diyorum.

Tino tekrar konuşmadan önce ikizler aynı şekilde omuz silkiyor.

"Biz arkadaşız. Arkadaşlar birbirinin arkasını kollar. Arkadaşlar arasında her zaman para gerekmez."

"İhtiyacınız olursa sizi desteklemekten mutluluk duyarım. Bunu biliyorsunuz, değil mi?"

"Var," diye onaylıyor Nino.

"Max Amos'a ne yaptın?" diye sordum.

Tino şaşırılmış görünüyor. "Bunu şimdi mi soruyorsun? Uzun zaman oldu, Kill."

"İşim bittiğinde aynısı bunun için de geçerli olacak mı merak ediyorum," diye omuz silkiyorum.

"Ailede cenaze işleri yapan biri var. Krematoryum da var" diyor.

Başımı salladım. "İlginç."

Evet. Belki işim bittiğinde onu fırına koyarım.

O hala hayattayken. Kim bilir? Bunu anlamak için zamanım var.

Büyükannemin bana öğretmeye çalıştığı gibi, bu sefer sabır göstereceğim ve bunun karşılığını alacağımı düşünüyorum.

Nino, "İlginç olan bir başka şey de," diyor, "yakaladığımız Amos'u aldığımız yerden sana ladanza. Sandra ladanza'nın dairesinden geliyor."

Alay ettim. Max'in nerede saklandığını hiç sormadım.

Raymond'un kızıyla birlikte olması beni şaşırtmadı.

Anne. Anneme de ne yaptığını biliyorsa hiç şaşırmam. Ya da en azından şüphelenmiştir.

İkisinin de elini sıktım ve arabama geri döndüm. Portland'a kadar beni takip ettiler.

Sıcak ve hindistan cevizi gibi kokan Violet'in yatağına giriyorum. Omzunu öpüyorum. Bana doğru döndü.

"Mm, merhaba," diyor uykulu bir şekilde.

Parmaklarımı saçlarına doladım.

"Daha yeni duş mu aldın?" diye soruyor. "Güzel kokuyorsun." "Evet," diye fısıldadım. "Uyandırdığım için özür dilerim."

"Saat kaç?" "Üç civarı."

Sarılıp yatıyor. "Gece geç saatlere kadar."

"Evet," diye kabul ediyorum ve elim sırtından aşağı kayıyor. Geceliğini yukarı çekiyorum ve kışının yanağını avuçluyorum. Külot yok.

Bacağını eğerek parmaklarımı yanaklarının arasından geçirmem için bana mükemmel bir erişim sağlıyor, ben boğazını içime çekerken parmak uçlarım ipeksi bir sıcaklıkta kayıyor.

Parmaklarımın iki darbesiyle daha da ıslandı. Hazır. Elini göğsümde gezdiriyor ve benim için mırıldanıyor.

Parmak uçlarını çeneme koyuyor ve beni sırtüstü çevirip üzerime tırmanmadan önce tatlı tatlı okşuyor.

Tatlı küçük bir inilti çıkarırken ve omuzlarımı tutarak etrafımda sıkarken, horozumu sıkı sıcağına besliyorum.

Ay ışığında bana binişini izlemek çok güzel bir manzara. Boğazının kıvrımlarını, muhteşem göğüslerinin kabarıklığını görmek. Beni sıkan dar duvarlarının hissini içime çekiyorum.

Parmaklarımı geceliğinin askılarına geçirip güzel vücudunu görebilmem için aşağı doğru çektikten sonra bir elimi kalçasına, diğer elimin başparmağını da klitorisine koyuyorum. Bana binmesi için onu cesaretlendiriyorum. geliyor. Nefes alışının sesi, küçük iniltileri.

Etrafımda sarsıldığını hissetmek beni hemen peşinden sürüklüyor.

Yüzümde bir gülümsemeyle uykuya dalıyorum, ona sımsıkı sarılıyorum ve ben burada sikim Violet'le kaplıyken, onun güzel saçları üzerimdeyken, eli boynuma dolanmışken ve kollarımda uyurken usulca nefes alışının seslerini duyarken, ladanza'nın soğuk, karanlık bodrumumda, benim çişimle birlikte onun kusmuğundan oluşan bir su birikintisinde yattığı gerçeğini düşünüyorum ve yarın benim elimden nasıl bir cehenneme gideceğini merak ediyorum.

3

Violet Las Vegas

Birkaç Hafta Sonra

"Peki, hakkında söylentiler duyduğum o sapık tarafını bana ne zaman göstereceksin?" Sarkan küpemi lobumdan içeri sokarak soruyorum.

"Duyduğun saçmalıkları unut, bebeğim. Ciddiyim. Abartıyordu. Hatun tek bir pozisyonu seviyordu ve sadece o pozisyonun kendisine fayda sağlayacağını hissettiği zaman. Misyoner dışında her şeyin sapıkça olduğunu düşünürdü."

"Daha maceralı bir seksten korkmuyorum, Killian. Çok kırılgan olduğumdan mı korkuyorsun? Çünkü Ray bana cinsel tacizde bulunmadı."

"Bunun onunla hiçbir ilgisi yok. Bu sadece bizimle ilgili. İkimizin de istediği buysa, sapkınlığa kadar çalışmak için bolca zamanımız olacak. İnanın bana."

"Belki şimdi biraz istiyorumdur." Gülüyor.

"Gerçekten. Ray ile sadece bir görev gibiydi. Cansızdı. Bu bir angarya oldu çünkü ona olan aşkımı kaybettim. bana nasıl davrandığı yüzünden. Başlangıçta iyiydi. Aslında, -"

"Biri karıma çenesini kapatmasını söylese iyi olur çünkü bunu yapan ben olmak istemiyorum."

Duraklıyorum ve sonra yüzümü ısı kaplayınca irkiliyorum.

"Ah. Özür dilerim." "Evet. Üzgünüm," diye homurdanıyor.

"Bir milyon yıl önceydi ve zar zor hatırlıyorum çünkü Üzerime o kadar çok kötülük yığdı ki iyiliği unuttum. Demek istediğim, bana kırılabilirmişim gibi davranmak zorunda hissetme.

Onun yüzünden. Onun aramıza girmesini istemiyorum. Bu konuşmaya baştan başlayalım."

"Son dakikayı unutulmuş say." Elini umursamaz bir şekilde sallıyor.

"Tabii bana şaplak atmak istemiyorsan," diye teklif ediyorum, "bilirsin, ceza olarak."

"Yüzündeki o ifade? Nefes alma şeklin? Bana şaplak atmanın cezanın tam tersi olacağını söylüyor ve seni ödüllendirip aynı suçu işlemeni riske atmayacağım bebeğim."

Surat astım. "Yuh. Hiç eğlenceli değilsin."

"Oh, eğlenceliyim. İnan bana. Sana biraz eğlence göstermeyi planlıyorum."

"Eee..." Gülümsüyorum ve az önce sorduğum soruyu sanki daha önce sormamışım gibi soruyorum.

"Duyduğum o sapık tarafını bana ne zaman göstereceksin?"

"Bu gece," diye fısıldıyor Killian çıplak omzuma doğru. "Bu elbiseyle mi? Bu zaten planın bir parçasıydı."

"Bu eski şey mi?"

"Bu eski şey," diye onaylıyor, etek ucundaki kumaştan bir avuç alıyor ve gülümsüyor.

"Bu elbiseyi beğendin mi? Çok eski; uzun zamandır bende" diyorum, ben de gülümseyerek.

"Biliyorum. Seni ilk gördüğüm gece bu elbiseyi giyyordun," diyor kulağımın arkasındaki deriye doğru ve beni ürpertiyor.

Sanırım iki nedenden dolayı ürperiyorum. Birincisi ağzı. Ama aynı zamanda, Killian beni ilk gördüğünde üzerimdeki elbise buysa, Ray beni ilk gördüğünde üzerimdeki elbise de buydu.

O geceyle ilgili çok şey hatırlıyorum. Killian'ın ne giydiğini. Ray'in ne giydiğini. Ben arkadaşlarımla dans ederken, ikisi de siyahlar içinde bana nasıl bakıyorlardı. Ne giydiğimi pek düşünmemiştim.

Elbise kesinlikle seksi. Bordo. Kısa ve yapışkan kadife. Göğüs dekolteli. Popomu da ortaya çıkarıyor. Bunu hep sevmişimdir.

"Bunu içki içebilecek yaştayken indirimde yirmi dokuz dolara falan almıştım."

"İyi para harcadım, Gamzeli."

Bu akşam bir akşam yemeği tiyatrosuna gidiyoruz ve giymemi istediği elbise buydu, geçen gün beni işten alırken hızlıca hazırladığı bir şeydi, böylece beni Vegas'a götürebilirdi, böylece uçakta evlenme teklif edebilirdi, böylece Sin City'ye inmeden ve düğümü atmadan önce mil yüksekliğindeki kulübe girebilirdim.

"Sen ve ben Mile High Club'a birlikte mi katıldık yoksa sen zaten üye miydin?" diye sordum.

Aynada arkamda, yakasını düzeltiyor. Şeytani bir şekilde gülümsüyor.

Bekliyorum.

Hiçbir şey söylemiyor, bu yüzden kaşlarım kalkıyor. Birden sorduğum için bile pişmanlık duymaya başladım.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?"

İfadem düştü. Yüzüme sıcaklık doluyor ve başımı sallamak üzereyim.

"Seninle birlikte katıldım," diyor sonunda.

Ciğerlerimi boşaltırken ağzım bir gülümsemeye dönüşüyor.

"O iki nokta beş saniyelik sefalet miydi Bayan Coulter?"

"Öyleydi," diye itiraf ediyorum. "Biri kocama benimle böyle alay etmemesini söylese iyi olur. Çok kıskanç ve sahiplenici olabiliyorum."

Göz kırpmıyor, sonra dönüp banyodan çıkıyor, kapıyı açık bırakıyor, ben de aynayı izlemeye devam ediyorum, burbon bardağını kaldırıp tavandan tabana pencereden dışarıya baktığını görüyorum.

Bu otel süiti muhteşem. Lüks. Lüks. Ve eğlenceli birkaç gün oldu.

Cuma gecesi, otele vardıktan birkaç saat sonra evlendik. Killian otel konsiyerjinden bana makyajımla, saçımla, tırnaklarımla ilgilenen ve aralarından seçim yapabileceğim güzel beyaz elbiseler için üç seçeneği olan bir salon bulmasını istedi. Elbise bir rüya gibiydi ve üzerime özel dikilmiş gibi oturdu. Dantel üst, omuzdan açık, tam organize etekli. Sırtı korse, yani mükemmel bir uyum. Daha mükemmel olamazdı. Eve gönderdik, böylece aile düğünü yaptığımızda onu ve muhteşem yere kadar uzanan duvağı tekrar takabilirim.

Ertesi gün kendisine gönderdiğim fotoğraflar hakkında konuşmak için beni arayan en iyi arkadaşıma göre, aylar süren bir arayışa girseydik bundan daha mükemmel bir gelinlik bulamazdık. Kader gibiydi.

Çiçekçi kız elbisesi için alışverişe başladı bile ve zaten evlendiğimiz için baş nedime işlerini yapmak zorunda olmadığı için çok mutlu olduğunu söylüyor.

Telefonu kapatmadan önce bana hoparlörü açtırdı ve Killian'a en sevdiği rengi sordu. O da ona Bordo ve ardından saten mi yoksa dantel mi tercih ettiğini sordu. Killian bir tercihi olmadığını söyledi ve nedenini sordu. Susanna Killian'a düğün hediyesinin korktuğu bir şeyi yapmak ve bana bir gelin partisi düzenlemek olduğunu söyledi. Killian bunun kendisi için ne anlama geldiğini sorduğunda, Susanna bunun bir iç çamaşırı partisi olacağını açıkladı.

En iyi arkadaşını mutlu ettiği için ona minnettarlığını bu şekilde gösterecekti. Hemen içki ve yemek masraflarını karşılamayı teklif etti ve hepimiz güldük.

Son birkaç haftadır hayatımın nasıl bir kasırgaya dönüştüğüne inanamıyorum. Hayat ne kadar farklı. Ne kadar harika.

Düğün töreninin kendisi basit ve neredeyse mükemmeldi. Çiçeklerle bezenmiş küçük ve sevimli bir şapelde evlendik. Hızlı olması açısından Vegas tarzındaydı.

ve diğer çiftler de bekliyordu ama

Yapmacık bir şey yoktu. Hepsi birbirine aşık görünen diğer çiftlerle birlikte bekleme odasında oturmak eğlenceliydi. Herkes birbirine gülümsüyordu.

Killian'ın yeminlerinin her kelimesinde ciddi olduğuna inanıyordum ve ben de kendiminkinde ciddi olduğumu biliyordum. Biraz sıra dışı hissettiren tek şey ailemizin ve arkadaşlarımızın orada olmamasıydı. Aileme gösterebilmek için bir video çektik ve evet, biz

Onlar yanımdayken tekrar yapmayı planlıyorum ama artık resmen Bayan Killian Coulter'ım ve her şeyin bu kadar hızlı gelişmesine rağmen inançlı bir adım attığım için çok mutluyum.

Bunu tekrar yaptığımızda, muhtemelen Killian'ın deniz kenarındaki sahil evinde yapacağız ya da büyükbabamın arka bahçesinde de yapabileceğimiz teklif edildi. Bu çok güzel olurdu.

O yeminleri tekrar etmek, sevdiklerimizin önünde, büyükannemin çok sayıdaki gül ağacının hemen yanında söz vermek inanılmaz. Ya da bunu okyanus kenarında, saçlarımda o güllerden bazılarıyla yapmak.

Aile için nasıl yapacağımızın bana bağlı olduğunu söylediğinde, "Dün gece benimle evlenmeyi kabul ettiğinde dileğimi gerçekleştirdin, Violet. Hayatının geri kalanında tüm dileklerini gerçekleştirmek için elimden geleni yapacağım."

Tanrım, çok çekici. Ve şimdi resmen Violet Coulter'ım. Ki bu gerçeküstü.

Düğümü attıktan sonra limuzin bizi otelimize götürdü ve oda rüya gibi bir düğün gecesi için mükemmel bir şekilde düzenlenmişti.

Çiçek yaprakları. Mumlar. Romantik bir akşam yemeği.

Şampanya.

Killian, Shara'yı balayımız için bana üç hafta izin vermeye ikna ettiğini söyledi.

Tahakkuk ettirdiğimden daha fazla tatil olduğu için ödenmemiştı ve bununla ilgili sorun yaşadım, ona belki de izin günlerim bittiğinde geri dönebilmem için kırpmamız gerektiğini söyledim, ancak o bunu görmezden geldi.

Sadece bir kez evleneceğimi içten içe hissediyorum, bu yüzden sadece tadını çıkarmaya ve anı yaşamaya karar verdim. Eve döndüğümüzde hala örnek bir çalışan olduğumu kanıtlamak için kışımı yırtarak çalışacağım.

Bir gün daha Vegas'tayız ve sonra balayı için İtalya'ya gideceğiz.

Şoför limuzinin kapısını kapatıyor ve tekrar içeri girdiğinde, gizlilik bölmesi yukarı kalkıyor ve Killian elimi tutup dudaklarına götürüyor. Gözlerinin muziplikle ışıldaması, karnımdaki kelebek yuvasını ve libidomu uyandırmak için doğrudan bir hat.

Harika bir gösteri sunan bir akşam yemeği tiyatrosunda harika bir akşam yemeği yedik ve şimdi nereye gittiğimizi bilmiyorum.

"İyi bir gece geçiriyor musun?" Killian soruyor.

"Yani, evet. Harika bir yemek. İzlemesi eğlenceli bir performans. Yine de kötü bir oyun bulamamamız çok kötü."

"Denemediğiniz için değil. İtalya'da sana kötü bir oyun bulacağız." "Ben İtalyanca bilmiyorum. Sen biliyor musun?"

"Hayır."

"O zaman iyi mi kötü mü olduğunu nasıl anlayacağız?" "Hm. Güzel soru."

"Kendi çevirilerimizi yaparız," diyorum. "Kötü burun tıkayıcı koltuklarımız olduğundan emin olun, böylece konuştuğumuz için pis bakışlara maruz kalmadan anlatabiliriz."

Sırıttıyor. "Siz biraz delisiniz Bayan Coulter."

Ona gülümsüyorum ama içimde heyecandan neredeyse nefes nefese kalmış durumdayım. Bütün gece işlerin nasıl gideceğini, ne tür sapıkça işlere kalkışacağımızı merak ettim.

O da

Sanki planları varmış gibi bütün gece bana şuh bakışlar atıyor ve bu beklenti içimi titretiyor.

"Killian?" Ben soruyorum.

"Mm hm?" diye cevaplıyor.

"Otele geri dönüyor muyuz?"

"Hemen değil," diyor gülümseyerek.

"Oh... nereye gidiyoruz?"

"Göreceksiniz. Sabır lütfen, Bayan Coulter."

Gülümsüyorum.

"Adını söylediğimde bana hep o gamzelerini mi göstereceksin?" Beni öpüyor.

"Bir süreliğine olabilir. Yeni ismime hâlâ hayranlık duyuyorum."

Elimi tekrar öpüyor ve yüzüklerimle oynuyor. Muhteşem düğün ve nişan yüzüklerimle.

"Killian?"

"Hm?"

"Ben... um... iç çamaşırı giymiyorum."

Baldırlarımın arasına diz çökmeden önce gözleri bir anlığına parlıyor. Omzunun üzerinden bakıyor, sanırım bölmenin yukarıda olduğundan emin olmak için.

Öyle.

"Bu akşamki sapıkça planımızı unutmuş olabilirsin diye bunu bilmeni istedim."

Daha yakına eğilir. "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey var, hiçbir şeyi unutmam."

Başı aşığı inerken dudaklarımı yalıyorum. Dudakları Sağı dizimin içine. Sonra yukarı çıkıp biraz daha yukarıdan tekrar dokunuyorlar. Ürkek bir tavşan gibi sarsılıyorum ama külotum olsaydı şu anda sırlıklam olurdu.

"İyice aç, Violet," diye emrediyor Killian, gözleri benimkilerde. "Karımın tadına bakmalıyım."

Tanrım, bu adam vücudumu titretiyor.

Oral yaparken bu kadar zevk alan bir erkek görmemiştim. Neredeyse her seks yaptığımızda bana oral yapıyor. Bu genellikle bir başlangıç oluyor, sanki Killian sikini sokacağı şeyin tadına bakmayı seviyor. Gülünç derecede ateşli.

Elleri kalçalarımnda kayarak elbisemi biraz yukarı itiyor. Sonra duraklıyor ve takım elbise ceketini çıkarıp altımdan geçiriyor.

"Kıçını kaldır," diye emrediyor.

"Koltuğı kurtarıyorum," diyorum, ceketini popomun altına sokabilmesi için yukarı kaldırıyorum.

"Hayır. Koltuğı siktir et, senin tatlı vücudunu koruyorum," diye düzeltiyor yüzü aşığı inmeden önce ve sonra olanlar sırtımı kamburlaştırıyor.

"Ooh."

"Ayağı kalk, Violet."

"Ha?"

Killian geri çekildi ve açılır tavanın düğmesine bastı. Açıldığında ona sorgulayan bir bakış attım.

"Sen sunroof'tan dışarı sarkıp striptiz izlerken yüzümü bacaklarının arasına gömmek istiyorum," diyor.

Kıkırdıyoru

m. "İndin

mi?"

Vay be. "Um... evet. Sanırım bu sen olacaksın. aşığı."

Kaşlarını oynatıyor.

Topuklarımı tekmeleyip koltuğa çıkıyorum.

Başımı dışarı çıkardığımda sıcak Nevada havası bana bir duvar gibi çarpıyor ve kışımın yanaklarını tutup iki bacağımı geniş omuzlarına sardığında sunroof'tan gövdemin ortasına kadar çıkıyorum. Yüzüne sarılıyorum.

Vay canına.

Bacaklarımın arasını öperken becerikli elleri sırtımı okşuyor.

Ve ışıklar görüyorum. Sokak lambaları. Otel ve kumarhane ışıkları. Farlar. Fren lambaları. Tipik Vegas mekan ışıkları. Etrafıma bakarken her şeyi anlamaya çalışıyorum ama bu hiç de kolay değil.

Çünkü hislerimin içinde kayboluyorum.

Bacaklarımın arasında çılgınca hisler ve karnımda, göğsümde ve başımda daha fazla his.

Bana bir bak. Las Vegas şeridinde bir limuzindeyim, ben sunroof'ta takılırken muhteşem kocam tarafından yenmek.

Tanrım, bu çılgınlık.

İnsanlar sokaktan el sallıyor, muhtemelen gösteriş yaptığımı, şık bir şekilde sürdüğümü düşünüyorlar. Ama benim ne olduğum hakkında hiçbir fikirleri yok.

Aslında ben el sallarken kocamın yüzüne biniyorum. Bu, birkaç hafta önceki halimden çok farklı.

İçimden şiddetli bir orgazm geçiyor ve kendimi gözle görülür bir şekilde titrememek için durdurmaya çalışırken, herhangi birini düşünüyorum

yakından izleyenler muhtemelen nöbet geçirdiğimi düşünmüştür. Vücudum kıpırdıyor ve aşağı çekilmeden önce tavanı tokatlayarak inliyorum.

Killian koltuğa geri yaslanıyor, ben ona sarılıyorum, parmakları buklelerime dolanıyor ve ben yer değiştirip doğrudan sert horozunun üzerine yerleştiriliyorum. Beni sertçe aşağı çekiyor ve içine girerken ağzına doğru inliyorum. Derine. Çok derine.

Hala doruk noktamdan iniyorum ve bu hisler sadece onu uzatıyor.

"Seni bu elbisenin içinde beceriyorum," diyor, gözleri seksi bir ateşle dolu.

Başımı salladım.

"Bu elbise," diye tekrarlıyor yüzüme dokunarak. "Evet," diye onaylıyorum.

Dişlerini sıkıyor ve daha sert vuruyor, elleri kalçalarımnda, derin, lezzetli vuruşlarla alttan içime doğru sertçe itiyor.

"Sen benimsin."

Başımı sallıyorum. Tanrım, çok seksi. "Sonsuza kadar.

Sonsuza dek benim, Violet."

"Evet, bebeğim."

"Söyle, Violet."

"Seninim, Kill."

"Kahretsin, seni çok seviyorum," diyor gözlerinde mutlak bir duyguyla, dudaklarımı tekrar kendisine yaklaştırmak için çenemi kavrarken, dili içeri girmek istiyor.

Açıyorum ve dillerimiz birbirine dolanıyor, ben de inliyor ve ona onu sevdiğimi söylediğim karışık bir cümle mırıldanıyorum, ama muhtemelen kulağa öyle gelmiyor çünkü nefes nefese kalmışım ve onun kaya gibi sert horozuyla doluyum.

Elbisem kollarımdan aşağıya doğru çekiliyor, ta ki korsaj karnımın etrafına gelene kadar. Daha sonra sütyenimin kaplarını aşağı çekiyor ve ağzı bir meme ucundayken parmakları diğerini koparıyor ve hala derin itme ritmi durmuyor.

Başımı geriye atıyorum ve pencereden daha bulanık ışıkların ve şehrin geçtiğini görüyorum. Sonunda, elleri kalçalarımı sıkıca kavrayıp içime giriyor ve seksi bir iniltiyle yüzünü boynuma gömüyor.

"Başlamadan önce seni bu elbisenin içinde becermek gibi bir hayalim vardı. Seni bu elbisenin içinde sertçe becermek. Bu elbisenin üzerinde."

"Üzerine mi geldin?"

"Hayır," diyor, "İçinde olmak çok iyi hissettirdi."

"Her zaman bir dahaki sefere giyerim," diyorum ve ağzımı onunkine dayıyorum.

"Evet."

"Bu biraz sapıkça oldu," diye bilgi veriyorum. Göz kırıyor.

Como Gölü, İtalya

İtalya hayal ettiğim her şey ve daha fazlası oldu. Killian'ın İtalya'ya gittiği o Cuma gününden bu yana inanılmaz birkaç hafta geçti.

Beni işten aldı. Yarın eve gidiyoruz.

Bırakmak istediğini bilene kadar alışveriş yaptık (Killian beni şımarttı ve şımarttı), harika restoranlarda yemek yedik, müzeleri, simge yapıları ve gösterileri gördük (İtalyanca bir oyun da dahil olmak üzere, ancak isteğime rağmen uzaktan bile kötü değildi) ve küçük bir köydeki açık hava sokak partisinde gece boyunca dans ettik, gece hafif bir kar tozuyla sona erdi.

Yıldızların altında, limuzinlerde, trende seviştik ve geçen gün kalabalık bir restoranın karanlık bir köşesindeki kabinde sessizce gelmem söylendi. Kapıyı çaldım.

Tuzluk devrildi ve dizimi masanın altına biraz sertçe çarptım ama bunun dışında kimseye haber vermeden bunu yapmayı başardım.

Özel yatakta tutkulu bir şekilde seks yaptığımız bir öğleden sonra için o küçük tren yolculuğuna çıktık, ancak Kondüktör gecikmeden haberdar olmamızı istedi. Ve Killian onu içeri almadan önce uygun bir şekilde örtündük ama oldukça

Pembe lekeli yanaklarımın yaramazlık yaptığımızı ele verdiğinden emindim.

Evet, kocam biraz sapıktır. Tamamen koruyucu. Ve kesinlikle sevgi dolu. Ve ben bunların hepsine tamamen katılıyorum.

"Yani..." Yeni, büyük bavulun fermuarını çekerken söylüyorum. Varıştan sonra tüm alışveriş nedeniyle valizlerimizi yenilemek zorunda kaldık.

Bir an sonra gömleğinin yakasını düzeltirken "Ee?" diye soruyor.

"Bana herhangi bir evlilik sözleşmesi imzalatmadın çünkü bunu çok hızlı yaptık, bu yüzden bilmeni isterim ki eve döndüğümüzde bana bir evlilik sözleşmesi imzalatmak istersen... nup?"

"Adının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama buna ihtiyacımız yok," diyor bana bakarak, kaşlarını çatarak.

Yüzüm kızardı. "Yani, zengin olduğunu kendin söyledin ve herhangi bir tasarımı olduğunu düşünmeni istemiyorum-"

Aramızdaki boşluğu siliyor ve iki eliyle çenemi kavırıyor, derin derin bakarak beni susturuyor.

Konuşması bir dakika sürüyor, ama gözleri neredeyse kızgın bakıyor ve kendimi çökmüş buluyorum.

"Evlilik sözleşmesine ihtiyacım olduğunu düşünseydim seninle evlenmezdim, Violet."

Dudağımı ısıırıyorum, o yüzden bırakıyorum. "Beni henüz o kadar iyi tanımıyorsun Kill ve evlilik sözleşmesi bu çağda mantıksız değil.

Özellikle de bu ilişkiye neredeyse hiç nakit param, altı yaşında bir arabam ve birkaç eski dönüştürülmüş mobilyamla geldiğimde. Sende bundan çok daha fazlası var, o yüzden -"

"Evet, bu mantıksız. İki şey var."

Dudaklarımı sıkıyorum ve bekliyorum.

"Asla boşanmayacağız, yani bu bir sorun değil."

Gülümsüyorum. "Düşünce tarzını seviyorum."

"Evet ve açık konuşmak gerekirse Violet, paramı sıfırdan kazandım. Eğer yeniden başlamam gerekirse, bunu yapmakta bir sorun görmem. Param olmasını seviyorum. Parasız kalmamayı seviyorum. Ve gerçekten, eğer bir sebepten dolayı beni terk etmeye ve tüm paramı yanında götürmeye karar verdiysen ve benim için sorun değilse Gitmek mi? Sahip olduğum her kuruşu size verebilir ve daha fazla para kazanabileceğimi bilerek yeniden başlayabilirdim. Daha fazla çalışmaktan korkmuyorum."

Kollarımı ona dolayarak, onu öpüyorum. "Paramı istemiyorum; sadece seni istiyorum."

"Bana sahipsin. Ve tüm bu para da sende. Eve döndüğümüzde, mali değişiklikler hakkında avukatlarımla görüşeceğiz."

"Değişiklikler mi?"

"Evet. Bana bir şey olması durumunda mal varlığımın özetini ve listesini alacaksın ve ben de vasiyetimde değişiklikler yapacağım."

Şimdi kaşlarım çatıldı. "Sana hiçbir şey olamaz. Seninle daha yeni evlendim. Sakın sana bir şey olmasına izin verme. Bunu yasaklıyorum."

Gülümsüyor ve beni öpüyor. "Hiçbir yere gitmiyorum, ama eğer bir şey olduysa, hepsini öğreneceksin. Çoğunlukla. Biraz da kardeşim için."

Çenem titriyor.

"Hey," diyor çenemi avuçlayarak. "Üzülme."

"O gece o adamlar bir anda ortaya çıktılar, Killian, hala aklımdan çıkaramıyorum. Seni kaybedebilirdim."

"Bu bir yanlış kimlik vakasıydı. Tek seferlik bir olaydı. Benzersiz bir durum. O emri veren şerefsizin de icabına bakılacak. Ve onun hakkında asla endişelenmene gerek kalmayacak."

tekrar."

"'İcabına bakıldı' ne demek bilmiyorum. Bilmek istiyor muyum?"

"Muhtemelen hayır."

"Tamam o zaman." Gözlerim yana düşüyor.

Gözlerim tekrar onun yüzüne baksın diye çenemi tutuyor.

"Hepsini unut. Sonuç olarak, eğer bana bir şey olmazsa ya da olursa, bir daha asla para konusunda endişelenmene gerek kalmayacak. Ben gidersem... Willie ve çocukları için ayrılan bir miktar para dışında hepsi sana kalacak."

Nefesimi üfledim. "Bu konuşmadan gerçekten hoşlanmıyorum." Saçımın bir tutamını parmaklıyor. "Bunu sen başlattın."

"Biliyorum. Yine de hoşuma gitmiyor." Somurtmamı abartıyorum.

Gülümsüyor. "Gelip benim için çalışmak ister misin? Burası artık senin de şirketin. Benim olan senindir."

"İşimi seviyorum ve aynen. Artık gerçekten harika ışın kılıcı çubuklarının gururlu ortak sahibisin, biliyor musun? Ve sevimli kırmızı bir kanepenin."

Kıkırdıyor. "Artık hiç olmadığım kadar zengin bir adamım." Kocaman gülümsedim.

"Artık sana sahip olduğum için hayal ettiğimden daha zenginim," diye ekliyor, gözleri gerçek ve samimi olduğunu bildiğim şeylerle dolu.

"Hay aksi," diyorum kirpiklerim titreyerek, ama içim o kadar sıcak ve ışıltılı ki, mutluluk bulutumun üzerinde süzülebilirmişim gibi hissediyorum.

"İstersen işini bırak ve yeni bir şeye başla. Ama benim için çalışmak istiyorsan, elimde işime yarayacak çok şey var. yardım edebilirim. Dört lokasyon için de satın alma yönetimini üstlenebilirsin. Ya da-"

"İşimi seviyorum. Bana karşı iyiler."

"Patronun sana bu izni verme konusunda çok cadaloz davrandı."

"Durup dururken oldu," diyorum. "Ayrıca, terfi için sıradayım. Kendi işimi yapmayı seviyorum, kendi Para. Ve ev faturalarına katkıda bulunmak istiyorum, bu yüzden-"

Sözümü kesti. "Katkıda bulunmayı unut. Ve paraya erişimin olacak."

"Benimkine de mi erişmek istiyorsun? Seni hesabıma ekleyeceğim," diyorum.

Hoşgörüyü gülümsüyor.

"Hayır, gerçekten. O Atlantic City'deyken hesabımı... bilirsin işte... kimden ayırdım ve tüm bunlar yüzünden hayatım boyunca bir daha asla ortak bir hesabım olmayacağını düşündüm. Ama seni kesinlikle eklerim. Eve döner dönmez soyadımı yasal olarak seninkiyle değiştireceğim ve seni bankama ekleyeceğim. hesap."

"Teşekkürler, bebeğim." Gözlerinde sevgiyle bana bakıyor. "Bunu benim için yaparsan çok sevinirim."

Tanrım, onu çok seviyorum.

"Şu anda herhangi bir kariyer değişikliği yapmak istemiyorum, Killian."

"Tamam. Fikrini değiştirirsen, sınır yok. Bir iş kurmak, bir iş satın almak, bir şeye yatırım yapmak için paraya erişimin var. Her zaman olmak istediğin gibi bir hayırsever ol ve kendi hayır kurumunu kur. Ne isterseniz yapın. Mücadele günleriniz sona erdi."

"Bundan ne çıkarınız var? Sana ne verebilirim?" "Sen," diye fısıldıyor.

"Ben varım,"

diyorum. "Güzel.

Sonsuza kadar mı?"

"Sonsuza dek,"

diyorum.

"Seni buna zorluyorum."

"Güzel."

"Ve Violet, ben de sonsuza dek seninim. Artık evlilik sözleşmesi ya da bunun gibi saçmalıklardan bahsetmek yok. Sen ve ben her zaman. Ölene kadar, Violet. Tamam mı?"

Göğsüne sokuluyorum ve o da başımın üstünü öpüyor.

"Aslında bana verebileceğin bir şey biliyorum," diyor.

"İşte geliyor..." Alaycı bir sıkıntıyla söylüyorum. Kıkırdıyor. "Belki birkaç bebek."

Ona bakıyorum. Omuz silkiyor ve neredeyse çocuksu bir şekilde gülümsüyor.

Gülüyorum. "Göreceğiz bakalım. Belki de çoktan bir tane "Biri doğum kontrol haplarımı çöpe atmış."

"Biri mi yapmış?" diye soruyor, sahte bir şokla. Gözlerimi deviriyorum.

"Biri demleniyor olabilir mi?" diye soruyor.

"Olabilir," diyorum. "Gerçi sekiz yıl boyunca doğum kontrol hapi kullandığım için biraz daha uzun sürebilir."

"Umarım uzun sürmez," diyor ve elini karnım. "Senin ve benim küçük bir versiyonumuz mu? Onunla tanışmak isterim." "Ya da onunla," diyorum.

Omuz silkiyor. "Ya da o."

Evet. Bir sürü korunmasız seks. Evlendikten iki gün sonra regl oldum.

Doğum kontrol haplarımı aniden bıraktım ve bunun balayımız için berbat olacağını düşündüm, ancak sadece üç gün sürdü ve üçüncü gün, beni seks için duşa çekmesine engel olmasına izin vermedi. O zamandan beri balayı çiftleri gibiyiz. Tavşan-balayı çiftleri diyebilirim, çünkü günde iki, bazen üç kez oluyor.

"Gitmeye hazır mısın?" Ben soruyorum.

Cevap olarak beni öpüyor ve sonra beni kapıya doğru çekiyor. İtalya'daki son akşam yemeğimiz için dışarı çıktık.

Geri döndükten kısa bir süre sonra, özel terasımızda oturuyoruz, önümüzde şöminede bir ateş ve Battaniye etrafımızda. Benim bir kadeh şarabım var, o da biraz viski içiyor. Göl manzarasının tadını çıkarıyoruz ve Balayımızın son gecesinin her dakikasının tadını çıkarıyorduk.

Eve dönmeyi ve evli bir kadın olarak hayata atılmayı düşünüyorum. Aile Noellerini ve geleceğimi düşünüyorum.

Tüm iyi düşüncelere rağmen, aklım geçmişe gidiyor. Yardım edemem ama merak ediyorum, biz buradayken neler oldu? Ray'ın gittiği yere kadar. O cuma ayrıldık. Pazartesi günü mahkemeye çıkacaktı.

Ortaya çıktı mı? Yoksa hala saklanıyor mu? Yine başını kaldırıp güneş ışığını çalmaya mı çalışacak?

"Soğuk mu?" Killian soruyor.

"Birazcık." Omuzlarımı yukarı kaldırıyorum ve titriyorum.

Eğilip bir kütük daha koyuyor mangala. Battaniyeyi tekrar üzerimize yerleştirirken ben de ona sokuluyorum. "Aklında ne var?" Killian soruyor.

"Bilmek istemezsin," diyorum şarabımı yudumlarırken. "Aklında ne olduğunu her zaman bilmek isterim."

Ağır ağır iç çektim.

"Ne?"

"Ray'ın hikayesinin ne olduğunu merak ediyorum. Mahkeme tarihi. Eğer geldiyse."

"Eve gittiğimizde tüm bunları araştıracağım," diyor, alnını ovalayarak. "Endişelenmen gereken bir şey değil."

Omuz silkiyorum. "Merak etmeden duramıyorum. Kaçıyor mu? Kaçıyor mu?

geri dönüp sorun çıkaracak mısın? Sen

Biliyorum... sadece merak ediyorum."

"Onun için endişelenme," diyor Killian. "Gerçekten. O artık senin hayatında bir faktör değil."

"Uzun zaman sonra, her şeyden sonra biraz zor." Bir dakika boyunca alevlere bakıyorum, düşünceler içinde kayboluyorum.

"Violet?"

"Hm?"

"Violet," diye tekrarlayınca ona baktım.

Yüzünde çok ciddi bir ifade var.

"Bunu unutmaya çalışmanı istiyorum," diyor. "Zor olduğunu biliyorum ama onun artık senin için endişelenecek bir şey olmadığına inanmanı istiyorum. Onunla ben ilgileniyorum. Raymond benim sorunum, senin değil. Tamam mı? Onu bana ver."

Kıs kıs gülüyorum.

"İşte." Avucunu uzatıyor. "Onu bana ver." "Sana mı vereyim?"

"Evet. Ver onu." "Neyi teslim edeyim?"

"Raymond ladanza hakkındaki tüm endişeleriniz. Hepsi. Onları şimdi ve burada bana verin ve bırakın ben halledeyim."

Gülümsüyorum. "Çok harikasin, bunu biliyor muydun?"

"Deniyorum," diyor ve hala çoğunlukla ciddi olmasına rağmen bir gülümseme belirtisi var. Ve hâlâ elini uzatıyor.

Sıkılı yumruğumu avucunun içine koyuyorum, parmaklarım aşağıyı gösteriyor. Sonra sanki ona bir şey vermişim gibi yumruğumu açıyorum.

"Şimdi tozunu al," diye emrediyor, yumruğunu kapatarak. Ellerimin tozunu alıyorum.

Sanki ona gerçekten bir şey vermişim gibi yumruğunu

kapalı tutarak bekliyor.

"Git ellerini su ve sabunla yıka." Ben gülüyorum.

"Ciddiyim. Bu iş bitti. Artık senin endişen değil. Tamam mı?" Yüzde yüz ciddi görünüyor.

"Tamam," diye fısıldıyorum, duygularım sinüslerimde yanıyor. "Git yıkan ve sonra geri gel."

Otel odamızın banyosunda ellerimi yıkarken onlara bakıyorum. Sabun köpükleri ve sıcak su. Baloncukların hepsi akıp gidene kadar uzun bir süre ellerimi sıkıyorum. Sonra aynaya bakıyorum ve gülümsüyorum.

Sembolik ama gerçekten yardımcı oluyor. Sağlıklı görünüyorum.

Mutlu görünüyorum. Aşık. Harika hissediyorum.

Kurulandıktan sonra dışarı çıktım ve Killian'ı gördüm. Dirseklerini dizlerine dayamış ateşe bakarken o da düşüncelere dalmış gibi görünüyor.

Beni görünce doğruldu. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

"Her şey mükemmel," diye düzeltiyorum.

"Buraya gel."

"Önce git ellerini yıka. Ellerinde o kalıntı varken bana dokunamazsın. Sanırım onu ateşe attın, değil mi?"

Bana yarım bir gülümseme verip içeri giriyor ve geri dönüp oturduğunda "Hemen buraya gel" diye emrediyor.

Kucağına tırmanıyorum ve battaniyeyi üzerimize sarıyorum. "Seni seviyorum," diyorum ona sokularak.

"Seni seviyorum, Violet. Hayal ettiğimden çok daha fazla. Her şeyden çok."

Çenemi öpüyor ve sonra parmak uçlarını saçlarımın arasından geçiriyor.

"Sen gerçekten gerçek misin?" diye sordum.

"Yüzde yüz," dedi bana. "Ve sen tamamen benimsin?" Gülümseyerek soruyorum.

"Hepsi senin," diye yanıtlıyor, yüzü ciddi. "Hadi yatağa gidelim. İçine gömüldüğüm İtalya'daki son gecemizin tadını çıkar."

4

Killian

Telefonumu cebime sokuyorum ve anahtarımı kapıya sokup çeviriyorum ve "Şurada bekle" diyorum.

Alarm sistemini devre dışı bırakıyorum ve tüm çantaları kapıdan içeri itiyorum, sonra muhteşem, gamzeli yanaklı gelinimi kollarıma alıp eşikten geçiriyorum.

O kadar büyük gülümsüyor ki yüzü acıyacak.

Kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım ve onu mutfak tezgahına taşıyıp üzerine bıraktım.

Dişlerimi alt dudağıma gömüp ona gözlerinin şehvetle parlamasına neden olan bir söz bakışı atıyorum. O biliyor ki ve o buna aç. Benim güzel kızım.

Tezgahların vaftiz edilmesiyle ilgili başka bir şey söylenmemişti ama unutmadığımı biliyorum. Resmi olarak taşınmasından bu yana geçen süre zarfında onu, dişlerini dudağına sıkıştırmış bir şekilde tezgahlara bakarken yakaladım, hayal kurduğunu, fantezi kurduğunu çabucak anladığım o uzak bakışla.

Onu bu tezgâhların üzerinde becerme sözümü hiç unutmadı; bunu istiyordu. Ve şimdi yüzde yüz benim olduğuna göre, onun olduğundan daha fazla benim olduğuna göre, yapmak üzere olduğum şey de bu.

O yoga kıyafetleri giyiyor, ben de eşofman. Ben genelde Evden böyle giyinerek çıkıyorum ama yarım gün uçakta kalacağınızı biliyorsanız rahat olmak istersiniz. Bu kıyafetler şu anda ikimizin de üzerinden çıkıyor.

Saç bağıını dikkatlice çekip çıkarıyorum ve buklelerinin serbest kalarak omuzlarından aşağı dökülmesini izliyorum. Kapüşonunun eteklerini kaldırıyorum ve altındaki atletle birlikte başının üzerinden çekiyorum. Sütyen giymiyor.

Gözlerimiz kilitlendi. Tipik bakışma yarışmalarımızdan biri. Kahretsin, çok seksi. Yoga pantolonunu ve külotunu dizlerine kadar indiriyor. Onları, spor ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardıktan sonra kendi ayakkabılarımı tekmiyorum. Violet kapüşonumu başıma kadar çekti ve bir dakika sonra

Elleri omuzlarımda ve göğsümde dolaşırken belimin güneyindeki her şeyden kurtuluyorum. Kalçalarını kendime doğru çekiyorum ve boynunun arkasından tutup ağzını kendime doğru çektiğimde başı kısa bir süreliğine geriye dönüyor. Kalçalarımı ileri atıp onu doldururken ağzımın içine doğru ağılıyor.

Evet. Onu bu mutfak tezgahında beceriyorum. Karımı bu pembe mermerin üzerinde beceriyorum.

Karım.

Bunun kaydedildiği videoyu düzenleyeceğim, böylece sikik herifin gördüğü tek şey kadının yüzündeki coşku ifadesi olacak.

yüzüm ve kafamın arkası, karımı becerdiğimi bilerek.

Benimkini.

Violet'i tezgahın üzerinde becerdikten sonra duş alıyoruz, yemek sipariş ediyoruz ve o uyumadan önce yatağımızda tekrar sevişiyoruz.

Tony, bodrumumdaki o boktan haşereyi beslemek ve sulamak için sahil evine gidip geliyor.

Fuckface'i kontrol etmek için haftada bir doktor da geliyor, çünkü henüz ölmesine hazır değilim ve ona verdiğim yaraların tıbbi müdahaleye ihtiyacı var.

Ayrılmadan önce, Tony'nin onun için daha güvenli bir hücre yapmasını sağlarken onu sarnıca taşıdım. Açıkçası bunu yapmak için harcadığım para ve zahmete bakılırsa Henüz onu cezalandırmaya hazır değilim.

Neredeyse üç haftadır kimse tarafından fiziksel olarak yaralanmadı. Bu seri yarından sonraki gün sona erecek. Oraya doğru sür.

Yarın teyzeleri, amcaları ve kuzenleriyle birlikte büyük bir aile hoş geldin yemeği için ailesini ziyaret etmek istiyor ve ardından gelecek hafta sonunu Tillamook'ta geçirme planlarıyla işe dönmeden önce dinlenmek için bir günü var.

O

ikinci evimizi dolduracak şeyler bulmak için antika ve hazine avına çıkmak konusunda heyecanlıyım. Ve ben bunu seviyorum.

Hayır, bodrumdaki bok lekesi konusunda ona yalan söylemek zorunda kalmam hoşuma gitmiyor, ama onu kesinlikle orada istemiyorum.

Amacım sırlar üzerine kurulu bir evliliğe sahip olmak değil, ama bu sır bir gereklilik. Ve bu daha büyük bir iyilik için. Adam acı çekecek, ki bu benim için iyi, ve kadın onun için endişelenmek zorunda kalmayacak. Hem de hiç. Onun için daha iyi.

Ben atladıktan sonra orada kaldığımız birkaç gün berbat haldeydi. Onunla aynı çatı altında olduğunu bildiğinden emin oldum. Onunla yaptığımız ve onu düşünerek zaman kaybetmek istemediği konuşmaları tekrar tekrar dinlettikten sonra kulaklarını tıkamaya çalıştı. Onu eşek sudan gelinceye kadar dövdüm ve sonra yatağa geri dönüp onu becerdim, inlemelerinin ve sahip olduğu en iyi kişi olduğuma dair beyanlarının seslerini kaydettim, bu da onun için çalınırken işe yaradı

ara sıra bir döngüde.

Balayımızın her dakikasından keyif aldım, ama şimdi geri döndük, şimdi tezgahı vaftiz ettik, kaşıntı hissediyorum. Oraya geri dönmek için kaşınıyorum.

Benim adımlı almış, ne kadar mutlu olduğunu görsün, biraz

daha incinsin, o zaman nasıl biteceğine karar vermeye hazır olabilirim. Belki de.

O sik suratlı henüz yeterince ödeme yapmadı. Bana yaptıklarının bedelini. Daha da ötesi, onca zaman boyunca ona yaptıklarının bedelini.

Belki de ilişkilerinin aynı süresi boyunca ona acı çektiririm. Göreceğiz bakalım.

5

Menekşe

Bir Haftadan Biraz Daha Fazla

Bir Süre Sonra

Tillamook

Sahildeki evin mutfağındayım ve pencereden dışarıda kot pantolonu ve kapüşonlu tişörtüyle kütükleri testereyle kesmeye çalışan deli gibi ateşli kocama bakıyorum. Bu gece su kenarında ateş yakalım.

Aralık ayında hava soğukken okyanus kenarında kamp ateşi yakmak çılgınca olabilir ama bu benim can attığım bir şey ve Killian'ın doğasında isteklerimi karşılamak var gibi görünüyor. Kendimi çok şanslı hissediyorum.

Birkaç gün önce, yeni arabam olduğunu söylediği arabasıyla beni işten aldıktan sonra avukatıyla vakit geçirdik. Bordo bir Land Rover SUV.

Ailemin izniyle kardeşim Cody'ye eski arabamı erken bir Noel hediyesi olarak verdim ve kesinlikle çok sevindi.

Avukatla görüştükten sonra kendimi uyuşmuş hissettim. Yaşına göre biriktirdiği servet karşısında hâlâ şaşkınım. Apartmanın, kardeşinin yaşadığı evin ve sahil evinin ötesinde, dört gece kulübü var ve içinde bulundukları tüm binaların sahibi. Ayrıca çok büyük bir kârlı çevrimiçi kumar web sitesi. Kârlı demek hafif kalır. Bu şey tam bir nakit ineği.

SUV, iki spor araba ve oldukça çeşitlendirilmiş bir yatırım portföyünün ötesinde, başka mülkleri de var. Bunun dışında milyonlarca doları var. Ve bir hayat sigortası istiyor.

poliçesi yaptırmak istediğini ve ayrıca çocuklarımız olur olmaz onlar için vakıf fonları kurulmasını istediğini söyledi.

Her ne kadar bu işe para için girmemiş olsam da, mal varlığının ne olduğunu bilmemi istemesi çok tatlı. güvenli ve korunaklı. Finansal olarak güvende. Muhtemelen yine de indirimlerden faydalanırım diye şaka yaptım ve bu yorumum üzerine avukattan şüpheli ve yargılayıcı bir bakış aldım. Sanki saçmalıyormuşum gibi. Sanki gerçekten servet avcısıymışım gibi.

Avukatı bana evlilik öncesi ya da sonrası bir anlaşma yaptırmamış olmasından, Killian'ın orada, lehtarı ben olan yedi haneli bir hayat sigortası poliçesi istediğini söylemiş olmasından hoşlanmıyor. Ama onun görevi Killian'ın çıkarlarını korumak ve Killian onun bu tavrına kızdığında ben de aynı şeyi söyledim.

İtalya'dan döndüğümüzden beri güzel bir Annem, babam, teyzelerim, amcalarım, kuzenlerim ve büyükbabamla bir aile yemeği ve Susanna ile şık bir restoranda bir gece. Başlangıçta aile düğünümüzü büyükbabamın evinde yapmak istediğimi söylemiş olsam da, internette bulduğum eski emlak ilanını ona gösterdiğimde annem beni bu evde yapmaya ikna etti.

Olasılıklara aşık oldu ve tüm işleri kendimiz yapmaya çalışsak ya da büyükbabamın evini partiye hazırlamak için profesyoneller tutsak bile, bunun büyükbabam üzerinde aşırı stres yaratacağını düşündü. Haklıydı da.

Ve bu ev hepimize yetecek kadar büyük. Annem, tören için baharda doğru zamanı beklersek, büyükannemin evinden güller getirip bana bir buket yapacağına söz verdi.

Uzun süre Killian'ı izledikten ve aile düğünüyle ilgili hayaller kurduktan sonra arkamı dönüp el mikserini çalıştırıyorum. Beş saniye geçmeden her şey bir anda kapanıyor.

Uh oh. Ne yaptım ben?

Mikrodalga fırın, fırın ve kahve makinesinin yanı sıra radyo da açık.
devreyi aşırı yükledi.

Arka kapıdan sesleniyorum ama motorlu testereyi çalıştırdığı için beni duymuyor.

Burası eski bir ev, bu yüzden elektrik sisteminin ne kadar eski olduğuna bağlı olarak bir sigortayı attırdığıma ya da bir şalteri indirdiğime şaşırmadım.

Dev bir ev olduğu için elektrik panosunun herhangi bir yerde olabileceğini düşünürsünüz, ancak bunun için en mantıklı yer

Mutfak, yapının orijinal kısmı olduğu için bodrum gibi yakın bir yerde olmalı. Spor ayakkabılarımı giydikten sonra bodrum kapısına yöneliyorum, böylece aşağı inip araştırabileceğim.

Merdivenlerden aşağı inerken, her şeyin bana burayı ilk gösterdiği zamanki halinden daha düzenli olduğunu varsayıyorum. Müteahhidinin burayı bıraktığı duruma çok kızmıştı. Merdivenin dibine geldiğimde de pek farklı görünmüyor.

İnşaat malzemesi yığınları var. Alçıpan levha yığınları. Tuğla yığınları. Biraz kereste. Bir duvara yaslanmış üç kapı. Bir çalışma tezgahı ve büyük bir alet sandığı.

Merdivenlerin altında elektrik panosu yok, bu yüzden alanın daha derinlerinde olmalı.

Geçen seferkinden farklı olarak, en azından bodrumun derinliklerine inmek için inşaat malzemelerinin etrafında dolaşmak için daha fazla alan var.

Burası soğuk ve bir köşeyi dönüp bodrumun arka tarafının çoğunlukla boş olduğunu gördüğümde ürperiyorum. Bir tarafta büyük bir tuğla muhafaza var, ama onu geçince hedefimi görebiliyorum, duvardaki elektrik panosunu ve neyse ki anahtarlı bir pano ve sadece bir anahtarın yanlış yönde olduğunu görebiliyorum. Geçerken muhafazanın kenarından bakıyorum ve en az on iki metre olmalı.

Derin. Güçlü bir çamaşır suyu kokusu burnuma saldırıyor. Çok güçlü. Bu bir su kuyusu falan mı?

Telefonumu cebimden çıkarıp el fenerini açıyorum ve aşağıya bakıyorum.

Altta çöpler var. Duvarlar lekeli. Yine de arkama yaslanmak zorundayım çünkü çamaşır suyu çok güçlü; sinüslerimde hissediyorum. Bunun bir tehlike olduğunu düşünerek geri çekiliyorum.

Etrafında sadece bir metre yüksekliğinde tuğlalardan oluşan hafif bir çit var. Yanındaki zeminde küçük bir projektör var sanırım. Garip. Eski görünmüyor. Yeni gibi görünüyor.

Yanındaki duvara yaslanmış büyük bir kapağa benzeyen bir şey var. O doldurulana kadar yeniden örtülmeli.

İlerideki duvarda bulunan elektrik panosuna ulaşmadan önce, bodrumun arka tarafının bir aşamada bitirilmiş gibi görüldüğünü, ancak kısmen yıkıldığını görüyorum. Ayrıca parlak gümüş bir kapı tokmağı olan büyük, siyah bir çelik kapı görüyorum. Yeni gibi görünüyor.

Kıpırdamamasına şaşırmadan düğmeyi çeviriyorum.

Dışarıda büyük bir alet kutusuyla birlikte büyük, aynı zamanda yeni görünümlü, siyah bir çöp kutusu duruyor. Çöp kutusunun kapağını kaldırmak üzereyken adımı duyuyorum.

"Violet? Burada ne halt ediyorsun?"

Dönüyorum. Killian yüzünde endişeyle bana doğru geliyor.

"Oh." Panele doğru ilerledim ve şalteri indirdim. "Bu yüzden. Mutfakta çok fazla alet çalıştırıyordum."

"Beni aramalıydın."

"Meşguldün. Tanrım, burası buz gibi." Ürperdim. "Ayrıca kolayca buldum. Elektrikçi değilim ama bir düğmeyi çevirebilirim," diye espri yapıyorum.

"Hadi yukarı çıkalım," diyor sertçe. "Bütün bunlar da ne?" Kapıyı işaret ederek soruyorum.

"Sadece kilit altında tutmam gereken bazı şeyler var. Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok."

Kolunu bana doladı ve geldiğim yoldan geri götürdü.

"Peki ya bu?" Duruyorum ve çukuru gösteriyorum.

"Eski sarnıç. Bir noktada su deposu."

"Çamaşır suyu kokuyor."

"Evet. Bir koku vardı. Ondan kurtulmak için aşağıya çamaşır suyu döktüm."

Telefonumun fenerini tekrar oraya tutuyorum ve aşağıda duran yarım düzine çamaşır suyu şişesine bakıyorum, onları oraya atmış olmasını tuhaf buluyorum.

"Erkek mağaranızın çok fazla çalışmaya ihtiyacı var," diye düşünüyorum.

Sonra gözüm duvarda pas rengi bir V harfine takılıyor, biraz daha aşağıda da yana doğru eğik bir çizgi.

"Kesinlikle öyle. Yine de geri plana attım. Yakında yeni bir müteahhit bulduğumda devam etmeyi düşüneceğim. Orada kal, tamam mı? Kızlara izin yok." Kıcıma vurup beni diğer tarafa yönlendirdi. Feneri kapatıyorum.

"He-man kadınlardan nefret edenler kulübü mü?" Soruyorum.

"Sadece güvensiz. Kraliçem için çok pis. Lazanya nasıl gidiyor? Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Hayır, artık her şey kontrolüm altında, aynı anda bu kadar çok şeyi çalıştırmamam gerektiğini biliyorum. Ben... şey... çok fazla şey açıkken cheesecake hamurunu karıştırmaya çalışıyordum sanırım." Omuz silkiyorum.

"Yeni fırın takıldığında elektrik tesisatını yenileyeceğim."

"İyi fikir," diyorum.

"Akşam yemeği için sabırsızlanıyorum. Ve tatlıyı" diyor, boğazımı kemiriyor ve beni kıvrandırıyor.

Şimdiye kadar güzel bir hafta sonu oldu. Birkaç yere gittik. Bu sabah antikacılardan 'beni alın' diye bağırın herhangi bir antika bulamasam da, bazı renkler üzerinde düşünmemiz için bir sürü boya ve leke örneği ve tohumla dönüşmüş karahindibalarla kaplı sevimli bir karşılama paspası aldım, ki bu çok uygun. Ayrıca iki küçük ısıtıcı aldık. Ve cheesecake yapabilmem için el mikseri. Ve yatak odası için bir televizyon ve yayın kutusu. Akşam yemeği için lazanya ve tatlı olarak da cheesecake yapacağım, ardından kamp ateşi yakıp bir film izleyeceğiz. Yarın şehre dönmeden önce daha fazla antika gezme planımız var.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye tekrar sorar.

"Hayır. Sanırım bir buçuk saat içinde yemek yiyeceğiz. Sizin için uygun mu?"

"Kesinlikle." Beni öpüyor ve buzdolabına yönelip bir bira açıyor. "Bir şişe şarap açmamı ister misin?"

"Hayır. Git odunlarını kesmeyi bitir. Ben yemeği bekleyeceğim. Tuvaleti kullanmam lazım."

Tuvalete gidip tuvaleti kullanıyorum ve cheesecake'imi karıştırmaya geri dönmek için dışarı çıktığımda Killian çoktan dışarı çıkmış oluyor.

Bir fırının içinde pişiyormuşum gibi hissederek uyanıyorum. Isıtıcı bana çok fazla kuru ısı üflüyor, bu yüzden yataktan çıkıyorum, lambayı yakıyorum ve ısıtıcının sıcaklığını biraz düşürdükten sonra üniteyi yataktan olabildiğince uzağa taşıyorum.

Yalnızım. Killian nerede?

Bornozumu giydim ve aşağıya indim. Oturma odasındaki lamba ve ocağın üzerindeki ışık dışında tüm ışıklar kapalı. Killian yok.

Mutfak penceresinden dışarı bakıyorum ve onu hiçbir yerde göremiyorum. Cipim daha önce bıraktığımız yere park edilmişti.

Ön kapıya bakmaya gittim. Oradan da bir iz yok. Evin derinliklerinde mi? Orada hiçbir yerde ısıtma yok, bu yüzden bu mümkün değil. Soğuk bir gece ve o tarafa gittiğini gösteren hiçbir ışık da görmüyorum.

Bodrum kapısına doğru yürüyorum ve kapıyı kırarak açıyorum, ışığın açık olduğunu görüyorum.

Merdivenlerden aşağıya iniyorum ve aşağıya indiğimde köşeden dönerken o beliriyor.

"Ne oldu?" diye soruyor, anahtarları kot pantolonunun cebine sokarken.

"Ah... Bunu sana sormalıyım. Tek başıma uyandım, ölesiye pişmiştim ve seni bulamadım."

"Ah, pardon." Dalgınca başını sallıyor, ellerini ovuşturuyor. parmaklarıyla alnıma vuruyor. Merdivenlerin dibinde benimle buluşuyor ve sonra dirseğimden tutarak beni döndürüyor ve yukarı çıkmamıza rehberlik ediyor.

Omzumun üzerinden boşluğa bakıyorum ve sonra gözlerinin içine bakıyorum.

"Burada ne yapıyordun?" "Bazı şeyleri gözden geçiriyordum."

Kaşlarımı çattım.

"Hadi yatağa gidelim. Kafam güzel."

Üst dudağında boncuk boncuk ter var.

Ve tavırlarında bir gariplik var. Şu anda hissettiklerimden hoşlanmıyorum.

Birkaç saat önce uyuduğumuzda yatakta benimle birlikte bir uyku pantolonu ve bir Henley giyiyordu. Şimdi tamamen

Giyinik, ayakkabıları ve her şeyiyle. Ve onu rahatsız ettiğim için mutlu görünmüyor.

Bir an sonra, ben yatağıma döndüm ve o duş alıyordu. Ve içimde bir şey... yanlış hissediyorum.

6

Killian

Burada çok hızlı ve gevşek oynadım. Neyse ki, telefonum mutfaktaki hareket dedektörünün çalıştığını fark ettim.

Violet bugün iki kez bu bodruma girdi ve benim kızım aptal değil. Aptalın tam tersi. O hissediyor
Bir şeyler dönüyor ve tabii ki haklı. Sabah ilk iş bizi buradan çıkarmak için bir bahane uyduracağım.

Ve bir dahaki sefere burada olduğumuzda, o olamaz.

Bunu düşünmek zorundayım. Çünkü tehlikeli bir oyun oynuyorum, öfkemin görüşümü gölgelemesine izin verdiğim bir oyun. Raymond Iadanza'nın Violet'i etkilemeyecek şekilde bölümlere ayrılması gerekiyor. Bu konuda daha pragmatik olmalıyım. Ona karşı aldatıcı olmak istemiyorum ama bu konuda yalan söylemem gereken tek şey bu.

Bu oyunu bitirmenin zamanı geldi mi? Onunla oynamayı bırakmanın? Ben kesinlikle eğlendim. Öfkemi dindirmenin yollarını buldum.

Acı çektiği kesin. Beni hafife almakla aptallık ettiğini biliyor.

Ama yine de yeterli değilmiş gibi geliyor.

Video projektörünü aldım ve duvara yansıttım,
Onu mutfak tezgahında sikerken çekilmiş videomu gösterdim. Onun çıplak vücudunu göremeyecek; bir daha asla. Ona gösterdiğimde, onu çıplak gördüğü, ona dokunduğu, onu becerdiği gerçeğini düşünerek öfkelenim - hepsi beni aldattığı için. Bir tekme yedi
Bunun için dişlerime kadar. Bir dişini kırdım ve herif bebek gibi ağladı.

Onun ulaşamayacağı bir yere duvara monte edilmiş küçük bir hoparlör yerleştirdim.

saatlerce evlilik yemini etti. Ona bunun videosunu vermedim. Çünkü benimle evlendiği gün onu göremedi. Bu da kutsal.

Onu mutfağımdaki tezgahların üzerinde becermek de kutsaldı, ama onun yüzünü gördüğümde tatmin oluyordum.

düzenlenmiş versiyonunu izledim. Benim olduğunu bilmek. Sonsuza dek benim olduğunu, benim adımlı aldığını, onun olduğundan daha çok benim olduğunu bilerek.

Yine de kontrolünü kaybediyor ve yakında kendini kapatıp katatonik hale gelerek eğlenceyi azaltıp azaltmayacağını merak ediyorum. Bu hafta sonu içeri girdiğimde hemen tepki vermedi; halüsinasyon gördüğünü ve neyin gerçek olup neyin olmadığından emin olmadığını düşünüyorum. Tüm bu yalnız zaman, tüm bu acı - evet, belki de zihnini kırdı.

Tony bana pişmanlıkla, bir köpek maması kutusunun kapağını çıkarmayı unuttuğunu ve bu yüzden Raymond'un kendi bileklerini kesmek için kapakla yaratıcı olmaya çalıştığını söyledi. Bu olay sarnıçta gerçekleşmiş ve Raymond bileklerini kesmekten başka bir şey yapamamış. kanlı bir karmaşa. Bu, Doktor'un fazladan ziyareti anlamına geliyordu.

Onu bandajladım ve bok kafalının birkaç gün daha steril bir ortamda kalması gerektiğini söyledim. Tony'ye birkaç gün kalmasını ve günde iki kez hortumla yıkamasını söyledim.

Hayatına son vermeye çalışmasının bir sonucu olarak kafasını bir kova suya defalarca daldırarak bir saat geçirdim. Bu, ben bu seçimi yaptığımda sona erecek, o değil.

Ona dedim ki, "Görünüşe göre artık kedi maması tetra paketleri yapıyoruz çünkü birisi lanet bir korkak."

Onunla poker oynarken ve yazı tura atarken çok eğlendim. Genellikle pokeri kaybeder ve sonuçlarıyla yüzleşir. Üç gün yemek yemiyor. Bir keresinde kazandı ve basınçlı yıkama makinesini yarı güçte çalıştırdı.

saçını şampuanlamasına ve dişlerini fırçalamasına izin verildi.

Yazı tura. Bunları hep kaybeder çünkü yazı mı tura mı olduğunu asla göremez.

Hayatı için yalvarmakla ölmek için yalvarmak arasında gidip geliyor.

"Beni öldürmeye ne dersin? Böylece nişanlımı becermek için daha fazla boş vaktin olur." Evlenmeden birkaç gün önce bunu önerdi ve sonra bana gülümsedi.

Bu pişin taşaklı olduğu kesin.

"Onunla evlenmeme ne dersin? Ben seni bitirmeden önce üç yıl burada kalmaya ne dersin?"

Daha önce yaptığı pislik yanına kar kalınca yumuşadığımı sandı. Artık bana kazık atanlara borcumu ödeyemeyecek kadar yasal olmadığını biliyor. Asla bunun için fazla yasal olmayacağım.

Ayrılmadan önce ona, hücresinin yükseltilebilmesi için onu sarnıcın içinde karanlıkta bıraktıktan sonra parmağına bir yüzük takacağımı söyledim.

Günahlarımın bedelini ödeyeceğimi, intikamımın alınacağına dair benim bilmediğim bir şey bildiğini haykırdı.

Daha sonra sarnıcın kapağını kapatmadan önce üzerine işedim ve Violet'le evlenmek için ayarlamalar yapmak üzere eve gitmek üzere oradan ayrıldım.

Sadece nişanlısı olduğunu söylemesi değildi. onunla hemen evlenmek istememi sağladı. Onunla evlenmem gerektiğine karar verdiğimde, bu istek çok şiddetliydi. Ve belki de bu isteğimin bir nedeni de o gün annemin ölüm yıldönümüydü. Ayrıca Raymond'un ölümüne sadece birkaç gün kalmıştı.

Violet benim karımsa ve herhangi bir şey sorgulanırsa, yaptığım şeylerle ilgili herhangi bir sorun çıkarsa ona bakılacağını mı? Bilmiyorum, sadece bir gün daha beklemek istemediğimi biliyordum. Ben de bunu istiyordum.

Brianne Coulter'ın ölümüyle ilgili olmaktan çıkmak için takvimdeki tarihi Violet'i gelinim yaptığım gün olarak belirledim.

Balayımızdayken aklımdan nadiren geçerdi. Bu bizimle ilgiliydi. Ve eve dönmeden önceki son gecemizde Violet bana Raymond'la dansa ateşin yanında, bunu ciddiye aldım. Ben de Zaten yükü ondan almaya karar vermiştim ama onun bana vermesi çok anlamlı geldi. Onun için endişelenmesini istemiyorum. Son üç yılın onu rahatsız etmesini istemiyorum.

Onun mutlu olmasını, geleceği düşünmesini istiyorum, onu her geçen gün daha fazla unutmamasını istiyorum, ta ki günler, haftalar, aylar geçene kadar.

Geçen gün onun ve iş arkadaşı Cammy'nin balayı hakkında konuştukları, Cammy'ye kocasının ne kadar harika olduğunu anlattıkları bir video oynattım. Ne kadar romantik, şefkatli olduğumu, hiç olmadığı kadar mutlu olduğunu. Başını sallayarak

Cammy ona yeni kocasının aynı zamanda şimdiye kadar sahip olduğu en iyi sevgili olup olmadığını sorduğunda coşkuyla.

Her ne kadar arkadaşlarına benden bahsettiğini duymak hoşuma gitse de, artık bunu gerçekten haklı çıkaramayacağım için muhtemelen kameraları ofisinden çıkarmalıyım.

7

Menekşe

İki Gün Sonra

Sonunda doğru anahtarı buldum. Kilit dönüyor.

Anahtarı çıkarıp derin bir nefes aldıktan sonra önce kapının üstündeki büyük sürgülü kilidi, sonra da ortadakini çekiyorum ve çömelerek aynısını en altta yapıyorum.

Kapı kolunu titreyerek çevirdim. Kapının diğer tarafında ne olduğunu gerçekten bilmek istiyor muyum?

Bilmek zorundayım.

İçgüdülerimin bana söylediği şeyin yanlış olduğunu bilmeliyim. Yanlış olmak zorunda.

Sarnıcın içindeki pas rengi V ve i harflerini gördüğümünden beri merak ediyorum. Bu eski bodrumun neden bu kadar çok kilidi olan yeni görünümlü bir kapısı olduğunu merak ettim. Bu yüzden bugün buraya tek başıma geldim. Kendim görmek için. Uzun zamandır iki gündür beni rahatsız ediyor, bu yüzden bilmek zorundayım.

Burnuma iğrenç bir koku çarpıyor ve yediğim son yemeği de kaybetmek üzereyim. Nefesimi tutuyorum ve elimdeki ışığı yakıyorum.

köşedeki telefon. Ve ne görüyorum.

Hayır.

Arkamdaki hareket beni irkiltiyor, sonra dönüp arkama bakıyorum.

Benim kocam.

"Bebeğim. Burada olmamalısın," diyor.

"Muhtemelen yapmamalıyım," diye fısıldıyorum üzüntüyle.
Kalbim şu anda parçalanıyormuş gibi hissediyorum.

"Violet..." Killian arkamdan kolunu belime dolamaya çalışıyor.
Beni takip etmesine şaşırmamalıyım. Bir şeylerden
şüphelendiğimi biliyormuş gibi iki gündür bana bakıyor.
Poker suratım hiçbir zaman iyi olmamıştır.

"Arkanı dön ve kapıyı kapat tatlım," diyor.
"İnan bana, burada yapabileceğin en iyi şey bu. Kapat ve
bunu unut."

Gözlerim ışığı köşeye kadar takip ediyor.

"Bu..." Köşedeki yatağın üzerinde bir hareket gördüğümde
nefesim kesiliyor.

"Evet," diyor başımın üstünü öperek.

"Ölmemiş mi?"

Kesinlikle ölüm gibi
kokuyor. "Hayır. O
ölmedi."

"Vi?" Mırıldandığımı duydum.

Midem bulanıyor. Bu o. Sesi zayıf ama o olduğunu
biliyorum.

"Bunca zamandır onu burada mı
tutuyordun?" Killian hiçbir şey söylemiyor.

"Nasıl? Ne oluyor? Ne zaman?" Ondan uzaklaşıyorum.
Titriyorum.

"Kefaletini ödemesi için annesine para verdim. Sonra da onu
yakalamak için bekledim."

"Bunca zamandır onu burada mı tutuyordun?" Geri
çekiliyorum. Koku gittikçe güçleniyor. Çürük kokuyor.

"Yaptım."

"Ne zaman? Onu buraya ne zaman koydunuz?"

"Sen bana çift taraflı madeni paralardan bahsettikten birkaç gün sonra," diyor.

Nefesim kesildi. O kadar uzun zaman önce mi?

Ray gülüyor. "Ben kazandım. Ona ilk ben sahip oldum. Önce o beni sevdi, seni boktan piç. "

Kıllandım.

Killian, Ray'in alaylarına tepki vermiyor.

"Bana işkence ediyor Violet," diyor Ray köşeden zayıf bir sesle. "Gerçekten burada mısın yoksa yine rüya mı görüyorum bilmiyorum ama eğer gerçeksen... bana senin videolarını gösteriyor... Senin videolarını oynatıyor. Bana sürekli seni sikmesini dinletiyor Vi. Beni köpek mamasıyla besliyor. Beni eşek sudan gelinceye kadar dövüyor. Dizimi vurdu. Üzerime işedi."

"Kapa çenenin, göt silici," diye tersliyor Killian.

Gözlerim Killian'a gidiyor. Ray'in gölgesine soğuk soğuk bakıyor.

"Sürekli seni izleyen kameraları var Vi. Bana görüntüleri gösteriyor. İkinizin sevişme görüntülerini."

"Konuşmaya devam et, pislik. Bakalım senin için nasıl olacak," diye uyarıyor Killian. "Onu dinleme bebeğim, her şeyi çarpıtıyor. Her zaman yaptığı gibi."

Sözleri ve tavırları karşısında kanım donuyor. Geri çekiliyorum.

Killian elimi tuttu. "Bebeğim." "Yalan söyledin," diyorum.

"Evet, öyle yaptım," diye cevap veriyor kesin bir ifadeyle.

Şoktayım. Bunu sindiremiyorum, özellikle de onun yeşil gözleri beni kesip geçerken, bana hiç siklememenin özeti gibi görünen şeyi gösterirken.

Hiç pişmanlık duymuyor. Sıfır.

Bu mümkün mü?

"Bunu yaptığına
inanamıyorum." Hiç tereddüt
etmeden cevap verir.

"İnan buna. Yalan söylerim; seni korumak için her şeyi
söylerim. Seni güvende tutmak için sen dahil herkese yalan
söylerim. Seni mutlu ve kaygısız tutmak için. Seni şu anda
hissettiklerinden korumak için."

"Killian." Adı kulağa acı gibi geliyor. Acı. Şok gibi. "Violet,"
diye cevaplıyor soğukkanlılıkla.

Bu doğru.

Bunu o yaptı.

Bunu gerçekten yaptı.

"Hadi yukarı çıkalım. Bu pis havayı solumanı istemiyorum,"
diyor sakince, boşluğa bakarak.

Sonra kapıyı kapatmak için tokmağa uzanıyor ve ben
Ray'in güldüğünü duyarken Killian tüm kilitleri rahatça
kilitliyor. Sanki bu normalmiş gibi. Sanki şimdiye kadarki
en berbat şey değilmiş gibi.

Kapının dışındaki çöp kutusunun kapağını kaldırıyorum ve
atılmış ilk yardım malzemelerini görüyorum. Bandaj
sargıları. Antiseptik mendiller. Köpek maması kutuları da
görüyorum. Kedi maması tetra paketleri. Su şişeleri. Midem
dibe vuruyor ve safra boğazımın arkasına doğru süzülüyor.

"Hadi gidip konuşalım." Elime uzanıyor ama ağzımda
kusmuk tadı, geri çekiliyorum.

Sanırım gözleri değişiyor ve soğukkanlılıktan endişeye
dönüşüyor. Aslında bilmiyorum. Tam olarak
hesaplayamıyorum.

Kapağı benden alıp çöp kutusuna geri koyuyor ve gitmemi
işaret ediyor.

Her ne kadar bir şeyler olduğundan şüphelensem de, her ne
kadar bunun o kapıyla ilgili olduğunu hissetsem de, her ne
kadar

bir Şey bana kötü olduğunu söyledi, kendime izin vermezdim

ne olabileceği üzerine kafa yordum. Beynimin beni götürmeye çalıştığı yere gitmeme izin veremezdim. Ray'in o odada olabileceği fikrini aklıma getiremiyordum. Oraya gitmeme izin vermedim.

Tek bildiğim bir şeylerin yolunda gitmediği idi. Ama bu kadar yanlış olduğunu hiç fark etmemiştim.

Ama şimdi oradayım.

Ve çürümüş pis koku, bu bodrumdaki soğuk, şu anda nasıl hissettiğimi asla unutabileceğimi sanmıyorum.

Buraya gelirken, buraya gizlice girip bunu yapmaya karar verdiğimde kendimi suçlu hissettim. Hem de çok. Ama aynı zamanda o kapının ardında ne olduğunu bilmem gerektiğini de biliyordum.

Pazar sabahı bizi aceleyle eve götürdü ve eve varır varmaz o normal davransa da ben davranamadım. Hafta sonu olanları kafamda canlandırmaktan kendimi alamıyordum. Buradaki boşluk. Onun tepkisi. Gecenin bir yarısı nasıl giyinmiş olduğunu.

Bu sabah sahil evinin anahtarlarını aldım. Vegas'a gitmeden hemen önce bir marketten aldığım şirin deniz feneri anahtarlığıyla birlikte yatak odamızın home office köşesindeki çekmecesinde duruyordu. İşe gitmek için erken çıkmıştı, ben de onları alıp çantama tıktırdım. İşe gittim ve sonra

Günümün birkaç saatinde kendimi iyi hissetmediğimi ve gitmem gerektiğini bahane ettim.

Killian buraya geldiğimi nereden biliyordu?

Ray'in söylediklerine bakılırsa, Killian'ın beni kaydettiği çok açık. Beni gözetliyor.

Beni mutfağa götürüyor, eli sırtımda. Bodrum kapısını kapatıp buzdolabını açmasını izliyorum. İki şişe su çıkarıyor, birini yere koyuyor ve diğerini açıp bana uzatıyor.

Titreyerek elinden alıyorum ve yarısını içiyorum, o da diğer şişeyi açıp bir yudum alıyor, içerken gözlerini benden ayırmıyor.

Uzun bir süre orada duruyoruz, gözlerimiz birbirimizde ve sanırım her şeyi işliyorum, hesaplıyorum. Her şeyi hissediyorum.

Gözyaşlarına boğuldum. Duygular, gerçeklik, hepsi bir tsunami gibi beni vuruyor.

Hemen beni kalçalarımından tutup kaldırıyor ve tezgâhın üzerine koyuyor. Yakınımda duruyor, kollarıyla beni sıkıca sarıyor. Yüzüm ellerime gömüldü.

Ellerimi nazikçe çekiyor ama ben gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Bebeğim," diyor huysuzca.

Gözlerimi açıyorum ve onun yeşil gözlerine bakıyorum. Arıyorum.

Şimdi orada hüzün var. Ama gördüğüm soğukluk Alt katta mı? Sıfırın altında bir soğukluk. Gözlerini öyle görmenin nasıl bir his olduğunu asla unutacağımı sanmıyorum. O gözler bana neler yapabileceğini söyledi. Ve bu en kötü senaryonun da ötesinde.

"Buna inanamıyorum," diyorum. "Sen... Ben... kahretsin." Çene kaslarını esnetiyor.

Düşünmem lazım. Bilmiyorum bile. Kahretsin, bu acıtıyor.

"Ödemesi gerekiyordu, Violet," diyor. "Bilmeni hiç istemedim. Öğrendiğin için üzgünüm."

Bir an bakakaldım, sadece inanamayarak baktım.

Çenesini tekrar esnetiyor ve yine o soğukluk var. Ve içimde bir şey... kopuyor.

"Ne?" İnanamayarak haykırdım. "O hapisteydi. Ödeme yapıyordu. Ona işkence etmek için mi kefaletini ödediniz?" Hiçbir şey söylemiyor.

Başımı sallıyorum ve tezgahdan aşağı iniyorum, suyum alıp yanından geçiyorum. Adım atıyorum. Mutfağı bir dakika boyunca adımladım ve sonra suyumun kalanını içip kolumu havaya kaldırarak mutfak dolabını işaret ettim.

"Köpek maması mı? Şu dolapta bulduğum köpek maması." işaret ediyorum.

Omuz silkerek bir omzunu kaldırıyor.

Vay canına.

Gözlerim şişti.

"Yalanlar. Bir sürü yalan," diye boğuluyorum. O hiçbir şey söylemiyor.

"Yani, hepsi bu mu? Onu geri kazanmanın bir yolu mu?" Aramızda el kol hareketi yaparken gözlerim evlilik ve nişan yüzüğüme takılıyor. Bir an için ona bakarak parmaklarımı esnetiyorum. Killian aramızdaki mesafeyi silerek iki eliyle yüzümü kavıyor ve hem dokunuşundaki hem de gözlerindeki yoğunlukla nefesimin kesilmesine neden oluyor.

"Azıcık bile değil," diye homurdanıyor. Sanki kızgınmış gibi. Kızgın gibi mi? Neye?

"Geri çekil. Bırak gideyim," diyorum, duvarın içine doğru büzülmeye çalışarak.

Sanırım gözleri şok oldu ve sonra geri çekilip yutkundu.

"Bunun da yalan olup olmadığını bilmiyorum," diye fısıldıyorum. "Başka bir oyun." "Hayır. Lanet olası hayır! Oyun yok, bebeğim. Seni seviyorum. Bu dünyadaki her şeyi. Yemin ederim. Sen benim istediğim her şeysin."

Mutlak bir şaşkınlıkla başımı sallıyorum, sevdiğim adama bakıyorum. Ve onu gerçekten seviyorum. Ona o kadar aşığım ki, hayatımı yeniden inşa etmek için zaman ayırma konusundaki tüm kurallarıma karşı geldim. Ray'le olan o felaket ilişkiden sonraki hayatım. Hızlı oldu,

biliyorum ama oldu. Sert düştüm. Ben inandım

Ona. Benim de kendime inanmamı sağladı. Ama hepsi bunun için miydi? İntikam için mi?

Nasıl bu kadar kör olabildim?

"Sana güvenmemi kaç kez istedin? Ben de güvendim. Sana güvendim."

Nasıl bu kadar saf olabiliyorum? Yalanlar. Haftalarca yalanlar. Daha da uzun. Bir adam... Tanrım - Ray'in söylediği her şey aklımdan geçiyor. İşkence. Köpek maması. Oyunlar. Ne oluyor lan? Midem bulanıyor. Gerçekten midem bulanıyor. Hava almam lazım.

Onu tekrar itiyorum ve dışarı çıkmak için arka kapının kilidiyle boğuşuyorum. Tam arkamda.

"Violet, gel otur ve benimle konuş." "Hava almam lazım. Bir dakikaya ihtiyacım var."

Basamağa oturdum ve suya baktım. Soğuk, kızgın görünümlü suya. Şu anda damarlarımda akıyormuş gibi hissediyorum.

Bir süre yanımda kaldı. Sanırım uzun bir süre; tam olarak emin değilim çünkü okyanusa bakıyorum, kızgın okyanusa, kafamda bir şeyleri gözden geçiriyorum.

Birkaç kez buradaydık. Ve zamanlamayı düşünürsek, Ray de buradaydı. Ray'in annesi beni görmeye geldiğinde Kill aptalı oynadı. Ama o gün Ray buradaydı. Biz Vegas'a gittiğimizde, yemin ettiğimizde, uçakta sevişirken, balayımızda buradaydı. İtalya'dayken bile. Hayatıma devam etmeme yardım etmesi için ateşin yanındaki yükü ona vermiştim. O bunu yapıyordu. Bunu.

Ve Ray'in sözleri. Seks yaptığımız video görüntüleri mi? Ne? Ray için videolarımızı mı oynatıyorsun? Ona işkence ederken mi? Onu vurdu mu? Üzerine mi işedi?

"Bebeğim, içeri gel. Dışarısı buz gibi."

Uyuşmuş durumdayım. Tamamen uyuşmuş durumdayım. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor. Ellerim donuyor. Yüzüm de öyle.

Killian beni kaldırıyor, içeri taşıyor ve kanepeye yatırıyor.
Sonra bir mendille gözlerimi siliyor.
Yüzünde nazik bir ifade.

"Konuş benimle," diye fısıldıyor, başparmağının yanıyla
elmacık kemiğimi okşuyor.

Her şey mahvoldu. Her şey. Her şey
darmadağın.

Buna inanamıyorum.

Bu kadar aptal olduğuma inanamıyorum.

8

Killian

Bu şey midemi düğüm düğüm etti. Bu hisler buraya gelirken başladı. Her lanet kırmızı ışıktı. Trafik süründü. Kafamın içinde çok fazla zaman vardı. Ve biliyordum ki O buradaydı ve ben nedenini biliyordum. Hafta sonu çuvalladım. Fena çuvalladım.

Neden bu konuda bu kadar gevşek davrandım ki? Onu başka bir yere koymalıydım. Ya da onu buraya hiç getirmemeliydim.

Artık onu kamera kayıtlarımdan sürekli kontrol etmiyorum ama son iki gündeki tavırları, içgüdülerim bana bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyordu. Pazar gecesi erkenden yattı. Ama içeri girdiğimde uyumuyor gibiydi. Sanki huzursuzdu, aklında bir şey vardı.

Pazartesi gecesi Exodus'taki bir toplantı için geç çıktım ama onu yatmaya hazırlanırken gördüm.

Mesafeliydi ve sonra başının ağrıdığını söyledi. ona yaklaşmaya çalıştım. Evliliğimizde baş ağrısı bahaneleri için çok erken olduğunu söyleyerek dalga geçtim ve o da gülmedi -

onun yerine soğuk davrandı. Ona banyo yaptırdım, sonrasında masaj yaptım ve ben bunu yapmadan önce uyuyakaldı.

dışarı çıkıyorduk. Masaj için ellerimi üzerine koymama izin verirken, aramızda bir şeylerin ters gittiğini hissediyordum.

Bu sabah erken ayrıldım ve günaydın demek için onu aradığımda, ruh halinin bana karşı yine soğuk olduğunu gördüm. Tüm bunlar beni rahatsız ediyordu, bu yüzden odasını gösteren canlı kamera yayınına kontrol ettim ve masasının boş olduğunu gördüm. O zaman kameraların kaldırılması için henüz talepte bulunmadığıma şükrettim. İlk başta bir toplantıda olduğunu düşündüm,

ve başlangıçta daha sonra kontrol etmeyi planlamıştım, ama sonra sesi yükselttim ve patronu Shara'nın Violet'in arkadaşına atıp tuttuğunu duydum

Cammy. Kaltak, Violet'in yeni ve zengin bir kocası olduğu için kuralların artık ona uygulanmadığını düşündüğünü söyleyip durdu. Ardından Violet'in yeni kıyafetlere, kırmızı topuklu ayakkabılara ve yeni bir arabaya servet harcadığı için çalışma saatleri konusunda kuralların üstünde olduğunu düşündüğünü mırıldandı ve "bu saçmalık" sona ermezse kıçına tekme yiyeceğini söyledi.

Cammy, Violet'i savunmaya çalıştı ve ardından orospu patron ona kızdı ve hışımla çekip gitti.

Violet bana bugün ofis dışında bir şey yapacağını söylemedi ve neden erken ayrıldığını söylemek için aramadı, ben de Telefonunun konumunu kontrol etmek için uygulamamı açtım ve gittiği yoldan eve doğru gittiğini anladım.

Onu aradım ve çalma şeklinden aramamı reddettiğini anladım.

bir buçuk kez aradım ve sonra sesli mesaja düştü. Genesis'ten eve döndüğümde plajın anahtarlarının ev gitmişti.

Mucizevi bir şekilde onu geçeceğimi umuyordum ama trafik benim tarafımda değildi. Neyse ki onun çok gerisinde değildim. Eğer onu geçmeseydim her şey nasıl olurdu diye düşününce ürperdim.

tam o hücre kapısını açtığı sırada geldi.

Açıkçası Iadanza'ya duyduğum öfkenin düşüncelerimi gölgelemesine izin verdim ve bu benim tarzım değil. Bu durum berbat oldu.

ve bunun beni mahvetmesine izin verdim. Ve şimdi... ona ne yaptığını görmek?

Şu anda damarlarımdan pişmanlık akıyor. Hem de çok. Çok ağır. Vicdan azabı ona yaptıklarımla ilgili değil. İçimdeki bu duygu tamamen ona nasıl onunla hallettim. Bunu öğrenmemesi için yapmalıydım.

Ödemek zorundaydı. Henüz ödemeyi bitirmedi. Ama onun hiçbir şey hissetmesini istemedim.

Ağlamayı kesmesini istiyorum.

Oraya gidip silahımı o herifin ağzına dayamak ve onunla tekrar konuştuğu için kafasını uçurmak istiyorum. Çünkü artık onun için faktör olmaması gerekiyordu ama şimdi var. Çünkü o pis kokuyu solumak zorunda kaldı.

Çünkü şimdi üzgün. Şu an kendime çok kızgınım. Bana bir yabancıymışım gibi bakıyor. Onu onarılamaz bir şekilde inciten bir yabancı.

Günlerdir benden şüphelenmesinden nefret ediyorum, şüphelerinin doğrulanmasından nefret ediyorum. Ve onun güzel, hüzünlü gözlerindeki bakış yüzünden midemdeki düğümleri hissetmekten -

Asla öğrenmemesini sağlayamadığım için iki büklüm hissetmeyi hak ediyorum. Benim dikkatsizliğim yüzünden böyle hissetmeyi hak etmiyor.

"Bebeğim..." Ben başlıyorum.

"Şimdi ne yapmamı bekliyorsun, Killian?" diye soruyor, benden selpak alıp burnunu silerken.

"Aşağıda olanları unutmaya çalışmanı istiyorum. Her şeyi unut. Hiç olmamış gibi davran. Asla bilmemen gerekiyordu. Yemin ederim, öğrenmeni hiç istemedim."

"Bana nasıl böyle yalan söyleyebildin? Nasıl... nasıl ona video gösterdin mi? Bizim videolarımızı mı?" Yüzünde o kadar büyük bir acıyla avucunu göğsüne bastırıyor ki, fiziksel olarak canım yanıyor. Mide ekşimesi gibi bir his var içimde.

"Sadece kafalarımızın düzenlenmiş bir videosu. Düğünümüzden bazı sesler. Seni bir kez daha siktiğimde çıkan sesler. Gördüklerini abartıyor. Cezasının bir parçasıydı."

"Onun bir parçası..." Başını sallıyor ve bana şaşkınlıkla, sanırım öğrenerek bakarken bunu havada bırakıyor.

"Ray'i cezalandırmak için mi benimle sevişiyorsun?"

Sikeyim.

"Hayır. Hayır, bebeğim. Ama ödemesi gerekiyordu. Hiçbir yolu yoktu

savunuyorum." "Ve bunu ona acı çektirerek, onsuz ne kadar mutlu olduğunu göstererek ödettim. Onunla alay ederek. Her şeyi berbat ettiğini biliyor. Bunu asla yapmaması gerektiğini biliyor.

hatta-"

"Kaderine hakim ve jürinin karar vermesine izin verecektin. Bunu karmanın yapmasına izin verecektin. Bana yalan söyledin. Tekrar ve tekrar

ve tekrar tekrar. Beni mutlu etmeye çalışmak da cezasının bir parçası mı?"

"Hayır. Benim önceliğim seni mutlu etmek. Onu cezalandırmak sadece bir bonus."

Beni göğsümden vuran bir inançsızlık bakışıyla mızraklıyor.

"Denedim. Senin istediğin gibi şiddeti bu işin dışında tutan adam olmak istedim. Onu hapiste çürümeye bırakacaktım.

Öyleydim." Kıs kıs gülüyorum. "Oradaki hayatını zorlaştıracaktım, hiç kuşkunuz olmasın. Çok zorlaştırmak, bunun benim yüzümden olduğunu bilmesini sağlamak için planlarım vardı - hafife aldığı adam, ama evet... hile kullandığını öğrendiğimde tüm bunlar değişti siktiğimin paraları. Asla onun olmamalıydın."

Gözleri inançsızlıkla irileşiyor. "Yani bu benim hatam mı? Bana verdiğin sözü tutmaman benim suçum mu?"

"Hayır. Onun kaderi kendi hatası," diye kestirip attım. "Ukala herif beni alt edebilmek için benimle oynadı ve sonra üç yıl boyunca seni becerdi. Sonra Atlantic City'de beni tekrar sikti. Ona her şeyi düzeltmesi için bir şans verdim, yine her şeyi berbat edeceğini biliyordum çünkü o böyleydi. O ne yaptı? Kulübüme lanet bir silah getirdi ve Violet, ona izin verdiğin gece sana nasıl baktı, dolandırdığı parayı bana getirdiği gece? Sana zarar vermek ister gibi bakıyordu ve ben de bunu unutmakta zorlanıyordum. Çok zor bir zaman. Elimin altında bir silah vardı.

Tüm ofislerimde masama yaptığım gibi dizimi masama bağladım ve o anda çekmeme şu kadar kalmıştı."

Aval aval bakıyor.

"Zayıf olduğumu, şöhretimin abartılı olduğunu ya da daha kötüsü, üstünlüğümü kaybettiğimi düşünüyordu. Şimdi farklı olduğunu biliyor."

"Yani bütün bunları sen düzenledin," diyor yumuşak bir sesle. "Atlantic City. Beni senin yanına taşımak. Hepsi. Sana aşık olmam için beni kandırdın, böylece sen kazanacaktın ve o kaybedecekti. Ve sonra beni kaydettin-"

"Hayır. Uh uh. Atlantic City'yi ben düzenledim, evet, ama sana aşık olmak? Bu gerçek. Gerçek, bebeğim. Buna inan."

Alay ediyor.

"Violet... aramızdaki her şey gerçektir. Sonunda tanıştığımız o gece sana ne yaptığını görünce, o durumdan kurtulmana yardım etmek için bir şeyler yapmam gerektiğini biliyordum.

durum. O gece o kanepede yattım çünkü gidersem seni döveceğinden emindim. Planım seni o pislikten kurtarmak ve hayatına devam etmeni sağlamaktı.

O aptal bahis yüzünden içinde bulunduğun durumdan kendimi kısmen sorumlu hissettim. Ve sonra sana aşık oldum."

Bana inanmıyormuş gibi başını sallıyor. "Sen Beni takip etmek mi? Takip etmek mi? Beni işimde videoya mı çekiyorsun? Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Sprinkler denetimi" diye mırıldandım.

Bana aval aval bakıyor. "Bu beni sevmek mi? Beni gözetlemek mi? Bana yalan söylemek mi? Ona videolarımızı göstermek-" Sesi çatlıyor.

"Whoa. Geri çekil, bebeğim. Az önce sana nasıl aşık olduğumu söylediğimi duymadın mı?"

Yüzünü tekrar kapatır ve hıçkıra hıçkıra ağlar.

Ve onu tekrar kollarıma almaya çalışıyorum, çünkü acı çektiğini gördüğümde onu rahatlatmaya çalışmadan

edemiyorum ve o beni geri çekiyor, bu da göğsüme bir tekme gibi geliyor.

"Seni ondan kurtarmakla ilgili bir nedenle başladı ve nedenler değışti. Ben yapmadım
Her şeyi doğru şekilde ele al, ama sana karşı hissettiklerimin gerçek olduğunu söylüyorum."

"Ha? Yani Ray'in düşüşünü düzenlemek için beni ve sağlığını kullanmadın mı? Şu anda beni buna mı ikna etmeye çalışıyorsun? Beni gözetim altında tutarken buna inanmamı mı bekliyorsun ve-"

"Seni izlemeye başladım, evet. Dairemi gözetliyordum. Sen orada yalnızken ben burada olduğum hafta başladı. Kulübüme bir silah getirdikten sonra seni güvende tutmak için silahı kullanabileceğimi anladım. Evde ve işinde. O gece serseri uyuşturucu satıcısı tüm kulüplerime saldırdı. ve kargaşaya neden oldu? Aklımı başımda tutan tek şey içeri bakıp senin güvende olduğunu ve yatağında uyduğunu görebilmektir."

"Doğru," diye mırıldanıyor. "Ve o yatakta bizi kaydedebilmen de çok uygun oldu, değil mi?"

"Ciddiyim. Sen benim önceliğimsin ve evet, düşündüğüm kişi olup olmadığını anlamak için biraz casusluk yaptım. İlk başta, evet. Seni izlemeye başladıktan kısa bir süre sonra sana aşık olduğumu ve senin iyi, düzgün biri olduğunu anladım. Gözetlemeyi sadece seni güvende tutmak için sürdürdüm. İçimi rahatlatmak için."

Alay ediyor. Ağzımdan çıkan tek kelimeye bile inanmıyor.

"Dur," diye tersledi. "Yalan söylemeyi bırak. İki ömre yetecek kadar yalan duydum."

"Yalan söylemiyorum. Yetişme tarzım ve baş etmek zorunda kaldığım şeyler yüzünden doğuştan güvensizdim ama sana güveniyorum. Sana güvenebilmem hiç zaman almadı. tamamen."

"Doğru. Ve sen benden sana güvenmemi istediğin için güvendim. Ve bu benim aptallığımdı, değil mi? Çünkü sen

Bana o kadar güvendin ki neredeyse her gün yüzüme karşı yalan söyledin."

"Violet..."

"Bana karşı çok dürüst olduğun için sana şimdi ve burada inanmalıyım. Değil mi?"

"Anlamaya çalışın..."

"Şu anda midem bulanıyor, Killian. Hepsi bir yalanmış gibi geliyor. Hepsi yalanmış gibi. Sanki benimle oynuyormuşsun ve başından beri tek umursadığın şey onu mahvetmekmiş gibi. Sanırım şaka benim üzerimde. Ve ona. Çünkü kibrinin bedelini ödüyor, değil mi?"

"Yemin ederim, seni seviyorum. Seni her gün daha çok seviyorum. Bana inanmanı istiyorum."

"Ben... Düşünmem gerek." Cebinden anahtarlarını çıkararak kapıya yöneliyor.

Onu hemen engelledim. "Hey. Hayır. Böyle üzgünken araba kullanma." Anahtarları ondan alıp kendi cebime koyuyorum.

O güzel yüzüne kazınmış öfkeyle bana bakıyor. Ve ben bundan nefret ediyorum. Hem de çok nefret ediyorum.

"Anahtarlarımı geri ver." Elini uzattı.

"Şu anda olmaz. Üzgünken araba kullanmanı istemiyorum. Bu çok tehlikeli."

Benden uzaklaştı, merdivenleri fırtına gibi çıktı ve kapıyı çarptı.

Kanepeye oturdum ve başımı ellerimin arasına alıp uzun bir nefes verdim.

Yumruğumu duvara vurmak istiyorum. Bu bir işe yaramayacak.

On dakika bekledikten sonra merdivenlerden çıkıp yatak odasına gidiyorum.

Telefonla konuşuyor. Kanım donuyor.

"Kiminle konuşuyorsun lan sen?" Talep ediyorum.

Telefonunu odanın öbür ucuna fırlatıyor ve yere düşerken bağırıyor: "Sesli mesajımı kontrol ediyordum. Seni polise ihbar edeceğimi mi sandın? Adam kaçırma, işkence ve... başka ne yaptıysan? Şu anda araba kullanmak tehlikeli mi? Belki de burada olmak tehlikelidir."

Yatağa tırmandım ve onu kendime çektim. Göğsümü itiyor.

"Bırakın beni!"

"Violet, bebeğim, sakın ol."

"Onunla ne yapacaksın?" "Onunla ne mi yapacağım?"

"Evet."

Bir nefes üfledim.

"Ona işkence etmeye devam mı edeceksin? Köpek mamasıyla beslemeye? Neye kadar? İşinin bittiğine karar verene kadar mı?"

Omuz silktim. "Planımız buydu."

"Kusacağım." Benden uzaklaştı ve banyoya doğru koşmaya başladı.

9

Menekşe

Bu sabah buraya gelirken yediğim simidi fırlattıktan sonra tuvaletten çıktığımda Yatakta oturmuş, beni değerlendirmeye çalışıyor gibi görünüyor. Pişmanlık görüyor muyum? Belki sadece öğrendiğim için pişmanlık. Beni sevip sevmediğini bile bilmiyorum. Kesinlikle, tamamen mahvolmuş olmam dışında hiçbir şey bilmiyorum. Ve o bir gerçekten ikna edici bir yalancı.

"Ona ne yapacaksın? Bana mı?" "Sana mı?"

Kaşlarını çatıyor.

Bekliyorum.

"Senin kocan olacağım. Hayatımı seninle yaşayacağım." Kafası karışmış görünüyor.

Bunu sormama şaşırmış olamaz.

"Beni o bodruma kilitlemek istemenize neden olacak bir şey yapana kadar mı?"

Sarsılıyor. "Oha. Dur lan." Sırtı gitti

Tamamen düz bir şekilde bana bakıyor ve sonra bir sonraki sözlerini söylüyor, "Bu düşünülemez bile."

"Oh, öyle mi?"

"Ben beyaz atlı prens değilim Violet. Yakınından bile geçmem. Ama bir milyon yıl geçse de benden korkmana gerek yok. Asla."

"Yalanlar daha ne kadar devam edecekti? Bana başka ne hakkında yalan söyledin? Belki de bilmemem daha iyi."

"Violet, o ahmakla tanıştığın gece seninle şansımı denemiş olsaydım bugün hayatımızın nasıl olacağını düşünmeden edemiyorum. Yazı turayı görmezden gelmeliydim ve-"

"Yapman ve yapmaman gereken pek çok şey var. Sanırım," diyorum sessizce. "Benim de yapmam ve yapmamam gereken pek çok şey vardı."

Nefes verirken çenesini kaşıyor, sonra ayağa kalkıp bana doğru bir adım atıyor. Geri çekiliyorum.

"Hayır," diye uyarıyorum, elimi kaldırarak.

"Onu unutmanı istiyorum. O senin için yok. Bırak onun için ben endişeleneyim."

"Yani bunca zamandır onu öldürmeyi planlıyordun, eninde sonunda yani? Onu cezalandırmayı bitirdiğinde mi?" Sırtımı duvara çarparak soruyorum.

"Evet," diyor hemen.

Yutkunmaya çalışıyorum ama olmuyor. Kelimeler gelmeden önce uzun bir süre bakıyorum ve hızlıca geliyorlar.

"Çok hızlı evlendik. Birbirimizi gerçekten tanımıyoruz." Kollarımı kavuşturuyorum ve üşüyerek titriyorum. "Bu bir hataydı."

"Seni tanıyorum," diyor, yeşil gözleri beni delip geçiyor, küstahça bakıyor.

"Çok erkendi. Çok kırılmıştım. Buna neden kandığının tek açıklaması bu."

"Bebeğim... Seni tanıyorum. Kafandaki her saç telini seviyorum. İçindeki ve dışındaki her santimini. I-"

"Bana yalan söyledin. Beni kandırdın. Ve beni kandırmaya devam edecektin. Ne kadar süre?"

"Bu konuda mı? Hayatımızın geri kalanı için. Aynen öyle. Ama sadece bu konuda."

"Onu öldüremezsin," diye geveledim.

"Üzgünüm bebeğim, ama bu senin kararın değil." Öne doğru eğildi, "Benim işim karımı korumak."

"Karın," diye fısıldadım.

"Evet. Karım."

"Seni tanımıyorum bile. Tanımadığım biriyle evlendim. Neyim var benim?"

"Kimsenin görmesine izin vermediğim yanlarımı görüyorsun. Beni çok iyi tanıyorsun. Herkesten daha iyi."

Konuşmaya devam ediyorum. "Çok hızlı hareket ettik. Olmanın nasıl bir his olduğuna kendimi kaptırdım..." Başımı sallıyorum. Normal mi?

Önemsenmek mi? "Hepsi duman ve aynaydı."

"Hayır. Senin istediğin gibi onu hayatından çıkarmam ve sonra da aşık olduğum kadını korumamdı. ile."

"Beni ne kadar az tanırsanız tanıyın, kim olduğum konusunda tamamen şeffaf oldum ve eminim ki birisini öldüreceğinizi bile bile buna seyirci kalamam... kalamam. Gitmem gerek. Düşünmem gerek."

"Hayır!" Sesini yükseltiyor.

Ve şimdi alarmla doluyum. Hayır mı? Bana izin vermeyecek Gitmek mi? Kendime ne yaptım ben? Kendimi böyle kaptırmaya nasıl izin verdim?

Ray bana onun tehlikeli olduğunu söyledi. Killian'ın insanları ortadan kaybettiğini söyledi. Kendi kulaklarımla duyduğum şeyleri düşününce, aptallık ettiğimi biliyorum.

Bana baktığı için kafasına bir kurşun sıkmakla tehdit etmek. Ray silahı Numbers'a getirdiğinde tehditleri. Ray'e zarar vermesini istemediğim için ne kadar kızgındı.

Saldırıya uğradıktan sonraki konuşmalar. Suç unsurları söz konusu olduğunda bilmem gerekenler temelinde olmaya nasıl karar verdiğimi. Ray'in dolandırdığı parayı Genesis'e getirmesi ve Killian'ın ne kadar ürkütücü olduğu.

Her şey gözümün önündeydi ama ben o kadar saftım ki, bana gösterdiği ilgiye ve Ray'le ilgili sorunlarımı benim yerime çözmesine o kadar kapılmıştım ki

söylediği, tehdit ettiği, ima ettiği tüm o şeylerde ciddi olduğunu fark etmeyi ihmal etti. Evet, sıradan insanlardan farklı olarak suç unsurlarıyla ilgileniyor, ancak suç faaliyetleriyle benim tahmin edebileceğimden çok daha fazla bağlantısı var.

Mafya olmadığını söyleyen biri için hayal edilmiş.

Başından beri sadece davranışlarıyla değil, ağzından çıkan sözlerle de bana kim olduğunu gösterdi.

"Sana biraz zaman vereceğim. Biraz daha konuşacağız. Bunu sindirirken şunu bil. Seni incitti ve ikimizi de mahvetti. Böyle kalmasına izin veremezdim. Bunu bilmek çok acı veriyordu.

Çünkü o bir dolandırıcı, arkama bile bakmadan çekip gittim ve bu da onun servis ettiği saçmalıklara katlandığınız anlamına geliyordu.

Yaptığım her şey, senden sakladığım her şey bu yüzdendi. Artık bize zarar veremeyecek."

"Ama yanıyorsunuz. Yaptığın şeyle bizi incitmeye devam etmesine izin verdin. Yalan söyleyerek."

Gözleri hayal kırıklığına benzeyen bir ifadeyle kısılıyor ve elini saçlarının arasından geçiriyor. "Seni yalnız bırakayım. Hemen aşağıdayım."

"Alt katta ona biraz daha işkence mi ediyorsun?" "Alt katta, ana katta. Tek başıma." Odadan çıkıyor.

Şu anda kendimi tamamen mahvolmuş hissediyorum. Ne düşüneceğimi, ne yapacağımı bilmiyorum. Bu yüzden kendi içime kapanıp bir topun içine kıvrılıyorum, omurgam duvara yaslanıyor.

Uzun bir süre öylece kalıyorum, anılar zihnimden geçerken yıkım tekrar tekrar üzerime çöküyor. Yalanlar. Çok fazla yalan. Aldatmalar.

Kendimi yatağa doğru sürünmeye zorladım. Beni telefonumla yalnız bıraktı. Yardım çağırmayacağım konusunda bana güveniyor mu? Ama kime? Kimi arayacaksın? Sonra ne olacaktı?

Gıcırdayan eski merdivenlerden çıktığını duyuyorum. Sonra yanımdaki yatağa oturuyor, yanımdaki masaya bir şişe su ve dumanı tüten bir fincan çay koyuyor. Yatağın kenarındaki battaniyeyi üzerime çekiyor, sonra şakağıma bir öpücük konduruyor.

Bir damla gözyaşı çenemden damlamadan önce yavaşça yanağımdan aşağı yuvarlanıyor.

Sanki konuşmak istiyormuş da nereden başlayacağını bilemiyormuş gibi ya da ne yapacağını görmek için bekliyormuş gibi uzun bir süre oturuyor. ama ikimiz de konuşmuyoruz. Ve sonunda beni yalnız bıraktı.

10

Killian

Gün batımına kadar onu yukarıda bıraktım. Öğleden sonrayı Oturma ve yemek odalarındaki tüm süpürgelikleri söküyorum. Ayrıca boyamak istediği şöminenin üzerindeki ahşap mantoyu zımparalamaya başladım. Çünkü yapmam gereken ona alan açarken bir şey.

Şu anda bodrumdaki pisliği dövmek için daha fazla zaman harcamak istiyorum ama şimdilik bundan kaçınmak zorundayım çünkü içgüdülerim Violet'e yakın kalmam gerektiğini söylüyor.

Tony'ye ben söyleyene kadar bir daha gelmemesini söylemesi için mesaj attım bile.

Bir içki ve hafta sonundan kalan ısıtılmış lazanya tabağını ona götürdüm. Geçen sabah ayrılmadan önce kalan lazanyayı dondurucuya koymuştu, böylece başka bir ziyaret için yemeğimiz olacaktı. Benimki mutfak masasının üzerinde dururken, onun benimle yemek paylaşmak için aşağı inmeyeceğini bilerek merdivenlerden yukarı çıkıyorum.

Onu pencerenin yanındaki sallanan sandalyede buldum, dışarı bakıyordu, küçük tırnağı dişlerinin arasındaydı. Gözlerinden ağlamayı bırakmadığını anlayabiliyorum. Bugünkü tüm gözyaşlarının benim yüzümden olduğunu karnıma bir çorap yemiş gibi hissediyorum.

Tabağı ve su şişesini komodinin üzerine koyduktan sonra onu kucağıma alıp sandalyeye oturuyorum ve onu kendime yakın tutuyorum.

Kollarımda kaskatı kesilmiş, sanki içine kapanmaya çalışıyor.

"Bir şeyler yiyebilir misin? Benim için? Buraya bırakabilirim ya da aşağı gelip benimle mutfakta oturabilirsin."

Sesini kaybetmiş gibi, "Aç değilim," diye mırıldanıyor.

"Saatler önce kustun. Denemelisin." Saatler önce yaptığım çayı da içmedi.

Başını sallıyor. "Konuşmak ister misin?" Deniyorum.

Boğazını temizliyor ve başını diğer tarafa çeviriyor. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Bana ne düşündüğünü söyle," diye rica ediyorum, dudaklarımı şakağına dayayarak.

Tekrar geri çekiliyor. Hay sikeyim.

"Lütfen kalkmama izin verin."

"Şu anda nerede olduğunuzdan bahsedin. Bilmem gerek. Bunu atlatmana yardım etmem gerek."

Titriyor. "Violet?"

"Onu öldürmeden bu işten nasıl kurtulacağını bilmiyorum ve onu öldürmeni de istemiyorum."

"Evet," diyorum usulca.

Yüzüme baktı. "Bana o kadar çok yalan söyledin ki. Artık sana güvenemiyorum ve bu canımı acıtıyor. Çok acıtıyor. Her şey acıtıyor. Her şeyi sorguluyorum. Güçlendiğimi sanıyordum. Sen beni güçlendiriyordun, ama şimdi sanki..." Boğuluyor.

Sesi kesildiğinde onu bedenime daha sıkı çekiyor, başını çenemin altına sıkıştırıyorum. Bizi yatağa taşıyorum, uzanıyorum ve onu yakınımda tutuyorum.

"Seninle tanıştığım zamankinden bile daha kötü hissediyorum. Lütfen bırak beni. Bunu yapamam."

"Bebeğim..."

"Ellerini üzerimde tutamam, o elleri birine işkence etmek için kullandığını, her şeyin sahte olduğunu bilerek."

Yine tokat yemiş gibi hissediyorum. Çok sert.

Gözlerim yüzünde geziniyor, görebildiğim hasarı değerlendiriyor.

Raymond Iadanza'nın neden olduğu hasar yüzünden kırılmış bir kızdı. Şu anda bana sanki hayatını mahvetti.

Ve sinirlenmeye başlıyorum. Tek yaptığım ona yaptıklarının bedelini ödetmekken bana nasıl böyle bakabiliyor?

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum, "Bu sahte değil." "Lütfen," diye tekrarlıyor, çenesi titriyor.

Tutuşumu gevşetiyorum.

Çekiliyor ve bacaklarını yatağın kenarından sarkıtıyor, sırtı bana dönük.

"Lütfen, ne? Lütfen gitmene izin ver ya da lütfen - söylediklerime inanmıyorsun gibi."

Cevap vermiyor.

"Bırakamadım," diyorum tavana bakarak. "Denedim. Ama yapamadım. Anlamaya çalışmana ihtiyacım var-"

"Senin hakkında söylediği her şeyi abarttığını düşünmüştüm. İntikam için ne kadar ileri gidebileceğinin yarısını bile bilmiyordu."

"A açıkça," diyorum sert bir şekilde.

Şimdi de sanki ona tokat atmışım gibi bir ifadeyle omzunun üzerinden bana bakıyor.

Bakışlarını tutuyorum ve yüzü parçalanıyor. "Kim olduğunu bilmiyorum," diye fısıldıyor kırık bir sesle.

Oturmak için doğruluyorum, eğilip bir elimle çenesini kavrayabilmek için dönüyorum, diğer kolumu ona doluyorum. Bakıyorum

Doğrudan gözlerinin içine bakarak, "Kim olduğumu biliyorsun Violet. Ben seni seven adamım. Sadece daha da netleşiyor."

"Daha net mi?"

"Derinlerde kim olduğumu. Kimsenin görmediği tüm yanlarımı görüyorsun. İyi yanlarımı ve karanlık yanlarımı. Seni incitecek birini yaratacak adam olduğumu görüyorsun,

bize zarar veren... öde. Üç yıl önce seninle bir şeyler başlatma şansı verilmesi gereken adama bakıyorsun. Ben o boşluğun sana ne yaptığını gören adamım, bu yüzden seni o durumdan kurtarmak için yapmam gerekeni yaptım. Ve sonra seni benim yaptım çünkü

Seni tanıdıkça, içime kadar biliyorum bebeğim, benim olman gerektiğini. Ve o sadece beni kandırmak için bir oyunda hile yapmakla kalmadı, bunu yaptı, sonra ödülü aldı ve mahvetmek için elinden geleni yaptı. Seninle üç yıl geçirdi.

Üç yıl boyunca seni incittim ve benden bir adım önde olduğunu düşündüm. Yani, evet, sana yalan söyledim. Seni incitmek için değil, korumak için. Her şeyi senin istediğin gibi yapmaya çalıştım. Ama sonra öğrendim ki

Aldatıldım ve bunun peşini bırakamadım. Hayır. Sikeyim hayır." Dilimle dudaklarımı ıslattım. "Evet, hapiste çürümesine izin verebilirdim ama bu onun gibiler için fazla iyiydi. Bırakmaya çalıştım çünkü istediğin buydu ve bu kolay değildi ama senin için denedim. Denedim. Tanrı şahidim olsun ki istediğin adam olmaya çalışıyordum. Ama bana o paralardan bahsettiğinde, Violet, bunun bana ne yaptığını bilmiyorsun. Bana hala ne yaptığını."

Bedenim öfkeyle titriyor; yaptıklarının yanına kâr kaldığını düşünmek beni hâlâ öfkeyle titretiyor. "Ve beni nereye götürdüğünü. Onu ele geçirene kadar kafam nasıl bir cehennem hapishanesiydi."

"Lütfen bırak beni."

"Üç yıl önce benim olabilirdin. Ondan ve saçmalıklarından uzak durabilirdin. Şimdi nerede olurduk bir düşünsene? Bunu ona ödeteceğim." Yüzünü okşuyorum.

"Ama işkence? Haftalar ve haftalar boyunca? Ve mutluluğumuza burnunu sokmak? Mesela... iyi düşün, Killian. Benimle neden evlendiğin konusunda kendine karşı dürüst ol. Bunu ona hayatını mahvedebileceğini ve bana sahip olabileceğini göstermek için yaptın."

"Eğer böyle düşünüyorsan, ne bok yiyorsun?"

Yüzümü arıyor, gözleri acıyla dolu. Bundan nefret ediyorum.

"Ona ne yaptın? Söylediği şeyleri yaptın mı? gerçekten oldu mu? Hangi kısımları abartıyordu?" Bekliyor, kollarımda biraz rahatlıyor.

Bir nefes üfledim.

"Anlat bana. Bilmem gerek."

"Bilmiyorsun. Zaten amaçladığımdan daha fazlasını biliyorsun." "Senden bana her şeyi anlatmanı istiyorum. Her şeyi."

Havayı ciğerlerime çekiyorum.

"Bilmeye hakkım var," diye fısıldıyor.

Bir dakika yüzünü değerlendirdim, sonra benden istediği şeyi yaptım, bunun işleri daha da kötüleştireceğini biliyordum ama siktir et, o istiyor Gerçeği söylersen, alabilir.

"İyiyim. Birkaç kaburgasını kırdım. Birkaç çürük verdim. Bıçağın ucuyla birkaç kesik."

Kullanıyor.

"Dizinden vurulmuş. Yarı boğulmuş." Omuz silkiyorum. "Bir sürü yumruk. Tokat. Tekmeler."

"Gu-gunshot? Bıçak mı?" Başımı salladım.

"Nasıl bu kadar vahşi olabiliyorsun? Bu şiddet konusunda bu kadar kayıtsız?"

"Hiçbir şey umursamaz değildi, bebeğim. O seni inciten bir pislik. Seni aldı ve becerdi ve seni becerdi, seni becerdi ve-"

"Beni becerdi." Güzel, hüzünlü gözlerinin üzerinde bir kırışıklık oluşuyor. "Evet, evet. Evet, boku yedim." Boşluğa bakıyor.

Parmak uçlarımı şakaklarıma götürüyorum ve iç çekiyorum.

"Onu döverek, hasarı geri mi alıyorsunuz? Gerçekten mi? Tarafından

onu esir tutarak mı? Bu koku her ne pislikse onun içinde yaşamasını sağlayarak mı?"

"Bu koku tamamen ona ait. Bu çürük koku Raymond Iadanza'nın keskin kokusu. Sahte paralar çevirip insanların kaderlerini değiştirmeyi seviyor, ben de birkaç para çevirdim, onunla bazı oyunlar oynadım ve kaderinin belirlenmesine yardımcı oldum."

"Peki bu beni sikmekten nasıl kurtaracak? Ona işkence etmek bana yardım mı ediyor? Sana yardım mı ediyor? Bununla nasıl yaşayabiliyorsun?

Vicdan mı? Bunu nasıl yaparsın ve sonra her şey normalmiş gibi eve gelirsin?"

"Bununla gayet iyi yaşıyorum," diyorum doğrudan gözlerinin içine bakarak. "Çünkü yaptıklarının bedelini ödüyor. Şimdi o seni köşeye sıkıştırıp korkutacağına, ben onu köşeye sıkıştırıp korkutuyorum. Beni bir oyunla mı sikti? Şimdi ben onu oyunlarla beceriyorum. Kart oynuyor, zar ve paralarla kumar oynuyor, tıpkı sevdiği gibi. Para yerine yemek yiyor ya da dayak yemiyor. Ya da iki dayak yiyor." Omuz silkiyorum.

"Hafta sonu ben aşağı indiğimde orada ne yapıyordun?"

Kıs kıs gülüyorum. "Bilmek

istemezsin." "Belli ki istiyorum."

"Köpek maması kutusu kapağıyla bileklerini kesmeye çalıştığı için ceza olarak kafasını defalarca suya sokmak."

Gözleri kocaman açıldı. "Ve bunun beni mutlu edeceğini mi

düşünüyorsun?"

"Bu bana memnuniyet getirdi."

Yüzü buruşuyor. Benden iğreniyor. "Ve onu öldürmeyi mi planlıyorsun?"

"Artık buradan kesinlikle çıkıp gidemez, değil mi?" Yavaşça soruyorum.

Parmaklarını başının her iki yanındaki güzel kıvrıcık saçlarında gezdiriyor, perişan bir halde.

Elimi sırtında bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. "Oraya gidip yaralarıyla ilgilenmem gerekiyor. Onu beslemeliyim. Birazdan konuşuruz. Yemeğini ye. Sonra biraz daha konuşuruz?"

"Ben de seninle geliyorum," diyerek geri çekiliyor.

"Hayır!" Tersledim. "Saçmalıklarıyla kulaklarınızı kirletmiyor. Sana bakmıyor. Onun kirlettiği keskin havayı solumuyorsunuz."

"Yaptım bile! Ve oraya geliyorum! Onun sözleri artık beni incitemez. Kesinlikle seninkinden daha fazla değil" diye bağırarak yemek tabağını, çatal bıçak takımını ve su şişesini kaldırıyor.

Merdivenlerden inerken onu takip ederken dişlerimi gıcırdatıyorum. Tabağını ve su şişesini benimkinin yanındaki masaya koymasını bekliyorum, ama onun yerine bodrum kapısına taşıyor, su şişesini kolunun altına sıkıştırıyor, sonra düğmeyi tutup fırlatıyor bodrum merdivenlerinden aşağı inmeden önce kapıyı sertçe çarparak duvara çarpmasına neden olur.

"O tabakla ne yapıyorsun?" Merdivenlerden aşağı sesleniyorum. "Ona köpek maması vermiyorsun, Killian!" diye bağırıyor.

"Bugün kedi maması alacaktı, lanet olası amcık," diye mırıldandım.

Omzunun üzerinden bana baktı ve tökezledi, neredeyse merdivenlerden yuvarlanıyordu, ama kendini tutarak korkuluklara. Su şişesi merdivenlerden aşağı zıplayarak iniyor ve durmadan önce birkaç metre öteye yuvarlanıyor.

Lazanya tabağın yarısına kadar kaymış ama dökülmemiş.

"Tanrı aşkına, Violet. Dikkat et!"

Yolun geri kalanında tepiniyor.

Öfkeli olmak ağlamaktan daha iyi bence. Şu anda güç gösteriyor ve bu onu cenin pozisyonunda gözyaşları içinde görmekten çok daha iyi. Bana kızmasını istemiyorum ama bu onu ağlarken görmekten biraz daha az boktan hissettiriyor. Ve

Belki de bu saldırganlıktan kurtulması, bunun ötesine geçmesinin ilk adımı olacaktır.

Oraya gittiğimde elinde lazanya ve bir şişe suyla çelik kapının yanında bekliyor. Kapıya sanki onu ısıracakmış gibi bakıyor. Sarnıca gidiyorum ve yanındaki duvara yaslanmış kapağın arkasında ilk yardım çantası, bir kutu su ve bir kutu köpek ve kedi maması var.

Cebimden anahtarları çıkarıp kapıyı açıyorum, sonra kapının dışındaki düğmeye basıyorum ve sekize sekiz odayı su basıyor.

Işıklı bir boşluk. Gözlerini kapatıyor.

Violet gags. Koku, ne yazık ki bende olan bir şey, alışkın hale geldi. İlk yardım çantasından bir yüz maskesi çıkardım ve bir kap Vicks VapoRub ile birlikte ona uzattım.

"Birazını burun deliklerinin altına koy. Koku merhemi gibi etki edecektir."

Kaşlarını çatıyor ama talimatlarıma uyuyor, sonra maskesini takıyor. Maskeyi takarken, tiksinti olduğunu tahmin ettiğim bir ifadeyle kapı aralığına bakıyor. Kokudan. Durumdan. Ben mi?

İlhanza gözlerini kısarak bize bakıyor ve sonra gülüyor.

"Hey, bebeğim. Gözlerim mi beni yanıltıyor yoksa bu gerçekten sen misin? Birkaç gün önce burada mıydın yoksa o da başka bir rüya mıydı?"

"O çatal bıçağı içeri gönderemezsin," diyorum onu duymazdan gelerek. "Parmaklarıyla yiyebilir."

Kapının yanındaki alet kutusunun üzerine oturur ve tabağı kucağına koyup öfkeyle kesmeye başlar.

Gülüyor. "Bütün bunlar da ne? Sana kızgın mı? Cennette sorun mu var?"

"Kapa o lanet çeneni, Beyin için Bok."

"Bu sefer bana nasıl zarar vereceğine karar verebilmen için kart mı oynuyoruz? Yoksa daha fazla yazı tura mı? Ona hileli paralarımдан bahsettin mi Vi? Bu senin suçun, biliyorsun. Senin hatan."

Bugün sesi daha güçlü çıkıyor; uzun zamandır ilk kez mırıldanmıyor. Sesine biraz güç katmak için toparlandı, bu da daha fazla ceza alabileceği anlamına geliyor. Çok daha fazlasını.

"Kapa o lanet çeneni. Karıma hitap etme. Duydun mu beni?"

"Hey, Violet bandajlarımı değiştirebilir mi? Dokunuşunu özledim, bebeğim. Bu gece ne kadar eğleneceğiz, hey, Kill? Lütfen, bana Violet'i becermemin masada olduğunu söyle. Öyle mi?"

Ona ters bir yumruk attım ve kafası duvara çarptı. "Killian!" diye bağılıyor, "Kes şunu!"

Avucuyla başını ovuştururken biraz daha gülüyor. "Ow."

"O bozuldu," diye fısıldıyor, suçlayıcı bir ifadeyle bana bakarak.

"Ne bekliyordun ki Vi?" Raymond sorar. "Hangi aydayız? Ne zamandır buradayım?"

"Aralık ayındayız," diyor.

"Noel yaklaştı mı yoksa ben mi kaçırdım? Yılbaşı ne zaman?"

"Kaçırmadın," diyor.

"Noel'i seviyorsun. Güzel Noeller geçirdik."

"Evet, sen onu kendi gölgesinden korkar hale getirmeden önce, kabuğunda saklanan bir kaplumbağa olmak istemesine neden oluyor. Bunun bedelini ödemeyi de bitirmediniz."

"Bu konuda ne hissediyorsun, Vi?" Başparmağını bana doğru salladı. "Beni dövmesini izlemek ister misin? Hey, ilk Noel ağacımızın önünde yerde seviştiğimiz zamanı hatırlıyor musun? Bu yıl ne var ne yok? Burada benimle mi geçiriyorsun? Yeni yıla kadar tekrar birlikte olacağız. Sözümü unutma, bebeğim."

Beynine bir kurşun sıkmak istiyor, gerçekten öyle.

Lazanyayı küp küp doğramaya devam ediyor ama elleri titriyor.

Elimde bir silah olsaydı, bunu bitirmek cazip gelirdi. Max'e yaptığım gibi parmağımı esnetirdim. Bu kadar kolay. Silah Violet'in üzerinde oturduğu alet kutusunda.

"Hayır mı? Kill'in beni öldürmesini mi izleyeceksin? Ha. Kill, Ray'i öldürür. Film 11'de. Eninde sonunda öğreneceğini biliyordum. Bunun için umut ediyor ve dua ediyorum, dostum. Violet'ımız tatlı bir kız. Bunun için üzölmeyecektir. Onu senden çok daha iyi tanıyorum."

Tek kullanımlık eldivenleri takıyorum, sonra da bileklerindeki bandajları kabaca söküyorum. Tıslayarak tepki veriyor, ben de ön kollarını öne doğru çekip gözlerinin içine bakıyorum. Ve tekrar gülmeye başlamadan önce bir dakikalığına bakışlarıma yakalandı.

Bileklerine dezenfektan sıkıyorum, ardından bir kat antibiyotik krem sürdükten sonra yeni bandajlarla sarıyorum. Herifin yüzüne bakıyorum ve elmacık kemiğindeki büyük kesik iyice kabuk bağlamış, artık enfeksiyon kapmış gibi görünmüyor. Dudağı bugün daha az şişmiş. Ona bir yüz mendili uzatıyorum.

"Yüzünü yıka, göt silici."

Onu alır ve yüzünü aşağı yukarı ovalar.

Bileklerindeki bandajların dış hatlarındaki morluklar soluyor. Sonunda sağ ve sol bileği arasında gidip gelen ve birkaç metre ötedeki tuvalet kovaşına ulaşmasına yetecek kadar uzunluk sağlayan kelepçeden kurtulamayacağını anladı.

Onun sidik ve bok dolu kovasını alıp Violet'in yanından geçerek duvarın diğer tarafındaki lavaboya doğru yürüyorum, sonra kovanın içindekileri yavaşça aşağıya döküyorum, pis kokudan kaçınmak için diğer tarafa bakıyorum.

Kovayı büyük lavaboya koyuyorum ve içine temizleyici döküyorum, sonra geçen seferki yedek temiz kovayı geri alıyorum ve başka bir rulo tuvalet kağıdıyla birlikte aynı yere koyuyorum.

Onun burnunu çektiğini duyduğumda dizindeki bandajı değiştirmeye çalışıyordum. Omzumun üzerinden ona baktım, alet sandığının üzerinde oturuyordu, lazanya tabağını tutuyordu, omuzları

Hıçkırıklarını bastırmaya çalışırken zıplıyor. Hepsi küçük lokmalar halinde kesilmişti, ben de kapıya doğru yaklaşım uzandım. Su şişesiyle birlikte bana uzatıyor, başını kaldırmıyor ama hıçkırıklara boğuluyor. Çatal ve bıçağı ona geri veriyorum ve tabağı yatağının yanına götürüyorum.

"Çatal yok mu? Hadi, çatalı bana ver, Kill." Onu görmezden geliyorum.

"Çatal yok mu?"

"Gözüne bir çatal ister misin?" Ben sorarım.

Gülüyor. "Ooh. Lazanyan mı, bebeğim? Bunun hayalini kuruyordum. Umarım şu an rüya değildir. Umarım içine ricotta koymamışsındır." Bir parça alıp inceliyor. "Kahretsin, Violet..." Tabakta hırlıyor.

Siktiğimin salağı.

"Bitirdin mi?" Violet'e soruyorum. "Yukarı çıkmak ister misin? Bir dakikaya oradayım."

Bana kaşlarını çatıyor ve sonra gözleri yine onun üzerinde. Sonra kapının yanındaki duvara sıçırıyor ve genişliyor.

Bakışlarını takip ediyorum. Duvardaki çiviye ve ondan sarkan şeye bakıyor. Rehin dükkanından aldığım kalp kolyeye. Raymond bunu ona verdi ve kalbinin onda olduğunu söyledi.

Gözleri tekrar ona kayıyor ve onun ne kadar kötü göründüğünü değerlendirdiğini biliyorum. Kilo kaybetmiş. Defalarca dayak yemiş. Üzerinde sadece bir çift siyah basketbol şortu ve gri bir eşofman altı var. Sarı saçları yağlı, her yere yapışmış. Berbat kokuyor. Onun dizi sargılı. Ve ona bir kez baktığınızda aklının yıllar önce çatladığı çok açık. Hücre hapsi, karanlıkta ve pislik içinde yaşamak ve sürekli fiziksel acı bunu yapacaktır.

Ağızına biraz lazanya tıktırıyor ve etrafından konuşuyor. "Tabii ki işi bitti. Yeterince gördü. Yukarı çık Vi. Git ve olduğun gibi onun sikine tırmanmak için bekle. Onun için nasıl inlediğini duydum. Hain fahişe."

Geri çekildim ve ağızına kemerimi geçirdim.

Ağızından kan sızarken inliyor ve sonra gülüyor.

Bir şey tükürüyor ve betona çarpan bir ping sesi duyuyorum.

Belki başka bir diş.

"Öldür beni, Öldür. Yap hadi." Bana hırlıyor ve "Üç yıl!" diye bağırarak bana yumruk atma cesaretini gösteriyor. Iskaladığında, ona doğru savurduğum dirseğimle burnu birleşiyor ve sersemlemiş bir halde yere yığılmadan önce kafası arka duvara çarpıyor.

"Bunu bir daha denersen üç gün boyunca yemek yiyemez ve su içemezsin. Çişini o kovadan içmek istiyorsan Raymond, bana bir daha salla."

"Dur!" diye bağılıyor.

"Birlikte geçirdiğimiz üç yıl, Coulter," dedi pantolonundan, "Üç yıl boyunca o benimdi, dostum..."

O silahı istiyorum. Ağızına sokmak istiyorum. Violet başka bir hıçkırıkla boğulurken beni durdurdu.

Malzemeleri topluyorum, çöp kutusuna gidip eski eşyaları atıyorum, sonra çömelerek çatal bıçak takımını yerden alıyorum ve diğer her şeyi yerine koyuyorum.

Arkamda bir şey bırakmadığımdan emin olmak için omzumun üzerinden geriye bakıyorum. Sırt üstü yatıyor. Yavaşça doğruluyor, sonra eğilip bir avuç lazanya alıyor ve Bir vahşi gibi suratına yemek fırlattı.

"Neredeyse onun amcığı kadar güzel tadı var," diyor piç kurusu

Sonra da ağzından yemekler dökülerek gülmeye başladı.

"Evet dostum, onun tadına ilk ben baktım. O amı ilk ben tattım. Onu her tattığında, bil ki önce ben oradaydım, yani gerçekten, sen de benim tadıma bakıyorsun."

Hışımla içeri girdim, tabağı kaptım ve yemeğı yere döktükten sonra tabakla suratının ortasına vurdum. Beni yemlemeye çalışıyor, ben de işini bitireceğim.

Violet çığlık atıyor.

Yeterince çok isterse betondan da yiyebilir. Kapıyı kapatıp kilitliyorum, sonra tabağı lavaboya doğru fırlatıyorum, eldivenlerimi çöpe atmadan ve ellerime el dezenfektanı sıkmadan önce tabağı ıskalayıp paramparça ediyorum ve sonra ilk yardım çantasını sakladığım yere geri atıyorum.

Merdivenlerden yukarı koşuyor.

Takip ediyorum ve onu ön kapının yanında yakalıyorum, kapıyı açmaya çalışıyor. Kolum beline dolandı.

"Bebeğim."

"Bırakın beni. Hava almam lazım.

Havaya ihtiyacım var." Tereddüt ettim.

"Lütfen." Sanki yalvarışı ondan koparılmış gibi geliyor. Onu serbest bırakın, sonra suya doğru koşmasını izleyin ve kayalık kıyı şeridinde dizlerinin üzerine düştüğünde irkilin. Üzerinde iş kıyafetleri var, etek ve bluz, paltosu yok.

Oraya gittim ve birkaç adım geride durup onun ağlamasını dinledim, ısıracı soğğun içime işlediğini hissettim. Güzel karımın kayaların üzerinde çaresiz bir şekilde parçalanışının görüntüsüne ve sesine on saniyeden fazla dayanamıyorum.

Onu kollarıma alıp eve geri götürüyorum.

"Yapma," diye haykırıyor, kurtulmaya çalışıyor. "Bebeğim, dur."

"Seni tanımıyorum bile" diye fısıldıyor, bana bakıyor, gözleri yaşlarla dolu.

"Benim. Ben hâlâ benim," diye cevap veriyorum huysuzca.

"Ben sevdiğin adamım, hayatımı seni mutlu etmek için harcayacak olan adamım."

Eve girerken gözlerimin içine bakıyor ve bunu araştırarak yapıyor; sanki içimdeki çirkin her şeyi görüyor. Her şeyi. Hepsini.

"Bu bir kabus. Uyanmak istiyorum. Uyanmak ve beni gerçekten sevdiğini bilmek istiyorum.

"Bunca zamandır bana yalan söylüyorsun." "Biliyorum."

"Ve onun gerçekten orada olmadığını," diyor. "Ona gerçekten işkence etmediğinizi."

Yutkunuyorum ve onu kanepeye yatırdığımda top gibi kıvrılıyor ve yüzünü dizlerine gömüyor.

"Seni gerçekten seviyorum. Sadece seni korumak için yalan söyledim." Hiçbir şey söylemiyor.

Üzerine bir battaniye çekiyorum, sonra ateşe bir kütük daha koyuyorum ve mutfığa gidiyorum.

Tencereden bir parça daha lazanya kesip tabağa koymadan ve mikrodalgaya atmadan önce uzun bir süre ellerimi yıkıyorum. Hazır olduğunda, bir dakikalığına kendi parçamı geri atıyorum ve sonra bir şişe su daha alıyorum.

Her şeyi sehpa getirisip oturuyorum. "Lütfen yemeye çalışın," diyorum.

Hiçbir şey söylemiyor. Benimkinden bir ısırık alıyorum.

Çok lezzetli lazanya yapıyor ama benim hiç iştahım yok.
Çatalı bırakıp kolumu ona doladım.

"Yapma," diye yalvarıyor, yüzünü dizlerinden kaldırıp çenesini bir tanesinin üzerine koyuyor, gözyaşlarıyla dolu gözlerini ateşe diyor. "Seni tanımıyorum."

"Beni tanıyorsun. Bunu bir düşün. Sana söylediklerini düşün. Sana anlattıklarımın bazılarını. Beni tanıyorsun. Derinlerde bir yerde bunun mümkün olduğunu bilmeliydim." "Çok aptalım."

"Aptal değilsin Violet. Böyle hissetmeyesin diye senden bir şeyler sakladım. Bana inandın çünkü gözlerimin içine baktın ve beni gördün. Şimdi her şeyimi görüyorsun. Ve bir kez üzerinde düşünme şansınız olduğunda, anlayacaksınız

Yaptığım her şeyin bir nedeni vardı ve bu nedenlerin hiçbiri senin incinmeni istediğime işaret etmiyor."

"Öyleyim. Çok aptalım. Üç yıldır aptalım ve hala..." Başını sallıyor ve titriyor.

Ciğerlerimdeki nefesi boşaltıyorum ve onunla birlikte alevlere bakıyorum.

İstemedenden de olsa evliliğimi ateşe mi attım? Hayır. Buna inanmayı reddediyorum.

Kötü adam alt kattaki şerefsiz, ben değilim. "Bir şeyler yemeyi deneyecek misin?" diye sordum.

"Bunu düşünmeden bir daha lazanya yiyebilecek miyim? O kokuyu düşünmeden?"

bir selpak kaparak soruyor. "Ona vurduktan sonra bir dişini tükürdü. Berbat durumda. Sen... sen..." Başını sallıyor ve dudaklarını sıkıyor, gözleri daha fazla yaşla doluyor.

"Onu umursamamalısın," diye homurdanıyorum, sonra iki tabağı da kaldırıp mutfağa götürüyorum.

Kalanını çöpe atmadan önce benimkinin yarısını yiyorum. Daha sonra acıkırsa diye onunkini buzdolabına geri koyuyorum.

Zorla yuttuğum şeyin tadını almadım; sadece vücudumun yakıta ihtiyacım vardı. Döndüğümde, kanepede değildi. Dışarı bakmak için ön kapıya koştum ama hala kilitliydi.

Üst katta canlanan muslukların sesi rahat bir nefes almamı sağlıyor. Duş alıyor ya da banyo yapıyor. Görünüşe göre geceyi burada geçireceğiz.

Raymond'un cep telefonunun kamera yayınına giriyorum ve yatakta uzanmış, yüzünde bir gülümsemeye boşluğa baktığını görüyorum. Işığını açık bırakmıştım. Bana kalırsa sonsuza kadar açık kalabilir. Şimdi karanlığın tam tersini yaşıyor. O alır

bitmeyen sert ışık. Yaptıklarının onu nereye getirdiğini görür. Konfordan yoksun, soğuk ve kirli bir hücre. İnce şilteli karyolası, sıfırın altındaki uyku tulumu ve işeyip sıçmak için bir kovası var. Parmağımı müzik uygulamama kaydırıyorum ve o boşlukta çalması için açıyorum.

Şimdi bir arkadaşı var.

En son kulaklarını müzikle patlattığımda 50 Cent'ti. Çünkü Violet'i mutlu eden şey müzikti ve bundan bahsettiğimde yüzündeki ifadeden bunu anladığını biliyorum, Ona kulüpte dans edişini, sallanan kalçaları ve yaklaşan gözleriyle benimle alay edişini anlattım. O çalma listesini on iki saat boyunca dinledim.

Bu gece country olacak. Çünkü bundan nefret ediyor. Nefret ediyor çünkü çocukken uyumaya çalışırken ailesi gece geç saatlerde bu müzikle kavgaya ederd. Pislik herif, o gece bira içerken, biri DJ'den bir şarkı çalmasını istediğinde yazı tura atarak beni mahvettiğinden bahsetme hatasını yaptı. Shania Twain şarkısı. Şaka yollu bir yorumdu, mahalleden biri "Git DJ'e söyle I Feel Like a Woman'ı çalsın" dedi. Raymond da country ve western müziği hazmedemediğini, çünkü çocukken ailesinin bu müzikle savaştığını söyleyerek konuya girdi.

Bir kadeh viski doldurmadan önce New Country's Greatest Hits çalma listesinde play tuşuna basıyorum ve içtikten sonra onun için bir kadeh şarapla üst kata çıkıyorum. İçeceğinden şüpheliyim ama bu onu görmek için bir bahane. Hâlâ banyodaydı, ben de şarabı komodinin üzerine bıraktım ve telefonunu lambanın yanındaki kablosuz şarj cihazından aldım.

Son arama listesine ve ardından son kısa mesajlara göz atıyorum.

Susanna'dan, önümüzdeki hafta sonu Susanna Sunday'de olup olmayacaklarını soran bir mesaj. Violet cevap vermemiş.

Violet'in patronu Shara ile bir mesaj dizisi. Birkaç saat önceki konuşmanın başlangıcına geri dönüyorum.

Violet: Üzgünüm ama benim de yarına ihtiyacım var.

Kişisel bir acil durumum var. Dizüstü bilgisayarım yok, yoksa evden çalışırdım.

Shara: Her şey yolunda mı?

Violet: Kişisel acil durum. Kısa sürede haber verdiğim için özür dilerim.

Shara: ????

Shara: Ne oluyor?

Shara: Sadece bir günlüğüne mi ihtiyacın olacak? Kapalı mı?

Violet: Henüz emin değilim ama sana haber veririm.

EN KISA ZAMANDA.

Shara: Lütfen yap. Tatil günleriniz bitti ve bir günden fazla olursa görevlerinizi yerine getirmek kolay değil. Lütfen neler olduğunu en kısa sürede bana bildirin.

Violet: Özür dilerim. Ben bakarım.

Shara: Bu kadar mı? Açıklama yok mu? Neler olduğundan emin değilim ama söylemeliyim ki eğer yarından daha fazla izne ihtiyacın varsa, bir doktora ihtiyacım olacak.

Bu devamsızlık için not veya makul bir açıklama ve yeterli olmadığı takdirde dosyanıza resmi bir devam uyarısı eklenecektir. Cuma günü gelip gelmeyeceğinizi bildirmek için lütfen yarın benimle iletişime geçin.

İşte burada bitti. Ve bunu görünce biraz sinirlendim. Patronunun onu bu şekilde rahatsız etmesine ihtiyacı yok. Ne?

Shara'nın destekleyici olmasına ne oldu? Violet'ın arkadaşı olmasına? Meraklı sürtük, Violet'in "neler olduğunu" söylemesini sağlamaya çalışıyor ve Violet söylemediği için de şirretleşiyor. Bugün Violet'in ofisine girdiğimde söyledikleri, bu kaltağın Violet'i kıskandığını ve bunu saklamak için çok kötü bir iş yaptığını gösteriyor.

Violet'in balayımız için izin almasını talep etmek üzere o kadınla telefonda konuştuğumda bana buz gibi davrandı. Violet daha önce Raymond'la olan ayrılığından dolayı birbirlerine bağlandıklarını söylemişti, çünkü Shara da çirkin bir ayrılık yaşamıştı, belki de Violet artık mutlu bir evliliği olduğu için ayrılık arkadaşı olmadığı için kıskanıyordur. Kıskanç

Violet'in paralı biriyle evlendiğini. Her neyse. Karımın o işe ihtiyacı bile yok.

Odaya giriyor, telefonuna baktığımı görünce kaşları havaya kalkıyor. Yüzü kızardı, ağzı

Beni azarlayacakmış gibi geriliyor. Hiçbir şey söylemiyor. Onun yerine çekmeceye uzandı.

Hafta sonu buraya geldiğimizde, geride bırakmak için bir çanta kıyafet getirdik, böylece her geldiğimizde kıyafet taşımak zorunda kalmıyoruz. Şu anda bir havlunun içinde ve her ikimizin de iç çamaşırlarının bulunduğu çekmecedен iç çamaşırlarını çıkarıyor, onları kaldırırken şaka yaptı ve çekmeceye His and Hers Unmentionables çekmecesi adını verdi.

"Sanırım bu gece burada kalıyoruz?" Telefonu yere bıraktım.

Başka bir çekmeceye uzanıp pazen pijama altı ve bir tişört alıyor, sonra gidiyor - sanırım benim önümde üstünü değiştiremeyecek kadar kızgın bana. Bana cevap bile veremeyecek kadar üzgün.

Ben de üstümü değiştirmeye karar verdim. Kemerimi çözüyorum ve pantolonumu indirmeden önce düğmeli bluzumu çıkarıyorum. Ayakkabılarımı çıkardıktan sonra çoraplarımı çıkarıyorum ve koyu renk bir salon pantolonu ile gri bir Henley giyiyorum.

Bu ev şu anda çok soğuk. Kalın kışlık çoraplarımı giyiyorum ve ayağa kalktığımda o içeri geliyor. Tişörtünün üzerinde parmak sallayan bir kedi var. Kaldırırken kaşlarımı çattım. Kıyafetlerimi yerden kaldırıp çekmecenin üstüne yığdım.

Gözleri yüzüme takılıyor, sonra hızla uzaklaşıyor.

"Biraz daha konuşmak ister misin?" Köşedeki ısıtıcının ısını yükseltiyorum ve sonra yatağa yöneliyorum.

Yorgun görünüyor. Sanki başka bir şeyle başa çıkamazmış gibi. Ayrıca yatağa girerken beni burada istemediğini söyleyen bir ifadeyle bana bakıyor.

"Ya da belki bir şeyler izlemek istersin?" Ben sorarım. "Yarına kadar masaya mı yatıralım?"

Bana aptalmışım gibi bakıyor. Ben de tüm bunları bir süreliğine de olsa unutabileceğini düşündüğüm için kendimi aptal gibi hissediyorum.

Geçen hafta sonu bu oda için bir televizyon aldık ve onu bir yayın kutusuyla kurdum çünkü buraya geldiğimizde yaptığımız şey buydu. Sakinleşmek ve geceleri yatakta bir şeyler izlemek. Sarıldık.

Bahis oynayan biri olmasam da, bu gece televizyon karşısında kucaklaşma olmayacağına dair bir tahminde bulunabilirim. Ve ne yapacağımı bilemiyorum. Kısa sürede, doğru hissettiren bir rutin oluşturduk. Her zaman aynı değil ama

bağımlılık yapan bir yakınlık içeriyor. Günümü ona bağlı olarak bitiriyorum ve o her zaman anlayışlı. En azından daha önce

ve bunu şimdi istiyorum. Bunu istiyorum - hayır, buna ihtiyacım var - çünkü bunu aşacağımızı, eskiden olduğumuz yere geri döneceğimizi bilmeye ihtiyacım var.

Ama şu ana kadarki tepkisine bakılırsa, önümde zorlu bir görev var. İşe koyulmaya istekliyim ve daha yapacak çok işim olduğu belli oluyor.

Ve daha önce hiç kimseden af dileyecek bir konumda olmamıştım. Bu çok yabancı.

"Buraya gel. Bunu nasıl geride bırakacağımızı bulalım." "Dalga mı geçiyorsun benimle?"

"Buraya gel Violet," diyorum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Gözlerinde ateş var.

"Bebeğim..."

"Hayır. Oraya gelmiyorum. Sen kalacaksan olmaz." "Eğer... ne?"

"Yapamam... Size nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum. Hâlâ sersemlemiş durumdayım. Bunu sindirmem, ne yapacağımı bulmam gerek..." Başını sallıyor, öylece bırakıyor. Sertçe yutkunuyor.

Öfkem biraz alevlendi. "O zaman işle ve bil ki rahat nefes almanı sağlayacaksa bunu yine yaparım. Onun varlığını unut. Bunu böyle atlatacağız. Bırak ben endişeleneyim. onu."

"Senden para çalmak bunun için bir gerekçe değil. Hatta-"

"Paradan bahsetmiyorum," diye homurdandım, "senden bahsediyorum."

Ofluyor.

"Seni benden çaldı!" Bağırıyorum.

"İntikamı benim ne düşündüğümde daha çok önemsiyorsun, belli ki. Bu benim başıma geldi, senin değil." Kollarını göğsünde kavuşturuyor.

"Seni incitti. İkimizi de defalarca sikti. Ne istediğini biliyorum ve zaten denediğimi söyledim. Ne düşündüğüm umurunda mı Violet? Nasıl hissettiğim? Bize yaptıkları hakkında ne hissettiğim? Evet, onca zaman seni incitti ama aynı zamanda seninle geçirdiğim üç yılı da benden aldı. Burada söz hakkım yok mu?"

Bekliyorum. Hiçbir şey söylemiyor, ben de devam ediyorum: "Benden sadece kendi istediğin şeyi yapmamı istiyorsun, değil mi? Bu haksızlık, bebeğim. Onun davranışları ikimizi de etkiledi."

Başka tarafa bakıyor.

"Bunca zamandır bizim başımıza gelmiş olabileceği için kızgın olmadığını mı söylüyorsun?"

"Değiştiremeyeceğim şeylere takılıp kalmak anlamsız," diye mırıldanıyor.

"Evet, ama birinin sizi kasten becerdiğini öğrendiğinizde, bunun bedelini ödemek istemez misiniz?"

Hiçbir şey söylemedi, ben de devam ettim. "Benimle oynadığını öğrendiğimde mi? Birinin canını yaktığını gördüğümde

Üç yıl önce benim olabilir miydi? Bu bok beni mahvetti. Beni mahvetti Violet ve bu konuda bir şeyler yapmalıydım."

"Yalanlarını böyle mi haklı çıkarıyorsun? Beni takip ettiğini mi? Yakınlaştığımız videoları kaydedip ona gösterdiğini mi?"

Yutkunuyorum.

"Bu ciddi bir güven ihlali. Ben seninleyim, sadece seni düşünüyorum ve sen, ne... düşünüyorsun..." Sesini bir oktav düşürüyor, 'Oh, bu iyi bir atış olacak. Göt silme bundan hiç hoşlanmayacak. Onu daha yüksek sesle inletmeliyim'. Is

Bu senin için nasıl bir şey? Ben orada seninleyim, o anın içinde kayboluyorum ve sen onu nasıl cezalandıracağını düşündüğün için benimle tam olarak orada bile değil misin?"

"Siktir. Doğru değil, bebeğim."

"Ve bu bizim zamanımız olabilirdi, Killian. Şimdi. Şu anda. Üç yıl önce değil. Bunu sana zaten söyledim. Bunun olması için, bunun değerini anlayabilmemiz için belki de tüm bunların olması gerektiğini söyledim. Ama şimdi... hiçbir şey gerçek değilmiş gibi geliyor. Hiçbir şey doğru değil. Ve sen bana nasıl hissettiğini öğrenme şansı vermedin. Sadece bununla başa çıkmaya, yalan söylemeye ve bazı şeyleri benden saklamaya karar verdin. O yüzden bana burada tüm kararları benim verdiğim saçmalığını anlatma. Ben Sizden şiddeti bu işin dışında tutmanızı istediğimde benimle oturup bu konu hakkında konuştunuz mu?"

"Hiçbir şey gerçek değil mi? Değil mi? Sen ve ben haklıyız, Violet. Gerçek. Hiç kimse hakkında bu kadar gerçek hissetmemiştim. Bunun seninle bir ilgisi olmasını istemedim. İstedğini aldın. onu hayatından çıkarmak istedim. Ve istediğimi alıyorum. Ona bunu ödetmek için."

"Bu hiç iyi değil. Hem de

hiç." "Bu işler böyledir."

Bana kuşkuyla bakıyor. "Ne?"

"Ben gidip kanepede uyuyacağım. Yarın konuşuruz."

Bana şaşkınlıkla bakıyor. "Bu böyle mi? Burada kanun mu koyuyorsun?"

"Doğru," diyorum. "Bu konuda mı? Evet. Yarın bununla nasıl başa çıkacağımızı konuşuruz. Beni burada yanında istediğini söylemezsen uyumak için kanepeye gidiyorum."

Sesimdeki umudu, birdenbire kalmamı istemesi için duyduğum özlemi duyuyor mu bilmiyorum.

Ama o hiçbir şey söylemiyor, sadece bana bakıyor. Oradan çıkmadan önce elimi yanlış oynadığımı biliyordum.

Merdivenlerden geri iniyorum ve uyku beni ele geçirmeden
önce saatlerce ateş bakıyorum.

11

Menekşe

Ayak seslerini duyana kadar saatlerce karanlığa göz kırpiyorum.

merdivenlerden çıkarken. Kapı gıcırdayarak açılıyor ve onu kapı aralığında görüyorum. Kıpırdamadan duruyorum, sonra içeri girip yanımdaki yatağa sürünmesini izliyorum. Beni kendine doğru çekiyor ve ben daha yuvarlanamadan saçlarımın arasından eşit bir şekilde nefes alıyor.

Yine mi uyurgezerlik?

Bir şeyler onu rahatsız ettiğinde bunu yapıyor. Burada vicdanı mı onu rahatsız ediyor yoksa sadece benim onun yaptıklarına verdiğim tepki mi? Bunun cevabını zaten biliyorum. Yaptığı şeyden hiç rahatsız olmuş gibi görünmüyor.

Tam uzaklaşmak üzereyken kollarına daha sıkı sarılıyorum. Gözlerim yaşıyor çünkü bu sevdiğim adam gibi hissettiriyor. Umutsuzca, derinden aşık olduğum adam, şimdi aldatmacasıyla beni inciten adam. Belki de Ray'in beni onca zaman incittiğinden bile daha fazla. Çünkü ben Beni gerçekten seviyor mu yoksa sadece kazanmak mı istiyor diye düşünmeden edemiyorum. Ve kalbim göğsümde paramparça yatıyormuş gibi hissediyorum.

Kalbim. Umutlarım. Son birkaç ayda inşa ettiğim güven.

Killian'ın eli kolumdan yukarı kayıyor ve parmakları saçlarımın arasına giriyor. Ağzıma erişebilmek için çenemi yukarı kaldırıyor.

"Hayır," diye bağıriyorum ve

itiyorum. "Bebeğim?" diye

sesleniyor uykulu bir şekilde.

"Ya sen kanepeye dönersin ya da ben oraya giderim."

"Ha?"

"Beni duydun."

Bir an için kafası karışıyor ve sonra doğruluyor. "Özür dilerim. Buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum."

Hiçbir şey söylemiyorum.

Bu, benimle uykulu bir şekilde seks yaptığı ve sonrasında her yerimde uyandığını söylediği ilk sefer olmazdı. Bu çok sık olur. Sabahın dördünde ya da beşinde seks ve sonra biraz daha uyku. Normalde hoşuma gider. Bu öyle bir şey mi yoksa bunu haklı çıkarmak için öyleymiş gibi mi davranıyor bilmiyorum. Çünkü ondan gelen herhangi bir şeyin gerçek olup olmadığını bilmiyorum.

Odadan çıkıyor ve ben arkamı dönüp karanlığa bakıyorum. Onun ne kadar tehlikeli olduğu hakkında yaptığım onca meraktan sonra hiçbir fikrim yoktu. Çok safmışım.

Aramızdaki her şeyin aynı olmasını, Ray ile 'başa çıkmasına' izin vermemi istiyor. Nasıl her şey aynı olabilir ki?

Telefonum normal iş alarmımı çalarken uyanıyorum ve kendimi bir kamyon tarafından ezilmiş gibi hissediyorum. Muhtemelen en fazla iki saat uyumuşumdur ve bu da iki saatlik sağlam bir blok bile değildir.

İlk aklıma gelen aldatma kelimesi oldu. İkinci düşüncem ise Ray'in burada, mutlu yerimiz, okyanus kıyısındaki kaçışımız olması gereken bir yerde, bodrumda olduğu. Burası yeminlerimizi ailemin önünde tekrar etmeyi planlamıştık. Kardeşi. Sevdığımız herkesle büyük bir parti.

Ne yapmayı planlıyordu? Bana yalan söylemeye devam edip, Ray oradayken hayatın bir rüya olduğunu düşünmemi izin vermeyi mi? Olur muydu? hatta gelecek baharda tekrar yemin edeceğimiz zamana kadar devam edecek mi?

Evi istediğim gibi dekore etmemi ama bodrum katını ona bırakmamı söyledi. Oradan uzak durmamı çünkü "kızlara izin

yok". Evet. Evet. Doğru ya.

Eğer bir şeylerin yanlış gittiğini fark etmeseydim, yemin tazelememizden önce cinayet işler miydi? Hiç akıllanmayacak mıydım? Ve eğer Ray gitmiş olsaydı, beni yanında tutar mıydı? Çünkü eğer Ray'ın Killian'a ne faydası olacak?

Ayağa kalkıp ikinci kattaki güverteye açılan ve suya bakan kapıya doğru ilerliyorum ama elim kapı koluna gittiğinde Killian'ın dışarıda olduğunu görüyorum.

Kıyı şeridinde, pencereden gelen soğuğu hissetmeme rağmen üzerinde palto yok. Ellerini ceplerine sokmuş, dalgın görünüyor.

Hafta sonu burada bıraktığım kot pantolonun yanı sıra kapüşonlu bir tişört ve kalın çorapları çabucak giyiyorum. Eski spor ayakkabılarımı da giyeceğim. Geri dönüp tekrar üstümü değiştireceğim ve sonra ofise gideceğim. İhtiyacım olan şey bu. İşe. Normalliğe.

Shara dün sormadan erken çıkmam ve bugün gelmemem konusunda çok huysuzdu, son zamanlarda genel olarak huysuz olduğundan bahsetmiyorum bile, bu yüzden iş aklımdaki en son şey olması gerekirken, ona doğru yöneldiğim bir şey. İçeri girip biraz çalışmam lazım. ve zihnimi şu anda içinde bulunduğum, sadece onu, Ray'i düşündüğüm hapis haneden çıkaracağım. Bu durum hakkında.

Buradan çıkacağım, işe gideceğim ve sonra... sonra bilmiyorum.

Göğsüm çökecekmiş gibi hissediyorum.

Ona dışarıda bakmak çok acı veriyor. Aşağıda kimin olduğunu ve tüm bunların ne anlama geldiğini düşünmek çok acı veriyor.

Ayrıca regl dönemim yaklaştığı ve henüz geç olmadığı için de canım yanıyor ama göğüslerim hassas ve içimde bir his var... bu konuda bir önsezi ve şu anda bunu kabul bile edemiyorum.

12

Killian

Violet dışarı çıktığında eve doğru yürüyorum, ceketini ve ayakkabılarını giymiş, çantasını omzuna atmış. Bir adım önünde duruyorum çünkü donup kalıyor ve elini uzatıyor.

"Anahtarlarıma ihtiyacım var." Rüzgar saçlarını savuruyor. Bana bakmıyor.

"Neden?"

"İşe gitmem gerekiyor. Shara kaçmam konusunda şirretlik yapıyor. Telefonumu karıştırdığından beri biliyorsun. Anahtarlarım lütfen."

"İşi siktir et. Buna ihtiyacın yok. Mesajlarını okudum ve tam bir sürtüktü."

Gözlerimiz buluştu ve bu sabah eşleştiler. Kan çanağı. Yorgun. Sorunlu. Hayır, sorunlu yeterince güçlü bir kelime değil. Violet'in gözleri anlamlı ve benim gördüğüm ne? Yıkılmış mı? Yıkılmış mı? Tamamen harap olmuş?

Ve bu benim hatam.

"Gitmem lazım... işimi yapmam lazım ve... ve..." Hayal kırıklığı içinde ofluyor.

Gökyüzü inliyor ve hemen yağmur yağmaya başlıyor. Kovalar halinde.

"Hiç uyumadan, bir buçuk saatten fazla araba sürerek şehre dönmene izin vermeyeceğim ve..." Asılı kalmasına izin verdim.

"Ve ne? Senin sırrını birine söylerim diye gitmeme izin vermeyecek misin?"

"Düşündüğüm bu değildi. Sen üzgünken benden uzak kalmanı istemediğimi düşünüyordum. Hadi gidelim. içeride."

"Anahtarlarıma ihtiyacım var," diyor.

Kollarımı ona doluyorum, yağmur umurumda bile değil. Zaten ikimiz de sıırsıklam olmuştuk. Sonra yüzünü tutuyorum ve gözlerinin içine bakıyorum, yüz ifademle ona karşı ne hissettiğimi göstermeye çalışıyorum. Bana sanki beni tanıımıyormuş gibi bakıyor ve bu lanet olası öldürüyor.

"Sen böyleyken aramızda boşluk olmasını istemiyorum. Bunu daha iyi hale getirmek istiyorum. Bunu yapabilmek için aynı yerde olmamız gerekiyor. İçeri gel."

Kapıyı açtım ve elini tutarak onu evin içine çektim.

"Burada olmak istemiyorum, Killian." Kapı aralığında duruyor, saçları ıslak, ayakları yerine yapışmış gibi görünüyor.

"Tamam. Eve birlikte gideriz. Benim arabamı alırsız, ben de seninkini çalıştıracak birini bulurum. Uykusuz araba kullanmanı istemiyorum."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Buraya birini getireceksin, ona köpek ya da kedi maması vereceksin ve ne yapacaksın? Ona vuracaksın.

Arabamı geri götürmeden önce biraz daha etrafta dolaşırlar mı? Öyle biri mi? Üzerine de işeyecekler mi yoksa bu sadece sana mı özgü?"

"Onu aklından çıkarmaya çalış. Onun için endişelenme. Bırak olması gerektiği gibi olsun... Sen hayatını benimle yaşa, o gün geçtikçe daha da uzak bir anı haline gelsin."

Kaşlarını çatıyor. "Bunu nasıl öneriyorsun? Bir yolu var mı Gördüklerimi, bildiklerimi, kokladıklarımı hipnotize ederek aklımdan çıkarabilir miyim? Bir de duyduklarım var. Yaptığın şeyler. Hepsi..." Sesi kırılıyor ve bir yumruk gibi geliyor boğazına.

"Hadi eve gidelim. Eve gideceğiz. Biraz uyuyalım. Sonra konuşuruz."

Kelimelerim robot gibi. Çünkü burada duracak bir ayağım olmadığını, bu tartışmayı kazanmayı umamayacağımı biliyorum, ama onun gitmesini engellemeye çalışıyorum ve fiziksel olarak

onu durdurmak için elimde sadece lanet olası ağızım var.

"İşe gitmem gerek!" diye bağılıyor.

"Yarın işe git. Ona bugün gelmeyeceğini söylemiştin zaten."

"Bunu bir günde çözebileceğimizi mi sanıyorsun? Ya da hiç mi?" Tuvalete gidip elinde bir havluyla geri dönüyor ve yüzünü kuruluyor.

"Bunu bugün çözmenin sizin için düşünülebilir bir yolu var mı?" diye sordum.

"Ne yani? Sanki polislerle teslim edilirse, olması gereken yerde, sonra ne yapabiliriz? Olmamış gibi mi davranacağız? olur mu? Bunca zamandır bana yalan söylememiş gibi mi davranacaksın?" Havluyu bırakarak yüzünü kapatıyor.

"Bana yalan söyledin. Tekrar ve tekrar ve tekrar."

Bu ifade damarlarımı buz gibi deliyor. "Sence bu noktada bu bile masada mı? Onu teslim etmek mi? Eğer bu olursa, bilin bakalım başka kim hapse girecek?"

Gözlerimin içine bakıyor ve sanki keskin bir toynak Çünkü şimdi bunu söylediğime göre, onun da ifade ettiği şey bu - hak ettiğim şey bu. Gerçekten böyle düşünüyor olamaz.

"Bunun için hapse girmeyi hak etmediğimi düşünüyorsun."

Hiçbir şey söylemiyor; gözlerini ayaklarına dikeyor.

İçeri girdim ve çenesini yukarı kaldırdım. Sanki ellerime dayanamıyormuş gibi geri adım atmaya çalıştı.

"Bizi incittiği için ona acı çektirdiğim için hapse atılmayı hak etmiyorum Violet. Eğer böyle düşünüyorsan..." Onu da bıraktım.

Çünkü sevdiğim kadının, o orospu çocuğuna acı çektirdiğim için hapse atılmam gerektiğini düşünebileceği fikrini kafamda oturtmakta zorlanıyorum.

"Buradan çıkmam gerek," diye mırıldanıyor ve dokunuşumdan uzaklaşıyor.

"Gidelim o zaman. Ben sürerim." Anahtarlığından SUV anahtarını çıkarıp kapının yanındaki masanın üzerine bırakıyorum. Tony'yi çağıracağım.

Arabasını daha sonra geri getir.

Gözlerini sımsıkı kapatıp uzun bir nefes aldıktan sonra arabama doğru ilerliyor, içeri giriyor ve kollarını kavuşturuyor.

Bir buçuk saat sonra eve döndük, aramızda başka bir konuşma geçmedi. Sileceklerin sesi dışında sessiz bir doksan dakikaydı. Yolculuk boyunca yağmur yağdı, hem de çok, sanki gökyüzü bizim için ağlıyordu.

Sessizlik mi? Yüklü sessizlik daha doğru. Ondan gelen güvensizlik ve suçlamalarla dolu. Benim tarafımda öfkeyle dolu.

Pencereden dışarı bakıyordu ama hüzün dalgalar halinde yayılıyordu ve beni neredeyse deniz tutacaktı.

Uyumam lazım. Ya da sarhoş olmam. Ya da geri dönüp Raymond Iadanza'yı tanınmaz bir et yığınının dönüşüne kadar dövmeliyim.

Bir şeyler.

İçeri girdiğimizde, o tuvalete gitti ve ben de Doğrudan evdeki ofisime geçip dizüstü bilgisayarımı açarak biraz çalışıyorum ve bu arada Tony'ye mesaj atarak yarın oraya uğramasını ve sık kafalıyı beslemesini söylüyorum. Ona bir miktar ricotta peyniri ve su kestanesi almasını söyledim. Sıkık herif önümüzdeki üç gün boyunca bunları yiyebilir. I

Ayrıca ona bandajlarını tekrar değiştirmesini ve Violet'in Land Rover'ını buraya getirmesini söyleyin.

Kıç silme hâlâ country müzik dinliyor, hâlâ ışıklar açık. Bu

sabah ilk iş onu kontrol ettim.

atıyordu.

Şimdi orada katatonik bir şekilde yatıyor, gözleri açık, bir country türküsü çalarken tavana bakıyor. Uygulamayı kapatıyorum ve dizüstü bilgisayarımın ekranına geri dönüyorum.

Şu anda yemek yemenin sıkıcı olduğunu hissetsem de guruldayan karnımı dinlemem gerektiğini düşünerek mutfağa gidiyorum. Violet burada değil. Kahyanın mutfağının kapısını açıyorum ve içeri giriyorum.

Çamaşır odasına. Orada da Violet yok. Violet nerede?

Panikledim ama onu misafir odasında buldum. Yatakta sızmış, avucunda buruşuk bir selpak tutuyordu.

İçimi çekiyorum ve bir dizimi yatağa koyuyorum, sürünüyorum ve parmağımın etrafında bir kıvrım döndürüyorum. Uyanmıyor, ben de arkasına kıvrılıp onu kendime yaslıyorum.

Bir ışık gibi söndü. Kımıldamıyor. Bu onun kollarımdaki hissini, saçlarının kokusunu, nasıl Bana mükemmel bir şekilde uyuyor.

Burnumu kulağının arkasına soktuğumda, vicdan azabı içime doluyor. Onun için pişmanlık değil. Siktir et onu. Ama öğrenmesine izin verdiğim için. Her şeyi berbat ettim. Çok kötü. Düzeltmek için ne gerekecek?

Onun sıcaklığını üzerimde hissedince vücudum nihayet rahatlıyor. Kollarım bacaklarım ağırlaşıyor ve sonunda gözlerim kapanıyor.

13

Menekşe

Nefes nefese uyandım. Karanlıkta Killian'ın kollarındaydım. Killian'ın kollarındayım.

Lamba yanıyor ve gözleri endişeyle bana bakıyor.

O kadar hızlı yuvarlanıyorum ki neredeyse düşüyorum, ama beni yakalıyor ve kendisine doğru çekiyor.

Onun misafir odasındayız. İkimiz de giyiniktik. Saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikrim yok ama belli ki bütün gün uyumuşuz.

Ray'e işkence ettiği korkunç bir rüya görüyordum. at kırbacı. Rüyamda kırbacın her bir darbesini sanki kırbaçlanan benmişim gibi hissettiğime yemin edebilirim.

"Kötü bir rüya," diyor bana yumuşak bir bakış atarak. "Ben de bir tane gördüm."

"Rüyamda ona işkence ettiğini gördüm ve ona yaptığın her şeyi hissedebiliyordum."

Yüz ifadesi daha da yumuşarken eli saçlarıma gidiyor. Onu omuz silkerek uzaklaştırıyorum, bacaklarımı yatağın kenarına doğru sallıyorum ve pencereden dışarı bakıyorum, üzerimde gezinen hisleri göz kırparak uzaklaştırmaya çalışıyorum.

"Bu olmamalıydı; seni incitmem. İstedğim bu değildi." diyor usulca, sırtıma dokunarak. "Hem de hiç. Bunu yapmam gerektiğini hissettiğim şekilde halletmeye çalıştım, bilmeni istemedim çünkü bilmene gerek yoktu. Bilmiyordun.

Aklınızda ya da vicdanınızda buna ihtiyacınız var. Ama yapmam gerekeni yapmam gerekiyordu."

Hiçbir şey söylemiyorum. Elini savurmakla kucağına atılmak arasında gidip geliyorum. Onu affettiğim için değil, ama Çünkü hiç kimse beni onun kadar güvende hissettirmedi ve şu anda bunu arzuluyorum. İronik bir şekilde.

"Seni seviyorum," diyor. "Yemin ederim seviyorum."

"Sanırım birkaç gün Susanna'da falan kalacağım."

"Hayır. Siktir et."

Kılandım. "Ne?"

"Hayır, Violet."

"Ne demek hayır?" Telaşla soruyorum.

"Lütfen," diye fısıldıyor.

Yutkunuyorum.

Göz göze geldik. Zorlukla gözlerimi ayırıyorum.

"Şu anda nasıl burada olacağımdan emin değilim, Killian. Ben sadece çok..." Gözyaşlarım tekrar tehdit ederken bedenim titriyor. Onları durdurmayı başardım.

"Bir yolunu buluruz," diyor.

"Sanırım gerçekten boşluğa ihtiyacım var."

"Hayır," diye huysuzca cevap veriyor. İnatla. Şu anda ondan korkmalı mıyım?

Tamamen arkamı dönüp onu içeri alıyorum. Yatakta doğrulup oturmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kaşlarını çatmış.

"Hayır mı? Yani bana onun yaptığını mı yapacaksın?" Kaşları çatıldı.

Öfkelendim. "Onunla ilişkiyi bitirmeye çalıştığımda gitmeyi reddettiği gibi benim de gitmeme izin vermeyecek misin?"

"Benimle ilişkiyi bitireceğini mi sanıyorsun?" diye soruyor, eliyle kendini işaret ederek. "Bunun yüzünden mi?"

Ayağa fırlıyor ve odadan çıkmak üzere olduğunu düşünüyorum, ama onun yerine odayı adımlıyor. Öfkeyle. Ve bu benim endişemi alevlendiriyor.

"Bizi onunla olan o boktan gösteriyle mi kıyaslıyorsun? Bu acıtıyor, Violet."

Dudaklarımı sıkıca çekiyorum. O devam ediyor.

"Bunun bitmemiz için bir sebep olduğunu mu düşünüyorsun? Hayır. Böyle bir şey olmayacak. Tanıştığımızda sana söylemiştim Violet, hiçbir şeyin peşini bırakmam. Seni seviyorum; sen benimsin. Benden gerçekten

Vazgeçmek mi? Bunun bizi yok etmesine izin mi verelim? Onun bizi yok etmesine izin mi verelim? O çöp parçasının? Hayır. Sikeyim hayır."

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordum.

Çene kaslarını esneterek bana bakıyor.

"Eğer gidersem senin hakkında polise başvuracağımdan mı korkuyorsun?"

Dondu kaldı. "Gitmeni istemiyorum çünkü seni seviyorum." İç çekiyorum.

"Ama sen yapacak mısın?" diye sorar.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. Alaycı bir şekilde gülüyor.

"Bu ne kadar ironik? Sadece şiirsel. Sana bok gibi davranan bir adamla üç yıl geçirdikten sonra beni bunun için mi terk ettin?" Başını sallıyor ve bana doğru eğiliyor, suçlama üzerime geliyor. "Seni incittiği için onu incittiğim için mi? Beni incittiği için onu incittiğim için mi? Farkında mısın?

yapacağın şey bu mu? Ona bana olduğundan daha sadık olacaksın ve ben sadece seni korumaya çalıştım."

"Beni korumak mı? Belli ki buradaki bir numaralı amacın intikam almak Killian."

"Evet, pekâlâ... senin ve benim intikamımı alırken, sana intikam ve saçmalıkların söz konusu olmadığı bir hayat vereceğim. Seni incitmek için aldatmadım; bunu sana hak

ettiğini vermek için yaptım - tatlı bir hayat."

Gerçekten hissetmediğim gücü toplayarak doğruluyorum.

"Onu umursamamam gerektiğini söyledin ama umursamıyorum. Kaçırmanın ve işkence etmenin iyi olduğunu düşündüğümünden değil, değiller."

"Yapmam gerekeni yaptım." Omuz silkiyor.

Devam ediyorum. "Benim umurumda olan şey, aramızdaki şeylerin gerçek olup olmadığını bilmemem. Ona sadakatim yok.

Onunla kaldım çünkü ayrılamayacak kadar güçsüzdüm. Beni yeterince güçlü yaptın ki, ayrılma cesareti buldum. Şimdi. Bunun için teşekkür ederim. Gücümü bulmama yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim."

"Hayır, Violet."

Devam ediyorum. "Yapamam... şu anda burada olamam. Tüm bunlardan sonra olmaz. Yalanlardan sonra olmaz. Nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Ben sadece... Yıkılmış durumdayım. Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Bizden alınan üç yıl. Bin günden fazla Biz de olabilirdik. İşim bitmeden önce bunu daha kaç kez savunabileceğimden emin değilim. Üç yıl boyunca onun yerine ben vardım. Ben, seni seven, seninle ilgilenen, Sizi kabuğunuza çekilip kendinizi tanıyamayacağınız bir duruma sokmak yerine."

"Eğer hileli bir para olmasaydı - eğer normal bir para kullansaydı yine de kaybedebilirdik. Şimdiye kadar bizim zamanımız gelmemiş olabilir. Ama şimdi..." Asılı kalmasına izin verdim.

Onu terk etmek zorundayım. Başka seçeneğim yok. Ve Tanrım, bu çok acıtıyor.

"Yüzüne inat burnunu kesme bebeğim," diyor. "Çünkü seni seviyorum. Ne kadar sevdiğim hakkında hiçbir fikrin yok. Sana ne kadar çok sevdiğimi asla tarif edemeyeceğim."

"Bazen insanların aşk ile sahip olmayı birbirine karıştırdığını düşünüyorum.

Belki beni sevdiğini sanıyorsun, ama aslında beni ondan kazanmış olmayı seviyorsun ve onu hayatta tutup istediğin

zaman burnunu sürtebilmeyi seviyorsun. Sevmiyorsun

aldatılmak. Bahis sizin işiniz olduğunda bahsi kaybetmiş olmanız hoşunuza gitmiyor."

"Ben. Seviyorum. Seni. Seni! Kal. Sana göstereyim."

"Eğer beni seviyorsan, gerçekten seviyorsan, neden şu anda çekip gidecek kadar güçlü olmam gerektiğini anlamaya çalışacaksın."

"Gitmene izin vermek benim sevgimi göstermem değil. Vazgeçmektir. İkimizden vazgeçmeyeceğim."

"Killian."

"Hayır. Çekip gitme. Violet, bu biziz. Bu sen ve ben."

Yüzü acıyla dolu. Sıkıntıyla. O yiyor
Yüzümü ellerinin arasına aldı, doğrudan gözlerimin içine baktı ve canım acıdı. Şimdiye kadar hissettiğim tüm acılardan daha fazla acıtıyor.

"Biziz, bebeğim. Sen ve ben. Biz gerçeğiz, bunu biliyorsun. Sadece biraz bekle. Sindirmek için bir ya da iki gün. Ama burada. Bunu çözelim."

"Bırak."

"Bana bunu nasıl düzelteceğimi söyle," diyor
öfkeyle. Ellerini yüzümden çekmeye
çalışıyorum.

"Bana ne yapacağımı söyle!" diye tekrarlıyor agresif bir şekilde ve ben geri çekiliyorum ama o da benimle geliyor çünkü yüzümü bırakmıyor. Sırtım duvara çarpana kadar benimle geliyor.

Gözleri yanıyor. Çok kızgın. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Paniğe kapıldım. Klostrofobik.

14

Killian

"Ne yapabilirim ki?"

Bunu düzeltmek
zorundayım. Yapmak
zorundayım. Onu
kaybedemem.

Yapmayacağım.

O ahmağın hilekârlığının bedelini ödemesine üzüldüğü için
mi?

"Lütfen, geri çekil," diye yalvarıyor. "Lütfen."

"Bebeğim, hayır." İki elimle yüzünü kavrayıp gözlerimin içine
bakmasını sağlamaya devam ediyorum.

Ve orada ne görüyorum? Korku.

Boğazını tırmalamaya başladı. Parmaklarını boynunda aşağı
yukarı gezdiriyor, gözlerinde korku, vücudu titriyor.

Panik atak mı geçiriyor?

Korkunç bir acı sesi çıkarıyor ve kurdeşenleri görebiliyorum.
Boğazında, göğsünün üst kısmında yükseliyor, ben de bir
adım geri çekilip ellerimi yukarı kaldırıyorum.

"Violet?" Telaşla sordum.

"Lütfen..." diye tekrar yalvarıyor ve boynunu kaşımaya
devam ediyor.

Ona verdiği tepkiyi bana da vermesini sağlıyorum. O
sinirsel kızarıklık. Boğazını tırmalaması.

Lanet olsun, ben bir çöp parçasıyım.

Bu da midemi bulandırıyor.

"Gitmem gerek," diye fısıldıyor.

Avuç içlerimi uyluklarıma dayayarak kıvrılıyorum. Sakinleştirici bir nefes almaya çalışıyorum. Ve bir tane daha.

Sonra doğruldum. Duvara yaslanmış, korkuyla bana bakıyor. Şu anda gerçekten benden korkuyor.

"Bu gece burada kal. Lütfen. Yarın konuşuruz. Seni burada yalnız bırakacağım, sana biraz zaman vereceğim. Sakın gitme."

"Gitmem gerek," diye haykırıyor panikle. "Düşünmem gerek. Gitmeme izin vermelisin. Lütfen bırak beni. Lütfen."

Bunu söyleme şeklinden, buna ihtiyacı olduğunu anlıyorum. Benden korkmasına gerek olmadığını bilmeye ihtiyacı var. Bakıyorum.

O da öyle. Göğsü hızla inip kalkıyor, neredeyse hiperventilasyon geçiriyor. Hay sikeyim.

Kahretsin, bu acıtıyor.

"Benden asla korkmamalısın," diyorum. "Sana güveniyorum. Ben sana güveniyorum. Biraz zamana ihtiyacın olduğunu bildiğine ve acele kararlar almadan önce aramızdaki her şeyi dikkatle değerlendireceğine güveniyorum. Her şeyi, Violet. Uzun uzun düşün."

Hala panik içinde bakıyor. Bunu anlamasına ihtiyacım var. Anlamasına ihtiyacım var.

"Ama şunu bil Violet. Bütün bunları mutlu sona ulaşmamak için yapmadık. İşimiz bitmedi. Sana güvendiğimi bilerek netlik kazanmak için şu anda ne yapman gerekiyorsa yap, ama bil ki işim bitmedi. Seni sevdiğimi ve seninle işimin asla bitmeyeceğini bil. Sana verdiğim sözde ciddiydim ve sen de kendininkinde ciddiymişsin gibi hissettim. Seni incitmek istemedim. Öğrenmeni hiç istemedim. Öğrendiğin için üzgünüm."

Yüzü daha da çöküyor. Yüzünü kapatırken omuzları titriyor.

Konuşmaya devam ediyorum. "Seni onun için değil, senin için seviyorum. Sen ve ben. Seninle ilgili her şeyi seviyorum. Birlikte güzel bir hayatımız olacak bebeğim."

Bir nefes daha flyorum. "İhtiyacın olan zamanı ayır. Akıllı ol. Ve benimle konuşmadan hiçbir konuda karar verme. Benden başka kimseyle değil. Sana güveniyorum, bebeğim."

Boynunu tırmalamayı bıraktı ama hala bir Kurdeşen ve lekelerden oluşan benekli bir desen. Yaka kemiklerinin etrafındaki deri de yle. Göğsünün st kısmı. Bu benim hatam.

Onun bu şekilde tepki verdiğine inanamıyorum ama bunu kabullenmek zorundayım çünkü gerçek bu.

Ne yapmasını bekliyordum ki? Tüm bunları kabullenmesini mi? Hiçbir şey beklemiyordum çünkü bilmemesi gerekiyordu. fkem muhakeme yeteneğimi gölgeledi ve şimdi buradayız. Ben her zaman riski hesaplarım ve işler ters giderse diye. Bu sefer hariç. Onun öğreneceğini hiç hesaba katmamıştım. Nasıl bakacağını hiç düşünmedim.

"İş yerime geldiği için Ray'in annesine bir şey mi yaptın?" diye soruyor bana bakmadan.

"Sadece kendi yüzünden zarar görüyorsa zarar görüyor demektir." Kaşlarını atıyor.

Tabuta bir çivi daha mı?

"Artık yalan yok, Killian. Dürüstlüğe ihtiyacım var. Gerçekten istiyorum, ne kadar çirkin olursa olsun."

"Tamam," diye kabul ediyorum. "Uzaklara gönderildi ama yaşıyor. Gerçek bu."

Bana şüpheyle bakıyor.

"Ona elimi bile sürmedim bebeğim. Ama beni mahvedebilecek insanlarla uğraşmak gerekir."

"Eğer şimdi gidersem, sana kazık mı atmış olurum?"

Başımı sallıyorum. "Seni rahat bırakıyorum. Beni terk etmiyorsun. Sana şu anda ihtiyacın olan şeyi veriyorum çünkü bir daha asla ama asla bana böyle tepki vermeni istemiyorum. Ona verdiğin tepkiyi bana da mı vereceksin? Hiç iyi değil. Benden korkmamalısın. Ben senin kocanım ve seni korumak benim görevim. Yaptığım şey bu ve yapacağım şey de bu.
yapmaya devam et."

Sertçe yutkunup uzun bir nefes verirken gözleri hüznle doluyor. Beni terk ettiğini düşünüyor.

Şu anda sahip olduğum her dürtüyle savaşıyorum, böylece ona ne verebilirim
ihtiyacı var. Ona sıkıca sarılma dürtüsüyle savaşıyorum, onu yanımda tutmak için. Onu ait olduğu yerin burası olduğuna ikna etmek için ne gerekiyorsa yapıyorum.

"Güvende ol. Akıllı ol Violet,"

diyorum. Çenesi titriyor.

Bunu bir tehdit olarak mı algılıyor?

Bilmiyorum; detaylandırmıyorum. Bunun yerine, tüm içgüdülerime karşı çıkıyorum ve kendimi odadan çıkmaya zorluyorum.

15

Menekşe

"Susanna'ya mı gidiyorsun?" diye soruyor.

Kanepede oturuyor, elinde bir bardak içki, yüzünde karanlık bir ifade var. Uğursuz görünüyor ve öyle hissettiriyor. Ve acı verici. Bu çok acıtıyor.

Elimde bir bavul ve çantamla kapıdayım. Bir hafta yetecek kadar. Sanırım gerisini sonra halledeceğim.

Başımı salladım.

"Rover hâlâ sahil evinde. Sizi ben götüreceğim."

"Araç paylaşımı yapıyorum," diyorum. "Lütfen beni işte ve başka yerlerde kaydetmeyi bırakın."

"Yakında konuşuruz," diyor. "Yarın arabayı ofisinize park ettireceğim, böylece siz işinizi bitirdiğinizde orada olacak."

"Almak zorunda değilsin," diye fısıldadım. "Bunu bana almamalıydın. Ona ihtiyacım yok."

"O senin, Violet. Yarın ofisine park ettireceğim. Hazır olduğunda geri gel. Ciddiyim. İhtiyacın olandan bir saniye bile fazla uzak kalma. Seni seviyorum."

"I..."

Cümleyi nasıl bitireceğimi bilmiyorum. Ben de seni seviyorum demek doğru gelmiyor, çünkü şu anda yıkılmış olmaktan başka ne hissettiğimi bilmiyorum ve o bana yüzündeki tüm o acıyla bakarken ona cevap vermek korkunç bir şey olacakmış gibi geliyor.

Yüzündeki ifade, bir çizmenin kalbimi kaldırıma sürtmesine eşdeğer.

Ne diyeceğimi bilemediğim için "gitmem gerek" diye bitiriyorum, sonra ağzımı sıkıca kapatıyorum, yutkunuyorum ve dönüp gidiyorum, beceriksizce alarmı kapatmaya ve kendimi kapıdan çıkarmaya çalışıyordum.

Kapattım, arkama bakmama izin vermedim. Çünkü omzumun üzerinden bakarsam, o delici yeşil gözlerdeki acıyı bir saniye daha görürsem, gitmeyebilirim. Ama gitmek zorundayım. Gitmeliyim ki düşünebileyim, nefes alabileyim, beynimin şifrelerini çözüp karar verebileyim. Böylece kendime karşı dürüst olabilirim ve kendime verdiğim sözleri tutacağım.

Kapıyı kapattıktan sonra bir dakika orada duruyorum, ayaklarımı çalıştırabilmek için kafamı toparlamaya çalışıyorum. Diğer taraftan cam kırılma sesleri duyuyorum. İçki bardağını kırdı.

Bir süre yere bakıyorum, gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor, sonra sertçe asansöre doğru ilerliyorum.

16

Killian

"O iyi mi?" Ben soruyorum.

"Kim?" Susanna mırıldanıyor, sanki onu uyandırmışım gibi.

Gece yarısı oldu ve karım birkaç saattir yok. Sarhoşum. Neredeyse körkütük sarhoşum; telefonumda Susanna'nın adını bulup çevirmem bir dakika sürdü.

"Violet. Kimden bahsettiğimi sanıyorsun? Onun iyi olup olmadığını bilmem gerek."

"Ne demek istiyorsun?" Susanna sorar.

"Orada değil mi?" Ayaklarımın altındaki zeminin çökmek üzere olduğunu hissederek soruyorum.

"Hayır. Sorun ne?"

"Biz... kavga ettik," diyorum, kendimi sabitlemek için bir omzumu duvara dayıyorum. Görüşüm bir an için iki katına çıkıyor; gözümü kırpiyorum. birkaç kez.

Bir kavga. Az bile söyledim.

"Hangi cehennemde o?" Talep ediyorum. "Onu arayacağım. Seni sonra ararım."

Pencereden dışarı bakıyorum, telefon uygulamamdan onu takip etmek istiyorum. Ama o böyle şeyler yapmamı istemiyor, değil mi?

Gözlerim hala elimde olan telefonuma kayıyor ve başparmağım ekrandaki uygulamanın üzerinde geziniyor. Nerede olduğunu bilmem gerek.

Bir dakika sonra, ekrandaki konumu işledikten sonra rahat bir nefes alıyorum.

Violet'in büyükbabasının evi. Evlenmek için ayrılmadan hemen önce bir kez gitmiştim.

Oturdum ve Susanna'ya bir mesaj gönderdim.

Onu buldum. Büyükbabasının evinde. Bu gece onu rahat bırak. Uyandırdığım için özür dilerim.

Aradım ve telesekretere düştü. Muhtemelen uyuyordur.

Seni uyandırdığım için özür dilerim. Susanna: Kötü

kavga mı?

Evet.

Susanna: Sana ne kadar kızgın olmalıyım? Onun en iyi arkadaşı olarak, hatalı olsa bile onun tarafını tutmalıyım.

Ben: Ben hatalıyım. Bana kızgın ol. Susanna:

Telafi et. Ona çiçek gönder.

Ona oral yap. Seni affedecektir. Kızlar alt kattaki bir öpücük özrüne karşı koyamazlar. <wink>

Üzgünüm. Son derece uygunsuz. Susanna.

<kalp emoji>

Yatak odamın kapısının vurulmasıyla uyandım. Ekranı canlandırmak için telefonuma dokunuyorum. Cevapsız mesajlarla dolu bir ekran.

aramalar ve mesajlar. Saate bakmadan önce hiçbirinin karımdan gelmediğini fark ediyorum. Saat on bir.

"Killian, içeri girebilir miyim?" Patricia kapıyı biraz daha tıklatarak ısrarla sorar.

"Ne oluyor lan?" Seslendim.

Hizmetçim kafasını içeri soktu.

"Hasta mısın?" diye
soruyor. "Uyuyordum,"
diyorum.

Şaşkın görünüyor. Muhtemelen hiç bu kadar geç
uyumadığım içindir.

"Güvenlik masasından aradılar. Polis sizinle konuşmak için
geliyor."

"Giyineceğim," diyorum. "Bana bir iyilik yap ve bana bir
dakika kazandırmak için onlara kahve ikram et, lütfen?"

Geri çekiliyor.

Bacaklarımı yatağın üzerinde sallıyorum ve boşluğa
bakıyorum. Polisler.

Polisler.

Tahta gibi bir sesle banyoya girip işiyorum, sonra lavaboya
dönüp suyu açarken kendime bakıyorum. Parfümü
tezgahın üzerinde, siyah saç bağlarından biri saç fırçama
dolanmış. Kılları saçlarımda gezdiriyorum.

Saç. Bok gibi görünüyorum. Bok gibi hissediyorum. Büyük bir
şişe viskinin büyük kısmını içtim ve bir yerlerde sızdım.

Şafak vakti. Gözlerim kalın altın şeritlere takıldı.

Parmağım. Ellerimi sabunlamadan önce parmaklarımı büküp
ona bakıyorum.

Polisler.

Siktir, Violet. Bebeğim, siktir.

Yüzü zihnimde yanıp sönüyor. Tanıştığımız geceki yüzü.

Birlikte geçirdiğimiz ilk gecenin ertesi sabahı bornozumun
içindeki görüntüsü, telefonda benim hakkımda konuşurken,
başladığımız şey için sevinçle gülümserken dinlediğimi
bilmiyordu. Hastanede atladığımda gözlerindeki panik.

Gamzeleri. Yanaklarındaki o muhteşem çukurlar beni

Noel'de bir çocuktan daha mutlu ediyor - Noel'de benim her
zaman aldığım gibi koca bir hiç yığını yerine istediği her şeyi
alan çocuk. Mutlu gözyaşları

Vegas'ta yeminlerimi dinlerken gözlerindeki parıltı. Bana söz verirken yüzündeki ifade ve sesindeki güç. Şu anda kalbimde bir bıçak var. Göremiyorum ama hissediyorum.

Lanet bir alet gibi. Aşk acısı çeken bir aptal.

Silip atmadan önce son bir görüntüsü bana saldırıyor. Önceki gün o bodrumda "Yalan söyledin" dediğinde gözlerindeki ihanet bakışı.

Şu anda bunun üzerine düşünemem. Muhtemelen daha sonra düşünmek için bolca vaktimiz olacak.

Görünmez cam kırıklarını yutuyorum ve hızlıca giyinmeden önce yüzümü fırçalıyorum. Takım elbise giydim. Kravat taktım.

Violet'in balayımızda benim için seçtiği bin dokuz yüz dolarlık İtalyan deri ayakkabılar. Duş almaya vakit bulamıyorum ama tutuklanmaya eşofmanla ya da kot pantolonla gitmem mümkün değil. Hayatımda yaptığım onca pisliğe rağmen sabıka kaydım yok. Hiçbir şekilde Mahallede büyümüş bir çocuk gibi görünüyorum. İçki fabrikası gibi koksam bile. Gözlerim karda iki çiş deliği gibi görünse bile.

Giyindikten sonra ağız dolusu gargarayı çalkalarken banyo aynasında kendimi değerlendiriyorum. Yüzleşme zamanı

Müzik. Dışarı çıktım ve masamda oturan iki sivil dedektifi selamladım.

"Günaydın memur beyler; ben Killian Coulter."

Ben yaklaşırken ikisi de başlarını çevirip bana bakıyor.

"Bugün sizin için ne yapabilirim?" Sakince soruyorum.

Başım çatlayacak gibi. Ve benim meşhur kalbim, hani sevdiğin biri sana ihanet ettiğinde kırıldığını söyledikleri yer. Göğsümde oturuyor, milyonlarca parçaya ayrılmış.

"Habersiz geldiğim için özür dilerim Bay Coulter," diyor iki adamdan biri bana iki kartvizit uzatarak. Onlara bir göz attım.

Carlson MacDonald. Edward Scottsdale. Devam ediyor. "Ben Carlson, bu da ortağım Ed. Aradık ama cevap veren olmadı ve sesli mesaj kutunuz doluydu. Dün gece Mill Park'ta bir bardo salonunun arkasındaki ara sokakta genç bir kadın ölü bulundu. Cebinde sizin kartvizitiniz vardı. Kimliği yok, telefonu yok. Onu teşhis edebileceğinizi umuyoruz. Size merhumun bir fotoğrafını gösterebilir

miyim?" Göğsüm sıkışıyor.

Çenemi kaldırıyorum ve sağ elimle pembe mermerin kenarına tutunuyorum. Destekli.

Konuşmayan polis bana ekranını gösteriyor.

"Amber Buckley," dedim hemen. "Eskiden benim için çalışırdı."

Görüntü sadece onun yüzü. Gözleri kapalı. Yüzü solgun. Dudakları renksiz. Kaşının üzerinde ve çene çizgisi boyunca bir çürük var. Elmacık kemiğinde ve alnında bir kabuk.

"Eskiden mi?" Telefonu tutan polis soruyor.

Gözlerimi çekip nefes veriyorum. Kalbim sanki yeniden başlatılmış gibi çarpıyor.

"Birkaç ay önce Genesis kulübümdeki kasadan hırsızlık yaptığı için kovuldu. Cinayet mi yoksa aşırı doz mu?"

"Henüz emin değiliz. Uyuşturucu sorunu mu var?"

Başımı salladım. "Uyuşturucu sorunu olduğundan şüpheleniliyordu, ben de onu rehabilitasyona göndermeyi teklif ettim. Müdürlerimden biri geçenlerde son bir yardım teklifiyle annesini ziyaret etti. Annesi

erkek arkadaşı bilinen bir uyuşturucu satıcısı ve bazı Aslında son zamanlarda kulüplerimde sorun yaşıyordu, bu yüzden teklifim ona sorunu konusunda yardımcı olmak ve onu

Onu kovduğum için bana karşı kan davası güdüyordu."

"Personel dosyalarınızdan iletişim bilgilerini alabilir miyiz? Bazı sorular sorabilir miyiz?"

"Kesinlikle. Patricia, orada-"

"Kahve burada," diyor Patricia ve bana bir fincan uzatıyor.

"Beyler bana biraz müsaade eder misiniz? Ertelemem gereken bir randevum var. Ofisime geçip hızlıca bir arama yapacağım. Amber'ın bilgilerini personelimden alacağım."

"Kesinlikle, Bay Coulter."

Kapalı kapılar ardında olduğumda, ciğerlerimi boşaltıyorum ve son birkaç dakikadır maskelediğim her şeyi hissetmek için kendime bir dakika veriyorum.

Violet'in bir yerlerde ölü bulunmadığını. Violet'in beni polise ihbar etmediğini.

Elbette dün gece yasalara uygun olanı yapma ihtiyacı hissetme ihtimalinin olduğunu biliyordum. Bir suçu ihbar etme. Ama bir milyon yıl geçse de onları gerçekten arayacağını düşünmedim.

Belli oluyor. Yoksa önlem alırdım. Sanırım. Bilmiyorum bile. Ama bu sabah Patricia'nın kapıyı çalmasıyla? Hay sikeyim. Bir an için.

Telefonumu kaldırıyorum ve Violet'in yerini bulmak için dokunuyorum. Ofisindeydi. Kamera görüntüsüne giriyorum ve başının arkasını görüyorum. Odasında, kulağında bir telefon, iki eli klavyenin üzerinde, kulağı ile omzu arasında beşik gibi duruyor. Şirret patronu kollarını kavuşturmuş arkasında duruyor, sanırım Violet'in telefonu kapatmasını bekliyor. I

o uygulamayı kapat ve ladanza'ya bak. Hücresinde uyuyor.

Kayıtları temizliyorum, uygulamalardan çıkış yapıyorum ve önlem olarak şimdilik siliyorum, akıllı telefon temizleme yazılımımı çalıştırıyorum ve sonra Alana'yı arayıp Amber'in ölü bulunduğunu ve erkenden Genesis'e gitmesini, istedikleri her türlü kanıtı teslim etmeye hazır olduğunu söylüyorum. Hemen oraya gideceğini ve Amber'ın acil durum iletişim bilgilerini alacağını söylüyor.

17

Killian

Bir Hafta Sonra

"Arkanı döner dönmez gidecek. Ve polislere söyleyecek. O öyle bir kız - yasalara uymak zorunda. Korsan film bile indirmez,bizim Vi - oiyi bir kızdır, bu yüzden onu da hapse atmadığınız sürece bundan kurtulamayacağınızı biliyorsunuz. Vicdanı onu çıldırtacak. Biliyorum! Neden onu buraya benim yanıma koymuyorsun? Birbirimizi tutabiliriz. şirket."

Iadanza'nın ağız geniş bir gülümsemeye ayrılıyor ve biri sağ üstte köpek dişinin yanında, diğeri sol altta en önde olmak üzere iki diş boşluğu gösteriyor. Kapıyı çalmayı düşünüyorum geri kalanını da dışarı çıkar.

Bunu ilk ya da onuncu kez söylemiyor, kameraya bakarken söylüyor ve bunu her söylediğinde olduğu gibi sikini çekmeye başlıyor, bunu yaparken Violet'i düşündüğü gerçeğiyle benimle alay ediyor. Onun vücudu hakkında konuşuyor. Boşaldığında ne kadar güzel görüldüğünden.

Sanki Violet onun aşağıda olduğunu bildiğine göre, bu günahı yüzünden o aleti kesmeyeceğimi biliyor. Ama canım çekti.

Yüzü iyileşiyor. Bilekleri de öyle. Dizindeki kalıcı hasar nedeniyle işeme ve sıçma kovaasına gidip geliyor, arada da etini kaldırıp ağız kesici istiyor. Geçen hafta işler kötü gittiğinden beri Tony her uğradığında ağız kesici alıyor.

Violet gittiğinden beri oraya adımımı atmadım. Tony vardı, biz ayrıldıktan bir gün sonra ona sadece bir kez vurdu.

Kamera Tony'ye sadece gerekirse vurmasını söyledi. Birkaç gün ricotta ve su kestanesi yedikten sonra, yemeğini mikrodalgada pişirilen dondurulmuş akşam yemeklerine yükselttim ve duvarına yansıtılan televizyonda eğlence akışı var. Çatal bıçak kullanmadan üç çeşit yemek yiyor ama gün aşırı bir kutu mısır gevreği ve birkaç parça meyve alıyor. Histerik kahkahalar eşliğinde içinde tatlı olan TV yemeğini isteyecek kadar küstahlaştı. Evet, ladanza dışarıdan daha sağlıklı görünüyor ama muhtemelen her zamankinden daha çatlak.

Violet'i pek takip etmedim. Kendimi durdurmak için bir öz disiplin egzersizi yapmadım değil. Uyandığımda bakıyorum ve işte olduğunu görüyorum ve sonra gece yatmadan önce tekrar bakıyorum ve büyükbabasında olduğunu görüyorum.

Aramadı. Bir mesaj bile göndermedi. Fonladığım ortak hesaptan tek kuruş harcamadı ya da ona verdiğim kredi kartını kullanmadı. Söylediği gibi döndükten sonra beni eklediği için banka hesabına erişimim var ve giriş yaptı ve iki gün önce arabasına benzin koyduğunu ve dün bir mağazada dört yüz dolar harcadığını gördü - muhtemelen kıyafet için çünkü almak için geri gelmedi. Ofisinin yakınında birkaç kahve dükkanı satın almış ve iki kez de süpermarkete.

Ofisine gelince, o gittikten birkaç gün sonra odasının arkasındaki kamerayı kaldırttım. Onu izledim. Ölmeden önceki son video görüntüsünü izlerken, onları öldüren adamı izlediğini gördü. İzlerkenki yüz ifadesi göğsüne bir tekme yemiş gibi hissettirdi.

Dışarıda olduklarını biliyor. Onu rahat bıraktım.

Ve her geçen gün daha da kötü hissediyorum.

Çöp gibi uyuyorum. Çalışanlarımdan herhangi biriyle konuşmak zorunda kaldığımda tam bir pislik oluyorum.

Günlerimi evde yalnız geçiriyorum,

Gerektiğinde e-postalarımı okumak ve arama yapmak için giriş yapıyorum. Birkaç kez polislerle konuştum.

Amber Buckley'nin vücudunda bulunan Fentanil bağılayıcı Xanax ve bir avuç başka uyuşturucudan oluşan bir kokteyl nedeniyle aşırı dozda uyuşturucudan öldüğü ortaya çıktı. Aynı kokteyl bu yıl Portland'da iki kişinin daha ölümünden sorumlu.

Biri on dokuz yaşında bir üniversite öğrencisi, diğeri ise elli yaşında bir adam.

Polisler bana Amber'in erkek arkadaşı Felix Hoffman için tutuklama emri çıkartmak üzere olduklarını söylediler.

Ferrano örgütüne - daha doğrusu eskiden oldukları örgüte - bağlı bir arkadaşından biraz daha fazla yardım alarak gerçek bir uyuşturucu anlaşması yaptığına dair elime geçen istihbarat ve gözetleme kayıtlarının yardımıyla soruşturmaları devam ediyor.

Dario ve Tommy evli. Tehlikeli adamlar arasında dikkat etmem gereken bir eğilim.

Ferranolar için de çalışan dostum Dex, büyük miktarda Xanax'ın doğrudan Hoffman'a bağlanmasına yardımcı oldu, bu yüzden sadece batmakla kalmadı, daha da sert battı. Evet, kötü uyuşturuculardan o sorumlu.

Yakalanmak üzere olduğu miktar. Bu miktar onun uzun süre hapiste kalmasını sağlayacaktır.

Görünüşe göre kendini bir çeşit laboratuvar ve uyuşturucularından uzak durulması gerektiği çok geniş bir alana yayılmış durumda çünkü uyuşturucuların içine edilmiş durumda. Deneyler yapıyor. Ve genellikle yanlış gidiyor.

Bunu kendi haline bırakabilirdim ama kısmen müdahale ettim çünkü Amber'in annesi kızının ölüm haberini aldıktan sonra Alana'yı aradı ve kızın sadece iki gün önce orada olduğunu, hıçkırarak ağladığını, yollarını değiştirmeye yemin ettiğini ve rehabilitasyon teklifimi kabul etmek için beni aramayı planladığını söyledi. Annesi ona kartvizitimi verdi. Polislere göre kot pantolonunun cebinde bulunmuş.

Görünüşe göre Amber'ın erkek arkadaşıyla arası bozukmuş ve annesi erkek arkadaşının Amber'ı hırpaladığını, hatta belki de ona kasıtlı olarak kötü ilaçlar verdiğini düşünüyor.

Yaptığı pislik yüzünden Amber'a sadakat duymamalıyım. Ayrıca, uyuşturucudan daha kötü olan tek şey kötü uyuşturucudur, bu yüzden sokakta daha az olması daha iyidir. Amber sadece bir çalışandı, özellikle yakın olduğum biri bile değildi, ama onu ilk işe aldığımızda sık sık masama servis yapardı ve bana eski filmlerdeki Gina Ricci'yi hatırlatırdı.

Will konusunda bana yardım eden bina.

Gina hayatında yanlış bir yola saptı ve neredeyse iki yıl önce aşırı dozda uyuşturucudan öldüğünü duydum,

Taşındıktan birkaç ay sonra Gina yeni daireme geldi. Kafası iyiydi ve kendini bana atmaya çalıştı. Kapıyı yüzüne kapattım. Bundan birkaç ay sonra bana geldi ve bir ev için çaresizce paraya ihtiyacı olduğunu söyledi.

Kürtaj. Eski günlerin hatırına ona verdim ama rehabilitasyona gitmesi gerektiğini söyledim. Uyuşturucuya yöneldiği çok açıktı. Uyuşturucu sorunu olduğunu inkar etti. Ben de ona

onunla işim bitti, bir daha bana iyilik için gelmemesini Bir yıldır temiz olduğunu ve eğer oraya giderse iş bulmasına yardım edeceğimi söyledim. Beni tersledi, hata yaptığımı, kimsenin beni onun gibi sevemeyeceğini söyledi. Onu bir daha görmedim.

Bu yüzden belki de Amber vakasını başka türlü alacağımdan biraz daha kişisel alıyorum. Çünkü bana Gina'yı hatırlattı.

Tıpkı Violet'in ladanza tarafından istismar edilmesini, annem göt deliğine kadar defalarca dövülmemiş olsaydı daha kişisel algılayabileceğim gibi erkek arkadaşı kafasını tekmeledi.

Evet. Olayları kişisel alıyorum. Terapinin bana yardımcı olacağına inansaydım ve gerçekten gitseydim

Çocukluk travmamın ve annemin öldürülmesinin bende bazı sorunlar yarattığını söyle. Falan filan, siktir git.

Bunu kendim görebilir ve kendimi terapiden binlerce dolar tasarruf edebilirim. Hayatıma sağlıklı bir şekilde devam etmek için ne yapmam gerekiyor? Belki de bu, hayal kırıklıklarımı gidermek için ladanza'ya erişimimin olmamasıdır. Geçtiğimiz hafta ona erişimimi engellemek benim için doğru yönde atılmış bir adım mı? Bunu zaman gösterecek. Belki de karımın beni terk etmiş olması sorunumu çözmem için bir yol bulmama yardımcı olur. Bunu da göreceğiz.

Kardeşim geçen hafta iki kez arayıp bir araya gelmeye çalıştı ama ben bahaneler uydurdum. Bu hafta burada Violet'in organize ettiği bir aile yemeği olacaktı, böylece ailesi ve Will tanışabilecekti. Böylece ailesi onun nerede yaşadığını görebilecekti. Belli ki şu anda o da olmayacak.

Kardeşimle vakit geçirmeyi çok severim ve genellikle onu hiçbir şey için terk etmem. O büyük bir kalbi olan sağlam bir adam.

Ama Violet hakkında bahaneler uydurmak istemiyorum. Onun hakkında kimseyle konuşmak istemiyorum. Ve ben de kendimi sosyalleşmek ve hayatımda hiç hissetmediğim kadar alçalmamışım gibi davranmak.

Susanna Gagne de beni birkaç kez aradı ve Violet'in yaptığım 'her ne boks'a' beni affetmesini sağlamak için oyunumu hızlandırmam konusunda sesli mesajlar bıraktı.

Sonra iki gün önce buraya geldi ve telefonda alamadığı cevapları talep etti. Başka bir bina sakini ile gizlice girdi, ki bu beni buradaki güvenlikten memnunum (ve bina yönetimini arayıp bu konuda şikâyetle bulundum ve çoraplarını toplamalarını söyledim).

"Kırılmış görünüyor. Seninle birlikte olduğu için kırık görünmemesi gerekirdi. Ne oldu?"

"Ona sormadın mı?"

"Bu konuda konuşmak istemiyor. Konuşamayacağını söylüyor. Unutmam için bana ihtiyacı varmış. Bunu bir daha asla yapmayacağına söz vermişken beni dışlıyor ama işte burada

yapıyor. Benimle yemeğe çıkıyor, telefonlarıma cevap veriyor ama gerçekte orada değil. Neden? Neden senin yasını tutuyormuş gibi görünüyor?"

"Bunu yapmayacağım Susanna. Lütfen Violet'in isteğine saygı göster ve bu işin peşini bırak."

"Tamir edecek misin?"

"Umarım," dedim.

Gözleri telaşlandı.

"Tanrım. Sen de kırılmışsın. Ne oldu lan?"

"Gitmem gerek. Bir şeye ihtiyacı olursa, bir şeyler ters giderse ya da bana ihtiyacı olursa beni ara, tamam mı?"

"Sana ihtiyacı var. Berbat durumda. Belli ki senin de ona ihtiyacın var. Neden ikiniz bunu çözümüyorsunuz? Birkaç haftadır evlisiniz. Ne oldu, Killian? İç çamaşırı partisini de iptal etmemi söyledi ve Dreamboat... onun güzel iç çamaşırlarıyla duş almasını istiyorsun, değil mi? Onun için güzel şeylere altı yüz dolar harcadım, güzel bordo şeyler ve bir listede bir düzine arkadaşımız var-" "Üzgünüm, gitmem gerek." Kapıyı kapattım.

Bu iki gün önceydi.

Şimdi yatmaya hazırlanıyorum, saat sadece dokuz buçuk ama neredeyse hiç uyumadım, bu yüzden Violet'siz bir gece daha olmasına rağmen denemek üzereyim.

Fuckface'i hızlıca kontrol ettikten sonra Violet'in konumuna bakıyorum, böylece büyükbabasının evinde güvende ve sağlam olduğunu görebiliyorum. Uygulamadan çıkarken, telefonum elimdeyken çalışıyor.

Kevin Gates Arıyor

Bu benim kayınpederim.

Harika.

Violet'in ailesi iyi insanlar. Sadece birkaç kez yanlarında bulundum ama bana iyi davrandılar. Onlar kızlarına karşı iyiler; onları sevdim. Akşam yemeği için oraya gitmek, işlevsel bir ailenin yanında olmak garipti ama hoşuma gitti. Ne sikime beni arıyor şimdi?

Sesli mesaja yönlendirmek istiyorum.

Mesaj bana ne hakkında olduğunu söylüyor, ancak karımla ilgili bir sorun olabileceği paniği beni vuruyor, bu yüzden cevap veriyorum.

"Alo?"

"Killian, ben Kev Gates. Yarım saat sonra benimle bira içmek için buluş."

"Kev, bir şeyin ortasındayım."

"Killian, saygı duy oğlum, ama karının babası senden bir şey yapmanı istediğinde, yapabiliyorsan yaparsın."

Şaşırdım.

Kıkırdıyor. "Seni kızdırıyorum. Ama dinle... aileyi zamanla tanıyacağın bir kur yapma sürecinden geçmek zorunda kalmadın ama senin hakkında bildiklerimizden anladığım kadarıyla saçma sapan bir adam olduğun. Bu ortak noktamız. Şimdi, bira içmek için buluşmalıyız. Yarım saat içinde senin mahallendeki Callaghan's Pub'da olacağım. Yarım saat yapamazsan, bir saat yap. Anladın mı?"

Alnımı ovuyorum.

"İstiyorum." "Ne zaman

orada olacaksın? Bir saat

sonra mı?" "Tamam, Kev."

Vedalaştık ve telefonu kapattım. Hay sikeyim.

Bu nasıl olacak? Onlara ne söyledi?

Violet'e bir mesaj gönderdim.

Seni yalnız bırakacağıma söz verdim ama baban bu gece Callaghan's Pub'da onunla buluşmamı istedi.

Bunu nasıl oynamak istediğinizi bilmiyorum. Eğer sen

varsa cevap verin ya da arayın. Olmazsa, elimden geldiğince dikkatli davranacağım.

Mesajın okunduğunu görmem saniyelerimi alıyor. İçim içimi yiyor.

Uzun bir dakika boyunca gözümü dikip cevabını bekliyorum.

İki dakika geçiyor ve hiçbir şey yok, bu yüzden telefonumu banyoya götürüyorum, kıyafetlerimi çıkarıyorum ve duşa giriyorum. Rekor sürede yıkandım, neredeyse tüm zaman boyunca gözlerim cam kapılardan lavabonun yanındaki tezgâha doğru bakıyordu, böylece telefon ekranının yanıp yanmadığını görebiliyordum.

Sonunda, şampuanı köpürtürken geliyor, ben de çabucak duruluyorum ve duştan bir aptal gibi fırlıyorum.

Aramayı özledim. Arayan Violet değildi. Babasıydı. Bir sesli mesaj uyarısı var. Hoparlörü açıyorum.

"Killian, Violet iptal etmemi istedi. En azından ikiniz konuşuyorsunuz. Bu da bir şeydir. Mesajını görmemiş gibi davranıyorum. Bu telefonu çözemeyeceğimi düşünüyor.

Her neyse. Yine de benimle Callaghan'da buluşmanı istiyorum. Beni ara ya da mesaj at ve geleceğini haber ver."

Ona bir mesaj gönderdim.

Sesli mesajını aldım. Yakında barda görüşürüz.

Giyinirken telefonumdan ses geldi. Violet'in mesaj uyarısı. Vegas'tayken bana patlamış mısır sesi olduğunu söylediği sesle değiştirdi, böylece onun olduğunu anlayacaktım. hiç bakmadan. Benim telefonumdaki kalp atışı sesini değiştirdi, ki bu gerçekten hoşuma gitti.

Gamzeler: Babamdan iptal etmesini istedim ve kendi işine bakmasını söyledim. Umarım yapar. Mesajını görmezden gelmekte özgürsünüz.

Bu ondan haber alamamaktan daha kötü. Çünkü soğuk. Violet gibi bile hissettirmiyor.

Ben: Eve gel.

Yazdıklarım hakkında düşünmeme bile izin vermeden gönder tuşuna bastım. İstedğim şey bu. Onu burada istiyorum. Onunla konuşmak istiyorum. Düzelt şunu.

On dakika geçmesine rağmen cevap vermedi, ben de tekrar mesaj attım.

Ben: Babanla buluşmak için Callaghan'a gidiyorum. Seni görmek istiyorum. Çok düşündüm. Düşünüyorum. Yarın gel. Benimle yemek ye ve konuşalım. Lütfen.

Hemen okuyor ama bana cevap vermiyor, ben de dışarı çıkıyorum.

Kev Gates tek başına bir masada oturuyor. Yaklaştığımda gözlerimiz buluşuyor, gözleri benim üzerimde olan barmene işaret ediyorum.

"O ne içiyorsa ben de ondan alacağım."

Başımı sallayınca yolun geri kalanını Kev'e doğru ilerliyorum. Ben oraya varınca ayağa kalkıyor, ben de elini sıkıyorum ve oturmadan önce ceketimi çıkarıyorum.

"Violet gelmemem için bana mesaj attı, efendim. Ama sen Burada olmamı istedi, ben de ona sana olan saygımdan dolayı geleceğimi söyledim."

"Minnettarım. İkinize ne oluyor böyle?" İçimi çektim ve alnımı ovuşturdum.

Barmen bir bardak bira getirdi.

"Teşekkürler," diyorum başımı sallayarak ve sonra gözlerim Violet'in babasına kayıyor.

Yumruğuyla masaya iki kez vurur. "Küçük kızımı koridorda yürütmekten vazgeçtim çünkü doğru adamla evleneceğinden emindim. Bunun, terk ettiği o dangalağa doğru yürümek zorunda kalmaktan çok daha iyi olduğunu düşündüm. Beni bu kararımdan pişman etme."

Sertçe nefes veriyorum. "Bunu düzeltmek istiyorum, Kev. Bana kızgın, bu yüzden benden istediği gibi onu rahat bırakıyorum."

"Ona yer vermeyi bırak. Yaşlı dedesiyle yaşarsa düzeltemez." Biramdan bir yudum aldım.

Devam ediyor. "Kayınvalidenden de bir mesaj aldım. Noel'in yaklaştığını söylüyor. Evimde bizimle olman gerek. Ailenle birlikte. Buna kardeşin de dahil. Violet'le işiniz bitse de bitmese de siz bir ailesiniz ve Noel'de orada olmalısınız."

Buna şaşırdım.

"Kızınızla çıkarken ladanza hakkında böyle mi hissediyordunuz?"

"Siktir et hayır," diyor ve birasından sağlıklı bir yudum alıyor. Ben de aynısını yapıyorum.

"O orospu çocuğundan ilk günden beri nefret ediyordum, Killian. Karım da öyle. Ve o kimseden nefret etmez. Kızım ile aranızda neler oluyor bilmiyorum ama sizinle görüşmeye başlar başlamaz ondan kurtuldu ve uzun bir süre hayalet gibi yaşadıktan sonra ailesine geri döndü. Ondaki fark gece ve gündüz gibiydi.

Ve Killian, yine gece oldu ve biz bundan hoşlanmadık. Karım Violet'ten danışmanlık almasını istedi. O sümsük herifle olan ilişkisinin zarar görmesi yüzünden sizinle olan ilişkisini sabote ettiğini düşünüyoruz. Bizimle birlikte ama kendinde değil. Sanki sen ölmüşsün ve onu dul bırakmışsın gibi etrafta dolaşıyor. Ne oluyor?"

Gözlerinin içine bakıyorum.

"İadanza, Violet ile benim aramdaki bir mesele. Ama aynı zamanda onunla olan ilişkilerimde dürüst olmamamla da ilgili. Bunu biliyor musunuz bilmiyorum ama ben o adamla birlikte büyüdüm."

"Kayınbiraderim Hugh geçen gün aile toplantımızda bundan bahsetti."

Violet hakkında bir toplantı yaptılar.

Bu beni şaşırtmadı. Kızlarındaki farkı gördüler ve şimdi endişeliler. Kaybettikleri Violet'e geri döndüğünü görmek istemiyorlar.

"Bu uzun bir hikaye efendim ve tüm ayrıntılarını paylaşmaya hazır olduğum bir şey değil ama..."

"Işıklarını mı söndürdün?" diye soruyor, öne doğru eğilerek, evet dememi umuyormuş gibi bakıyor.

"Violet'i korumak için ona bazı konularda yalan söyledim ve bunun sonucunda aramızdaki güveni sarstım. Bu gece ona konuşmak istediğimi söyledim ama cevap vermiyor. O topuklarını kazıyor."

Arkasına yaslanıp bana uzun uzun baktıktan sonra şöyle dedi: "O adam onu küçük göstermeye çalışırdı. Etraftaki herkes bunu görebiliyordu, ama biri tek kelime ederse kavga ediyordu.

İlk başta kızgındı. Sonra bir süre sonra biri bir şey söyleyince saklandı. Buraya gelmeyi bıraktı. Bizi deli ediyordu. Gidiyor

Onu tekrar bir araya getirmeye yardım eden sensin. Sinip bir şeylere katlanmak yerine, bir duruş sergiliyor. Onun için sağlıklı olmanızın nedenlerinden biri de bu."

"Korkarım aynı fikirde olmayabilir. Bana oldukça kızgın." "Sen de bunun için acı çekiyor gibi görünüyorsun."

"Özlüyorum. Onu özlüyorum. Onu incittiğim için yıkıldım."

"Aldatmadın mı? Onu incitmedin mi? Ona kötü davranmadın mı?" Sırtı dik ve gözlerimin içine bakıyor, doğruluk ya da aldatma işaretleri arıyor.

"Ona yalan söyledim. Ama bunu onu korumak için yaptım." "Hakkında mı?" diye üsteliyor.

Başımı salladım. "Saygı duyuyorum Kev, ama ayrıntılara girmeyeceğim."

"Güvenini geri kazanmak için çalış," diyor hemen, ona ayrıntıları vermememden rahatsız olmuş gibi görünmüyor.

"Baba," diyor Violet arkamdan bir yerden. Omzumun üzerinden bakıyorum.

İçinde bulunduğumuz kabinin yanında duruyor. O Babasıyla konuşabilmesi için konumlandırılmış. Ama arkamda belli bir mesafede duruyor ki... ne? Böylece bana bakmak zorunda mısınız?

Onu gördüğümde keskin bir acı yayılıyor içime.

"Otur ve onunla konuş, ufaklık. Bunun saçmalık olduğunu biliyorsun." Babası onu işaret ediyor. "Eğer onu seviyorsan, en azından düzeltmeye çalış."

Ayağa kalkıp ceketini giyiyor ve masaya bir yirmilik ve bir onluk bırakıyor. "İçkiler benden. Senin için de bir şeyler Violet. Otur ve kocanla konuş. Umarım Noel'de görüşürüz, Killian." Elini uzattı. Ayağa kalktım ve elini tuttum.

"Teşekkür ederim,

efendim." "Kev.

Efendim demeyi

bırak."

Violet'i yanağından öper ve kapıdan çıkarken barmene el sallayarak oradan ayrılır.

Uzanıp onu elinden tuttum. Sıkıyorum.

Eli donuyor. Yüz ifadesi? Yıkılmış. Bana içimde neler hissettiğimi biliyormuş gibi bakıyor, çünkü o da hissediyor ve ben dizlerimin üzerine çöküp eve gelmesi, benimle konuşması için yalvarmak istiyorum. Onu geri kazanmak için ne yapmam gerektiğini söylemesi için.

"Bir dakika otur. Lütfen? Konuşalım."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diyor.

Kolumu ona doladım ve onu babasının oturduğu yere götürdüm. İtiraz etmedi. Onun yerine ceketini üzerinde bırakarak oturdu. Kırmızı bir kayak ceketini ve üzerinde küçük kırmızı gül goncaları olan beyaz örgü bir şapka giyiyor. Eşleşen bir atkı.

Barmen kaşlarını kaldırarak yanımıza geldi. "İçecek bir şey? Bir kadeh şarap?" Ben önerdim. Başını sallıyor.

"Bir şey mi var?" İtiyorum.

"Limonlu köpüklü su," diye razı oluyor.

Adam başını sallıyor ve yürür gider.

İki elimle uzanıp ellerini ellerimin arasına alıyorum. "Seni özledim," diyorum. "Seni o kadar çok özledim ki."

Dudağını ısırarak ellerimize bakıyor. Elleri gevşek, benimkilerde soğuk.

Bundan hoşlanmadım.

Solgun ve üzgün görünüyor. Neredeyse hasta. Bunu ona yapmış olmam beni hasta ediyor. Bize de.

Limon dilimli bir bardak buz ve bir şişe San Pellegrino yatırıldı. Bu fırsatı benden uzaklaşmak ve kendine bir bardak doldurmak için kullanıyor.

En azından hala yüzüklerini takıyor. Bunu görmek beni rahatlattı.

"Burada konuşamayacağımızı biliyorum, açıkça değil. Bunu orada yapabilmemiz için eve gelmek ister misin?"

Başını sallıyor.

"Kameralar ofisinizin dışında," diyorum.

"Biliyorum," diye yanıtlıyor.

"Güvende olduğunu bilmek için hâlâ günde iki kez konumuna bakıyorum," diye itiraf ediyorum.

Hiçbir şey söylemiyor, sadece dudağını ısırtıyor ve su bardağına bakıyor.

"Susanna tamir etmemizi istiyor. Ailen tamir etmemizi istiyor. Ben de düzeltmemizi istiyorum. Sadece sen varsın."

"Sadece ben yokum," diyor usulca. "Başka bir faktör daha var ve sen bunu biliyorsun."

"Biliyorum. Ama bunu burada konuşamayız. Benimle eve gel ve orada konuşalım."

Başını sallıyor, hâlâ göz teması kurmuyor. "Bu iyi bir fikir değil."

"Benimle gel. Konuşuruz ve sonra ya seni büyükbabana geri götürürüm ya da sen kalırsın, ben de misafir odasında uyurum."

Başını iki yana sallar. "Gitmek zorundayım. Büyükbabam beni bekliyor."

"Benimle arabada konuş. Bir dakika otururuz."

"Yarın iş için erken kalkmam gerekiyor. Erken bir toplantım var."

Dairemizin onun ofisine büyükbabasınınkinden daha yakın olduğunu söylemenin bir anlamı yok. Benimle eve gelmemek için her türlü sebebi arıyor.

"Büyükbaban nasıl?"

"O iyi biri. Benim orada olmam hoşuna gidiyor."

"Eminim o da senin için endişeleniyordur. Baban gibi. Annen gibi. Hugh gibi. Senin için ne kadar endişelendiklerine dair bir toplantı yaptılar."

Gözlerini deviriyor.

"Ailen seni seviyor. Ben de seni seviyorum. Bunu düzeltmek istiyorum. Bazı fikirlerim var."

"Gitmek zorundayım. Bu çok acı veriyor." Kapıya doğru bakar ve kaşlarının üzerindeki kırıışıklığın yanı sıra Çenesinin titremesi onu kollarıma alıp sarılmayı her şeyden çok istememe neden oluyor.

"Violet, bebeğim..."

"Yapamam." Ayağa kalkıyor.

"Beni görmeye gel. Yarın akşam yemeği için. Konuşmamız gerek." "Killian..." diye sızlanıyor, peşini bırakmamı istiyor.

Ama artık buna izin vermeyeceğim. Ona zaman verdim ve bu hiçbir şeyi çözmedi. İşleri daha da kötüleştirdi. Boşluk ikimizi de daha iyi hissettirmedi. Ayrı kalırsak hiçbir şeyi çözemeyiz.

Eve gelmesi gerekiyor. "Bana bakar mısın lütfen?" Rica ediyorum.

Gözleri yavaşça benimkilerle buluşmak için hareket ediyor, sanki bunu yapmaktan korkuyormuş gibi.

"Eve gel ve diğer faktör hakkında görüşelim. Sana evde ihtiyacım var. Eve gel yoksa senin görüşün olmadan karar veririm."

Bunu söylediğimde irkildi. Evet, bununla uğraşmaktan bıktım. Onu böyle görmek, böyle kırık ve üzgün görmek? Solgun, zayıf, kendine bakmıyor? Bu kendi kışımı tekmeleyip karımı geri kazanma zamanım geldi. Ben de bunu yapacağım. Ne pahasına olursa olsun.

18

Menekşe

"Yarın orada ol. Altı buçukta," diyor, sanki uyarı içeren bir talepmiş gibi, sanki yanlış bir şey yapan benmişim gibi.

Sonra arabamın kapısını kapatıyor ve ben arabayı çalıştırırken bakışlarımı uzun bir süre onunkilerden ayıramıyorum. Gözlerinde bir öfke var ve korkup korkmamam gerektiğinden emin değilim.

Sanırım
öyleyim.

Korkuyoru
m.

Korkunun türünü tam olarak belirleyemiyorum, çünkü beklediğim türden bir korku değil. Güvenliğimden çok kalbim için korkuyorum. Ama gözlerindeki bakışın yoğun olduğunu söylemek yetersiz kalır.

Sonunda aynalarım odaklanmayı başarıyorum ama gözlerini benden ayırmadığını çevremden fark ediyorum.

Büyükbabamın evine dönerken yol boyunca titriyordum.

Babam ve Killian'la yüzleşmek istemiyordum; Killian'ı görmek yapmak istediğim son şeydi ama babam Killian'la buluşmasını iptal etme isteğimi görmezden geldiğinden ve Killian da babamı görmezden gelmesini istememe rağmen gideceğini söylediğinden, başka seçeneğim yokmuş gibi hissediyordum. Ve ne kadar zor olacağını tahmin etsem de, durum bundan daha da kötüydü.

İçsel güç üretmeye çalışıyorum. Ve kendime oraya gidip babama kendi işine bakmasını söylemem gerektiğini söyledim.

Killian'ın varlığını tamamen görmezden gelip gidecektim. Ama sonra onu gördüm ve tüm cesaretim eridi.

O delici yeşil gözleri gördüm, içlerinde ne olduğunu okumaktan kaçınmadan onlara kilitlendim. Beni nasıl değerlendirdiğini.

Ve Tanrım, bana dokunduğunda, oturmam için bana yol gösterdiğinde, ellerimi tuttuğunda, evlilik yüzüğü benimkiyle şingirdediğinde, beynimde bir gong gibi ses çıkaran küçük bir ses çıkardığında nasıl hissettirdi.

Orada otururken kendimi güçsüz hissettim. Toz haline gelmeye hazırdım. Güçlü olduğum için oraya gitmek buraya kadarmış. Güçlü olmaya kararlı bir şekilde o bara doğru yürüdüm ama şimdi yapamıyorum.

Titremeyi bırakıp, zayıf ve kalbi kırık bir şekilde büyükbabamın evine döndüm.

Las Vegas'a gitmeden önce yemek, temizlik ve alışveriş işlerine yardım etmeye başladığımda bana verilen anahtarla büyükbabamın evine girdiğimde onu korkuttu.

Biraz daha kalabilir miyim diye sordum. Titreyen bir ses ve titreyen bir bedenle sordum. Bana paniklemiş bir şekilde Baktı ve sonra sanki beni okudu, neye ihtiyacım olduğunu biliyordu. Boşluk. Arkadaş edinme seçeneğiyle birlikte yalnızlık.

"Konuşmak istersen burada, evlat. İstemezsen de burada."

Bana üçüncü sınıf muamelesi yapmadı. Onun evinin benim için en iyi yer olduğunu biliyordum. Susanna'nın evine gidip ihtiyacım olan boşluğu bulmayı hayal bile edemezdim. O, büyükbabamın tam tersi olurdu.

Böylece ben de onunla vakit geçirme avantajını elde ettim. Bunun için kendimi biraz suçlu hissettim çünkü Ray ile ilişkim sırasında herhangi bir noktada beni yanına alacağı her şeyin gidişatından belliydi. Güçlü olup o adımı atabilseydim, bu benim için çok farklı şeyler ifade ederdi. Ve belki onun sağlığı için bile. Ama yıllar önce yapmam gereken şey için pişmanlık duyarak geriye dönüp baktığımda

pek bir işe yaramıyor. Yine de zihnimde pek çok şeyi tekrarlamaktan kendimi alamıyorum. Hatıralarım gün boyu peşimi bırakmıyor ve özellikle geceleri yalnızken, dikkatimi dağıtacak bir şey yokken bana sataşıyor.

Büyükbabam hangi misafir odasında istersem orada yatabileceğimi söyledi. Ama büyükannemin bebek odasını seçeceğimi biliyordu.

Evin üç yatak odası var ve bebek odası küçük bir kız olarak her zaman favorim oldu. Güzel mor bir yatak örtüsü, büyükannemin bebek koleksiyonu ve çiçekli duvar kağıdı var.

Aynı zamanda mükemmeldi çünkü büyükbabamdan en uzak odaydı, böylece her gece uyuyana kadar ağladığımı duymayacaktı.

Ben de öyle yaptım. Cevaplara daha yakın değilim. Sadece uyuşmuş durumdayım.

Gün içinde işle meşgul olmama rağmen Shara bana işkence etmeyi kendine amaç edinmiş gibi. Shara buz gibi davrandı, ama daha da kötüsü, günde beş kez odama gelip sorular sorarak, beni ikinci kez tahmin ederek bana mikro-denetim uyguluyor. Ve hayatımın darmadağın olduğunu saklamak için berbat bir iş çıkarıyorum. Sanki bunu biliyor ve ağlamadan cümleler kurmaya çalışmamı izlemekten büyük zevk alıyor.

İtalya'dan döndüğümde, ofisteki kızlar benim için bir pasta ve herkesin alabileceği bir hediye kartı ile mini bir parti düzenlediler.

bir ev eşyası dükkânı için. Bir dakikadan fazla orada kalmadı, gözleri kızgınmış gibi üzerimdeydi. Killian'ın sırlarını öğrendiğimde iki gün izin aldıktan sonra daha da kötüleşti. Belirli bir sipariş hakkında beni sorguya çekti. tedarik sorunu ekstra zor. Sanki üreticinin ürünleri sınırlı sayıda bulundurmasının nedeni benmişim gibi. Ofiste birbirimizin yanından her geçtiğimizde beni zorluyor, bazı şeyleri sorguluyor ve bana kötü kötü bakıyor gibi hissediyorum.

Ama çok çalışıyorum, her gün zamanında geliyorum, geç saatlere kadar kalıyorum ve örnek bir çalışan olmak için elimden geleni yapıyorum, bu yüzden eninde sonunda çözüleceğini umuyorum.

Aslında balayından döndüğümünden beri bana karşı garip davranıyor. Ray'den yeni ayrıldığım zamanlarda beni daha çok seviyor gibiydi ama son zamanlarda sanki o benim ve beni rahat bırakmıyor.

Hamile olduğumu öğrendiğinde nasıl tepki vereceğini Tanrı bilir.

Ugh.

Evet, henüz test yaptırmadım ama reglim bir hafta gecikti, göğüslerim ağrıyor, son birkaç gündür kahve kokusuna ya da neredeyse hiçbir yiyeceğe tahammül edemiyorum ve iştahım yok. Bu sabah bir elma yemeye çalıştım, ancak bir ısıktan sonra sadece hava kusana kadar defalarca kustum.

Stres iştahımı yok etme eğiliminde, ancak doğum kontrol hapını bırakmış olmak ve diğer semptomlar, artı tüm balayı seksi - oldukça açık.

Bugün işten sonra büyükbabama dönerken doğum öncesi vitamin bile aldım. Hamilelik testi yok ama vitamin var, ki bu çok saçma.

Onay alamıyorum ama hamileymişim gibi davranıyorum çünkü özümde zaten hamile olduğumu bildiğimi hissediyorum.

Hayatımdaki diğer insanlara gelince, Cammy bana sanki içimi görebiliyormuş gibi bakıyor. Kızlarla yemeğe gitmekten kaçındım. Susanna'dan kaçmadım ama defalarca sorguladı çünkü görünüşe göre Killian ayrıldığım gece beni aramak için onu aramış ve bana telefonda sesinin sanki biri köpeğini ezmiş gibi geldiğini söyledi. Sanırım verdiğim tepki ona evliliğimde işlerin ne kadar ciddi bir şekilde ters gittiğini gösterdi, bu yüzden panikledi, burnunu sokmaya çalıştı ve cevap alamamaya devam edince bana para ödediğini söyledi.

onu ziyaret etti. Benim gibi onun da neler olup bittiği konusunda ağzını sıkı tuttuğundan yakındı.

Tabii ki öyle. Ne yaptığını kimseye söyleyecek değil ya.

Susanna, ona bu kadar çabuk kapandığım için beni suçladı. Daha önce ona kapandığım için ne kadar özür dilesem de yeniden bağlandık. Ve bu beni gözyaşlarına boğdu ve bana sarılırken güzel buklelerine ağladı, evliliğimdeki sorunlar hakkında konuşamayacağımı ama onu hayatımda istediğimi anlamaya çalışması için yalvarmadan önce bir saat gibi hissettiren bir süre boyunca ağlamama izin verdi. Ona her zamankinden daha çok ihtiyacım var.

"O ne yaptı? Lütfen söyle bana. Ondan nefret mi etmeliyim? Çünkü onu gördüm ve tıpkı sana benziyordu, hüznü bir suratı vardı, bu yüzden seni çok sevdiği belli olan birinden nefret etmek zor."

Beni serbest bıraktı. Geçici olarak, dedi. Ama arkasına yaslanıp tekrar solup gitmemi izlemeyeceği konusunda beni uyardı.

Soluyormuşum gibi hissediyorum. Sanki yok olana kadar devam edecekmişim gibi. Ama bunu yapamam. Çünkü kendime ve taşıdığım dan emin olduğum bu bebeğe bakmam gerekiyor.

Mahvoldum. Mahvoldum. Ve eminim ki bir bebeğin ebeveynliğini

Sırf hayatımı mahveden adamdan intikam alabilmek için ona aşık olmam ve onunla evlenmem için beni manipüle etti. Ve hayatımı mahveden adam yeni kocamın bodrumunda kilit altında tutuluyor, işkence görüyor ve evcil hayvan mamasıyla besleniyor. Bu konuda ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Bu yüzden, beni her zaman rahatlatan ve çoğunlukla yalnız kalabildiğim bir yerde kalıyorum. Her gün işe gidiyorum ve işimi elimden geldiğince en iyi şekilde yapıyorum.

Sürekli zorbalık, çünkü iş benim için değişmeyen tek şey - Ray ile işler en kötüye gittiğinde olduğu gibi.

Akşam yemeğini büyükbabamla birlikte yiyorum ve onun düzgün beslendiğinden emin oluyorum. Ev işlerine yardım ediyorum ve geceleri onunla televizyon izliyorum. Yeni kocamla neden birlikte olmadığım konusunda beni rahatsız etmiyor. Gözlerindeki bakıştan bu konuda fikirleri olduğunu biliyorum ama o benim tarafımda. Annem, babam, kuzenlerim, teyzelerim ve hatta Huey Amca bile bana neler olduğunu, neden yeni evli bir kadın olarak büyükbabamla kaldığımı öğrenmeye çalışıyor.

Onlara tek söylediğim Killian'la sorunlarımız olduğu, belki de birbirimizi gerçekten tanımadan çok çabuk evlendiğimiz ve bir dakikalığına
Lütfen bana bir dakika ver.

Nefes alıp vermeye devam etmeyi, işimi yapmayı ve her sabah yataktan kalkmayı hatırlamaya çalışmaktan başka bir şey bilmiyorum. Çünkü bu hatırlatmalar olmadan, gerçekten kıvrılıp yatabilirmişim gibi geliyor.

bunların hiçbirini yapamam. Odaklanabileceğim şeylere odaklanmaya çalışmalıyım, böylece beynimin tüm yalanlar, hileler ve aldatmacalarla ilgili düşüncelerle bana işkence etmesine izin vermemeliyim.

Killian'ın gerçek motivasyonları hakkındaki belirsizlik. Ve Ray'in hâlâ bodrumdaki bir odada kilitli olduğu gerçeği de önemsiz değil.

Çok zor. Hem de çok.

Acıtıyor. Dayanılmaz derecede.

Yarın yemeğe gelmemi istiyor ve ben gitmek istemiyorum. Bir daha masada onun karşısında oturmak istemiyorum, O gözlere bakmak. Onun gözlerindeki acıyı görmek kendi acımı artırıyor.

Belki beni sevdiğini sanıyor. Ya da belki gerçekten seviyordur. Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim bana yalan söylendiği, manipüle edildiğimi hissettiğim ve her zamankinden daha çok sevdiğim adamın

Her Őey yolundaymıŐ gibi davranırken eski sevgilime bodrumunda bir psikopat gibi iŐkence ederek haftalar geŐirmiŐ olabileceėi dűŐűnűlűyor. Benim mutluluėumu Ray'e karŐı bir silah olarak kullanırken.

Ve Şu anda daha fazla acıya dayanamam.

Bűyűkannemin bebek odasındaki divanın iŐine sűrűnerek giriyorum, tam da mide bulantım daha da artacakken. Odanın dűnmesini engelleyeceėi umuduyla bir ayaėımı yerde tutuyorum. Durmadı. Tuvalete zar zor gidebildim. Yine kusuyor.

Cumartesi gűnű iŐten izin aldıėımda hamilelik testi yapmak iŐin doktordan randevu almam gerekecek. Ya da sadece bir tane al eczane. Ve sonra... ve sonra, sonra ne olduėu hakkında hiŐbir fikrim yok.

19

Killian

Biftek kızartması hazırlıyorum. Işıklı yemek çubuklarıyla masayı hazırlıyorum. Ve o gelmiyor.

Ekranımdan telefonunun konumuna giriyorum ve ailesinin evinde olduğunu görüyorum. Onu aradım. İki kez çaldı ve sonra sesli mesaj -

Reddedilen arama. Mesaj atmayı denedim.

Akşam yemeği hazır. Yolda mısın?

On dakika sonra cevap vermedi ve ben de okunmuş bir fiş almadım, bu yüzden yemeği kapatıp buzdolabına koydum, anahtarlarımı aldım ve dışarı çıktım.

Kapıyı çaldım ve beni Cody Gates karşıladı.

"Hey, dostum!" Violet'in küçük kardeşi haykırıyor, "Nerelerdeydin? Neler oluyor? Her şey yolunda mı?"

"Selam kardeşim. Seni gördüğüme sevindim," diyorum.

Elimi sıkarken kapıyı sonuna kadar açıyor ve Violet'in elinde patates ezici ve tencereyle tezgahın başında durduğu mutfak doğrudan görmemi sağlıyor. Beni gördüğünde gözleri açılıyor.

"Killian, merhaba!" Daphne Gates kollarını açmış bana doğru koşuyor. Yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana sarıldı. "Biz de tam akşam yemeği üzerinde çalışıyorduk. Sen de mi akşam yemeği için buradasın? Kevin garajdan eve gelmek üzere. Babam da burada ve beş on dakika içinde yemeğe başlayacağız." Elini ağzının kenarına götürüyor ve sesini yükseltiyor, "Baba! Violet'in Killian'ı geldi."

"Aslında Violet'le bu akşam bizim evde buluşmak için plan yapmıştık ama sanırım unuttu. Ona telefonla ulaşamadım."

Daphne'nin ağzı açık kalır ve yan dönerek hâlâ aynı yerde duran kızına bakar, şimdi elinde bir çay havlusu vardır ve yüzü telaş içindedir.

"Bu akşam ailemle planlarım var," diyor Violet, ellerini kurularken onlara bakarak.

"Sorun değil. Devam et tatlım," diyor Violet'in annesi, "Başka bir akşam yaparız. Sadece köfte."

Violet'in büyükbabası mutfağın yanındaki aile odasının kapısında belirir.

"Etraftaki en iyi köfte. Merhaba Killian," diye selamlıyor gözlerinde sert bir bakışla.

Bu gecedен önce onunla sadece iki kez görüştüm ama benden hoşlandığı izlenimini edindim. Ya da hoşlanıyordu ama şimdi o kadar emin olmadığından şüpheleniyorum.

"Merhaba Bay Gabriel, nasılsınız?" Elimi uzattım.

Sallıyor. "Harika gidiyor. Torunum bana bakıyor. İyi bir aşçı, harika bir arkadaş. Ama neden, Killian? Senin ona bakman gerekmiyor mu?"

"Ben de bunu yapmak istiyorum efendim," diyorum usulca. Ve şimdi hiç kimse havanın daha ağır olduğunu gözden kaçıramaz.

"Hm." Violet'e kaşlarını kaldırarak bakmadan önce iyi huylu bir şekilde koluma tokat atıyor ve ardından yaşlı adamın gözleri Daphne'ye kayıyor ve geldiği odaya geri dönüyor.

"Killian, şu an iyi bir zaman değil." Violet'in gözleri şimdi biraz ateşle parlıyor.

Doğrudan bir bakış onu ürkütüyor. Buna pişman oluyorum çünkü gözlerini kaçırıyor.

"Sen gidebilirsin tatlım. Daha sonra büyükbabanı eve bırakırız. Kilian'la git. İkiniz konuşmalısınız. Ayrıca," diye sesini alçaltıyor, "Büyükbabam köfte tarifimi daha sağlıklı hale getirmek için değiştirdiğimi öğrendiğinde muhtemelen burada olmak istemezsin." Daphne ısılt ısılt gülümsüyor.

"Anne," diye bağılıyor öfkeyle, gözlerini yere dikerek.

"Devam et abla," diye araya giriyor küçük kardeşi. "Siz ikiniz balayı çiftisiniz. Sorunlarınızı çözmeniz gerek."

Kardeşine bakarken gözleri büyüyor. "Hepiniz bana karşı birleşiyorsunuz."

"Öyleyiz," diye onaylıyor Cody. "Tabii bir sebep yoksa ona karşı birleşmeli mi?" Sırık gibi kollarını göğsünde kavuşturmadan önce başparmağını bana doğru sallayarak kıs kıs gülüyor. Sonra aramızdaki bir şeyi okudu ve doğruldu. "Yapmalı mıyız, Killian?"

Bu çocuk büyümesini tamamladığında hesaba katılması gereken bir güç olacak.

"Elimde olsa yapmazdım," diyorum. "Hadi bebeğim. Gidip konuşalım. İstersen seni buraya ya da daha sonra büyükbabana bırakabilirim."

"Ben sürebilirim." Havluyu tezgâha fırlattı, ceketini ve çantasını aldı ve kimseye tek kelime etmeden önümden fırladı.

Hepsinin yüzünde endişeli bakışlar var.

Daphne, Violet çoktan dışarı çıkmış olmasına rağmen, "Git bir şeyleri tamir et," diye fısıldar.

"Deniyorum, Bayan Gates."

"Anne," diye düzeltiyor. "Seni ve kardeşin William'ı Noel'de burada bekliyoruz, değil mi?"

"Violet beni burada istemiyorsa tatilinizi mahvedecek değilim." Ellerimi savunmacı bir şekilde kaldırıyorum.

Violet'in büyükbabası diğer odadan sesleniyor: "O zaman Noel'den önce eşyaları tamir etsen iyi olur."

İleride ailem gibi hissetmeyi umduğum bu güzel insanlar için gülümsemeye çalışıyorum. Vedalaştıktan sonra kapıdan çıkıyorum.

Violet garaj yolunda durmuş babasıyla konuşmaktadır. Babası Land Rover'ının arkasına park etmiş ve sanki bir çekişme içindeymişler gibi görünüyor. Violet'in elleri kalçalarında.

"Git hadi. Anahtarları bırak, arabanı daha sonra nereye gitmesi gerekiyorsa oraya bırakırız. Hey Kill." Garaj yolundan aşağı inerken beni selamladı.

"Arabanı çek lütfen baba. O zaman kimsenin arabayı bana bırakmasına gerek kalmaz."

"Zorluk çıkarmayı bırak. Onunla gitmeyi düşünmediğin, kaçmayı planladığın çok açık. O dangalakla birlikteyken neden bu kadar küstah olamadın? Bilmek istediğim de bu!"

Violet'in ifadesi düşüyor ve Kev'in ateşi biraz sönüyor. Ona pişmanlıkla bakıyor.

Bir kolumu ona doladım ve tam o sırada babası uzanıp anahtarları elinden aldı.

"Hey!" diye bağılıyor.

"Hey, bebeğim... sadece yemeğe gel ve seni daha sonra geri götürüyüm. Seni strese sokmaya ya da ailenle kavga etmene neden olmaya çalışmıyorum. Sadece akşam yemeği ve sohbet, sonra sen farklı bir karar vermezsen seni geri götüreceğim."

Violet sinirli bir hırıltı çıkarıyor ve bakışlarını kaldırıma dikeyyor. "Eğer beni strese sokmaya çalışmıyorsan, neden buradasın? Neden bu işi bırakıp gitmiyorsun? beni onların önünde köşeye sıkıştırmaya çalışmak yerine?"

Ellerimi savunmacı bir şekilde kaldırıyorum. "Özür dilerim. Üzgünüm, bebeğim." Geri çekiliyorum. "Özür dilerim, Kev. Niyetim seni üzmemek değildi."

sorunlar. Ben giderim."

"Tanrı aşkına." Kev, Violet'in elini tutarak mırıldanıyor.

Sonra onu cipimin yolcu kapısına götürdü ve kolu çekti. "Bin şuraya ve git kocanla yemek yiyip sohbet et. Eğer ihtiyacın olursa

gelip seni alacağım. Tamam mı?" Kızına ters ters bakar.

Kızın çenesi şok içinde gevşer.

"Konuş, ufaklık. Onunla işin bittiyse bitmiştir ama en azından bu konuda konuş. Bana ilişkisinin bittiğini söylemedi Kill ve sen buradan çıkmadan önce ben de açıkça sordum, yani burada bir şans var gibi görünüyor."

"Baba!" Violet nefes nefese.

"Atla evlat. Tabii işin bitmediyse. İşin bitti mi? Bitirdiysen söyle ve bu konuşma bitsin, o da gitsin."

Yolcu koltuğuna tırmanıyor ve emniyet kemerini takıyor, ardından kapıyı kapatıyor ve kollarını göğsünde kavuşturuyor.

Hımm. İçimde umut alevleniyor.

Kev sabırsızca ofluyor. "İşte oldu. Bitti. İyi akşamlar." Sırtımı tokatlıyor.

"Teşekkür ederim Kev," diyorum kapüşonumu yuvarlayarak. "Sana borçluyum." "Pahalı puroları severim," diyor bana göz kırparak.

Violet gözlerini dikmiş, kollarını kavuşturmuş, dudaklarını büzmüş.

Kapımı kapatıp emniyet kemerime uzanırken, "Hatırlat da sonra ailen için güzel bir şey yapayım," diye şaka yapıyorum. "Hâlâ ipotekleri var mı? Belki ben öderim."

Dik dik bakıyor. "Senin tarafında olmalarının tek nedeni olayları küçümsemem. Eğer herhangi bir fikir..."

Ses tonu suçlamayla dolu bir şekilde bunu asılı bırakıyor.

Gülümsemem düştü. "Yeterince makul. Sadece konuşmak için biraz zaman istiyorum."

"Her neyse."

Şu anda onda ateş görmek güzel. Dün geceki gibi kırık dökük olmaktan iyidir.

Ve belli ki ailesi Violet ve Siksurat'la olanlardan sonra sessiz seyirciler olmaya istekli değil. Görünüşe göre Ass-wipe döneminden birçok ders çıkarılmıştır.

Eve hızlı ve sessiz bir şekilde dönüyoruz, ama asansörde yukarı çıkarken aramızdaki gerilim çatırdıyor.

Vücut diliyle ilgili her şey beni rahatsız ediyor. Dirseklerini kavriyor. Omuzları çökmüş. Gözleri ayaklarına dönük.

İçeri girdiğimizde, onu kollarıma alıp yatağa götürmemek için kendimi tüm gücümle zor tutuyorum, böylece ona sarılabiliyorum. Tanrım, onu çok özledim.

Paltosunu silkiyor ve çantasının askısıyla birlikte bir yemek sandalyesinin üzerine bırakıyor. Gözlerini masaya dikti. Ben yokken mumları yanık bırakmıştım. Yemek çubuklarına bakıyor.

"Ben yemeği ısıtayım."

Boynunu kaşıyor. "Aç değilim. Ne söyleyeceksen söyle, lütfen." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur.

Gitmeden önce açtığım şişeden ikimize de biraz şarap dolduruyorum. İki kadehi de sehpaye taşıyorum. Oturdu, ellerini kucağında kavuşturdu.

Bardağını uzattım, titreyerek aldı ama yudumlamadı, masadaki bardak altlığına koydu ve bekledi, gözleri yüzüme değil, omzuma doğrulttu. Yine boynunu tırmalıyor.

Hay sikeyim. Panik ataklarından birine giriyor.

Dudaklarımı ıslatıyorum, konuşmama başlamak üzereyken ilk o konuşuyor.

"Sanırım işim bitti. Ben... muhtemelen boşanmalıyız," diyor.

"Kesinlikle olmaz!" Kükrerim.

Vücudu sarsılıyor. Şok mu? Korku mu? Bilmiyorum ama bunu anlamak yerine hemen önünde diz çöktüm.

Kollarımı ortasına doladım, yüzümü göğsüne gömdüm.

"Kahretsin bebeğim, bir daha asla bu sözleri söyleme. Asla." Ona daha sıkı sarıldım.

Titrediğini hissedebiliyorum ve bu beni parçalıyor.

"Benden korkma, lütfen. Korkma. Bunu düzeltmemiz gerek. Nasıl yapacağımızı söyle."

"Beni kırdın."

Sözleri göğsüme batan kırmızı, parlayan bir bıçak gibi.

Şöyle devam ediyor: "Önce Ray yaptı, sonra da sen beni tekrar bir araya getirdin. Ama zaten kırılmış ve tutkalla zar zor bir arada duran bir şeyi alıp parçaladığınızda, o şey yok olur."

Gözlerinin içine bakıyorum. Hüzünlü, güzel gözlerine.

"Sen yok olmadın. Bak ne kadar güçlüsün. Sen Beni bencil bir pislik olduğuma ikna edecek kadar güçlü. Bunu düzeltmem için bana bir şans ver. Yemin ederim seni bir daha asla hayal kırıklığına uğratmayacağım." Çenesini kavradım.

Omuz silkiyor ve iki eliyle yüzünü kapatıyor. Yerden kalkıp yanına oturuyorum ve onu kendime çekiyorum.

Direnmiyor. Onun yerine, kollarımda gevşeyip ağlıyor.

Sikeyim.

Sonra kolları beni sarıyor ve sanki bana ihtiyacı varmış gibi, sanki benden rahatlık istiyormuş gibi bana sarılıyor, ama bu sadece bir an sürüyor, sonra tekrar itmeye çalışıyor - sanki

Yapmaması gerektiğini hatırlayarak. Ve işte tam burada, içimde kabarmaya yüz tutmuş duyguları harekete geçiriyor, bu yüzden ona daha sıkı sarılıyorum, ona arzuladığı rahatlığı vermek istiyorum. İtiraz edercesine homurdanıyor.

"Oraya geri dönmedim," diye fısıldıyorum saçlarına. "Hâlâ orada, tıbbi yardım alıyor ve düzenli yemek yiyor. Artık ceza yok ve sen beni terk ettiğinden beri oraya gitmedim. Bunu bilmeni istiyorum."

Çırpınmayı bırakıyor ve kollarımda tekrar gevşiyor.

Saçlarını okşadım. "Özür dilerim. Sana yalan söylemek yanlıştı ama seni korumaya çalıştım. Bu, çuvalladığım ve seni incittiğim anlamına geliyordu. I

asla seni incitmek istemedim. Asla ve asla. İntikam ihtiyacım gözümü kör etmişti. Artık bunu biliyorum.

Bırakamadım... bırakamadım." Başımı sallıyorum ve dişlerimi gıcırdatıyorum. "Yazı tura atarak beni mahvettiğini öğrendiğimde, bu beni öfkeye sürükledi. Mutlak bir öfke. Bunun peşini bırakamazdım; bunu ona ödetmeliydim."

Yutkundum ve derin bir nefes aldım. "Yalan söylediğim için sana karşı hissettiklerimi sorgulamana neden olduğum için özür dilerim. İnan bana, senin için hissettiklerim gerçek.

Ben sadece

mutlu, güvende, benim olmanı istedim. Mutlu olmanı, seni şımartmayı ve onun sana yaptığı her şeyi silmeyi istedim. Çünkü..."

Kollarımda titriyor, burnunu çekiyor. Öldürüyor.

"Bebeğim," diye nefes alıyorum, "o pislik tarafından aldatılmak benim suçummuş gibi hissettim. Bunun olmasına izin verdim ve sen onun tarafından kandırıldın, onun tarafından incitildin. Bu yüzden bir şeyler yapmalıyım. Çünkü seni o kadar çok seviyorum. Ve bu sadece seninle ilgili değil. Benim gömdüğüm bazı şeyler hakkında da olduğunu biliyorum. Annem onu taciz eden bir piç tarafından öldürüldü. İçeri girdiğimde onu yüzünde beyniyle ölü buldum ve Raymond'ın sana nasıl davrandığını biliyorum - sanırım ne demek istediğimi anladın."

Gözlerinde yaşlarla bana bakıyor.

Elini tutup ağızıma götürüyorum ve her bir parmak eklemeni öpüyorum. "Ben de bunu bölümlere ayırmaya çalıştım. Gerekçelendirdim.

Ve şimdi seni ne kadar incittiğini görüyorum. Seni istiyorum. Sana ihtiyacım var, Violet. Sen ve ben. Seninle ondan intikam almak için evlenmedim. Hayatımı seninle geçirebilmek için evlendim. Böylece sana her şeyi verebilirim. Ve böylece sana kendim için sahip olabilirim, olması gerektiği gibi. Sahte para ya da değil, öyle olduğunu biliyorum.

Sen ve ben olmalıydık. Bunu nasıl düzeltebilirim? Bunu düzeltmek için belimi kıracağım bebeğim. Yemin ederim."

"Bilmiyorum," diyor.

Gömleğim onun gözyaşlarıyla sırlıslam oldu.

"Bana kızdığın için ben de sana kızdım Violet. Ama anlıyorum. Sahip olduklarımızı riske attığım için en çok kendime kızıyorum. Bir an için düşünsem... Bilmiyorum. Sanırım ukalalık ettim. Sonra beni polise ihbar ettiğini düşündüm."

Güzel başını eğiyor ve kaşlarını çatıyor. Şaşkınlık. Bu kızı şimdi bir saniye öncesine göre daha çok seviyorum ve bunun mümkün olabileceğini asla düşünmezdim. Ama öyle. Çünkü gözlerinde beni polise ihbar etme fikrinin düşünülemez olduğunu görebiliyorum. Bunu hiç düşünmedi. Tam olarak değil.

Umut, artık bende fazlasıyla var.

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor çenesini yukarı kaldırarak. Dudaklarımız birbirine o kadar yakın ki dudaklarımı kısa bir süreliğine onunkilere değdiriyorum.

Dudağını ısırtıyor ve kaskatı kesiliyor, bu yüzden öpücüğü derinleştirmek yerine parmak uçlarımı çenesinde gezdiriyorum. Bu sefer büzüşüp kaçmayı unutuyor.

"Siz gittikten bir gün sonra polisler geldi ve beni tutuklamak için geldiklerini düşündüm. Ama eski bir çalışan ölü bulundu ve üzerinde benim kartvizitim vardı."

Violet doğruldu. "Ne?"

"Amber. Seni Genesis'e götürdüğüm ilk gece kovduğum kişi. Aşırı dozdan öldü. Kötü uyuşturucu olduğunu söylediler. Kimliğini tespit etmek için yardımımı istediler. Üzerinde kartviziti olduğu için kim olduğuna dair bir ipucu bulabileceğimi umdular."

Violet şaşkın görünüyor, yüzümü inceliyor ve sonra ifadesi değişiyor.

"Her neyse, bunun konuyla ilgisi yok. Ama bu bir uyandırma çağrısıydı. Senin gitmen, benden korkman, panik atak geçirmen beni çok etkiledi bebeğim ve ben -"

"Tuvalete gitmem lazım." Ayağa fırlar ve tuvalete koşar. Bekliyorum. Sanki çok uzun zamandır bekliyormuşum gibi geliyor.

Ortaya çıktığında yüzünde hiç renk yok. Kanepede bana dönmek yerine aceleyle paltosuna doğru koşuyor ve sonra onu giyiyor. "Gitmem gerek."

Doğrudum.

"Taksi çağıracağım. Gitmem gerek," diye tekrarlıyor, ceketini düzeltmeye çalışıyor ama beceremiyor. Çantasını omzuna asarken parmakları titriyor.

"Violet?"

Başını sallıyor, ağzını açıyor ama bir şey çıkmıyor.

"Sana saçmaladığımı mı düşünüyorsun? Sana söylediğim onca şeyden sonra, saçmaladığımı ve Amber'i öldürttüğümü mü düşünüyorsun? Böyle mi düşünüyorsun?"

Başını iki yana sallar. "Sadece gitmem gerek."

"Hayır. Kızının üstüne oturmalısın ki bu işi çözebilelim. Amber'ın ölümüyle hiçbir ilgim yok. Aslında, ben yardım ediyorum polisler sorumlu adamın peşine düşer."

"Bu..." Başını sallıyor, "bununla ilgili değil."

"Saçmalık!" Onu kollarımın arasına alarak fırladım. "Ona zarar vermedim, verdirtmedim. Yemin ederim. Yemin ederim."

"Gitmem gerek!" diye bağılıyor panikle, sonra sesini alçaltıyor. "Ben... Ben üzgünüm ama gitmem gerek." Yüzünü kapatıyor ve gözyaşlarına boğuluyor.

"Bebğim." Kalbim sıkışıyor. "Lütfen."

Bana hiç güvenmiyor. Ve bu benim hatam.

"Yine tuvalete gitmem gerek." Benden uzaklaşıyor ve tekrar tuvalete koşup kapıyı çarpıyor.

Hemen kusuyor.

Hafif bir baş dönmesi hissederek orada duruyorum. Suyun akışını, tükürme sesini dinlerken, bir süre sonra banyodan çıktığında perişan görünüyordu. Onu çok üzdüm, hasta ettim. Sevdiğim kadını kusturdum. Onun yaptığı gibi boğazını tırmalamasına neden oldum. Umudu azalıyor. Ağzımdan çıkan tek bir kelimeye bile inanmıyor ve belki de bir daha asla inanmayacak.

Hayır. Vazgeçmiyorum. Lanet olası hayır.

"Gitmem gerek."

"Gitme. Konuş benimle." "Sadece... İhtiyacım var-"

"Bunu düzeltmemiz için ne gerekiyorsa yapacağım, Violet. O pislikle ne yapabileceğimize dair fikirlerim var, böylece-" Kapıya doğru koşuyor.

Oraya ilk ben geldim ve onu engelledim. "Neden bana birkaç dakika verip oturup seninle konuşmama izin vermiyorsun? Yapamam.

bu hale geldiğimize inanamıyorum. Amber hakkında yalan söylemiyorum, o yüzden benimle otur ve beni bir dinle-"

Hayal kırıklığı içinde saçlarını kavırıyor ve yüzüme doğru hırlıyor, bu da beni cümlenin ortasında durduruyor.

"Amber yüzünden senden uzaklaşmaya çalışmıyorum! Ya da Ray yüzünden. Ya da senin yüzünden. Lanet olası hastaneye gitmem gerek." Sesi boğuklaştı ve ben doğruldum, "çünkü sen konuşurken bir şey hissettim ve o şey kanamam olduğu. Kanamam var ve hamile olduğumdan %99,5 emin olduğum için kanama kötü bir şey. Potansiyel olarak felaket bir şey, bu yüzden neyin yanlış olduğunu öğrenmek için lanet olası hastaneye gitmeliyim-" göğsümü itti - "bebeğimiz!"

Şok içinde göz kırpmıyorum.

"Lütfen çekilin de lanet olası hastaneye gidebileyim," diye çıkışıyor.

Tezgâhtan anahtarlarımı ve telefonumu almak için ondan iki adım uzaklaşıyorum ve ben kapıyı kilitlerken o kapıyı ardına kadar açmış, koridorda asansöre doğru hışımla ilerliyor. Ona yetişmek için acele ediyorum ve onu kollarıma alıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes nefese kalıyor. "Seni taşıyorum."

"Bunu yapmak zorunda değilsin, sen-"

"Şşş, bebeğim. Şşş." Zaten yanan asansör düğmesine basıyorum ve ona tutunurken şakağını öpüyorum.

Sikeyim. Siktir! Lanet asansör nerede?

Zil çalışıyor ve açılıyor. Kapılar tamamen açılmadan önce içerideydik ve başparmağımla düğmeye tekrar tekrar basıyordum, onu hastaneye götürebilmek için acele etmesini istiyordum. Hızlı bir yolculuk için anahtarımı sokuyorum.

Bir bebek. Bizim bebeğimiz.

Sikeyim.

Alçalırken hareket eden sarı ışıklara bakıyorum. Garajda gözlerimi kapatıp dua etmeye benzetebileceğim bir şey yapıyorum.

Lütfen.

Hastane yatağında yattığı, dudağını ısırduğu, perdelerle çevrili küçük alanın içinde volta atıyorum.

Önlük giymesi gerektiğinde gitmeyi reddettim ve bu konuda bana kızdı ama umurumda değildi. Elbiseyi giymesine yardım ettim ve volta attım.

Bu aşırı sinirsel enerjiyle yapacak başka bir şeyim yok, o yüzden bunu yapıyorum. Volta atıyorum. Volta atıyorum ve doktor hemen buraya gelip bir şeyler yapmazsa kendimi kaybedeceğimi düşünüyorum.

Kimi kandırıyorum ki? Ben zaten kendimi kaybettim.

Genç, sarışın, at kuyruklu, puantiyeli önlüklü bir kadın geliyor.

"Merhaba," diye şarkı söylüyor, "Ben Doktor Anderson. Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Violet Coulter?"

Violet başını sallar.

"Bu babam mı?" Dr. Anderson soruyor.

"Evet. Ben onun kocasıyım. Neler oluyor? Doktor sen misin? Stajyer değilsin, değil mi?"

"Ben bir doktorum, evet." Kadın neşesini kaybediyor ve artık sahte bir gülümsemeyle cevap veriyor. "İdrar tahliline göre hamilesin Violet. Tebrikler."

Violet gözlerini kocaman açmış, "ama "yı bekliyor. Ben de yapıyorum.

"Ama," diye devam ediyor doktor, "bir araştırma yapacağız. Neyin ne olduğunu değerlendirmek ve görmek için ultrason ve kan tahlillerinizdeki seviyelerle ilgili cevapları bekliyoruz. Tarihleriniz nedeniyle, iyi bir görünüm elde edebilmemiz için vajinal ultrason olması gerekecek. Rahim ağzının kapalı olduğundan emin olmalıyız. Eğer öyleyse, endişelenecek bir şey olmayabilir. Bu oldukça

yaygındır ve tarihlerinize göre muhtemelen sadece implantasyon kanamasıdır. Bunu zaman gösterecek. Ancak rahim ağzı açıksa, üzülerek söylüyorum ki bu düşük yapmanın yakın olduğu anlamına gelir ve-"

"Bunu durdurmak için ne yapabilirsin?" Talep ediyorum.

Violet'in gözleri korkudan kocaman oldu. Ve bundan nefret ediyorum.

Ona doğru ilerliyorum ve kolumu omuzlarına doluyorum. Gömleğimi kavlıyor ve beni itmek üzere olduğunu düşünüyorum ama onun yerine bana tutunuyor.

"Her şey yolunda görünüyorsa, Menekşe'yi dinlendirin, sakın olun ve bir şey olmamasını umun. Düşük tehlikesi yaygındır,

Maalesef korkutucu ve eğer rahim ağzı kapalıysa ve kan tahlillerinde görmemiz gerekenleri görürsek, muhtemelen Endişelenecek bir şey yok. Rahim ağzı açıksa yapılabilecek bir şey yoktur. Garantisi yok, ancak tarihleriniz doğruysa ve dönemleriniz oldukça düzenliyse, bu büyük olasılıkla implantasyon kanamasıdır. Sadece biraz kanama olduğunu söylemişsiniz.

kan." Violet

başını sallar.

"Hamileyken biraz kan bile korkutucu olabilir; sizi çok iyi anlıyorum. Buraya gelmek iyi bir fikirdi," diyor doktor.

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum ve boştaki elimle Violet'in ellerinden birini gömleğimden ayırıp kendi elimde tutuyorum. Onu öpüyorum ve gözlerimin içine bakarak ne hissettiğimi yüz ifademle anlatmaya çalışıyorum. Empati. Korku. Umut.

Korkmuş görünüyor. Dehşete düşmüş. Sandalyeyi ona yaklaşabildiğim kadar yaklaştırıp oturuyorum ve elini tekrar öpüyorum.

"Her şey yoluna girecek, bebeğim. Tamam mı?"

Hıçkırıklarını tutmak için verdiği mücadeleden dolayı titrediğini söyleyebilirim. Elim başının arkasına doluyorum ve ağzımı başının tepesine götürebilmek için

onu biraz çekiyorum.

Karıma daha fazla yalan söylemediğimi umarak, "Her şey yoluna girecek," diye tekrarlıyorum.

"Seni birkaç dakika içinde görüntüleme odasına götürüp bazı cevaplar alacağız, tamam mı?" Dr. Anderson soruyor.

Kalkıyorum.

"Geliyorum," diye duyurdum.

"Kesinlikle," diye kabul ediyor ve perdeyi açıyor. "Sadece bir dakika."

Bir dakika geçmeden, önlüklü iki adam yanımıza geliyor ve Violet'in yatağının kenarındaki düğmelerle oynuyorlar. Ceketlerimizi, Violet'in çantasını, ayakkabılarını ve giysi paketini alıyorum, sonra onu başka bir odaya götürene kadar birden fazla koridorda ilerliyoruz.

Pembe önlüklü yaşlı bir kadın eldivenlerini giyiyor ve Violet'e iç ultrasonu anlatmaya başlıyor. Makineye bağlı bir skopun üzerine prezervatif taktığında kıldım.

Violet'in yatağının yanında durup karımın elini tutuyorum, o da battaniyenin altından gelen izinsiz giriş karşısında irkiliyor.

Kendimi güçsüz hissediyorum ve bu da duvarları yıkmak istememe neden oluyor.

"Sakin ol baba," diye azarlıyor yaşlı kadın, bana ters ters bakarak. "Karın için sakinleştirici bir güç olabilirsin ya da tam tersi olup durumudaha da kötüleştirebilirsin. Stres en son

bu anne adayının ihtiyacı olan şey."

Babacığım. Sikeyim.

Ciğerlerimi boşaltıyorum ve kendimi sakinleştirmek için bir nefes alıyorum.

İçime çekiyorum, sonra tekrar boşaltıyorum ve elimi sıkıca kavrayan karıma bakıyorum, o da monitöre bakıyor, görüntüsü benim için hiçbir anlam ifade etmeyen bir monitöre.

Bir dakika sonra, pembe önlüklü kadın Violet'in battaniyesinin altından prezervatifi makineden

ıkarır ve bir çöp kutusuna atar.

"Hemen

döneceğim." "Ne?"

Talep ediyorum.

"Bir dakika, Bay Coulter."

Tırnaklarını yiyen ve hâlâ monitöre bakan Violet'e bakıyorum.

"Her şey yoluna girecek," diye onu

temin ediyorum. Sertçe yutkunuyor,

hiçbir şey söylemiyor.

Dr. Anderson bir sonsuzluk sonra geri döner ve ellerini kavuşturur. "Henüz erken ama her şey yolunda görünüyor.

Rahim ağzın kapalı,

Bu iyi haber. Kan tahlilleri geldi ve HCG seviyeleri erken gebelikle uyumlu, bu yüzden tebrikler, hamilesiniz ve tarihlerinize göre her şey yolunda görünüyor." Gülümsüyor.

Violet nefes veriyor. Ben de öyle.

"Komplikasyonların ortaya çıkmayacağına dair bir söz yok, ancak bunu söylemek için henüz çok erken, yine de endişe verici bir şey görmüyoruz. İmplantasyon kanaması olabilir ama bazı kadınlar

sadece biraz lekelenme var. Biraz sakın olun ve kanama devam ederse, ağırlaşırsa veya kramp girmeye başlarsa, bu bir alarm nedeni olabilir. Aile doktorunuza gittiniz mi?"

"Henüz değil," diyor Violet.

"Yapacağı tek şey size şimdi söyleyeceklerimi söylemek olurdu. En geç on iki haftalık gebelik için randevu alın. Tarihlerinize ve laboratuvar sonuçlarınıza göre şu anda yaklaşık beş buçuk haftalısınız. Size bir rapor göndereceğiz. Doğum öncesi vitaminlerine başlayın."

"Çoktan yaptım."

"Mide bulantısı veya kusma yaşıyor musunuz?"

"Dün ve bu sabah çok kustum. Ve bu gece yine."

"İster inanın ister inanmayın, bu iyiye işaret. Her şeyin olması gerektiği gibi gittiğinin bir işareti. Hormon seviyelerin konusunda hiç endişelenmiyorum. Eğer zihninin içiniz rahat olsun, birkaç hafta içinde doktorunuzu görmeye gidin; kalp atışlarını tespit edebilecek ve ilk ultrasonunuzu planlayabileceklerdir. Stresi en aza indirmek her zaman iyi bir yöntemdir.

şey." Gülümsüyor. "Sorusu olan varmı?" "Sanmıyorum," diyor Violet.

"Teşekkür ederim," diyorum.

Başını sallıyor. "Hemşireniz birkaç dakika içinde taburcu belgeleri ve sorularınıza yardımcı olacak bir broşürle birlikte burada olacak. Size iyi şanslar. Mide bulantısı nedeniyle yemek yiyemezseniz çok fazla endişelenmeyin. Susuz kalmayın.

ve şu vitaminleri al. Bunların hepsi ilk üç aylık dönem için olağan şeyler."

"Teşekkürler," diye nefes alıyor Violet.

Menekşe

Hastanenin otoparkından çıkarken, "Sanırım beni büyükbabama götürürsün," diyorum. Saat on bire geliyordu ve belli ki annem, babam ya da Cody şimdiye kadar onu eve götürmüşlerdi.

"Burada seni üzmeye çalışmayacağım. Daha fazla stres senin için istediğim en son şey, kesinlikle en son şey, ama ben öyle düşünmüyorum. Seni eve götürüyorum."

"Killian-" Ben başlıyorum.

Beni durdurmak için bir parmağını kaldırdı, sonra eli Direksiyonu o kadar sert kavriyor ki parmak eklemleri bembeyaz olmuş. "Benimle tartışma, Violet. Seni götürüyorum.

ve ben sana bakıyorum. İkinize de ben bakıyorum."

Boğazım tıkanıyor, aynı zamanda kalbim hem onun sözlerine hem de onları söyleme biçimine karşı alevleniyor.

Kırmızı ışıktayız ve gözleri gözlerime çarptığında onlarda kararlılık ve duygu görüyorum. O kadar çok duygu ki, kelimeleri bile oluşturmamıyorum. Ya da tutarlı düşünceler. Ya da gözlerimi onunkilerden ayıramıyorum.

Kalın kalın yutkunuyor ve biz ışığın değişmesini beklerken ışığa bakıyor.

Sessizce oturup düşündüm.

En çok da suçluluk duygusu.

Kendimi bu kadar strese sokup sokmadığımı bilmiyorum. Bebeğimi tehlikeye atıp atmadığımı, bu kanamayı her halükarda geçirip geçirmeyeceğimi bilmiyorum ama ne olursa olsun bu bir uyandırma çağrısıydı.

Bu bebek benim önceliğim. Kendimi toparlamaya kararlıyım.
Şu anda Killian'ın tüm bu olaylara verdiği tepkiyi
anlayamıyorum. Çok ... çok çiğ geliyor. Her şey.

Beni yine taşıyor. Arabadan asansöre kadar yürümeme izin
vermiyor.

"Saçmalıyorsun," diye fısıldıyorum.

"Gülünç olacağım, tamam mı?" diye öğüt veriyor, sanki
daha fazla gülünçlüğü geleceğine dair bir uyarı gibi.

"Sadece arabanın tadını çıkar."

Neyse ki asansörde ya da koridorlarda kimse yok.
Ama onun huzurunda olmak yeterince zordu, asla
onun gerçek kucağında olmak. Evine döndüğümüzde beni
doğrudan yatak odasına götürüyor ve nazikçe yatağa
yatırıyor, sonra ayakkabılarımı çıkarıyor.

Gözleri sıvı yeşil ateş gibi. Ray'i bodrumunda bulduğumdan
beri onlara bakmakta yeterince sorun yaşadım.
Şimdi çok uzun süre yaparsam beni yakıp kül edeceklermiş
gibi geliyor.

"Hemen döneceğim. Sana içecek bir şeyler getireyim. Başka?
Yemek?"

"Evet, yemeğe ihtiyacım var," diyorum usulca. "Akşam
yemeğini kaçırdım. Ama kusabilirim. Adil bir uyarı."

"Hemen dönerim," diyor ve çantamı komodinin üzerine
bırakıyor.

Elimi uzatıp telefonumu çıkardım.

Annemden cevapsız arama. Sesli mesaj yok.

Ona bir mesaj gönderdim.

**Geceyi Killian'da geçireceğim. Seni ararım.
Yarın. Bana büyük bir iyilik yapıp büyükbabamı
arayabilir misin? Bu kadar geç mesaj attığım için
özür dilerim.**

Hemen cevap veriyor.

Anne: Sorun değil. Yarın beni ara. Umarım her şey daha iyidir. Seni seviyorum.

Killian birkaç dakika sonra dumanı tüten iki kase biftek ve pirinç kızartmasıyla geri döndü. Ve yemek çubukları. Işın kılıcı olanlar.

Kalkmak üzereydim ki bana bir bakış attı.

"Sadece bir çatala ihtiyacım var. Yatakta yemek çubuklarını denemeye niyetim yok."

"Ben bakarım."

Elinde peçeteye sarılı bir çatal, bir bardak süt ve bir şişe birayla döner.

Hiçbir zaman süt içen biri olmadım ve bunu bana hatırlattığı için neredeyse ağzımı bir gülümseme kaplayacaktı. Ama bunu durduruyorum ve bunun yerine içimi bir boşluk duygusu kaplıyor.

Ayakkabılarını çıkarıp yanımdaki yatağa tırmanıyor, kot giysili bacaklarını bileklerinden kavuşturup yemek için kasesini kaldırmadan önce televizyonu açıyor.

Yemeğe dalıyorum ve bir parça brokoli ile bir su kestanesi yiyorum.

"Bana ne zaman söyleyecektin?" diye soruyor ikinci lokmasını yuttuktan sonra. Yemek çubuklarını kullanmakta hiç zorlanmıyor.

İç çekiyorum.

İç çekişimi takip eden sessizlik ağır basıyor.

"Bilmiyorum," diyorum sonunda.

"Cezam mı?" "Ha?"

"Senden bir şeyler sakladığım için bir ceza mı? Benden de mi bir şeyler saklıyorsun? Önemli şeyleri?"

Omuz silkiyorum ve yemeğimden bir ısırık daha alıyorum.

İşaret parmağıyla uzun bir süre ağzına vurduktan sonra tekrar kâsesini karıştırıyor. "Seninle kavga etmeye çalışmıyorum ama bu acıtıyor Violet."

Kendi kâseme bakıyorum ama yaptığı her hareketin aşırı farkındayım.

"Neden bana bakmıyorsun?" diye soruyor. Omuz silkiyorum.

Çok fazla acıyor. Sanki sıcak bir demir yavaşça göğsümün ortasına batıyormuş gibi hissediyorum.

"Sana hiç söylemeyecek değildim. Ben sadece... Biraz geç kaldım ve..." Asılı kalmasına izin verdim.

"Ama sen biliyordun. Ve bana söylemedin." Birasından bir yudum alır.

"I..." İç çekiyorum.

"Eve döndün," diyor sözümü bitirmemi bekledikten bir dakika sonra. "Seninle ilgileniyorum. Bunu düzelteceğiz." Bira şişesini masaya koydu ve sanki yargıç tokmağı vurmuş gibi bir ses çıktı.

"Emin değilim-"

"Öyleyim. Bunu düzeltmemizin tek yolu senin burada olman, o yüzden buradasın. Yemeğini yedikten sonra sana bir banyo hazırlayacağım ve sonra uyuyacağız. Yarın daha çok konuşuruz. Arabanı alacağım ve işini arayıp ayrılacağını söyleyeceğim."

"Ha?"

Beni duydun der gibi pis bir bakış fırlattı. "Bahse girmek ister misin?" Sesimi yükseltiyorum ve ona ters ters bakıyorum.

O da ters ters bakıyor ve bu kalbimin sek sek oynamasına neden oluyor.

Vay canına. Kötü kelime seçimi, Violet.

Yüzüm alev alev yanıyor. Sıkılmış dişlerimin arasından "İşimi bırakmıyorum," demeyi başarıyorum.

"Sakin ol. Bunu yarın konuşuruz." Çene kaslarını esnetiyor ve sonra yemeğinden bir ısırık daha alıyor.

Çok yorulmuş. Ve duygusal olarak tükendim. Ve lekelenme için bir faktör olması ihtimaline karşı kendimi strese sokmak istemiyorum. Yapmak istediğim son şey bebeğe zarar vermek.

çünkü kafamı bir arada tutamıyorum. Yemek yemeye karar verdim. Şimdilik sadece buna odaklan.

Ye. Uyu. En azından bunu idare etmeye çalışacağım.

Çantamdaki doğum öncesi vitamin şişesine uzanmadan önce birkaç ısırık daha alıyorum, bir tanesini avucumda çalkalıyorum ve bir ağız dolusu sütle yıkıyorum. Garip ama sütün tadı bana güzel geliyor. İkinci bir yudum alıyorum.

Killian elini uzattı. Kafam karışmış bir şekilde bakıyorum. Benden vitamin şişesini alıp inceliyor.

"Kimseye söyledin mi?" diye soruyor, gözleriyle etiketi tarayarak. Başımı sallıyorum. "Henüz söylemedim."

"En azından önce bana söyledin. Planladığın için olmasa bile. Bitirdin mi? Pek bir şey yememişsin."

"Yiyebildiğim kadar yedim. Hiç iştahım yoktu. Muhtemelen kusacağım ama denedim."

"Sana bir banyo hazırlayayım." Hap şişesini komodinin üzerine koyar.

"Çok sıcak olmasın," diyorum. "Biraz kitap okudum ve çok sıcak banyo yapmamam gerektiğini öğrendim."

Yemek tabaklarımızı alıp gidiyor. Sonra geri döndü ve ana banyoya girdi.

Onunla orada karşılaştım. Kaşlarını çatmış. Ne yani, beni taşımasına izin vermek yerine içeri girmeme mi kızdı?

"Yavaş yürüdüm. Sakat değilim. Doktorun emrettiği yatak istirahatinde değilim."

"Hayır, bir sonraki emre kadar kocanızın emriyle yatak istirahatindesiniz."

"Saçmalama."

"Gölünç olmamı izle. Hiç sikimde değil."

Bana yaklaşıyor ve ben kaskatı kesilip ayaklarımıza bakıyorum.

Elini uzatıyor ve eli karnımda geziniyor - gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı kalkarken karnım aşağı iniyor.

Uzun bir süre derin derin bakıyor ve gözlerindeki duygu? Başka tarafa bakamıyorum.

"Bebeğimi doğuracaksın," diyor usulca, çok usulca, tüm öfke izleri kaybolmuş bir şekilde.

Bu durum boğazımın düğümlenmesine ve yutkunmaya çalışırken başarısız olmama neden oluyor. Çirkin bir hıçkırık çıkıyor.

Beni vücuduna doğru çekiyor ve elimde olmadan içine gömülüyorum.

Çenemi kaldırıp dudaklarını dudaklarıma değdirmeden önce bir süre öylece duruyoruz. Dudakları benimkilere yumuşak ve tatlı bir şekilde değişiyor ve sonra ağzı iki santim bile uzaklaşmıyor, gözleri gözlerimde geziniyor.

Uzun bir dakika boyunca yüzüne bakıyorum, bu da kendimi gerçekten bilinçli hissetmeme neden oluyor. Bu kadar yakından delici bakışlardan kaçınmak zor.

"Seni seviyorum," diyor. "Kendimizi düzelteceğiz. Düzelteceğiz. Bebeğimiz ve kendimiz için. Tamam mı? Bunu istiyorum. Seni istiyorum. Çok fazla, Violet."

Başımı salladım. "Bilmiyorum. Beni gerçekten incittin, Killian."

"Biliyorum. Biliyorum. Ve keşke... Keşke o acıyı geri alabilseydim. Ama bunu düzelteceğiz. Banyonu yap. Ben yatak odasındayım. İhtiyacın olursa beni ara. Ve dikkatli ol." Kapıyı birkaç santim açık bırakarak gidiyor.

Kollarımı, aslında kendimi kucaklıyorum, birkaç kez nefes verirken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Büyük nefes al, sığ nefes ver, tekrarla. Kalbimi yavaşlatmaya çalışıyorum.

Çok rahatladım, soyunduğumda başka kanama olmadı.

Küvet lavanta kokulu köpüklerle dolup taşıyor ve sıcaklık istediğim kadar sıcak değil, yani bu iyiye işaret. İçine giriyorum ve daha fazla sıcak su ekleme dürtüsüne direniyorum. Rahat edebileceğim kadar sıcak.

Burada uzanmak gerçekten iyi hissettiriyor. Bu banyo ev gibi hissettiriyor. Kısa bir süre geçmiş olmasına rağmen yatak odası da ev gibi. Ama hala inkar edemediğim bir his var. Acı. İnançsızlık. Hamile olmam bir şeyleri değiştirmiyor. Değiştirir mi? Değiştirmeli mi?

Eğer kendimi Killian'la kalmaya açarsam, Ray'le yaptığım gibi kendimi kaybetmiş mi olacağım? Doğru şeyleri söylediği için ona boyun eğip kendimi savunmayan ben mi olacağım?

Ray de hep doğru şeyler söylerdi.

Nasıl hissedeceğimi, ne yapacağımı bilmiyorum. Ona nasıl güvenebileceğimi de bilmiyorum. Kafamın içindeki o dırdırcı ses bana bir şeyler söylüyor - kötü şeyler, mesela, "Gördün mü! Seni senin için isteyemeyeceğini biliyordun. O sadece seni Ray'den almak istedi."

Onunlayken kendimi ne zaman güvende ya da seksi hissetsem

böyle hissetmeye hakkım yoktu. Sanki bir şeyleri çözemediğim için büyük bir ezikmişim gibi. Ve bundan sonra nasıl ilerleyeceğimizi bilmiyorum, özellikle de Ray'in o bodrumda kilitli kalmak.

Bildiğim bir şey varsa, o da kalbimi çok etkilediği. Doktor bize her şeyin yolunda göründüğünü söylediğinde gözlerinde gördüğüm rahatlama. Bana iyi olup olmadığımı sorduğunda Hamileliğini söylemeyerek onu cezalandırmak. Gözlerindeki kararlılık bana hamileliğiyle ilgileneceğini söylüyordu.

İkimizin de. Ben ve bebek. Karnıma dokunuşu ve bana sevgiyle bakışı.

Baloncukların içinde uyuşmuş durumdayım. Sadece uyuşmuş.

Çöp gibi uyuyorum, endişeyle doluyum.

Şu anda o kadar yorgunum ki gerçekten uyuyabilirmişim gibi hissediyorum.

Başımı daldırıyorum ve yüzüm hariç her şeyim suyun altında kalacak şekilde birkaç dakika yattıktan sonra doğrulup fırçalıyorum.

her şeyi lifimle temizliyorum. Küvetten çıkıp çabucak kurulduğımda, kendimi Killian'ın mavi bornozunu alışkanlıkla omuz silerken yakalıyorum. Kendimi otomatik olarak

Her zaman yaptığım şeyi. Yakayı burnuma yaklaştırıp içime çekiyorum, üzerindeki onun kokusu yüzünden o rahatlatıcı çekişe gömülüyorum.

Gömme dolaba yöneliyorum, yolda yanından geçiyorum; bir elinde bir şişe su, diğerinde bir bira şişesiyle yatak odasına geliyor. Üzerinde lacivert jarse uyku pantolonu ve AC/DC kolsuz tişört var.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor içkileri yere bırakırken, sonra bir dizini yatağa koyuyor ve kumandayı alıp rahatlıyor.

"Sadece giyiniyorum," diyorum. "Sonra da yatağa gideceğim."

Bir kucak dolusu uyku kıyafetiyle dolaptan çıktığımda, üzerimi değiştirmek ve yeni bir ped takmak için banyoya geri dönüyorum, böylece daha fazla lekelenme olup olmadığını izleyebiliyorum.

Nemli saçlarıma biraz bukle kremi sürüyorum ve Banyodaki çekmecedен en sevdiğim losyonu çıkardım. İtalya'dan almıştım ve cildim bunu özlüyordu.

Yatağın her zamanki tarafına döndüğümde, benim için oraya koyduğu suyu alıyorum ve kapıya doğru ilerlemeden önce cep telefonumu çantama koyup omzuma atıyorum.

"Nereye gidiyorsun?"

"Misafir odasına," diyorum.

"Hayır," diye reddediyor.

Yanıt olarak kaşlarım havaya kalkıyor ama o sadece bana bakıyor.

"O zaman oraya mı gidiyorsun?" Sonunda başparmağımı kapıya doğru sallayarak sordum.

"Hayır," diyor, sonra yatağa vuruyor.

Gözlerim doluyor ama daha onlar dolmadan bana doğru inanılmaz bir hızla ilerliyor ve beni kollarının arasına alıyor.

"Killian," diye ciyakladım.

"Violet," diye sesleniyor ürkütücü bir sakinlikle.

Şaka yapmıyor. Gülümsemiyor. Bunun üzerine atmaya hazır görünüyor. Ve ben yorgunum. Ve travmatize oldum. Şu anda kavga etmek istemiyorum.

Yorganı geri atıyor ve beni nazikçe yere bırakıyor, Çantamı omzumdan alıp yere koyduktan sonra yatağın etrafını dolanıyor, içine giriyor ve battaniyeyi ikimizin üzerine çekiyor. Lambasını söndürüp gözlerini televizyondaki haber programına diyor ve içkisinin geri kalanını bir dikişte mideye indiriyor.

Yenilmiş bir şekilde yastıkların üzerine uzandım, sonra sırtımı ona döndüm ve gözlerimi kapattım.

Bu yatak, büyükbabamın bebek odasındaki yirmi küsur yıllık yataktan yüz kat daha rahat.

Ve yastığım Killian kullanıyormuş gibi kokuyor. Ve bu koku benim favorim haline geldi. Bu düşüncenin gerçekliği kalbimi acıtıyor, ben yokken, Belki de yastığımın üzerinde uyuyup kokumu almaya çalışıyordur.

Acıya rağmen bir esnemeyi bastırıyorum ve gözlerimin kapanması bir dakikadan fazla sürmüyor. Televizyon kapanıyor

bizi sessiz karanlığa gömdü.

Battaniyeler değişiyor ve sonra beni kucaklıyor, elini pijama gömleğimin altından geçirip çıplak karnımda gezdiriyor.

Gözyaşlarım birikiyor, karanlığa bakarken gözlerimi yakıyor.

Dudakları omzuma değiyor ve o tuzlu gözyaşlarından biri kaçıyor.

şu anda onu uzaklaştırmadığım için zayıf mıyım?

"Sensiz uyumayı sevmiyorum," diye gürleyerek saçlarımı okşuyor ve tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor.

"Sensiz uyumak istemiyorum. Seni çok seviyorum. Ve bunu zaten seviyorum

Bebeğim. Her şey yoluna girecek. Her şeyin iyiden de iyi olmasını sağlayacağım. Sana söz veriyorum."

Biraz daha eğilip ağzımın kenarını öpüyor ve sonra arkama yerleşip karnımı okşuyor.

Yüzümden aşağı daha fazla gözyaşı yuvarlanıyor. Onları kollarımla siliyorum ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Ve mucizevi bir şekilde uykuya daldım.

21

Killian

Karımın korkunç kusma sesiyle irkilerek uyandım. Sanki çok sert kusuyor gibiydi. Saat sabahın beşi kırk beşi. Ve bu saat, dün gece bir haftadır uyuduğumdan daha fazla uyuduğum anlamına geliyor.

Kusmanın iyi bir şey olduğunu kabul etmek kolay değil. Doktor söyledi. Sesi içeride çok zorlanıyormuş gibi geliyor. Dışarı çıkıp buzdolabından biraz su alıyorum ve musluğun akma sesiyle geri dönüyorum. Yatağa gidip çantasından telefonunu alıyorum ve bu sabahın alarmini iptal ediyorum, sonra rehberine girip bir mesaj gönderiyorum Shara'ya kısa mesaj.

**Shara, bu Violet'in kocası. O hasta ve
Bu sabah gelemeyecek. Lütfen bu mesajı
aldığınızda arayın. Bu numarayı arayın.
Aramanızı bekleyeceğim.**

Yine kustuğunu duydum. Lanet olsun.

On dakika geçti ve yaklaşık beş dakikadır sessizlik vardı, ben de kapıyı çaldım.

Yanıt olarak inliyor, ben de açıyorum ve onu banyoda yerde yatarken görünce paniğe kapılıyorum.

"Violet!" Ona doğru koştum. "Neden beni aramadın?"

"Ben iyiyim. Sadece kusmadan duramıyorum, o yüzden burada kalacağım. Bir yastık alabilir miyim?"

Onu dikkatlice kaldırdım ve yatağa taşıdım. İtiraz etmiyor, sadece kayıtsızca yatıyor.

"Biraz su iç, bebeğim."

"Yatağa kusmak istemiyorum."

"Bir kova getireyim."

"Krakerimiz var mı? Krakerlerin yardımcı olduğunu okumuştum."

"Ben bakarım" diyorum ve hamile karım "krakerimiz var mı?" diye sorduğu için kendimi bulutların üzerindeymiş gibi hissederek yürüyüp gidiyorum.

Biz. Evet, biz biziz.

Kileri karıştırıp bir kutu çorba krakeri buluyorum ve onları ve bir temizlik kovaasını içeri getiriyorum. Ben içeri girdiğimde telefonla konuşuyordu.

"Henüz aileme bile söylemedim. Daha erken... Ben sadece Biraz korkuyorum ve bugün dinlenmek iyi bir fikir olabilir. Yine de buradan çalışacağım. Belki dizüstü bilgisayarımı kuryeyle gönderebilirsin?"

Kovayı komodinin kenarına koyduğumda gözleri bana dikildi.

"Ben alırım," dedim.

"Aslında Killian gelip dizüstü bilgisayarımı alabilir."

Ve sonra yüzü düşüyor, sanki patronu her ne söylediye iyi değilmiş gibi.

Telefona uzanıyorum.

Başını sallıyor. Yine de alıyorum.

"Shara? Ben Killian. Sanırım Violet sana dün gece yaşadığı korkuyu anlattı? Düşük tehdidinden?" I

Bu kelimenin ağzımdan çıkmasından nefret ediyorum ama bu kaltağın ciddiyeti anlamasını istiyorum.

"O yaptı. Hamilelik için tebrikler," diyor Shara ama bu çok yapmacık.

Violet telefonuna uzanarak, "Telefonu bana ver," diyor.

Onun yerine krakerleri uzatıyorum.

"Ofis 8:30'da açıldığında dizüstü bilgisayarını alacağım. Yine de konuşmak istiyorum."

"Ne ile ilgili?" Shara soruyor.

"Sadece Violet'in stres altında olmadığından emin olmak istiyorum. Onun Şirket, stresin asgari düzeyde tutulmasını sağlamak için mümkün olan her şeyi yapıyor."

"Not edildi. Aslında bir konuşmaya gerek yok, Killian. Eminim Violet ve ben bu konuda birlikte çalışabiliriz. Sizin için resepsiyonda dizüstü bilgisayarını hazırlayacağım."

"Sizinle yüz yüze konuşmak istiyorum."

Öfkelendi. "Tamam. Ama yoğun bir sabahım var." "Sadece bir dakika sürer. 8:30'da orada olacağım." Aramayı sonlandırıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Violet soruyor, yüzü kıpkırmızı. "Başka kanama var mı?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Sadece kusuyorum. Ne yapıyorsun?"

Rahat bir nefes alıp yüzüne dokunuyorum.

İrkildi. Nasıl hissettirdiğine rağmen bunu görmezden gelmeyi seçiyorum. "Hemen döneceğim."

"Neden patronumla konuşuyorsun? Bana cevap verir misin lütfen?"

"Herhangi bir stres altında kalırsanız, işi bırakacağınızı bildiğinden emin olmak için. Ve bu strese şirret patronun tarafından bok gibi muamele görmek." "O iyiydi," diye savunuyor Violet.

"Buna inanmıyorum. Onunla yüz yüze konuştuğumda nasıl olduğunu göreceğiz."

"Bu çılgınlık."

"Şşş. Dinlen. Biraz kraker ye. Suyunu iç."

"Ve bana susmamı söyleme," diye yaygara koparıyor ama sonra krakeri ısıtıyor.

Mutfağa gidip kendime bir fincan kahve alıyorum. Kahveyi yanımda getirip yatağın yanından masama doğru yürürken Violet öğürür gibi bir ses çıkarıyor.

"Şunu benden uzak tut," diyor burnunu tıkayarak. "Ha?"

"Bu." Elimdeki bardağı sanki dumanı tüten bir bok fincanıymış gibi işaret ediyor. "Bu iğrenç koku midemi bulandırıyor."

Kahveye bayılır. Kaşlarımı çatıyorum ve fincanı odadan çıkarıp yemek masasının üzerine bıraktıktan sonra dizüstü bilgisayarımı almaya gidiyorum. Kraker kutusunu yere bırakıyor ve başını yastığa koyuyor.

Yatağın kenarına oturuyorum ve yüzünü okşuyorum. Bir öpücük için eğildiğimde, nefesindeki naneyi yakalıyorum, gözleri kapanıyor ve kendini geri çekmeye çalışıyor.

"Dün gece tekrar yatağımda olmana bayıldım. Bir haftadır uyuduğum en iyi uykuydu." Dudaklarım onunkilere değdi ve geri çekildim.

Benden uzağa bakıyor. Bağırsak vuruşu.

"E-postalarımı okuyacağım, yemek masasından birkaç arama yapacağım, sonra da gidip dizüstü bilgisayarını alacağım."

"Lütfen patronuma kaba davranma."

"Ona hak ettiği şekilde davranacağım. Bakalım nasıl davranacak."

Öfkelendi. "İşime ihtiyacım var." "İhtiyacın yok," diye düzeltiyorum.

"İşimi istiyorum."

"Tamam," diyorum usulca ve eğilip önce alnına, sonra da elmacık kemiğine bir öpücük bırakıyorum. "Eğer öyleyse iyi davranacağım."

"Sanırım babamı arayıp beni büyükbabama geri götürmesini isteyeceğim. Yolda dizüstü bilgisayarımı da alırım."

"Hayır. Yapmayacaksın."

"Beni götüreceksin?" diye soruyor, benimle kavga etmeye hazırmış gibi görünüyor.

"Bu konuda kavga etmeyeceğim. Sen burada kalıyorsun. Babanı arayacağım ve ona Rover'ı aldıracağımı söyleyeceğim."

"Başka bir mahkum mu?" diye tersliyor, sonra hemen başka tarafa bakıyor ve yorumundan pişman olmuş gibi görünüyor.

"Gerekirse," diyorum ama sonra havayı yumuşatmak için gülümsüyorum. Ama işe yaramıyor.

"Hiç komik değil," diye kaşlarını çatıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, Biraz küstahlık yapmak ister gibi görünüyor ama yapmıyor. Uzanıp krakerleri alıyor ve ağzına bir tane daha tıktırıyor.

"Sana bir doktor randevusu ayarlamamı ister misin?" Ben sorarım.

Krakeri ağzında çiğniyor, yutkunuyor ve sonra "Ben yaparım" diyor.

"Birazdan dönerim. Akşam yemeği için özel bir şey almamı ister misin?"

"Lütfen benimle yemek hakkında konuşma." "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Başını sallıyor.

Menekşe

Bir başlangıçla uyandım. Killian bana doğru geliyor. Oturuyor ve alnımdan öpüyor. "Biraz uyudun mu? Hala Mide bulantısı?"

"Saat kaç?" Telefonuma bakarak soruyorum. Elimi uzattığımda yere düşüyor, o da eğilip alıyor ve ekrana bakıyor.

"Bir buçuk."

"Ha?" Oturmak için çabalıyorum ve biraz sallanıyorum.

Killian ellerimi omuzlarıma koyup "Oha!" diyerek beni sakinleştiriyor. "Oturum açıp işimi halletmem lazım. Nerede benim dizüstü bilgisayar?"

"Dizüstü bilgisayar yok. Oraya geri dönmeyeceksin." Gözlerimi kırptırdım ve sersemliğimi üzerimden attım. "Ha?"

"Resmen işin bitti. Siktir et onu. O sürtük seni strese sokmayacak."

"Whoa. Whoa, bekle. Benim için işimi bırakamazsın. Telefonumu ver." Elimi uzattım ve kolu havaya kalktı. Ulaşamayacağım bir yerde tutuyor, yüzünde sert bir ifade var.

Ağzım açık kaldı. "Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Unut gitsin. O bir sürtük ve seni strese sokmaktan başka bir şey yapmaz. Siktir et onu; işi de siktir et."

"Beni strese sokan sensin!" Ağlıyorum. "Telefonumu ver."

"Sakin ol."

"Ver şu lanet telefonumu!" Bağırıyorum ve sonra dizlerimin üzerine çöküp telefonu ondan almaya çalışıyorum. Telefon düşüyor ve birden sırtüstü yere kapaklanıyorum, o da tepemde beliriyor.

"Sakin ol ve beni dinle."

Ona homurdanıyorum ve sonra saçlarımı gözlerimden çekiyorum.

Hâlâ beni sıkıştırıyor. "O bir sürtüktü ve hıncını senden çıkaracak - bu çok açık. Kendini diğer erkek düşmanları ile ilişkilendiren bir erkek düşmanı. Ona ladanza'yı terk ettiğini söylediğinde arkadaşın oldu, değil mi?

Oraya gittiğimde kin doluydu ve ofise çabucak döndüğünüzden emin olmanızla ilgili yorumlar yaptı, çünkü çeyrek sonu geldi, şimdi çok sayıda doktor randevusu alacağınızı ve sizin için birini işe almak ve eğitmek zorunda kalacaklarını söyleyerek gözlerini devirdi.

Doğum izni. Öyle bir şey yoktu. O işe ihtiyacın yok; o stresle uğraşmanı istemiyorum."

"Bırak beni."

"Ona zaten söyledim, eğer geri dönersen ve onun saçmalıkları yüzünden sana ya da bebeğime bir şey olursa bir tutum sergileselerdi, hem davalarla hem de cehennem ateşiyile boğuşuyor olurlardı."

"Sen ne?"

"Evet. Cehennem ateşiy - Killian tarzı. Beni anladın mı?" Soğuk soğuk bakıyor.

Ağzım açık kaldı. Ağlasam mı, çığlık mı atsam bilemiyorum.

"Bunun söz konusu olduğunu bildiği için muhtemelen seni geri istemeyecektir."

Tükürdüm, "Onu tehdit mi ettin? Kim yapar bunu? Ne yani, onu Ray'le birlikte bodruma mı kilitleyeceksin? Benimle mi? Orada birkaç zindan daha inşa etmek için bir sürü oda var, değil mi?"

Gözleri kısıldı. "Bu hiç hoş değil. Ve sakın ol."

"Hoş değil mi? Hoş değil mi? Pff. Ve ne zamandan beri bir kadına sakın olmasını söylemek onu gerçekten sakınleştiriyor?" Ben huff.

Eğiliyor.

"Tanrım, arsız olduğunda çok seksi oluyorsun." Şaşkınlıkla irkildim. Ne oluyor lan?

Dudakları benimkilerle birleşiyor ve o beni öperken içimde garip bir şey dalgalanıyor.

Uyarılm
a.

İhtiyacı
m var.

Açlık.

Başımın arkasını kavırıyor ve dilini ağzımın içine sokuyor.

Yukarıdaki hislerden daha fazlası, hepsi öfkeyle örülüyor. Ve ne yazık ki, ben de onu öpüyorum.

Öfkeyle.

Birden sırtüstü yattım ve o da üzerimdeydi, ereksiyonu bana baskı yapıyordu. Bacaklarımı bile açtım. Bu da ne böyle?

"Seni çok özledim," diyor dudaklarıma karşı, parmakları saçlarıma dolanıyor, ereksiyonu mükemmel noktaya baskı yapıyor.

Kalçalarımı onunkilere bastırıyorum ve alt dudağını ısıırıyorum. Whoa. Whoa.

Nefes nefese itiyorum. "Hayır. Bırak beni. Bırak beni!"

Kalbim hızla çarpıyor ve yüzüm sıcak. Ve diğer yerlerim daha da sıcak.

"Telefonumu verin lütfen."

Bana uzatıyor, ağzında küçük bir gülümseme beliriyor.

Tuhaf duygulardan sıyrılıyorum. Bu da ne böyle? Beni bir döngüye soktu.

Ve sonra döngü öfkeye dönüşüyor. Şu an çok kızgınım. Ve bunun bir parçası da Killian'a işime karıştığı için kızgın olmak. Ve karnımı böyle şişirdiği için. Ben davranışına şaşırdım. Ve benim tepkim.

Gözlerim ekrana ve Shara'dan gelen mesaja takılıyor.

En kısa zamanda bana ulaşın ve gerçekten istifa mı ediyorsunuz yoksa bu sadece kocanızın öfkesinin alevlenmesi miydi bildirin. Bunu söylediğim için üzgünüm ama beni tehdit ettiğini size bildirmek zorundayım. Kendinizi iyi hissetmediğiniz için üzgünüm. Umarım iyisinizdir. Bugünkü iş için endişelenme, ben seni idare ederim. Yarın da evden çalışmak istersen, laptopunu kuryeyle gönderirim. Umarım bunu başarabiliriz. Sen değerli bir çalışansın ve ben seni arkadaşım olarak görüyorum. Müsait olduğunda beni ara.

Rahat bir nefes

alıyorum. "Ne?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve ekranı gösteriyorum.

Okurken burun delikleri açılıyor. "O bokunu koruyor dava açılması durumunda. Konuşmamızın tonu hiç de bu şekilde değildi, ancak o, kendisini haklı çıkarmak için tehdit ettiğimi yazılı hale getirdi."

"Saçmalıyorsun," diyorum. "Belki de ses tonu sana bir tepkiydi."

"Sahil evine gittiğin gün masanda olup olmadığını görmek için girdim ve Cammy'ye senin hakkında atıp tutuyordu. Sana karşı bir şeyler hissediyor. Kıskanç bir sürtük."

Homurdanıyorum ve yataktan

kalkıyorum. "Nereye gidiyorsun?"

diye soruyor.

"Bilmen gerekiyorsa işemem lazım," diye çıkışıyorum banyoya gitmeden önce.

Tuvalet kağıdı kaydığı için sildiğimde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve bakmaya çekiniyorum. Ama tatlı bir rahatlama, kan yok, sadece sıkıştırılmanın ve öpölmenin verdiği tahrik. Bu da utanç verici.

Ellerimi yıkayıp dişlerimi tekrar fırçaladıktan sonra soyunup duşā girmeye karar veriyorum.

Saçımı köpürtürken bir hareket gözüme çarpıyor ve dönüyorum. İçeri giriyor.

"Hayır, hayır," diye inkar ediyorum ve onu işaret ederek çıplaklığımı korumaya çalışıyorum.

"Ne? İki kişi için yeterince büyük." Sonra gövdeme baktı. "Üç." Gülümsüyor.

Sadece çıplaklığıma bakmıyordu, karnıma da bakıyordu. Henüz hamile gibi görünmüyorum tabii ki ama yüzündeki ifade beni büyük ve yuvarlak hayal ettiğini düşündürüyor. Ve yüzünde öyle bir gülümseme var ki, eğer bu kadar kızgın olmasaydım içimde kelebekler uçuşurdu.

Saçımdaki şampuanın geri kalanını hızla temizleyip yanından geçmeye çalışıyorum ama çıkışı kapattığı için beni kalçamdan yakalıyor. "Gitme." Yaklaşıyor, gözlerinde çok iyi tanıdığım bir bakışla başını eğiyor. Ne zaman benimle duşā girse, çıplak tenimdeki su damlacıklarını sayıyormuş ve her birine dilini değdirmek istiyormuş gibi bakıyor.

Arzu içimi kasıp kavuruyor ama bu hissi reddedip başımı sertçe sallıyorum. "Hiç sanmıyorum."

Suratını asarak beni serbest bırakıyor. Görmezden gelmeye çalışıyorum, çabucak bir havluya sarınıyorum, saçlarımla banyodan çıkıyorum sırılsıklam.

Mutfağa girdiğimde, telefon elimde, Shara'yı ararken başımı havluyla kuruluyorum.

Cevap veriyor.

"Shara, selam. Ben Violet. İşimi bırakmak gibi bir niyetim yok."

"Gerçekten mi?" diyor sert bir sesle, "Ona göre sağlığını için tehlikeli gibi görünüyor."

"Sana söylediğim gibi dün gece bir korku yaşadım ve o da aşırı korumacı davranıyor. Sabah bulantıları beni vuruyor ve dün geceki korkudan sonra bir ya da iki gün dinlenmek kötü bir fikir olmaz, sadece daha fazla lekelenme olmadığından emin olmak için. Ama dizüstü bilgisayarımı kuryeyle gönderirseniz çok sevinirim."

"Belki de en iyisi seni şimdilik ücretsiz izne ayırmak. Kendini daha iyi hissettiğinde değerlendiririz. Kocanızın tehditleri hafife alınmadı."

"Bekle. Yarın geleceğim. Masamda olacağım ve nasıl olduğuma bakacağım. Eğer çok fazlaysa, bunu konuşabilir miyiz?
o zaman?"

Derin bir iç çekti. "Dürüst olmak gerekirse, bu öğleden sonra İK ile durumunuz hakkında konuşmak için buluşacağım. Yasal olarak benimle aynı fikirde olabilirler - şu anda seni şirkette tutmanın çok riskli olduğu konusunda. Bizim için çalışmanız, durumunuz göz önüne alındığında şirketin çok riskli gördüğü bir sorumluluk olabilir. Ne kadar ilerlediğinizi sorabilir miyim?"

"Ben... beş ya da altı haftadır."

"Doğru," diyor küçümseyerek. "Yani sekiz ay bu ve sonra doğum izni. Ama zaten iş ve hamilelik arasında denge kuramıyorsun, bu yüzden açıkçası Violet, bu noktada iyi şeyler göremiyorum. Şirketin büyümemize yardımcı olacak zamanı ve enerjisi olan birine ihtiyacı var. Birleşmek üzere olduğumuzu duydum ve bu gelecek dönem için gerçek bir kargaşa ve baskı anlamına gelecek.
altı ay veya daha uzun."

"Vay be. Bekle. Ben işimi yapamayacağımı ya da hamileliğimi dengeleyemeyeceğimi söylemedim. Bir ya da iki gün evden çalışmak istedim çünkü bir korku yaşadım ve

doktor bana sakın olmamı söyledi. Dizüstü bilgisayarını gönderirseniz işimi buradan da yapabilirim. Bunu yapmamı istemiyorsanız, işe gelirim ama

"Günün büyük bir kısmını banyoda kusarak geçirebilirim."

Onu kızdırıyormuşum gibi iç geçiriyor. "Yarın gel ve konuşalım. O zamana kadar üst düzey yetkililerle konuşmuş olacağım ve işlerin ne durumda olduğunu göreceğiz."

"8:30'da orada olacağım," dedim.

"Tamam." Veda etmeden aramayı sonlandırır.

Ve Killian haklıydı. Tam bir sürtük gibi davranıyor. Nedense, mesajdaki tonu tamamen farklıydı. Kızını mı kolluyor?

Killian bana yaklaşıyor. Buzdolabına bakıyor, yanağımın içini çiğniyordum.

"Aç mısın?" diye soruyor.

"Seninle konuşuyor muyum

bilmiyorum." Kaşları kalktı. "Hayır mı?"

Onu görmezden geliyorum ve buzdolabına bakıyorum. Bir sürü seçenek var ama hangisini kustuğumda en az acıyacak?

İçimi çektim. "Yarın onlarla durumum hakkında konuşmak için işe gideceğim. Ama bunu benim için berbat etmiş olabilirsin, bu da sana bağırarak istememe neden oluyor, ama ben

Sinirlenmemek, bağırıp çağırmamak için kendimi zor tutuyorum ama inan bana mutlu değilim. Senin tehditlerin yüzünden beni artık takımlarında istemeyebilirler."

Omuz silkiyor. "Senin için daha iyi. Bu saçmalığa ihtiyacın yok."

Buzdolabını kapattım ve dönüp ona baktım. "Bana biraz hayatımda normallik. Beynimde bana eşlik edecek işkence dolu düşüncelerden başka bir şeye ihtiyacım var!"

İfadesi düşüyor ve bana doğru hareket ediyor, bu da kalbimi hızlandırıyor. Onu engellemek için ellerimi kaldırdım ama

işe yaramıyor ve beni kollarının arasına alıp ağzını alnıma dayıyor.

"O zaman oturup bunu konuşalım. İşin özüne inelim, bir plan yapalım ve sonra da ilerleyelim. arkamızda."

"Arkamızda mı? Nasıl? Sen hala hayatımdayken bunu nasıl geride bırakabilirim?"

Gözlerimin içine öfkeyle bakıyor. "Ben her zaman hayatında olacağım. Bebeğimi doğuracaksın."

Başka tarafa bakıyorum.

"Bu bebeği istiyor musun?" diye soruyor sessizce. Acıyla yutkunuyorum.

İşaret parmağını çenemin altına koyuyor, sonra gözlerimiz tekrar buluşsun diye eğiyor. Ve ben onun gözlerinde korku görüyorum.

İstemediğimden korkuyor. Onu hayatımdan çıkarmak için ondan kurtulacağımdan mı?

Bakışlarına kilitleniyorum, yüz ifadesinden acı duyuyorum ve neredeyse eridiğimi hissediyorum, bu acıyı uzaklaştırmak istiyorum.

Ama sonra beni kalçalarımdan tutup kaldırdı ve tezgâhın üzerine koydu.

Balayımızdan döndüğümüz gün. Ve bu anı beni mutlu etmeli, kendimden geçirmeli. Bunun yerine, ben nasıl kaydettiğini ve Ray için nasıl çaldığını düşündü.

"Bırak beni."

Beni kaldırıp ayağa kaldırıyor ve cevabımı bekliyor.

"Bu bebek burada. İçimde büyüyor. Bunu nasıl sorarsın? Dün gece orada mıydın? Ne kadar korktuğumu gördün mü?"

Yüz ifadesi netleşir. "Bana oldukça kızgınsın. Başka bir şey hissetmekten çok bana kızgın olup olmadığından emin değilim. Hadi

Bu işi hallet."

"Çözmek mi? Beni o tezgahın üzerine koydun ve İtalya'dan döndüğümüz gün aramızda geçen o anı, onu ne kadar sevdiğimi, ne kadar istediğimi düşünmek yerine, bunu ona nasıl gösterdiğini düşünüyorum! Eski sevgilim. Bodrumunda kurşun yarasıyla, dişleri dökülmüş,..."

İfadesi düşüyor ve beni tutuşu gevşiyor.

"Ve şimdi de dün gece burada kalmama neden oldun, bu da canımı acıtıyor çünkü şu anda senin yanında nasıl duracağımı bilmiyorum. Ve muhtemelen işime mal oldun. Bu işi nasıl yapacağım?

dışarı? Ve ben bunu nasıl çözeceğim? Eğer gitmesine izin verirsen, hapse girersin. Onu içeride tutarsan, bu da yanlış olur. Ve kesinlikle yapılacak en iyi şeyin bu sorundan kurtulmak olduğunu söylemeyeceğim, çünkü Ray bana ya da sana ne yapmış olursa olsun, cinayeti asla haklı çıkaramam. Peki bunu nasıl konuşabiliriz ve ben nasıl sakin kalabilirim? Sinirlenerek bebeğe zarar vermek istemiyorum ama kafamdaki her şey zaten bunu yapacak."

Uzun bir dakika boyunca bakıyor ve yüz ifadesini okuyamıyorum. Onu doğru okuyabildiğimden bile emin değilim.

Sözlerimi şöyle bitiriyorum: "Sana bir daha güvenebilir miyim bilmiyorum. Beni gerçekten sevdiğine inanabilir miyim, onu bile bilmiyorum."

Gözleri öfkeyle parlıyor. "Bunu sorguladığına inanamıyorum. İlişkimiz plastik ve yüzeysel miydi? Yoksa gerçek miydi?"

"Gerçek gibiydi," diye fısıldadım.

"Çok gerçektir." "Çünkü öyleydi.

Gerçek."

"Ama işte bu yüzden bu kadar acıtıyor. Yüzüme bakan gerçeği göremeyen bir ezik olduğum için mi gerçekmiş gibi geldi?"

"Kes şunu. Gerçeği mi? Gerçek şu ki, seninle evlendim. Çünkü hayatımı seninle geçirmek istiyorum. Doğum kontrol

haplarını attım çünkü seninle bir aile kurmak istiyorum. Sana söyledim.

Çünkü kocan olarak benim görevim seni korumak ve o sürtük seni strese sokacak, sana ve doğmamış çocuğumuza potansiyel zarar verecekti."

"Belki de yeni başladığının farkında bile değilsin. Benimle bir şey yaptın çünkü onu incitmek, beni yatağına aldığını, yzklerinin parmağımda olduğunu yüzüne vurmak istedin."

"Hayır." Elimi tuttu. "Gel otur."

Beni en yakındaki kanepeye çekti. "Ona olan nefretim sana olan sevgimden ayrı. Sana söyledim - ben Seni karanlıkta tutmak için elimden geldiğince bölümlere ayırdım çünkü istediğim son şey sana acı ektirmek."

"Düzenli olarak insanları incitir misin?" Ben soruyorum. "Hiç kimseyi öldürdün m?"

Gözleri yüzümü arıyor.

Hiçbir şey söylemiyor.

"ldrdn. İnsanları ldrdn. Aman Tanrım."

"Sakin ol."

"Ben sakinim. Bu şartlar altında olabileceğim kadar sakinim, yani..." Başımı sallıyorum, "Devekuşu olamam. Neler olup bittiğini bilmezsem, muhtemelen gerçeği duymak ve bununla yüzleşmeye çalışmaktan daha stresli olur."

"Bir kez."

Sertçe yutkunuyorum. Ve aval aval bakıyorum. Çünkü her ne kadar sorsam da, Cevabı duymak ve bunun evet olmasını kabullenmek beklediğimden daha zor.

"Bir keresinde birini ldrdm. Ama zarar verdiğim insanlar oldu. Gençken de emir altında birkaç kişinin canını yaktım."

"Mafyada olmadığını söylemiştin. Bu da açıkça bir yalandı."

"Bu konuda sizinle konuşamam ama mafyadan olmadığımı söyleyebilirim. Güçlü ve yeraltı dünyasıyla bağlantısı olan bir akıl hocam vardı. Dario'nun babası. Birlikte takılmaya başladıktan sonra beni davet etti ve kısa süre sonra Bay F'nin beynimi kurcalamak, neyle ilgili olduğumu anlamak istediği belli oldu.

Zaman içinde tavsiyelerde bulundu ve ardından hedeflerime daha çabuk ulaşmama yardımcı olacak bir teklifte bulundu. Başta kabul etmedim ama bu bir amaç için bir araçtı ve buna ihtiyacım vardı, benim için ve küçük kardeşimi her zaman ihmalkâr ve bazen de istismar edici olan yaşam koşullarımızdan kurtarmak için. Aklında net bir çıkış planı varken beni kabul etti. Hiçbir zaman bir çeteye katılmak ya da bir sendikanın basamaklarını tırmanmak istemedim. Onunla açık konuştum, o da geçici bir durumu kabul etti ve yoluma devam etmeme izin verdi - çoğu insan için yapmayacağı bir şeydi ve buna saygı duydum. Hem de çok. Annem öldürüldüğünde de birçok açıdan yanımdaydı. Bağlarım var ve gri bölgelerdeki ve organize suçla bağlantılı insanlarla bağlılıkları var, ancak ben günlük olarak bu dünyanın bir parçası değilim. Bununla birlikte, suç işlememiş insanları incittim.

İttifaklar ya da borçlu olunan iyilikleri geri ödemek için bunu hak edecek hiçbir şey yapmadım. Bunu bir politika haline getirdim.

son çare olarak şiddet."

"Ama siz öldürdünüz?"

Gözlerini kapatır ve iki elini öfkeyle saçlarında gezdirerek bir nefes verir.

"Bugün krakerden başka bir şey yemedin. Peki onları tuttun mu?" Yüzüme dokunuyor.

İrkildim.

Kaşlarını çatıyor.

"Killian... Konuşmak istediğini söylemiştin. Çözmek istediğini. Ama şu anda konuyu saptırıyorsun. Üzerime kapanıyorsun."

"Sana yük olmak istemiyorum. Kocan olarak benim görevim
seninle ilgilenmek, hayatını daha iyi hale getirmek."

"Peki karın olarak benim görevim bana yalan söylemek zorunda kalmaman için soru sormamak mı? Çünkü ben böyle yaşamak istemiyorum."

"Biraz yemek yiyelim ve sonra daha ağır şeyler hakkında biraz daha konuşuruz. Yemek yediğinden emin olmak istiyorum."

Buzdolabına gitti ve sandviç malzemelerini çıkardı. Biftek. Domates. Çeşniler. Peynir.

"Açıklığa kavuşturmama izin verin. Bu şekilde yaşamak istemediğim gibi, yaşamayacağım da" diye sesleniyorum.

Bize sandviç hazırlarken ellerine bakıyorum. Tabaklara koyuyor ve bana bir bardak süt getiriyor.

İfadesinden, yüzündeki ağırlıktan bana nasıl bir şeyler anlatacağını bulmaya çalışıyorsa.

Tabaktaki yemeğe temkinli bir şekilde bakıyorum. Midem gurulduyor. Gerçekten tekrar kusmak istemiyorum.

Killian

Sevdiğin kadının senin dokunuşunla küçüldüğünü görmek acı veriyor. Çünkü ilişkinizdeki her şeyi sorgulamasına neden oldunuz.

Eğer geri dönebilseydim, bazı şeyleri farklı yapar mıydım?

Eğer geri dönebilseydim, o pislik herife yaptığım şeyi yine yapardım ama çok daha dikkatli olurum, böylece asla öğrenmezdi. O

hoşuna gitmeyecek ama kendimi tanıyorum. Yaptığım şeyi yapmak zorunda olduğumu biliyorum.

Sonsuza kadar birlikte olacağımızı da biliyorum. Buna değeceğini biliyorum. Ve onunla birlikte ortaya koyduğum şeyi geri almak için gerekirse belimi kıracağım.

Bir süre önce yatakta bana verdiği tepki, ardından açıkça kendini azarlaması - onu kolayca okuyabiliyorum. İfadeleri açık bir kitap gibi ve bittiğimize dair herhangi bir sözün çelik gibi bir kararlılıkla gelmemesi gerçeği, doğrudan gördüğüm poker yüzüyle geliyor - beni seviyor. Beni istiyor. Sadece korkuyor ve incinmiş durumda. İhanete uğramış hissediyor ama ben yaptığım şeyi affedilemez bir ihanet olarak görmüyorum. Onu korumaya çalışıyordum.

Violet sandviçten aldığı ilk lokmayı yutar ve bir yudum süt içer.

Bir süre sessizce yemek yedikten sonra bana değil pencereden dışarı bakarak, "İşimi bırakmaya çalıştığına inanamıyorum," dedi.

Peçetemi tabağıma bırakıyorum. "İnan buna. Kimse sana kötü davranamaz. Buna izin vermeyeceğim."

Gözlerini deviriyor. Bugün çok küstahtı. Ve bu bir iyi bir şey. Asık suratlı ve ağlamaklı olmaktan çok daha iyi. Ve ben

Onu strese sokmaya çalışmıyorum. Sadece güvence altında olduğunu bilmesini istiyorum. İhtiyacı olmayan bir işte kötü muamele görmek zorunda değil. Maaş konusunda endişelenmesine gerek yok. Benim söz hakkım olursa kimse tarafından zorbalığa uğramayacak.

Uzun bir nefes alıyor, sonra bir ısırık daha alıyor. Sonra O yutkunuyor, ben konuşuyorum. "Sana kendimi kanıtlamak için ne yapmam gerekiyor?"

"Bilmiyorum. Ama belki gerçeğe başlayabiliriz. Her şeyle." "Bunu kaldırabilir misin?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Ama daha fazla yalanı kaldıramayacağımı biliyorum."

"Ama gerçek, Violet? Bunu istiyor musun yoksa benden olmadığım biri gibi davranmamı mı istiyorsun? Gerçeklerle yüzleşmeye hazır değilsen gerçeği isteme. Ben neysem oyum."

"Peki o kim?"

"Arkasına yaslanıp sikilmeyecek bir adam. İstediklerini elde etmek için kirli oyunlar oynamaktan çekinmeyen bir adam. Ve Violet... o adam seni istiyor."

Bana bakıyor, gözleri yüzümde geziniyor ve henüz bu gerçeklerle yüzleşmeye hazır olup olmadığını bilmiyorum.

Telefonu çalıyor ve büyüyü bozuyor. İkimiz de bakıyoruz. Susanna.

Yüzünü buruşturuyor ve ters çeviriyor.

Susanna Violet'in bebeğimi taşıdığını biliyorsa bana yardımcı olabilir. O pislik herifi şoklamakta tereddüt etmeyen kız, Violet'in benim cezalandırma yöntemime gösterdiği tepkiyi göstermeyebilir.

Belki o bile çok ileri gittiğimi düşünürdü. Çok ileri gittiğimi düşünüyor muyum? Hiç de değil. Aslında, şu anda onu yalnız bırakmak zorunda kalmadan ona erişebilseydim hoşuma giderdi. Şanslıyım ki ona ulaşamıyorum.

"Bunu kaldırabilir miyim bilmiyorum. Şu anda hiçbir şey bilmiyorum." Parmak uçlarıyla şakaklarına masaj yapıyor.

"Sen benim karımsın. Arkanda ben varım. Kimse bedelini ödemedi seninle uğraşmaz. Bu işler böyledir. Bir bok yemek zorunda değilsin, asla. Stresli, korkmuş ya da endişeli hissetmeni istemiyorum. Her türlü ağır ve pis iş benim yapacağımı bilmeni istiyorum. Bunu atlatacağız ve göreceksin... sen ve bebeğimiz benim önceliğimsiniz."

"Peki ya sen? Beni burada zorlamaya çalışıyorsun. Bu biraz bana bok yedirmeye benziyor, değil mi?"

"Seninle konuşmak istiyorum. Ben de bunu istiyorum. O pisliğe öcünü verdiğim için pişman olduğumu söyleyemesem de, seni bu hale getirecek kadar dikkatsiz olduğum için nefret ettiğimi bilmeni istiyorum.

geçen hafta herhangi bir yük taşıdığınızdan şüpheleniyordum. Aramızdaki güvene zarar verdiğim için. Sana karşı olan hislerimi ikinci kez sorgulamandan nefret ediyorum.

Çünkü bebeğim, onlar gerçek. Stresini atmak istiyorum, böylece bebeğimizi büyütebilirsin.

İhtiyacınız olan her şey. Maddi olarak, duygusal olarak, hepsi." "Peki ya Ray? Ona ne olacak?"

"Bunu konuşarak halletmek istediğini mi söylüyorsun? Bunu yapmak seni strese sokmayacak mı?"

"Buradaki çözümün ne olduğunu düşündüğünü bilmek istiyorum. Çünkü ben hiçbir şey düşünemiyorum ve bu beni strese sokacak."

"Görünüşe göre birkaç seçeneğim var. Ancak hepsinin işe yarayacağı garanti olmadığı için bu seçenekler daralıyor. Yüzde yüz garantili olmayan her şey benim için masanın dışında. Doğru bir şey olmadan bahisleri riske atmam. ihtimaller."

Alay ediyor. Evet, ifademdeki ironiyi anlıyorum ama bu konuda yorum yapma zahmetine girmeyin.

"İşe yaramayacak şey," diye devam ediyorum, "onu polise ihbar etmek

ve çenesini kapalı tutmasını umuyorum. Bunu yapacağına dair verdiği hiçbir söze inanamıyorum. Daha sonra benden intikam almaya çalışmayacağına dair bir şansım yok. Sözünün hiçbir anlamı yok."

Sütünü yudumluyor ve sandviçinden bir ısırık daha alıyor. Vücut dilini ve yüz ifadesini okuduğumda, aynı fikirde olmadığını biliyorum.

Devam ediyorum, "Bu sorundan kalıcı olarak kurtulabilirim. Ama sen bunu istemediğini açıkça belirttin."

"Peki geriye ne kaldı?" diye soruyor pencereden dışarı bakarak. "Onu süresiz olarak hapiste tutmak mı? Bu benim için iyi değil ve

Bu bilgi beni de suç ortağı yapar. Benimle bu yüzden mi evlendin, sana karşı tanıklık etmek zorunda kalmayayım diye mi?"

Şimdi alay eden ben oldum. Gerçi bu benim aklımdan geçmedi değil. Bunu söyleyip suları bulandırmaya zahmet etmiyorum çünkü sonuçta onunla hayatımın geri kalanını onunla geçirme arzusundan başka bir nedenle evlenmedim.

"Çünkü..." diye sesini yükseltiyor, "bu seçenek de benim için iyi değil."

"Onu bir yere gönderebilirim - yaşıyor ama sorunlara neden olur çünkü bunu yapması imkansızdır. Yine de orada hayatı kolay olmayacak."

Violet kaşlarını çatıyor ve gözlerimiz buluşuyor.

"Hapishane gibi bir yer var," diye açıklıyorum, "Bir tür çalışma kampı. Dışarı çıkamayacağı ya da dış dünyayla iletişim kuramayacağı bir yer. İnsanların olduğu bir yer Haddini aşarsa benden daha kötülerıyla uğraşmak zorunda kalır." "Aman Tanrım."

"Dürüstlük istediğini söylemiştin. Burada sana karşı dürüstlüğümün beni kışımından ısırmasını istemiyorum. Eğer sana her şeyi anlatacaksam, Violet, yüzde yüz dürüst olacağım ve

Bu ne anlama geliyorsa onunla başa çıkmak zorundasınız."

"Bununla başa çıkmak mı? Ne demek istiyorsun?

Dürüstlüğünüze kızmayacağıma dair söz veremem. Yaptığın şeylerin

yapılanlar beni üzmez. Bildiğim kadarıyla yaptığın şeyler beni zaten üzüyor. Üzülmek hafif kalır."

"Sandra zaten orada."

"Sandra mı? Ray'in annesi

mi?"

"İnanın bana, bulunduğu yerde daha iyi durumda. Aksi halde bir risk. Kötü bir geçmişi ve ağır bir bağımlılığı var. Onunla risk almayacağım."

Öfkelendi. "O ikincil hasar ve bu hiç hoş değil. Seni sikip atmadı. Tanrım, başka?"

"Bebeğim, henüz bilmediğin şeyler için koşulsuz af dilemiyorum. Bunun gerçekçi olmadığını biliyorum. Senden beni seçimlerimden dolayı kınamadan önce iyice düşünmeni istiyorum. Yaptığım şeyleri hesaplı kararlar verdiğim için yapıyorum. Ve inan bana, hayatımın aşkıyla geçirdiğim üç yılı hileli bir yazı tura oyunuyla kaybettikten sonra, artık eskisinden daha dikkatli hesap yapıyorum."

Bakışları kısa süreliğine yumuşuyor ve dudakları nemleniyor. "Yani? Dürüstlük," diye başlıyorum.

Başını sallıyor. "Kararları hesapladın mı? Sen hesaplanmış bir aldatmaca. Bana karşı. Ya bana söyleyeceğin şey, bundan asla geri dönemeyeceğimize karar vermemi sağlarsa?

Bu sonuca zaten varmadığımı söylemiyorum. Vardığımı da söylemiyorum. Hâlâ her şeyin etkisindeyim. Çok fazla şey var. Bu yüzden, burada dürüst olsanız bile, bunun her şeyin birdenbire çözüldüğü anlamına gelmediğini bilmenizi isterim."

"Seninle aynı seviyede olacağım ve onun kaderi hakkında fikir sahibi olacaksın ama güvenliğimiz konusunda son sözü ben söyleyeceğim ve senden bir anlaşma istiyorum."

Koltuğunda rahatsız bir şekilde kayıyor ama bir şey söylemiyor, ben de devam ediyorum.

"Her konuda yüzde yüz şeffaf olacağım ve sen de nasıl hissedersen hisset, kalmayı kabul edeceksin. En azından bu bebek doğana kadar benimle kalacaksın. En azından önümüzdeki sekiz ay boyunca sana bakmama izin vereceksin. Eğer bebek doğduğunda hala benimle bir gelecek göremiyorsan, her iki taraf için de faydalı bir alternatif bulmak için çalışacağız."

"Ne gibi? Seni terk etmem ve velayeti paylaşmamız ve senin de beni kilitlemeyeceğine söz vermen gibi mi?"

"Onun gibi bir şey," diye şaka yapıyorum.

Hata, çünkü bunun komik olduğunu düşünmüyor.

Bana kaşlarını çatıyor, sonra iç çekip gözlerini ovuşturuyor.

"Yoksa beni Ray ve annesini gönderdiğin yere mi gönderirsin?"

"Hayır bebeğim. Siktir. Sen o insanlarla aynı ligde değilsin."

"Seninle birlikte olmak istemesem bile mi?"

Elimde değil, ağzından çıkan kelimeler bile beni öfkeliendiriyor. Hayal kırıklığı.

"Daireler çizerek konuşuyormuşsun gibi geliyor, Killian. Ya senin şeffaflığını istemiyorsam? Ya bu işi şimdi bitirmenin en iyisi olduğunu düşünüyorsam?"

"Bu benim için bir seçenek değil," diye itiraf ediyorum. Kaşlarını çatıyor. "Ya ısrar edersem?"

"O zaman fikrini değiştirmek için çalışmam gerekecek. Bebeğim, burayı aldığımda gelecekteki karımı düşünerek aldım. I

Yatağımda, mutfağımda, hayatımda bana uyacak birini istedim. Burada kadınlarım oldu. Birkaç tane."

Gözleri kısıldı. Bundan hoşlanmaması hoşuma gidiyor.

"Ama hiçbirisi sığmadı. Kenya her bırakmaya çalıştığında Tampax ve diş fırçaları dışarı atılıyordu. Sana bu alanda bir kez bakınca anladım. O mutfağa sığdın. O tezgahlara. Güvertede gizemli bir kadınla o mutfakta ızgara yaparken gördüğüm hayallerde, sen bu alana girer girmez onun sen olduğunu anladım. Hatta bana evin mükemmel olduğunu ama balkonda bir ızgaraya ihtiyacım olduğunu söylediğinde de aynı şeyi söylemiştin."

Alarm sisteminin yanındaki duvar telefonu çalıyor. Bu, lobideki resepsiyonun telefonu ve sadece o masada biri giriş talebinde bulunduğunda çalıyor. Ve ben kimseyi beklemiyorum.

Cevap veriyorum.

"Öyle mi?" Bir elimi saçlarımin arasından geçirerek kırpiyorum.

"Bay Coulter? Jessa Carson sizi görmeye geldi," diye bilgi veriyor erkek sesi.

"Ona meşgul olduğumu söyle. Randevu alabilir."

"Bir dakika, efendim."

Hay sikeyim. O kaltağa ve zamanlamasına inanamıyorum.

"Bay Coulter, sizinle konuşmakta ısrarlı olduğunu söylememi istedi."

Siktiğimin rakamları.

"Onu orada tut. Ben aşağı geleceğim." Telefonu kapattım.

"Geri geleceğim."

"Kim o?" Violet sorar.

"Sadece Jag'ın kız kardeşi; geri döneceğim." Ona doğru gidiyorum ve onu alıyorum.

yüzünü ellerimin arasına aldı. "Olduğun yerde kal. Yemeğini ye. Sadece bir dakika sürecek." Dudaklarına bir öpücük

bırakıyorum.

Violet titriyor, ben de karşısındaki kanepenin arkasından battaniyeyi alıp üzerine örtüyorum, ağına bir öpücük daha konduruyorum, sonra telefonumu ve anahtarlarımı alıp kapıya yöneliyorum.

Çıkarken omzumun üzerinden baktım ve beni izliyordu. İçimi titreten bir hüzünle beni izliyor.

Jessa elinde üzerinde gümüş bir fiyonk olan metalik yeşil bir kutuyla lobide duruyor. Kirpiklerini kırıştırarak kutuyu uzatıyor.

Noel elfi gibi giyinmiş. Dar kırmızı elbiseli bir sürtük. Yeşil kürk benzeri bir şal, elf şapkası ve yüzünde parıltılar var.

"Merry Ho Ho, Pooky," diyor. "Neden beni yukarı göndermedin?"

Bu hatun kafayı mı yemiş ne? Bunun cevabını zaten biliyordum ama şimdi daha da açık.

"Hadi, Ho. Bundan daha iyisini biliyorsun. Davetsiz mi geldin?"

Kıs kıs güler. "Ha ha; çok komik. Önce kulüpleri aradım, Bunlardan birinde sana rastlamayı umuyordum ama herkes burada olmadığını söyledi. Ben de şansımı denedim ve..." Yüz ifadesi düştü. "Bu..." Başını sallıyor ve birkaç kez göz kırpmıyor, "Parmağındaki yüzük bir şaka mı?"

"Bu gerçek." Elimi esnetiyorum ve ışık alyansı parlatıyor.

Jessa açıkça görmesine rağmen inanamıyormuş gibi başını geriye atıyor.

"Ne zaman evlendin? Kiminle?" "Öfke mi?"

Gerçekten mi?"

Bana ters ters bakıyor.

"Sayıların açılışında Bayan Coulter olan kadınla tanıştınız," diyorum.

Kambur durur ve dengesini kaybetmek üzereymiş gibi duvara yaslanır. Drama kraliçesi.

"Şimdi, siktir git, olur mu?" Kocaman gülümseyerek ekliyorum. "Jagger biliyor mu?" Jessa soruyor.

"Ona söyledim."

"Bana söylemedi."

"Bu onu daha az gerçek yapmaz."

Jagger evlendiğimi duyurmak için aradığım birkaç kişiden biriydi. Tebriklerini ilettikten sonra tısladı ve ikiz kız kardeşinin öğrendiğinde inek olacağını söyleyerek homurdandı. Ben bununla ilgilenmedim. Jessa'nın ruh hali değişimleri hiçbir zaman benim sorunum olarak görmediğim bir şey olmamıştı - onunla yatarken de değildi, şimdi de değil.

"Kutuda ne var?" diye sordum. "İçinde haşlanmış tavşan yok, değil mi?"

"Sadece bir kutu." Kapağını kaldırıp boş olduğunu gösteriyor. "Alışveriş merkezindeki Noel Baba'dan aldım. Onun aksesuarlarından biri." Omuz silkiyor. "Akşamı birlikte geçirebileceğimizi düşündüm. Belki Noel'i de. Beni Vail'e falan götürürsün diye umuyordum. Hiçbir planım yok."

"Sen ve Jag genelde aile işi yapmaz mısınız?" Umursadığımdan değil.

"Jagger'ın sürtüğü beni Noel yemeğine davet etmedi, ben de belki Noel'i birlikte geçiririz diye düşündüm."

Kıkırdıyorum. "Ne yaptın sen? Bekle, hayır. Umurumda değil. Yukarıda bir işin ortasındayım, o yüzden gidiyorum. Mutlu Noeller ve Mutlu Yıllar, Jess."

Asansör düğmesine basıyorum.

"Evlenmek mi?" diye mızızlanıyor ve ayağını yere vuruyor.

Asansöre bindim.

"Tebrikler. Sanırım," diye mırıldanıyor ve kapının kapanmaması için son anda elini içeri sokuyor.

Genişçe açıldığında biraz hayal kırıklığı yaşıyorum. Eğiliyor.

"Eğer bundan sıkılırsan, beni aramaktan çekinme."

Dönüyor, diğer tarafa doğru kasıla kasıla yürüyor, belli ki yürüyüşüyle alay etmeyi umuyor. Ama gözlerim kapılar kapanmak üzereyken kasılarak uzaklaşan Jessa'nın kışığında değil. Gözlerim

Susanna Gagne masada, gözlerini bize dikmiş, olan biteni merakla izliyor, ben de elimi kapıya sokuyorum ve kapı tekrar açılıyor.

Menekşe

Kapı açıldığında, Killian yalnız değildir. Susanna onun arkasındadır.

Dudaklarım şaşkınlıkla aralanıyor ve ben daha tek kelime edemeden yanıma geliyor, kollarını bana doluyor.

"Günü kurtarmak için buradayım. Bize biraz şarap doldur ve bir yerlere kaç, Katil." Büyük çantasını yere bıraktı.

"Katil mi?" Mırıldanıyorum, yüzüm kızarıyor.

"Katil gülümseme. Katil karın kasları. Sadece... tam bir kadın katili. Ve o tamamen senin, seni şanslı sürdük."

Killian kaşlarını kaldırıyor ve Susanna'ya gülümsemeden önce gözleriyle beni süzüyor. "Beni kendi evimden mi kovuyorsun?"

"Buradaki küçük hanımefendiye çeki düzen vermemi istiyorsan, beni işimle baş başa bırakacaksın." Kapıya doğru eliyle işaret ediyor. "Hayır, bekle. Önce şarap."

Şarap duvarına gider ve bir şişe indirir, ardından dolaptan bir bardak alır.

"Giyinik bile değilsin," diyor bana bakarak. "Şuradaki ateşli aşık çocuk yüzünden dağınık olduğunu tahmin ediyorum, ama bana yardımımın gerekli olduğunu söylediğine göre, muhtemelen durum böyle değil."

Giyinik sayılırım. Bir eşofman giyiyorum. Ama eski ve yırtık pırtık ve muhtemelen makyajsız ve bugün hiçbir şey yapmadığım saçlarımla ılık bir çöp gibi görünüyorum.

Killian ona bir bardak kırmızı uzatırken, "Violet'in bardağı nerede?" diye sorar.

Killian'ın gözleri bana kayıyor ve kaşları havaya kalkıyor. "İçki içmiyorum," diyorum çabucak.

"Neden olmasın? Saat beşi geçti." "Ben..."

Kaşları havaya kalkıyor ve gözleri, dörtte üçü boş bir süt bardağının bulunduğu sehpaye sıçırıyor ve sonra gözleri parlıyor.

"Hamile misin?" diye soruyor. "Hamile," diye nefes alıyorum.

Ciyaklaması ve kollarını tekrar bana dolaması yaklaşık bir milisaniye sürüyor.

Killian'ın yüzü, en yakın arkadaşımın kucağında ezildiğimi görünce aydınlanıyor.

"Dün gece bir korku yaşadım, o yüzden biraz ağırdan alıyorum."

Ekliyorum. "Henüz erken ve kimse bilmiyor. Bu odadaki insanlar dışında hiç kimse. Bir de şirret patronum ama o başka bir hikâye."

Beni bıraktı, yüzünü endişe kaplamıştı. "Korku mu? Tamam, en baştan başlayalım. Sen... tebrikler. Ama git." Ona el sallıyor ve adamın omuzları eğlenerek sallanıyor.

"Ben gidip diğer odada biraz çalışacağım." Eğilip alnımdan öpüyor.

Hiçbir şey söylemiyorum.

Susanna ayağa kalkıyor ve adam doğrulur doğrulmaz kollarını ona doluyor.

"Tebrikler," diyor. "Çok iyi bir DILF olacaksın."

"Teşekkürler, sanırım," diyor. "Gidip kardeşimi arayacağım ve ona iyi haberi vereceğim. Sonra da seninkilere söylemeliyiz, bebeğim."

Gergin bir kahkaha attım. Bizimkiler. Tanrım, şu an çok bunalmış hissediyorum. Eğer dün Killian'ın tarafındalardı. Ona daha ne kadar destek vereceklerini hayal et. Annem havalara uçacak.

"Hayır. Henüz değil," diye fısıldadım.

Bana uzun uzun bakıyor ve sonra dönüp gidiyor.

"Tanrım, çok güzel kokuyor," diye düşünen Susanna, tekrar otururken kendini yelpazeliyor.

Susanna şarabını yudumlayıp onun gidişini izledikten sonra gözlerini bana çevirirken kendimi tutabilmek için elimden geleni yapıyorum. "Siz bir şeyleri çözmeye mi çalışıyorsunuz? Neler oluyor?"

Başımı sallıyorum. "Kafam allak bullak oldu."

"Ama hamilelikten memnunsun?" "Ben...

temkinliyim," diyorum.

"Neyden korkuyorsun? Kramp mı? Kanama mı?"

"Kanama. Ama çok az. Hastaneye gittik ve her şeyin yolunda görüldüğünü söylediler. Muhtemelen implantasyon kanamasıdır, ki böyle bir şey olduğunu bilmiyordum, ama eğer değilse, biraz dinlenmeli ve semptomlar."

"İstedğini fark etmen için onu kaybetme riski gibisi yok, değil mi? Sanırım hamilelik geçen hafta aranızın açılmasına neden oldu?"

"Bu uzun bir hikaye,

Suse." "Zamanım var."

"Ben sadece... ugh." Avuçlarımı yanaklarıma koydum.

"Paylaşana kadar seni şarapla dolduramamam çok kötü. Bil bakalım ne oldu? Sen paylaşana kadar ben kendime şarap dolduracağım." Kadehini bana doğru uzatıyor ve bir yudum daha alıyor.

"Ne düşünüyorum biliyor musun?" diye soruyor ve dizime bir tokat atıyor. "Bence kısa sürede çok şey yaşadın ve biraz durman gerekiyor," avucunu bana doğru itiyor, "nefes al," elini aşağı çekiyor, parmak uçları meditatif bir hareketle başparmaklarına vuruyor, "ve her seferinde bir gün al." Şarap kadehini yere bırakır ve her ikisini de kavrar.

Ellerimi. "Çok şey yaşadın. Çok şey, çok şey. Ve evliliğin zor olduğu söylenir. Bildiğimden değil, ama bu bir ayarlama, değil mi? Gerçek şu ki, DeathRay'den sonra iyileşmek için çok fazla zamanınız olmadı ve bu Killer ile çok hızlı evlendiğiniz anlamına gelmiyor, adam yüzyılın avı ve bunu kaçırmamalıydınız, ama muhtemelen O pislik surattan kurtulmak için gecikmeli tepkiler veriyorsunuz ve bunun hayalinizdeki erkekle mutluluğunuzun önüne geçmesine izin veremezsiniz. Danışmanlık almayı düşündün mü?"

"Kutsal olan her şey aşkına, lütfen ona Killer deme. Annemle konuşuyor muydun?"

"Dürüst olmak gerekirse, evet." Kıs kıs gülüyorum.

"Çünkü önemsiyoruz. DeathRay'de son durum nedir? Herhangi bir haber var mı?"

"Lütfen. Sorma bile," diyorum.

Omuz silkiyor. "Bu kadar yeter. Kahretsin, kocanın şarap zevki çok iyiymiş." Biraz daha şarap yudumlar. "Ve kadınlar. Aşağıda eski sevgilisini gördüm."

Sırtım düzleşiyor. Jessa.

Tamam.

Susanna eğiliyor. "Seksi bir Noel cini kıyafeti giymiş ve elinde bir hediye olan bir bomba. Kocanıza vermek istediği tek şeyin o kutu olduğunu sanmıyorum, bu arada, ne

demek istediğimi anladıysanız. Onun... kutusu." O bir
Gözleri yuvalarından fırlamış aşırı bir yüz ifadesi. "Ama ben

İçeri girdiğimde kız suratını asıyordu ve adam daha beni görmeden kıza fırça atmaya başlamıştı."

Bir nefes üfledim.

"Beni gördü ve hemen yukarı çıkardı" diye ekliyor. "Sana ne söyledi?"

"Onu görmezden geldikten sonra, sanki orada bedava parayla kaplı bir Noel tatlısı gibi durmuyormuş gibi tam olarak neye benzediğini ve beni gördüğünde yukarı gelmem için beni çağırdı, sonra bana onun eskiden kaçamak yaptığı biri olduğunu ve hiçbir zaman ciddi olmadığını, onunla ilgilenmediğini ve piyasadan çekildiğini söyledi.

Sürekli olarak. Ve sonra yukarı çıkarken bana yardımına ihtiyacı olduğunu söyledi.

Seni gerçekten sevdiğine ikna et." Etkili olması için elini göğsüne koyar. "Hey? Sende sahtekârlık sendromu mu var? Senden gerçekten hoşlanmadığını mı düşünüyorsun? Bu sadece korkunun konuşması, bebeğim. Ve o bozonun onca zaman beynine soktuğu saçmalıklar. Sen bir avsın. Güzelsin ve

Altın gibi bir kalbin var. Aynı zamanda beynin ve popon var, yemek pişiriyorsun, temizlik yapıyorsun, kendine iyi bakıyorsun ve erkeğine altın gibi davranıyorsun. Bir erkeği sadece elde etmek için değil, elde tutmak için de gereken her şeye sahipsin Violet. O yüzden, kafanın içinde sana mutlu olmanın güvenli olmadığını söyleyen o küçük şeytani sesi dinlemeyi bırakmalısın."

İç çekiyorum. Kahretsin, Killian. Herkesin bana karşı birleşmesini sağlıyorum. "Sana ulaşabiliyor muyum?"

Tekrar iç çektim.

Bana sarıldı. "Yoksa o güzel kaltak mı sana kendini Şüphe mi? Çünkü küpelerimi çıkarıp o kaltağa bir ders vereceğim."

"Hayır. Onunla bir ilgisi yok," diyorum.

"Tamam, sadece gelip seni görmek istedim. Annen dün gece burada kaldığını söyledi, ben de tereddüt ettim. Belki barışmakla meşgulsünüzdür diye araya girdim ama manikür için sizin mahallede olduğumdan şansımı denedim. Lobiden mesaj atacaktım, eğer meşgulseniz gitmeye hazırdım, ama işte oradaydı ve şimdi buradayım."

"Burada olmana sevindim."

"Anne olacaksın!" diyor ve bana tekrar sarılıyor. Ben de gülümsüyorum. "Evet."

"Tanrım, çok güzel bir bebek olacak. Gelmiş geçmiş en seksi Suse Teyze ile. Tırnaklarımı gördün mü?" Onları gösteriyor.

"Buraya gelmeden önce senin sokağın aşağısındaki yeni yeri denedim. Coraline doluydu."

Gülümsüyorum.

"Muhteşem." Killian

dışarı çıkıyor.

"İşte oradalar," diyor bana gülümseyerek.

"Kim? Nerede?" Susanna soruyor.

"Şu gamzeler." Eğildi ve ağzımın kenarını öptü. "Bunları özlüyordum."

Tepki vermiyorum. Tepki vermemeye çalışıyorum ama sanki göğsümde aniden yüz kilo ağırlığında bir yük varmış gibi hissediyorum.

"Umarım bir kız arkadaşın vardır. Onu ilk manikürüne götüreceğim," diyor Suse, sonra neşeleniyor. "Ya da erkekse, onu ilk dövmesine götüreceğim. Ve hey, harika şarap seçimi, Killer."

"Ona Katil demeyi kes."

"O zaman ona yumurtalıklarımı patlatmayı bırakmasını söyle." Gülüyorum.

Killian genişçe gülümseyerek Susanna'ya başını sallar. "Bu fırsatı değerlendirip birkaç saatliğine dışarı çıkacağım ve Kulüplerime sürpriz ziyaretler yapıyorum. Kalabilir misin, Susanna?"

İsterseniz geceyi misafir odasında geçirin. Sipariş verin biraz yemek, Gamzeli." Buklelerimden birini parmağının etrafında döndürüyor.

"Pijama partisi! Çok isterim," diyor Susanna, "Yarın iş için Vi'nin bir şeyini ödünç alacağım."

Yarın iş var. Ugh. En azından yarın Cuma. Yarın her neye benziyorsa onu atlatmam gerekiyor ve sonra bu hafta sonu dinlenebilirim. Ya da dene.

"Ama sohbet ediyorduk," diyorum ona.

Hayır, yaptığımız konuşmaya hazır değilmişim gibi hissediyordum ama kesinlikle konuşmamız bitmemiştir. Masada çok şey vardı ve çözüm yoktu. Sonuç çıkarmaya başlamamın bir yolu yok çünkü şu anda bir dizi konuda sallanıp duruyorum.

"Daha sonra döneceğim," diyor usulca ve beni tekrar öpüyor. "Ve konuşmamızı yarın bitiririz. Bu gece kız arkadaşınla rahatlamayı tercih ederim. Her şeyi çözeceğiz. Tamam mı bebeğim?"

Ona sıkı bir gülümseme verdim. "Sabah ofise gideceğim."

Gülümsüyor. "Rover'ınızı bu gece bıraktıracağım."

Susanna, "Burnumu pudralamalıyım," diyor.

"Sonra görüşürüz." Killian el sallayarak söz veriyor ve ben başka bir şey söylemeye fırsat bulamadan kapıdan çıkıyor.

Bu fırsatı değerlendirip büyükbabamı aradım ve o akşam yemek için ne planladığımı anlattım.

"Izgara balık ve salata istemiyorum. Arkadaşımla hamburger ve bira içmeye gidiyorum," diyor, "Annenin dün gece bana sunduğu o fiyaskodan sonra mı? Aynen öyle. Ben yiyeceğim. Yarın ızgara ya da buharda pişmiş bir şeyler. Orada mı kalacaksınız?"

"Açıkçası bilmiyorum," diyorum. "Ama sanırım öyle."

Başka seçeneğim olmayabilir. Kocam beni resmen kaçırdı.

"Tamam, başımızın üstünde yerin var, seni seviyoruz, bunu biliyorsun Violet. Ama orada çalışarak bunu çözersen, çözme şansın daha yüksek olur. Gitmek iyi değil kızgın yatmak. Farklı yataklarda uyumak daha da kötü. Büyükkannen ve benim mükemmel bir evliliğimiz olmadı ama her zaman denemeye devam ettik. İkiniz de denemeye istekli olduğunuz sürece.

Bir dene derim. Sana iyi davrandığı ve seni mutlu ettiği sürece. Seni o sarışın adamla olduğun gibi görmek istemiyorum. Hiç iyi değildi. Son birkaç aydır nasıl olduğunu tercih ederim."

"Teşekkürler büyükbaba. Seni haberdar edeceğim. Seni seviyorum. Yanımda olduğun ve beni rahatsız etmediğin için teşekkür ederim."

"Bunu biliyorsun. Ben de seni seviyorum, ufaklık. Hoşça kal." Telefonu kapattı.

Bana fikrini bu şekilde söylemesi bile sürpriz oldu. Killian'ı gerçekten seviyor olmalı.

Susanna geri dönüp mutfak tezgahına yöneldiğinde anneme sesleniyorum. Şarap şişesini tezgahtan kaldırırken şarap bardağını ağızına boşaltıyor.

Annem cevap vermeyince ona mesaj attım.

**Sadece kontrol ediyordum. Seni yarın ararım.
Sevgiler**

Sen.

"Her şeyden önce," diyor Susanna, "o güzel erkeğin sana dokunduğunda nasıl oluyor da fiziksel olarak böyle sızlanabiliyorsun?"

İç çektim. "Konuyu değiştirebilir miyiz lütfen?" Kaşlarını çatıyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum.

Susanna, "Dün gece bir randevum vardı ve oldukça harika geçti," diyor.

"Öyle mi? Beni bilgilendir."

Dikkat dağıtmak kulağa ideal geliyor.

"Yaparım. Hadi yemek yiyelim. Meksika yemeğı mi?"

"Mükemmel," diyorum ve yemek dağıtım uygulamama geçiyorum.

25

Killian

Susanna'nın ziyaretini bir fırsat olarak değerlendiriyorum. Bu gece dört lokasyonda da sürpriz gösteriler var. Ara sıra habersizce ortaya çıkmak, personeli tetikte tutuyor ve kalite konusunda rehavete kapılmamalarına yardımcı oluyor. Aksi takdirde Violet'i bu gece yalnız bırakmazdım.

İlk olarak Genesis'e uğruyorum, ancak ilk kulbmn işleyişı hakkında hiç endişem yok çünkü Alana'ya olan tüm güvenim. Otoparka varıp deri ceketimin iç cebinden telefonumu çıkardığımda Violet'ten gelen cevapsız bir mesaj görüyorum.

Gamzeler: Neden Susanna'ya burada kalmasını söyledin? Misafir yatağımız olmasın diye mi? Çünkü kanepede ya da yerde uyuyabilirsin. Biliyorum.

Alıngan.

Gamzeli: Ya da o benimle yatar, sen de misafir odasında kalırsın.

Bir cevap yazıyorum.

Ben: Sanırım ikimiz de misafir odasında uyumaya çalışırsam ne olacağını biliyoruz. Uyandığında hem seninle hem de en iyi arkadaşımla yatağa girmiş olacağım. Karım hala sahiplenici ve kıskanç mı hissediyor?

Hemen cevap veriyor.

Gamzeler: Haha. Çok komik. Sana bir burrito siparişı ettim. Bu hak ettiğini düşündüğüm anlamına gelmiyor.

Komik haha. Teşekkürler bebeğim. Sonra evde olurum. Bu gece 4 kulübe de sürpriz ziyaretler yapacağım. geç kalacağım.

Sanırım bunu ona eve gidip gitmediğimi merak etmesin, ladanza'ya zarar verip vermediğimi merak etmesin diye söylüyorum, her ne kadar bu düşünce cazip gelse de.

Violet mesajımı hemen okudu ama cevap vermedi.

Exodus'tan ayrılıyorum.

Bu gece şimdiye kadar ziyaret ettiğim üç yerden ikisinden memnun değilim. Gördüklerimin bazılarından memnun olmadığım için Sayılar müdürü Craig sabah bir telefon alacak

Kendisinin ortalıkta olmaması, personel sayısının az olması ve müdür yardımcısı Jose'nin kapanmak üzere olması da buna dahildi.

Perşembe geceleri haftanın en yoğun gecelerinden biridir.

Law'ın mutfağının durumunu beğenmedim, bu yüzden müdür Blake'e bu konuda isyan yasasını okudum.

Exodus'tan ayrılmadan önce telefonumu çıkarıp dairenin gözetleme uygulamasını kontrol ediyorum. Violet ve Susanna birlikte bir kanepede oturuyorlar. Susanna Violet'in ayak tırnaklarını boyarken Violet ayaklarını Susanna'nın kucağına koymuş yan yatıyor.

Vücudum kasılıyor çünkü Violet gözlerini eliyle siliyor. Kleenex. Gizlice dinlememeliydim, uygulamayı açmamalıydım bile, ama kendime engel olamıyorum.

"Artık bu konuda konuşmak istemiyorum," diyor Violet. "Söylemek istediğimden fazlasını söyledim."

"Bana her şeyi söyleyebilirsin. Her şeyi," diyor Susanna ona. İçimden bir ses. Violet ne dedi?

"Sanırım bekleyip görmemiz gerekecek." Violet omuz silkiyor. "Ama diğer şeylerin yanı sıra, onun aşırı sapık eğilimlerinin beni gerdiğini söyleyelim. Ona nasıl

güvenebilirim?"

Kıllandım.

"Evlilikte güven çok önemlidir. Yine de anlıyorum," diyor Susanna, fırçayı şişeye daldırarak, "Şeytanın avukatı?" diye soruyor.

Violet gözlerini devirir ve Susanna bunu yeşil ışık olarak kabul etmelidir.

"Bu kadar parası ve görünüşü olan bir adam Tabii ki seni araştırması mantıklı. İzini sürüp seni gözetleyecek. Göründüğünüz kişi olup olmadığınıza bakın. Bahse girerim servet avcıları Killian Coulter'ın tadına bakmak için kilometrelerce kuyruk oluşturmuşlardır."

Violet derin bir iç çeker ve sehpanın üzerindeki çay fincanına uzanır.

Susanna konuşmaya devam ediyor. "Evlilik sözleşmesi bile istemediği gerçeği, kızım? Bu sana bir şey gösteriyor, değil mi? Seni takip etmesinin, izlemesinin ve gözetlemesinin onu rahatlattığını gösteriyor. Ve kameraları çıkardığını söylemiştin."

"Onları işimden aldığını söyledi ama şu anda bizi izliyor mu bilmiyorum. Burada hâlâ kameralar olabilir."

Violet'in gözleri odayı tarıyor. Susanna'nınki de öyle.

"Şey, Hot Stuff, selam, eğer izliyorsan. Yakında döneceksen eve dondurma getir. Ben çilekli severim. İçinde çilek parçaları olanlardan olsun. Peki ya sen Violet? Dereotu turşusu? Ekstra kalın olsun mu?"

Violet parmağını ağzına sokarak sahte bir öğürme taklidi yapar ve sonra ikisi de güler.

"Lütfen beni tekrar kusturma. O burritolar büyük bir hataydı."

"Bunun için özür dilerim. Kulağa kötü geldi. Bebek burrito sevmez."

Tekrar hastalanmasından hoşlanmadığımı düşünüyorum ama aynı zamanda karımın bir dahi olduğunu da düşünüyorum. Onu takip etmemi kullanarak, Sorunlarımızın katalizörü olarak ona bakmak ve güvensiz davranmak, neden aramızın bozuk olduğuna dair kesinlikle geçerli bir argüman ve Susanna için yeterli bir açıklama olacaktır.

Pencerem çalındı. Jessa. Tanrı aşkına.

Orada gülümseyerek duruyor. Ne oluyor lan?

Telefonumu yüz üstü yolcu koltuğuna koydum ve camı birkaç santim indirmek için düğmeye bastım.

"Bir günde iki kez. Kader bu," diye selamlıyor ve ardından bir sigara üflüyor.

"Beni takip ediyorsan bu kader değildir."

Başını arkaya atıyor ve gülüyor. "Beni otelime götürecek bir taksi bekliyorum. İyi zamanlama. Onun yerine beni sen götürmeye ne dersin?"

"Siktirip gitmeye ne dersin?"

"Ah, Pooky. Bugünlerde çok ciddisin. Beni biraz gezdirir misin? Ekranında ne var?"

"Seni ilgilendirmez ve hayır. İlgilenmiyorum."

"Bayan Pooky nerede?"

"Yatakta beni bekliyordur herhalde," diyorum.

Ve içim acıyor çünkü beni beklemiyor. Benden korkuyor. Ama bu değişecek. Değişmek zorunda.

"Ekrandaki o değil miydi?" Yaltaklanarak nefesini içine çekiyor. "Bu kadar kısa süre sonra kendini Düğün mü? Çok üzgünüm, Pook."

"Siktir git, Jess." Camımı tekrar açtım ve oradan çıktım.

Gece yarısını biraz geçe Hukuk'tan çıkarken telefonum çaldı.

Alana arıyor.

Hoparlörden cevap
veriyorum. "N'aber?"

"Bu saatte aradığım için üzgünüm."

"Her şey yolunda. Bazı yerleri geziyordum. Eve dönmek
üzereyim. Ne var ne yok?"

"Jessa Carson bir saat önce geldi, zil zurna sarhoş ve seni
soruyor."

"Dediğim gibi, eve gidiyorum."

Onun oyunu ne? Az önce beni gördü. "Yüksek sesle
soruyorum."

"Siktir," diye mırıldandım.

"Yani... Tony ondan kurtulsun mu?"

"Evet. Öyle yap. Onu kaldığı otele geri götürmesini söyle.
Sadece Jag'ın kız kardeşi olduğu için, aksi takdirde sadece
onu atmasını söyledim."

"Yapacağım. Bye."

"Güle güle."

Yanına tırmandığımda Violet bana sarılıyor ve uzun bir
karanlık kıştan sonra güneş ışınları gibi onu içime çekiyorum.

Onu kollarımla sıkıca sarıyorum, ağzına erişebilmek için
çenesini yukarı kaldırmadan önce alnından öpüyorum.

Bunu yaparken, seksi bir ses çıkarıyor ve dizi uyluğumdan
kasıklarına doğru kayıyor ve sikimi uyandırıyor.

"Oh," diyor ve geri çekiliyor.

"Hayır, yapamazsın. Buraya gel." Onu kıstırdım ve ağzımı boğazına dayadım. Göğüs uçlarının gerildiğini ve göğsümü dürttüğünü hissediyorum. Evet.

Avuç içim kolundan aşağı kayıyor.

"Öldür," diye mırıldanıyor, sesi sinirli geliyor. Sesi sinirli geliyor ama kollarında tüyler diken diken olmuş ve sırtını kamburlaştırıyor.

"Çekip gitme. Sana sarılmama izin ver," diye rica ediyorum, sesim hırçın çıkıyor.

Vücudunun ne kadar sıkılaştığını görmezden gelmeye çalışıyorum ve elimi omzuna kadar götürüyorum, sonra tekrar aşağıya, belinde duraklıyorum, vücudunu kaydırmak için dizinin arkasını çekmeden ve onu doğrudan üstüme yaymadan önce. Elim kışının kıvrımından yukarı doğru yükseliyor ve sonra geceliğinden bir avuç alıp altına girmek için kaldırıyorum. Bu gece külot giyiyor. Hayal kırıklığı ama şaşırtıcı değil. Parmaklarımı içeri sokuyorum ve ıslak bir şekilde kaydırıyorum. Güzel. İç çamaşırı hantal hissettiriyor. Ve sonra yapışkan bir kapakla karşılaştım. Nedenini anladım. İç çamaşırının içine ped takıyor.

Yolculuğumu durduruyorum.

"Başka kanama var mı?" Ben soruyorum.

Bacakları sıkıca kapanırken başını salladığını hissediyorum. "Başka hastalanan var mı?" diye soruyorum.

"Burritolardan sonra," diye uyumlu bir şekilde cevap veriyor. Ve bir suçluluk duygusu hissediyorum, çünkü cevabın ne olacağını bilmeme rağmen bu soruyu sordum.

"Seni becermek istiyorum, Violet. Nazik olacağım. Seni becerebilir miyim?"

Yuvarlanmaya çalışıyor. Yapamaması için onu sıkıca kavriyorum. "Bebeğim," diye fısıldıyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum.

Tahrik oldu. Bunu hissediyorum. Neredeyse tadını

alabiliyorum ama konuşmuyor.

Yüzünü okşuyorum. "Sevişmeyi unut. Sadece seni boşaltmama izin ver," diye taktik değiştiriyorum.

"Killian," diye fısıldıyor. Ve sesinden bunun yeşil bir ışık olmadığını anlıyorum. Kırmızı gibi de hissetmiyorum. Sarı gibi davranacağım.

Onu dikkatlice sırt üstü yatırıyorum ve sonra dudaklarım aç bir şekilde boğazına yapışıyor, bu da bana tam istediğim tepkiyi veriyor.

Boğazını tatmamı çok seviyor. Güzel karım için anında uyarılma, ne zaman başladığımızı anlamam uzun sürmedi. Göğsüne doğru kemiriyorum ve o tutmuyor. ama aynı zamanda beni durdurmuyor. Sol meme ucunu hafifçe ısırıldığında sırtı eğildiğinde ışığın renginin değiştiğini anlıyorum.

Külotunu sürükleyerek çıkarıyorum ve yüzümü bacaklarının arasına gömüp tadına bakarken fırlatıyorum, bunu yaparken inliyorum çünkü bunu çok özlemiştim.

"Tıraş olmadım," diye fısıldıyor, sesinde panik var.

"Sanki iki sikim veriyormuşum gibi," diye cevap veriyorum ve klitorisini sertçe emiyorum ve sonra yüzümün bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum.

Tıraş olmadım. Çok sevimli. Ve benim. Hepsi benim. Sonsuza kadar benim.

Her iki avucumu da kalçalarından yukarı doğru kaydırıyorum, parmak uçlarım kaburgalarının üzerinde kayıyor, sonra her iki göğsünü de avuçluyorum, dilimi klitorisinin etrafında ve çevresinde aynı hareketi takip ederken başparmaklarımı tepelerin etrafında döndürüyorum.

Bir an sonra, her iki bacağını da omuzlarıma sarıyor ve her yerinden fışkıran tüyleri okşuyorum.

Açık olmasından, tepki vermesinden ve nefes alış verişinin hızından, eğilme şeklinden zaten bir doruğun eşiğinde gibi görünmesinden tam olarak yararlanıyorum. Yine dilimi ıslaklığında gezdiriyorum, meme uçlarını okşuyorum ve bunu kalçalarımı yatağa bastırarak yapıyorum.

Kaya gibi sertim ve onun içine girmeyi çok istiyorum.

Yine de hayatta kalacağım. Bu onunla ilgili. Düşünüyorum da, geçen günkü lekelenme yüzünden onunla yatmalı mıyım, onu da bilmiyorum. Bunu doktora sormamız gerekecek.

Bebeğimi taşıyor; bana bağlı. Ve bu tür prangalar fikri beni hiç bu kadar mutlu etmemişti. Karnının şiştiğini görmeyi, orada benim çocuğum olduğunu bilmeyi dört gözle bekliyorum. Bir oğul fikri. Bir kız. İkisi de.

Her birinden birkaç tane. Bunu istiyorum. Hepsini.

Parmaklarımla onu kızdırırken kalçasını öpüyorum ve sonra klitorisini yalıyorum.

Ve bir dakika geçmeden boşalıyor, ben onun ipeksi, sıcak amını yutarken bacakları titriyor. Güzel kızım gevşemeden önce usulca inliyor.

Dizlerimin üzerine tırmanıyorum ve önce karnına bir öpücük bırakıyorum, sonra daha yukarı çıkıyorum, ağzına erişene kadar daha fazla öpücük bırakıyorum, burada bir an oyalanıyorum çünkü öpücüğe katılıyor. Geri çekiliyor ve ben de yuvarlanıp odadan çıkıyorum.

Ona bir bardak elma suyu getirdim ve yanındaki masaya koydum.

Hâlâ sırtüstü yatıyor, kımıldamıyor, geceliği karnına kadar sıyrılmış. Bileği gözlerini kapatıyor. Geceliği çıplaklığının üzerinden aşağı çekmek için kaldırıyor.

Örtüyü üzerimize örtüyorum.

Yuvarlandı ve elini tereddütle elimden yukarı kaydırıldı. yumuşayan ereksiyon. Ve sanki eli titriyormuş gibi hissediyorum. "Sorun yok," diyorum. "Sadece seninle ilgilenmek istedim."

Bunu söylüyorum ama bunu gerçekten istiyorum. Kendini mecbur hissetmesini istemiyorum. Ama lanet olsun, bunu istiyorum.

Avucunu ağzımın üzerine kapatıyor ve sonra diğer eliyle birleşerek avucunu aşağı indiriyor. Ben rahatlıyorum ve onun

Parmak uçlarım uyku pantolonumun içinde kayboluyor. Artık titremiyor.

Beni serbest bırakıyor ve okşamaya başlıyor, yanıma sokulurken iki eliyle beni sıkıyor, yanağı gagamın üzerinde. Ağzım saçlarının tepesine yerleşti ve kolumu ona doladım, onu yakın tuttum, yumuşak, sıcak ellerinin sikimi çalıştırma hissinin tadını çıkardım.

Bir an sonra yer değiştiriyor ve vücuduyla sikimi sarıyor. Sikim memelerinin arasından kayarken bir eliyle okşuyor, sonra kollarını birleştirerek memelerini etrafımda sıkıyor ve aşağı yukarı hareket etmeye devam ediyor.

Yutkunmaya çalışıyorum, loş odada onun formuna bakarken güzel hisleri özömsüyorum, onu seçiyorum. Geceliğinin etekleri yatağa doğru kayarken seksi, çıplak, kalp şeklindeki poposu havaya kalkıyor.

Parmaklarım onun ipeksi yumuşaklıktaki saçlarında yolunu buluyor ve o da hayranlık hissi uyandıran bir şekilde elime sokuluyor. Bu beni şaşırtıyor ve taşaklarımın gerildiğini, yaklaşan orgazmın kıvılcımını hissederek bir yudum daha alıyorum.

Omurgamı tutuşturuyor. Adını söylerken karnımı kaplayarak göğüslerinin arasına dökülüyorum.

Sonra saçlarından bir avuç alıp ağzını öpebilmek için onu nazikçe yukarı çekiyorum. Geceliğini başından yukarı çekerek, göğsünden kendimi silmek için kullanıyorum. ve karnımı okşadıktan sonra onu kendime çekip dudaklarını tekrar usulca öpüyorum. O da beni öpüyor, dudaklar ayrılıyor,

Dili benimkine değiyor, dik meme uçları göğsümü okşuyor.

"Seni seviyorum," diyorum ona, sıcak, çıplak bedeninin bana karşı verdiği hissin tadını çıkararak.

Bir hıçkırık patladı. Hay sikeyim.

Siktir!

Titreyen bedenini kendime daha sıkı çekiyorum ve o ağlarken, kollarım ona sarılmışken onu tekrar tekrar öpüyorum.

"Seni incittiğim için çok özür dilerim. Seni o kadar çok seviyorum ki." Benim Sesim sert ve ben ağlayan biri değilim, hiç olmadım ama boğazıma oturan o uzaktan tanıdık hissi hissetmiyorsam ne olayım. Yutkunuyorum ve onu battaniyelerle olabildiğince sıkı sarıyorum, gözyaşları dökülürken onları öpüyorum.

"Seni sevmeme izin ver. Sana göz kulak olmama izin ver. Bizi düzeltmeme izin ver, tamam mı? Lütfen, Violet. Bana inanıyor musun? Seni ne kadar çok sevdiğime inanıyor musun? Seni incittiğim için ne kadar pişman olduğuma? Benim işim bu dünyadaki her şeyin ve her şeyin Seni incitmek ve tek yapmak istediğim bu. Her şeyi berbat ettim. Lütfen beni affet."

Bana cevap vermiyor.

Ama o da geri çekilmiyor.

Titremesi yavaşlıyor. Burnunu çekme sesleri azalıyor. Sonra benden uzaklaşıyor ve meyve suyunu içtiğini duyana kadar kendimi bok gibi, çirkinliğin içine batıyormuşum gibi hissediyorum. Birkaç yudum aldıktan sonra bardağı bırakıyor ve sonra tekrar kollarıma geliyor. Çünkü içeri girdi ve bana sokuldu.

İçimden şiddetli duygular geçerken dişlerimi birbirine kenetleyerek sıkıca tutunuyorum.

Asla ama asla gitmesine izin vermeyeceğim.

Menekşe

Telefonumun alarm sesiyle gözlerim açıldığında ilk düşündüğüm şey, kanıyor muyum?

Aşağıda bir şey oluyormuş gibi hissetmiyorum ama yine de endişeleniyorum. Dün gece Killian ağzını oraya soktuğunda da endişelendim. Ama

Belli ki yanlış bir şey yoktu, yoksa fark ederdi. Dün gece Killian'ın ağzı. Bu bir hata mıydı?

Telefona uzanmak için kollarından çoktan kurtulmuştum, bu yüzden çıplaklığımı gizlemek için üst çarşafı etrafımda sürüklüyorum, yüzüm utançtan yanarak odaya koşuyorum. O uyanıktı. Orada uzanmış banyoya gidişimi izliyor. Dün gecenin atılmış iç çamaşırlarını ve geceliğini almak için çömeliyorum.

Göz teması kurmuyorum ama gözlerini üzerimde hissediyorum, içimde bir şeyle yanıyor... Ne olduğunu bilmiyorum. Sahiplenme kelimesi aklıma geliyor.

Aramızda hiçbir şey çözülmemişken dün gece bunun olmasına izin verdiğim için utançtan yanıyorum. Nasıl çözülebileceğini bile bilmezken. Ve sonra gözyaşlarına boğulmadan önce ona mastürbasyon yaptım ve göğüslerini siktim!

Ama bana dokunduğunda hissettiğim duygu... Onu inkar edemezdim. Edemedim işte. Ve Suse'nin bana lobide Jessa'yı reddettiğini anlatmasını düşünmeden edemedim. Onu reddetmek zalimlik olurmuş gibi hissediyordum.

Sanırım bu yüzden karşılık verdim. Sayılır. Sanki o bizimle bağlantı kurmaya ihtiyacı vardı. Ama belki benim de vardı - bilmiyorum. Ona dokunmak doğru hissettirdi. Tamamen doğru. Onun kucağında olmak, onun kokusunu almak, onun

O seksi sesler, evimdeymişim gibi hissettirdi. Ve Tanrım, evimi özlemiştim.

Killian onu Atlantic City'ye gönderdiğinde Ray'den uzakta geçirdiğim bir hafta kendimi daha iyi hissetmemi sağladı. Killian'dan bir hafta uzak kalmak kendimi kaybolmuş hissettirdi.

Dün gece duygusaldı. Ve gerçektir. Ve bunun bir hata olup olmadığını bilmiyorum.

Dünkü pedi iç çamaşımdan çıkarıp çöpe attıktan sonra iç çamaşımı ve geceliğimi çamaşır sepetine atıyorum, ardından duşa giriyorum.

Su uykulu bedenime çarparken, önümdeki günü düşünüyorum.

Killian ve ben dünkü konuşmamıza devam etmeliyiz. Gerçekten ihtiyacımız var. Ama Suse ile ara vermek? Sanırım bana iyi geldi. Hayır, net değılim. Hayır, evliliğimin bir yalan olup olmadığını bilmiyorum. Ama belki de değıldir. Belki de ben

Killian'ın bana karşı olan hislerinin Ray'e olan öfkesinden kaynaklandığını düşünmekten daha çok bu yöne doğru eğiliyorum.

Ray.

Lanet Ray. Hâlâ başımın belası. Neden kefaletle serbest bırakılmadı? Neden annesi kefaletini ödediğinde kaçıp Killian onu yakalamadan önce çok çok uzaklara gidemedi? Neden hala benim için bir sorun olmak zorunda?

Hiç sorun olmayacak mı? O adamı öyle ya da böyle sonsuza kadar hayatımda tutmaya mahkum muyum?

Banyo lifiyle öfkeyle keselenirken hayal kırıklığımı vücudumdan çıkarıyorum.

Killian'ın arkamdan yaptıklarından nefret ediyorum. Yalanlardan. İşkencelerden. Bir başkasına işkence edebilecek biriyle sadece evli olmam değıl, ona delicesine aşık olmam da beni hayrete düşürüyor. Anlıyorum. Kızgındı, saldırmak istiyordu, ama aşırıya kaçtı.

Belki o da deliler gibi aşıktır, ama 'deliler gibi' kısmı ne olacak? Ve bunu arkamızda bırakmayı düşünürsem benim açımdan delilik mi olur?

O bodrumda gerçek yüzüme vurduğunda ilk tepkim, belki de kızartma tavaından doğrudan alevlerin içine girmiş olabileceğimdi. Ama şimdi? Şimdi biraz kafam karıştı.

Ama sonuç olarak, evlendiğim adamla aramda neler olup bittiği konusunda kafam karışık olsa da, Ray'in beni sevdiklerimden ayırmaya çalışması ve Killian'ın en iyi arkadaşım ile vakit geçirmemi düzenlemesi de dokunaklı ve beni çok etkiliyor.

Banyodan çıktığımda boş bir yatak görünce rahatlıyorum. Onun delici bakışlarıyla yüzleşme fikri beni tedirgin ediyor. Dolaba gidip iş için giyiniyorum, sanki bugün gündelik bir gün değilmiş gibi davranıyorum, sonra Susanna için siyah bir tayt ve tunik bir kazak alıyorum.

Killian beyaz kaslı gömleği ve siyah eşofman altıyla pembe mermer tezgâhta gülümseyerek dururken Susanna ona ödünç verdiğim pembe flanel pijamalarıyla tezgâhta oturuyor. Ama neredeyse tam olarak Killian'ın beni becerdiği yerde oturuyor.

Beni çektiği yerde. Ve şimdi cildim böceklerle sürünüyormuş gibi hissediyorum.

Suse büyük bir kahve kupasını dudaklarına götürüyor ve bana kocaman bir gülümseme vermek için çekip alıyor.

Kahve kokusu mu? Beni kusmak üzere mi? Ugh. Emin değilim.

"Günaydın," diye selamlıyorum, gözlerim Susanna'da. "Senin için birkaç kıyafet çıkardım. Gidip odana koyayım."

"İşte hayat bu," diye cevap veriyor, kocaman gülümseyerek. "Beyin bana kahve yapıyor, sen benim için kıyafet hazırlıyorsun. Siz ikiniz beni evlat edinebilir misiniz? Anneme söylemeyin."

Killian gülüyor ve sonra tezgâhın etrafından dolaşıp beni öpüyor, kollarını bana doluyor.

"Günaydın," diyor usulca boynuma doğru, tüylerim diken diken oluyor, "Bugün kahve ister misin?"

"C-kelimesi. Ugh."

Vücudu sessiz kahkahalarla sarsılıyor.

"Aslında, sanırım biraz yarım kafein denemek isteyebilirim. İçip içemeyeceğimden emin değilim ama sanırım biraz uyanmaya ihtiyacım var.

meyve suyu." Bunu göğsüne doğru söyledim ve sonra yüzüne bakmamaya çalışarak bir adım geri çekildim.

Tezgâhın etrafından dolaşıp kahvenin bulunduğu dolabı açıyor ve Vegas'a gitmeden hemen önce aldığım yarım kafeini kapıyor. Gece kahveleri için almıştım, böylece beni bütün gece ayakta tutmayacaktı.

"Kahveyi bırakmak mı? Ugh. Berbat bir şey. Şarabı bırakmak zorunda kalmak yeterince kötü," diyor Suse.

"İhtiyacım olursa güvenle biraz kafein alabilirim, yoksunluk hissi gerçek ama kokusu midemi bulandırıyor."

Buzdolabına uzanıp elma suyu şişesini alıyorum ve doğum öncesi vitaminimi alabilmek için küçük bir bardak dolduruyorum. Dün gece almayı unutmuşum.

Killian bana sırtlıyor ve gözleri parlıyor. "Tadı güzel mi?"

Kaşlarımı soru sorarcasına kaldırıyorum ve gözleri elimdeki bardağa takılıyor.

Elma suyu.

Evet. Orgazm sonrası içki tercihim. Yanaklarım alev alıyor.

Susanna seslenir. "Ben gidip duş alacağım. şu kıyafetleri alayım. Neredeler?" Tezgâhtan aşağı atladı, beni çok rahatlattı.

"Yatağın ucundaki bank. Dur sana misafir banyosu için bir şeyler getireyim. Orada saç kremi var mı bilmiyorum."

"Ben iyiyim. Çantamda seyahat boy eşyalarım var. Bu yüzden büyük bir çanta taşıyorum - her zaman bir gecelemeye hazırım.

Temiz bir çift külot ve en azından saç malzemelerimle." Göz kırıyor ve elinde kupasıyla fırlayıp gidiyor.

Killian bana seramik seyahat kupamı uzatıyor. Aroması bana doğru gelirken boğazımda asit kabarıyor. Kapağı sıkıca kapatıyorum.

"Belki birazdan," diyorum ve elma suyumun son yudumunu bitiriyorum. Nemli saçlarımı kulağımın arkasından düzeltiyor.

"Yani, bugün onlardan bir bok almayın. Tamam mı?"

İç çektim. "Keşke dün bunu yapmasaydın." "İstedini biliyorum. Ama bitti."

Ona pis bir bakış attım, kızgınlığım alevlendi.

"Pek çok şey yapıldı ve ilerlememiz gerekiyor, değil mi?" diye ekliyor.

Yutkunuyorum ve bir nefes veriyorum. "Her zaman bu kadar basit değil."

"Burada iş durumunuzla ilgili önemli olan tek şey, bir boka katlanmak zorunda olmadığınız bilmeniz. O işe ihtiyacın yok."

"Son kez söylüyorum, çalışmayı seviyorum."

"O zaman benim için çalış. Ya da çalışma. Kendi işini kur. Seni hangisi mutlu edecekse."

"Bugün işime gitmek ve onu kurtarmaya çalışmak beni mutlu edecek. Eğer bunu başarabilirsem. Orada dört yılı aşkın bir süredir çalışıyorum ve yaptığım işte iyiyim."

"Öyle olduğunu biliyorum."

"Bilmiyorsun, ama böyle düşünmen güzel." "Hayır, düşünüyorum; işinizde iyi olduğunuzu biliyorum."

"Bunu nereden biliyorsun?" Gözlerimi deviriyorum, çünkü şu anda boş iltifatlara ihtiyacım yok.

"Çünkü..." Arayışla yüzüme bakıyor ve sözlerini ölçüyor gibi görünüyor. "Tam şeffaflık - o gece ilk bağlantı kurduğumuzda, sana o pislikle üç yılını nasıl geçirdiğini anlamakta zorlandığımı söylemiştim."

Yeni bir ifşaatla karşılaşmaya hazırlanırken gözlerim açılıyor.

"Ben de seni araştırdım," diye itiraf ediyor. "Ve bunun bir parçası olarak ne tür bir çalışan olduğunuzu anlamak için işe alım görevlisi kılığında iş yerinizi aradım. Bunu kendim yaptım.

ve Shara ile konuştum. Seni kaybetmek istemedi. Muhtemelen bu fikir onun dikkatini çekmiş ve sana o zammı ve ikramiyeyi vermesine neden olmuştur."

Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. Ona kızsam mı yoksa teşekkür mü etsem bilemedim. Çünkü o ikramiye ve zam - Bunlar kendime olan güvenimi yeniden inşa etmemde etkili oldu.

Konuşmaya devam ediyor. "Benim fikrim mi? Bence şu anda burada sana zorbalık yapıyor çünkü o bir alfa dişi ve seni kendisine itaatkâr tutmak istiyor. Yeni bir adam buluyorsun, kendine güvenin geliyor. Yeni kıyafetler, yeni araba, parmağında büyük bir taş... Belki de artık seni bir tehdit olarak görüyordur.

Eğer ona karşı koyar ve orada çalışmayı sevdiğini ama buna ihtiyacın olmadığını söylersen, ya geri adım atacak ya da nerede durduğundan emin olacaksın. Ayrıca bu hafta biraz fazladan ev ödevi yaptım, bu yüzden birleşmek üzere oldukları bir şirket olduğunu ve sizin yaptığınız rolde bir bozo olduğunu ve

Tahminimce, sizi kaybedip o adamla uğraşmaya devam

etmektense onu kovmayı tercih ederler."

"Tam şeffaflık mı? Bir gün geç ve bir dolar kısa, Killian."

"Deniyorum Violet. Beni biraz rahat bırakabilir misin?"

İç çekiyorum. "Bana söylemediğin başka ne olduğunu sorabilir miyim?"

"Daha sonra. Daha sonra konuşuruz." Omzunun üzerinden koridora doğru bakar.

Kulağa uğursuz geliyor. Ama evet, Susanna'nın geri dönmesi uzun sürmez. Bir an önce gitmeliyiz ki Onu bıraktıktan sonra işe zamanında geldim.

"Ama Violet," diye devam ediyor, elimi tutup sıkarak, "Elinde iyi kartlar varmış gibi oyna, bebeğim. Ve öylesin de. Oradan çıkıp gidersen olacak en kötü şey

Bugün o iş olmadan, heyecan duyacağınız bir iş bulana kadar endişelenmeden başka bir iş aramanızdır. Sizin için doğru olanı bulana kadar bunu yapmak için zaman ayırabilirsiniz. İyi bir konumdasınız."

"Benimle yaptığın şey bu mu? Bütün aslar sendeymiş gibi mi oynuyorsun? Ya da bir kol dolusu asın varmış gibi mi?"

"Anlamı?"

"Her şeyden sonra hâlâ bizmişiz gibi mi davranıyorsun?" "Değil miyiz?"

Kaşlarımı çattım.

"Aslar değil. Sadece kupa kızı. Kalbimin kraliçesi.

Ben hâlâ senin kocanım. Benim için hiçbir şey değişmedi, gerçekten. Seni seviyorum. Seninle olduğum her gün seni daha çok seviyorum.

Sen benim zaten bildiğim şeylerle yüzleşıyorsun, ben ise seni nasıl incittiğimle yüzleşıyorum ve işte bu noktada pişmanlık duyuyorum. Ama sonuçta, biz hala biziz. Ve daha da fazlasıyız. Benim için her şey olduğunu öğrenmeden önce içine bir bebek yerleştirdim, ama şimdi? Sikeyim.

Geleceğimiz için çok heyecanlıyım. Seninle bir aile kurmak. Ciddiyim."

Sertçe nefes veriyorum. L kelimesini kimseye söylememiş biri olarak, bana söylerken hiç zorlanmadığı kesin.

"Gitmeden önce kahvaltı etmek ister misin?"

"Gitmeden önce kusmamı mı istiyorsun?" Geri dönüyorum.

Gülümsüyor. "Biraz hamilelik okuması da yaptım. Görünüşe göre birkaç ay içinde önüne gelen her şeyi yemek isteyeceksin."

"O kısmı dört gözle bekliyorum."

"Her şeyi dört gözle bekliyorum. Senin bok gibi hissetmen dışında." Parmaklarının tersiyle yanağımı okşuyor. "Ailene ne zaman söyleyeceğiz?"

Kaskatı kesildim.

"Bunu bir düşün. Gelecek hafta mı? Noel hediyesi mi? Sizinkilere Dünyanın En İyi Büyükanne ve Büyükbabası tişörtleri alacağız. Müthiş.

Cody ve Will için amca tişörtleri. Dün Will'i aramaya çalıştım ama ulaşamadım. Dario'nun dükkanında çalışmakla meşgulmüş.

Son zamanlarda aile. Muhtemelen yakında onunla buluşup yüz yüze söyleyeceğim. Tabii büyük açıklamayı Noel günü yapmamızı istemiyorsan?"

"İnsanlara söylemek için biraz erken. Çoğu insan ilk üç aylık dönem bitene kadar bu konuda batıl inançlara sahip. Ayrıca... Ben bile bilmiyorum-"

"Batıl inançlarım yok. Bunun olması gerekiyordu." Elini karnıma koyuyor, kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

"Bu gerçekleşiyor, Violet. Ve iyi olacağız."

Çok kararlı. Çok emin. Kendimi buna kaptırmak çok kolay olurdu. Vicdanımın ve şüphelerimin beni rahatsız etmesine izin vermekten çok daha kolay. Ama kolay olanı mı istiyorum, yoksa akıllı olmayı mı?

"Hazırlansam iyi olacak," diye mırıldanıyorum.

"Tamam." Beni öpüyor, sonra gözlerimin içine bakıyor ve burnumu öpüyor. "Senin de beni öpmeni özledim. Dün

gece çok güzeldi. Çok güzeldi." Bir öpücük daha bırakıyor

alnımı ve ardından karnımı tatlı tatlı okşadıktan sonra yanımdan kayıyor, beni orada sallanırken bırakıyor. Ona ve onun manyetik çekimine doğru sallanıyordum.

Killian bizi kapıdan uğurlarken, "Onunla görüştükten sonra beni ara," dedi.

Susanna ona el sallıyor ve asansöre doğru gidiyoruz.

"Tanrım, kızım... Eğer affedemiyorsan, onu alabilir miyim?"

"Eğer Killian'la birlikte olacaksan, ateşli veteriner ne dersin?" diye sordum.

Dün gece onunla ilk buluşmasının hikayelerini anlattı ve sesi aşık olmuş gibiydi.

Asansöre bindiğimizde düşünceli düşünceli dudaklarını kıpırdatıyor. "Veteriner umut vaat ediyor."

Gülümsüyorum ve düğmeye basıyorum, ona gerçeği söylersem ne diyeceğini merak ediyorum. Her şeyi. Suse ne yapardı benim Ayakkabı mı?

Mesele şu ki, yapamam. Kimseye söyleyemiyorum.

Bilgisayarımın olmadığı odamı bulduktan sonra Shara'nın kapısını çalıyorum. Kapıyı İnsan Kaynakları'ndan Celine açıyor.

"Violet," diye

selamlıyor Celine.

Midem bulanıyor.

Sonra Shara'nın patronu Frank'i ve Shara'yı görüyorum. Frank bana sahte gelen bir gülümseme yapııştırıyor. Shara manikürünü incelemeden önce bana bakıp sırtıyor. Ve iyi hissetmiyor. Sanki birazdan olacakları dört gözle bekliyormuş gibi.

Killian dün ona saldırdığı için çok kızgın ve bunun bedelini

ödemek üzereyim. Beni en çok uysal olduğum zamanlarda severdi.

kırıldı, güçlendiğimi gördü ve bundan hoşlanmadı, beni gördü Aşık olduğum için mutluydum ve bu yüzden benden nefret ediyordu. Ve son zamanlarda tekrar uysallaştığımı gördü ve boğazıma sarıldı.

"Güzel. Gerçekten buradasın," diyor Shara, sanki bunun olacağından şüphe ediyormuş gibi. "Hadi küçük toplantı odasına gidelim."

Kendimi hafif sarhoş hissediyorum ve bunu saklamak için elimden geleni yapıyorum.

Frank, "Nasılsın Violet?" diye selam verirken Celine bana sıkıca gülümsüyor.

"Bugün şu ana kadar iyiyim, teşekkürler," diyorum ve onları takip ediyorum, içten içe bunun iyi bir şey olmadığını biliyorum.

Boğazımın arkasında kusmuk tadı alıyorum ama resepsiyonun yanındaki küçük toplantı odamızdaki dört sandalyeden birine otururken yutkunuyorum.

Kovulmak üzereyim. Ve bu konuda kızgıyım. Gerçekten kızgıyım. Çünkü bunu hak etmiyorum.

"O zaman hemen işe koyulalım," diyor Celine. "Ekibimiz bir yeniden yapılanmayı planlamak için çok çalışıyor. Bir rakibimizi satın alma işlemini tamamlıyoruz ve sonuç olarak, pozisyon sayımızdan daha fazla personele sahip olacağız. Bu da bazı ilk personel kesintileri anlamına gelecek. Gereken becerilerin yanı sıra iş yapmanın maliyeti ışığında, yeni organizasyon şemamızın sizin pozisyonunuzun ortadan kaldırılmasıyla sonuçlandığını bildirmekten üzüntü duyuyoruz." Gülümsüyor.

Uygulandı. Bu onun işi, insanları kovmak ve bunu kişisel bir şey değilmiş gibi göstermeye çalışmak.

Ama bu kişisel bir şey.

"Beni hamile olduğum için kovuyorsunuz," dedim hemen. Ve tepkilerini görmek - üçünün de irkilmesi - kanımda bir şeyleri ateşledi. Öfke mi? Özgüven mi? Bilmiyorum, ama onunla gideceğim.

Celine mahcup görünüyor. Ağzı açılır ama önce Frank konuşur.

"Hayır," diye düzeltiyor Frank. "Hiç de değil. Ama senin ışığında

Hamilelik, yeniden yapılanmanın zamanlamasıyla birlikte gerçekleşiyor, bu sizin lehinize çalışıyor çünkü aksi takdirde alacağınız kıdem tazminatının üç katını ve Shara'ya göre tam olarak garanti edilmemiş olabilecek parlak bir tavsiye mektubu alacaksınız." Başını eğiyor ve beni küçümseyen bir tavırla süzüyor.

Frank nereden bilebilir ki? Zamanının büyük bir bölümünü golf sahasında gevezelik ederek ve sıvı öğle yemekleri yiyerek geçiriyor. Bunu söyleme dürtüsüne direniyorum. Onun yerine dişlerimi gıcırdatıyorum. Öfkelendim. Shara'ya öfke dolu bir bakış attım. Bana gülümsüyor ve omuz silkiyor.

Celine, Frank'e onaylamayan bir bakış atarak, "Bu bir beceri meselesi, kısa vadeli ihtiyaçlarımız ve masraflar söz konusu," diyor.

"Yeteneklerim var. Shara geçenlerde bana becerilerimin yaklaşan bir terfi için beni nasıl ideal bir aday yapacağını anlattı. Şirkete kazandırdığım para miktarı Sadece geçen yıl ikinci kaynak sayesinde maaşımın birkaç katı ödendi ve-"

"Bu birleşmeyle birlikte işler değişti," diye araya giriyor Frank, bir yandan konuşurken bir yandan da defterine bir şeyler karalıyor. "Karmaşık bir durum ve ne yazık ki uzun süredir birlikte çalıştığımız birkaç kişiye veda etmek zorunda kalacağız. Kişisel bir mesele değil."

Shara sandalyesinde arkasına yaslanmış, bana gülümsüyor. Gülümsemesinden kötülük akıyor.

"Kişisel değil mi? Daha birkaç ay önce bana terfi için sırada olduğum söylendi ve şimdi de bu mu?"

Frank, "Burada işler değişken," diyor. "Çeşitli faktörlere ilişkin en son değerlendirmemiz bu yönde oldu."

"Yani kocam dün Shara ile konuştu diye beni kovmuyor musunuz? Sadece endişe sözleri ve

hamileliğimle ilgili haberlere verdiği profesyonel ve potansiyel olarak etik olmayan tepkisi nedeniyle neyi hak ettiğini düşündü?"

Celine başını sallar. "Yeniden yapılanma pek çok faktörün göz önünde bulundurulmasıyla gerçekleşiyor. Ama sizin kıdem tazminatı paketi sizin benzersiz durumunuzu yansıtır. Sen

başka türlü alabileceğinizden daha fazlasını alıyorsunuz. Bilgi paketinize bakarsanız, oldukça cömert olduğunu göreceksiniz. Yeniden yapılanmamızın siz hamileliğinizi müdürünüze bildirdikten hemen sonra gerçekleşmesi sadece talihsiz bir tesadüf, ancak Frank'ın de dediği gibi, parasal olarak sizin lehinize işliyor."

"Birkaç ay önce bana zam ve performans primi verilmesini, terfi edeceğimin söylenmesini ve şimdi bir günlüğüne işten izinli olmamı komik buluyorum.

Hamileliğimi tehlikeye sokan bir sağlık korkusundan sonra sabah bulantıları yüzünden aniden küçültülüyorum. Oh, ve bu Shara'nın kocamla tartışmasının hemen ardından geldi."

Eminim Killian alevleri körüklemiştir ama şu anda o kadar kızgınım ki bunu umursamıyorum. Çünkü ne olursa olsun, bu yanlış ve bunu kabullenmeyi reddediyorum.

"Violet, kusura bakma ama" diyor Shara, sesi küçümsemeyle karışık, "Haftalardır kafan oyunda değil. Daha uzun süredir. Sen değiştin. Kocan bana hamileliğini haber vermeden ve bu arada tehditler savurmadan önceki performansın bile... son birkaç haftadır eksikti. Hem de çok. Tatil ve kişisel günlerin bittiğinde ekstra izin talep ediyorsun. Son bir yılda şirketteki herkesten daha fazla uzaktan çalışıyorsun - son birkaç ayda bunu defalarca yaptın. Ve hatta

tedarikçilerden endişeli telefonlar aldınız

Son zamanlarda. Ayrıca az önce dikkatime sunulan maliyetli bir hata vardı. Tek başına bu bile seni doğrama tahtasına koyabilirdi."

"Sen neden bahsediyorsun?" diye sordum. Ve fokur fokur kaynıyorum,
Çünkü beni evden çalışmaya teşvik etti. O ve ben bu konu hakkında birçok kez konuştuk.
evden çalışma ofisimiz için istisna değil norm haline gelmelidir.

"Geçen ay bir ürün için acele satın alma siparişi verdiniz. pahalı sku. Yüz elli sekiz yerine sekiz yüz elli bir sipariş ettiniz. Üretimi durdurulmadan önce hepsini satamayacağız, bu yüzden iade etmek için stok yenileme ücreti ödememiz gerekecek. Ve bu ürünler pahalı. Hesabını yapamadım ama bu, şirket için önemli bir kayıp.
şirket."

"Bu kadar büyük bir posta kutusunu hiç hatırlamıyorum. Hangi satıcı? Hangi ürün?"

"Şey, oldu işte." "Hangi satıcı?" Tekrar ediyorum.

"KIT," diyor Shara, yüzü kıpkırmızı kesilerek.

Ona doğrudan meydan okumamdan hoşlanmıyor.

"Kimse bana bu konuda bir şey söylemedi. Söylemiş olsalardı, eminim stok yenileme ücretini pazarlık yoluyla kaldırabilirdim. KIT Peripherals uzun süredir hizmet veren bir tedarikçi ve biz de onların en büyük müşterilerinden biriyiz. Deneyebilirdim."

"Sen burada değildin. Hastaydın. Ya da açıklamadığın kişisel bir acil durumdan dolayı. O gün neden izinli olduğunu bile hatırlayamıyorum; bu çok sık oluyor."

Bu sipariş hatasının ancak satış hatası olması halinde gerçekleşebileceğinden bahsetmek için başımı sallıyorum KIT ile sistemimiz otomatik olduğu için satın almak yerine, ama Frank konuşuyor.

"Anlambilim. Bunları tartışmanın anlamı yok, Shara. Birçok faktöre dayanarak bir karar verildi ve burada cömert kıdem tazminatınızın ayrıntılarını içeren bir bilgi paketimiz var.

paketi. İmzaladıktan sonra son maaşınızı verebiliriz." Montblanc kalemiyle önümdeki dosya klasörüne vuruyor. Sonra ayağa kalkıyor. Bu onun dosyayı taşıma şekli. toplantı bitiyor.

"Sanırım imzalamadan önce bir iş avukatına baktıracağım," diyorum.

Shara bana şaşkınlıkla bakıyor. Belki de hâlâ biraz zayıf olduğumu, sadece itebileceğini düşünüyor. Belki de ben Bugün çok ezik hissediyorum.

Belki de insanların beni taciz ettiklerinde belli bir şekilde tepki vereceğimi varsaymalarından bıktım usandım.

"Hukuki tavsiye almak kesinlikle sizin ayrıcalığınız," diye söze giriyor Celine, "ve bunun ışığında, burada durmalı ve o paketin içeriğini gözden geçirme ve istediğiniz danışmana başvurma şansınız olana kadar başka bir şey söylememeliyiz. seçin."

"Sizi ekibin bir parçası olarak görmekten büyük keyif aldık," diyor Frank, "Yıllarca verdiğiniz hizmet için teşekkürler." Elime uzandı.

Sanırım refleks olarak otomatik olarak alıyorum ama atılıyorum.

"Hamileliğinizde iyi şanslar. Umarım stresli hissedecek daha az şeyin olması yardımcı olur," diyor Shara.

Yanında getirdiği defteri kapatıp vals yaparak çıkmadan önce sakarin tatlılığında.

"Masanı temizlemek için sana eşlik etmem gerekecek, Violet," diyor Celine nazik, yapmacık gülümsemesiyle.

"Ben..." Başımı iki yana sallıyorum. "Şu anda bunu yapacak kafa yapısında değilim," diyorum boğazımdaki ekşiliği tadarak. Elma suyumu yukarı fırlatmak üzere olabilirim.

"Cammy'den bunu yapmasını isteyebilir misin? O neyin kişisel, neyin kişisel olmadığını bilir."

"Kesinlikle. Seni geçireyim."

Kusmak istiyorum ama aynı zamanda hava almak istiyorum.
Ve ilkel ılık terapisini çünkü bu tam bir saçmalık.

Toplantı odasından çıktığımızda, Cammy'nin Tara'nın resepsiyon masasının ötesindeki koridorun ağızının hemen içindeki fotokopi odasından çıktığını görüyorum. Cammy gülümsüyor.

Bana parlak bir şekilde bakıyor ve sonra gülümsemesi düşüyor.

Celine beni kapıya doğru yürüttü. "Cammy? Sakıncası yoksa Violet'in çantasını ve ceketini alıp geri götürür müsün lütfen?" diye soruyor omzunun üzerinden.

Cammy'nin gözleri şişiyor ve sonra başını sallıyor. "Bir saniye," diyor.

Tara ile göz göze geldim. Tara'nın yüzü her şeyi söylüyor. O zaten biliyor. Resepsiyonist, tüm departman müdürlerine giden fesih bildirim e-postalarında cc'leniyor ve bina erişimimi iptal eden kişi o. Ona güvenlik rozetimi uzatıyorum ve çenesi titriyor. Serçe parmağını çenesine götürüyor, başparmağıyla kulağını göstererek beni ara işareti yapıyor.

Çenemi kaldırıp ona bakıyorum ve kapıya doğru gidiyorum.

"İyi şanslar," diyor Celine elini uzatarak. "İmza atmaya hazır olduğunuzda beni arayın ve bunu ayarlayalım. Birlikte imzalamamız gerekiyor, bu yüzden lütfen tekrar görüşene kadar bunu yapmayın."

"Tamam," diyorum ve elini bırakıyorum.

Cammy çantamı ve ceketimi verdi, sonra bana sarıldı.

"Beni ara."

Başımı salladım.

Arabama varana kadar duygularım beni ele geçiriyor.

Kızgındım.

Çok kızgınım.

Gözyaşı yok. Bu sefer değil. Bu sefer öfke var.

Telefonu açtım ve gelen mesajı görmezden geldim.

Cammy'nin soru işaretlerinden başka bir şeyi yoktu.

söz konusu çevre birimi satıcısındaki bağlantım olan Tennille'i arayabilir.

Son dört yıldır günde en az bir kez aradığım bir numara, bu yüzden ezbere biliyorum. Onunla işimde çalıştığım her yıl, beni üç ayda bir yaptığımız öğle yemeği toplantısına götürmeye geldiğinde yılda en az dört kez tanıştım. Genellikle Noel'de de öğle yemeği yeriz. Sadece bu da değil, en azından birkaç günde bir telefonda sohbet ederiz. Ben olsam tereddütle arkadaş olduğumuzu söyleriz.

Cevap veriyor ve aramızda şöyle bir konuşma geçiyor
Bana sadece şirketinin istenirse bizim için yeniden stoklama ücretinden feragat edeceğini, ancak aynı zamanda masasına bu dolar değerinde bir sipariş gelirse ikinci kez tahmin edeceğini söyledi. Ve görmedi. Görebilirdi, çünkü siparişlerimizden komisyon alıyor. Araştırıp bana geri döneceğine söz verdi ve ardından iş arkadaşının yaklaşık bir buçuk yıl içinde emekli olacağını ve eğer işimin tadını çıkarmak istiyorsam Hamilelik ve bebeğimle biraz zaman geçirdikten sonra onlar için çalışmaya başlarsam, beni tavsiye etmekten mutluluk duyacaktır.

"Bana bir iş teklif ederseniz bizim... onların işlerini kaybetmekten endişe etmiyor musunuz?"

"Satın aldıkları şirket mi? Kulaktan kulağa duydum ve alıcıları olan o dangalağı tanıyorum.

O alıcı Shara'nın eski nişanlısı. Onun kovulacağını ve senin terfi edeceğini düşündük. Öyle bir şey olmadığına göre, önemli değil.

Çünkü zaten benden bir şey almayacak. Komisyon alıyor ve şirketimizin etik kuralları var."

Şok oldum.

Bir dakika daha konuştuk ve bana Shara'nın iş hayatında ilerlemeye çalışmasıyla ilgili duyduğu bazı şeyleri anlattı. Frank ile sözde ateşli bir ilişkiden yeni çıktıklarını, Frank'in karısını terk etmeyeceğini çünkü onun pis zengin. Shara bunun acısını nasıl da herkesten çıkarıyor.

Benim yerime eski sevgilisini tutmayı planlamasına çok şaşırdım.

Sektörümüz birbirine sıkı sıkıya bağlı, ancak bildiği şeylerle insanların ne kadar çok konuştuğu daha da açık.

Aydınlatıcı konuşmanın ardından Cammy'ye bir mesaj yazmaya başlıyorum ama ben bunu yaparken o beni arıyor.

Cevap veriyorum.

"Cammy, o binanın dışına çıkana kadar benimle konuşmamalısın."

"Banyodayım. Seni gerçekten kovdular mı? Ne halt etmeye?"

"Yeniden yapılanma nedeniyle işten çıkarıldım. Kimseye bir şey söyleme. Onlara dava açabilirim. Sanırım Shara beni intikam almak için çıkardı çünkü kocam ona biraz ters davrandı. Genel bir güç gösterisi arasında. Bilmiyorum. Bu çok tuhaf."

"Evet. Kocanız dün buradaydı. Bay Ateşli'nin ta kendisi. Ama kızgın görünüyordu. Ve kızgınlık onda daha da seksi. Shara günün geri kalanında Hayatında ilk kez azarlanan şımarık bir velet. Bu kadının Tanrıça kompleksi var. Seninle konuştuktan sonra en az yarım saat masanı karıştırdı. kocası terk etti. O kadın nişanlısı onu terk ettiğinden beri erkek düşmanı. Ve senin hakkında da çok öfkeli. Evlenmek için izin aldığından beri. Dava mı açıyorsun? Kesinlikle açmalısın."

"Bilmiyorum. Düşünmem lazım. Kızgıyım. Ayrıca hamileyim. Killian bu yüzden onunla konuşuyordu. Stresli olduğum için endişeleniyordu. Korumacı davranıyor ama biraz lekelenme oldu, bu yüzden ... korkuyordum. Çözmem gereken çok şey var."

Cammy'nin nefesi kesilir. "Biliyordum! Son iki haftadır ısınmış ve üzerine hüznün dökülmüş ölü gibi görüldüğünü gördüm ve fırında bir çörek olabileceğini düşündüm.

Hamile olduğunu bile bile seni kovdular mı? Kesinlikle dava açmalısın."

"Geçen gün lekelenme korkusu yaşadım ve çok kötü bir sabah bulantısı geçirdim, bu yüzden birkaç gün evden çalışıp çalışamayacağımı sordum ve Shara bu konuda bir kabus oldu. Aslında balayımdan döndüğümünden beri. İşte Bu şekilde kovulmam için kesinlikle bir sebep yok ama buna yeniden yapılanma diyorlar. Neyse, gitmem gerek. Kusura bakma. Sadece... Şu anda sersemlemiş durumdayım. Tüm bunları sindirmem lazım. Ben burada kalacağım. dokun."

"Lütfen yap. Biz arkadaşız, değil mi? Sadece iş arkadaşı değil. Değil mi?" "Kesinlikle."

"Gelecek bahardaki kumsal düğününe davet edilmek istiyorum. Ve sana partin için muhteşem bir şey aldım. Susanna yakında davetiye gönderecek mi?" "Ben..."

Bilmiyorum."

"Tamam, o kadar sıcak ki bana sonsuza kadar Numbers'da oyuncu kartı kazandırmalı. Tek söylediğim bu. Kocanla bununla dalga geç. Jartiyer kemeri var ve..." sesi alçalıyor, "kasık yok."

Kıs kıs gülüyorum. "O zaman ön popomun nereye gitmesi gerekiyor?" "İçine. Onun. Ağzına."

Bir kahkaha attım.

Cammy de benimle birlikte gülüyor ve sesi çok mutlu geliyor. Onun mizahı şu anda stres seviyemi bir kademe düşürmek için tam da ihtiyacım olan şey.

Gerçeklik soğuk bir su gibi yüzüme çarptığında uzun bir nefes alıyorum.

"Endişelenmene gerek yok Violet," diyor yumuşak bir sesle, "sana destek olacak harika bir kocan var. Sen bile çalışmak zorundasın. Ama istersen, bütün o gece kulüpleri onun, değil mi? Onun için çalışabilirsin. Ama her neyse... bir

sürü insan

bizim sektör de seni kapar. Esther özgeçmiş konusunda harikadır. Sana e-postasını vereyim, ona ulaşabilirsin. Seninkini güncelle. Bunun için endişelenme. Sadece kendine iyi bak. Ve fırınındaki mini simide. Tamam mı? Ayda en az bir kez birlikte öğle yemeği yemeliyiz. Ben de Cammy Teyze olacağım."

"Tamam."

"Söz mü?"

"Söz

veriyorum."

"Seni seviyorum kızım," diyor Cammy, "Ve seni özleyeceğim." "Teşekkürler, Cam. Ben de seni seviyorum. Kocaman sarılıyorum."

Görüşmeyi sonlandırıp alnımı direksiyona koyuyorum. Eve gitme zamanı.

Eve. Killian'a. Killian,
Killian.

Hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum.

Numbers'a gidip sinirimi köstebek oyunuyla çıkarmayı tercih ederim. Bana hiçbir şey yapmayan zavallı küçük köstebekler yerine Shara ve Killian'ın kafalarının replikalarıyla, ki bunu kocam ve patronum için söyleyemem. Eski patronum.

İşsiz olduğuma inanamıyorum. Hamile olduğuma. Sanırım artık beynimi toparlamak için zamanım olacak, çünkü dikkatimi dağıtacak hiçbir şey yok.

Killian

Masamdayım ama dizüstü bilgisayarımın ekranı yerine pencereden dışarı bakıyorum. Derin düşüncelere dalmışım. Violet hakkında. Pek çok şey hakkında.

Sonra bir ses duyuyorum ve araştırmak için dışarı çıkıyorum. Violet içeri giriyor, çantasını ve krem rengi bir dosya klasörünü tezgâha fırlatıp diz hizasındaki botlarının fermuarını açıyor. Bana ters ters bakıyor. Çileden çıkmış bir bakış.

Ve her ne kadar birazdan yapacağımız kavgaya hazırlanmam gerekse de, rahatladığımı hissediyorum. O burada. İşinde değil. Ve benimle kavga etmek, bir topun içine kıvrılıp kalbini kırmışım gibi bana bakmasından çok daha iyi. Ayrıca,

Geçen hafta onunla göz teması çok nadirdi. Ama şu anda var.

"Beni kovdular. Ve bu saçmalık!" diye bağılıyor ve agresif bir şekilde bir botu tekmeliyor. Gözlerim botun havalanıp odanın bir ucundan diğerine süzülmesini ve kumandayla boş bir kupayı sehpanın üzerinden halının üzerine savurmasını takip ediyor.

"Ne?" diye meydan okuyor, "Hayır, 'bunu duyduğuma üzıldüm' mü? Sanki üzgünmüşsün gibi. İsteddiğini aldın. Şimdi mutlu musun?"

Sonra diğerini tekmelerken gözleri bana alev alev bakıyor. Karnıma isabet etti. Sert değildi ama yine de şaşkınlıkla homurdandım.

Sonra nefesi kesiliyor ve avucuyla ağzını kapatıyor. "Özür dilerim. Bunu yapmak istememiştim."

"Muhtemelen çok daha fazlasını hak ediyorum," diye omuz silkiyorum. "Konuş benimle." Kanepeye oturup yanımdaki minderini okşuyorum, eğilip kumandayı ve kahve fincanını

halının üzerinden kaldırıyorum.

"Sana kızgınlım," diyerek beni işaret etti. "Gerçekten, gerçekten... ugh." Durdu, omuzları çöktü, sonra derin bir nefes aldı ve sarsılarak tuvalet odasına doğru koşmaya başladı.

eliyle ağzını kapattı.

Dudaklarımı sıkıyorum ve bekliyorum.

Birkaç dakika sonra dışarı çıktığında benim empatimi görmek zorunda.

"İçimde kusacak hiçbir şey yoktu. Yani hava. Evet. Hava kusmak ve kovulmak. Günüm böyle geçiyor."

Kalkıp buzdolabına gidiyorum ve ona bir şişe su getiriyorum. "Onu istemiyorum," diye tersliyor.

"Susuz kalmak istemezsin," diyerek elimi uzatıyorum.

Elimden kaptı. "Eğer kusmuyorsam, işeyerek çıkarıyorum. Vücudumun herhangi bir sıvı tutmak istediğini sanmıyorum." Karşı çıkmasına rağmen yine de su şişesini açıyor ve uzun bir yudum alıyor.

"Ne oldu?" "Nefes almaya çalış bebeğim. Gerçekten çok heyecanlandın."

Başını iki yana sallar. "Hayır. Boş ver. Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Neden?"

"Çünkü sen..." Beni işaret ediyor ve gözleri kısılırken parmağı titriyor. "Onlardan intikam alacağını ilan edebilir ve onları bodrumuna kilitleyebilirsin. Unut gitsin. Ben kendim hallederim."

Koridorda fırtına gibi esiyor.

Onu yatak odamızdaki dolaba kadar takip ediyorum, orada askıdan bir kapüşonlu sweatshirt çıkarıyor, daha doğrusu askıyla kavga ediyor.

"Dışarı lütfen, üstümü değiştirmem lazım," diye eliyle işaret ediyor, yüzü kıpkırmızı.

"Seni iç çamaşırınla görmeyi kaldırabilirim bebeğim. Sen benimle konuşurken bir dakikalığına sana tecavüz etmekten

kaçınacağım. Sert

Olacağı gibi." Çifte göndermeye sırtıyorum.

Yakıcı bakışları beni kavurmalı ama açıkçası beni eğlendiriyor.

Öne doğru eğilip soruyor: "Beni kovdukları kısmı kaçırdın mı? Sebebi hakkında da yalan söylüyorlar ama neyse. İstediyini aldın. Mutlu musun?"

"Hayır. Eğer mutlu değilsen olmaz. Ne yapabilirim ki?"

"Şirketi satın al, bana ver ve hepsini kovmama izin ver."
Kaşlarımı kaldırdım.

"Ya da senin gibi olurum ve benim için çalışmalarını sağlarım ama demir yumrukla ve biraz su işkencesiyle yönetirim."

Kıkırdıyorum. "Şimdi beni anladığını gösteriyorsun."

"Ciddi değilim. Beni yalnız bırakabilirsin; yapabileceğin şey bu. Ben biraz kestireceğim. Çünkü çok yorgunum ve başım ağrıyor. Ve uyumak kusmamak ya da kusacak gibi hissetmemek demek. Sonra da bir avukat bulup hukuksuz işten çıkarılma davası açmaya ikna edebilirsin. Hatta belki

Hamile olduğum için beni işten çıkardıkları için cinsel ayrımcılık. "

"Beni istiyorsun-"

"Hayır! Kendim yapıyorum. Sen karışma."

"Bebeğim. Bir avukatımız var ve-"

"Killian, yemin ederim bu işe karışmazsan çok ama çok kızacağım. Bunun için sana zaten kızgıyım.

Diğer şeyler yüzünden seninle harap olmanın ötesinde."

Ellerimi savunurcasına kaldırıyorum. "Anlaşıldı."

"Ciddiyim. Şu anda benimle uğraşmak istemezsin, bu konuda bana güven. Sonunda kendini bir bodrumda kilitli bulabilirsin."

Geri çekiliyorum, sırtımdan kaçındığımı gizleyemiyorum.

"Bir şeye ihtiyacın olursa ben oturma odasında olacağım. Dizüstü bilgisayarımı alayım."

Dönüyor ve soyunmaya başlıyor.

Dizüstü bilgisayarımı toplarken gururla ısıldıyor, şefkatle dolup taşıyorum. Çünkü bu kadın, benim kadını, zayıf değil. Kırılmadı. O güçlü. Ve belki de bu gücü kendi içinde bulmasında biraz da benim payım var.

Yine de ukalalık edip bunu belirtecek ve sonunda karnıma ya da başka bir yerime bir çizme daha yiyecek değilim. Ben onu uykusuna bırakacağım.

Menekşe

Uyandığımda aklıma gelen ilk Şey, lekeleniyor muyum?

Tuvalete gittim ve hićbir Őey yoktu. Őükürler olsun. Bu korku bebek doğana kadar beni rahatsız edecek mi?

Bu bebek eninde sonunda geliyor. Henüz erken, çok erken, ama çok da uzak olmayan bir gelecekte, gerçek bir bebek burada olacak. Ayları sayıyorum.

Ağustos'ta.

Garip bir his hissediyorum, Őiddetle koruyucu bir his. Elim karnımın üzerinde geziniyor. Bu bebek Őu anda bir pirinć tanesinden daha küçük, eđer doğru hatırlıyorsam, ama sonunda bir insan olacak bir Őey yaptık. Ve bu insanı korumak bana düşüyor.

İçimde bir rahatlama hissettim. Tanrıya Şükür Ray doğum kontrol haplarımı atmamıŐtı. Tanrıya Şükür onunla birlikteyken yanlışlıkla hamile kalmadım. O adama bu Şekilde bağlanmak, özellikle de kendimi bu kadar kırılmış hissederken - çok acı verirdi. Çocuğuma o adamı baba olarak vermek mi? Ugh.

Her Şeyin bir nedeni vardır derler. Ama benim bu ilişkiyi yaşamamın ne gibi sebepleri var? Ben ve Killian'ın sonunun bu Şekilde mi olması gerekiyordu?

Birlikte mi? Yoksa beni tamamen başka bir yere götüreceği için mi Şimdi Killian'la olan bu ilişkiyle uğraşıyorum? Bu düşünce canımı yakıyor. Hem de çok. Çok fazla.

Çünkü her Şeye rağmen ona aşığım.

Ve bunun benim için sağlıklı olup olmadığını bilmiyorum. Bana karşı hissettikleri gerçek mi yoksa eski sevgilime duyduğu nefretten mi kaynaklanıyor bilmiyorum.

Ŗu anda tek bildiğim çok yorgun olduğum.

Tuvaleti kullandıktan sonra yatağa geri dönüyorum ve hemen uykuya dalıyorum.

Zifiri karanlıkta elmacık kemiğime kondurulan tüy kadar hafif bir öpücükle uyandım.

"Bebeğim. Acıktın mı? Saat 10 oldu. Bugün hiçbir Ŗey yemedin."

"Uykum var," diyorum ve ondan uzaklaŖıyorum.

Tanrım, göğüslerim acıyor. Göğsüme bir yastık sarıp gözlerimi kapatıyorum.

Karanlıkta gözlerimi açtığımda Killian beni tutuyordu. Her iki kolunu da bana dolamıŖ, muntazam nefes alıyor, uyuyor.

Onun aŖırđ farkındayım, kolları beni sarıyor, nefes alıŖının sesi, kokusu.

Etrafımı saran bu rahatlatıcı koku olmadan bunu yapmaya alıŖma fikriyle bir acı yumağını yutuyorum. Ona sahip olmama fikri çok acı veriyor. Ama onunla birlikte olmak benim için iyi mi? Onunla bir ocuk bytmek o ocuk için iyi mi?

Bu dŖnce aklımdan geçtiği anda, onu yakıyorum. Killian inanılmaz bir baba olurdu. Koruyucu. Besleyici. Ve Ŗphesiz çocuğunu korumak için bir yük treninin önüne atlamaya istekli. Annesi öldükten sonra on yedi yaŖında kardeŖini büyüten bir adam bu. Pek çok genç bunu yapmaz. Bir yetim olarak, hiçbir Ŗeyi olmadan büyüdükten sonra sıfırdan bir imparatorluğa dnŖen bir iŖ kurdu.

Onunla Ray arasında ne fark var.

Harika bir baba olacak; bunu ruhumun derinliklerine kadar biliyorum. Ama yalanları için onu affedebilir miyim? Ona tekrar güvenebilir miyim? Gvenebilir miyim?

Bodrumundaki sorunla ilgili ne yapacağımız konusunda bir anlaşmaya varsak bile bununla yaşayacak mıyız?

İşemem lazım. Ve açlıktan ölüyorum.

Yataktan kalkıp banyoya gitmeden önce onun ağır kollarını üzerimden kaldırmak biraz çaba gerektiriyor.

Yarım saat süren (ya da öyle hissettiren) bir işemeden sonra mutfağa gidiyorum, midem şiddetle gurulduyor.

Açlıktan ölmek üzere olan vahşî bir hayvan gibi şarküteri eti ve peynir yiyorum, bir yandan da hızlı olduğu için yumurta çırpıyorum.

Ve sonra neredeyse çırpılmış yumurtamı Hayatımda yediğim en iyi şeymiş gibi peynir.

Ama sonra hamilelik sırasında yenmemesi gerekenler listesinde şarküteri etinden kaçınmakla ilgili bir şey okuduğumu fark ettim ve paniğe kapıldım.

Çabucak temizliyorum ve bundan sonra şarküteri etinden uzak durmaya yemin ediyorum. Yatağa dönmeye hazırlanırken kar yağdığını fark ediyorum.

Kanepeden yumuşak bir battaniye kapıp Balkonun tavandan tabana pencerelerine doğru ilerleyin ve kar taneleri parıltılar gibi aşağıya düşerken dışarıya bakın. Bunlar yere düştüklerinde eriyen, belirgin, kalın taneler. Ancak hızla donacak su damlalarına dönüşmeden önce, her zaman Noel karı olarak düşündüğüm o ayırt edici özelliğe sahipler.

Neredeyse Noel geldi.

Ve hayatım darmadağın.

Eski sevgilim kocamın yazlık evinin bodrumunda, sadece onun için yaptırdığına emin olduğum bir hücrede hapsedilmiş durumda. Ve ben hamileyim, işsizim ve kalbim kırık.

"Hey?" Killian

sesleniyor. Omzumun

üzerinden bakıyorum.

Son birkaç aydır neşemin, son bir haftadır da acımın kaynağı olan adam aramızdaki boşluğu siliyor ve endişeli görünüyor. Üstü çıplak, siyah bir boxer külot giymiş. Yüzü dağınık. Koyu renk saçları dağınık. Sobanın üzerindeki ışık dışında daire karanlık, ama o Sanki etrafında ruhani bir parıltı varmış gibi.

Sonra kulüp sandalyelerinden birini pencereye bakacak şekilde döndürüyor ve beni kollarının arasına alıp sandalyeye oturtuyor, ben de onun üzerine çıkıyorum.

Ona huysuz bir ifade veriyorum ama uzaklaşmıyorum. O sıcak ve kızarmış. Ve gözleri sıcaklıkla dolu.

Bana beni seviyormuş gibi bakıyor, beni kollarına aldığı için şansına inanamıyormuş gibi. Ve bu beni boğmak istiyor.

Arkamı dönmeme fırsat vermeden ağzımı usulca öpüyor. Çenesini pencerenin olduğu yöne doğru salladı. "Beyaz şeylerden büyülendin mi?"

Omuz silkiyorum, kendimi pazularının hatlarına ve kıvrımlarına daha çok hayran buluyorum.

"Neler oluyor?" diye soruyor.

"Acıkmıştım," diyorum bakışlarımı tekrar pencereye çevirerek. "Yaptığım yemeği buldun mu?"

"Ne yaptın?"

"Basmati üzerine tereyağlı tavuk, kabak, mantar ve biber."

Alt dudağım dışarı çıktı. "Oh. Çırpılmış yumurta ve bir yumruk dolusu salam ve Havarti yedim. Sonra hamileyken şarküteri eti yememem gerektiğini hatırladım. Tereyağlı tavuk kulağa hoş geliyor."

"Isıtmamı ister misin?" Başımı sallıyorum. "Ben tokum."

"Neden şarküteri eti yiyemiyorsun?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Listeria, sanırım. Risk küçük ama yine de bir risk."

"Muhtemelen yarın akşam yemeği için yeterince tereyağlı tavuk kalmıştır." Beni tekrar öptü.

Ağzımı kapatarak pencereden dışarı bakıyorum.

"Muhtemelen salam gibi tadım var."

Çevremden gülümsemesini yakalıyorum. "Birazcık."

"Demek bana kızgınsın," diyor uzun bir sessizlikten sonra. İşaret parmağımın eklemine derisini emerek iç çekiyorum.

"Ya da daha kızgın," diye düzeltiyor. "Bugün olanlarla ilgili yardımımı ister misin?"

"İstemediğimi söyledim."

"Bana bugün ne olduğunu anlatmak ister misin?"

"Pek sayılmaz."

"Pekâlâ. Şuna ne dersiniz? Dünkü konuşmamıza devam ediyoruz."

"Saat sabahın ikisi gibi."

"Doğru. Ama ikimizin de erken kalkmasına gerek yok." "Çünkü beni kovdurdun," diye homurdanıyorum.

"Ayrıca yarın Cumartesi olduğu için," diye düzeltiyor.

"Oh." Dudaklarımı yaladım. "Oh evet. Şu anda buna hazır olduğumdan emin değilim."

"Televizyon izlemek ister misin?" Başımı sallıyorum.

"Benimle yatağa dönmek ister misin?" diye soruyor, sesi bir oktav düşüyor.

Omurgamdaki titremeyi görmezden gelmeye çalışıyorum. Kızgın olsam bile bu adam beni hala bu şekilde etkiliyor.

"Gidebilirsin. Kar yağışını izlemek istiyorum."

"Seninle birlikte kar yağmasını izleyeceğim," diyor ve yüzüme bir öpücük daha konduruyor, bu seferki gözümün kenarına.

Ve bu jestler, bu tatlılık benim için onu seviyorum. Ama onun söz konusu olduğu durumlarda kalbimde hala keskin bir sızı var.

"Beni burada sana bu kadar yakın oturtacaksan, gidip dişlerimi fırçalamalı ve salam kokusundan kurtulmalıyım," diyorum.

"Ya da salamlı sandviç de yiyebilirim." "Ya da şuraya oturmama izin verebilirsin," diye teklif ediyorum. "Hayır, teşekkürler" diye yanıtlıyor.

Ağzımda bir gülümseme beliriyor ama tam olarak gerçekleşmesine izin vermiyorum. Ayağa kalkmak için hareket ediyorum ve beni daha sıkı kavlıyor.

"Sandviçini istiyorsan beni kaldır," diyorum. "Öyle mi?" diye soruyor. "Benim için yapacak mısın?"

Başımı sallıyorum ve o da beni serbest bırakıyor.

Sonra sandviçini yaparken beni izliyor. Onu büyülüymuşum gibi beni izliyor.

Neden ona sandviç yapmayı teklif ettim?

Biraz mesafe almak için mi? Belki de.

29

Killian

Bana bir sandviç ve bir bira uzatıyor, sonra buzdolabına gidip kendine bir bardak süt dolduruyor. Tam kucağıma tırmanacakken yüzünde bir değişiklik görüyorum. Sandalyelerden birini çevirmek için uzandı. Ben de hemen tabağımy indirip onu kucağıma alacağım. Ait olduğı yere. İlk içgüdüsünün onu gönderdiği yere.

Sinirlenmiş gibi iç çekiyor ama yine de neredeyse anında bana doğru gevşiyor.

Ben yemeğimi yerken o pencereden yağın kara bakıyor, bir yandan da sütünü yudumluyor ve parmağını kemiriyor.

Kar balkona vurdukça eriyor ama çok güzel. Ve ona aşık görünüyor.

"Noel ağacını ne zaman dikmeliyiz?" Ben soruyorum. "Noel arifesinde mi yoksa daha erken mi?"

Omuz silkiyor. "Pek Noel havasında geçmedi."

"Hâlâ zamanımız var. Ve bu birlikte geçireceğimiz ilk Noel; süslemeliyiz. Yakında."

"Tam olarak aynı fikirde değiliz, Killian. Beni kaçırdığın için buradayım."

"O zaman oraya gidelim. Aynı sayfaya. Bana Noel'in senin için önemli olduğunu söylemiştin. Hadi bunu büyük bir mesele haline getirelim."

Uzun bir nefes veriyor. "Muhtemelen insanlara hediye almalıyım," diye mırıldanıyor. "Sadece birkaç alışveriş günü kaldı ve şimdye kadar aldığım tek şey Milano'daki ayakkabılarımdı.

Anne. Cody'ye arabayı verdik ama PlayStation'ı için de yeni bir oyun almak istiyorum."

"Öyle mi? Ne alıyorum?"

"Bir parça kömür," diyor gözlerimin içine bakarak.

"Yaramazlar listesi."

"Senden geliyorsa, kıymetini bilirim," diyorum ve biramı yudumluyorum. "Bir parça kömürün nesi yanlış ki zaten. Eskiden insanlar cereyanlı evlerinde donarak ölmek için buna ihtiyaç duyarlardı, değil mi? Bir yıl apartmanımız bütün kış neredeyse hiç ısınmadı. Sürekli arızalanıyordu. Kışımız dondu ve sürekli Fırının kapağı sürekli açıktı. Willie küçük bir çocuktı ve "sıcak" kelimesinin ne anlama geldiğini çok çabuk öğrendi. Lanet olsun.

Noel'de bizi sıcak tutacak bir şey alsaydık mutlu olurduk."

"Şu anda bodrum ne kadar soğuk?" diye soruyor.

"Muhtemelen fena değildir," diyorum, ladanza'nın aşağıda titremesi fikrinden etkilenmeden. "Sıfırın altında bir uyku tulumu var ve adamım yatak odasının ısıtıcısını ulaşamayacağı bir köşeye yerleştirdi. Yardımcı olacaktır."

"Guy mı? Guy bunu biliyor mu?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Guy değil. Güvenlik adamlarımdan biri - Tony. Sadece Tony, ben ve iki kişi daha onun orada olduğunu biliyor. Senin dışında."

"Peki ya Sandy? Ray'in annesiyle neler oluyor?" "O zaman bunu konuşmaya hazır mısın?" diye sordum.

İç geçiriyor ama sonra gözleri beklenti içinde bana dikiliyor. "Onu bir çalışma kampına mı gönderdin?"

"Onu, akıllı olduğu takdirde kısa sürede çok para kazanabileceği bir yere gönderdim. O akıllı değildi. akıllı."

"Neden şaşırmadım? Bu kulağa tanıdık geliyor."

"Hırsızlık yaparak başını belaya soktu. Güçlü bir suçluya kazık attığını bile bile çaldı. Armut dibine düşermiş. Raymond'un annesi ağzını bozmaktan çekinmeyen bir yılan. O

Kayıp mı oluyorum? Seninle olmam mı? Kendi haline bırakılamazdı. Parasını kazanıp başka bir yere gidebilir ve bizden uzakta güzel bir hayat sürebilirdi. Bu olmadı."

"Ray'in annesi senin Ray'le olan savaşının bir zayıyatı. Bunun onunla hiçbir ilgisi olmamalı. Çünkü onu başarısızlığa sen sürükledin," diye fısıldıyor. "Sen de güçlü bir suçlu olduğun ve Ray sana kazık attığı için mi? Déjà vu."

"Çünkü ikisi de kendilerine ait olmayan bir şeyi almaya karşı koyamaz, sonuçları ne olursa olsun. Ve ben hiçbir zaman kendime suçlu demedim, bebeğim. Çalmam; hiç çalmadım. Vergi ödüyorum.

Hukukun dışında mı başladım? Evet, öyle. Yaptığım iş Gençken başladığım bu iş tam olarak yasal sayılmazdı ama benim ve kardeşimin karnını doyuruyor ve ihmal edilmemize rağmen bize bakmamı sağlıyordu. Annemiz öldürüldükten sonra, eğer işim olmasaydı, koruyucu ailede kalacağımızdan ve muhtemelen ayrı düşeceğimizden bahsetmiyorum bile. Ve Willie de

Berbat bir şekilde yaralandım. Geçmişte yasaları çiğnedim mi? Evet, bazı durumlar oldu, ama ne yaptıysam Yapmak zorunda kaldım, ben bir hırsız değilim ve borçlu olduğum iyilikleri iade etmek dışında, önce beni becermedikleri sürece kimseyi becermemek için elimden geleni yaptım. Örnek olarak

Biri bana ya da sevdiğim kadına kazık atarsa. Bu gibi durumlarda haydutluk yapmaktan çekinmem. Birinin bana kazık atacağından emin olduğum durumlarda ise yapılması gerektiğini düşündüğüm hasar kontrolünü yaparım."

Boğazından aşağı inen bir yutkunmayı izliyorum.

Yakınına eğilip kulağına fısıldıyorum. "Senin için adam öldürürüm." "Benim için öldürmeni istemiyorum," diye fısıldıyor. "Ama ben isterdim."

"Beni korkutuyorsun."

"Hayır. Korkmanın tam tersi olmalısın. Bu dünyada uğruna adam öldürebileceğim üç kişi var. Senin için. Kardeşim. Ve üçüncüsü henüz doğmadı. Bu seni korkutmamalı. Kendini daha güvende hissetmelisin. bu yüzden."

Hiçbir şey söylemedi, ben de sandviçimden bir ısırık daha aldım ve o elindekiyle uğraşırken birayla yıkadım. Alyanslar.

Uzun bir süre sonra, "Düşünceleriniz için Penny," dedim.

Aynı anda hem başını sallıyor hem de omuz silkiyor. "Penny? Normal mi çift taraflı mı?"

"Benden çift taraflı para yok. Sana vereceğim Dürüstlük. Dersimi aldım. Eğer bir şey sorarsan, cevabını alırsın. Sadece her zaman hoşunuza gitmeyebileceğini bilin."

Alt dudağını ısırtıyor ve bir dakika boyunca hiçbir şey söylemiyor. "Konuşun benimle, Bayan Coulter. Lütfen."

"Kimi öldürdün?" diye soruyor, sesi fısıltıyla çıkıyor. "Bir kere yaptığını söylemiştin. Ne oldu?"

Sorduğu soru ve ona yeni soyadıyla hitap ettiğim için yüzümde oluşan gamze eksikliği midemi bulandırıyor. Keşke ona bu şekilde seslenmeyi geri alabilseydim. Bunu söylediğimi duyması ve her şey mahvolmadan önce yaptığı gibi gülümsememesi anlamına geliyordu.

Daha da sikilmek üzere mi? Her şeyi bilmeye kararlı görünüyor. Bununla başa çıkabilir mi? Etmek zorunda kalacak. Çünkü gitmesine asla izin vermeyeceğim.

Menekşe

İç çekiyor.

Gözleri yüzümde gezinirken bekliyorum, bana söylemek isteyip istemediğine karar vermeye çalıştığından eminim.

"Bunu halledebileceğini mi söylüyorsun?" "Yapmak zorundaymışım gibi görünüyor," diyorum.

"Evet, öyle. Çünkü ölene kadar Violet."

Kaşlarımı çattım. "Beni öldürmek zorunda kalsan bile mi?"

Gözlerindeki ateş karşısında küçüldüğümü hissediyorum. Tabağını ve bira şişesini yere bırakıyor ve yüzümü kendisine yaklaştırmak için başımın arkasından tutuyor.

Dişlerini gıcırdatıyor. "Asla. Sikeyim. Bunu bir daha asla söyleme."

Yutkunmayı başarıyorum ama kalbim göğsümden dışarı fırlayabilir.

"Bir daha asla. Tamam mı?" diye sorar. "Çünkü bu hiç komik değil. İnsanları bir bodruma kilitlememle ilgili şaka yapabilirsin.

Beni oraya kilitlemen de umurumda değil. Ama sana zarar vermemle ilgili şaka yapma çünkü bu komik."

Gözleri yüzümde geziniyor ve sonra dudaklarını alnıma değdirmeden önce nazikleşiyor.

"Kafandaki tek bir saç teline bile zarar vermeyeceğim. Yemin ederim. Tamam mı?" diye soruyor, sesi sert ama dokunuşu nazik.

Başımı sallıyorum, gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve yutkunmaya zorluyorum. "Şaka yapıyordum. Sayılır," diyorum.

Beni bir dakika boyunca öyle tutuyor ve ben konuşmamızın bittiğini düşünüyorum. Aynı zamanda geri çekilmek istediğimi düşünüyorum ama çekilmiyorum da. Bana sarılma şekli beni yine duyguların sınırına getirdi. Boğazım tıkanmış gibi hissediyorum.

"Annemin katili," diyor sonunda, sonra beni tutuşunu gevşetiyor.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ama açıkçası bu beni pek de şaşırtmadı.

Gözlerimin içine bakıyor. "Onu ölü bulduktan bir ay sonra oldu."

"Nasıl?" Ben soruyorum. "Nasıl öldü?"

Yüzlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzakta. Gözlerini kapatıyor ve bana tekrar bakmadan önce yüzünde ıstırap çizgileri belirliyor.

"Silahı ilk kez elime aldığımda doğrudan alınına dayadım ve hemen tetiği çektim. Hiç tereddüt etmeden. On yedi yaşındaydım ve benim için bu kadar kolaydı." Bir tane daha alıyor

Biradan bir yudum alıyor, ama yutkunurken yüz ifadesi sanki kötü bir şey tatmış gibi görünüyor.

Birden keşke ben de alkol alabilseydim diye düşündüm. Stresli ya da şokta olduğumda genellikle başvurduğum şey bu değildir.

Kocanızın gözlerinizin içine bakarak soğukkanlılıkla cinayet işlediğini itiraf etmesi bunu yapabilir sanırım.

Bakışları pencereye kayıyor. "O sırada yanımda olan adamlar, bahisçiliği bırakmak istersem, kiralık katil olarak kolayca para kazanabileceğimi söylediler."

Ve şimdi biraz başım dönüyor. Ben ürperiyorum ve o fark ediyor, kafasının içinde nereye gittiyse oradan çıkıyor. Sanırım cinayetin işlendiği yere. Ya da annesini bulduğu eve.

Etrafımdaki battaniyeyi sıkıyor, sonra devam ediyor. "O hayatı istemedim. Hey? Stresli hissetmeni istemiyorum. Bu çok fazla."

Başımı sallıyorum. Gerçek beni stresten kurtaracak mı yoksa daha da mı kötüleştirecek? Bilmiyorum. Ama bunu duymak zorundaymışım gibi hissediyorum.

"Her şeyi bilmem gerekiyor," diyorum. "Yani ben..." Boğazımı temizliyorum.

"Böylece hayatının geri kalanında bana bağlı olmak isteyip istemediğine karar verebilirsin."

Yüzüne bakıyorum ve hiçbir şey söylemiyorum. Dudaklarını ıslatıp devam etmeden önce çenesi bir dakika boyunca titriyor.

"Çünkü sen bana bağlısın. Ve kırdığım şeyi düzeltmekten vazgeçmeyeceğim. Asla, Violet. Seni korkutmaya ya da üzmeye çalışmıyorum. Seni ne kadar sevdiğimi bilmeni istiyorum.

Seni ne kadar sevdiğimi, seni ne kadar istediğimi. Kırdığım şeyi düzeltebileceğimizi biliyorum."

"Dinliyorum. Dahası var mı?"

"Evet," diye devam ediyor, "onu bitirdim. Ve sonra uzun bir süre, lanet olası yıllar boyunca - bu kadar çabuk bittiği için pişmanlık duymak beni rahatsız etti. Daha fazla acı çektirmedeğim için. Ona ve küçük kardeşime yıllarca çektirdiği acıdan sonra onu bu kadar çabuk, bu kadar kolay bıraktığım için."

Boğazım şu anda bir çöl ve kalbim sanki boğazımda atıyor. Killian'ın bakışları pencereye dönük ve gözleri yeşil buzdağları gibi. Şu anda taş gibi soğuk.

Ve ürperti ağır çekimde içime doğru ilerliyor. Ray bu yüzden hâlâ hayatta.

Bu yüzden ona zarar vermekte acele etmiyor.

Killian, annesini taciz eden kişi yüzünden derinden zarar görmüştür,

Onu ölü bulduğu için. Cinayet işlemek zorundaymış gibi hissettiği için. Ve bu kadar genç bir yaşta.

"O da mı... seni incitti?" diye sordum.

Killian'ın gözleri yüzüme kayıyor ve sıcaklık içeri sızıyor.

"Pek sayılmaz. Zor bir mahallede büyüdüm. Onun annesiyle büyüdüm, bu yüzden sert biriydim. Çivi gibi sert. Bunu aşamadı ve benimle şansını çok sık zorlamadı. Arada sırada damarıma basmaya çalışmadığından değil. Birkaç kez fiziksel olarak kapıştık ama ben ona uyuyordum, o da geri çekildi. Onunla Will'e yaptığı gibi değil. O kırılmıştı. Asla iyi bir anne olmadı. Kendimi ve küçük kardeşimi neredeyse tek başıma büyüttüm, özellikle de büyükannem öldükten sonra. Ama onun etrafında dönen saçmalıklar yüzünden işler gerçekten kızışmadı.

Onlu yaşlarımin ortasına gelene kadar erkek seçme şansım yoktu. Sadece onun kendisini sevmesini istiyordu, bu yüzden ona tutunmak için elinden geleni yaptı. Alması ve hiç vermemesi önemli değildi. Aldatması, ona değersiz demesi ve onu tokatlaması önemli değildi. Ve o çok güzeldi. Ne kadar güzel olduğunu bilmiyordu. Eğer deneseydi hayatının farklı olabileceğini bilmiyordu.

İçkiye bağımlı oldu. Uyuşukluğa bağımlı oldu diyebilirim. Ve onun onayına bağımlı oldu, sanırım. O ne isterse onu yaptı. Willie'yi o kadar korkuttu ki çocuk on, on bir yaşlarında yatağa işedi, benim odamda uyumaya başlayana kadar kabuslar gördü. O öldürüldükten sonra, tetiği çektikten sonra, kabuslar görmeye başladım. Ama Willie artık görmüyordu. O gelişmeye başladı."

"Bu yüzden Ray'i incitmeye devam ediyorsun. Böylece onu kolayca bıraktığına pişman olmayacaksın."

"Porto Campo'ya gidebilir. O zaman hayatıma devam edebilirim, öfkemi ondan çıkarmayı bırakabilirim ama geceleri onun hala acı çektiğini bilerek uyuyabilirim."

İrkildim.

"Bu işi böyle bitireceğiz Violet. Buradan dünyanın öbür ucundaki bir çalışma kampına gitmesi için para öderim ve onu bir daha asla görmeyiz; kapımızı asla karartmaz. Bu fikir hoşuna gitmedi mi?" diye soruyor gözlerimin içine bakarak, "Yani benim yanımda ölmeyecek.

ama ikimiz de rahat edebiliriz. İkimiz için de işe yarayacağını düşündüğüm tek cevap bu."

Ciğerlerimi boşaltıyorum. Nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Campo. Campo mu? Sanki eğlenceli bir yermiş gibi.

"Bir de şu açıdan bakın. Hapishaneden çok da farklı değil. Sadece rahat bir hapishane değil. Ve bizden uzakta olacak. Evet, zor bir iş olacak, alışık olmadığı bir şey ama hayatta kalmak ya da kalmamak onun seçimi olacak. Bunu bir ölüme dönüştürüp dönüştürmeyeceği ona bağlı. cümle."

"Ama bu ömür boyu hapis cezası." Ray, Bayan Shear'ı dolandırdığı için ömür boyu hapis cezası almaz.

"Evet."

"Nerede?"

"Bu gizli bir bilgi," diyor. "Ben bile bilmiyorum. Bilmek de istemiyorum. Ağır bir bedel ödemek zorunda kalacağım ama bu işi bırakmaya başlayabileceğin anlamına geliyorsa benim için buna değer."

Bu konuda ne kadar az şey bilirim o kadar iyi mi olur? Bilmiyorum; cehalet mutluluktur derler ve ben birdenbire Ray'in durumu hakkında hala cahil olmayı diledim. Ama pek sayılmaz.

Dürüstlük, güven ve karşılıklı saygı üzerine kurulu bir evlilik istiyorum.

Killian birasından bir yudum daha alır. "Kampın geçmişi? Kendisini bu göreve atayan adamın iyi bir arkadaşı Akıl hocamın akıl hocalarından biri dindar ve aynı zamanda güçlü bir adamdı. Bu bir muammaydı çünkü cinayetle ilgili sorunları vardı ama aynı zamanda sorunları ortadan kaldırmak için bir yola ihtiyacı vardı. Tanrı'yı seviyordu ama gücü ve parayı da bir o kadar seviyordu. Kamp, belirli bir derneğe bağlı insanların sorunlarını gönderebilecekleri, bir emri çiğnemedi hayatlarındaki bu sorunları ortadan kaldırabilecekleri bir yerdir.

Burası en karanlık kişiler tarafından yönetilen bir hapishane çalışma kampı kooperatifi.
ve en güçlü suçlular. Eğer mahkumlar kendilerine söyleneni yaparlarsa, üç kare ve başlarını sokacak bir yer kazanırlar.

Gece. Eğer yapmazlarsa, ya yollarını değiştirene kadar cezalandırılırlar ya da hayatta kalamazlar. Onu gönderiyoruz.

Orada, gelecekteki kaderi kendi ellerinde, ama asla dışarı çıkamayacak ve dış dünyayla hiçbir iletişim hattı olmayacak."

"Ya Ray'in annesi? O zaten orada ve sonsuza kadar mı?"

"O da bu işin bir kolunda, aynı ağır fiziksel çalışma hayatına sahip değil ama orada da kolay bir hayatı yok. Bunu ballandıra ballandıra anlatmayacağım."

"Nereye gönderildiğini biliyor muydu?"

"Doğrudan oraya gönderilmedi. Ona birkaç seçenek sunuldu ve o da benim istediğimi seçti. Bu işte parmağım olduğunu bile bilmiyordu. Kendisine güvenilen bir pozisyondaydı ve bu güveni boşa çıkardığında, ki ben

Yapacağından şüphelenildiğinde, ona ceza seçenekleri sunuldu ve o da bunu seçti. Bunu seçmedi.

Arkasında benim olduğumu biliyordu ama gitmesi için para veren bendim. Gerçekten, kendini oraya gönderdiğini görecekti. Eğer biraz sorumluluk alsaydı, ki oğlu gibi, muhtemelen değil."

"Ama tıpkı Ray'in başarısız olacağını bildiğin gibi onun da başarısız olacağını biliyordun. Tuzak."

"Esasen."

"Peki ya ben? Benim için ne gibi tuzaklar kurdun, Killian?"

Gözlerimin içine bakıyor, ben arkama yaslanana kadar gittikçe yaklaşıyor.

"Bana deli gibi aşık olmanı, bebeklerimi doğurmanı ve hayatını bir kraliçe gibi muamele görerek geçirmeni sağlamak için yola çıktım."

"Ve başarısız oluyorum."

Başını sertçe sallar. "Sen değilsin. İnan bana, olmayacaksın. Yapsan bile, yapamayacaksın. Iadanza'yı hayatından çıkarmaktan başka bir şey yapmak için yola çıkmadım.

Başta öyle değildi.

Evet, onunla kirli oynadım. Ama seninle değil. Seninle asla kirli oynamadım bebeğim. Ben sana aşık oldum. Ve ben Bunun için derinden cezalandırıldım. Ama seni elimde tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

Kaşlarımı çattım.

Konuşmaya devam ediyor. "Çünkü her günün her dakikasında tek istediğim seninle olmak. Tek istediğim senin gülümsediğini görmek.

Dokunuşunu hisset. İçinde olmak. En sevdiğim yer. Biri için bu kadar çok şey hissetmek hem bir lütuf hem de bir lanet. Korkarım biraz takıntılı hale geldim."

"Kulağa uğursuz geliyor," diye mırıldanıyorum.

Ne düşündüğümü tahmin etmeye çalışır gibi gözlerimi arıyor. Elimde değil, gülümsedim.

"Bu gamzeler için krallığım" diye fısıldıyor ve ben başımı çevirmeden önce dudaklarımız bir süre birbirine değiyor.

"Yorgunum,"

diyorum. "Tamam."

Ayağa kalkıyor, ellerini kalçalarımına koyarak beni kaldırıyor. Beni nazikçe ayağa kaldırıyor, sonra tabağını ve bira şişesini mutfak tezgâhına götürüp arkamdan yatak odasına doğru ilerliyor.

Dişlerimizi yan yana fırçalıyoruz. Gözlerinden kaçmaya çalışıyorum. Sanırım o benimkileri okumaya çalışıyor.

Aynı anda yatağa giriyoruz ve beni sarıp sarmalıyor.

"Her şey yolundaymış gibi davranmaya devam ediyorsun. Bana dokunuyorsun, bana sarılıyorsun. Benimle dalga geçiyorsun."

"Güzel," diye fısıldıyor ve beni öpüyor. "İyi mi?"

"Sana her dokunduğumda, seni kollarıma aldığımda, daha az geri tepiyorsun. Bil bakalım ne oldu? Sana dokunmaya devam edeceğim, ellerimi üzerine koymaya devam edeceğim. Sana dokunmaya devam edeceğim. Güzel karımı onu gerçekten sevdiğime, onu gerçekten istediğime ikna et."

Yutkunuyorum.

"Bebeğim, istiyorum," diye ısrar ediyor. "Son bir buçuk haftadır hissettiğin tüm acıların yok olmasından başka bir şey istemiyorum. İleriye baktığın için hafızandan silinip gitmesini."

Küçük ailemize sahip olacağımız zamana doğru. Senin içinde büyüyen bu minik insanla tanışacağımız zamanı. Sonra küçük ailemiz büyüyene kadar bir tane daha ve bir tane daha yapın."

Beni sıkıyor.

"Ama ya sana güvenemezsem? Bir evlilikte güven önemlidir. En önemli şeydir. Sende vardı ve sen onu bir kenara attın."

"Aldatmacam için beni affetmeniz zaman alabilir ama zamanımız var. Hem de çok zamanımız var. O yüzden şımartılmanın, şımartmanın ve aşk festivalinin tadını çıkar."

Başımı salladım. "Bunu hafife alma."

"İnan bana, bu yaptığım son şey. Bu işin içinde olduğumu bilmeni istiyorum. Sonuna kadar. Bizden vazgeçmiyorum. Vazgeçmeyeceğim."

Her günümü seni ne kadar sevdiğimi göstererek, bana tekrar güvenebileceğini kanıtlayarak geçireceğim. Ve Violet... İtalya'da senden bu yükü bana vermeni istediğimde gerçekten ciddiydim. Anlamıyor musun? Sana hiç yük olmasını istemiyorum. Onu Campo'ya göndermemi kabul et. Bunu aklından çıkarmak için elinden geleni yap, onu sadece olması gerektiği gibi hapsedilmiş olarak düşün. Güven bana, lütfen. Tek istediğimin bizden vazgeçmediğini duymak olduğunu bil. Güveninizi yeniden kazanmak ne kadar zaman alırsa alsın, çalışmaya devam edeceğim."

"Ya yaparsam? Yani bizden vazgeçersem."

"Yapmayacaksın. Sadece ben izin vermeyeceğim, sen de istemeyeceksin. Çok inatçısın."

Geri çekiliyorum ama beni tutuşu sıkılaştığı için fazla uzaklaşamıyorum.

"Seni tanıdıkça, onunla aranızdaki ilişkiyi daha da derinleştirdiğini fark ediyorum. Bu kadar uzun sürmesinin nedenlerinden biri de bu."

"Anlamı?" Ben soruyorum.

"Kendini hırpalıyorsun çünkü zayıf olduğunu düşünüyorsun. Uzun zamandır tam tersiydi, değil mi? Erkeğinize inanarak ikiniz için de yeterince güçlü oluyordunuz. Onun hakkında haklı olduğundan emindin. Ona inanman gerektiğinden emindin. Bu yüzden onu herkese karşı savundun. Haklı değildin. Ama haklı olduğundan o kadar emindin ki, ona biraz daha zaman tanırsan, biraz daha destek verirsen, kendini kanıtlayabileceği bir alana sahip olacaktı."

Sinüslerim biraz yanıyor. Killian devam ediyor, konuşurken sırtımı ovuyor.

"Her şeyin değişeceğini. Ve hayır, ilk başta zayıf değildin. Bunun tam tersiydin. Ama zamanla tabii ki seni yıktı, kalbinin içine etti ve kendine olan güvenin darbe aldı. Ama bu zaman aldı ve bu konuda inatçı olduğun için oldu. Uzun süre boyunca onun içinde en iyisinin olduğuna inandınız. Vazgeçmeyerek ona da göstermeye çalıştın. Öyle değil mi? Sen inatçısın, bebeğim. Ve o bundan büyüye bilirdi. Ama büyümedi. Sen

bu sefer de inatçı olacak. Ama sonuç çok farklı olacak. Çünkü ben şimdiden büyümeye başladım."

Devam etmeden önce dudaklarını kısa bir süre benimkilere değdiriyor. "Benim hakkımda bildiklerini gözden geçirmek için biraz zamana ihtiyacın var, Ama şu ana kadar bildiklerin bunlar. Seni hayal kırıklığına uğratmadığımı biliyorsun. Evet, yalan söyledim ama bu seni korumaya çalıştığım içindi, seni kandırmaya çalıştığım için değil. Seni incitecek şeyler yapmadığımı ya da seni pisliklerle baş başa bırakmadığımı biliyorsun.

çünkü bununla başa çıkabilirsin. Onun gibi değilsin. Sen Sevdiğim kadını incittiği için başka bir erkeği haftalarca yerin dibine sokabilecek bir adam olan benle yüzleşmek. Onunla aramızdaki birçok farktan biri de bu. Onun için bok yemene izin verdi. Yüklerini ve günahlarını senin üzerine yıktı. Ben yapmazdım. Will

Hayır. Kirli işleri, ağır işleri, ıslak işleri ben yapacağım, böylece sen yapmak zorunda kalmayacaksın bebeğim. Seni stresten ve endişeden uzak tutmak için taşaklarımı yırtmam gerekiyorsa, bunu yapacağım.

Ben o aptalın tam tersiyim. Ben de bir çukura düşmeyeceğim, çok zeki ve çok güçlüyüm. Seni uzun bir süre çukur gibi hissettiren bir yerde yaşattı ve bunun cezasız kalmasına izin veremezdim. İçten içe bunu biliyorsun ve belki de bu seni korkutuyor, çünkü

şiddete göz yumarsınız, ama eninde sonunda Bana sahip olduğun için bir daha asla rüzgârda sallanmayacağının farkına var. Başka hiç kimse, ama hiç kimse seni kırmayacak ya da bir hapishaneye tıkmayacak, sana bok yedirmeyecek. Üzerine işeyecek. Canını yakacak. Yeniden güçlenmek için fırsatın var çünkü arkanda ben varım.

Onun gibi bok yemene izin vereceğime."

Karanlıkta göz kırpıyorum ve hiçbir şey söylemiyorum. Ama şu anda çok şey hissediyorum. Hem de çok.

"Sabah uyandığımızda Tillamook'a gitmek istiyorum" diyor. İrkildim.

"Noel ağacını almak için. Bunu yapabilir miyiz? Buraya geri gelip ağacı süsleyebilir miyiz?"

Karanlıkta göz kırpıyorum ve bu ifadenin ne kadar sıra dışı görüldüğünün şokunu yaşıyorum.

"Noel ağacı mı?" Ben soruyorum.

"Çocukluğumdan beri bir Noel ağacı istemedim," diyor.

"Hiçbir zaman pek bir şey alamadım, özellikle de Nan

öldü, bu yüzden hiçbirini dört gözle beklemedim. Buldum. Dürüst olmak gerekirse iç karartıcıydı, sonra yaşlandım ve umursamadım. Bu yıl, umurumda. Seninle birlikte bir Noel ağacı dikmek istiyorum. Cadılar Bayramı'nda yaptığımız gibi en sevdiğin filmleri izlemek. Bunu yarın yapabilir miyiz?"

"Ben... bilmiyorum."

"Gidip gözüne kestirdiğin ağacı alacağız ve geri getireceğiz. Ben de koşup eski dairenden süs kutularını alırım ve beş dakika içinde yapmam gerekeni yaparım; senin içeri adım atmana gerek yok."

"Killian."

"Eğer bir daha adımınızı atmak istemiyorsanız burayı yerle bir ederim. Bize başka bir şey inşa et. Ya da satın bize başka bir yerde yazlık bir ev alırsın. Bunu bir düşün. Ama sana ilk gösterdiğimde istediğin gibi oradan bir ağaç alabilir miyiz?"

Dudaklarımı ıslatıyorum ve iç çekiyorum.

Beni öpüyor. "Noel ağacı olayını yarın yapalım. Birlikte güzel bir hafta sonu geçirelim. Ya da deneriz. Diğer şeyleri pazartesi hallederiz. Kamp olayını. İş avukatı olayını. Geri kalan her şeyi?"

"Avukat meselesini ben hallederim, Killian. Kendi başıma."

Burnunu boğazıma gömerken vücudu sessiz kahkahalarla sarsılıyor. "Çok komiksin," diyor.

Gülmüyorum. Çünkü nasıl hissedeceğimi tam olarak bilmiyorum. Tek bildiğim, gecenin bir yarısı kocamın kollarında olmak, o benim tavır yapma çabalarımın gülerken ve dudakları ve elleri beni dolaşırken birlikte Noel anıları yapmak için bana yalvarırken ... önemli.

Karanlıkta yatarken, Ray ve benim hakkımda, onunla olan hayatım hakkında, inatçılığım hakkında söylediği şeyleri düşünürken

ve Ray'e sadakat, emin değilim... ama belki de olanlara biraz bakmanın başlangıcı olduğunu düşünüyorum

Farklı bir şekilde. Çocukken, gençken annesinin katiliyle yüzleşirken neler yaşadığına dair bilgi mi? Benim fikrim Değişiyor mu?

Bilmiyorum.

Belki de.

"Bebeğim?" diyor bir süre sonra. "Öyle mi?"

"Onun ölüm yıldönümünde seninle evlendim."

Kaskatı kesildim.

"O günün bu kadar çirkin olmamasını istedim. Yani... bilirsiniz. O gün uyandığımda yeni bir sayfa açmanın zamanı geldiğine karar verdim ve bunu nihayet yapabileceğimi hissettim çünkü hayatımda ilk kez kendimi aşık olmuş buluyordum. Seni Vegas'a götürdüm ve karım olman için ikna ettim.

Son on yıldır o gün hissettiğim acının yerine şimdi bunu yaşıyorum."

Uzanıp elimle yanağını okşuyorum, duygularımın boğazımı tıkadığını hissediyorum.

Avucumu öpüyor ve sonra beni daha yakına çekiyor.

Ve bir şekilde onun katlandıkları karşısında hüngür hüngür ağlama dürtüsünden kaçınıyorum. Üstesinden geldiği her şeye. Ve hala acı çektiğini, hala acı çektiğini bildiğim gerçeğini. Onun yerine, kollarında uykuya daldım.

31

Killian

Sahil evine sanki onu ısıracakmış gibi bakıyor. Sanki dişlerini göstererek ona doğru sürünmeye başlamak üzere olan bir böcek gibi. Açıkçası bu sabah onu buraya getirmek için herhangi bir zorlama gerekmediğine şaşırdım.

Bugün uyandığımda yatakta yalnızdım ve onu bulana kadar bir panik hissettim. Çoktan giyinmiş ve balkonda, dün gece oturduğu yerde pencereden dışarı bakıyordu.

Yaklaştığımda, ellerimi kollarının altından geçirdiğimde ve başının üstünü öperken karnını tuttuğumda, sertleşmedi. İçime gömülmedi ama yine de zihnimde ilerleme kaydediyordu.

"Kar kalmadı," diyorum.

"Sen hazır olduğunda ben de hazırım," dedi çayını yudumlarken. "Ne için?"

"Şu ağacı almaya gidiyorum," diye cevap verdi.

"On beş dakika içinde hazır olurum," dedim ve boynunu öptüm. "Teşekkürler bebeğim."

Sessiz bir yolculuk olmuştu, neredeyse hiç konuşmamıştık. Her şey garajdan çıkarken Noel müziği açmasıyla başladı. Yirmi dakika sonra tuvalet ve yemek molası için bir kafede durmamızı istedi. Bana yemek mi kahve mi istediğimi sordu. Bugün henüz kusmadı ve o duraktan sonra bir kek yedi ve portakal suyu içti. Düşünceli ve kafası yerinde görünüyordu ama yemekten sonra elimi dizine koyduğumda geri çekilmedi.

Bugün bunu yapmaya istekli olmasını olumlu bir işaret olarak alıyorum.

Yerde hafif bir kar tabakası vardır ve Violet doğrudan bir ağaç kümesine doğru ilerlerken gözleri parlar evin ötesinde.

Baltayı alabilmek için garajın kilidini açarken onun yaklaşmasını izliyorum. Kırmızı kayak ceketini giymiş, ellerinde bebek mavisi eldivenler ve başında büyük beyaz ponponlu sevimli bir şapka var.

Bir balta, ip ve bungee kordonu getirdikten sonra ona yetiştim.

"Bu mu?" Yaklaşık bir metre boyunda ve mükemmel şekilli Nordmann köknarını işaret ediyorum.

"Bekle. Um... onu kesmek zorunda mısın?" Baltama endişeyle bakıyor.

"Amaç da bu değil mi?"

"Şöyle yapamaz mıyız... tencereye koyup getirsek ve işimiz bittiğinde geri götürsek?"

Başımı kaşıyorum. "Çok fazla planlama ve elimde olmayan araçlar olmadan olmaz."

"Oh," diye fısıldıyor.

"Neyin var?"

"Sadece..." Omuz silkiyor. "Baksana üzerindeki karlarla ne kadar güzel ve öyle kokuyor ki..." havayı içine çekiyor. "Çok Noelvari ve onu öldürmek istemiyorum. Tanrım, neden bu konuda duygusallaşıyorum?" Gözleri nemli.

Utanmış olduğunu düşündüğüm bir ifadeyle bana bakıyor.

Başımı eğip bir dakika boyunca ona bakıyorum. Parlak pembe dudaklarını sıkıca çekiyor.

"O zaman gidip sahtesini alırız," diyorum omuz silkerek.

Ağzı açık kaldı.

"Tamam mı?" Kontrol ediyorum.

Başını sallıyor. "Kesilmiş gerçek bir tane alabilir miyiz? O zaman kesme işini biz yapmadık. Biz sadece ona iyi bir yuva vereceğiz. Ve evimiz Noel gibi kokacak."

"Sen nasıl istersen, bebeğim." Ona gülümsedim.

"Sizi buraya kadar getirdiğim için üzgünüm." Eldivenlerinin ucuyla gözlerini siliyor.

"Sorun değil."

"Saçma," diye düzeltiyor. "Saçmalığımı bu kadar eğlenceli bulmana sevindim. Hamilelik hormonları beni duygularıma kaptırmış olmalı."

Kıkırdıyorum ve onu kendime çekiyorum. "Süs kutularına ihtiyacımız var. Güzel bir yolculuktu."

"Öyleydi," diyor usulca, kollarını belime dolayarak. Ben de bunu içime çekiyorum, çünkü bana bu şekilde yakın durması, geri çekilmemesi harika hissettiriyor.

Bir dakika boyunca ağaca bakıyoruz. "Güzel bir ağaç," diyorum.

Başını sallıyor. "Kızmadığın için teşekkürler." "Ha?"

"Eğer o olsaydı ve bunu ben yapmış olsaydım, bana karşı kendini kaybederdi." "Ben o değilim."

"Biliyorum," diyor usulca.

Elini tutuyorum ve garaja doğru geri dönüyorum. Baltayı içeri koyup kapıyı kilitledikten sonra cipimi çalıştırıyorum.

Sanki onu ısıracakmış gibi eve bakıyor. Belki de satmalıyım.

"Arabanın içinde bekle. Isın, ben de gidip kutuları getireyim." Yolcu kapısını açtım.

"Yine işlemem lazım," diyor, gözleri hâlâ evde.

Telefonumdaki uygulamadan alarmı devre dışı bırakırken arabanın kapısını kapattım ve elini tutarak kapıya yöneldim.

"Yeni alarm sistemi," diye mırıldanıyor, gözleri ekranımda.

"Evet," diyorum. "Her çıkışta telefonumdan ayarladığım kameralar var. İçeride de birkaç tane. İlk geldiğinde market alışverişini getiren çocuğu hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Biz İtalya'dayken o ve arkadaşları burada parti yapıyorlardı. İçeri girmişler."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Hiç söylemedin."

"Biliyorum. Tony onları yakaladı. Ödleri boklarına karıştı. Yeni sistem bir gereklilikti."

"Peki ya evdeki kameralar? Onlar da senin telefonunda, değil mi?"

Tereddüt ettim.

"Evet." "Hâlâ mı?"

"Evet."

"Nerede?" diye soruyor, ihtiyatla.

"Mutfak. Bildiğiniz gibi. Biri yaşam alanını gösteriyor. Bizim odamız. Misafir odası."

İrkildi.

Hızlı konuşarak devam ediyorum. "Güvenlik için bırakıldı. Tamamen güvenlik için. Uygulamaları senin telefonuna da yükleyeceğim. Ben ne yaparsam sen de ona erişebilirsin."

"Bir şeyler kaydediyorlar mı?"

"Burası mı? Burada hareket algılandı, evet. Hareket bir kayıt olayını tetikler. Evde, hayır. Bu bir seçenek ama ben kapattım. Evde ne olduğunu görmek için içeri bakmam gerekiyor.

oluyor, ama ben bir düğmeye basmadıkça hiçbir şey

kaydedilmiyor."

Sormak yerine "Evde ses ve görüntü var" diyor.

"Evet," diye onaylıyorum. "Bebeğim, burada evden görsel olarak hiçbir şey kaydetmedim ve paylaşmadım, ağır bir şekilde düzenlenmiş mutfak tezgahı dışında-"

"İşemem lazım."

"Tamam," diyorum. Konuyu kapatmak istiyor. Kapının kilidini açıyorum ve ona kapıyı açıyorum.

O önümden fırlıyor ve ben de Violet'in eski evinden kalan tüm kutuları yerleştirdiğimiz mutfağın arka tarafına açılan koridora yöneliyorum.

Kutuların olduğu yere doğru giderken benimle birleştğinde ikinci yolculuğumu yapıyorum.

Ona bakıyorum ve bu konuda hâlâ çok heyecanlı olduğunu görüyorum.

"Dairede beni en son ne zaman gizlice dinledin?" diye soruyor.

Kollarıma bir kutu aldım ve kapıya yöneldim. O da peşimden geliyor. "Bundan hoşlanmayacaksın."

Burun delikleri alevleniyor ve bana ters ters bakarak ofluyor.

"Geçen gece sen ve Susanna," diyorum. "Bir konuşmanın sonunu yakaladım. Hepsi bu kadar. Sadece bir güvenlik kontrolüydü ve belki otuz saniye dinledim."

"Güvenlik kontrolü yapmak muhtemelen üç saniye sürer" diyor.

"Biliyorum. Ama benden bahsediyordun."

Yutkundu.

"Zekiydin. Onu gerçekten doldurmadan doldurduğunu anladım ve bu inandırıcıydı. Benim kadınımda her şey var. Güzellik. Zekâ." Gülümsedim.

Oflayıp puflayıp dışarı fırlıyor.

Kutuyu cipin arkasına koyuyorum ve kapıyı kapattığımda, o kıyı şeridinde, kollarını kavuşturmuş, suya bakıyor.

"Onu kontrol etmeyecek misin?" diye sorar. "Evet.

Önce seni kontrol edeceğim."

"O da mı senin telefonunda? Onun...

odasında mı?" "Evet."

"Bir bakayım."

İçimi çekiyorum, sonra ceketimden telefonumu çıkarıp kilidini açıyorum, başparmağımı uygulamaya kaydırıyorum ve Raymond'un telefonunu getiriyorum.

Yatağında oturmuş, haberleri izliyor.

duvara yaslanmış, bir dizi bükülmüş, rahatlamış görünüyor, elinde bir su şişesi, ekrana bakarken baldırına vuruyor.

Başını çeviriyor.

Uygulamayı

kapatıyorum.

"Onunla her şey olaysız geçti," diyorum, yanağını çiğnerken onu izliyorum. "Tony her gün geliyor," diye devam ediyorum, "Ona yemek ve su verecek, kovayı değiştirecek kadar uzun süre. Gerekirse hortumla yıkayın. Ağrı kesici verin. Şu anda yarası yok. Sadece biraz kaburga ağrısı var. Kaburgaları sarılmış."

"Peki ya dizi?"

"Hayatının geri kalanında topallayacak. Belki de acı çekecek. Bilmiyorum." Bilmiyorum, umurumda da değil.

"Belki de

yapmalıyım-"

"Hayır," diye

kestim sözünü.

"Hayır mı? Hayır, ne?" diye soruyor, gözlerini

kısarak. "Hayır. Seni orada istemiyorum,"

diyorum.

Gözleri kızgınlıkla parlıyor ve elleri kalçalarına gidiyor. "Oh, çünkü hepsi senin kararın, değil mi? Nasıl yaparsın

oraya gitmek istediğimi söyleyeceğimi bile biliyor muydun?"

"Güvenliğiniz söz konusu olduğunda, evet, bu kararı ben vereceğim. Ve bu sadece fiziksel güvenliğiniz değil. Duygusal esenliğiniz de söz konusu."

"Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorsun." "Ne söyleyecektin?"

"Belki de onu sormamalıyım" diyecektim. Sence onunla ne hakkında konuşmam gerekebilir?"

"Ona kampa gitmek mi yoksa ölmek mi istediğini sor. Olup bitenler hakkında onu uyarın ki bir şekilde en iyi şekilde davranması için onu ikna edebilirsiniz."

Herkesi uyarmak için kafasını çiviye mi asacak? Bu onun seçimi değil ve aklı da yerinde değil, lazanya ile yaptığınız son konuşmayı hatırlıyorsunuz, değil mi? Mahkum edildi. Ben yargıç ve jüriyim. Neredeyse saçımızdan ve hayatımızdan çıktı. Bu onun bir sonucu.

eylemler; senin için var olmasına bile gerek yok. Şu andan itibaren. Ve bebeğim, büyük bir istek olduğunu biliyorum, ama gerçekten

Bu olayı geride bırakmanın yollarını ararsak ve hatta belki de bu hafta taşınmasına izin verirse çok sevinirim, böylece onun hakkında son kez konuşmuş oluruz."

Kaşlarını çatıyor, daha da kızgın görünüyor.

Sözlerimi şöyle bitiriyorum: "Tabii ki bu konu ya da onun hakkında konuşmak istersen seni durdurmayacağım. Ama hayatımıza devam edebilirsek çok sevinirim."

Yüzüne bakıyorum. "Kapanış için onu bir kez daha görmek gerektiğini mi hissediyorsun?"

"Hayır. İstemiyorum. Daha tam bir görüşme bile yapmamışken bana hayır kelimesini kanunmuş gibi kullanman hoşuma gitmiyor."

Cümleyi tamamla. Uzun zaman önce bitmesini istedim ve sen de bana bitmesini istediğini söylüyorsun, o yüzden... bitir şu işi. Bitir.

Ne yapman gerektiğini hissediyorsan. Sadece cinayet değil. Ne sen yap, ne de sen emret. Tamam mı?" Ellerini birleştirir ve birini diğerinin üzerine koyar. "Bitti. Bitti. Ama beni bu şekilde kovmayın ve bana bir ağzımdan bir cümle al, sonra da kanunları anlatmaya başla. Tamam mı?"

"Tamam. Özür dilerim. Onun söz konusu olduğu durumlarda, işler açıkça duygusallaşılıyor."

"Açıkça," diye tersliyor.

Ciğerlerimi boşaltıyorum, ekleyeceği başka bir şey olup olmadığını görmek için bekliyorum. "Beş dakikaya dönerim," diyorum sonunda ve eve giriyorum.

Ve birden ihtiyatlı bir iyimserliğe kapıldım. Çünkü bunu geride bırakmaya hazırmış gibi geliyor ve öyle hissediyor.

Aşağı inip kapının kilidini açtım.

Beni görünce doğruldu, şok olmuş gibi görünüyordu. Olması gerekenden çok daha iyi görünüyor. Dayak yememek ona iyi geliyor. Bana uymuyor ama neyse.

"Selam," diye selamlıyorum.

Yatağının üzerine bir miktar su, yeni bir tuvalet kağıdı rulosu ve ısıtılmış bir Lean Cuisine koydum. Teriyaki tavuklu kızartma. Eğlence olsun diye. Bunu sık sık yiyor. Ve bugün bok kovağını değiştirmeyeceğim. Siktir et.

"Killian." Gözle görülür şekilde titriyor.

Kıs kıs gülüyorum. Ve kendimi biraz tatmin olmuş hissetmekten alamıyorum. "Birlikte geçirdiğimiz zaman sona eriyor," diyorum.

Gözleri büyür. "Yapma bunu. Brah, lütfen. Seni bir daha asla sikmeyeceğim. Her şeyi yaparım. Her şeyi yaparım. Söyle."

"Seni öldürmeyeceğim. Bölüm kapanıyor. Seni benden uzak bir yere gönderiyorum."

Kaşlarını çatıyor. "Violet nerede?"

"O seni ilgilendirmez. Gerçi hiçbir zaman da olmadı, değil mi? Ona hiç doğru davranmadın."

Aşağı bakıyor.

"Yine de o olmasaydı," diye devam ediyorum, "senin için bir sonraki bölüm gerçekleşmeyecekti. Ya ölmüş olurdun ya da

En azından bir süre daha kedinin oynayabileceği bir fare olurdun."

Kaşlarını çatı. "Ona karşı iyi ol, Kill. O iyi bir hayatı hak ediyor."

Gülüyorum. "Bunu senden duymak çok zengin. Ama dostum, sana söylüyorum, tam olarak sahip olacağı şey bu. Aslında iyi haberlerim var."

Doğrudu ve hazırlıklı bir şekilde bekledi.

"Benim bebeğimi doğuruyor," diyorum ve ona Cheshire kedisi sırtışı atıyorum.

Yutkunup başka tarafa bakarken yüzü ekşiyor. Yaralı görünüyor. Zavallı Raymond. Sik suratlı.

"Evet. Hayat bizim için güzel olacak. Gittiğin yerde senin için aynı şeyi söyleyemem."

"Nereye gidiyorum?"

"Göreceksiniz. Arrivederci derdim ama 'tekrar görüşene kadar' anlamına geldiği için bunun doğru bir ifade olduğunu sanmıyorum. Birbirimizi bir daha görmeyeceğiz, Boklu Leke. Yani... hoşça kal. Cehennemde iyi eğlenceler." Kıkırdıyorum. "Aslında seni gönderdiğim yer, cehennemde olmayı dilemene neden olabilir. Tabi eğer ... bilirsin... o zamandan önce bitirmek istediğine karar verirsin." Elimi cebime atıyorum ve yatağının üzerine düşen bir hap şişesini fırlatıyorum, içindekiler tıkırdıyor. "Karar senin."

"Bekle," diyor acilen.

Dışarı çıktım ve arkama bakmadan kapıyı kilitledim.

O gün için aldığı tek ağrı kesiciyi vermek yerine, hepsini almak ve ağrısını kalıcı olarak sona erdirmek isteyip istemediğine karar verebilir.

Biz uzaklaşırken kollarını kavuşturup camdan dışarı bakıyor. Peki ladanza'ya o hapları attığım için vicdan azabı duyuyor muyum? Hayır. Çünkü onları alacak kadar erkek olduğunu sanmıyorum. Gerçekten sanmıyorum. Ama eminim ki uzun ve acı dolu bir gün geçirdi.

Violet cinayet istemedi. Ve bu cinayet değil. Bu sadece o pisliğe bir fırsat sunmak. Kabul etmeyeceği ama uğraşacağı bir fırsat.

Belki de birkaç hafta önce her gittiğimde ona işkence ederken bir avuç ağrı kesiciyle bu işi bitirebilirdi. Ama bir buçuk haftadır düzenli yemek yiyor, eğleniyor ve ağrı kesici alıyor. Tekrar yaşama isteği var. Gerçi artık bilinmeyene karşı da korkusu var. Ve bu çok tatmin edici.

Pazartesi günü birkaç telefon görüşmesi yapacağım ve o herifi Campo'ya göndermek için kolları sıvayacağım.

Menekşe

Evin yakınındaki bahçe merkezine vardığımızda, araba tutması ve sabah bulantısının bir kombinasyonu ile kendimi yeşil hissediyorum ve göğüslerim dört yüz kilo ağırlığında gibi hissediyor. Her biri.

Noel ağaçlarının kokusunu alana kadar huysuz ve yorgunum. Noel için en üst düzeyde süslenmiş büyük seranın içinde. Bu beni neşelendiriyor; bu mağazayı seviyorum.

Ön girişte Noel Baba'nın elfleri gibi giyinmiş ve bize büyük zencefilli kurabiye ve sıcak çikolata ikram eden genç kız ve oğlan beni daha da neşelendiriyor.

Benimkinden bir ısırık alıyorum ve güzel mekânda dolaşırken çiğniyorum.

Killian kurabiyesinin başını ısırarak, "Sanki Noel buraya kusmuş gibi," diye mırıldanıyor.

Gülümsüyorum. "Harika değil mi?"

Eğilip beni öpüyor ve şapkamın tepesindeki ponponu tutuyor. "Evet, öyle. Ve ne var biliyor musun?"

"Ne?" Kurabiyemden bir ısırık daha alarak soruyorum. Çok lezzetliydi. Ve şimdilik, boğazımın ortasındaki o pençeleyen mide bulantısını hissetmiyorum.

"Seni gülümserken görmeyi seviyorum. Sanırım Noel için daha iyi bir zamanlama olamazdı."

Omuz silkiyorum, kendimi sönmüş hissediyorum. Belli ki sorunlarımızı bir dakikalığına görmezden geliyordum, çünkü Noel'i seviyorum ve garip bir nedenden ötürü bu mağaza beni mutlu ediyor.

"Hayır. Gülümsemeyi bırakma. Bugün güzel bir gün olsun bebeğim. Yeni süsler alalım. Eski kutulardan istediğin bir şey varsa, tamam, ama ilk ağacımızın tamamen bize ait olmasını isterim. Anlıyor musun?"

"Tamam," diyorum usulca.

Bu mağazayı hep sevmişimdir. Yine de pahalı. Çocukken annem ve büyükannemle defalarca buradan geçtik, çoğu zaman da Noel'den hemen sonra indirime girdiğinde.

Kutularımdan çıkan hiçbir şeyle süslenmemiş bir ağaca gelince, rahatlamış hissediyorum. Çünkü o kutularda Ray ve Violet'in anıları var. Süslemelerin çoğu Ray'den önce, ama bana onu düşündüren birkaç tane var.

"Yeni başlangıçlara mı?" Killian strafor sıcak çikolata bardağını uzatarak soruyor.

Çenesini fincanıma doğru salladı.

Anlaşma mı? Yeni bir başlangıç mı?

Bilmiyorum.

"Bebeğim," diye fısıldıyor. Ve gözleri... gözlerindeki duygu, özlem?

Mariah Carey'nin All I Want for Christmas is You şarkısı çalarken güzel bir Noel mağazasının ortasında duruyoruz ve gözlerimin içine o için için yanan bakışlarla ve dile getirilmemiş bir rica ile bakıyor. Eriyorum.

"Yeni başlangıçlara," diyorum, strafor bardağımı onunkine vururken sesim duygusal çıkıyor.

Şakağıma bir öpücük konduruyor. "Seni seviyorum," diyor huysuzca, sonra bir alışveriş arabası kapıyor.

Kırk beş dakika sonra, cipinin tepesinde devasa bir Noel ağacı bağlıydı ve bagajında beş torba Noel süslemesi vardı. Küçük bir servete mal olmuş. Ve çantanın içinde bir

Kalp şeklindeki porselen süsün üzerinde yıl ve "Birlikte İlk Noelimiz" yazıyor. Karşı tarafında ise "Bay ve Bayan" yazıyor.

Yüzünde sevimli bir gülümsemeyle onu seçti. "Bu mu?" Alışveriş arabasına dikkatlice yerleştirirken gülümsedim.

'Bebeğin ilk Noel'i' süsünü kaldırdı, ama dudakları onu isteyip istemediğimi sormak için aralandığında başımı salladım.

"Hayır. Bu sefer batıl inançlar kazandı."

"Tamam. Seneye bir tane alırız," diyerek yumuşadı ve beni öptü.

İçeri girdiğimizde oldukça bitkin durumdaydım, bu yüzden aşağı inip ağacı yukarı çıkarma ve köşedeki yeni ağaç standına yerleştirme planlarıyla beni biraz kestirmeye gönderdi.

Yerleştikten sonra Pazar günü süslememizi öneriyor.

İki saatlik bir uykudan sonra uyandığımda, yine midem bulanıyor ama en azından kusmuyorum, o kanepede dizüstü bilgisayarıyla oturuyor.

Beni görünce gülümsedi ve kapağı kapattı. sehpanın üzerine bırakıyor. Dizini sıvazlıyor ve yüzündeki muhteşem, mutlu gülümseme beni hayrete düşürüyor. Noel ağacı pencerenin yanında duruyor, süslenmemiş ama etrafı harika kokutuyor.

Yanındaki kanepeye oturmaya çalışıyorum ama beni yakalıyor ve kucağına çekiyor. Boynumun arkasını tutarak dudaklarımız bir anlığına birbirine yapışıyor ve öpüşmeyi keserek "İyi uyudun mu?" diye soruyor.

"Berbat," diyorum. "Yine midem bulanıyor. Bugün kendimi iğrenç hissetmediğim tek an Noel mağazasında zencefilli kurabiye yediğim andı ve yarım saat sonra etkisi geçti."

"Gidip sana biraz daha alacağım," diyor.

"Sorun değil."

"Israr ediyorum. Başka
bir şey var mı?" Başımı
sallıyorum.

"Yakında döneceğim." Kalkabilmesi için beni kaldırıyor, sonra
battaniyeyi üzerime örterek beni yere bırakıyor. "Bir film seç
bu gece?"

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Mutfağa gidip bir şişe kırmızı Gatorade çıkardı ve
kumandayla birlikte bana getirdi.

"Telefonun nerede? Yatak odasında mı? Ben alırım, sen de
kılını bile kıpırdatmak zorunda kalmazsın."

"Oh. Oh, kahretsin. Cipinde
unutmuşum." "Emin misin?"

"Evet. Bardak tutucusunda."

"Tamam. Tamam, ben benimkini bırakayım, sen de bir şeye
ihtiyacın olursa beni ara." Sehpayı işaret ediyor.

"Tamam."

Eğildi ve beni öptü. "7488."

"Biliyorum," diyorum.

Telefonunun kodu. Gözümün önünde onlarca kez kilidi
açtığını gördüm. Saklamaya alışmadı. Ve bu bana her
zaman bir şeyler anlatmıştır.

Garip bir şekilde.

Onun beni gözetlediği gibi ben de onu gzetlemiş
olsaydım, sırlarına dair ipuçlarını çok daha erken elde
edebilirdim. Ama o
bana güvendi.

Elim çenesine geliyor ve sanki hoşuna gitmiş gibi bana
yanık bir bakış atıyor. Ben de onu öpüyorum ve o
anahtarlarını alıp dışarı çıkarken kumandaya sarılıyorum.

Yaklaşık bir saat sonra, bu gecenin film seçeneklerini Krank'larla Noel ve Fred Claus arasında daralttım, eve geldiğinde Killian'a hangisini tercih ettiğini soracağımı düşünürken, telefon ekranı sehpanın üzerinde yanıyor ve gözüme çarpıyor. Öne doğru eğildim ve bir sürü alarm sistemi bildirimi gördüm.

Sürüş yolu hareket olayı. T.

Hareket algılanan ön kapı T

Alarm devre dışı T

Hareketli mutfak T

T.

Tillamook.

En son gelen bildirime dokunduğumda yeni bir pencere açılıyor ve deri ceketli iri yarı bir adamın mutfaktaki buzdolabını açtığını görüyorum.

Pencereyi tam boyuta büyütüyorum. Genesis'te ve Numbers'da tanıştığım güvenlik görevlisi Tony. Ray silahla ortaya çıktığında o da oradaydı. Killian atladığında da hastaneye gelmişti.

Tony dondurucuyu açıyor, içinden donmuş bir yemek çıkarıyor ve mikrodalgaya atıyor.

Daha sonra buzdolabından bir şey alıyor ve buzdolabının üstünde etrafa bakıyor gibi görünüyor. Yerde etrafa bakıyor ve sonra kamera görüntüsünden kayboluyor.

Killian'ın telefonu çalmaya başlar ve ekranın üst kısmında Tony aramaktadır. Güvenlik penceresi hâlâ açık.

İrkiliyorum ve cevap vermeden telefonu tutuyorum. Çalmayı kesiyor.

Uygulamadaki çeşitli simgeler arasında geziniyorum ve Bodrum seçeneğini gördüğümde onu açıyorum. Bu bana Ray'in kilitli olduğu odanın görüntüsünü veriyor.

Gözlerim orada oturan adama takılınca karnıma bir korku çöküyor ama sonra hızla yere yığıldığını ve arkasını döndüğünü görüyorum. Kapı açılıyor ve Tony içeri giriyor.

Ray uyuyormuş gibi yapıyor.

Dairenin kapısı açılır ve Killian elinde iki alışveriş torbası ve bir pizza kutusuyla içeri girer. Alarmı devre dışı bırakıyor.

"Hey, aramaya mı çalışıyorsun?" diye soruyor, elinde telefonla beni görünce.

Tam ona telefonunu uzatacaktım ki bir hareket dikkatimi çekti.

"Oh kahretsin!" Çığlık atıyorum.

33

Killian

"Ne?" Violet'in yüzünde dehşet ifadesi belirirken ona doğru koşuyorum. "Senin, senin... Ray ve Tony, ve, ve... oh kahretsin!"

Ekranda olanlar kaydedildiğinde, gördüğümü sandığım şeyi görmediğime yemin edebilirim.

Raymond Tony'yi yatağa yatırmış, bacaklarının üzerine çökmüştür. Kolundaki zincir Tony'nin boynuna dolanmıştır.

"Ne oluyor lan!" Bağıriyorum ve Raymond'un Tony'nin silahını arka kılıfından çıkardığını görmek için telefonu kapıp daha yakından bakıyorum. Zinciri çözdü ve Tony yere yığıldı, baygın ya da ölü görünüyordu. Bilemiyorum. Hay sikeyim!

Raymond silahı bir dakikalığına Tony'ye doğrultur, elleri titrer, ona bakarken korkmuş görünmektedir.

Violet panik içinde hızlıca konuşur: "Ekranda uyarıları gördüm, ben de açtım ve seni aradı ama cevap vermedim. Sonra bodrumdaki odaya baktım ve Ray oturmuş televizyon izlemeye başladı ama sonra hemen uyuyormuş gibi yaptı. Ona çelme taktı ve sonra düştüğünde kova devrildi, Ray zinciri boynuna doladı ve çekmeye başladı! Aman Tanrım, Killian! Ona bir şey yediriyor, bak! Bu da ne?"

"Siktir!" Yatak odasına geçiyorum, ladanza'nın su şişesini Tony'nin ağzına boşaltmasını izlerken gözlerim telefonda.

Sonra şişeyi bırakıp Tony'nin ceplerini arıyor. Violet, iki çekmeceli komodinin en alt çekmecesine uzanmamı izliyor. Üst çekmecenin alt kısmına bir silah bağlanmıştı. Gözlerim hala ekrandayken silahı yokluyorum ama Violet'in gözlerindeki panik parıltısını yakalıyorum.

çekip çıkardığım şey. Beni takip ediyor ve masamın altına uzandığımı görüyor, orada başka bir silah bağlı. Onu masanın üzerine koyuyorum, sonra çerçeveli aynayı duvardan kaldırıyorum, duvar kasamın kilidini açmak için rakamlara basıyorum ve mermi dolu Göbek bandı kılıfı. Takıyorum, silahı dolduruyorum, sonra ceketimin iç cebine uzanıyorum.

"Hayır. Hayır. Oraya gitmiyorsun; Tony'nin silahı onda." Vahşi gözlerle bakıyor, başını şiddetle sallıyor.

"Bebeğim, al." Cebimden Violet'e kendi telefonunu uzatıyorum.

ve dudaklarına bir öpücük bıraktı. "Buradasın. Alarm açık. Al." Ona bir silah uzatmaya çalıştım. Geri çekiliyor, elleri havada, başı titriyor, gözlerinde dehşet var. Elimi sırtının alt kısmına bastırıyorum ve onu yatağa geri götürüyorum, silahı yatağın ucundaki bankın üzerine koyuyorum.

"Willie'nin gelip seninle kalmasını sağlayacağım," diyorum.

"Bu tarafa geleceğini sanmıyorum ama herhangi bir nedenle gelirse ve buraya Will'den önce varırsa, bunu kullan. Emniyeti kapalı ve dolu. Tek yapman gereken doğrultmak ve-"

"Hayır! Oraya gitme! Burada benimle kal."

"Ve ateş et. Anladın mı?"

"Hayır Killian. Hayır!" Kollarını bana doladı. Titriyor.

"Bebeğim, Tony yerde yatıyor. Ne yapmamı istiyorsun? Polisi mi arayayım?"

"Tanrım!" diye haykırır. "Bunca zamandır Ray'le ilgilenmesi gereken kişi buydu. Bunca zaman!" Beni suçlayarak işaret ediyor ve sonra iki eliyle beni itiyor. "Bu saçmalığa inanamıyorum."

"Gitmem gerek."

"Ray sana zarar verecek!" diye haykırıyor, beni tekrar tutarken elleri titriyor. "Gitme."

"Sakin ol. Her şey yoluna girecek."

"Yapamam," diye ağlıyor, yüzünü göğsüme gömüyor.
"Yapamam. Seni kaybedemem."

Çenesini tekrar kaldırıyorum, böylece gözlerimin içine bakmaktan başka çaresi kalmıyor.

"Sence o küçük pislik benden daha mı güçlü?"

"Hayır." Başını sallıyor.

"Sence o benden daha mı zeki?"

Yine başını sallıyor. Gözleri korkudan çılgına dönmüş ve bundan nefret ediyorum. Alnından öpüyorum.

"Beni kaybetmeyeceksin. Söz veriyorum. Seni yakında arayacağım. Elimden geldiğince çabuk. Bunu halletmem gerek."

"Lütfen gitme," diye sesleniyor.

"Mecburum, benim güzel Violet'im. Sakin ol, alarmı kur. En kısa zamanda arayacağım. Seni seviyorum. "

Menekşe

"Seni seviyorum" sözüne karşılık vermeden gitmesine izin verdim. Ve çok korkuyorum. Geri söyleme şansım olmayacak diye korkuyorum.

Yaralanacak diye

korkuyorum. Korku

kanımda dolaşıyor.

Geçmiş ne kadar geride bırakmaya istekli olduğunuzu anlamanız için yüzünüze haykıran tehlike gibisi yoktur sanırım.

Son birkaç dakikadır kendimle pazarlık yapıyorum. Her şeye rağmen benim için o olduğunu biliyorum.

Ray benim geçmişim, Killian ise geleceğim. Kill bana yalan söylemiş olsa bile. Tehlikeli şeyler yapsa bile. Kocamı seviyorum. Ve Ray serbest. Tehlikeli, belki. Hayır. Belki diye bir şey yok. O silahlı. Ve aklını kaçırmış.

Kalbimin çok hızlı atmasını durdurmaya çalışıyorum. Kendimi sakinleştirmek için yavaş nefes almaya çalışıyorum. Bebeğimi strese sokmadığımdan emin olmak için.

Koşup pantolonumu ve iç çamaşırlarımı indiriyorum, sonra kanama olmadığından emin olmak için bacaklarımın arasına bir mendil koyuyorum, çünkü bu ihtiyacım olan son şey.

Kanama yok. Rahatladım.

Biraz daha volta atalım.

Tanrım... bunu bir televizyon programıymış gibi izlemek ama gerçekten olduğunu bilmek, Ray'in o koca adama gerçekten çelme taktığını ve onu silahsızlandırırken boğduğunu bilmek? Yaşadığım paniği asla unutmayacağım. Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım. Killian'ın o adamlar

tarafından saldırıya uğramasından beri.

düğün. Ama bu daha kötü hissettiriyor, çünkü burada bekliyorum. Bekliyorum ve dua ediyorum.

Ve Killian gitti. Bir silah aldı. Bir tane de bana bırakmış! Tanrım, keşke telefonu hala bende olsaydı da neler olduğunu görebilseydim.

Buzdolabına gidiyorum ve bir bardak elma suyu doldurup içiyorum.

Tezgâhın üzerinde bir pizza kutusunun yanında iki poşet var. Yirmi dakika kadar volta attıktan sonra içeri bakıyorum.

Birinde süpermarketin fırın bölümünden alınmış bir kutu yumuşak zencefilli kurabiye, ayrıca bir kutu zencefilli çörek ve ayrıca beş paket zencefilli kurabiye var. Kurabiye hamuru fırına hazır küçük adamlara dönüştürülmüş ve süslemek için krema paketleri var. Diğer çantanın içinde bir çift terlik var.

Onları çıkarıyorum. Soluk lavanta rengi, süper yumuşak, burnu kapalı ayakkabılar ve birinin üstünde bir karahindiba, diğerinde ise tohumla dönüşmüş bir karahindiba var.

Kalbim sıkışıyor.

Bunları bana zencefilli çörek alırken gördü ve karahindiba resmi yüzünden aldı.

Ben de onu sevdiğimi söylemeliydim.

Söylemeliydim.

Kahretsin, korkuyorum.

Ray'in o silahla ona zarar verebileceğinden korkuyor. Ya da Ray kaçıp birilerine bodrumdan bahsedecek ve Killian'ın başı büyük belaya girecek. Büyük bir bela. Çocuğumuz bir yetişkin olana kadar hapiste kalacak.

Gözyaşlarına boğulamam. Onu kaybedemem. Ama bunu hiç istedim mi? Bunun yerine ayaklarımı terliklerimin içine sokuyorum ve sonra bir dilek tutuyorum. Sağ ayağımdaki karahindiba tohumlarına bakarken, bunun bir şekilde kimse ölmeden, kimse zarar görmeden çözülmesini diliyorum.

Pizza kutusunu açtım ve içine baktım, yapamayacağımı biliyordum.

Muhtemelen böyle bir zamanda yemek yiyor ve yine de gözyaşlarına boğuluyorsunuz çünkü pizzanın yarısı ananas parçalarıyla kaplı. Hem de bir sürü. Sanki benim için çift ananas sipariş etmiş gibi.

Terliklerime bakıyorum. Dileğimin gerçekleşmesinin pek mümkün olmadığını biliyorum, tabii Ray sonsuza dek ortadan kaybolmayı başaramazsa. Aksi takdirde, birilerinin canı yanacak.

Yastık gibi hafızalı süngerin ayaklarımı sardığını hissederken tek düşünebildiğim, birinin canı yanacaksa bunun Killian yerine Ray olmasını tercih edeceğim.

35

Killian

Tony neden oradaydı?

Bugün ona sahil evinden mesaj attım, orada olduğumu ve bugün gitmesine gerek olmadığını söyledim. Benden haber alana kadar geri dönmemesini çünkü bu faslı birkaç gün içinde kapatmayı planladığımı söyledim. Hemen cevap verdi ve şöyle dedi

TAMAM.

Ne sikime oradaydı ve neden gözünü böyle toptan ayırmıştı? Violet'in anlattığına göre Tony içeri girmiş, ladanza da onu bekliyordu, uyuyor numarası yapıyordu ki ona çelme takabilsin ve sonra da zincirli koluyla onu boğabilsin.

Tony bunun olmasına nasıl izin verdi? O bir aptal değil. Öyle olsaydı, benim için çalışıyor olmazdı. Beni daha önce hiç hayal kırıklığına uğratmadı.

Tino'yu aradım ve benimle orada buluşmasını istedim, iz sürme konusunda yardımına ihtiyacım olduğunu söyledim. Will'i aradım ve Violet'in yanına gitmesini istedim, Violet'in eski sevgilisiyle ilgili acil bir güvenlik sorunum olduğunu, ona fazla ayrıntı veremeyeceğimi ve ben dönene kadar Violet'e göz kulak olmasını söyledim. Ona yatağımın ucundaki bankta bir silah olduğunu söyledim. Yola çıktı ve bunun için çok minnettarım.

Violet'i bir işaret olarak almadan önce Raymond'un durumunu biraz biliyordu ve onu Raymond'dan alıp benim yaptığım gerçeğinden ciddi bir keyif aldığını birden fazla kez belirtti. Willie, ladanza'nın nasıl bir insan olduğunu ilk elden gördü - onunla birlikte sitemizde büyürken hepimiz onun bir dolandırıcı zavallı olacağını görebiliyorduk

Tıpkı babası gibi. Tabii Willie'nin Raymond'ın haftalardır benim rehinem olduğundan haberi yok.

Ona
sesleniy
orum.

"Killian?"

"Bebeğim," dedim.

"Neler oluyor?"

"Henüz bilmiyorum, araba kullanıyorum - ama Willie geliyor ve benimle evde buluşacak bir yardımcım var."

"Ne tür bir yardım?"

"Onu takip edecek türden. Bu konuda endişelenmeyin. Ben halledeceğim. Beni duyuyor musun?"

"Seni duyuyorum ama korkuyorum. Peki onu yakalarsan ne yapacaksın?"

"Onu yakaladığım zaman," diye düzeltiyorum. "Ve güven bana, yakalayacağım."

Gülüyor. Ama kulağa komik gelmiyor, acı verici geliyor. Ve bu benim de canımı yakıyor çünkü biliyorum ki birkaç hafta önce "bana güven" deseydim rahatlardı. Ama şimdi Hatalarım yüzünden bunu kaybettim.

Ve hatalara gelince, bugün onlardan daha fazlasını yaptım. Iadanza'ya kaderi hakkında tek kelime etmemeliydim. Aklına girmek istediğim için elimi uzattım ama onun yerine zamanı geldiğinde onu taşımalıydim. Öyle yapsaydım, bu gece bu umutsuz hamleyi yapmayabilirdi.

Zamanın daraldığını biliyordu ve bu gece olanlardan Tony ne kadar sorumluyorsa ben de o kadar sorumluyum.

Raymond'u o kadar korkutmuştu ki, o sürgülü kilitleri ve kapı kolunu duyduğunda kaybedecek hiçbir şeyi olmadığını düşünerek cesur davranmaya hazırdı.

"Will on beş dakika içinde orada olacak. Anahtarı var, o yüzden doğruca gelip içeri girecek. Alarm kodları onda var. Ona silahın nerede olduğunu söyledim."

"Tamam."

"Seni birazdan ararım."

"Killian?"

"Öyle mi?"

"Seni seviyorum," diye nefes alıyor, sesi soluğu kesilmiş gibi. Hay sikeyim. Buna ihtiyacım vardı.

"Seni seviyorum bebeğim. Hem de çok. Tamam mı?" "Dikkatli ol. Lütfen, lütfen dikkatli ol."

"Geleceğim. Elimden geldiğince çabuk evde olacağım." "Lütfen en kısa zamanda eve gel," diye boğuluyor.

"Yapacağım, Violet. Stres yapma. Söz ver bebeğim, iyi olacağım. I Söz veriyorum. Gitmem gerek. İyi haber alır almaz seni arayacağım. Lütfen bana güvenmeye çalış."

"Sana güveniyorum, Killian," diye fısıldıyor. Hay sikeyim.

"Teşekkür ederim Violet," umarım yetersiz kelimelerimin içinde ne kadar çok şey hissettiğimi bilecek kadar duygu vardır. güveninin kıymetini bilmeli. "Seni çok seviyorum. Seni yakında ararım."

ladanza'nın doğrudan oraya gittiğinden şüphelensem de kardeşimin eşimle birlikte olması beni rahatlatmıştı. Muhtemelen en azından ilk başta bir yere sığınmayı planlıyordu.

Tillamook'a rekor sürede ulaştım, mucizevi bir şekilde trafikte veya kırmızı ışıklarda ve şaşırtıcı bir şekilde polis mıknaatısı gibi Macan'ımla hız nedeniyle durdurulmuyorum. Nadiren Beni takip ettiklerini ve açmamı beklediklerini fark etmeden

sürebilirdim.

Tony'yi hâlâ Iadanza'nın hücresinde yerde, silahı ya da anahtarları olmadan, ama neyse ki nefes alıyor ve sersemlemiş halde bulduktan sonra,

beceriksizce, ama nefes alarak, güvenlik görüntülerini bugün erken saatlerde ayrıldığım zamana kadar geri alıyorum ve maksimumda oynatıyorum

hızlandı. Kapı kapandıktan sonra Raymond kıpırdandı, bakıyordu. Tam istediğim gibi kafasının içindeydin. Elinde hap şişesiyle, zincirinin onu bok kovasına götürüp getirmesine izin verdiği iki adımda volta atıyordu. Ona bakıyordum.

Düşündüm. Ve sonra şişede kalan muhtemelen iki düzine haptan sadece birini aldı. Son olarak, geriye ne kaldıysa, muhtemelen bir düzine kadarını su şişesine koydu. Hapların çözülüp çözülmediğini görmek için şişeyi bir saat boyunca salladı.

Violet'in anlattığı gibi, Tony içeri girdiğinde, uyuyormuş gibi yaptı ve Tony içinde birkaç günlük sidik ve bok bulunan beş galonluk kovanın kulpunu tutmak için eğildiğinde, Raymond ona çelme takmak için sağlam bacağını fırlattı.

Birkaç metrelik zincirle Tony'yi boğduktan sonra yere, atık birikintisine doğru kaymasına izin verdi.

O hapları daha sonra almak üzere mi eritti, yoksa birinin gelip onu geçebileceğini mi umdu, bilmiyorum ama karşısına çıkan fırsatı değerlendirdiği çok açıktı ve Tony'nin bu kadar kayıtsız kaldığına hâlâ inanamıyorum.

Daha sonra zinciri çözdü ve çözünmüş ağrı kesicileri Tony'nin boğazından aşağı itmeye çalıştı, ama en azından bir kısmı yere dökülen bok ve sidikle birlikte yere düştü. İşte o zaman Tony'yi aradı ve silahı buldu,

Tony'nin cüzdanını ve anahtarlarını alana kadar ceplerini karıştırdı ve Tony'yi kelepçelemeden önce kendisini kelepçeden kurtardı, bana yönelik bok yiyen bir sırtışla kameraya el salladı ve kameraya parmağını gösterip siktirip gidiyor.

Görüntüyü değiştirdim ve kameradan onun topallayarak evden çıktığını ve Tony'nin arabasına gittiğini gördüm. Ama kapıyı açtığında ve arabanın iç ışığı yanıp söndüğünde, yolcu koltuğunda başka birini gördüm. İyi bir görüntü almam için çok uzaktaydı.

Kim olduğunu görmek için yeterince baktım ve bunun kim olduğunu öğrenmek için doktorun artık ayılmakta olan Tony'nin n muayenesini bitirmesini bekliyorum.

Tony'nin boynunda zincirden dolayı mor bir yara var ama ölmedi, bu da bir şeydir. lmemiş olsa da, onu öldürmeye hazırım.

Aptal herif bodrumun ana bölümünde, ısıtıcının yanında yerde yatıyor, çıplak ve kanepenin arkasında olması gereken battaniyeyle örtülü

Çünkü ladanza'nın lağımina bulanmış kıyafetlerini çıkarmak zorunda kaldım ve pis kokudan kusmamaya çalıştım.

ladanza'nın beni yakalayacağıını düşünerek buraya geri gelme ihtimaline karşı hazırdım. Ama akıllıysa Tony'nin arabasını bırakır ve siktirip gitmenin bir yolunu bulur. Neyse ki ladanza pek zeki değıl.

Gerçi şu anda Tony'den çok daha zeki görünüyor.

şu andast katta, oturma odasındayız ve Doc işini bitirdi. Tony'ye bakıyor. Cevapları alabilmek için onu bir dakikalığına odadan gönderdim. Ve bu cevaplar beni mutlu etmiyor.

Can alıcı nokta? Arabadaki ikinci kişi. Jessa şimdi kayıp.

Bu haber beni ıldırtmakzere. Tony'nin zar zor bilinçli açıklama çabaları beni daha da sinirlendiriyor. Kafam patlamakzere.

Geçen gece Alana beni aradığıında Jessa'nın sarhoş olduğunu ve kulüpte beni sorduğunu, Tony'nin de Ondan kurtulmamız mı gerekiyordu? Görünüşe göre Tony'nin aletini büyüledi ve o zamandan beri onun evinde.

Tony, sersemlemiş bir halde - belli ki ağı kesicilerin en azından bir kısmını tüketmiş - bugün mesajımı almadığına yemin ediyor.

Yapması gerektiğini düşündüğü gibi geldi ve buzdolabının üzerindeki dolapta ağı kesici hapları neden bulamadığını bilmemek dışında, her zamanki işini yapmak için burada olduğunu söyledi. Ona gönderdiğim mesajı ve bana verdiği cevabı gösterdim.

ve bunu açıklayamıyor. Birkaç gündür Jessa'yla birlikte, bu yüzden bu gizemli mesajın gerçek bir gizem olmadığı açık. Sadece sersemlemiş durumda.

"Onu telefonunla yalnız mı bıraktın?" Bunu belirtmek zorundayım çünkü hesaplayamıyor gibi görünüyor.

Sadece mahkûmun kaçmasına izin vermemekte başarısız olmakla kalmamış, aynı zamanda onu getirmiş olması da akıl alır gibi değildir. Onun güvenliğiyle ilgili sersemletici paniğinin ortasında, ona hiçbir şey söylemediğine yemin ediyor, hızlı bir işi varmış gibi davranıyor ve onu arabada bırakıyor. Diyor ki

Akşamı onunla geçirmek istedi ve buranın benim yerim olduğunu bilmiyor.

Sersem gibi olduğu için, ben onu sorgulamaya çalışırken uyukluyor. Sabrım tükeniyor ve aptalı uyanık tutmak için açık bir şişe suyu ona doğru savuruyorum.

Araba da Raymond da gittiğine göre, Jessa'nın hâlâ o bok kafalıyla birlikte olduğunu varsayabilirim. Uyuyor. Gerçekten mi?

Çok uygun.

Öfkeden kuduruyorum çünkü bugüne kadar Tony'nin sağlam muhakeme yeteneğine sahip olduğuna yemin edebilirdim. Bu adamı yıllardır tanırım ve her zaman sadık olmuştur. Oraya dikkati dağılmış bir şekilde gitmesi bir yana, onu buraya getirmesini aklım almıyor.

Şimdi ona bu işi verdiğim için kendi muhakeme yeteneğimi sorguluyorum. Evliliğimi neredeyse onarılamaz bir şekilde mahvettiğim için. Evliliğimi

Karımı incitmek. Şimdi korkudan aklını kaçırarak. Ve

Rossiler onu buraya getirdiği anda Iadanza'yı gözlerinin ortasından vurmadiğım için.

Tony, Jess'e yer hakkında hiçbir şey söylemediği konusunda ısrar ediyor, benim olduğunu bile söylememiş. Belli ki biliyordu. Biliyordu çünkü telefonuna benim mesajımı göndermiş, cevap verdikten sonra da silmişti ama uyuşturucu ve kafasına aldığı darbe yüzünden bunu aklına getirmekte hâlâ zorlanıyor.

Bunun pek bir önemi yok çünkü şimdi Jagger'ı arayıp olaya dahil etmeliyim. Ve evet, Iadanza'nın daha hızlı bulunmasını sağlayabilir, bu iyi olur, ama sinirlenecek ve bu daha fazla insan demek

Rehine olayından haberim vardı.

Tino Rossi ben Tony'ye isyan metnini okurken geldi ve onu bilgilendirdim. Doc, Tony'yi duş alması için yukarı çıkarıyor ve Tony'nin bayılıp boğulmadığından emin olmak için orada olacağını söylüyor. Dev piç kurusuna pek uymayacak bir tişört ve eşofman altı hazırladım ama boklu kıyafetleri yakılması gerekiyor. Tino şimdiden şebekesini o pisliği yakalamak için harekete geçirdi. Bunun gidebileceği birçok yol var. Raymond 101'den kuzeye Washington'a ya da güneye California'ya gidebilir. Portland'a da geri dönebilir.

Tony gece için kanepeye yerleştikten ve Doktor beton zemine çarptığı için kafasında oluşan şişlikle ona göz kulak olmam için bana yönergeler verdikten sonra o ağrı kesicilerden ne kadar içtiğini bilmek. Sonra doktor gitti ve Tony bana yarın Tino'nun takımında Raymond'u getirmek için canla başla çalışacağına yemin etti.

"Hücresinin altını üstüne getirdikten sonra mı demek istiyorsun? Çünkü orası senin pisliğin. Hey, Tino? Zack Jacobs'ı aramaya ne dersin? Onun da insanları takip etme yöntemleri var, değil mi?"

Tino başını sallayarak onu takip etmemi işaret ediyor.

"Görünüşe göre o bir federal."

"O ne?"

"Uzun hikâye, benim anlatacak bir şeyim yok. Bunu Dare ya da Tommy ile konuşun ama Zack'in sizin için aramak isteyeceğiniz bir adam olmadığını söyleyebilirim.

esir geri

döndü." Hay

sikeyim.

Tino'yu arabasına kadar geçiriyorum ve o da irtibatta kalacağına söz veriyor.

O uzaklaştıktan sonra Jagger'ı arıyorum, yapacağımız konuşmayı iple çekmiyorum. Ama Jagger'ın kız kardeşi kayıp.

Bir de yardım edebilecek bir güvenlik uzmanı olduğu gerçeği var. Yeni işiyle sadece kendi başınaydı.

Bir süredir bir şirkette çalışıyor ama kısa sürede kaynak yaratmışa benziyor.

Sabah saat iki buçukta, apartmanın güvenlik kamerasından uyanık olduğunu gördükten sonra Violet'i arıyorum. İlk çalışta cevap verdi.

"Alo?"

"Saat için üzgünüm ama henüz iyi bir haber yok. Bu gece evde olmayacağım bebeğim. Gitti, Tony'nin arabasını aldı ve aranıyor. Şimdilik burada kalıyorum."

"Tony nasıl?" diye

soruyor. "Tam bir

moron." "Yaralandı mı?"

"Yaşayacak," diye homurdandım.

Şimdilik. Bu saçmalık yüzünden bir şeyler ters giderse? Sikerler.

"Uyumaya çalış," diyorum. "Will'le konuşabilir miyim? Biraz uyu ve uyandığında beni ara."

"Uyuyabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldıyor. "Ya o-"

"Uyumaya çalış. Tamam mı? Ya olursa diye endişelenme.
Ben hallederim."

"Evet. Tamam," diyor ama sesi ikna olmuş gibi çıkmıyor.

"Kardeşime bir şey söylemedin mi?"

"Tabii ki hayır."

"Telefonu ona verin lütfen."

"Bir saniye," diyor, sesi üzgün geliyor.

Homurdanıyorum. Bundan nefret ediyorum.

Endişelenmesinden nefret ediyorum. Bu herifin dışarıda olmasından, nefes almasından bile nefret ediyorum.

Silahı elime aldığım anda Max Amos'u vurmamla ilgili bir şey var, daha sonra benimle asla dalga geçemedi.

Dudağım kıvrılıyor. Iadanza'ya kızgınım. Tony'ye öfkeliyim. Ama hepsinden önemlisi, bunun önlenebilir olmasına ve Sonunda orada olduğunu anladım.

"Kardeşim," diye selamlıyor Will, "N'aber?"

"Saçmalık. Çok uzağa gidemem ama orada kalabilir misin? Uyanık kal. Violet'in eski sevgilisi başımın belası ve oraya geleceğini sanmıyorum ama ne olur ne olmaz."

"Sorun değil. Bugün ve yarın izinliyim.

bu gece uyuyabilirdim. Pazartesi gecesi geri dönmek zorundayım, bu yüzden bu programa devam ederdim."

"Sağ ol, kardeşim. Minnettarım. Sabah konuşuruz." "Senin için her şeyi yaparım, Kill. İyi olduğuna emin misin? İyi değilsin.

kulağa hoş geliyor. Yardıma ihtiyacın olursa, yardım edebilirim." "O silahı yakınında tut yeter. Her ihtimale karşı."

"Yapacağım. Ray Iadanza'nın kışına bir şapka sokmak için bir nedene sahip olmayı seviyorum."

"Oraya gelirse, onu kışından vurma. O pisliği kafasından vuracaksın."

"Kahretsin," diyor Will usulca.

"Hayır. Öyle demek istemedim. Onu vuracak kişi ben olmak istiyorum, bu yüzden onu benim için güvence altına almak için ne yapman gerekiyorsa yap. Ama oraya gelmeyeceğini düşünüyorum. Seni haberdar ederim."

Sesi titreyerek "Öldür," diyor.

"Özür dilerim dostum. Bunu söylediğimi unut. Sadece karımı güvende tut."

"Unutmana gerek yok. Fark ettin mi bilmiyorum ama artık çocuk değilim. Bir şeye ihtiyacın olursa Kill, haber ver yeter. Zor bir şey olsa bile."

"Teşekkürler Will. Çocuk olmadığını biliyorum. Olduğun adamla gurur duyuyorum."

Telefonu tutuyor ve bir sessizlik oluyor ama bu sessizlik duygu dolu.

"Gurur duyulacak bir şey varsa o da sensin," diyor sonunda.

"Son zamanlarda Tommy ve Dario için çalışırken çok şey gördüm. Artık o yeşil gençlik yok, Kill."

Dişlerini gıcırdatıyorum.

"Yardıma ihtiyacınız olursa yardımcı olabilirim," diye teklif ediyor.

"Gitmem gerek. Temasta kalacağım. Orada olduğun için teşekkürler. Şu anda en önemli iş sende. Violet'in güvende olduğunu bildiğim için bazı saçmalıkları düzeltmeye odaklanabilirim."

"Ne istersen, dostum. Şeref duyarım." "Teşekkürler."

Telefonu kapatıyorum ve mutfak masasına oturup başımı öne eğiyorum. Lanet olsun.

On dakika sonra, uygulamamdan evdeki ebeveyn yatak odasına bakıyorum ve Violet yatağa girmiş. Oturma odasına bakıyorum, Will kumandayı almış ama yayılmak yerine uyanık bir şekilde oturuyor.

Ana yatak odası görüntüsüne geri dönüyorum. Işıklar kapalı ama gece görüş modu bana onun yatağın benim tarafıma

doğru yuvarlandığını ve yastığıma sarıldığını gösteriyor.
Hıçkırıklarını duyuyorum.

Göğsümde bir sızı yayılıyor. Uygulamadan çıkıyorum ve onun numarasını çeviriyorum.

İlk zil sesinde cevap verir, sesi cızırtılıdır. "Killian?"

"Seni seviyorum," diyorum.

Burnunu çekiyor. "Ben de seni seviyorum." "Çok üzgünüm bebeğim."

Yine burnunu çekiyor. "Beni mi izliyorsun?"

"Evet."

"Bu çok ürkütücü," diyor.

"Biliyorum. Ama evlendiğin adam o."

"Sanırım bunu çözüyorum," diyor usulca.

"Anlaşabilir misin?" diye soruyorum.

"Anlaşabilirim," diye fısıldıyor. "Sen yanımda olduğun ve dürüst olduğun sürece, anlaşabilirim."

Sözleri üzerimden geçerken gözlerim kapanıyor.

"Şimdi uyumaya çalışacağım," diyor.

Boştaki elimi saçlarımın arasında gezdirerek ciğerlerimi boşaltıyorum. "Uyandığında beni ara."

"Tamam. Tabii ben uyanana kadar beni izlersen o zaman uyandığımı anlarsın. Ürkütücü sürüngen."

Kıkırdıyorum. "İyi geceler, güzelim."

"İyi geceler, Stalky sapığı."

Böyle bir zamanda aptalca davranmasına kıkırdıyorum. Bu saçmalığın ortasında Violet'ten başka kimse bana gülümsemem için bir sebep veremezdi.

Aramayı sonlandırıyorum ve uygulamadan onu tekrar kontrol etmeden önce birkaç dakika ateşe bakıyorum. Hava karanlık ve o

Düzgün nefes alıyorum.

Pazar sabahı 11:30'da telefonum çaldı.

Sekiz buçukta, uyanık olduğunu ama sabah bulantıları hissettiğini, bu yüzden tekrar uyumaya çalışacağını söyledikten sonra sadece bir dakikalığına konuştuğum Violet olmasını bekliyorum. Yarım saat önce ona baktığımda uyuyordu, dün gece aldığım zencefilli şeker kutusu da yanındaki yastığın üzerindeydi. Arayan Jag'dı. şu anda en büyük hayranı. Anlaşılır bir şekilde. Eminim ben de onun işbirlikçi ikiz kardeşinin en büyük hayranı değilimdir.

"Jessa aradı, Kill. Ve söyleyecek çok şeyi vardı, dostum."

"Nerede o? Hâlâ onunla mı?"

"Arcata'da bir lokantada. Onu oraya yakın bir yerde bıraktı."

"Onu alabilecek biri var mı? Onu bana getirebilecek?"

"Ona kiralık bir araba bıraktırıyorum. O da bana geliyor."

"Hayır, Jag. Doğruca bana. Acil bir durum var. Mümkün olduğunca çabuk gelmesini istiyorum. Onun için bir numaran var mı? İçeride biri var mı?"

onu aramak için gökyüzüne mi gidiyor?"

"Atılmış bir telefonu alıyor. Adam onunkini fırlattı. Buraya geliyor, Kill. Dinle dostum... geçmişimiz çok eskiye dayanıyor, ama onu sakinleştirene kadar kız kardeşimi sana göndermeyeceğim. Bir travma geçirdi."

"Ona zarar mı verdi?"

"Bunu sormanın tam zamanı, Coulter."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Elbette haklı; Jessa endişelerimin en küçüğü, ama anlıyorum.

"Özür dilerim, Jag. Lanet olsun, dostum. Burada tehlikede olan çok şey var. O iyi mi?"

"O Jessa. Kevlar'dan yapılmış; onu tanıyorsun. Ama kızgın. Ben de öyle."

"Kızgın mısın?" diye sordum. "Sanırım ona, çünkü Tony'yi parmağında oynatarak onu bulunduğu yere getiren şey entrikalarıydı, ben değil. Bana ulaşmaya çalışıyordu - evime, kulüplerime geliyordu ve entrika çevirmenin bir yolunu buldu ve onu bulunduğu yere getiren de bu oldu."

İç çekiyor.

"Ne dedi?" Ben sordum.

"Söyleyecek çok şeyi vardı ama dostum, muhtemelen yine o arıyor. Seni sonra ararım. Ve evet, Arcata bölgesine onu aramaya giden bir helikopterim var."

"Mükemmel. Teşekkürler.

Tino'yu aradın mı?" "Çoktan aradım."

"Ona söyle, benimle konuşana kadar kimseye tek kelime etmesin. Bu ölüm kalım meselesi."

"Evet," diye kestirip attı. "Bunu anladığına eminim. Seni sonra ararım."

Elimde bu boktan gösteri varken Jagger'ın duygularını yönetecek zamanım yok. Tony de şu anda bana karşı çok zayıf. Her iki saatte bir onu uyandırmak zorunda kaldım. Tino'dan haber beklerken uyanacaktı ve şu ana kadar hiçbir ipucu bulamadı. Ama artık Jess'in nerede olduğunu bildiğimize göre, Iadanza'yı bulmamız an meselesi.

Tony saat ondan beri ayakta ve ben belki on dakika uyudum, oturdum, uyukladım.

Elinde bir fincan kahve ile bana doğru yaklaşıyor.

"Patron, özür dilerim."

"Evet, biliyorum," diyorum. "Özür dilemenin hasarı telafi etmemesi çok kötü."

Violet'ten dilemeye çalıştığım özürler yüzünden ikiyüzlülük yapıyorum elbette.

"Her şeyi berbat ettim ve bunun için özür dilerim. Bir daha olmayacak ve ilaçların etkisi geçer geçmez o sik kafalıyı bulmak için."

"Haklısın, sıçtın batırdın. Ve bunun için neredeyse ölüyordun."

"Öldürmek. O... Yani, bilirsin..." Omuz silkiyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Jessa bana kancasını takmaya çalışıyordu. Bana ulaşmak için seni kullandığı için birkaç gününü onunla geçirdin. Bunu nasıl anlamadın?"

"Ziyaretini abarttığını söyledi. Portland'a geri taşınmayı düşünüyordu ve sen ona evli olduğunu söyler söylemez geri adım attı."

"Sonra aniden, mesajlarımı almıyorsun ama hiç göndermediğin yanıtları alıyorum ve burada görünüyorsun, Sana iyi para ödediğim bir iş yapıyorsun, ama bunu mahkumun seni bir bok kovaasına düşürmemesini, boğmamasını, boğazından aşağı çözünmüş ağrı kesiciler dökmemesini ve sonra seni soyup arabayı ve yeni kız arkadaşını çalmamasını sağlamak yerine aklın dışarıdaki arabadaki sürtükte mi?"

"Ağrı kesicileri nasıl aldığını anlayamıyorum. Ona son bir kez verdim, sonra da her zamanki gibi buzdolabının üstündeki dolaba bıraktım."

"Dün buradaydım, mankafa!" Homurdanıyorum. "Ona hap şişesini verdim, umarım hepsini içer ve ben de onu başımdan savmak için geceleri uyumama ve karımın hayatına devam etmesine izin verecek bir yere göndermek için burnumdan para ödemek zorunda kalmam."

"Karın mı?"

"Karımı unut," diye homurdandım. "Jessa eskiden becerdiğim bir kız. Bunu sen de biliyorsun. Jag'ı, eskisinden bile daha uzun süredir tanıyorsun.

Benim için çalıştığına göre kız kardeşinin ne olduğunu biliyordur. Başıma bela olduğunu da biliyorsun, bu yüzden ilişkimizi bitirdim. Onun el işlerini ilk elden gördün.

Son seferinde dairemi dağıttığında ona eşlik etmiştim. Ne oluyor lan? O şehre geliyor evli olduğumu öğrenir ve bu yüzden ilgileniyorsun ve hatta geçmişine dair bazı ipuçlarına sahip olmana rağmen, sadece oyunlarına kanmakla kalmıyor, aynı zamanda onu cep telefonuyla baş başa bırakmaya karar veriyorsun ve sonra onu buraya getir." "Biliyorum."

"Burada, bodrumda hapsedilmiş biri var."

Başını öne eğdi ve oturdu. "Birkaç gün önce mahkumu yakında buradan nakledeceğinizi umduğunuzu söylemiştiniz, bu yüzden konumun o kadar da önemli olmadığını söyledim, çünkü birkaç gün içinde gönderilmiş olacaktı ve muhtemelen geri dönmek zorunda kalmayacaktım. Onu da getirmedim ki bu işin ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmasın."

"Aynaya baktığında boğazını görüyor musun, dostum? Görüyor musun? Silahını aldı ve seni yarı boğdu. Seni vurabilirdi. Dizleri sakat, kaburgaları kırık, üç metrelik bir zincirle kelepçelenmiş bir adamdı bu ve senden iki kat daha iri olan bir adamı silahıyla alt etti. Seni neredeyse öldürüyordu çünkü kafan seni kullanan birine takılmıştı."

"Onu bulmalıyım," diyor.

"Söylediklerimin tek kelimesini bile duydun mu? Aklını sikinden çıkar ve beni dinle."

Yüzünü buruşturarak bana baktı. "O Jag'ın kız kardeşi. Ben de onun için onu bulmak istiyorum."

"Jaguar'a gidiyor. Kiralık bir arabada. O iyi." Rahat bir nefes alır.

"Ona aşık değilsin Tony. Lanet bir sirenle birkaç gün geçirdin. Sen sadece onun amcıyla sarhoşsun. O da böyle istedi. Bunu bir düşün. Mesajımı okudu ve cevapladı, sonra da sildi. Dur tahmin edeyim, çok ısrarcıydı.

Dün gece seninle gelme konusunda. Muhtemelen ödeme olarak onun amını kullanmıştır. Değil mi?"

İç çekiyor.

Devam ediyorum, "Haklıyım. Ve eğer arabanıza geri dönebilmiş olsaydınız, mekânı incelemek için içeri girmenin bir yolunu bulmaya çalışacaktı. Ya da seni bıraktıktan sonra kendisi araştırmak için geri gelirdi. Seni bir göreve gönderdiğimi biliyordu ve bu konuda meraklı davranıyordu çünkü amacı buydu, benim hakkımda daha fazla bilgi edinmek ve bana tekrar kancasını takabilmek."

Bir dakika boyunca hiçbir şey söylemiyor ve sonra başını sallıyor. "Evet. Haklısın. Haklısın. Biliyorum, Kill. Haklısın. Özür dilerim."

Telefonum çaldı. Tino. Elime aldım.

Menekşe

Ağızıma sıcak, lezzetli, yumuşak bir zencefilli kurabiye tıktırıyor ve lobideki telefon çaldığında bunun mide bulantımı geçici olarak yatıştırma konusundaki mucizevi yeteneğine hayret ediyorum. Kaşlarımı çatıyorum ve bugün ikinci kez yediğim kurabiyeyi biraz sütle yıkayıp cevap veriyorum.

"Alo?"

"Bayan Coulter?"

"Evet?"

"Senin için şirket. Gates. Dört kişilik parti." Ha?

"Bayan Coulter?"

"Uh...Oh. Um..." Kahretsin. Ailem mi? Burada ne işleri var?

"Onları tarif edebilir misiniz, lütfen?"

Gerçekten benim ailem mi yoksa bu bir numara mı?

"Evet, hanımefendi. Koyu saçlı kadın. Anne tipi. Sanırım ellili yaşlarda bir adam. Tuz ve biber bıyıklı ve sakallı. Uzun boylu genç bir oğlan. Gri saçlı yaşlı bir beyefendi."

"Tamam, yukarı gönderin. Hayır, bekle. İyi görünüyorlar mı? Normal mi davranıyorlar? Yanlarında başka kimse yok, değil mi?"

"Hayır hanımefendi. Her şey... uh... iyi görünüyor." Sesi şaşkın geliyor.

Rahat bir nefes alıyorum. Ray'in buraya gelmek için, bana ulaşmak için onları kullandığını düşünmek ihtimal dışı değil. Daha önce aklıma gelmezdi, ama son zamanlarda onun hakkında öğrendiğim şeyler - Killian'ın kulübüne silah getirdiğini, onun

Bayan Shear'ın birikimlerini dolandırdı, sonra da dün gece gardiyana yaptıklarını izledim - artık ondan hiçbir şey beklemezdim.

Aceleyle ana yatak odasına gittim. Killian'ın kardeşi masada Killian'ın dizüstü bilgisayarını kullanıyor, telefonu kulağında.

"Will. Ailem burada," diyorum.

"Seni sonra ararım," diyor telefona ve kapatıyor. Kaşlarını çatar. "Yalnız olduklarından emin misin?" Dizüstü bilgisayarını kapatır.

"Sanırım öyle. Onları tarif etti."

"Kapıyı ben açarım," diye ısrar ediyor ve yatak odasından çıkıyor, ben de peşinden gidiyorum.

Silahı bel kemerinin arkasına sokmuş. Ürperdim. Bu nasıl benim hayatım?

Bir dakika sonra kapı çalınıyor ve Will kapıyı açtığında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor çünkü bir eli kapı kolunda, diğer eli de silahı almak için arkada hazır bekliyor.

Neyse ki sadece annem, babam, Cody ve büyükbabam var. Will onları içeri aldığı anda merhaba diyorum ve kucaklaşırken onları Will'le tanıştıyorum. Gömleğinin düğmelerini açtığını fark ettim, böylece silahı örtüyordu.

"Killian'ın yemek sipariş edeceğini ve kendimiz getirmemizi söylediğini biliyorum ama ben tatlı olarak çikolatalı kek getirdim. Umarım sorun olmaz. Dondurma da." Annem elindeki poşetle mutfığa yönelir. "Masadaki o genç adamın bana anne tipi dediğine inanamıyorum. Makyaja ihtiyacım var." Saçlarını geriye doğru düzeltiyor.

"Sen ateşli bir annesin, onu dinleme," diyor babam, yere bir kutu koyuyor, sonra onu öpüyor. Sonra da gözlerini deviriyor. "En az bir ay boyunca bunun üzerine düşünecek."

Cody üzerinde Noel yazan büyük bir karton kutu taşımaktadır. Kutuyu sehpanın üzerine koyuyor ve etrafına bakınıyor.

"Bu bir sürpriz," diye belirttim. "Geleceğinizi bilmiyordum."

"Güzel ağaç," diyor Cody eliyle işaret ederek. "Ve burası da çok güzel."

"Killian gelmeni mi söyledi?" Ben sordum.

Annem bavulları açarken bana bakıyor ve mutlu bir şekilde sohbet ediyor

pasta ve dondurma. "Dün gece beni aradı ve gelip ağacınızı süslemenize yardım etmemizi istedi. Çok sevindim.

İkinizin işleri yoluna koymasına sevindim. Sanırım telefon takibi oynadık, yoksa bana söylerdin."

Başımı iki yana sallıyorum. "Killian seni bugün ağacı süslememize yardım etmen için mi davet etti? Dün gece mi?"

"Belki de bir sürprizdi. Kahretsin, mahvettim. Bu tezgahlar muhteşem, Violet! Tüm bu alan. Aman Tanrım."

"Killian burada değil. Bir şeyi varmış. Bugün ağacı yapacağımızdan emin değilim. Ne zaman döneceğini bilmiyorum."

"Oh." Annem hayal kırıklığına uğramış gibi. "Ne güzel bir ağaç. Ve burası, tatlım. Vay canına. Bayıldım. En azından sonunda görebildik."

"Ne kadar daha kalacağını öğreneyim. Bana bir saniye ver," dedim. "Buyurun, oturun. Kahve koyayım."

"Kahveyi ben yaparım," diyor annem.

"Ooh, kurabiyeler!" Büyükbaba tezgâha doğru ilerliyor.

"Bir saniye," diye seslenerek koridora doğru ilerliyorum,

"Olduğun yerde kal. Bir dakika içinde sizi gezdirmek için geri döneceğim."

Yatak odasına gidiyorum ve hemen Killian'ı arıyorum.

"Bebeğim," diye cevap veriyor. "Özür dilerim. Her şey yolunda mı? Eğer öyleyse konuşamam. Seni sonra arayabilir

miyim?"

Hızlı konuşuyorum, sesim panikle karışık, "Annemle babamı mı davet ettin? Cody ve büyükbabamla birlikte buradalar. ağacı süslemekten ve akşam yemeğine kalmaktan bahsediyorduk." Bir duraksama oldu ve sonra homurdandı, "Siktir."

"Evet."

"Kahretsin. Unutmuşum," diyor.

"Bana hiçbir şeyi unutmadığını söylemiştin," diye yakınıyorum.

"Dün gece işler sarpa sarmadan önce mağazaya gittiğimde aradım. Sana sürpriz yapmak istedim."

"Şey, evet. Sürpriz!" Fısıldayarak bağıriyorum, sonra bıkkınlıkla yüzümü ovuşturuyorum.

"Sizi birkaç dakika içinde arayacağım. Şu anda... kahretsin, diğer hattım çalışıyor. Nino arıyor. Kapatmam gerek."

"Tamam, ama..."

Çoktan kapattı.

Nino mu? Dario'nun düğününde tanıştığım Nino mu? Şaka olsun diye "atık yönetimi"nde çalıştığını söyleyen Nino mu? Kanım buz kesti.

Killian beni tekrar aradığında, bir dakikalığına parmaklarımı şıklatıyorum, kendimi güçlendirmeye çalışıyorum, onlara işlerin çığırından çıktığını göstermeden bir bahane bulmaya çalışıyorum.

"Alo?" İlk zil sesinde cevap veriyorum.

"Onlara kalmalarını söyle. Birkaç saat içinde döneceğim." "Sen ne?"

"Birazdan döneceğim. Onlara kalmalarını söyle."

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum," diyorum. "Ben bir enkazım ve bunu fark edecekler ve-"

"Hayır bebeğim. Sorun yok. Bırak kalsınlar. Sakin ol. Raymond polise teslim oldu."

"Ne? Ne?"

"Adamlardan biri tarafından yakalanmak üzereydi ve köşeye sıkıştığını biliyordu. Jagger'ın tepesinde onu takip eden bir helikopter vardı ve Nino'nun gelmesine bir dakika kalmıştı.

Bir benzin istasyonundaki polis arabasına doğru topallayarak gitti ve teslim oldu. Birazdan evde olurum. Halletmem gereken işler var ama dönerken telefonda bu işlerin bir kısmını halledeceğim ve sonra sizinkilerle birkaç saat geçirebilirim."

"Aman Tanrım. Ne oldu? Ne?" Beynim bir milyon devirle çalışıyor.

"Biliyorum, bebeğim. Biliyorum. Stres yapma. Bir yolunu bulacağım. Şu an için yapabileceğim bir şey yok. Ailene kalmalarını, yakında döneceğimi söyle. Onlarla ve ağaçla akşam yemeği yeriz ve oradan devam ederiz."

"Hayır. Hayır, hayır. Bu delilik. Hiçbir şey yokmuş gibi davranamayız. Yani, ben yapamam. Açıkçası ben aynı yeteneğe sahip değilim sahipsin." Sesimdeki düşmanlığı yanlış anlayamazsınız. Bir süre sessizlik oldu.

"Bu konuda endişelenmeni istemiyorum," diyor kararlı bir şekilde. "Bir yolunu bulacağım. Alt katta hiçbir iz kalmadığından emin olmak için özel bir temizlik ekibi çağırmak üzereyim.

Önümüzdeki birkaç saat için yapabileceğim bir şey yok, o yüzden geliyorum.

Bu iş bitene kadar eve gidelim. Bugün planladığımız gibi ağacımızı yapalım, ladanza ile de oradan hallederiz."

"Ama Killian... ya bir şey söylerse ve gelip seni ailemin önünde tutuklarsa?"

"O zaman en azından ailenin orada olduğunu bilirim. Böyle bir durumda tek başına kalmayacağını."

Boğazımın ortasında bir yumru var. Gözlerimi kapatarak telefonuma sarılıyorum.

"Bu benim hatam," diyor, sesi kısık. "Ve bunu düzelteceğim. Şimdiden bir planım var, lütfen buna inanın.

Stres ne sana ne de bebeğe iyi gelir. Bırak da ben
endişeleneyim.

Bu. Sen sadece sakın kalmaya ve çocuğumuzu büyütmeye bak."

"Bir plan mı? Ne planı?"

"Az önce ne dedim ben?" diye sorar.

Homurdanıyorum. "Eğer bazı şeyleri halının altına süpürebileceğini ve benim de elimi kolumu sallayarak her neyse diyeceğimi sanıyorsan, beni hiç tanıımıyorsun demektir, Killian Coulter."

"Beni dinle Violet Coulter," diyor ve sesinde mizah varmış gibi görünüyor. "Her zaman hazır bir acil durum planım vardır. Beynim böyle çalışır. Burada işimi bitireyim, yakında evde olurum. Yemek sipariş edin. Tayland yemeği mi? Çin yemeği?"

Her neyse. Ve endişelenmeyi bırak."

"Bunun en iyi fikrin olduğunu sanmıyorum."

"Son zamanlarda aklıma pek de parlak olmayan fikirler geldi. Bunu biliyorum. Ama dikkatlerini dağıtmak iyi olacak ve ağacı süslememiz gerekiyor, değil mi? Onlara bebekten bahset. Bunu mutlu bir ve kafanı rahatlatırsın. Ayrıca hamile olduğunu ve dinlenmeye ihtiyacın olduğunu bildikleri için erken ayrılacaklar."

"Yani..."

"Çünkü yakında evde olacağım ama uyumadım, bu yüzden muhtemelen eve döndükten kısa bir süre sonra solacağım. Tamam mı? Hadi gel."

"Tamam," diye iç geçirdim. "Ama korkmadan da edemiyorum."

"Bana güvenmeye çalışın. Zor olduğunu biliyorum. Ama deneyebilir misin?" "Ugh."

"Aferin kızıma. Yakında görüşürüz.

Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım.

Telefonu kapatırken ellerim titriyor.

Bir dakika sonra yatak odamın kapısı çalındı.
Açtığımda Will oradaydı.

"Merhaba. Seni orada bıraktığım için üzgünüm," diyorum.
"Killian yolda."

"Sorun değil," diye genişçe gülümsüyor. "Ve evet, ben çıkıyorum."

Kill az önce mesaj attı ve gitmemin sorun olmadığını söyledi, ben de spor salonuna gideceğim."

"Antrenmandan sonra geri gelmek ister misin? Biz yemek siparişi verip ağacı süsleyeceğim. Killian'ın yaptığı şu şey yüzünden işler biraz karıştı. ekstra dikkat dağıtıcı şeyler de var." Burada tanımadıkları biri varsa ailem beni daha az sorgular.

"Evet. Elbette." Kocaman gülümsüyor. "Harika. Ne zaman istersen gel."

"Antrenmanımı ekeceğim. Burada kalıp sizinkilere yardım edeceğim."

Rahat bir nefes alıyorum. "Teşekkür ederim ama istersen aşağıda çalışabilirsin. Böylece antrenmanını yapmış olursun, döndüğünde de yemek yeriz. İstersen sana anahtarı getireyim mi?"

"Benim için çalışıyor."

"Benimle takıldığın için tekrar teşekkürler."

"Sorun değil; aile bunun için vardır." Bana hızlıca sarıldı. Onu kapıya kadar uğurladıktan sonra ailemin balkonda manzarayı seyrettiğini görüyorum.

Herkesi ağırlamak kötü bir fikir gibi geliyor. Gerçekten kötü bir fikir. Ama alternatifi, Killian gelene kadar önümüzdeki bir iki saat boyunca kafamın içinde sıkışıp kalmak mı? Muhtemelen daha da kötü.

Yirmi dakika sonra, daireyi gezdirdim ve kahve içiyoruz (Onlar içiyor. Ben su içiyorum) ve pişmiş zencefilli kurabiyeler hızla kayboluyor, bu da bana biraz daha pişirmem gerektiğini düşündürüyor.

Büyükbabam üzerinde Noel yazan ilk kutuyu açıyor ve bana hayatım boyunca ailemizde olan bazı süsleri gösteriyor.

"Büyükannen bunları almanı isterdi."

Her zaman şöminenin üzerinde duran seramik ışıklı Noel ağacı, ağacının altında her zaman etrafına sarılmış kapitone ağaç eteği. İkinci kutuda, küçük bir kızken hep heyecanlandığım üç güzel kar küresi var.

"Bu kutu onun Nivea kremi gibi kokuyor." İlk kar küresinin sarılı olduğu kağıt mendili koklamak için eğildiğimde gözyaşlarına boğuldum.

"Ah, kahretsin. Bunları seni ağlatmak için getirmediğim," diye takılıyor büyükbaba.

Benim ağlamam annemi ağlatıyor. Bu Cody'nin espri yapmasına neden oluyor (ama onun da gözleri biraz parlıyor) ve babam bize gözlerini devirse de yüzünde kocaman bir gülümseme var.

"Siz ikiniz iyi olacak mısınız?" Annem soruyor. "Sen ve yeni kocan?"

Başımı salladım. "Deniyorum."

Annem mutfağa doğru ilerliyor ve çenesiyle beni takip etmemi işaret ediyor.

Onunla buzdolabının yanında buluştum. Kağıt havluyla gözlerimi siliyor.

"Evlilik her zaman kolay değildir," diye öğüt veriyor yanağımı okşayarak. "Ama doğru adamı bulursan, çabana değecektir. Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Bana ne olduğunu söylemek ister misin?"

Son birkaç haftadır neler

oluyor?" Başımı sallıyorum.

Yüzü düşüyor. Ray'le birlikteyken onu dışladığım zamanki gibi hissediyor. Eminim şu anda da öyle hissediyordur. Ve gerçekten benden vazgeçmesini istemiyorum.

Çünkü içten içe biliyorum ki bunu zaten bir kez yapmıştı. Ani bir karar veriyorum ve eğiliyorum. "Hamileyim," diye fısıldadım.

Annem şaşkınlıkla sarsıldı. "Öyle mi?" Başımı sallıyorum ve ona titrek bir gülümseme veriyorum.

Yüzünde geniş bir gülümseme belirir. "Ah. Bu mantıklı. Sürpriz oldu ve bazı şeyleri sorgulamana mı neden oldu? Doğum kontrol hapi kullandığını sanıyordum."

"Um... aynı anda bir sürü çılgınca şey oldu. Ve birbirimizi gerektiği kadar iyi tanımıyoruz. Panikledim. Ve... düşünmek için bir dakikaya ihtiyacım vardı."

"Hızlı evlendin ama tatlım, büyükannen ve Büyükbabam birbirlerini beş hafta tanıdıktan sonra evlendi. Ve hepimiz biliyoruz ki o ölmeden önce elli bir yıl sürdüler."

"Bu nedir?" diye soruyor babam.

Kedinin çantadan çıkmasına da izin verebiliriz.

"Ben... ben hamileyim," diye açıklıyorum, büyükbabam ve Cody'nin de duyabileceği kadar yüksek sesle konuştuğumdan emin olarak. "Noel günü açıklayacaktık, hatta bunu kimseye söylemek için biraz erken olabilirdi ama siz beni en iyi halimde yakalamadınız ve... belli ki sır tutamıyorum."

Annem kollarını bana doladı. "Senin adına çok mutluyum. Gitmemizi ister misin?" diye soruyor. "Dinlenmeye ihtiyacın var mı?"

"İ..." İçimi bir suçluluk duygusu kaplıyor. "Bakalım nasıl hissediyorum. Zencefilli kurabiye yediğimde kendimi daha iyi hissediyorum, belki sen de Bana sıcak çikolata yapıp fırına bir parti daha atabilir misin?"

"Zencefil mide bulantısına iyi gelir. Aslında şu hamilelik lolipopları da işe yarar. Sende onlardan var mı? İş yerindeki kız, sen

Colleen ile aynı okula giden kardeşi olan var ya? Onlara yemin ederdi."

"Hayır. Adı ne? Biraz alacağım."

"Taze zencefile, biraz nane çayına ve zencefil haplarına ihtiyacın var. Kraker aldın mı? Sade kraker. Ve Jell-O. Ve Gatorade. Gidip sana biraz malzeme almalıyım."

"Çok fazla kraker yiyorum. Ve hemen ardından onları hemen boşaltıyorum. Kurabiyeler daha çok işe yarıyor."

"Sen orada otur ve bir kurabiye ye. Ben de şu lolipoplardan almak için markete gideyim." Yanağımdan öpüyor. "Bir torun!" diye ciyaklıyor. "Ne zaman? Ne kadar kaldı?"

"Altı hafta kadar sanırım. Yani Ağustos. Yine de biraz korktum. Birkaç gün önce biraz lekelenme oldu. Köfte gecesinde. Bu yüzden buradayım. Killian çok korumacı davrandı ve benimle ilgilenmesi için ısrar etti."

"İyi adam," dedi babam. "Sana iyi bakıyor mu?"

Boğazımda bir yumruyla başımı sallıyorum. Dün gecedен beri ve son zamanlarda yaşadığım stresi göz önüne alırsanız bu bir tür yalan ama Killian deniyor. "Deniyor," diyorum.

Annem kolyesini sıkarak ve iç çeker. Ve sonra ayıldı. "Merak etme. İlk üç aylık dönemde kardeşinle birlikte kan kaybettim. Korkunçtu. Ama o iyiydi. Bazılarının başına gelir. Sakin ol, tatlım. Bırak kocan seni şımartсын. Uyuyabildiğin kadar uyu. Ve biraz vitamin al. Sana doğum öncesi vitaminleri alacağım."

"Onları çoktan başlattım anne."

"Tebrikler ufaklık," diyor babam, eğilip başımı öpüyor. Büyükbaba gülümsüyor ve elimi sıkıyor, sonra da öpüyor.

"Evde benimle birlikte olmanı özleyeceğim. Ama ait olduğun yer burası. Adım atmasına sevindim."

"Teşekkürler büyükbaba. Hiçbir zaman adım atmamaya çalışmadı. Sadece boşluğa ihtiyacım vardı."

"Durum ne olursa olsun, üzerinde çalışmana sevindim."

Cody gülümsüyor ve eğilip alçak sesle konuşuyor. "Bu çılgınca. Kız kardeşimin bebeği oluyor." Sonra sesini daha da alçaltıyor. "Sonuncusuyla değil de bu adamla olduğu için çok mutluyum."

"Sen ve ben," diye fısıldıyorum ve kardeşime sarılıyorum.

Başka bir kurabiyeye uzanıyor ve ben bir sesle homurdanıyorum.

Her zamanki sesimden birkaç oktav daha alçak. "Onlar bebek için. Kes şunu."

"Sonunda, artık totem direğinin dibinde değilim." Ağzına bir tane attı.

Saçlarını karıştırıyorum ve pişirmek için buzdolabından bir paket daha çıkarıyorum.

Killian haklıydı. Bu dikkat dağıtıcı şey yardımcı oluyor. Ve her şeyi biraz daha gerçek hissettiriyor.

Sabah bulantısı mı? Gerçek. Lekelenme endişesi? O da gerçek. Ancak ebeveynlerinizle ve diğer aile üyelerinizle Bebek sahibi olmak mı? Bu işleri yeni bir seviyeye taşıyor.

Annem kapıya doğru yönelirken büyükbabam "Ben de seninle geliyorum," diyor. "Bir şeye ihtiyacım var. Akşam yemeğinde ne yiyeceğiz Violet?"

"Çin yemeği, sanırım. Olur mu?" Bunu büyükbabam için fazlasıyla uygun olacağını bilerek soruyorum. Killian'ın dün gece eve getirdiği pizzayı da koymam gerektiğine karar veriyorum. Yiyip de hasta olma riskini göze almak istemiyorum. Pizzaya olan aşkıma mahvetme riskini göze alamam.

Büyükbaba gülümsüyor ve ellerini sıkıyor. "Elbette öyle. Bana şu yumurtalı ekmeklerden bolca getir. Ve kızarmış tavuk kanadı. Derin yağda kızarmış. Havada değil."

"Sadece bir tane, baba. Senin için iyi değil. Benimle sadece çikolata almaya gelmiyorsun, değil mi?"

"Üç," diye düzeltiyor büyükbaba. "Ve piyango biletlerime ihtiyacım var." Kardeşim kıkırdıyor.

"Ve bir çikolata ve biraz domuz kabuğu," diye ekliyor büyükbaba nefesinin altında.

Annem ön kapıyı açarken, "Zaten çikolatalı pastamız var," diyor.

Alarm çalmaya başladı ve hepimizi korkuttu. Hemen gidip etkisiz hale getirdim.

"Özür dilerim. Söylemem gerekirdi. Killian o evde yokken bunu takmamı seviyor ve Will çıkarken ben de taktım."

"Bu adamı gittikçe daha çok seviyorum," diyor büyükbaba.

"Ve asla çok fazla çikolataya sahip olamazsın, Daph."

Annem el çantasını omzuna atarak, "Hemen dönerim," diyor.

Telefonumu kapıp Killian'a bir mesaj gönderiyorum.

Aileme bebekten bahsettim. Dikkatlerini dağıtmaya yardımcı oldu.

Lobideki telefonu kaldırıp resepsiyon görevlisine annemle büyükbabamın dışarı çıkacağını ve döndüklerinde onları tekrar içeri almasını söylüyorum.

Bekçiyle vedalaşırken cep telefonum çalıyor, ben de hemen mutfak tezgahına koşup telefonu alıyorum. Engellenmiş bir numaraydı.

Cevap

veriyorum.

"Alo?"

"Ray'den ödemeli arama. Ücreti kabul ediyor musunuz?" Bu bir

Ray'in sesinin adını söylediği otomatik karşılama.

Karnım zonkluyor. Bir mesaj uyarısı geliyor. Ekrana bakmak için telefonu kulağımdan çekiyorum.

Harika haber.

"Evet," diyorum telefona ve hızla odadan çıkıyorum. "Bir dakika içinde döneceğim çocuklar," diye omzumun üzerinden babama ve Cody'ye sesleniyorum.

Kısa bir sessizlik anı ve sonra, "Violet?" Ray'in sesi.

"Beni neden arıyorsun?" Kalbim dört nala atarken talep ediyorum.

"Oradan çıktım," diyor. "Ama sonra teslim oldum. Bir telefon aldım."

"Benim için öyle olmamalıydı. Biz ayrıldık. Hatırladın mı? Ben evliyim ve-"

"Dinle - seni aradım çünkü bir mesaj iletmeni istiyorum. Tek kelime etmeyeceğim. Tek bir kelime bile. Sadece yalnız bırakılmak istiyorum. Ona beni rahat bırakmasını söyle. Burada olacağım, ne kadar zamanım varsa onu yapacağım ve hepsi bu. Dışarı çıktığımda Kasabayı terk edip gidebildiğim kadar uzağa gideceğim. Hiçbir şey hakkında hiçbir şey söylemiyorum ve o da beni rahat bırakıyor. Anladın mı beni? Ayrıca bana bir şey olursa onun öğrenmesi için de bir planım var. Teslim olmadan önce bir yerlere bir şeyler gönderdim."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diyorum.

"Ama bu mesajı ilet," diyor. "Tamam mı?"

Telefonu tutuyorum. "Bu kadar mı?" Sonunda patlıyorum.

"Vi?" diye sesleniyor.

"Ne?"

"Eğer yapabilirsen, git. Uzaklaş. Şeytan, bebeğim. Saf kötülük. Sadece bir suçlu değil, işlerini bitirmeden önce avıyla oynamayı seven bir psikopat. Bence bunu biliyorsun. Neyin gizlendiğini öğrendiğin gün gözlerinde ne gördüğümü biliyorum ve sadece olmak istemediğin bir yerde sıkışıp kalmamanı umabilirim."

"Bunu senin söylemen çok zengin," diye mırıldandım.

"Seninle aramı bozduğumu biliyorum. Hepsi benim hatamdı. Tüm kalbimle Vi, bunun benim hatam olduğunu biliyorum ve çok pişmanım. Ne olursa olsun. Sen daha iyisini hak ediyordun. Keşke içimde sana verebilecek bir şey olsaydı. Ve... Benim görüşümün artık senin için hiçbir şey ifade etmediğini biliyorum. Ama o adam?" Sesi bir oktav düşer. "Bir an önce ondan uzaklaşabildiğin kadar uzaklaş.

Lütfen. Sen de bundan daha iyisini hak ediyorsun. O bebeği aldır ve kaç."

Veda etmeden titrek bir şekilde sona bastım.

Ciğerlerimin çalışması bir saniye sürüyor. Çalıştıklarında, bir nefes üflüyorum, uzun bir nefes.

Ve zihnim Ray'in görüntüleriyle saldırıya uğradı. Ray'in işler boka sarmadan önceki görüntüleri. O esrarengiz gülümsemesi. Birlikte geçirdiğimiz romantik anlar. Vegas gezimiz. İlk Noelimiz. Üçüncü buluşmamızda hayvanat bahçesinde beni sırtında gezdirmesi çünkü ayağımda şiddetli ve kanayan bir su toplaması vardı ve kutup ayılarını görmeden gitmek istemiyordum. Beni sırtına alıp zıplatması, beni kıkırdatması.

Sonra zihnimde paramparça oluyor ve her şeyin parçalandığı, mor elbiseli küçük bebeğimin, onun bana bağırdığı, benim sindiğim ve çaresizlik hissettiğim daha hızlı tempolu bir montaj görüyorum. Yalnızlık. Hissedilir bir üzüntü. Boş bir cüzdan.

Kendimi kaybettiğim ve diğer herkesi uzaklaştırdığımda içimdeki boşluk.

Bizimle sadece bir akşam geçiren Killian orada ne olduğunu gördü ve beni içinde yaşadığım o kaynar su kazanından çıkarmayı kendine görev edindi. Beni bundan kurtardı. Eğer devreye girmeseydi her şeyin çok daha kötü olacağına gerçekten inanıyorum. Yaptığı şey hesaplı ve manipülatif olsa bile. Beni kurtardı. Ve beni sevdiğini gösterdi.

Defalarca.

Ve onunla daha da güçleniyorum. En azından öyle hissediyorum.

Ray beni sevdiklerimden uzak tuttu. Killian beni neşelendirmeleri için onları gönderdi. Ray, yaşadığımız her sorunla benim ilgilenmeme izin verdi, çoğu ondan geliyordu.

çuvallıyorum. Killian hayatımı tatlı tutmaya, etrafıma koruyucu bir baloncuk koymaya çalışıyor.

Karanlık biri olsa bile. Şeytanları olsa bile. Benim için burada olduğunu bana defalarca gösterdi.

Ama şimdi olanların devam etmesi halinde kendi başıma ayakta durmanın bir yolunu bulmam gerektiğini de biliyorum. Daha fazla dram. Daha fazla tehlike. Kurban olmak istemiyorum, bir sonraki felaketin beni felç etmesini bekleyen ürkek ve kırgın bir insan olmak istemiyorum. Eğer bu bir yalansa, bir mutluluk balonu içinde olmak istemiyorum.

Diğer odadan sesler duyuyorum. Babamın ve kardeşimin kahkahaları beni sersemliğimden kurtarıyor. Ve sonra Killian'ı aradım.

"Selam bebeğim," diye cevap veriyor.

Hoparlördeyim galiba. Arabada olmalı.

Sesi kalbimde yankılanıyor. Killian'la kalmak istiyor muyum? Evet, istiyorum. Ama bir daha asla Yine böyle gafil avlandım.

Kocamı istiyorum. Ama bunu yapabileceğimden emin olmalıyım.

Her şeye dayanma yeteneği. Çünkü Ray'le yaşadığım bu dram sona erecekse, gerçekten sona erecekse, hayatın karşıma çıkardığı her şeye dayanabileceğimi bilmem gerekiyor. Ve Killian'la evli olmak, içinde karanlık olan bir adamla, şeytanları olan bir adamla, bu işlerin korkutucu hale geldiği son sefer olmayabilir.

Güçlü olmak zorundayım. Kendim için. Ve taşıdığım bu bebek için. "Orada mısın?"

"Ben buradayım. Yalnız mısın?" "Evet, ben

sürüyorum."

"Beni aradı," diyorum.

"Ne?"

"Telefon görüşmesinde bana onu rahat bırakırsanız hiçbir şey söylemeyeceğini söyledi. Onu rahat bırakın diyor ve eğer başına bir şey gelirse, yetkililerin yaptıklarınızı öğrenmesi için çaba sarf ettiğini açıkça belirtiyor."

"Ne dedin sen?"

"Neden bahsettiğini bilmediğimi söyledim." "Bir saat içinde evde olacağım. Ailen orada mı?"

"Annem ve büyükbabam sabah bulantısı malzemeleri almak için markete koştular. Babam ve Cody burada. Will akşam yemeğine gelecek."

"Yakında görüşürüz," diyor.

"Tamam. Hoşça kal."

Ve aramayı bitirdiğimde biraz titriyorum. Adrenalin sanırım. Ama biraz da rahatladım.

Ray gerçekten çenesini kapalı tutacak mı bilmiyorum. Ama en azından bugün için Killian'ın yaralanmadığını biliyorum. Ayrıca kimseye zarar vermedi. Ray polis gözetiminde, çenesini kapalı tutacağına söz verdi. Ona inanıyor muyum? Bilmiyorum. Killian'dan gerçekten korkup susmasını sağlayacak kadar işkence görmüş ve korkutulmuş olabilir. Buna güvenebilir miyim bilmiyorum ama en azından kocam eve dönüyor.

Bir karar verdim. Bugün aileme, ağacın süslenmesine ve kısa bir süreliğine de olsa biraz daha rahat nefes alabilmeye odaklanacağım.

Killian

JC Cleanup Services adlı bir şirkette çalışan Hugo adlı birinden bir mesaj aldım. Nino.

Her türlü sorunun üstesinden gelen özel temizlik hizmetleri sunan bu şirkete (özellikle bir suçun, bir kişinin ya da bir yerde bulunduğunuza dair hiçbir iz kalmamasını istediğinizde) sahil evinin iki saat içinde temizleneceğini tavsiye edin. Bu, Raymond'un izini bırakacak hiçbir şey olmadığı anlamına geliyor.

ladanza'dan mülke. Bu hızlı oldu. Ve rahatladım.

Asansörden indiğimde Violet kapıda, yemek getiren adama ödeme yapıyordu.

Karımı çabucak öpüyorum, yemeği tezgâha götürmeden önce duygu yüklü kısa bir an için gözlerimi kilitliyorum.

Babası, erkek kardeşi ve büyükbabası kanepede oturuyor. Violet'in annesi herkes için çatal bıçak ve peçetelerle masamı hazırlıyor. El sallıyor, yüzü mutlulukla parlıyor.

"Bir dakika içinde yanınızda olacağım," diye sesleniyorum ve üzerimi değiştirebilmek için koridora yöneliyorum.

Will misafir odasından koridora iniyor, saçları ıslak. "Misafir odasındaki duşu kullandım. Egzersiz yaptım." "Harika, dostum."

Will, "Violet beni sizinle birlikte ağacı süslemeye davet etti," diyor.

"Bu harika," diyorum. "Burada olmana sevindim." Ve sonra nefesimin altında ekliyorum, "Dün gece için teşekkürler."

"Sorun değil, kardeşim. Yardıma ihtiyacın var mı?" "Bilmiyorum," dedim. "Seni haberdar ederim."

"Bela gözlerinden okunuyor, dostum. Seni anlıyorum." "Sonra, tamam mı?"

"Evet, Kill. Ama bilmelisin ki, bununla başa çıkabilirim. Son zamanlarda gördüğüm şeyler?" Gözleri genişledi.

Kıllandım. Dişlerimi gıcırdatmama neden olan Ferrano'larla ilgili bir başka boktan söz. Dario'nun daha temiz yaşamaya çalıştığını bildiğim için Will'i onun yanına gönderdim. Konu kardeşim olduğunda korumacı içgüdülerim hâlâ çok güçlü.

"Neye ihtiyacın olursa, Kill. Ciddiyim. Parçanı masanın çekmecesine koy."

Zihnim bana oyun oynuyor olabilir ama kardeşimin gözlerinin onu son gördüğümdeki kadar masum görünmediğinden eminim.

"Sağ ol, kardeşim. İyi misin?" Onu ve üzerimdeki silahı ait oldukları yere geri götürmeyi aklıma not ederek soruyorum.

Kalın kalın yutkunuyor ama sonra başını sallıyor. "Evet."

İyi değil. Ama olmaya çalışıyor gibi görünüyor. Daha fazla soru sorma isteğime direniyorum. O artık bir erkek. Bana ihtiyacı olursa haber verir.

"Beş dakikaya dönerim. Üstümü değiştireceğim." "Evet, dostum," diyor Will.

Dışarı çıktığımda Will hâlâ koridorun ağzında cep telefonuyla bir şeyler yapıyordu.

Violet bize yaklaşıyor. "Ona haberleri söyle. O gelmeden önce aileme söyledim ama kardeşine kendin söylemek isteyeceğini düşündüm, bu yüzden herkesten bir şey söylememelerini istedim ve sanırım annem patlamak üzere."

"Ben!" Daphne Gates, gözleri heyecanla parlayarak sesleniyor. Will'in kaşları havaya kalktı. "Ne var ne yok?"

"Violet hamile," diyorum ve kardeşimi bir şeyler içmeye götürüp onunla konuşarak biraz zaman geçirmem gerektiğine karar veriyorum. İyi olduğundan emin olmalıyım. Ferrano'larla çalışırken beni sarsan birkaç olay yaşadım.

Willie kocaman kollarını bana doluyor ve sarılıyor. Ve sonra Violet'i grup kucaklaşması için yanına çekti. Violet ona gamzeli kocaman bir gülümseme veriyor ve ona bakınca Bu kızı seviyorum.

"Tebrikler çocuklar. Bu harika. Ve bütün kurabiyeleri açıklıyor."

Violet gülüyor.

Will bizi serbest bırakıyor ve ben de kolumu ona dolayarak şakağından öpüyorum. "Akşam yemeğinde ne var? Çin yemeği mi? Düünden beri bir şey yemedim."

"Oh. Evet. Yaklaşık yirmi kişiyi doyuracak kadar. Bir kısmını tutabilir miyim emin değilim ama kesinlikle deneyeceğim. Ve menüyü gördüğümde sipariş ettiğim şeylerin miktarına bakılırsa, hazırlanmak isteyebilirsiniz. Bu ilk üç aylık dönemi atlattıktan sonra, yaklaşık 100 kilo alma planlarım var. Zevk için yiyeceğim. Çok fazla zevk için."

Ona gülümsedim. "Kulağa bir plan gibi geliyor. Belki seninle bir yüzlük kazanırım."

Korkuyor. "Sakın buna cüret etme."

"Ne? Baba vücudunu dört gözle beklemiyor musun?" Cody ayağa kalktı ve elimi sıkmak için uzandı. "Tebrikler dostum. Sizin adınıza sevindim."

Violet benim yerime odadakilerle konuşarak, "Babalık yok," diye uyarıyor. "En az on yıl evli kalana kadar olmaz."

"Anlaştık," diyorum, kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

On yıl. Siktir, evet. Sonsuza kadar, bebeğim.

Çocuğa bir tokat atıyorum ve sonra Violet'in büyükbabasından bir el sıkışma alıyorum ve sonra babası

Elimi sıkmaktan sarılmaya kadar.

"Baba vücudumu seviyorum," diyor Kev. "Karın kaslarına karşı tacolar mı? Tacos her zaman kazanır." Kev şakacı bir şekilde karnıma vuruyor. "Onlardan kurtulmak için çok çalışman gerekecek. Bu gece başla."

"Kulağa bir plan gibi geliyor," diyorum.

Will, "Yeterince sıkı çalışırsan hem taco hem de karın kaslarına sahip olabilirsin," diye araya giriyor.

Daphne yaklaşıp iki eliyle yüzümü kavrarken, "Kocama kendi yöntemlerini öğret lütfen," diye şaka yapıyor, Gözlerinde heyecan vardı. "Bu bebeği çok şımartacağım. Adil uyarı."

"Ben de öyleyim," diyorum omuz silkerek. "Ve bu bebeğin annesi de." "Büyükbabam markete gittiğimizde şampanya aldı,

Çocuklar," Violet'in annesi az önce söylediklerimden memnun görünerek devam ediyor, "Köpüklü alkolsüz elma şarabı

Anne adayı. Gel de şampanyayı doldurmama yardım et Kev. Kadeh kaldıralım, sonra da yemeğimizi yiyip bu güzel ağacı süsleyelim."

"Bak," diyor Violet. "Büyükbabam bana büyükannemin süslemelerinden bazılarını getirdi."

"Bu harika, bebeğim. Bunun için teşekkürler Bay Gabriel. Onlara iyi bakacağız."

Violet'in büyükbabası bana doğru bakmadan başıyla onaylıyor. Paket servis poşetlerini karıştırıyor. tezgâhta. Bir karton kutuyu kaldırıp içinden bir yumurtalı ekmek çıkarırken gözleri parlıyor ve ısırmadan önce odadakilere kocaman bir gülümseme yayıyor.

Yemeğin ortasında Violet'in annesi, "Evde oturan bir anne mi olacaksın yoksa bebeği kreşe bırakıp işe geri dönmeyi mi planlıyorsun?" diye sorar.

Violet'in ağız kızarmış erişteyle doludur, bu yüzden bardağından yudumlarken işaret parmağını kaldırır.

"O kadarını düşünmedik," diye cevap veriyorum onun yerine. "Ama Violet ne yapmak isterse benim için sorun değil."

Violet'in annesinin gözleri heyecanla parlıyor: "Erken emekli olabilirim ve sen çalışırken bebeğe bakabilirim."

Kev ona iki kez bakar.

Violet cevap veriyor: "Henüz bilmiyorum. Aslında Cuma günü kovuldum, bu yüzden seçeneklerimi değerlendirmek için bolca zamanım var." Omuz silkiyor ve bir böreğe uzanıyor.

"Kovulmak mı?" Kev daha dik oturuyor. "Neden?"

Violet elini kayıtsızca sallıyor, bu beni şaşırtıyor.

"Onları dava edeceğim. Kanunsuz işten çıkarma. Ayrımcılık. Patronum bir cadı ve beni kötü göstermek için bir şeyler uydurduğuna inanmak için sebeplerim var. Bu konuda endişeli değilim ama

onun da yanına kâr kalmasına izin vermeyeceğim. Sanırım Killian'ın kulüpleri için satın alma yönetimini devralabilirim."

Gözlerim ona kayıyor ve şimdi yüzüm aydınlanıyor. "Aile işi mi?" Diyorum. "Bana uyar."

Violet böreğini ısırırken, "Bunu şimdi söylüyorsun ama henüz maaşımı görüşmeye başlamadık," diye uyarıyor.

"Fiyatını söyle," diye davet ediyorum.

Hepsi az önce evlerine gittiler; onları kapıya kadar geçirdik. Kapıyı kilitleyip alarmı kurduğumda Violet'in gözleri değişmişti.

"Neler oluyor?" diye soruyor.

"Güncelleme yok," diyorum ve onu kollarıma alıp kendime yakın tutuyorum.

İçimde öyle bir eriyor ki, bir an için dizlerimin bağı çözülüyor. Bana verdiği tepki karşısında hissettiğim

rahatlama beni derinden etkiliyor. Ve sonra bir güç dalgası hissediyorum.

Aşkın sizi yıkabileceğini ve aynı zamanda güçlendirebileceğini ilk kez bu kadar net anlıyorum.

"Dün gece çok korktum," diyor bana bakarak. "Yakında o sik kafalıdan korkmak zorunda kalmayacaksın.

"Boğazına bir öpücük bırakıyorum. "Çünkü bunun icabına bakacağım."

"Yani, siz... siz onun hapisanede cezasını çekmesine izin verip... bırakmayacak mısınız?"

"Seçenekleri değerlendiriyordum," diyorum ve ağzına bir öpücük daha bırakıyorum.

Kaşlarını çatıyor ve başka bir soru sormak için ağzını açtığında işaret parmağımı ağzına götürüyorum.

"Bu gece için endişelenmeyelim."

Parmağımı çekiyorum ve başka bir öpücük için eğiliyorum, bu sefer dilimi onun kine değdiriyorum.

Geri çekiliyor. "Bunun için endişelenmiyor musun? Kabus gibi bir yirmi dört saat geçirdik ve ilk kez bu konuda konuşabiliyoruz. Bunun hakkında konuşmak istiyorum, Killian."

İçimi çekiyorum ve elini tutup öpüyorum, sonra onu kanepeye götürüp oturtuyorum ve yanıma çekiyorum.

"Ağaç harika görünüyor," diyorum.

Dairenin köşesinde, pencerenin yanında bir ağaç var, beyaz ışıklar parlıyor, süsler ve diğer süslemeler ışıltıyor. Şömine şöminesinin üzerinde 1970'lerden kalma seramikten bir Noel ağacı var ve bu pejmürde görünümlü şeye bayılıyorum. Görünüşe göre Violet'in büyükannesi bunu bir el işi kursunda yapmış.

Büyükannemde de bir tane vardı, neredeyse aynısı ama onunki yeşildi, bu ise beyaz. Küçük kardeşim büyükanneminkini devirdi ve onunla geçirdiğimiz son Noel'den bir yıl önce milyonlarca parçaya ayrıldı. Bunu konuşmuştuk.

Bu gece Will ve ben tüm küçük ışıkları buna taktığımızda

ayarladım. Büyükanmem ölmeden önce, Noel'in bir anlamı olduğu zamanlarda her yıl birlikte yaptığımız bir şeydi. Her zaman aynı gün zencefilli kurabiye evler yapardık. O anı onunla paylaşmak güzeldi. Bir tane bile yapmadık. Ama süsleme yaparken Violet'in zencefilli çöreklerinden yedik ve bu bana güzel Noel anılarını hatırlattı.

Bütün gece güzeldi, gerçekten. Violet'in ailesi arasında biraz çekişme oldu ama bu sizi rahatsız edici çünkü bu gerçek bir kavga değil, sadece evli bir

çift şakalaşıyordu. Gece boyunca birbirlerinin cümlelerini tamamladılar ve birbirlerine nazikçe takıldılar. Violet'in annesinin Bay Gabriel'in aşırı şımarıklığından yakınması ve arkası dönükken ona dil çıkarması komikti.

Cody tüm gece boyunca ukala açıklamalar yaptı ve kuru mizahıyla hepimizi gülmekten kırdı geçirdi. Will'in kendisinden altı yaş büyük olmasına rağmen o ve Will çok iyi anlaştılar. Pek çok ortak noktaları var gibi görünüyordu ve gelecek hafta buluşup birlikte egzersiz yapma planıyla numaralarını değiş tokuş ettiler. Will onu spor salonuna götürmeyi ve aletleri nasıl kullanacağını göstermeyi teklif etti.

Cody fasulye sıırığı olmaktan bıktığını ve kas kazanmak istediğini söylediğinden beri.

Violet'in annesi gece boyunca en az üç düzine bebek ismi sayıkladı ve Violet bundan hoşlanmış görünüyordu.

Violet mutlu ve rahat görünüyordu, ancak gözleri birkaç kez bana çok fazla duyguyla çarptı. Büyük bir tabak yemek yedi ve sonra ağacı süslemenin yarısında kendini iyi hissetmedi. Yine de kusmadı, bu da bir ilerleme gibi hissettirdi. Sabah bulantıları vardı ve dinlenebilmesi için işleri çabucak bitirdik.

Ne kadar yorgun göründüğünü görüyorum. Ne kadar yıpranmış. Ne kadar endişeli. Ona sarılıyorum.

"Konuyu değiştirme," diye uyarıyor.

İç çektim. "Ne? İyi görünüyor." Ağacı işaret ediyorum.

"Ama evet, onu öylece bırakamam. Bu bizi kolay hedef yapar."

Benden uzaklaşıyor, perişan görünüyor.

"Eninde sonunda ispiyonlayacaktı, bebeğim.

Bu bir gerçektir."

"Onu öldüremezsin." Başını sallıyor ve bana ters ters bakıyor.

"Bu konuda endişelenmeni istemiyorum. Bırak ben halledeyim." Onu tekrar öptüm.

"Beni öpmeyi kes!"

"Ne?" Gülüyorum.

"Dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun ve bu işe yaramayacak. Eğer onu öldürüyorsan işe yaramaz. Hayır. Peki ya o şey ne olacak?

ne dedi? Eğer ona bir şey olursa, polisler yaptığınız her şeyi bilecek."

"Bebeğim," diyorum, aniden kemiklerim yoruldu. "Sakin ol. Muhtemelen blöf yapıyordur. Blöf yapmasa bile, bu konuda endişelenmiyorum. Ben aptal değilim. Tony'nin o sırada Dün gece aptalca davrandım ve ne olup bittiğini anlayacak kadar dikkatsizdim, genelde oldukça anlayışlıyım. Bu konuda endişelenmiyorum. Üzerinde çalışıyorum ve sana söylüyorum, bu bir sorun olmayacak."

"Hiç hoş değil! Hâlâ bana bilgi vermek zorunda değilmışsin gibi davranıyorsun. Beni karanlıkta tutabilirsin. Ve beni kandırmakta sorun yok." Uzaklaşıyor.

"Sakin ol ve bırak ben halledeyim. Tek istediğim rahat olman, stresten arınman ve seninle ilgilenmeme izin vermen. Bunu yapmama izin ver. Ben de bunu istiyorum. Bu benim onurum.

seni korumak, sana hak ettiğin hayatı vermek için. Lütfen bunu yapmama izin ver."

Ayağa kalktı ve beni suçlayarak işaret etti. "Onu öldürmeme izin veremem. Bunun üstesinden gelemeyeceğim, Killian.

Seni affedemeyeceğim. Ergenlik çağındayken ne yaptığını biliyorum.

bunun sana yaptıklarından. Ama o zamandan beri seni canlı canlı yiyor. Yani, belli ki. Bu Ray olayını ele alış şekline bakılırsa, bunu yapmanın seni rahatsız ettiği çok açık. Ve eğer bunu tekrar yaparsan..."

"Violet, bebeğim," diye ayağa kalkıp onu kucaklıyorum, "eğer o pislik benim emrimle hapse atılırsa bir dakika bile uyumayacağım. Gözümü bile kırpmam. Bu bana zarar vermez."

"Uykum kaçacak ve bu bana zarar verecek." İtiyor eğilerek masadan iki kahve fincanını kaldırıyor. Onları mutfağa götürüyor, ben de peşinden gidiyorum.

"Peki, ne öneriyorsun? Onu kendi haline bırakıp baltanın düşmesini mi bekleyeyim? Bir yıl sonra, belki birkaç yıl sonra, eğer gerçekten şanslıysak. Sonra ne olacak? Sonra ben batacağım ve sen çocuklarımızı bensiz, tek başına mı büyüteceksin?"

Hırlıyor.

Onu kalçalarından tutup tezgâhın üzerine koyuyorum. Bu bana kaşlarını çattırıyor ve Violet kollarını kavuşturuyor.

Onu öperim. "Hadi bütün bunların üzerine uyuyalım. Tamam mı? Gerçekten biraz uykuya ihtiyacım var. Ama sana şu anda söylüyorum, seni güvende tutmak için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım. Bunu yapacağıma güven, lütfen."

"Evet," diye mırıldanıyor. "Her neyse." Kızgın.

Tezgâhtan atlayıp koridordan yatak odasına doğru yürüyor ve kapıyı çarpıyor. Kendime bir içki doldurup içiyorum. Sonra Noel ağacının ışıklarını söndürmeden önce bir tane daha doldurup içiyorum ve yatak odasına gidiyorum.

Karanlıkta, yorganın altında. Kıyafetlerimi çıkarıp içine giriyorum ve onu kendime çekiyorum.

Beni itmeye çalışıyor.

Sıkı tutunuyorum.

Homurdanıyor. "Bırak beni."

"Hayır."

"Şu anda beni çok sinirlendiriyorsun."

"Bebeğim, lütfen. Sana sarılmama izin ver. Sana sarılmam gerek. Hiç uyumadım, çok çılgın bir yirmi dört saat geçirdim. Ve şu anda tek istediğim karıma sarılmak."

Burnunu çekiyor ve sonra vücudu bana doğru gevşiyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum saçlarına ve sonra dudaklarımı onunkilere değdiriyorum.

"Dün gece ben de çok kötü uyudum," diyor sesinde hüzünle.

"Çok özür dilerim. Gerçekten çok üzgünüm."

"Biliyorum. Ama bunu yarın biraz daha konuşacağız. Beni dışlayıp bu kararları kendi başına veremezsin. Eğer biz bir çiftsek.

bir çiftiz ve bu da bu işte birlikte olduğumuz anlamına geliyor. Her şeyiyle. Tamam mı?"

Dişlerimi

gıcırdatıyorum.

"Killian?"

"Evet. Tamam."

Bana sokuldu. Ona sarıldıktan bir dakika sonra gözlerim kapanıyor.

Uyandığımda hava hâlâ karanlıktı ama Violet üstümde uyuyordu. Yüzüstü yatıyor, tam bedenimin üstünde, yüzü boynuma gömülmüş. Parmaklarım omurgasından yukarı kayarak saçlarına dolanıyor. Bu onun içimde kıpırdanmasını sağlayan sihirli bir etki yaratıyor. Kokusu bunun için mükemmel bir noktada.

Elim kışının üzerinden aşağı kayıyor ve uykusunda tatlı bir iç çekiş yaparak bunu tekrar yapıyor.

Sikim tamamen uyanıyor, bu yüzden her iki kış yanağını da ellerime alıyorum ve pelvisimi esnetirken tutuşumu sıkılaştırıyorum. Buna karşı kıvranıyor, sonra başını boynumdan kaldırıyor.

"Hey," diye itiraz ediyor, yuvarlanmak üzereyken.

Kavramamı sıkılaştırıyorum ve ellerimi bacaklarını daha da ayıracak kadar aşağı indirmeden önce ona tekrar sürtünüyorum.

bir kez daha öğütmek.

Bu bana küçük tatlı bir inilti ve ardından kalçalarını döndürmesini sağlıyor.

"Uyuyorum," diye yakınıyor.

"Mm, bebeğim," diyorum ve sonra iki elim de kalçalarında ve ellerim çenesinin iki yanına inmeden önce göğüslerinin yanlarını hissederek gövdesinde gezdiriyorum. Onu öpüyorum.

"Üstümde uyuyorsun. Geçiş ücretini şimdi ödemelisin."

"Ne kadar?" diye sorar, sesi

boğuktur. "Ne kadar var?" Ben

soruyorum.

"Becer beni bebeğim," diye fısıldıyor.

Ve bu emir içimi alev alev yakıyor. Kendimi onun içine gömebilmek için onu sırt üstü çevirmekten alıkoymak için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Gezegendeki en sevdiğim yerin içine girmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

"Seni incitmek

istemiyorum." "Ha? Öfkeli

seks?"

Gülüyorum. "Hayır, kızgın değilim, gerçi bunu hamile olmadığın başka bir zamana bırakalım. Kanamadan sonra seni becermenin güvenli olup olmadığını bilmiyorum demek istedim."

"Oh."

Onun söndüğünü hissediyorum.

"İlk doktor randevuna kadar bekleyelim ve soralım. Tamam mı?"

"Yapmamamız gerektiğini hastane söylerdi, değil mi?" Sesi bıkkın geliyor.

"Riske atmak istemiyorum ama oynayalım," diye öneriyorum.

"Ben istiyorum

Yine memelerine boşalacağım. Geçen gece çok güzeldi."

Hiçbir şey söylemiyor.

"Delirdin mi?"

"Evet, ama bunu üzerime çıktıktan sonra konuşuruz."

Vücudum şaşkınlıkla sarsıldı.

"İşe koyul," diye emrediyor.

"İçimden bir ses buna pişman olacağımı söylüyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani, birbirimizi boşalttıktan sonra, dün gece uyumadığım için yine sızacağım. Eğer benimle kavga etmek istiyorsan, karıcığım, sen kazanacaksın çünkü kafayı bulmuş olacağım."

"O zaman sanırım ben kazanacağım," diyor ve sonra üstüme tırmanıyor.

"Siz sikime sürtünürken tatlı amınızı yiyemem Bayan Coulter."

"Bunun yerine biraz daha yapalım. Eski moda öpüşme."

Amını sikime doğru sürtüyor. "Mm,"

benim cevabım.

Amını şaftıma doğru biraz daha oynatıyor ve sadece sıcaklığı hissetmekle kalmıyorum, aynı zamanda ince pamuklu pijama şortunun içinden ısladığının kanıtlarını da duyuyorum.

"İnmek için beni mi kullanacaksın?" Ağzını benimkine yaklaştırmak için saçlarını hafifçe çekiştirerek soruyorum.

Cevabım, yukarı kaydığı ve sonra tekrar aşağı indiği zaman geliyor,

Ağzımın içine nefes nefese bir iç çekiş bırakıyor. Alt dudağını ısırdım ve ondan bir inilti çıkardım.

Kahretsin, benim iç çamaşırım ve onunki aramızdayken bile ne kadar ıslak olduğunu hissetmek hoşuma gidiyor. Kollarımı başımın üzerine atıyorum ve karımın boşalmaya çalışırken hissettiklerinin tadını çıkarıyorum.

bana karşı sürtünüyor. Parmaklarım kontrolü ele geçirme isteğiyle karıncalanıyor, ama onu uzak tutuyorum ve pelvisimin ara sıra esnemesi dışında kontrolü onun elinde tutmasına izin veriyorum.

Şimdi ben de sesler çıkarıyorum, hızlanan nefeslerinin sesini dinliyorum, kendini orgazma yaklaştırdıkça külotunun içinde artan ıslaklığı hissediyorum.

"Seni hissetmek istiyorum," diyorum, sonra şortunu kıcının üzerinden aşağı kaydırıyorum ve kendi iç çamaşırımı aşağı çekiyorum, böylece ten tene oluyoruz.

Siktir, evet.

Tekrar yukarı kayıyor, beni ıslaklıkla kaplıyor.

"Mm, bebeğim," diyorum. "Evet."

Ve sonra, ben onun geldiğini anlamadan önce, klitorisini sikimin çıkıntısına sürttüğünde, gıcırdama, nefes alma, kalçalarını döndürme ve ellerini dolaştırma anları. Titriyor ve

Çılgınca bana sürtünürken ağzımın içinde iniliyor.

Dudaklarını sert bir öpücükle kavradığımda ağzımın içine nefes nefese bir inilti bırakıyor. Bacaklarının arasına ve her tarafıma boşalıyorum, saliverilmemi sözlü olarak homurdanırken, ayrılmış dudaklarının arasında, ellerim Violet'in kık yanaklarıyla dolu.

Bir an için üzerimde gevşiyor ve kalbi kısa bir süre için göğsüme çarpıyor, sonra yuvarlanırken bu hissi kaybediyorum.

"Elma suyu mu?" Kulak memesini öperek soruyorum.

"Evet. Annemin aldığı köpüklü olan." İç çekiyor. "Çünkü o... o

köpüklü bir orgazmdı."

Kıkırdıyorum, yanlarımızda yüz yüze gelecek şekilde yaklaşıyorum. "İşıltılı bir orgazm, çarpıcı bir orgazm kadar iyi midir?"

Başını sallıyor, yüzünü boynuma gömüyor. "Hayır. Çarpıcı olması için o güzel sikinin içimde sıkıştığını hissetmem gerek."

Gülüyorum. "Güzel mi?"

"Mm hm. Bütün işi ben yapmışken iltifat bekleme. Elma suyu. Acele et." Kıcımlı tokatlamak için uzandı.

Kıs kıs gülüyorum. "Anladın sen onu." Onu öpüyorum ve yataktan kalkıyorum, boxer külotumun bacaklarımdan aşağıya düşmesine izin veriyorum, onlardan çıkıyorum, sonra temizlenmek için banyoya gidiyorum. Bir havluyla geri dönüyorum ve onu tekrar öpmeden önce bacaklarının arasını siliyorum.

Meyve suyuyla döndüğümde çoktan uyumuştı.

Menekşe

İş alarmım çaldığında Killian hâlâ uyuyordu. Ondan uzaklaşıp yataktan çıktığımda bir santim bile kıpırdamıyor.

İlk aklıma gelen, son birkaç gündür her sabah ilk düşündüğümle aynı. Kanamayı merak ediyorum, daha fazla olmamasını umuyorum.

Tuvaleti kullandıktan ve yine kansız bir sabah olduğunu gördükten sonra aklıma gelen ikinci şey Ray oluyor.

Ray olanlar hakkında çenesini kapatıyor. Bundan kurtulmaya çalışıyorum çünkü çok korkutucu. Kurtulamıyorum çünkü aklıma yalan söyleyebileceği ve benim de ona bir şeyler yaptığımı söyleyebileceği geliyor. Başından beri bildiğimi. Sadece Killian değil, ben de hapse girebilirim. Peki bebeğimiz ne olacak?

Zihnimde Killian'ın ona güvenmemi istediğini duyuyorum.

Hızlı bir duş alırken, bir sonraki düşündüğüm şey garip hissediyorum. Alarmla kalktım, bugün pazartesi sabahı ama işim yok, yapacak bir şeyim yok. Benim hayatım böyle değil.

Ve sonra yapacak çok işim olduğuna karar verdim. Bir avukat aramakla başladım.

Saat dokuza kusmadan geliyorum, kahvaltıda demli bir çay ve yoğurt yiyorum, mide bulantısı lolipopu emerken haberleri izliyorum ve yerel hukuk firmalarını internetten araştırmaya başlamadan önce sosyal medya hesaplarımı kontrol ediyorum.

İtalya'dan döndüğümüzde Killian'ın eşyalarını gözden geçirmek ve beni vasiyetine eklemek için götürdüğü şirket ilk sırada yer alıyor.

Oradan başlamaya karar verdim ve onlardan iş hukuku alanında çalışan birini tavsiye etmelerini istedim.

Firmalarında bana yardımcı olabilecek birileri olduğunu söylediler, ben de randevu aldım ve görüştüğüm kişiye tüm kararları benim vermek istediğimi, davada Killian'la değil benimle çalışacaklarını söylemeyi planladım.

Dokuz buçuktan hemen önce KIT Peripherals'dan Tennille'den bir mesaj aldım, balayına ne zaman gidip ne zaman döndüğümü soruyordu. Cevap verdikten sonra öğle yemeği yemek istediğini söylüyor ve yanlış sipariş vermediğime dair elinde kanıt olduğunu söylüyor. Bu konuyu yüz yüze konuşmak istiyor. I

Yarın öğle yemeği için buluşmayı ayarladık. Bu iyi oldu çünkü avukatla randevum öğle yemeğinden kısa bir süre sonra, bu yüzden belki de davama yardımcı olacak bazı bilgilere sahip olacağım. Tennille ayrıca Tara ile ofisimde konuşmam gerektiğini, zaten konuştuklarını ve olanları kesinlikle ondan dinlemek isteyeceğimi söyledi.

Tara'ya bir mesaj gönderdim.

Ben: Konuşabilir miyiz? Belki işten sonra? Beni ara. Ya da kahve içmek için bir araya gelebilir miyiz?

Tara hemen cevap veriyor.

Senin için bilgi topluyorum. Daha fazlasını öğrendiğimde ararım. İyi olacaksın! Yanılmıyorsun ve kanıt bulacağız.

Tüm bunlar hakkında bu kadar sakin hissetmek biraz tuhaf. Ama yanlış bir şey yapmadığımı ve yapmayacağımı da biliyorum.

Killian sayesinde maaş alamadan açlıktan ölecekler. Ve bu garip bir duygu, yabancı bir duygu. Her zaman para konusunda endişelenmek zorunda olan kişi olmak yerine böyle bir desteğe sahip olmak garip ötesi.

Ayrıca, son zamanlarda endişelenmem gereken çok daha ciddi şeyler var, bu yüzden bu çok kısa bir süre önce hissedilebilecek bir felaket gibi gelmiyor.

Destekten bahsetmişken, arkadaşlarım bana yardım ediyor. Bir destek sistemim var. Harika bir tane. Ve sanırım Ray günlerinde yardım için kimseye ulaşmamış olmama rağmen her zaman bir desteğim olduğunu şimdi anlıyorum.

Patricia içeri giriyor, beni gördüğüne şaşırmış görünüyor. "Merhaba!" diye ekstra parlak bir gülümsemeye selamlıyor.

"Günaydın Patricia. Nasılsın?"

"Ben iyiyim. Ama daha önemlisi, sen nasılsın? Her şey yolunda mı?"

Belli ki geçen hafta burada olmadığımı fark etmiş. "Üzerinde çalışıyorum." dedim.

"İkiniz için de endişeleniyordum. Sizi burada gördüğüme sevindim."

Paltosunu asıyor ve kiler odasına girmek üzereyken ben ağızımdan kaçırıyorum: "Hamileyim. Erken ama evet. Hamile."

Gözleri parlıyor. "Oh! Tebrikler!"

"Teşekkürler."

"Bu yüzden mi gittin? Mutlu değil mi? Muhtemelen bunu sormamalıyım ama Killian kardeşim gibi oldu. Alana ve ben onu evlat edindik. Eğer onunla ilgilenmemiz gerekirse, bunu yaparız. İnanın bana."

Bir el salladım. "Evlenmeye giderken doğum kontrol haplarımı attı. Bunu o istedi."

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Ayakların mı üşüyor?"

"Bebek konusunda mutluyum. Son zamanlarda bazı şeyler alışma sürecinde diyelim. Bir sürü şey oldu. oluyor."

"Ah," diyor başını sallayarak, sanki bu son derece makul bir açıklamaymış gibi.

Hamileliğim, Killian'la neden aramızın açık olduğu konusunda iyi bir kılıf görevi görüyor. Genelde belirsiz davranarak insanların böyle düşünmesine izin verdiğim için kendimi suçlu hissediyorum, Suse hariç, o da tam resme sahip değil ama bunun kocamın sapık tavırları olduğunu düşünüyor.

İşler bir kasırgaya dönüştü ve bukalemun rolümü oynamanın ve yumruklarla yuvarlanmanın tek seçeneğim olduğunu hissediyorum. Son ilişkimde bazı şeylerle nasıl başa çıktığımdan tamamen farklı olmasa da, farklı hissettiriyor.

Ray'i korudum çünkü onun kabul edilemez şeyler yaptığını ve beni hayal kırıklığına uğrattığını kabul etmek istemedim.

Killian'ı koruyorum çünkü o beni korumak için kabul edilemez şeyler yapıyordu.

Kendisinin ve benim intikamımı alacak ama evet... farklı hissettiriyor. Ray artık Killian'ın bodrumunda olmadığına göre, belki bu ilerlememe yardımcı olur. Yine de hem Ray'in ağzından kaçırma hem de Killian'ın blab ikisi de gerçek.

Killian yatak odasından duş almış ve takım elbise giymiş olarak çıkıyor. Yine de uykuyla görünüyor ve doğruca bana yöneliyor.

Ve gözlerindeki bakış, sanki beni gördüğünde günü tamamlanmış gibi. Ona karşı bir sevgi patlaması yaşıyorum.

Beni kollarına alırken Patricia kenara çekiliyor.

"Günaydın bebeğim," diyor hışımla, beni sıkarken öpüyor.

"Merhaba," diye selamlıyorum, başımı boynuna yaslayarak. "Killian."

"Patricia."

"Bebek için tebrikler. Çok heyecan verici."

"Teşekkür ederim," diyor ve sonra beni tutuşu gevşiyor, ancak tamamen bırakmıyor, sadece çenemi yukarı kaldıracak kadar, böylece bakışlarımı onunkine kilitleyebiliyor. "Kusura bakma ama

kahveye ihtiyacım var. Eğer koklamak istemiyorsan bebeğim, üzgünüm ama ihtiyacım var. Balkonda içmemi ister misin?"

"Boşaltacağım," diye teklif ettim.

"Alana da küçükken kahveyi midesi kaldırmazdı. Hamileyken," diyor Patricia. "Ama çocuk sahibi olduktan sonra kahve tüketimi iki katına çıktı."

"Özledim," diye somurtuyorum.

"Bugün şu ana kadar nasıl hissediyorsun?" Killian soruyor. "Şimdilik fena değil," diye cevap veriyorum.

Lobideki telefon çalışıyor ve hepimizin bakışları o yöne kayıyor.

"Birini mi bekliyoruz?" Ben soruyorum.

Killian cevap vermek için o yöne doğru giderken başını sallar.

"Alo?"

Gözleri endişeli. "İsimleri?" diye soruyor.

Şimdi ne olacak? Kalbim çok hızlı atıyor.

Killian "Onları yukarı gönderin," diyor ve telefonu kapatıyor, sonra bana bakıyor. "Polis geldi."

Kalbim hızla çarpmaya başlarken midem düşüyor. Safra da boğazımın arkasına tırmanıyor ve hepsinin üstüne, dengesiz bir şekilde yalpalıyorum.

Başını sallıyor ve hızla konuşuyor, yanıma geliyor ve beni sabitlemek için bir kolunu belime doluyor. "Dostça bir ziyaret. Felix Hoffman davasında birlikte çalıştığım polisler burada. Kendini baygın hissediyor musun? İyi misin?"

"Ben iyiyim."

"Amber'ın erkek arkadaşı. Bu durum."

"Doğru." Kalbimin kendine gelmesi bir dakika sürüyor. "Onu yakalamaya çalışıyorlardı."

Patricia, "Ben işe koyulayım," der ve çamaşır odasına doğru yönelir.

"İyi misin?" diye soruyor.

"Az önce ne düşündüm biliyor musun?" dedim.

"Biliyorum. Merak etme. Aslında, ortalıkta görünme çünkü yüzünün her yerinde suçlu olduğun yazıyor ve polisler bunu fark ediyor."

Geri sıçradım.

"Pislik olmaya çalışmıyorum bebeğim. Bu sadece bir gerçek." "Ugh," diye homurdanıyorum ve yüzümü gömleğinin içine gömüyorum. Patricia yanımdan geçip yatak odalarına doğru ilerliyor.

Boynumun arkasını okşuyor ve beni öpücük yağmuruna tutuyor.

Patricia yine geri döndü. "Yatak odanızda yıkanacak çamaşır yok mu?"

Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Hafta sonu yaptım." Beni işaret ediyor. "Bu benim işim."

"Üzgünüm." Omuz silkiyorum.

Gülümsüyor. "Sana çok kızgıyım." Ve sonra gülüyor.

Killian'a bakıyorum. "Ben duş alacağım," diyorum. "Gittiklerinde beni görmeye gel."

Zencefilli kurabiye yerken kapı çalındı.

Beni çabucak öpüyor ve kapıya yönelmeden önce kıcıma vuruyor. Koridordan yatak odamıza doğru ilerliyorum ve mide bulantımı kurabiyeyle bastırıyorum.

39

Killian

İki polisle kısa bir görüşmeden sonra Violet'i görmek için yatak odasına gidiyorum.

Polis, gizli bir muhbirden Numbers'ı soyma planı hakkında bilgi almış. Görünüşe göre, müdür Craig'i beceren yeni bir çalışanım var. Adı Stephanie Whitley ve Hoffman'ın üvey kız kardeşi. Hoffman'ın üvey kardeşi olduğunu düşünmüyorlar. Craig onu işe alınmadan önce tanıyordu ama bu işin içinde olup olmadığını anlamak için Craig'i araştırıyorlar. Şimdilik öyle görünmüyor. Tüm bunları dinleyince, Craig'in Belli ki Numbers'ı izliyorlar çünkü bu sadece Hoffman ve o oyunla mı ilgili yoksa beni de mi izliyorlar?

Polisler, muhbirlerinin yılbaşı gecesi Numbers'ı soymak için bir komplo olduğunu söylediğini, aslında Numbers'ın açılış gecesini soymayı planladıklarını, ancak bir şeylerin ters gittiğini, muhbirin ne olduğunu bilmediğini söyledi.

Yine de yılbaşı gecesi mantıklı bir hedeftir. İnsanlar şık giyinecek, pahalı mücevherler takacak. Ve kurum içi nakit bağış toplama etkinliklerimiz var.

Atari oyunlarımızdan bazıları yerel hayır kurumları için, böylece o gece mekanın elinde fazladan para olacak.

Polisler oraya sivil polisler koymak istiyor.

Muhbirlerinin söylediğine göre, Hoffman

Otoparkın kenarında üvey kız kardeşine ve bu işin içinde olan birkaç bilet sahibine ateş ediyor.

Yaşadığım onca şeyin üzerine bir de bu baş ağrısına ihtiyacım yok ama tabii ki yakalamalarına yardım etmeyi kabul ediyorum.

Hoffman. O gece alana ekstra güvenlik koyacağımı söylüyorum, vale hizmetleri normal polisler yerine sivil polisler olacak.

park eden çocuklar, ve benimle bir brifing yapacağız Hoffman'ı planladıkları soygundan önce yakalayamazlarsa güvenlik ve polisler.

Hoffman sorununun çoktan halledildiğini bilmiyorlar. Tek taşla iki pislik halledildi. Biri halledildi, diğeri de cezasını çekmek üzere.

Ama polislerin şüphelenmemesini umarak oyuna devam ediyorum.

Gerçi evime habersizce gelmeye devam etmeleri bana çoktan geldiklerini düşündürüyor.

Violet'i ofisimde masamın üstünde otururken buldum. telefonda konuşuyor, pencereden dışarı bakıyor. Varlığını hissediyor ve omzunun üzerinden bakıyor, görüşmesini tamamlarken gözleri dile getirilmemiş sorularla benimkilere çarpıyor.

"Orada olacağım. Çok teşekkür ederim." Telefon görüşmesini bitirdi ve tamamen bana döndü. Yoga pantolonu ve atlet giymişti. Göğüsleri bu sabah ekstra şahane görünüyor.

"Bütün bunlar da ne?" Ben soruyorum.

"Polisle ne oldu? Bunu benimle öylece geçiştiremezsin."

Elimi umursamazca sallıyorum. "Amber'ın keş erkek arkadaşının peşindeler. Zaten arama emirleri var. Yılbaşı gecesi Numbers'ı soymak için bir plan yaptığını söyleyen gizli bir muhbirleri var. Onu yakalamaya kararlılar ve sonra da diğer pisliklerle birlikte onu da alaşağı edecekler."

"Kulübünüzü soymaya yönelik bir plan konusunda son derece sakın görünüyorsunuz."

"Her şey yoluna girecek. Şu anda buna ayıracak vaktim yok, Jag ile bir toplantı için Seattle'a giden uçağa yetişmem gerekiyor. Bu gece döneceğim."

"Ne hakkında?"

"Hafta sonu olanlar hakkında ve şimdi de bu potansiyel soygun hakkında."

"Hafta sonu ne olacak?" diye soruyor.

"Jag eskiden benim için güvenliğı sağladı. Kendi güvenliğı var.

Şimdi de şirket. Jag ayrıldığından beri Tony benim güvenlik şefim oldu ama işler çoğunlukla sessizdi. Risk yönetimine inanıyorum ve Numbers ile potansiyel hedef olduğumuz konusunda yazılar duvarda asılı, bu yüzden

Güvenlik planı yapmalı ve sadece saha güvenliğı değil, çalışanların taranması gibi konularda da işleri bir adım öteye taşımak için neler yapabileceğini görmeli. Onun için planlar yapmalıyım.

Yılbaşı gecesi için güvenlik sağlamak ve devam eden bir strateji hakkında konuşmak. Ayrıca onunla ve kız kardeşiyle diğer sorunumuz hakkında konuşmam gerekiyor."

"Kız kardeşi mi?" diye sorar, ama sonra kapı çalınır. "İçeri gel," diye seslenir Violet.

Patricia kafasını içeri soktu. "Alışveriş için dışarı çıkmak üzereydim. Liste yoktu, o yüzden..."

"Alışverişi yarın yapacağım. Çalışmıyorum," diyor Violet.

"Zaten büyükbabam için alışveriş yapmam gerekiyor, bu yüzden kuru temizlemecimizi içeri alabilirsen harika olur. Yapar mısın?

bunu yapacak vaktin var mı? Eğer yoksa, ben yapabilirim."

"Oh," Patricia şaşırması görünüyor. "Ben yaparım, sorun değil. Birazdan dönerim ve yerleri de yaparım. Tabii bu uygun değilse. İkiniz de bütün gün burada mı olacaksınız?"

"Beş dakika içinde çıkıyorum," diyorum.

"Noel alışverişine gidiyorum," diyor Violet.

"Biriyle mi?" Ben soruyorum.

"Hayır. Tanıdığım herkes işte."

"Biriyle gitmeni tercih ederim," diyorum.

"Noel'e birkaç gün kaldı, zamanım azalıyor."

"Sürücü servisini al. Stan'i arayıp senin için nöbetçi olmasını isteyeceğim."

"Ben sürebilirim."

"Şoförümü almanızı tercih ederim."

"Tamam. Patricia. Patricia, benimle alışveriş merkezine gelmek ister misin? Katları atlayabilirsin. Onları ben yaparım."

"Elbette!" Patricia haykırır. "Hâlâ ihtiyacım olan birkaç şey var. Alana da bugün izinli. Belki bizimle orada buluşmak ister."

"Harika," diye ellerini çırpıyor Violet.

"Yarın gelip yerleri yapabilirsin Patricia," diyorum.

Violet elini umursamazca sallıyor. "Kirli bile değiller. Perşembe günü tekrar gelmeden önce dayanılmaz derecede kirlenirlerse, onları ben yaparım."

Patricia heyecanlı bir ifadeyle, "Bir saat içinde dönerim," diyerek ayrılır.

Eşim temizlikçimle takılıyor ve onun işini yapıyor. Sadece temizlikçi olmakla kalmıyor, Violet'ten yaklaşık on yaş büyük ama şimdiden iyi arkadaş gibi görünüyorlar. Beni sürekli şaşırtıyor.

"Öyleyse devam edin," diye davet ediyor Violet.

Parmağımı kaldırıyorum. "Bekle. Hala kuru temizlemeciden kuru temizleme alıyor."

Kapının kapandığını duyduğumuzda devam ediyorum.

"Bebeğim, bu yükün altına girmeni istemiyorum. Bu saçmalığın tüm detaylarına ihtiyacın yok. Ama en azından ben bazı şeyleri çözene kadar, önümüzdeki birkaç gün Stan'i gittiğin her yere götür."

Stan başının çaresine bakabilir ve Dario'nun düğününden sonra saldırıya uğradığımda kriz anında mükemmel olduğunu kanıtladı. Stan'in silahı olmasaydı, kim bilir nasıl biterdi.

"Bu evlilik bir ortaklık mı yoksa ne?" diye soruyor,

ellerini kalçalarına dayamış.

Sadece benimle yüzleşmiyor, benimle karşı karşıya geliyor.

"Elbette öyle. Ama benim ilgilenmem gereken şeylerle kendini yük altında hissetmene gerek yok."

"Bu senaryo söz konusu olduğunda, neler olduğunu bilmem gerekiyor. Beni haberdar edin. Ciddiyim."

Ellerimi savunurcasına kaldırıyorum. Bu istediğim her şeye aykırı. Ama karım son birkaç gündür yanan bir fişek gibi.

Ateşle dolu. Ve taleplerle. Ve ne kadar istesem de Onu koruyup kolluyor, ne kadar güçlü görüldüğüne biraz hayranım.

"Buraya gel," diye emrediyorum.

Bana doğru iki adım yürüdü. Onu iki elimle kışından kavradım ve öpmek için hamle yaptım.

Şaşkınlıkla nefesini tutuyor ve sonra elleri saçlarımda.

"Seni becermenin güvenli olup olmadığını bilmek istiyorum," diyorum, "çünkü bana karşı böyle küstahça davranıyorsun, bu saldırganlığı ve küstahlığı çıplakken çözmene yardım etmek istediğimi fark ediyorum."

Kollarımda titriyor ve bu beni kocaman gülümsetiyor.

"İşte orada. Benim şımarık ve tatlı tuzlu karamel kızım."

"Çarşamba günü doktor randevum var," diyor utangaç bir şekilde, daha geniş gülümseyerek.

"Saat kaçta? Ben de geliyorum."

"On."

"Güzel. O doktora hamile karımı sadece becermemin değil, aynı zamanda arsızlaştığında kışına şaplak atmamın da doğru olup olmadığını sormam gerekiyor."

Titriyor, gamzeleri ortaya çıkıyor, gözleri parlıyor.

Ve şimdi sikim sertleşti. "Doğru. Şimdi Seattle'a gidiyorum; senin sayende sertleşmiş bir halde. Bu gece döneceğim. Alışveriş merkezindeyken tetikte ol. Çok şey oluyor, ben

Hâlâ biraz sarsılmış hissediyorum. Gözlerini açık tutarsan kendimi daha iyi hissedirim. Öyle mi?"

"Tamam ama Jagger'ın kız kardeşine yaklaştırmadan önce o ereksiyonun geçmesini istiyorum."

Elimde olmadan sırtıyorum ve o da bu konuda tekrar yüzleşmeye hazır görünüyor.

"Bunun için endişelenme bile. Senden başka kimseyle uzaktan yakından ilgilenmiyorum. Yemin ederim."

"Ciddi olsan iyi edersin," diye uyarıyor.

"Bu senin için. Hepsi senin için." Kızını sıkıyorum ve onu kendime doğru bastırıyorum.

"Güzel," diyor. "Öyle olsa iyi olur."

"Bugün nereye gidiyorsun?" diye sordum. "Washington Meydanı'na."

"Stan müsait mi bir bakayım. Bir saniye." Numarasını çeviriyorum.

"İrtibatta kalalım." Onu tekrar öptüm. "Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum."

Çıkmak üzereydim ama durup ona baktım. "Bu gece döndüğümde takıma katılman hakkında konuşacak mıyız?" diye sordum. "Peki ya dava?"

"Bu haftayı kendime ayıracağım. Bunu doktor randevumdan sonra konuşuruz. Şimdilik bunu masaya yatırabilirim."

"Tamam..."

"Ve yarın bir avukatla randevum var. Ben de kendi soruşturmamı başlatacağım. Shara'nın beni kovmasının hedefli ve yasadışı olduğunu kanıtlayacağım."

"Öyle mi? Benimle bu konuda konuşacak mısın?" Gözleri kısıldı.

"Sır istemiyorsun, unuttun mu?" Deniyorum.

İç çekti. "Tamam, ama bunu ben hallediyorum. Bununla kendi başıma başa çıkabilirim."

Ellerimi savunmacı bir şekilde kaldırıyorum. "Eminim yapabilirsin. Ama yardıma ihtiyacın olursa söyle."

"Ben hallederim."

"Tamam," dedim.

"Shara'nın büyük bir sipariş hakkında yalan söylediğine dair elinde kanıt olduğunu söyleyen bir satıcı arkadaşımınla öğle yemeğinde buluşacağım.

beni kovduklarında. Buna yeniden yapılanma dediler ama beni tutmayı ve terfi ettirmeyi planladıklarını biliyorum. Ta ki sen Shara ile kavga edene kadar. Belki biraz daha önceydi ama bu muhtemelen alevleri körükledi."

Hiçbir şey söylemiyorum. Gözlerini kısıyor ve devam ediyor.

"Neyse, ben başka bir iş arkadaşımınla konuşacağım.

bana dava için daha fazla bilgi ver. Beni hamile olduğum için işten çıkarmadıklarını, hamile olduğum için daha cömert bir tazminat alacağımı söylüyorlar ve sonra da işimde kötü olduğumu düşündüren gerçekleri ortaya atmaya çalışıyorlar Her neyse. Shara bununla bir oyun oynadı ve sanırım beni kovmak için bir kanıt yığını oluşturmaya çalışıyordu.

Ray'den ayrıldığımda, yazılı olarak, hiç izin almadığım için herkesi kötü gösterdiğimi söyledi. Ha! Ve her zaman hepimizin daha sık uzaktan çalışması gerektiğini söylüyor, ancak Cuma günü sanki ben

evden çalışarak avantaj elde etmek. Düşündüm de, o mesaj hala bende. Ona karşı daha fazla kanıt. Ama Uçağına yetişmen lazım, hadi git. Ben hallederim."

"Belli ki biliyorsun. Etkilendim. Yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Ben hallederim," diyor. "Bana sırtını döner dönmez güçlenmeye başladı. Sanki beni en çok

uysal. Sen ve ben başlar başlamaz, bana karşı gerçekten... biraz agresifleşmeye başladı."

"Kıskanıyor. Ya onu ikna edip sana işini geri verirlerse?" Ben soruyorum.

Düşünceli bir şekilde dudaklarını büküyor. "Göreceğiz bakalım. Sanırım bir molaya ihtiyacım var. Kovulma şeklim içimde kötü bir tat bıraktı.

Ağız. Yine de, eğer sinirlenirsem, senin için çalışırım. Hiç ara vermedim. Hem de hiç. Ve şimdi bir tane almak için iyi bir zaman gibi görünüyor. Ama üstesinden gelebilecek miyim göreceğiz." Dudağını ısırtıyor, sanki onay bekliyormuş gibi bana bakıyor. Anladı.

Gülümsüyorum. "Katılıyorum. Raymond olayını da hallettim. Endişelenmeni istemiyorum."

"Neyse ki önümüzdeki birkaç gün Noel alışverişi yapmakla meşgul olacağım, büyükbabam için bir şeyler yapacağım, Bu avukatlık işini çözmeye çalışıyorum. Endişelenecek fazla zamanım olmayacak."

Onu öperim. "Biliyorum. Ama endişelenmeni istemiyorum. Mutlu olmaya, kraliçem olmaya odaklanmanı istiyorum.

Büyüyen bizim

Bebeğim. Sen ve ben. Sonsuza kadar. Tamam mı? Söz verdiğimiz gibi."

Gözlerimin içine bakıyor ve gözleri daha da parlıyor. "Uçağını kaçıracaksın," diyor usulca.

"Ben hâlâ iyiyim. Merak etme." "Seni seviyorum, Killian."

Ben de karşılık vermek üzereydim ama o devam etti. "Seni hayatımdaki hiçbir erkeği sevmediğim kadar çok seviyorum. O kadar çok ki, sensiz bir hayat fikri bile beni mahvediyor. Sana ettiğim yeminde ciddiydim."

"Nasıl hissettirdiğini biliyorum; ben de aynı şeyi hissediyorum."

"Ama beni bir daha böyle gafil avlarsan, beni bir daha

böyle incitirsen, muhtemelen beni kaybedersin."
Bir nefes üfledim.

Devam ediyor. "Ültimeumlardan hoşlanmam ve böyle Şeyler Őöylemek benim tarzım değil, bu yüzden lütfen bunu hafife almadığımı bilin. Çok ciddiym. Beni gerçekten ama gerçekten incittin. Ve ben Şu anda güven konusunda biraz sorun yaşıyorum. Güven bir evlilikteki en önemli Şeydir ve deniyorum ama..."

Çenesini kavırıyorum. "Biliyorum. Senden tek istediğim denemen. Bana bir Şans ver. Amacım seni bir daha asla incitmemek. Asla. Ama sen dahil seni kaybetmeme neden olacak her Şeye izin vereceğimi düşünüyorsan inatçılık ediyorsun, yanılıyorsun."

Gözleri öfkeyle parlıyor. "Bu bir tehdit mi?"

"Evet. Seni uyarıyorum, benimle sonsuza dek mutlu olacaksın. İstesen de istemesen de." Kocaman gülümsedim ve onu öptüm.

"Tabii ki istiyorum," diyor ağzıma karşı.

"O zaman devam edelim," diyorum ve burnumu boğazına gömüp titrediğini hissediyorum. Onu içime çekiyorum, kokusunu ciğerlerime çekiyorum, içime işlemesini istiyorum. Bu kız. Benim kızım. Onu gerçekten çok seviyorum. "Alıyorsun güçlü," diyorum. "Seni bu kadar sert yapan içindeki çocuğum mu yoksa güçlü olmak için kendini güvende mi hissediyorsun?"

Size her Şeyi verebilecek sevgi dolu ve destekleyici bir koca?"

Omuz silkiyor. "Kim bilir. Belki de yaşadığım onca Şeyden sonra kurban olmaktan bıkmışımdır. Sadece insanları memnun eden biri olmaktan bıktım. Bizi sonsuza dek birlikte görmeni seviyorum Killian, gerçekten. Umarım haklısındır. Ama kırılmaktan, dayak yemekten bıktım. Ciddiyim. Eğer tekrar kırılırsam, toparlanabilir miyim bilmiyorum. Ya kendimi kaybederim ya da acı çekerim. ve senden nefret ediyorum."

"Duyuldun, bebeğim. Ve içimden bir ses artık kırılmaz olduğunu söylüyor. Ve anne ayı olduğunda daha da sertleŐeceksin."

"Ray ile ne planladığınızı bilmek istiyorum."

"Biliyorum. Sonra konuşuruz; sana bilgi veririm. Bugün iyi eğlenceler. Ve dikkatli ol."

"Sen de dikkatli ol."

O bok lekesi konusunda ne yapacağımı zaten biliyorum. Bir süre önce bıraktığım izler işime yarayacak. Şimdi, sadece Seattle'a git ve Jag'ın kız kardeşiyle konuş. Beni kıcımdan ısırabilecek bir joker olmadığından emin ol. Sonra da iki pislik/bir taş planımın geri kalanını uygulayacağım ve Felix Hoffman, Raymond Iadanza gibi bir şey bizim için tehdit olmaktan çıkacak. Gerçi o da ölmeyecek. Sadece ölmüş olmayı dileyecek.

40

Killian

Uçuş boyunca bir şey beni rahatsız etti, neredeyse içimi kemirdi.

Jag'ı görünce keşke eyaletten ayrılmadan önce Violet için kişisel güvenlik ayarlasaydım diyorum. Stan silah taşıyor ama eğitimli bir koruma değil.

Seattle yakın, bir saatten az bir uçuş, ama yolculuk sonsuza kadar sürecekmiş gibi geliyor çünkü içimde bir his var. Bu bana büyükannemin eskiden yaşadığı şeyi hatırlatıyor.

Dışarıda bir yerdeydik ve evde bir şey unuttuğunu düşünerek mırıldanmaya başladık. "Ocağımı kapattım mı?" gibi şeyler söylerdi. Ya da "Hayır; sanırım cezveyi açık unuttum."

Bu da onun gibi, ama daha kötüsü. İçimde bir kıyamet hissi var.

damarlarımda dolaşıyor. Sanki önemli bir şeyi gözden kaçırmışım gibi.

Stan'e bir mesaj göndererek tetikte olması gerektiğini ve son zamanlarda güvenlik tehditleri aldığımı yineliyorum. O da cevap olarak

Violet'in aşağı inmesi için binamın önünde beklediğini ve tetikte olacağından emin olacağını söyledi. Hızlıca giriş yapıyorum ve yatağın ucundaki bankta ayakkabılarını giydiğini görüyorum, bu yüzden kaldırımdan ayrılmadan önce bana mesaj atmasını ve orada güvende olduğunu söylemesini söylemek için cevap veriyorum.

Aşırı ama ihtiyacım olduğunu hissediyorum.

Arabada olduğunu bana bildirdiği zamanla uçaktan indiğim zaman arasında kendimi onun yerini iki kez daha kontrol ederken buluyorum. Jag'a giderken taksideyken onu arıyorum. Cevap vermiyor, ben de dişlerimi sıkarak hemen geri arıyorum. Neşeyle cevap veriyor, Patricia ve Alana ile alışveriş merkezindeki bir restoranda olduğunu söylüyor. İyi olduğunu söylüyor ve Stan'in buralarda olup olmadığını

soruyorum, iki masa ötede olduğunu söylüyor.

Hâlâ kendimi kötü hissediyorum. Will'i Ferrano ailesine kişisel güvenlik sağlama işinden kısa süreliğine uzaklaştırmayı düşünüyorum. Onlarla aramı bozmak istemiyorum ama Violet'e ben bakamazken bakacak biri olursa kendimi daha iyi hissedeceğimi bildiğim için seçenekleri değerlendiriyorum.

Kardeşim okula geri dönmek istiyor. Tekliflere rağmen daha önce hiç benim için çalışmak istemedi. kendi yolunu çiziyor. Güvenlik sadece geçici bir iş ve Ferrano ailesi iyi para ödediği ve tank gibi bir vücuda sahip olduğu için sorun yaşamıyor. Kişisel eğitim ve beslenme üzerine eğitim almak ve sonunda kendi sağlık kulübünü açarak bir zincire dönüştürmek istiyor. Benim gibi. Kendi başına bir adam ama beni izlediği ve benden bir şeyler öğrendiği çok açık. Onun da girişimci bir ruhu var. Ve ailenin henüz inandığım kadar temiz yaşamıyor gibi görünmesi hoşuma gitmiyor. Kardeşimin tehlikede olmasını istemiyorum.

Düşünce trenimi durduruyorum çünkü Will kendi kararlarını verebilecek bir yetişkin.

Jag'a giderken takside, hâlâ içimde olan duyguya dayanamıyorum ve bu konuda bir şeyler yapmaya karar veriyorum. Wes Traynor'a ulaşip Violet'in güvenliğini yeniden üstlenip üstlenemeyeceğini soruyorum. Yapabilirse hemen. Birkaç dakika içinde cevap veriyor ve ertesi gün başlamayı kabul ediyor.

Ona Stan'in ve Violet'in iletişim bilgilerini gönderdim, böylece irtibat kurabileceklerdi.

Jacobs bir Fed olabilir, ancak bu bana onun için ekstra bir koruma katmanı sağlayacaksa, en azından şimdilik bunu yapacağım. Muhtemelen

Çünkü bu kadar kısa sürede bu kadar çok şey oldu. hissettiğim bir zaman dilimi. Daha fazla bilgi topladıkça, alternatif bir güvenlik kaynağına ihtiyacım olup olmadığına karar vereceğim.

Ben de ona bir mesaj göndererek Wes'ten bir telefon alacağını ve bundan sonra onu takip edeceğini söyledim.

programından haberdar etmesi ve bir sonraki duyuruya kadar Stan'i kullanmaya devam etmesi gerektiğini söyledi.

Mesajıma basit bir "tamam" ile cevap veriyor.

Stan'e mesaj atıp Wes'ten haber alacağını söyledikten sonra, son birkaç haftadır yaşlandığımı hissederek koltuğumda arkama yaslanıyorum. Iadanza'yı hallettikten sonra rahatlayabileceğim. O küçük kusmuğun kafamı bu kadar meşgul etmesinden nefret ediyorum.

Şu anda, bir süre önce ortaya attığımız Noel'den sonra tatile çıkma fikrini seviyorum. Bir tatil kulağa mükemmel geliyor. Eve döndüğümde bir şeyler ayarlayıp Noel sabahı Violet'e sürpriz yapacağım.

Jagger geldiğimde benimle iş yapıyordu. Ona bir kez baktığımda hâlâ kızgın olduğunu anlıyorum. On kat daha yüksek olmasına rağmen neredeyse benimki kadar büyük olan yeni dairesine giriyorum, ve hemen Jessa'yı fark ediyorum, koltuğunda oturuyor, kollarını kavuşturmuş, buz gibi bir ifadeyle bana bakıyor. Değişiklik olsun diye, tepeden tırnağa göz alıcı değil. Eşofman ve gözlük giyiyor, makyajsız ve sarı saçlarını topuz yapmış.

"Tatlı ped, Jag," diyorum.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyor arkamdan.

"Öldür," diye selamlıyor, ismimden buz damlıyor.

"Ah. Sonunda Pooky'yi kaybediyor musun?" diye soruyorum.

Kaşlarını çatıyor.

"Yalnız mıyız?" Jag'a sordum.

"Kadınım işte, yani evet."

"Şu işi artık aradan çıkaralım Jess. O zaman Jag ile özel bir görüşme yapmam gerek."

"Oh, o zaman gitmeme izin var mı? Çok küstahsın, Killian

Coulter."

"Bende sinir mi var?" Kendimi işaret ediyorum. "Etrafı kokluyorsun, hazırladığın planın bir parçası olarak çalışanımlı baştan çıkarıyorsun ve bu senin kışının kaçırılmasına neden oluyor, ben mi cesaretliyim?"

"Evet, rehinenez tarafından kaşııldı. Silah zoruyla!"

"Bunun hakkında konuşalım." Ceketimi çıkarıyorum ve onun oturduğu koltuğun karşısındaki sandalyeye oturuyorum.

"Bana yol göster."

Masanın üzerindeki sigara paketine uzanıyor ve bir tane yakıyor.

Jag mırıldanıyor, "Burada sigara içmeye devam edersen Jem taşaklarımı koparacak. Balkona götür. Kahve, Kill?"

"Böyle iyiyim, teşekkürler Jag."

Jessa öfkelenir. "Sinirlerim, Jag. Sinirlerim bozuldu ve sen Killian'a kahve ikram ediyorsun. Ve not: Jem'i sikeyim. Kibirli kaltak."

"Dışarıda iç." Sürgülü kapıyı açar ve ona ters ters bakar. "O zaman gel Kill ile konuş. Ve nişanlım hakkında çeneni kapa yoksa çok kızarım."

Oflayıp puflayarak kapıdan çıkıyor, ayaklarını yere vuruyor, sonra bana dönüyor.

"Geliyor musun?" diye soruyor.

"Sen kendini toparlayana kadar bekleyeceğim." Arkama yaslanıyorum ve rahatlıyorum.

Uzun bir nefes çekip sırtını korkuluklara yaslamadan önce bana ters ters bakıyor.

Jag, "Kadınım beni ve Jess'i öldürmeye hazır," diye mırıldanarak kapıyı kapatıyor. "Tüm bu drama planlarını mahvetti ve şimdi de kız kardeşimle uğraşıyor ve bu ikisi çamaşır suyu gibi

ve sirke birlikte. Ve bunun acısını senden çıkarmak üzereyim." Elini saçlarının arasından geçirmeden önce beni işaret ediyor.

"Ben mi?" Kendimi işaret ediyorum, "Kız kardeşin orada olmamalıydı. Tony'yi baştan çıkardı ve ona büyü yaptı.

ikimiz de biliyoruz ki, adam işine onunla birlikte gidiyor. onu buna ikna etmesine asla izin vermemeliydi."

"İyi bir yardımcı bulamıyorum," diye mırıldandı Jag. "Hâlâ senin sağ kolun olsaydım böyle olmazdı."

"Evet. Adamı işe aldın ve eğittin. Nerede yanlış yaptın?"

Kıs kıs güler ve biraz rahatlar.

"Gerçi ben olsam seni rehine tutmaktan vazgeçirmeye çalışırdım. Ne oldu?"

Soruyu duymazdan geliyorum. "İşlerin nerede yanlış gittiğini biliyoruz. DNA'nı paylaştığın şu siren," diyorum.

"Seninle konuşmamın bir nedeni de bu. Kulüplerimin güvenliğini devralmanı istiyorum. İşler kızıışmış durumda ve bu tüm

etrafta. Gerisini sonra açıklarım. Bu konuda çenesini kapalı tutacak mı? Çünkü Jagger..." Ona dokunaklı bir bakış attım.

İç çekiyor. "Bu bir karmaşa. Biliyorum. Ama

dostum, meşgulüm." Geri geliyor, gözleri bana dikilmiş.

Jag'a "Sonra konuşuruz," diyorum ve dikkatimi kız kardeşine çeviriyorum. "Konuş benimle. Hiçbir şeyi atlama. Tony'yi baştan çıkarmaya karar verdiğin kısımdan başla."

Kanepeye uzanıyor.

"Hayır. O kısmı atlayın," diye homurdanıyor Jag.

"Benim hatam," diye elimi kaldırıyorum ve ona bir sırtıma fırlatıyorum. O tırnaklarını incelerken ben bekliyorum.

"Her an olabilir, Jessa," diye iter Jag.

"Reddedilmeyi pek hoş karşılamam. Tahmin edebileceğiniz gibi." Hâlâ parmaklarına bakıyor.

Alay ediyorum ve kollarımı kavuşturuyorum.

"Ve beni reddeden tek kişi sensin ve bunu birden fazla kez yaptın. Her seferinde de acıtıyor. Piyasadan kalıcı olarak çekildiğini söylediğinde, sinirlendim ve bu kendime acımaya dönüştü, bu yüzden sarhoş oldum ve ortaya çıkacağını ve deneyebileceğimi umarak olay çıkardım.

Bir kez daha otelime gelmen için falan. Tony her zaman bana aşıkı ve senin yerine beni geri götürdüğünde, bu sadece bir ego darbesi olarak başladı, onun kalmasını sağladı, ama sonra eğleniyordum. Aslında çok tatlı bir adam. Ve benden bu kadar hoşlanması iyi hissettiriyor. Ama sonra senin için ne yaptığı konusunda ketum davranmaya başladı.

insanlar benden sır saklamaya çalışırlar."

"Yani onun telefonunu karıştırdın ve benim için ilgilenmesi gereken konsere seni de götürmesi için onu ikna ederek biraz daha karıştırmaya karar verdin."

"Evet, sonra sen iptal ettin, bu da ne olduğunu öğrenemeyeceğim anlamına geliyordu. Ben de senden gelen mesajı sildim ve beni götürmesi için onunla konuştum. Aslında düşündüğümde daha kolay oldu. O bir oyuncak ayı."

"Muhtemelen o adamla olan faslın kapanmak üzere olduğunu bildiği için. Eğer bunu yapmamış olsaydın. ve adam kaçamazdı. Dublörün neredeyse Tony'nin ölümüne sebep oluyordu, Jess."

Pişman görünüyor. Yasal mı değil mi bilmiyorum.

"Adam evden Tony olmadan çıktığında ne oldu?"

"Geri dönecek olursak, oraya vardığımızda Tony tuvaleti kullanmama izin vermedi, ben de sinirlendim. Sonra rehinen topallayarak dışarı çıktı, arabaya bindi, kapısı kapanana kadar beni görmedi bile. Sonra çılgına döndü ve silahı bana doğrultana kadar el yordamıyla ilerledi. Neredeyse kalp krizi geçiriyordum ama hızlı düşünüp hızlı konuşmayı başardım. Bildiğim tek şey, senin gelebileceğinden korkmuş bir şekilde

Geri. Bana zarar vermeyeceğine dair yemin ediyor ve beni rehin aldığı için özür diliyor ama kozlara ihtiyacı olduğunu söylüyor.

onu kovalamaya başlarsın. Kız arkadaşını çaldığını, onunla evlendiğini ve ona işkence edebilmek için onu oraya kilitlediğini anlatmaya başlar."

"Başka ne var?"

"Adam delinin tekiydi. Ve kokuyordu. Onu öldürmeye ya da bir yere göndermeye hazırlandığını söyledi. Öldürüldü, o yüzden oradan çıkmak için elinden geleni yapıyordu. Biraz ters psikoloji denedim, senin hakkında kötü konuştum ve onun tarafını tuttum. İşe yaradı ve arkadaş olduğumuzu ve ona yardım edeceğimi düşündü."

Saç bandını saçından çekip çıkarıyor ve devam ederken bağlıyor. "Bana bir gün Kanada'da. Lethbridge'de büyük bir amcası var. Seni dışarı çıkarmanın bir yolunu bulana kadar saklanacağını söyledi. Kızı kurtar. Ona yardım edecek bazı arkadaşları olduğunu söyledi, senden nefret eden ve muhtemelen yardım edecek olan arkadaşları. O da senin rehinen mi?" Jessa sırtıyor.

"Adamın bir vidası gevşemiş. Evliliğim tamamen yolunda."

"Evet, ona işkence ettiğiniz ve bilmem ne kadar süre kilitli tuttuğunuz için kafayı yemiş durumda. Ondan önce nasıl biriydi?"

"O bir pislik, tembel bir serseri ve ona bir sürü pislik yaşatan bir tacizciydi ve onu kazıyıp atamadı.

Ben de onu kazımasına yardım ettim. Ama bunu yapma şeklimden hoşlanmadı. Bu benim suçum, Violet'in değil. Ona yardım edecek arkadaşlarının olması hakkında ne demişti?"

Jessa omuz silkiyor. "Ayrıntı vermedi. Ama bu çok zahmetli bir iş... Tony'nin adama bakıcılık yapmak için her gün oraya gitmesi."

"Onu neden orada tuttuğumla ilgili daha fazla şey var ve genellikle bu ayrıntıları dışarıda bırakırım, ancak bilmenizi

isterim ki

sadece Violet'i incitmekle kalmadı, aynı zamanda Beni kandırdı. Bana çok borcu vardı ve açılış gecesi Numbers'a silah getirdi. Ve başka şeyler de yaptı, Ben de. Ayrıca üç yıl önce bir bahiste hile yaparak onunla başlamamızı engellediğini öğrendim, bu yüzden geri ödeme."

Jag sesli bir şekilde yüzünü buruşturuyor.

Jessa'nın kaşları havaya kalktı. "Bir bahiste hile mi yaptı? Seninle mi? Ne zamandan beri kumar oynuyorsun? Ve bunun o kızla birlikte olmanla ne ilgisi var?"

"Detaylar önemli değil. Sonuç olarak, adam bir ezik. Ve beynim çatladı. Arkadaşlarının benden nefret etmesiyle ilgili başka bir şey söylemedi mi?"

"Bu konuda tek söylediği buydu. Yani karını seviyor musun?" diye sorar.

"İstiyorum."

Jag'ın telefonu çalar. Cevap vermek için odadan çıkar.

"Neden bana hiç aşık olmadın? Döndüm Çok çekici." Bana bakıyor ve bir kez olsun samimi davranıyor.

İç çekiyorum. "Hiç biriyle tanıştın ve anladın mı?"

"Evet. Sen."

Başımı sallıyorum. Bu konuşma anlamsız. Hiçbir şey söylemiyorum, çünkü onun duygularını incitmek istemiyorum, belki de Aslında biraz var. Ben de boş konuşmayacağım.

"Yani önce o çaldığı için mi kızı ondan çaldın?"

"İnanın bana, o adam bir alet ve benden aldığından daha kötüsünü hak ediyor. Onu ben çalmadım. Onunla işi bitmişti."

"Ve sonra onu kilitledin mi? Yapmayı hayal ettiğim bir şeye benziyor. Benim de yapmayı hayal ettiğim bir şeye benziyor."

"Vay be. Ne oluyor lan? Karımı mı yoksa beni mi tehdit ediyorsun?"

"Kes şunu, Pooky. Seni kilitleyip istediğim zaman istediğimi yapabilmeyi hayal etmiş olmam bunu gerçekten yapacağım anlamına gelmez. Bu sadece... psikopatça." Kocaman gülümsüyor.

"Eğer ben bir psikopatsam, öyle olsun. Ama tüm gerçeklere sahip değilsiniz ve adam başına gelenden daha kötüsünü hak etti. Hissediyorum Kendimi sana haklı çıkarmaya ihtiyacım yok. Bilmem gereken şey, bu bilgiyi sana nasıl unutturacağım. Kalıcı olarak."

"Yani, hala onun peşinde misin?"

"Polise teslim oldu." "Ne yaptı?"

"Onu yakalayabileceğim bir yerde olmaktansa hapiste daha güvende olacağını düşündüm." Omuz silktim. "Beni götürmek için seninle herhangi bir anlaşma ya da plan yaptı mı? Aşağı mı? Kim olduğun hakkında ne söyledin?"

"Tony'nin kızıymışım ve Tony'nin bu işe karışmasına öfkelenmişim gibi davrandım. Senin hakkında çok az şey bildiğimi, sadece erkek arkadaşımın patronu olduğunu ve gerçek bir pislik gibi göründüğünü söyledim." Kocaman gülümsüyor.

Gözlerimi deviriyorum.

Devam ediyor. "Bana adını söyledi ve eğer ölümü gazetelere çıkarsa yetkililere ne yaptığınızı anlatmam gerektiğini söyledi. Onu nasıl kaçırdığını, bodrumunda tuttuğunu ve aylarca işkence ettiğini. Tony'nin adını bu işin dışında tutmamı, Tony'yi öldürmediğini, sadece onu oraya kilitlediğini, Tony'nin de ona kötü davrandığını söyledi. Ben de kabul ettim."

"Tony'yi boğdu, beyin sarsıntısı geçirmesine neden oldu ve düşmesi için çelme taktıktan sonra ona zorla bir düzine ağrı kesici vermeye çalıştı.

insan atığı dolu bir kovanın içine. O iyi bir adam değildi, Jessa. İyi bir sebepten dolayı hapse atıldı."

"Bunu yargılamam konusunda endişelenmene gerek yok." Elini sallıyor. "Bazı insanlar hapse atılmayı ya da acılarına son verilmesini hak ediyor. Keşke düşmanlarımdan intikam alacak cesaretim olsaydı."

"Düşmanlarınız mı var? Şok edici."

"Boş ver onu. Her neyse, mutlu bir evliliğin olduğuna ve piyasadan çekildiğine göre sen."

"Tam zamanında," diyorum.

Gözlerini deviriyor. Ama bununla nereye varmaya çalışıyor? Söyleyeceği şeyi bekliyorum, çünkü kesinlikle bir şey var.

"Sanırım Tony ile görüşmeye devam etmek istiyorum. Çok tatlı biri." Kocaman gülümsüyor. "Ve biraz da yakışıklı. Ayrıca, kocaman bir aleti var. Yani gerçekten büyük. Kendinden çok üstün olduğumu düşünüyor, ne istersem yapar. Ama evet. Ondan hoşlandım. Sanırım bunun için gideceğim."

Buradaki tüm değişkenleri düşünürken ona değerlendirici bir bakış atıyorum.

"Peki, gidebilir miyim? Benimle işin bitti mi?"

"Sanırım söylemeye gerek yok, ama yine de söyleyeceğim. Olanlar hakkında kimseye bir şey anlatmana izin veremem. Hiç kimseye."

"Tabii ki hayır, Pooky. Bana güvenebilirsin. Benim hiç boşboğaz olduğum görülüş müdür?"

Jag geri döndü.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diyorum.

Jag gözlerimin içine bakarak, "Tek kelime bile etmeyecek, Kill," diyor.

"Susmayacağım. Çenemi ne zaman kapalı tutacağımı bilirim, inan bana. Ama Tony'yi cezalandırdın mı? Yoksa cezalandırmayı mı planlıyorsun? Çünkü o büyük oyuncak ayıyı incitecek bir şey yaparsan, çirkinleşmek zorunda kalabilirim."

Şaşkınlığımı gizleyemiyorum.

"Tony, senin gibilerin onu parmağında oynatmasına izin verdiği için benim gözümde biraz itibar kaybetti ama hayır. Cezalandırılmak üzere değil."

"Bana karşı koymak oldukça zordur," diyor gülümseyerek. "Çoğu insan için."

"Bu doğru. Violet ile bir araya gelmeden önce sana karşı koymakta zorlanıyordum."

Gülümsüyor, memnun görünüyor. "Sen ve ben iyiyiz, Killian. O iyiyse, sen ve ben de iyiyiz. Şimdi, sanırım ben gidip Onu gör."

Ona inanayım mı? Bu çok kolay görünüyor.

Gözlerim Jag'a kayıyor. Bana başıyla selam veriyor. Aklımdan geçenleri okuyor ve beni rahatlatmak istiyor.

"Seninle geri döneceğim ve onunla buluşacağım. Tamam mı?" diye ekliyor.

"Ben uçuyorum. Şimdiden bir uçuş rezervasyonu yaptırdım."

"Oh. Oh iyi. Gitmeden önce onu ara ve beni görmesine izin verdim. Sen kızgın olduğun için şu anda bana karşı utangaç davranıyor."

"Bunu yapmadan önce, hâlâ şu iç tasarım işine başlamayı düşünüyor musun?" diye sordum.

"Sermayem olsaydı," diyor. "Üniversiteden mezun olduğumdan beri yapmak istediğim şey buydu. Jag yeterince ciddi olduğuma inanmıyor, o yüzden parayı vermiyor."

Jag gülümsüyor. "Kim demiş o kadar param var diye?" "İyi yaşıyorsun, küçük kardeşim. Benden saklıyorsun."

"Altı dakika önce doğmuş olmanın bana kardeşim diyebileceği anlamına geldiğini sanıyor," diye düşünüyor Jag.

Ben konuşurum. "Konuşuruz, ama sadece bunu ortaya atıyorum. Parayı koysam ve %51'ini elimde tutsam nasıl olur? Sessiz ortak. Kontrol sende olur ve on sekiz ayın sonunda kârlı olduğu sürece sende kalır. O zaman beş yıla kadar ikinci bir anlaşma imzalarız. Eğer her şey yolunda giderse, sana yüzde ikisini geri satarım ve belki de tamamen satın almak. Çalışmaya istekli misin?"

Kaşları havaya kalktı. "Ciddi misin?"

"Şaka yapıyor gibi mi görünüyorum? Alın teri, Jess. Ben parayı koydum, sen de çalıştın. Hepsini."

Dudaklarını büzüyor ve sonra gözleri parlıyor.

"Eğer sıkı çalışmaya hazırsan, bir sözleşme hazırlatırım," diye teklif ettim.

"Evet," diyor tereddüt etmeden. "Ama ne tür bir sözleşme?"

"Bir avukata inceletebilirsiniz. Seni zorlamıyorum. Bu bir fırsat."

"Beni en iyi davranışlarımda tutmak için bir fırsat demek istiyorsun."

"Bir yan etki, ama evet. Jag'ın benim oğlum olduğunu biliyorsun, önce o beni sikmediği sürece kız kardeşini sikmeyeceğim. Değil mi Jag?"

Jag çenesini yukarı kaldırır. "Ben sana güveniyorum. Sen de ona güvenmelisin, Jessa."

"Tamam," diyor. "Yakında mı? Ne kadar sermaye? Mickey Mouse operasyonu başlatmak istemiyorum. Ya büyük oyna ya da evde kal, bebeğim."

"İsterseniz Ocak sonu. Birkaç hafta içinde bana bir iş planı gösterin ve her şeyi ayarlayalım."

Ellerini ırpıyor.

"Bir saniye," diyorum telefonumu çıkararak.

Tony'yi arıyorum ve ilk çalışında telefonu açıyor. "Patron?"

"Burada Jessa ile birlikteyim. Benim gitmemi beklemesini mi engelliyorsun yoksa onunla işin bitti mi?"

"Evet, patron. Senin onayını almazsam işim biter." şerefsizin sesi tekmelenmiş bir köpek gibi çıkıyor. "Ya sana onayımı verirsem? İster misin?"

"Konuşabilir miyiz? Bence konuşmalıyız. Yüz yüze." "Neredesin?"

"Genesis."

"Havaalanına gittiğimde sana mesaj atarım. Birkaç saat içinde Jag's'tan ayrılacağım. Daha sonra benimle Law'da buluş ve akşam yemeğİ yiyip konuşalım."

"Orada olacağım."

Jessa bir süre sonra ayrıldı ve sonunda Jag ve ben yalnız kaldık.

"Kahretsin," ellerimi saçlarımla arasında gezdiriyorum. "Ne hafta sonuydu ama."

"Evet, tahmin ediyorum," diyor sakince ve bir kutu puro çıkarıp açıyor. "Kız kardeşim Portland'a geri dönerse kadınımla seni sonsuza dek sevecek. Gerçi biz de geri dönebiliriz. Orada buradan daha çok iş alıyorum ve onun yeni işinde işler pek iyi gitmiyor." Kutuyu uzattı.

Bir tane alıp burnuma dayadım.

"Geri dönmen iyi olur," diyorum. "Raketbolda kıcınlı tekmelemeyi özledim. Jem'in işinin nesi var?"

"Anlatacak çok şey var ama sonuç olarak Portland daha mantıklı olabilir."

"Kız kardeşinin ladanza hakkında çenesini kapalı tutacağını mı düşünüyorsun?"

"O aptal değil. Endişelenmene gerek yok, dostum. Onun hakkında ne yaptığını biliyor musun?" diye sorar. "Polise anlatırsa diye mi?"

"Evde olduğuna dair tüm kanıtları ortadan kaldırttım. Eğer Bana tavsiye edilen şirket duyduğum kadarıyla iyi, polisler gelse bile iz bırakmayacaklar."

Gülümsüyor. Gözlerinde ışık var. "Ne?" diye sordum.

"Hiçbir şey."

"Ve hiç güvenilirliği yok. Ayrıca bir acil durum planım vardı, şimdi onu uyguluyorum."

"Bana tüm vereceğin bu mu?" diye soruyor. Omuz silkiyorum. "Şimdilik."

"Peki, benimle hangi konuda konuşmak istiyorsun?" Jag bana bir kibrit kitabı uzatarak soruyor.

"Bunu balkonda içelim mi?"

"Hayır, burası iyi."

"Kadının boktan bir kriz geçirmeyecek mi?"

"Sadece kız kardeşim söz konusu olduğunda sinirleniyor. İkiisi iyi geçinse hayatım çok daha kolay olurdu." Gözlerini deviriyor.

Kıs kıs güldüm. Sonra ona polislerle Numbers'daki yılbaşı gecesi hakkında yaptığım konuşmayı anlatıyorum ve tüm kulüplerimin güvenliğini üstlenmesini istediğimi söylüyorum. İnsanları işe al.

En son teknolojiyi uygulayın. Bütün bunları. Güvenlik ve gözetleme konusunda endişelenmek istemiyorum. O benim

ya da yeterince iyi değillerse onları kovmak. Ona fiyat teklifi istediğimi söyledim.

"Biraz meşgulüm," diyor.

"Fiyatını söyle, Jag. Bu konuda endişelenmek istemiyorum ve bu işle güvenimi kazanmış birinin ilgilenmesini istiyorum. Portland'a geri dönmen, beni müşteri olarak kabul etmen için daha da mantıklı olur."

"Dediğim gibi, meşgulüm. Ama sizin için, doğru fiyat karşılığında, biraz zaman ayırabilirim."

"Meşgul olmana sevindim. Güzel yer. Swanky. İyi gidiyorsun gibi görünüyor. Hiç şaşırmadım. Yeteneklisin."

"Burada işimi iyi yapacağımı düşünmüştüm ama Portland müşterilerimin çoğunun olduğu yer gibi görünüyor ve sizi listeye geri eklersem... bir şey paylaşabilir miyim? Bu hiçbir yere gitmez. Bunu neredeyse kimse bilmiyor, kız kardeşim bile. Ama sana güveniyorum. Ayrıca sadece en yakın arkadaşlarımdan biri olduğun için değil, Jessa'ya karşı güvensizlik hissettiğin için de paylaşıyorum ve bunu sana benimle nerede durduğunu bilmen için veriyorum."

"Dinliyorum," diyorum.

"Bodrumu temizlemek için tuttuğunuz şirket mi? Nino Rossi'nin tavsiye ettiği şirket mi?"

"Öyle mi?"

"Bu benim şirketim." Göz kırpıyorum. "JC?"

Gülümsüyor. "Bazen ben Hugo'yum. Bazen Hugo JC oluyor. Bazen de diğer adamlarımdan biri Hugo ya da JC olarak poz veriyor. Çok yaratıcı değil, ama işler beklediğimden daha hızlı büyüdü ve bu tür bir iş olduğu için kimliğimin Aşağıya. Rossi kardeşler dışında, benim için çalışmayan ve aslında benim olduğumu bilen tek kişi sensin."

Yüksek sesle güldüm. Sonra koluna vurup onunla gurur duyduğumu söyledim.

O ve ben birbirimize çok benziyoruz, bu yüzden tanıştığımızda çok iyi anlaştık. Onun için çalışmaya başladığında onda bir şeyler olduğunu biliyordum.

ve bu başarı seviyesine ulaşmasına hiç şaşırmadım. Bu konuda böbürlenemese bile. Seçkin bir gizli şirkete sahip olmayı Jagger'a bırakın.

Uçağıma yetişme vakti gelene kadar bir süre daha takıldık. Beni havaalanına götürüyor ve Noel'den sonraki gün buluşmak için plan yapıyoruz.

Yan işi konusunda benimle aynı fikirde olduğu için, Hoffman'ın artık bir tehdit olmadığını, ancak polisleri inandırıcı şeyler söylemem gerektiğini söyledim. Ayrıca Hoffman konusunda Nino ile irtibat kurmasını istedim. Tıpkı Jag'ın bir suç mahallinin tertemiz çıkmasını sağlayabilmesi gibi, o da tam tersini yapmayı ve bir sahneyi mükemmel bir şekilde sahnelemeyi bilmek.

Her ne kadar bana karşı dürüst davranmasını takdir etsem de Güvenliğin ötesinde ikincil bir iş ve bodrumumun durumu hakkında kendime güvenmemi sağlıyor, hiçbir zaman tüm kartlarımı kimseye gösteren biri olmadım. Bu yüzden ladanza için planım hakkında onunla konuşurken Hoffman'ın başına gelenler beni hâlâ tedirgin ediyor.

Ve kız kardeşi hakkındaki endişelerimi hafifletme çabalarına rağmen, kız kardeşi onun için sadece bir zayıflık değil, aynı zamanda

joker gibi görünüyor. Jokerleri sevmiyorum çünkü onlar için kesin ve kuru bir amaç yok. Jokerler değerli olabileceği gibi, kartın nasıl oynandığına bağlı olarak oyunun içine de edebilirler.

Tony ile konuşmamın nasıl gideceğini göreceğiz. Jessa ile iş yapmak bundan önce ilk tercihim olmazdı, ama onun iplerini çekmek için ne kadar çok yolum olursa ve hayatını etkiliyorsa, hafif bir hastalık olma ihtimali o kadar artar.

başa çıkmam gereken tam gelişmiş bir migren yerine tolere ettiğim baş ağrısı.

Portland'a döndüğümde Violet'i kontrol ettim ve Noel alışverişinden dönmüş, yorgun bir şekilde yatıyordu. Ben de

Evde olduğu için rahatladım, stres seviyemin bir kademe düştüğünü hissediyorum.

Ona bir toplantı için havaalanından Law'a gideceğimi ve birazdan döneceğimi, online menüye bakacağımı söyledim ve

Akşam yemeği için eve ne getirmemi istiyorsa mesaj at.

Tony ile oturuyorum, ikimiz de ofisimde yemek yiyoruz, böylece özel bir konuşma yapabiliyoruz, Violet'ten bir mesaj aldığımda menümüzde istediği bir şey görmediğini ve

Dün zencefilli biftek ve brokoli siparişi verdiğimiz Çin yemeği mekanını mı?

Cevap olarak yazıyorum ve sonra bifteğime ve ıstakoz kuyruğuma yerleşiyorum.

"Pekâlâ," dedim. "Davayı savun."

Tony bir dakika boyunca boş boş bakıyor ve sonra o kadar büyük bir nefes alıyor ki sinirlerinin bozuk olduğu anlaşılıyor.

"Patron, Jessa'nın peşinden tam gaz gitmek için izninizi istiyorum. Ama alamazsam, yapmayacağım. Yani onunla çıkmam. Ne kadar büyük bir hata yaptığımı biliyorum. Ve bu... bu beni geceleri uyutmayacak."

Bu çok ilginç. Konuşmaya devam ediyor. Ve bu biraz Luca Brasi'nin Connie'nin evlendiği gün Baba'da yaptığı konuşmayı anımsatıyor. Sanki çok çalışmış ama beceremiyormuş gibi.

"Biliyorum o... o bana hızlı davrandı, ama pişman. Biliyorum, yani üzgün çünkü kardeşinin yanına gittiğinde telefonda konuştuk. Onu aradım ve sadakatimin sana olduğunu ve hatalarımı telafi etmem gerektiğini söyledim. Net düşünme yeteneğimi etkilediğini, samimiyetsiz olduğunu ve oyunlarının hepimizi riske attığını düşündüğümü söyledim. Telefonumla oynadığını itiraf etti.

Çünkü dünden bu yana yaşadıklarından sonra, aslında hiç de öyle olmadığını fark etmiş.

Seni seviyorum. zgnm patron. Bu sadece onun rekabetçiliği, görüyorsun. Her şeyi bitiren kişi olmayı seviyor. Sanırım bana karşı gerçekti. Benimle bir şeyler keşfetmekle ilgileniyor. Cumartesi günü sarsıldı ve onu koruyabilmem hoşuna gitti. Olanlar onun oyunu yüzünden olduğu için kendini kötü hissediıyor. Sarsıldığını biliyorum, bu da onun bir parçası olabilir, ama sanırım bundan yola çıkararak onunla gerçek bir şeyler inşa edebilirim. Berbat ettiğim için gerçekten pişmanım. Eğer bu onun peşinden gidemeyeceğim anlamına geliyorsa, bu canımı yakacak ama arkadaşlığımız benim için o kadar önemli. Eğer onunla olan ilişkimin beni bir sorumluluk haline getirdiğini düşünüyorsan, sana güveniyorum. Kulağımda o muhteşem kadın varken sağlıklı düşünebilir miyim bilmiyorum çünkü Killian, onun sesi bana bir şeyler yapıyor." Başını sallar.

"Onu kontrol altında tutabileceğini düşünüyor musun?" Ben soruyorum. "Aranız bozulursa bu konuda gevezelik etmeyeceği bir yol bulabilir misin? Çünkü benim için öncelikli olan bu."

Başını sertçe sallar. "Eğer denerse, alırım ve bu da ortaya çıkan sorunlarla benim ilgilenmem anlamına gelir. Ciddiyim. Ciddiyim, Kill. Sırrını biliyor çünkü ben her şeyi berbat ettim. Aslında," ne doğru eğildi ve çoğu insanın sadece korkutucu değil, aynı zamanda ürpertici bulacağı bir ifade aldı, "eğer ikimizden birine zarar verirse, benimle oynuyor ve onun ışıklarını kendim boğacağım."

İyi. İlginç. Arkama yaslanıyorum ve ona düşünceli bir şekilde bakıyorum. Ağzından çıkan her kelimeye inanıyorum.

"Yine de bunun için Jag'a hesap vermek zorundasın."

"Biliyorum," diyor. "Buna hazırlıklıyım ve bu işe devam etmek için izninizi alırsam bugün Jagger'la konuşacağım."

Ona bir dakika baktım ve sonunda zavallı piin acı

çekmesine izin verdim.

"Tony, onun hayalindeki işe yatırım yapmayı düşünüyorum. Gençliğinden beri yapmak istediği bir şey. Bu onu bana borçlandırmalı ve biraz sadakat kazandırmalı."

Ayrıca Jag ile büyük bir kontrat ayarladığımı duyacak. Jag ve benim geçmişimiz çok eskiye dayanıyor, bu yüzden kardeşini de kandırmak istemeyecektir, özellikle de onun kazançlı bir yan iş. Jessa hakkında her şeye olan sevgisinin ötesinde gerçek olan bir şey varsa o da

şampanya dilekleri ve havyar hayalleri, Jag ile olan bağıdır.

Bazıları onun Tony'yi yiyip bitireceğini düşünebilir. Ama ben adamı iyi tanıyorum ve bu fiyaskodan önce

Ona güvenirdi. Son derece sadıktır ama konu kadınlara geldiğinde son derece sahiplenici ve eski kafalıdır. Tony'nin eski tarz sadakati, onu bir

Doğru organizasyona katılırsa adam olur. Şanslıyım ki, o benimkine katıldı.

Jessa'nın söz konusu olduğu risk yönetimi, ben onun işine yatırım yaparken bile yapışkan olabilirdi. Ama Tony'nin Jessa'yı kontrol altında tutması eklenince?

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Jessa'nın senin olduğunu ve beni kızdıracak her şeyi senin yapmanı mı öneriyorsun? Teklif ettiğin şey bu mu? Çünkü Jagger da hesaba katılması gereken bir güç ve kız kardeşinin herhangi bir tehlike altında olduğunu düşünürse mutlu olmayacaktır."

"Bu doğru, Kill." Doğruldu. Gözlerinde ışık var. "Ve onun da bunu bildiğinden emin olacağım. Jag'a gelince, onunla aramız iyi. Benimle iyi anlaştığından emin olacağım. Kız kardeşini çok seviyor, ama bir kez olsun yuva kurup onun sorunu olmayacağını öğrenince mutlu olacağından eminim."

Bu konuda heyecanlı. Eğildim ve elini sıktım. "Tamamdır."

"Iadanza hakkında ne yapıldığını sorabilir miyim? Yoksa benim hatam yüzünden bu işin dışında mıyım? Yardım etmek için ne yapabilirsem, bana haber ver patron. O yapışkan şeyi elime geçirmeyi çok isterim.

küçük pislik." Yere düştüğü için üzerinde hâlâ kaz yumurtası olan başını ovuşturuyor.

"Yarın Tino ile buluşacağım. Raymond'un artık ne benim ne de başkasının sorunu olmamasını sağlayacak bir planımız var."

Tony'nin yüzüne geniş bir gülümseme yayılır.

"Ama ne iş yaparsak yapalım, yastık sohbeti yok Tony. Jess'e tam olarak güvenebileceğimi sanmıyorum. Ve o kurnazdır. Her şeyden haberdar olmayı sever ve eğer bir şeylerin dışında kaldığını düşünürse sinsileşir. Senin de anlayabileceğin gibi."

Yavaşça başını sallıyor. Anladı.

Devam ediyorum. "Ve bu bok bittiğinde, sıkıcı günlük işlere geri döneceğiz. İşin yine aynı olacak ama güvenlik için her şeyin saat gibi çalıştığından emin olmak için Jag ile yakın çalışacaksın. Sana saygısızlık etmek istemem ama

İşlerimin büyümesi ve güvenlik tehditlerinin miktarı nedeniyle Jag'a ihtiyacım var, bu yüzden benimle birlikte ona da rapor vermenizi istiyorum. Bu hafta sonu evde olanların dışında. Bu

Bir süredir üzerinde düşündüğüm bir şey."

Gülümsemesi kaybolur. "İş hakkında yastık sohbeti yok. Asla. Ve Kill, rahatladım. Daha az heyecan için sabırsızlanıyorum. İnan bana. Günlerimin eskisi gibi geçmesini istiyorum ama tek fark, gece eve döndüğümde yatağımda Jessa'nın olması. Jag beni eğitti. Sorunum yok.

hem ona hem de size rapor veriyor."

"Jessa Carson geceleri erkeğinin eve gelmesini bekleyecek bir kız değil. Eğer ona yemek ve içki servisi yapmıyorsan, bu bir sorun olabilir. Seni gündüz vardiyasına geçirmemiz gerekebilir."

Elini sallıyor. "Geceleri çalışıyorum. Bu değişmeyecek. Merak etme. Onu hamile bırakacağım. Sorun çözülür." Bir avucunu diğerinin üzerinde gezdiriyor.

Yüksek sesle gülüyorum ve ona çak bir beşlik yapıyorum. Gülümsüyor ve sonra çatal bıçak takımını alıyor. Biftekten bir lokma daha kesip ağzına atıyor.

Bir dakika sonra yemeğini yutuyor ve gözlerimin içine bakıyor. "İkinci şans için teşekkürler, Kill. Saygının benim için anlamı çok büyük. Sen benim hiç sahip olmadığım kardeşimsin. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için nefret ediyorum ve eğer sen beni affetmezsen kendimi asla affetmem. Hâlâ biraz sorun yaşayabilirim."

Öne doğru eğilip omzuna bir tokat atıyorum. "Geçmişte kaldı, Tone. Aramız iyi. Şimdi şu yemeği yiyelim ki ben de dışarı çıkıp hamile karım için zencefilli biftek ve brokoli alabileyim."

Gözleri parlıyor. "Violet hamile mi?"

"Evet." İçkimi yudumlamadan önce ona sırtıyorum.

"Tebrikler, dostum!" Elini uzattı.

Aldım ve salladım. "Teşekkür ederim. Henüz erken, o yüzden şimdilik sadece yakın olduğumuz kişilere söylüyoruz."

Kocaman gülümsüyor. "Onur duydum." "Sen iyi bir arkadaşsın," diyorum.

"Birlikte büyüyen çocuklarımız olursa iyi olur, değil mi Kill?"

"Olurdu. Yine de senin kadınının benimkiyle arkadaş olmayı kabul etmesini bekleme Tony. Jessa pek öyle bir tip değil."

"Olacak," diyor sinsi bir sırıtışla.

"Hırçın Kız'ı en ön sıradan mı izleyeceğim?"

Göz kırpıyor.

Pek çok insan Tony'ye, cüssesine ve yaptıklarına bakarak onun bir et kafalı olduğuna karar verebilir.

Ama adamın üniversite diploması var ve mezun olmuş.
Mezun olduktan kısa bir süre sonra kötü bir araba kazası geçirmiş.

Mezun oldu ve bu onu mahvetti, geri dönmesi zaman aldı.
Hayatında çok şey yaşadı ve kendini kötü hissettiği bir dönemde benim için çalışmaya başladı. Sadakati birden fazla kez kanıtlandı, ama bu konudaki tutumu? Bu ona her zamankinden daha fazla güvenmemi sağladı.

Her şeyi berbat etti. Güzel bir kadına olan hisleri sağduyusunun önüne geçti. Bunun nasıl olduğunu bilirim. Ve ben

Ayrıca bundan ders aldığını da hissediyor.

41

Menekşe

Noel ağacının altına paketlenmiş bir hediye koyarken Killian içeri girdi.

"Hey, bebeğim." Yaklaşıyor, ceketini çıkarıyor ve Bana doğru gelirken tezgahın üzerine zımbalanmış bir kese kağıdı bıraktı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Merhaba," diye selam veriyorum ve yerden kalkıyorum.

"Acıktım. Zencefilli bifteğimi aldın mı?"

Beni öpüyor ve sonra kollarını bana sıkıca sarıyor.

"Anladım. Bugün seni çok özledim."

Gözlerinin içine baktım. "Beni özledin mi?"

Başını sallıyor ve dudaklarını tekrar dudaklarıma değdiriyor. "Bütün günü başka bir eyalette olduğum için derimden çıkacakmışım gibi hissederek geçirdim."

Çenesini okşadım ve dudaklarımı çenesine yapıştırdım.

"Günün nasıl geçti?" diye soruyor, burnunu benimkinin yan tarafına sürterek.

"Noel alışverişi çoğunlukla bitti. Paketlemem gereken bir şey kaldı ama o da teslim edilecek."

"Güzel. Sanırım benim de almam gereken bir şey var." "Ne?"

"Senin için bir hediye." Burnumu dürttü.

"Bana zaten gülünç derecede pahalı, gülünç derecede harika bir SUV aldın."

"O bir Noel hediyesi değildi, sadece ulaşım aracıydı. Alışverişte eğlendin mi?"

"Tahmin bile edemezsin. Çok eğlenceliydi. Beni gözetleyemeyesin diye tüm hediyelerini çamaşır odasına paketledim. Denedin mi?"

"Hayır, aslında. Bu sabah sen ayakkabılarını giyerken bir kez baktım."

"Burnunu sokmak yok," diyorum. "Yoksa yaramazlar listesine girersin. Bugün alışveriş merkezinde Heidi'ye de rastladım."

"Heidi mi? Heidi kim?"

"Çalışanlarınızdan biri, aptal. O gece Genesis'te bana hizmet etti ve siparişleri berbat mı etti? Sen de tavsiyeme uyup ona bir ofis işi verdin."

"Evet, o. Doğru." Gülümsüyor.

"Hâlâ sana çok aşık. Her şeye rağmen işe yaramasına sevindim."

"Onu arka ofise yerleştirme fikrin iyi bir fikirdi. Alana iyi çalıştığını söylüyor. Bilgisayarlarla, sayılarla arası iyi."

"Onunla arkadaş olmam garip olur mu? Bunu çalışanlarınızla yapmamamı mı tercih edersiniz?"

Gülüyor. "Bugün Alana ve Patricia ile alışverişe gittin. İkisi de benim için çalışıyor, bebeğim."

"Doğru. Biliyorum. Ama sorayım dedim. Heidi'den hoşlanıyorum. Evet,

Sonra çıkarken onu Guy'ın arabasına binerken gördüğüme yemin edebilirim. Eğer o değilse, adam kardeşi gibi görünüyordu. Belki onunla arkadaş olabilirim.

çünkü eğer bir erkeği varsa, ha, anladın mı, Guy adında bir erkek? Eğer o varsa, seni benden çalmaya çalışacağından endişelenmeme gerek yok."

"Sanki yapabilirmiş gibi." Gözlerini deviriyor. "Ama Guy'la görüştüğünden şüpheliyim. Onun tipi değil. Arabanın markası neydi?"

Omuz silkiyorum. "Kırmızı El Camino.

Güçlendirilmiş." "Adam gümüş rengi bir Jetta kullanıyor."

"Oh. Belki de o değildi. Kim bilir. Her neyse, unut gitsin. Neler olduğu hakkında konuş benimle."

Şarap duvarına ve içki dolabına gidiyor. "O kadar kötü mü?" diye sordum.

"Hayır. Aslında hiç de değil. Yemek yedikten sonra anlatırım." "Yemek yerken konuş benimle," diye karşı çıkıyorum.

Başını sallar. "Biz ciddi şeyler konuşurken yemek yemiyorsun. Yemeğini itip kakıyorsun ve iştahını kaybediyorsun."

"Ne kadar da dikkatli oluyorsun," diye mırıldandım.

"Sen yemeğini ye, ben de gidip birkaç iş görüşmesi yapayım, sonra konuşuruz."

"Peki," diye homurdanıyorum ve çantamı açıp ışıklı çubuklarıma uzanmadan önce bir şişe su açıyorum.

Yatağımızdayız, şömine açık ve ben Noel filmi seçeneklerini gözden geçiriyorum.

"Wes sana ulaştı mı?" Killian soruyor.

"Evet, haftanın geri kalanındaki programımı ona bildirdim. Yoğun bir hafta olacak."

"Benim için araştır."

"Yarın Tennille ile öğle yemeğim ve bir avukatla randevum var."

"Hangi avukat? Ortak hesabımızdan ödenmesini istiyorum. Senin hesabından değil." Beni işaret etti.

"Benim hesabım aynı zamanda ortak hesabımız." İşaret ediyorum.

"O zaman diyelim ki içinde bin sekiz yüz dolardan fazla para olan ortak hesaptan ödenmesini istiyorum."

Dilimi ona doğru uzattım. "Noel alışverişine çıktığımdan beri bundan çok daha azı var."

Kıkırdıyor ve içkisini bitirip bir kolunu bana doluyor, beni kendine çekiyor ve burnunu burnuma sürtüyor.

"Neden? Bana bir şey mi alacaksın?"

"Belki..."

"Avukatın parasını diğer ortak hesaptan ödeyin. Susanna'nın bankasındaki hesaptan."

"Peki," diye yumuşadım. "Tasadüfe bakın ki, kullandığınız muayenehanede iş hukuku alanında uzmanlaşmış biriyle görüşüyorum.

Jennifer... Cross, sanırım. Ve işsiz kalmam kısmen senin suçun olduğu için avukatımın parasını senin ödemene izin vermeye karar verdim."

"Shara'nın bir amcık olması benim suçum değil, ama parasını ödememe izin verirsen böyle düşünmene izin veririm."

Gülüyorum. "Evet, Shara benimle uğraşıyordu ama sen onu tehdit ederek ateşe benzin döktün."

"Jennifer'ı tanımıyorum ama iyi bir firma ve sen benim karım olduğun için faturayı bana kesecekler. Bunun organize olduğuna sevindim. Ondan sonra ne var?"

"Ertesi gün saat 10'da doktor randevusu var. Wes'e benimle geleceğini söyledim, o yüzden muhtemelen ihtiyacım var. Sonra Noel arifesi. Noel arifesi ya da Noel günü ona ihtiyacımız yok, değil mi?"

"Doğru. Noel arifesi ve Noel günü ne yapıyoruz?" diye soruyor.

"Noel arifesinde herkesi buraya davet edebiliriz diye düşünüyordum. Buna ne dersiniz? Yemek, içki, Noel müziği."

"Benim için çalışıyor."

"Noel günü akşam yemeği için annem ve babamda. Bütün aile geliyor. Ben tatlı patatesleri yapıyorum, sen de ekmeklerden sorumlusun."

"Öyle miyim?" diye soruyor, şaşırmış görünüyor.

"Ben alırım. Herkesin bir angarya işi var. Will'e tatlı bir şeyler getirmesi için mesaj attım. Ama o tatlılara protein tozu katılamayacağını söyledim."

"Kardeşimi şimdiden çözüyorsun. Ama akşam yemeği ekmeklerini yapabilirim. Hamur ustası burada."

"Eğer eminsen. Ve oh... hey, Noel sonrasına kadar hesap işlemlerinden uzak dur ki sürpriz bozulmasın..."

Bana ilgiyle bakıyor.

"Ciddiyim." Göğsünü dürtüyorum.

Ama ona aldığım hediyelerin çoğunu kendi kredi kartımla aldım, bu yüzden en azından bunu gözetleyemeyeceğini biliyorum. En azından ben yapabileceğini sanmıyorum. Şimdiye kadar oldukça becerikli olduğunu kanıtladı.

"Peki," diye yalandan homurdanıyor.

"Film izlemeden önce benimle konuş ve olan biten her şey hakkında beni bilgilendir. Jingle All the Way ya da Deck the Salonlar?"

"Ne izlemek istersen. Tüm bunları duymak istediğine emin misin?"

Göğsünü dürtüyorum. "Eğer beni karanlıkta tutacağını sanıyorsan, morarmaya doğru gidiyorsun."

"Çürük mü istiyorsun?" diye sırtıyor. "Beni nerede morartacaksın?"

"Popon," diye kestirip atıyorum.

"Bir ... şaplak için can atıyor musun-" kıkırdıyor, "can atıyor musun?" "Belki." Onun üzerine yuvarlandım.

Kıçıma şakacı bir şekilde vuruyor.

Ayıldım. "Hayır, gerçekten. Konuş benimle. Ray'le neler oluyor? Şu yeni yıl arifesi olayı ne oldu? Ne oldu?"

Seattle hakkında mı?"

"Violet, gerçekten
bilmiyorum-"

"Konuşmaya başla," diye emrediyorum, göğsünü dürterek.
Kıçıma tekrar şaplak atıyor, bu sefer biraz daha güçlü.
Ben kıpırdanıyorum, o sırtıyor, sonra beni sırtüstü yatırıyor
ve dudakları ağızla benimkilerle buluşuyor.

"Beni şaplaklar ve öpücüklerle mi oyalıyorsun?" Ben
soruyorum.

"Mm. Evet." Parmağını saçıma sokuyor "Ve bu." Boğazımı
ısıyor.

Altında kıvranıyorum ve bu, parmaklarını pijama
pantolonumun bel bandına kaydırması için yer açıyor.
Klitorisimi ovalamadan önce parmağı içime girdiğinde
kırılıyorum.

"Killian, hadi."

"Sen gel." Yine klitorisimin etrafında
dönüyor. Bileğini tutuyorum. "Dur."

Yüzünü boynumun kıvrımından kaldırıyor ve yüzünde
şakacı bir ifade beliriyor. "Seninle oynarken seni
bilgilendireceğim. Buna ne dersin? O zaman hiç stres
hissetmezsin çünkü ne yaptığımı hissediyor olacaksın."

"Hayır."

"Evet."

Ağız göğsüme doğru iniyor ve göğsümü ısıyor.

İki elimle yüzünü kavıyorum. "Konuş yoksa konuşana kadar
bağlantın kesilir."

Sırt üstü dönüyor. "Açı atışı mı, Bayan Coulter? Biraz
etkilenmiş olabilirim."

Ben de yuvarlanıyorum, böylece onun yanına sokuluyorum,
başımı koluna koyuyorum ve sonra gözlerine bakıp
kirpiklerimi kırıştırıyorum. "Ben

Bunun ne anlama geldiğini biliyorum ama işe yarıyor mu? Çünkü seksi zamanı esirgeme fikrinden hoşlanmıyorum ama yapacağım..."

"Raymond, Tony'nin arabasıyla sahil evinden ayrılırken Jessa'yı kaçırdı. Jessa arabadaydı ve ona silah doğrulttu, sonra da arabayla uzaklaştı."

Doğrudum ve ağzım açık kaldı.

Beni olduğum yere geri çekti. "O iyi. Ona elini bile sürmedi. Geçen gün buradaydı, Susanna'nın geldiği gün, beni yemlemeye çalışıyordu ve onun yerine Tony ile oynamaya başladı. Cumartesi günü onun telefonundan Tillamook'a gitmesine gerek olmadığına dair mesajlar almış, çünkü ben de onunla birlikte oraya gitmişim, meraklı biriymişim. O gün orada olduğuma dair mesajımı hiç almadı çünkü bana cevap verdi

ve sonra o ipi sildi. Yani Raymond ve Jessa'ya karşı gardını düşürdüğü için Tony'nin hatası. Ayrıca kısmen benim de hatam çünkü siz arabada beklerken Raymond'ın aklına girdim ve bir sonraki adımın ne olabileceğine dair sözlerim onu bu cesur hamleyi yapmasına neden olacak kadar etkiledi."

Çekiniyorum.

"Evet. Yani kaçmak için oyun oynaması benim hatamdı. Jessa'nın gelmesine izin verdiği için Tony'nin hatası. Jessa'nın hatası Tony'nin telefonuyla oynaması. Tam bir karmaşa."

Uzun bir nefes üfledim.

"Ağrı kesicilerini yanında bırakarak onu donattığımdan bahsetmiyorum bile. Hepsini."

Çift göz kırpmıyorum.

"Onlarla ne yapacağı ona bağlıydı. Eğlence olsun diye bir kez daha kafasına gireyim dedim."

Gözlerimi deviriyorum.

"Ve onları su şişesinde eritti." Nefesim kesildi. "Onları Tony'ye zorla yedirmeye çalıştım!"

"Evet. Onun aklını bir kez daha sikmeye çalışmamalıydım. Bu benim suçum. Kaybedecek hiçbir şeyi yoktu ve belli ki işler ters gitti. O yüzden," diye devam ediyor, "Göt herif Jessa'yı kim olduğunu bilmeden yolun kenarına bıraktı. Bir lokantaya gitti ve kardeşini aradı, o da onun için bir araba gönderdi ve sonra helikopterin nerede yapılacağını biliyordu.

onu bulmak için gözetim. Yani şimdi elimde sadece Raymond'ın gözaltında tutulması meselesi var ama bir de Jessa Carson'ın onu esir tuttuğumu bilmesi gerçeği var."

"Oh Tanrım."

"Evet. Boynunu kaşımayı bırak. Gördün mü? Bunu yapmak istememiştim."

"Ben iyiyim. Ellerimin üzerine oturacağım."

"Jessa'nın ağzını kapalı tutmak için bazı hamleler yaptım." "Ne yaptın?"

"Hayır. Öyle bir şey değil. Jagger ve ben çocukluğumuzdan beri arkadaşız. Ve inanın bana, eğer biri onun kız kardeşine elini sürerse, bunun bedelini cehennemde öder. Görünüşe göre kendisi de oldukça tehlikeliymiş. Benden çok daha tehlikeli, çünkü Jag'ın tehlike seviyesi takip edilemez." Kaşlarımı çattım.

"Her neyse, günüm böyle geçti. Jessa ile anlaşmalar yapmak. Jag ile yeni yıl stratejisi üzerine konuştuk. Ve Tony ile Jessa'yı takip etmesi için ona onay verdiğim akşam yemeği.

Tony onu kendi sorumluluğuna alacak ve ben de onunla ağzını kapalı tutacak bir iş ortaklığı kurdum. Başımın belası ama neyse."

Nefes alıp veriyorum. Sindirecek çok şey var. "Peki ya Ray?"

"Campo'ya gidiyor."

Kaşlarımı çattım.

"Nasıl?"

"Bir planım var."

"Ancak, son mahkeme tarihini kaçırdıktan sonra tekrar kefaletle serbest bırakılmayacak."

"Hayır, yapmayacak," diye onaylıyor Killian.

Kafam karıştı. "Peki, bunu nasıl yapacaksın?" "Numbers'ın açılış gecesine getirdiği silahı hatırlıyor musun?" "Tabii ki hatırlıyorum. Korkunçtu."

"Bu silah Raymond'ın teslim olduğu gün ateşlendi."

"Taburcu mu edildin?"

"Cinayet işlemek için kullanıldı."

Nefesim kesildi. "Ne? Silahı sakladığınızı sanıyordum."

Ellerimi tutuyor, muhtemelen boynumu tekrar tırmalamaya başlayacağımdan endişeleniyor, sanırım.

"Silah bende kaldı. Ve Felix Hoffman üzerinde kullanıldı." Kaşlarımı çattım.

Detaylandırıyor. "Amber Buckley'nin keş erkek arkadaşı. Numbers'ı soymayı planlayan kişi."

Ona bakakaldım.

"Silah bulunacak. Raymond adına kayıtlı ve üzerinde parmak izleri var. Cinayet Raymond'un yakalandığı gün işlendi."

"Felix Hoffman'ı sen mi vurdun?"

Başını iki yana sallar. "Ben değil, hayır. Zamanlama, ölüm zamanı olarak tahmin ettikleri zaman için yaklaşık beş saat sapmış olacak, ama yine de iyi sonuç verecektir. O kısım üzerinde çalışıyorum. Iadanza dün gece tutulduğu Kaliforniya'dan buraya nakledildi bile. Ancak ya yeni suçlama için maksimum güvenli başka bir hapishaneye nakledilecek ya da ek suçlama için bir adliyeye nakledilecek ve hangisi önce gelirse, bu nakil durdurulacak."

"Ne? Nasıl? Nasıl mı? Tamam, bekle. Bir saniye düşüneyim. Onu hapishane gardiyanlarından mı kaçırıyorsun? Ve onu cinayetle mi suçluyorsun?"

"Hoffman senin eski mahallende yaşıyordu. Ass-wipe'ın en sevdiği barın dört blok ötesinde. Oraya sık sık gittiği bilinirdi. Belki de kimsenin bilmediği bir dertleri vardı."

"Ya Ray yakalanmadan önce seni de bu işe bulaştırırsa?"

"Deneyebilir. Ama yeni kamu avukatı zaten cepte."

İki kez baktım.

"Bilgiyi vereceği kişi o. Ve hiçbir yere gitmezdi."

"Üzerinde parmak izleri olan silahı bir ihtimal olarak mı sakladın?" "Evet."

"Ya kamu avukatı birine söylerse?"

"Yapmayacak. Elimden geldiğince acil durum planları yaparım, bebeğim." "Ama... Felix Hoffman'a suikast emri mi verdin?"

"Bu konuda sorun yaşayabileceğini düşünmüştüm. Dinle, Felix Hoffman serseri bir uyuşturucu satıcısı ve laboratuvarı ve sıfır kalite kontrolü olan bir uyuşturucu üreticisiydi. Amber'i hırpaladı, uyuşturucuya alıştırdı ve onun aşırı dozdan ölmesinin yanı sıra bu ayın başlarında şehirde meydana gelen diğer kötü uyuşturucu ölümlerinden de doğrudan sorumlu. Buna ek olarak, birkaç çalışanıma da zarar verdi.

Benimle son kez uğraştıktan sonra ziyaret edilip uyarı ile birlikte dayak yemesine rağmen kulübümü soymayı ve yılbaşı gecesi beni hedef almayı planlıyordu. Üvey kız kardeşinin kendisini işe aldırmasını ve müdürlerimden birini baştan çıkarmasını sağladı, böylece soygunlarını planlayabilecekler ve çocuk yardım kuruluşlarının yanı sıra benden ve muhtemelen müşterilerimden para çalabileceklerdi.

Daha önce de söylediğim gibi, şiddet benim atladığım bir şey değil.

hafifçe, ama önemsedığım insanlar ya da şeyler tehlikede olduğunda tereddüt etmem."

Birden kendimi iyi hissetmemeye başladım.

Tekrar uzandım ve tavana bakarken ciğerlerimi boşalttım.

Sessiz.

"Sana bunu yapmaktan hoşlanmıyorum. Seni strese sokmak. Yapman gerektiğini düşündüğüm şeyleri sana söylemem için bana güvenmeye başlayabilir misin? biliyor musun?"

"Hayır," diyorum. "Etrafta habersizce dolaşan ürkek bir tavşan olmayacağım. Eğer bir tehlike varsa, bana söyle. Eğer bir komplo varsa, etrafıma dikkat edebilmem için bilmem gerek. Karanlıkta yaşamak istemiyorum. Gafil avlanmak istemiyorum. Artık zayıf ya da kırık değilim, Killian. Bu bokla başa çıkmayı öğreneceğim."

Çene kaslarını esnetiyor.

"Ben ciddiym. Anlaşacağım. Eğer hayat bizim için böyle görünüyorsa, anlaşacağım. Uyum sağlayacağım. Ayrıca, konuşacak, fikir alışverişinde bulunacak birine ihtiyacın var. Bu ben olabilirim."

"Ama bebeğim..."

Eğilip dudaklarımı dudaklarına değdiriyorum, çenesini tutuyorum ve sonra dilimle alt dudağına dokunuyorum.

Seksi bir sesle inliyor. "Violet, dinle..." "Hayır.

Şşş."

Üstümü başımın üzerine kaldırıp fırlatıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Sütyenimle dikkatini dağıtıyorum."

"Bebeğim, sebep olmak

istemiyorum-"

"Şşş." Onu öpüyorum. "Bu seni susturmak için harika bir yol gibi görünüyor. İşe yarıyor mu?"

İç
çekiyor.

Gülümsü
yorum.

Yanağımı dürtüyor, işaret parmağını bir gamzeye
bastırıyor.

"Gamzelerini mi çıkarıyorsun? Haksızlık,
Bayan Coulter." "Yani işe yarıyor mu?" diye
sordum.

"Öyle. Ama yeterli değil. Eğilip dilimi içine sokmama izin
vermen daha iyi bir seçenek olabilir. Seksi ren geyiği
pijamalarını çıkar, Gamzeli."

Kafam o kadar şeyle dolu ki, asla orgazm olamayacağımı
düşünüyorum. Ama oluyorum. O da öyle, belimin her
yerinde, beni düzgün bir şekilde becermek için nasıl
sabırsızlandığı, doktorumdan yeşil ışık alırsak son iki
haftayı telafi etmek zorunda kalacağı hakkında kirli sözler
söylüyor.

Beynimde sorunlarla uykuya dalıyorum. Rüyamda dev bir
Jenga oyunu görüyorum; yanlış gidebilecek her şey, tüm
sorunların etiketlendiği büyük ağaç boyutundaki Jenga
bloklarıyla teker teker üzerime yığılıyor. Blokların üzerinde
yüzünü göremediğim bir bebek oturuyor. Bebeğin bir elinde
bebek çingırağı gibi bir yargıç tokmağı, diğerinde oyuncak bir
silah var.

Önümdeki günü düşünerek uyanıyorum ve sonra aklıma
Ray'in annesinin Ray'in gönderilmek üzere olduğu
hapisanede olduğu gerçeği geliyor. Acaba bunu öğrenecek
mi? Sonra Killian'ın eski sevgilisinin
Ray tarafından kaçırıldığını ve Killian'ın sırlarını sakladığından
emin olmak için onunla nasıl iş yapacağını.

Göğsüm sıkışıyor. Boğazım tıkanmış gibi hissediyorum.
Gücümü toplamak zorundayım. Odaklanabileceğim şeylere

odaklanmalıyım. Bugün, kovulmakla başa çıkmak. Yarın, bir doktorun

Randevu. Ve sonra... Noel. Ve umarım ondan sonra çılgınca bir şey olmaz.

Umarım.

Bir an için neredeyse mutlu bir cehaletin faydalarını düşüneceğim. Ama sonra korumam gereken bir bebeğim olduğunu ve bilginin güç olduğunu ve güç kazanmak için kullanılabileceğini düşünüyorum. Killian'ın amacının beni korumak olduğuna inanıyorum ama ben de kendimi korumacı hissediyorum. Bebeğe karşı. Onun üzerinde de. Tek umudum özenle inşa ettiği iskambil kâğıtlarından evinin başına yıkılmaması. İkimizin de.

Döndüğümde o da uyanık yatıyordu, yüzünde de stres vardı.

"Günaydın," diyorum.

Bana uzandığında yüzündeki stres dağılıyor.

Killian

Uyuyamadım. Zihnim planların üzerinden geçti, tüm planlar yürürlükteydi. Olasılıklar ve sonra da olasılıklar için olasılıklar oluşturmaya çalıştım. Violet'in bu duruma tepkisini düşündüm.

Neler olduğunu bilmek. Uyudu ama bütün gece huzursuzdu ve ben de onun için çok fazla olduğundan endişelenerek buna uyum sağladım. Her şeyi kabullenmeye çalıştığı için onunla gurur duyuyorum ama aynı zamanda bunu yapmak zorunda olduğunu hissettiği için de kendimi suçlu hissediyorum.

Uyandığımda o güzel gözlerin endişeyle bana baktığını görmek rahatlatıcıydı. Artık bana ihanetle bakmıyor ve ben de endişelenecek hiçbir şeyi kalmasın diye bu işin bitmesini istiyorum. Her şeyin kontrolüm altında olduğunu, onu koruyabileceğimi, ailemizi güvende tutabileceğimi görmesini istiyorum.

Aç uyanıyor, ben de bizim için krep pişiriyorum. Ve onların gelmiş geçmiş en iyi krepler olduğunu söylemesine rağmen, Midem kaldırmıyor. Bunun yerine, annemin ne zaman bizi sakinleştirmeye, etrafımızdaki her şey saçmalık olsa da mutlu hissettirmeye çalışsa krep yaptığı gerçeğini düşünüyorum. Bektan şeylerdi ama çaba sarf ediyordu ve ben burada Violet'i endişelendirdikten sonra ona sıfırdan krep yapıyorum çünkü evet, etrafımız saçmalıklarla çevrili.

Yarısını yiyor ama midesi bulanıyor, bu yüzden ben temizlenirken o da duş alıp hazırlanmaya karar veriyor ve Genesis'e gitmeyi planlıyor.

Orada polislerle bir toplantım var ve sonra Felix Hoffman'ın üvey kız kardeşi hakkında bilgi edinmek için mümkün olduğunca çok sayıda Numbers'ın gözetimini gözden

geçirmeyi planlıyorum ve umarım

planlayan ekibin bir parçası olan başka kim varsa
Susanna Violet'i sürpriz gelin partisi için getirmeden önce
beni soy.

Violet'in telefonu çalar ve o da açar. Avukatının randevusu
iptal edilmiştir. Jennifer Cross kişisel bir acil durum
nedeniyle yeni yılın ilk haftasına kadar görüşemeyecek.
Violet bir an için bu duruma sinirlenir ama sonra bunun
Shara'yı araştırmak ve davasını oluşturmak için ona daha
fazla zaman kazandırdığını düşünerek omuz silmektedir.
Bunu eğlenceli buluyorum ve aynı zamanda onunla gurur
duyuyorum.

Kendini savunuyor. Karşı koyuyor. Nedense birkaç ay önce
olsaydı bunu bu kadar iyi yapacağını sanmıyorum. Evet,
bunun için kısmi kredi alacağım.

"Yani bugün sadece arkadaşınla görüşmen mi var?"

"KIT Peripherals'dan Tennille, evet." "Stan
seni götürüyor mu?"

"Bugün beni götüremez. Alışveriş merkezinden sonra
konuştuk. Kızının Noel gösterisi var. Ona
endişelenmemesini söyledim. Wesley beni takip edecek.
Madem bunun gerekli olduğunu düşünüyorsun. Ama
gerçekten öyle mi?"

Çenesini kavriyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Yüzde
yüz. Güvenliğinizi şansa bırakmayacağım."

Dudaklarını nemlendiriyor ve sonra başını sallıyor.

"Teşekkürler bebeğim," diyorum. "Savunmasız olmadığını
bilmek beni daha iyi hissettirecek. Şu anda tabağımda bir
sürü şey var ve önümüzdeki dönemde bunları halletmek
için çok çalışacağım.

Böylece yeni yıl için temiz bir sayfa açmış oluruz." "Tamam.
Yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver."

Ona gülümsüyorum.

"Ne? Yardım edebilirim."

"Bırakın bunları ben düşüneyim."

"İyi. Akşam yemeğine gelecek misin? Hürmetkâr küçük bir kadın gibi yemek yapayım mı?" diye sorar, ses tonunda alaycı bir ifade vardır.

"Sanırım akşamı Numbers'da geçireceğim," diyorum.

"Muhtemelen kapanışa kadar evde olmayacağım, ama sen görevine bağlı küçük bir kadından çok daha fazlasısın, kadın. Ve başımda bir yığın bela var, bu yüzden güvende olduğunu bilirim buna odaklanmama yardımcı olur. Sorun olur mu?"

İç çekiyor. "Tamam, yemek yapmamaya karar verdim. Akşam yemeğinde yine zencefilli kurabiye yiyeceğim."

Kıkırdıyorum. "Zencefilli ekmeğe dönüşeceksin."

"Ve bir tane doğuracağım," diye omuz silkiyor.

Telefonum çaldı. TR. Tino Rossi.

"Selam," diye selamlıyorum.

"Su ısıtıcısını aç." diyor.

"Yapacağım."

"Sonra görüşürüz."

Haberlerden bahsediyor, ben de televizyona yönelip açıyorum. Beş dakika geçmeden ekranın alt kısmında, henüz kimliği belirlenemeyen bir cesedin çöplükte bulunduğunu gösteren bir çizgi belirdi.

Hoffman.

Adını söylemediler ama belli ki. Tino'dan sahnenin nerede ve nasıl çekileceği konusunda tavsiye almak için JC ile çalışmasını istedim.

Hoffman'ın üvey kız kardeşi Stephanie Bugün Numbers'da saat üçten on bire kadar olan programı da görmek ilginç olacak.

Violet öğle yemeğine gitmek için ayrıldıktan yarım saat sonra, geçen gün beni görmeye gelen polislerden biri olan Ed Scottsdale aradığında neredeyse çıkmaya hazırdım.

Bana Felix Hoffman'ın öplükte ölü bulunduğunu söyledi.
Başından vurulmuş.

Yılbaşı gecesi soygunu konusunda endişelenmemize gerek olmadığını söylediğimde bana kulaklarının açık olacağını ve Hoffman'ın ekibinin geri kalanının planlarına devam etmesi ihtimaline karşı planladığımız gibi ilerleyeceğimizi söyledi.

43

Menekşe

Tennille ile öğle yemeğinden sonra Killian'ı aradım. Ona bilgi vereceğim için o kadar heyecanlıydım ki titriyordum.

"Hey, bebeğim."

"Bu iyi bir zaman mı?" Patlamaya hazır bir şekilde soruyorum. "Haberlerim var."

"Elbette, Numbers'ta güvenlik kameralarını inceliyorum ve müdürün gelmesini bekliyorum. Bir saat önce burada olmalıydı, bu yüzden sizi aniden bırakmak zorunda kalabilirim. Ama eğer yaparsam, onunla kısa bir sohbetten sonra tekrar arayacağım. Git hadi. Bana bilgi ver. Sesin heyecanlı geliyor."

"Oh, öyleyim. Tennille ile öğle yemeğine çıktım ve bana epeyce cephane verdi."

"Anlat bana."

"Gitmeden önceki perşembe günü, her zamanki EDI aktarımıyla gelen bir siparişim vardı, bu çok eski bir yöntem ama yine de bu tedarikçiyle iş yapma şeklimiz bu. Beni aldığınız ve yarım saat beklemek zorunda kaldığınız zamanı hatırlıyor musunuz?"

"Evet."

"Tam bir baş belası. Ama her neyse, sistemin işleyişi nedeniyle, sipariş değişiklikleriniz varsa, bir revizyonu fakslamanız veya e-posta ile göndermeniz ve manuel olarak yapmalarını sağlamanız gerekiyor, aksi takdirde sistem aksıyor. Bu yüzden Pazartesi sabahı, faksla sipariş verme hatasını yaptığımı söyledikleri sekiz yüz küsur parça için manuel bir revizyon gönderildi. Gönderen olarak benim adım yazıyordu ama bu benim değil."

el yazısıyla. Ancak, ilk faksın gönderilmesinden yaklaşık yirmi dakika sonra revizyon faks yoluyla iptal edildi."

"Ve?"

"Ve sadece benim el yazım değildi, bu evlendikten sonraki Pazartesi günüydü."

"Bu olay olduğunda Vegas'taydık," diyor.

"Evet. Ve Tennille bana belgelerin bir kopyasını verdi. İş yerinde dijital bir iz olduğuna eminim ama artık erişimim yok.
buna."

"Ama eğer düdük çalınırsa diğerleri de çalacaktır."

"Aynen öyle. Tennille ayrıca Shara'nın son bir yıldır patronu Frank ile ateşli bir ilişkisi olduğunu söyledi.

Ancak Frank'in karısı bunu öğrendiği ve bir ültimatom verdiği için kısa süre önce sona erdi. Frank, Shara'yı çok üzecek şekilde karısını terk etmedi. Söylentilere göre Shara'nın Frank'in işini elinden almak için büyük planları varmış ve Frank'in hayatını zindan etmek için elinden geleni yaptıktan sonra eski nişanlısını kovduracakmış. Sürpriz, sürpriz, o oradaki kıdemli alıcı ve senin söylediğin adam benim yerime geçecek olan mankafa. Ama Shara resepsiyonistimiz Tara'nın kulağına gitmiş, onunla McHop'ta tanışmıştın. Tara, onun hayatından nefret etmesini sağlayacak kadar uzun süre patronu olmak için sabırsızlandığını söylerken duymuş. Bunu öğrendim çünkü Tara restorana gelip bana ve Tennille'e katıldı. Konuşurken bunu önceden planlamışlar. Tara bana ya şirketi dava etmem ya da bilgilerimi CEO'muz Peter'a götürmem gerektiğini düşündüğünü söyledi. Kanıtlarımı Peter'a götürürsem beni dinleyeceğini düşünüyor."

"Vay canına."

"Dahası da var. Bunların hepsi büyüleyici şeyler. Kendimi kurumsal bir suç dramasının ortasında gibi hissediyorum ve bu sadece kalbimi çarptırmakla kalmıyor, aynı zamanda kendimi güçlü de hissediyorum.

Ve bu benim alışık olduğum bir duygu değil, anlıyor

musunuz?"

"Kontrolü ele almak ve seni ilk beceren birini becermek için ördekleri sıraya dizmek iyi hissettiriyor, değil mi Gamzeli?"

Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Çok komiksin. Üzerlerine cehennem ateşi yağdırmaya pek hazır değilim, Killian tarzı değil, ama her neyse, Shara güç sarhoşluğunda ve bir nedenden dolayı artık benden hoşlanmadığına karar verdi, muhtemelen kıskançlık çünkü çok ateşli bir kocası ve hiç de seksi olmayan birkaç eski sevgilisi var."

Gülüyor.

"Her neyse, öğle yemeği yiyoruz ve işim konusunu aştık ve hamileliğim hakkında konuşuyoruz ve tahmin edin kim içeri giriyor ve beni, Tennille'i ve Tara'yı öğle yemeği yerken görüyor? Tahmin et!"

"Shara."

"Bingo! Yüzünde paniklemiş bir ifade var, dönüyor, neredeyse duvara çarpıp gidiyordu. Sanki onu araştırdığımı ve hakkında bilgi topladığımı biliyor. İnanılmazdı. Yüzüne baktım ve gülümsedim.

beceremedi ve... tekrar ediyorum... neredeyse duvara çarpıyordu. Tara o gün orada bir satıcıyla öğle yemeği yemeyi planladığını biliyordu ve Tennille'e söyledi ve her şeyi sahneledi."

"Güzel, bebeğim. Bu harika. Şimdi ne olacak?"

"Büyük patron Peter ile iletişime geçmeyi düşünüyorum. onunla buluşmak istiyor. Tara görüşmem gerektiğini düşünüyor. Hatta Tara ona kendisi söylemekle tehdit ediyor."

"Geri dönmeyi düşünüyor musun?"

"Sanırım o gemi benim için kalktı. Tennille bana da kendi işinde iş teklif etmek istiyor ama ben bu işi yapma fikrini seviyorum.

tek başıma bir şey. Ya da seninle. Ama ilk yıl bebeğimizle evde kalmak da isteyebilirim. Seçeneklerim olması hoşuma gidiyor. Uzun zamandır ilk kez gerçekten seçeneklerim varmış gibi hissediyorum. O yüzden bunu düşüneneceğim."

"İyi plan."

"Evet. Seçeneklerin olması güzel. Ama adımın temize çıkmasını ve Shara'nın hak ettiğini bulmasını çok isterim."

"İntikam tatmin edici olabilir," diyor.

Kıs kıs gülüyorum. "Daha önce hiç istememiştim. Ama onun Beni hedef aldı, sanki yapabileceğini ve benim de bununla başa çıkabileceğimi düşündü, bu nedenle ona sandığı gibi uysal, zayıf biri olmadığımı göstereceğim. Sanırım beni en çok, ona rakip olmadığımı, kölelerinden biri olduğumu düşündüğü zaman sevdi, anlıyor musun?"

"Katılıyorum. Güzel, bebeğim. Dinle, Craig şimdi geldi. Gitmek zorundayım ama seninle gurur duyuyorum. Yarın gece kutlayacağız. Bizim için bir gösteriye biletim var."

"Yaptın mı?"

"Ben yaptım."

"Neyi görmek için?" "Bu bir sürpriz."

"Oh, tamam. Yaşasın. Seni seviyorum. Bir süre sonra konuşuruz." "Seni seviyorum, bebeğim. Hem de çok. İyi iş çıkardın. Sonra konuşuruz."

Görüşmeyi bitiriyor ve ben kontağı çeviriyorum ve Wesley'nin de çevirdiğini duyuyorum. Arkamdaydı. Ona bir dakika içinde bir telefon görüşmesi yapacağımı söyledim.

Ama sonra telefonum çaldı. Eski ofisimden arıyorlar.

Cevap veriyorum, sonra arabamı kapatıyorum, omzumun üzerinden bakıyorum, Wes'in de arabasını kapattığını görüyorum.

"Alo?" Muhtemelen Tara ya da Cammy olduğunu düşünerek cevap veriyorum. "Violet Gates?" Bir adam soruyor.

"Evet? Yani artık Violet Coulter'ım ama evet, benim." "Özür dilerim Violet. Ben MicroTeknique'ten Peter Dench."

"Merhaba Peter." Vay be. Kalbim çok hızlı atıyor.

"Acaba bu öğleden sonra ofise gelebilir misiniz? Mümkünse sizinle birkaç dakika görüşmek isterim."

Tara! Oraya gidip bir şey mi söyledi? O tuttu cazip olduğunu söyledi. Ona kendini özgür hissetmesini söyledim, gerçekten yapıp yapmayacağından emin değildim.

"Peter, aslında bir avukatla randevuma gidiyordum."

"Avukat mı?"

"Haksız fesih hakkında bir iş avukatı. Cinsel ayrımcılık."

"Anlıyorum," diyor usulca. "Ben de seni bu konuda görmek istiyordum."

Korkarım işler yanlış idare edildi ve ben inanılmaz derecede Bu konuda mutsuzum. Tara beş dakika önce ofisime geldi ve söyleyecek çok şeyi vardı. Mümkünse sizinle konuşmak için bir fırsat istiyorum."

"Sanırım avukat randevumdan önce zamanım var," diyorum, yüzüm çok sıcak.

Hiçbir zaman iyi bir yalancı olmadım. Şu anda bunu yapmakta kesinlikle zorlanıyorum. Randevu ertelenmeden önce bugün bir avukata gitmeyi planlıyordum olsam da, yine de yalan gibi geliyor. Ya da sanırım bu bir blöf. Poker blöfü Yalan söylemekle tamamen aynı şey ve sanırım burada biraz poker oynuyorum.

"Minnettarım Violet. İçeri girmen ne kadar sürer?"

"Yaklaşık on beş, yirmi dakika,"

diyorum. "Görüşürüz o zaman."

Teşekkürler Violet." "Tamam, Peter."

Yakında görüşürüz."

Vay anasını!

Hâlâ arkamda park halinde duran Wes'e mesaj atarak eski ofisime uğramadan önce birkaç dakikalığına uğramam gerektiğini söyledim.

Eve gidiyorum.

Sorun olmadığını, takip edeceğini söyler.

İçeri girdiğimde, Tara doğruldu ve göz kırptı, sonra da telefona sarıldı.

"Shara, burada senin için bir paket var."

Kahkahalara boğulmak istiyorum ama mucizevi bir şekilde kendimi tutuyorum. Shara'nın burada olduğumu görmesini istiyor.

Tara bir FedEx zarfını alır ve masanın kenarına koyar. sonra telefonunun tuşlarına basıyor. "Peter? Violet Coulter sizi arıyor. Tamam.

Yapacağım." Telefonu bırakıyor ve "Beni takip edin Bayan Coulter." diyor.

"Resepsiyon görevlisini asla hafife alma," diye mırıldandım.

"Her şeyi görüyorum ve neredeyse her şeyi biliyorum." diyor göz kırparak, sonra beni Peter'ın ofisine doğru götürüyor. Shara'nın bize doğru geldiğini görüyoruz. Tökezliyor, sonra beni görünce duruyor. Genişçe gülümsüyorum ve onu geçerken başımı dik tutuyorum.

Tara Peter'ın kapısına vuruyor ve beni içeri almak için kapıyı açıyor. Tekrar göz kırptı, sonra arkamdan kapattı.

Peter'ı her zaman sevmişimdir. Uygulamacı bir CEO ve çok gerçekçi. Ve elimde bir sürü belge var.

Tennille'e teşekkür ederim. Ayrıca Shara ile aramızda geçen ve işimi nasıl yaptığım konusunda beni düzenli olarak övdüğü ve birden fazla kez evden çalışmamı önerdiği mesajların ekran görüntülerini de kaydettim. Her ne kadar hak etmese de ona nezaketen, eski sevgilisi hakkında paylaştığı kişisel şeyleri kararttım.

Bana benim bakış açımdan ne olduğunu sordu ve ben de profesyonel ve nazik bir şekilde ona telefon ekran görüntülerini göstererek ve bu siparişin kağıt izlerini göstererek açıkladım.

"Bu karartılmış alanlar ne?" Peter telefonuma bakarak soruyor.

"Ben biri beni kasten incitse bile arkadaşlık kasasını kilitli tutan bir insanım Peter.

Bu Shara'nın paylaştığı kişisel bir şey ve burayla ilgisi yok."

Gözlerine kadar uzanan bir gülümseme ile buna saygı duyduğunu belirtti. Şüpheli satın alma siparişiyle ilgili belgeleri alıp alamayacağını soruyor. Ben de ona daha önce fotokopi çekme şansımız vardı ve o da bunu yapmamızı önerdi. Birlikte fotokopi makinesine doğru yürüdük.

Şu anda ofisin etrafında beni gören insanlarla bir uğultu var ve Shara'nın kapısı sadece kapalı değil, panjurları da çekili. Ve bu onun ofisi için asla geçerli değildir. Kabin çiftliği düzeninde neler olup bittiğini görmeyi seviyor.

Ofisine döndüğümüzde Peter, KIT Peripherals siparişinin kopyalarıyla birlikte oturuyor. Kağıtları düzenli bir yığın haline getirirken iç geçiriyor.

"Geri dönmeyi düşünmeni istiyorum. Bu öğleden sonra Shara'nın işine son veriyorum ve sana geçici olarak onun işini teklif etmeye hazırım, yani

Dağıtım Direktörü Vekili. Eğer çok fazlaysa

Uygun olanı bulana kadar geçici olarak. Eğer çok fazla değilse, size teklif edeceğiz."

Cevap vermem bir saniye sürüyor. Ve dünyadaki tüm sabrı gösteriyor.

"Um..."

"Eğitiminiz ve buradaki geçmişiniz göz önüne alındığında gerekli niteliklere sahip olduğunuza inanıyorum."

Nazikçe gülümsüyor ve sonunda kelimeleri buluyorum.

"Peter, altı haftalık hamileyim ve çok şiddetli bir sabah bulantısı yaşıyorum. Önümüzdeki altı hafta boyunca devam edebilir ya da

daha uzun."

"Benim için çalışan pek çok kadın oldu Violet, bebekleri oldu ve hamilelikleri sırasında sabah bulantısı sorunu yaşasalar bile çalıştılar. Eşim: altı çocuğumuz var ve beşinde sabah bulantısı yaşadı. Üstesinden geleceğiz. Yapabildiğinizi yapacaksınız, yapamadığınızı devredeceksiniz. İhtiyaç duyduğunuzda evden çalışmanıza karşı değilim, yeter ki işiniz yapılsın ve

Bu satın almanın yanı sıra elimizdeki başka bir satın alma için de işleri yoluna koymamız gerekirse, mesai saatleri dışında ara sıra aramamızın sakıncası yoktur.

işler. Ve eğer sizi etkilemeye yardımcı olacaksa size ekstra uzun bir doğum izni teklif etmeye hazırım, yeter ki her hafta konferans görüşmelerine katılarak gelişmelerden haberdar olun."

Dudaklarımı sıkıca çekiyorum. "Bu şekilde kovulmak büyük bir şok oldu. Ve ileride ne isteyebileceğimi düşünmeme neden oldu. Bu konuda bir karar verebileceğimden emin değilim.
nokta."

"Bunu tatil boyunca düşün. Yeni yılın ilk haftasında bana geri dönün."

"Fırsat için teşekkür ederim. Bunu kesinlikle düşüneceğim."

Ayağa kalktı ve elime uzandı. "Şirket için bir değer oldun. Bir çalkantı dönemine giriyoruz ve bu süreçte doğru insanları elimde tutmam gerekecek. Seni kaybetmek istemem. Şirkete para kazandırdınız, süreçleri kolaylaştırdınız ve hem ekibiniz hem de tedarikçileriniz size saygı duyuyor. İşten çıkarılmanızdan bu yana dört telefon ve iki e-posta aldım, insanlar yeniden düşünmemi istiyordu. Frank'e bıraktım ve Shara ekibi yeniden yapılandırmak istedi ama bunun bir hata olduğunu görüyorum ve bunu Frank ile konuşacağım. Bir teklif mektubu hazırlatacağım. Tara'da MT olmayan e-posta adresiniz var, sanırım?"

"Öyle."

"Yarın sana göndereceğim. Şu anki maaşının neredeyse iki katını kazanacaksın. Artı performans primleri. Eğer müdür olarak çalışırsan. Eğer eski görevine ya da orta kademe yöneticiliğe dönmenin senin için daha iyi olacağına karar verirsek, performans primleriyle birlikte zam alacaksın. Shara'nın

Maaşınızı yıllık olarak en az iki katına çıkardı size her yıl verdi. Burada neyin yanlış gittiğinden emin değilim çünkü performans değerlendirmelerinizi zaten gözden geçirdim ve bu konuda geri durması için hiçbir neden yok. Ve size bu zamları proaktif olarak vermek istiyorum. Müdür vekilliğiniz süresince de tam zam alacaksınız, ki bu süreyi doksan gün olarak denememiz gerektiğini söyleyebilirim. duruşma."

Vay anasını.

"Teklifiniz için teşekkür ederim. Size haber veririm."

"Frank'in teklif ettiği tazminat da sende kalabilir. Eğer geri dönmeye karar verirsen, yeniden yapılandırmanın sana verdiği sıkıntı ve üzüntü için."

İki kere göz kırptım. Bir yıllık maaş.

Gülümsüyor. "Anlayacağınız üzere, geri dönmenizi gerçekten çok isteriz. Özellikle de bu satın almayla birlikte. Hamileliğiniz zor geçerse size tam destek vereceğim. Bunun sadece geçici bir iş kesintisi olacağını biliyorum. Hayatları zorlaştığı anda güvenilir insanlarıma sırtımı dönmek gibi bir alışkanlığım yok."

"Bunun bir nedeni de avukata gitmem durumunda uğraşmak zorunda kalacağınız dava mı?"

Cevap vermeden önce duraksıyor. "Çok kötü idare edildi, Violet. O davayı kazanırsın. Bundan eminim. Sana Shara'nın davrandığından daha iyi davranmamız için bize bir şans vereceğini ve dava açmayacağını umuyorum."

"Bunu düşünmekten mutluluk duyarım, Peter. Teşekkür ederim. Bunu kocamla konuşacağım ve düşüneceğim. Ama ne olursa olsun

Aldığım karar, bu işi ele alış şekliniz, sizi dava etmem mümkün değil."

"Buna minnettarım. Mutlu tatiller, Violet."

"Sana da Peter."

Ofisten titreyerek çıktım.

Sarsıldım. Şok oldum. Ne gündü ama. Ne hafta ama. Kahretsin. Hatta ne yıldız ama.

Arabaya binip eve gidiyorum, Wesley de peşimden geliyor. Beni apartman kapısına kadar geçirmekte ısrar ediyor.

Katımıza çıktığımızda "Mutlu Noeller Wesley," diyorum.

"Size de mutlu Noeller, Bayan Coulter." Beni daire kapısına doğru götürdü.

"Violet," diye düzeltiyorum.

"Violet." Gülümsüyor ve kapıya doğru el sallıyor.

Dairenin kilidini açıyorum, alarmı devre dışı bırakıyorum, yeniden kuruyorum, ona el sallıyorum, sonra kanepeye gidip uzanıyorum.

Vay canına.

Killian'a mesaj atıyorum.

"Yeni haberler var. Mümkünse eve erken gel. Kutlama yapmak istiyorum. Çıplak olarak."

Kısa bir süre sonra cevap verir.

İşler çığırından çıktı, o yüzden yapabileceğimden emin değilim. Üzgünüm bebeğim. Seni seviyorum.

Sorun değil. Merak etme. Eve geldiğinde uyuyorsam (ki ÇIPLAK olabilirim) beni uyandır. Seni seviyorum.

Saat beş buçukta lobideki telefon çaldı.

"Alo?"

"Susanna Gagne sizi görmek istiyor, Bayan Coulter." "Oh. Yukarı gönderin."

Birkaç dakika sonra gözleri fal taşı gibi açılmış ve ağı bir karış açık Susanna'ya kapıyı açıyorum.

"Bu bir sürpriz," diyorum.

Şaşırmış görünüyor. "Ne oldu?" diye soruyorum.

"Um..." Bana baktı. "Güzel bir elbise giy de gidelim."

"Nereye gideceksin?" Ben soruyorum.

"Seni yemeğe götüreceğim."

"Planımız yoktu."

"Şimdi yapıyoruz. Makyajının büyük bir kısmı hâlâ üzerinde, bu iyi bir şey ama şu at kuyruğunu çıkar, buklelerini kabart, üzerine bir elbise ve topuklu ayakkabı giy ve kes, kes."

'çabuk çabuk'u iki alkışla noktılıyor. "Rujunu da getir. Arabada süre bilirsın."

"Akşam yemeği iyi olur. Paylaşacak haberlerim var," diyorum. " yle mi?" diye soruyor.

"Bugün satıcım Tennille ile yediğim öğle yemeğinde işler çığırından ıktı. Ve sadece şirret eski patronum bu öğleden sonra kovulmakla kalmadı, aynı zamanda oldukça çılgın bir iş teklifi aldım.

Yolda sana bilgi veririm. Ama güvenliğim Wesley'i aramalıyım. Bakalım bizi takip edebilecek mi? Killian şu anda bana kesin emir verdi-"

"Wesley zaten aşıaıda bizi bekliyor. Ve bu konuda seninle konuşmam gereken bir şey var, Missy. Neden Wesley'i korumanın ne kadar muhteşem olduğu hakkında tek kelime ettin mi?" Gülüyorum.

"Şu yeşil gözleri gördün m ? Ve şu pazuları, Violet? Aman Tanrım." Pazularımı tuttu ve beni biraz salladı.

"Neden bana söylemedin? Onunla yolda karşılaştım, otoparktaydı ve o kadar telaşlıydım ki zar zor konuşabildim. Adamın hayatımda gördüğüm en güzel elleri var. Kim birinin ellerine bakar ki? Ben, işte o." Kendini işaret ediyor.

"O neden hâlâ burada? Onun kim olduğunu nereden biliyorsun?"

"Şu anda açıklayacak zaman yok. Giysilerinizi değiştirin. Acele edin. Rezervasyonumuz var. Sonra açıklarım."

"Ha?"

"Soru sormak yok, Missy. Daha önce emrettiğimde beni duymadın mı-" ellerini tekrar çırpıyor, "kes, kes?"

Wesley'nin arabasının arkasına bindik, bu bana garip geldi. Benim sürmemi istemiyor ve nedenini bilmiyorum.

"Sarhoş olacak halim yok Suse."

"Bana güven," diyor gülümseyerek.

"Wesley, üzgünüm, bu işe nasıl bulaştın bilmiyorum, bu her neyse."

"Merak etme, sorun yok" diyor ve gözleri dikiz aynasında parıltıyor.

Susanna kendini yelpazeliyor ve gözleri fal taşı gibi açılıyor. En iyi arkadaşımın korumama aşık olmasına şaşırmadım. Oldukça yakışıklı.

Yolda ona günüm hakkında bilgi veriyorum ve durduğumuzda hala hikayeyi anlatıyorum.

Sayılar'dayız.

"Burada ne işimiz var?" Ben soruyorum.

Suse telefonunda bir şeyler yapıyor ve yan oturduğu için ekranını göremiyorum.

"İki saniyeliğine içeri girip Killian'la konuşmam gerekiyor," diyor ve bunu yaparken başını kaldırmıyor. "Sen de gelip bir merhaba diyebilirsin."

"Beni yemeğe götürmeye gelirken koşup kocamla konuşmak zorunda mısın? Bu hiç mantıklı değil."

"Hadi," diyor, telefonunu çantasına yerleştiriyor ve beni kapıdan çıkarmak için elimden çekiştirerek yaramazlık yapıyor gözlerinde parlıyordu.

İçeri giriyoruz, Wesley de peşimizden geliyor ve sonra Alana'yı görüyorum. Onun da yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Oh, bugün burada mı çalışıyorsun?" diye sordum.

"Tam olarak değil," diye cevap veriyor ve o şekilde giyinmemiş.

genellikle iş içindir. Üzerinde takım elbise yerine kot pantolon ve güzel bir bluz var ve gözlüklerini takmamış.

"Nasılsın, Violet?"

"Ben iyiyim, teşekkürler. İlginç bir gün."

Alana bana sormadan "Hadi gidip Killian'ı görelim" dedi. Günümün neden ilginç olduğunu. "Ofisinde. Sonra bir şeyler içelim ve sen de bana nasıl ilginç."

Barın yanında bir garsonla konuşan müdür Craig'e el sallıyorum. O da bana gülümseyip el sallıyor. Güzel esmer bana sümüklü bir bakış attı.

Adam ona bir şeyler fısıldıyor ve kadın doğruluyor ve ifadesi başka bir şeye dönüşüyor. Kötü bir şeye, sanırım. Garip bir nedenden dolayı tüylerim diken diken oluyor. Alana ve Susanna'yı takip ediyorum.

"Neler oluyor çocuklar?"

İkisi de bana gülümsedi ve o an anladım. Gelin partimi burada yapıyorlar.

Killian'ın ofisine girdiğimizde sadece Killian değil, tanıdığım bir düzine yüz de oradaydı ve hepsi "Sürpriz!" diye

bağırıyordu.

Alan açık mor ve metalik gümüş balonlarla dolu. Küçük saksılar menekşelerle dolu. Etrafında sandalyeler olan üç masa da getirilmiş.

Normalde Killian'ın ofisi çok genişti. Şimdi bu masalar, kulübe bakan pencerenin yanına kurulmuş bir büfe masası, çeşitli içecekler ve banyo kapısının yanındaki yuvarlak bir hediye masası ile dar bir alana sığıyor.

"Siz çocuklar!" Haykırıyorum.

Killian yaklaştı ve beni öptü. "Ben gidiyorum. İyi eğlenceler. Üç ya da dört saat içinde döneceğim, eve gideceğiz ve sen de bana bir defile sunacaksın." Kaşlarını oynatıyor ve odadaki herkesi kahkahaya boğuyor.

"T'mam," diyorum ve kravatını düzeltiyorum.

Haftalar önce Ray'in elinde silahla dışarıda olduğu endişesiyle volta attığım bu ofiste olmak çok garip.

"Bir şeyler içeceğiz, hediyeleri açacağız, yemek yiyeceğiz ve sonra aşağı inip biraz oyun oynayacağız. Sizin için uygun mu?" Susanna soruyor. "Bir oda ayırtmak istiyordum ama yılın bu zamanı buralar çok yoğun oluyor ve bu daha da iyi, adamın rahat özel banyolu ofis."

"Bunu bir araya getirerek harika bir iş çıkardınız."

"Yardım aldım." Kocaman gülümseyen Alana'ya eliyle işaret ediyor. "Teşekkürler çocuklar."

Burada olan herkes bana sarılıyor. Annem, Sara teyzem, kuzenim Colleen. Patricia. Brit. Susanna'nın annesi Lorena. Ayrıca Cammy, Esther, Tara, Tennille. Debbie. Eski lise arkadaşlarım Kate, Lauren, Leslie ve Michelle de var. Herkesle kucaklaştıktan ve hediyelerle dolu masaya daha yakından baktıktan sonra biraz tıkanıyorum.

Susanna bana zencefilli gazoz getirirken neredeyse herkes şarap ya da kokteyl alıyor. Brit bu seçimi sorguluyor ve ben de hamile olduğumu açıklıyorum, bu da daha fazla heyecan yaratıyor.

Bolca yemek, kahkaha ve muhteşem iç çamaşırları, annemden güzel bir yatak ve iç çamaşırı mağazalarına birkaç hediye kartı ile eğlenceli bir akşamdı. Sonra atari salonuna gidip oyunlar oynuyoruz ve kızların birçoğu ve annem biraz çakırkeyif oluyorlar ve onların bu kadar iyi vakit geçirmelerini izlemek çok eğlenceli.

Birkaç kez gözleri üzerimde olsa da, etrafta dolaşan ama yoldan uzak duran Killian'ı birden fazla kez görüyorum.

Ben, Susanna ve Brit dışında herkes saat 10'u biraz geçte ayrıldı. Ve ben Brit'in

o da giderdi. Diğer sefer burada onunla takılmak hoşuma gitmişti ama bugün beni çok rahatsız ediyor.

Susanna'ya karşı sahiplenici davranıyor. Sanki beni kıskanıyormuş gibi. Bu da sinir bozucu. Ama sadece bu değil. Dişlerimi gıcırdatmama neden olan birkaç açıklama yaptı. Bir ima

Zengin ve seksi kocamı tuzağa düşürmek için hamile kaldığımı. Çalışmak zorunda olmadığım ile ilgili şakalar yapıyorlardı çünkü bereketli bir hayat yaşıyordum.

Bana evlilik sözleşmemi sorup, olmadığını söylediğimde yüksek sesle konuşması. Çok fazla içmek,

Zengin, seksi kocam "hesabı ödediği" için en üst raftan içki sipariş etmek, annemin önünde iç çamaşırları ve ben onları giyerken neler yapacağımız hakkında biraz kaba davranmak çünkü yakında "şişman" olacağım.

'Şişman' yorumunu yaptığında, liseden kıvrımlı hatlara sahip arkadaşım Laurie'ye baktı ve "alınma" dedi.

Laurie'nin yüzü kıpkırmızı oldu.

"Amcıklık etme, Brit," dedi Susanna. "Laurie'nin kıvrımları muhteşem ve onları seven ateşli bir kocası var. Kusura bakmayın Bayan Daphne," diye ekledi Susanna çünkü annem de duyuyordu.

Brit gülüp geçti ve bir kadeh daha içti. Sonra hemen hemen herkes ayrılırken ben, Susanna ve Brit karaoke barda takıldık çünkü Brit ayrılmaya hazır değildi ve ben de Killian'ın gecesini bitirmesini bekliyordum.

Killian, bu gece karaoke olmayan, sadece müzik kutusu olan bara geliyor ve Brit ve Suse ile birlikte pub yüksekliğindeki bir masada bana doğru yöneliyor.

"Eğlenceli bir gece geçirdin mi?" Beni öpüyor.

İlk başlarda biraz can sıkıcı olan ama sarhoş oldukça giderek daha da sinir bozucu hale gelen Brit faktörü dışında eğlenceli bir gece oldu.

"Kesinlikle. Teşekkürler bebeğim," diyorum.

Beni kalçalarımın tutarak sandalyeden kaldırıyor ve ayaklarımın üzerine oturtuyor. Kollarımı ortasına doluyor ve sarılıyorum.

"İkiniz beni hasta ediyorsunuz," diyor Brit. "Hep aşk dolu. Blah."

Ağzını sonuna kadar açıp parmağını sokuyor, sonra da içkisinin kalanını yudumluyor. "Susanna, hadi gidip bardan birkaç ateşli erkek tavlalım. Violet'in ateşli kocasına bakınca iç çamaşırlarım ıslandı. Ooh, kim o?"

Killian'ın doğrulduğunu hissediyorum ve onun yorumu karşısında yüzünde bir şaşkınlık belirliyor. Bu noktayı aştım ve gitmeye hazırım. Ama gözlerim Brit ve Susanna'nın baktığı yöne kayıyor ve dikkati çekenin Killian'ın çalışanı Guy olduğunu görüyorum. Her zamanki gibi güzel bir takım elbise giymiş ve iyi görünüyor.

"Aman Tanrım. Bundan bir parça istiyorum," diyor Brit, gözleri Guy'ın üzerindeyken nefesini bile tutamadan.

"Merhaba, Bayan Coulter. Evliliğiniz için tebrikler! Onu kucaklamak için çalmam lazım, Kill."

Killian beni bıraktı ve bir adım geri çekildi. Guy kollarını bana doladı.

"Hızlı bir tane," diye mırıldandı Killian iyi huylu bir şekilde,
"Ve gözüm üzerinde."

"Evlilik seninle aynı fikirde," diyor Guy ve beni sıkıyor.

"Teşekkür ederim. Bu gece neden buradasın? Genesis'te çalışmıyor musun?"

"Bir yerden diğerine gidip geliyorum ve ikinizin bu gece burada olacağınızı biliyordum ve bugün yeni yıla kadar son iş günüm. Tatile çıkıyorum, bu yüzden Kill'e küçük bir Noel hediyesi bırakmak için buraya geldim." Gülümsüyor.

"Düğün için tebrikler. Patronum şanslı bir adam."

Killian gözlerini devirerek, "Ve sen de viski konusunda harika bir zevke sahip bir adamsın," diye ekliyor. "Bana bir hediye getiriyor ve biraz alabilmek için açmamı istiyor."

"Mükemmel bir zevkim var. Killian da öyle," diyor Guy, kendine özgü çapkın sırıtişıyla bana bakarak.

Gülüyorum.

"Dikkat et," diye uyarıyor Killian ama içinde bir şakacılık var.

"Hey, geçen gün seni Heidi ile alışveriş merkezinde görmedim mi? Şimdi birlikte misiniz?"

Adam kaşlarını çatıyor. "Heidi mi? Hayır." Şakağını kaşır ve başını sallar. "Genesis'teki Heidi'yi mi kastediyorsun? Ben değildim."

"Onu seninle bir arabaya binerken gördüğüme yemin edebilirim. Belki de şeytani bir görsel ikizin vardır."

"Ya da iyi biri," diye ekliyor, "Ve ben kötü olanım." Gülüyorum.

"Şimdi karımı bırakmak mı istiyorsun, Guy?" Killian diyor ki.
"Eğer dünyanın en uzun kucaklaşması için bir Guinness Dünya rekoru kırılacaksa, bu sen ve benim kadınımınla kırılmayacak."

"Madem onun tarafından okşanmaya başladı, ben de seni okşayabilir miyim?" Brit soruyor, tam bizim alanımıza giriyor ve sonra kollarını Killian'ın etrafına sarıyor ve iki eliyle poposuna gidiyor.

Guy'ın elinden hızla kurtuluyorum ve saçlarını arkadan tutarak onu Guy'ın üzerinden çekiyorum.

Susanna'nın "Siktir" dediğini duyuyorum ve sonra Wesley'i görüyorum.

Gözlerimin köşesinden içeri giriyordu. Wesley'nin hâlâ burada olduğunu bile bilmiyordum. Brit saçlarını aşağı doğru çekerken acı içinde ciyakladı, böylece yüz yüze geldik. Benden çok daha uzun ama artık göz hizasındayız.

"Dinle kaltak," diyorum dişlerimi sıkarak.

"Vay canına, bebeğim," diyor Killian ve elimi Brit'in saçlarından nazikçe ayırıyor. Killian, "Bu geceyi sonlandırmanın zamanı geldi," diyor. "Guy, bir hostese Susanna ve Brit'e taksi çağırmasını söyleyebilir misin?"

Wesley, "Ben onları eve bırakırım," diyor.

Killian, "Sağ ol dostum," der ve başını sallar.

Brit'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Senin derdin ne lan?" Yüzüme doğru geliyor ve Killian aramıza girerek onunla yüzleşiyor. "Geri çekil, Brit."

"Hadi, Brit. Dışarı. Özür dilerim, bebeğim." Susanna bana özür dileyen bir ifade takınıyor.

"Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok Suse. Asıl üzgün olan o," diyorum. "Ve eğer ellerini kocamın üzerine koyarsan Yine kel ve boğulan bir sürtük olacaksın çünkü tüm o saçları kafa derinden koparacağım ve sonra sana yedireceğim."

Brit şok içinde nefesini tuttu, sanki tamamen çizgiyi aşmışım gibi.

"Üzgünüm," diye fısıldıyor Suse, ama gözleri neşeyle dans ediyor. "Seni sonra ararım." Onu diğer tarafa doğru sürükler. Wesley onları takip eder.

Onlara sırtımı dönüyorum ve yanımdaki Killian'a bakıyorum. Yüzü eğlenceyle parlıyordu. Guy'inki de öyle.

Saçlarımı yüzümden savuruyorum. "Artık eve gidebilir miyiz? Biri hediyelerimi arabaya yüklememe yardım edebilir mi? Orada seçebileceğin bir sürü iç çamaşırı var, Killian."

Gülümsemesi genişler. "Aracım çoktan yüklendi."

"Güzel. Annemin çoktan gitmiş olmasına çok sevindim," diye mırıldanıyorum.

"Alıngan," diyor Guy, gözlerini bana eğlenerek dikerek.

"Sen şanslı bir adamsın, Kill."

"İyi geceler, Guy. Şişe için tekrar teşekkürler. İyi tatiller."

"Benim için zevkti. Cömert Noel ikramiyesi için teşekkürler. Mutlu tatiller, Vi." Adam el sallıyor.

"Mutlu Noeller," diyorum yaltaklanma dürtüsünden kaçınarak. Ray bana böyle hitap eden tek erkek. Susanna öyle diyor.

Ara sıra ve ondan geldiğinde beni rahatsız etmiyor, ama başka türlü hoşuma gitmiyor. En azından artık değil.

Onun beni yere sermesi karşısında kendimi savundum. Hiç kimseye böyle tepki vermemiştim. Benden gelen neydi? Hamilelik hormonlarının dalgalanması mı? Bu

"Hadi seni eve götürelim bebeğim," diyor Killian kulağıma usulca. "Keşke doktor randevusu bugün olsaydı da bu şımarıklığını atmanın güvenli olup olmadığını

öğrenebilirsin." Eğildim. "Sorun değil tatlım. Her zaman popo meselesi vardır." İki kez baktı.

Omuz silkiyorum. "Bu sorunu çözecektir."

Killian bir eliyle çantamı ve paltomu tutuyor, diğer eliyle elimi kavlıyor ve beni kapıya doğru çekiyor.

"Gitmeye hazır mısın?" İlgisiz bir şekilde soruyorum.

"Lanet damalı bayraklar beni yatağımıza doğru sallıyor, güzel." Otoparka doğru ilerlerken gökyüzüne bakıyor.

"Nan, eğer orada kontrol sendeyse, bana her şeyi ver."

Telefonumu çantama sokuyorum.

"Hamilelik hormonlarından mıdır nedir bilmiyorum. Daha önce hiç kimseyi saçından tutmamıştım."

Killian gülüyor. "Seksiydi bebeğim. Beni sertleştirdi."

"Sana elini sürmeden önce ondan bıkmıştım. Bütün gece korkunçtu. Kaba, gürültücü ve ugh. Ondan hoşlandığımı sanmıyorum. Kışını avuçladığına inanamıyorum."

Gülüyor.

"Bana öğleden sonranın geri kalanını anlat. Bana anlatacakların olduğunu söylemiştin."

"Oh. Evet!"

Sonra Killian'a Peter ile görüşmemi anlattım ve ona işi almayı düşündüğümü söyledim.

Sadece Shara'nın işini yapmakla kalmayıp, ondan daha iyi yapabileceğime inandığım bir şirket. Personeli yabancılaştırmadan.

Ve beni bunu kabul etmem ve kendime kanıtlamam için cesaretlendiriyor.

Çünkü benim ne düşündüğüm, diğer insanların ne düşündüğünden çok daha önemli.

"Yine de, onlara göstermek de iyidir. Ne istersen bebeğim, ben buradayım, sana inanıyorum."

Bu beni ağlatıyor ve eve giderken yol boyunca elimi tutuyor.

Killian

İçeri girdikten on dakika sonra, yeni duş almış, muhteşem, kendine güvenen, alıngan karımla oynaşmaya hazırım ama o uyuyor. Üzerinde dantelli, siyah, dekoltesi şarap rengi güllerle süslü bir gecelikte uyuyor. Susanna'nın hediyesiydi ve ayak bileklerine kadar uzanıyordu ama eteği şeffaftı ve bir tarafı neredeyse kalçasına kadar uzanıyordu.

Tırmanıyorum ve battaniyeyi üzerimize çekiyorum. Bana doğru yuvarlanıyor ve burnunu sokarken küçük, sevimli bir horultu çıkarıyor.

Sırıtarak, elmacık kemiğine bir öpücük bırakırken saçlarını kokluyorum. Belli ki bu gece kışına bir şey olmayacak.

Gece boyunca en az beş kez uyanıyorum ve her uyandığımda tekrar uykuya dalmak için zaman harcıyorum. Kabuslar tüm gece boyunca beynimi kemiriyor. Violet'in başka bir yerde değil de yanımda olmasına şükrediyorum yoksa muhtemelen uyanmadan önce her seferinde uyuyun.

"Günaydın," diyor çenemi öperek. "Dün gece senin üzerinde uyuyakalmışım." Gözlerimin içine bakıyor. "Bunun için üzgünüm."

"Sen yaptın."

"İyi uyudun mu? Bütün gece ayaktaymışsın gibi görünüyorsun." Elini göğsümde gezdiriyor ve şefkatle boynumun kenarına doluyor.

"Evet, boktan bir uyku," diyorum gözlerimi ovuşturarak.

"Dalga geçemediğimiz için mi? Özür dilerim." "Hayır, kendini kötü hissetme bebeğim. Aklımda çok şey

var."

Doktora gitmeden önce birkaç saatini değerlendirmeye çalışmalısın."

"Akşama yetişirim," diyorum ve onu öpüyorum.

"Ugh." Arkasına yaslanıyor. "Oda mı dönüyor yoksa bana mı öyle geliyor?"

"Biraz kraker ve çay ister misin?"

"Evet." Gözlerini kapatıyor ve bileğini alnının üzerine atıyor.

Violet'in doktorundan iyi haberlerle ayrılıyoruz. Bir sonraki randevu bize sadece bebeğin kalp atışlarını duyma şansı vermekle kalmayacak, aynı zamanda hormon seviyeleriyle ilgili her şey hedefe uygun görünüyor. Ve başka bir şey olmaması şartıyla

Kanama ya da yol boyunca ortaya çıkan diğer sorunlar, karımın istediği kadar seks için yeşil ışık yaktık.

Ve bunu duyduğunda bana bakıyor, yanaklarında gamzeler ve gözlerinde çok istediğini söyleyen bir bakış.

Kaşlarımı oynatıyorum ve Violet'e doğduğundan beri bakan yaşlı bir adam olan doktorunun eğlenerek kıkırdadığını duyuyorum.

Bize bilet bulmayı başardığım etkinlik nedeniyle tüm akşam bana güzel ve geniş bir gülümseme hediye etti.

Alana'nın çocukları için okulun Noel gösterisi. İki saatlik Noel şarkıları, hatalar ve gaflar ve

Dört ila on iki yaş arası sevimli çocuklar bir dizi Noel skeci yapıyor.

Annesi Alana, Patricia ve kocası Don ile birlikte oturuyoruz. Violet'in yüzü bütün bu olanlar yüzünden acıyor olmalı.

Gülümsemek, özellikle de aksilikler olduğunda, tıpkı durmak bilmeyen saçları olan küçük sarışın Noel meleği gibi

burnunu karıştırması. Ash'in Beytullahim'deki bilgilerden biri olarak repliklerini nasıl unuttuğunu ve "Kahretsin, unuttum" dediğini. Başka bir küçük çocuğun dönmesi gerekirken nasıl dönmeye devam ettiğini Kıpırdama.

Violet'in yüzü her şey için bir Noel ağacı gibi aydınlandı. Özellikle de hatalar ve gaflar.

Alana bana bu akşam neden izin aldığını söylediğinde bilet istememin garip olduğunu düşündü. Ama Alana'nın bu gece Violet'e gülümsemesini kaç kez izlediğime bakılırsa, bunun karımın hoşuna gideceğini bildiğim bir şey olduğunu anladığını düşünüyorum.

Menekşe

Çocukların Noel oyunundan sonra eve döndüğümüzde. hemen yakışıklı kocamın üzerine atladı. Bunu izlemek çok eğlenceliydi ve kendi çocuklarımızın da aynı şeyi yapmasını izlemek için sabırsızlanıyorum.

Çocuklarımın okulunda gönüllülük yapma fikri beni çok heyecanlandırıyor. Oyunlar için kostüm dikmeye yardım etmek. Okul aile birliğinin bir parçası olmak. Annem okulumda çok çalışkan biriydi ve ben de öyle olmayı planlıyorum.

Şimdi evdeyiz, saat daha dokuz, ama planım yakışıklı kocamı yatırmak ve sonra biraz uyumasına izin vermek. Seks hayatımızın son zamanlarda sıkışık olduğu ve aktivitelere devam etmek için izin aldığımız ancak henüz yapmadığımız göz önüne alındığında, ben Beni doyuracağını ve sekiz saat boyunca uyumasına yardımcı olacağını umuyorum. Bütün gün yorgun görünüyordu, gözleri kan çanağına dönmüştü ve bu gece eve benim götürmemi istedi, bu da bana yorgun olduğunu söylüyor.

Bugün bilerek stresli hiçbir şey hakkında soru sormadım. Herhangi bir şeyin çözülüp çözülmediğini veya herhangi bir komplikasyon olup olmadığını bile bilmiyorum. Ben sadece tamamen bitkin göründüğünü biliyorum. Ancak Noel'in stressiz geçmesini ne kadar istesem de, kesinlikle üzerimde yük olan şeyler var.

Ağzımız yatak odamıza kadar bağlı,
Benim tarafımdan başlatıldı, parmaklarımla kravatını gevşetiyor, kemerini çözüyor, sonra gömleğinin düğmelerine gidiyor, onları çözüyor ve kapıdan çıkarken ellerimi onun sıcak, sert göğsüne koyuyorum. Sonra kıcımlı tuttu ve beni yukarı kaldırdı, bacaklarımı beline sararken o da

yatağa. Yatakta yan durduğumuz için sırtım yatağımıza değiyor.

Ayakkabılarımı çıkarıyorum.

Killian beni yavaşça soyuyor. Bunu yaparken, bluzumu, uzun eteğimi ve taytımı çıkarırken delici gözleri vücudumda geziniyor ve yol boyunca beni okşuyor. Beni içine alırken en seksi sesleri çıkarıyor.

"Senin içinde olmak için sabırsızlanıyorum bebeğim," diye fısıldıyor tenime karşı.

Bu konuda klinik bir şey yok ve daha sonra yeni, çok sıcak adamı gördüğünde sıcaklık düz ısıya yükseliyor.

Sara Teyze ve Colleen'in duş için aldıkları zümrüt yeşili dantel sütyen ve ona uygun iç çamaşırı. Killian, iç çamaşırımın rengine mükemmel bir şekilde uyan gözleriyle beni yutuyor.

Temiz traşlı ve pürüzsüz ve ben onun yumuşak yüzünü avucumda hissetmekten zevk alıyorum. Pasaklı halini de seviyorum, sinekkaydı traşlı halini de. Avucumu öpüyor, sonra başı aşağı iniyor, ağzı meme ucumun üzerine kapanıyor, başparmakları külotumun kalçalarındaki kemerine takılırken sıcak ağzıyla içine çekiyor. Külotumu indiriyor ve önce sağ kalçamı, sonra sol kalçamı öpüyor, sonra geri çekilip yatağın kenarında duruyor ve gömleğini, pantolonunu indiriyor, ayakkabılarını tekmeliyor ve çoraplarını çıkarıyor. Onun

İç çamaşırını en sona bırakıyor ve sonra üstüme tırmanıp sıraya giriyor. İki elimle çenesini kavriyorum.

"Seni seviyorum," diyorum, biraz duygusal hissediyorum çünkü içime girdiğinden beri sanki sonsuza dek içimdeymiş gibi geliyor.

"Ben de seni seviyorum bebeğim. Hem de çok."

Yavaşça içime kayıyor, yüzü aşkla dolu. "En sevdiğim yer," diye mırıldanıyor.

Etrafında sıklaşıyorum ve gözlerinde daha fazla duygunun yanışını izliyorum. "Benim Violet'im. Hepsi benim," diyor, başparmağı

İşaret parmağıyla çenemi yukarı kaldırırken alt dudağımı okşuyor ve dudakları dudaklarıma geliyor, dilleri birbirine değiyor, sonra birbirine dolanıyor. Ona doğru sallanıyorum, etrafını sıkıyorum. Parmakları aramıza giriyor, klitorisimle oynuyor.

Benimle çok nazik ve tatlı bir şekilde sevişiyor, elleri ve ağzı içimde gezinirken nazikçe tekrar tekrar sallanıyor. Orgazm olduğumda ağzının içine ağlamam uzun sürmüyor ve o da orgazm oluyor, yüzünü boğazıma gömüp boğuk bir "Oh, bebeğim" diye mırıldanıyor.

Ben temizlik yaptıktan sonra banyodan çıkıyorum, o bir elinde su, diğerinde elma suyu ile içeri giriyor.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor, biraz endişeli görünüyor. Gülümsüyorum. "Her şey harika. Yoruldun mu?"

"Çok kötü değil. Film izlemek ister misin?" diye sorar.

"Hayır. Dün gece iyi uyuyamadın. Uyumaya gitmeliyiz."

"O zamandan beri tam bir gece uyumadım... bilirsin. Bir filmle başa çıkabilirim. Film sırasında uyuyakalabilirim."

"En son ne zaman iyi bir uyku çektin?"

"Sen bensiz Tillamook'a gitmeden önce. Aslında birkaç gün önce, çünkü cumartesi günü

Gecenin bir yarısı gelip her şeyi berbat ettiğimi, şüphelerin olduğunu söyledin. Çok özür dilerim, bebeğim."

İç çekiyorum. "Geçmişte kaldı. Sanırım ikimiz de bundan ders aldık."

Acı yüz hatlarını kesiyor. "Yanlış şeyi öğrendin. Benden şüphelenmeyi."

"Sanırım sen de bazı şeyler öğrendin. Bazı şeyler teoride iyi bir fikir gibi görünebilir ama oldukça zararlı olabilir. Filmi atlayalım. Uykum var."

"Bana hala kızgın mısın?"

"Hayır."

"Hâlâ yaralı mısın?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Biraz uyumanı istiyorum, tamam mı? Güzel bir gece geçirdik. Bir şeyler hakkında stres yapmanı istemiyorum."

"Bir şey izlemek istemediğine emin misin? Noel filmleri rotasyonuna geç başladığını söylemiştin."

"Yarın bütün gün film izleyeceğiz. Ben bütün günümü temizlik yaparak ve yarın akşamki misafir için yemek pişirerek geçireceğim." Sarılıyorum.

"Patricia'nın gelip para ödediğimiz işini yapmasına izin verseydiniz temizlik yapmak zorunda kalmazdık," diye homurdanıyor.

"Noel'e hazırlanmak için yapması gereken şeyler vardı," diye savundum. "Umarım ona aldığım hediye beğenir. Spa'da bir gün."

"Ona zaten cömert bir Noel ikramiyesi verdim."

"O senden. Bu da benden." Dilimi dışarı çıkarıyorum.

"Alana için de bir tane aldım. Birlikte gidebilirler, iyi günler."

"Alana da mı? Vay be. Çok cömertsin."

Gülümsüyorum. "Bugün öğleden sonra e-postama Peter'dan bir iş teklifi mektubu geldi. Bana önerdikleri paraya inanamıyorum."

"Öyle mi? Alacak mısın?"

"Evet, sanırım öyle. Noel sonrasına kadar düşünüyorum." "Eğer yaparsan, ortalığı sallayacaksın, bebeğim."

Birbirimize sarılıyoruz ve o esniyor.

"Tony'ye Shara'yı ziyaret etmesini söyledim. Seninle bir daha uğraşmaması için onu uyardım."

Sertleştim. "Ne yaptın?"

"İnanın bana, o kaltağın sizden intikam almaya çalışmasına

ihtiyacımız yok. İzleniyor."

"Killian!"

"Bununla başa çık." Esniyor.

"Şaka mı yapıyorsun?"

"Şaka yapıyor gibi mi
görünüyorum?"

Görünmüyor.

Şok içinde bakakaldım. Başını sallıyor, kesin bir ifadeyle.

"Sana inanamıyorum. Adam ne dedi? Kız ne dedi?"

"Bunun için endişelenme." Elini umursamazca sallıyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor.

Birkaç kez göz kırpiyorum ve sonra ışığı kapatıyorum. Neredeyse onunla kavga etmek istiyorum ama yapmıyorum. Yılın en sevdiğim zamanı. Ve onun uyumasını istiyorum.

Bekle. İsteklerimi ve ihtiyaçlarımı bir kenara itmeye devam etmeyeceğim. Her zaman yaptığım şey buydu ve buna bir son vereceğim.

"Bu gece kavga çıkaracak değilim, iyi bir gün geçirdim ama iznim olmadan kariyerime burnunu sokma. Sana bunu söylüyorum ve ciddiylim."

Hiçbir şey

söylemiyor. "Killian?"

"Duyuldun bebeğim," diyor nazikçe.

"Yani, uh..." İşaret parmağımla omzunun etrafında daireler çiziyorum.

"Ee, ne oldu?" diye soruyor bir dakika sonra.

"Unut gitsin."

"Konuş benimle," diye emrediyor.

Konuşmalıyım da. Beni rahatsız eden şey hakkında konuşmalıyım. Kavga etmek için değil ama iyi bir uyku çekebilmek için.

"Ray diğer yere gitmek için ne zaman alınacak?" Her şey bitene kadar bu konuyu kapatmadan önce son bir şey

soracağımı düşünerek soruyorum.

"Noel'den sonraki gün," diyor ve beni kendine çekiyor. "Bu boku neredeyse atlattık." Şakağıma bir öpücük konduruyor. Dudağıımı ısırdım. Umarım öyledir. Ama içimde iyi bir his yok. "Hâlâ için rahat değil mi?" diye soruyor.

"Yani, olan pek çok şey ideal değil ama yapmamız gerekeni yapıyoruz. Ve eminim hayatta olmayı hayatta olmamaya tercih ederdi. Bu konuyu kapatalım ki gece uykumuzu kaçırmamasın."

"Mm hm." Tekrar esniyor. "Yarın, teklif ettiğin bu kıcı istiyorum."

Alay ediyorum. "Bunu yapmak zorunda kalmayacağımı sanıyordum." "Teklif eden sendin. Geri çevirmek mi istiyorsun?"

"Bunu daha önce hiç yapmadım." Fısıldıyorum, az önce tartıştığımız tatsız konunun ürpertisini bastırmaya çalışıyorum.

"Hayır mı? Yani kıcının bekaretini mi alacağım?" "Aynen öyle."

"Mm. Şimdi almak istiyorum." Beni yuvarlamaya çalışıyor.

"Hayır. Hayır, hayır. Sen biraz uyu. Yarın alabilirsin." Bileklerini birbirine tutturmaya çalıştım. Bana izin verdi. Burnundan öperim.

"Peki," diye mırıldanıyor sinirlenmiş gibi ama sonra beni yanıma yatırıp kaşıklıyor ve enseme öpüyor. "Ama yarın vazgeçmek yok."

"Peki," dedim. "Yarın gece Noel'i Çalan Grinç'i izledikten sonra, Violet'in Popo Bekaretini Çalan Bahisçi olabilirsin." Vücudu sessiz kahkahalarla sarsılıyor ve omzumu öpüyor.

46

Killian

Noel arifesi gece yarısına yaklaşıyor ve son misafirlerimiz de gitti. Violet bir kişiyi doyuracak kadar yemek yaptı. Ordu. Mezeler, unlu mamuller, devasa bir şarküteri tabağı. Ama neredeyse hiçbirini yemedi, bugün zencefilli çörekleri bile. İştahının açılmasını dört gözle bekliyorum.

Dün gece yine çöp gibi uyudum. Sayamayacağım kadar çok kez uyandım, içimdeki uyanık olmam gerektiği hissinden kurtulamadım. Onu korumak için nöbet tutuyordum. Şu aşamada birkaç gündür yeterince uyumadığımdan mı yoksa başka bir şeyden mi bilmiyorum ama sinirli olmanın ötesinde kendimi tam bir bok gibi hissediyorum. Sanki çok fazla kahve içmişim gibi.

Kardeşim, Violet'in anne ve babası, erkek kardeşi Cody, büyükbabası, Hugh Amca, Susanna ve annesi Lorena da oradaydı. Alana ve iki oğlan da akşamın erken saatlerinde bir saatliğine uğradılar ve Violet'in onlara aldığı hediyeleri açtılar, gürültülü

Robotik hediyelere bayıldılar ve Alana intikam yemini etti, şekerleyip satın alabileceği zamanın nasıl geleceği konusunda şaka yaptı.

Bebeğimiz için gürültülü hediyeler yeterince erken gelemez.

Kendimi aşırı dozda insan varmış gibi hissediyorum ve yarın Violet'in ailesinin evinde daha da büyük bir kalabalık olacak. Ama Violet mutlu görünüyordu ve bana bundan sonra Noel arifesinde ev sahipliği yapmak istediğini söyledi. Ve onun bana böyle ıslı ıslı gülümsemesini sağlayan her şeye varım.

kendinden geçmiş bir şekilde mutlu.

Bir tatil ayarladım; yılbaşından sonraki gün yola çıkıyoruz ve bu benim ona Noel sürprizim olacak. Bu ve elmas bir bilezik.

Bana ne aldığı umurumda değil; sadece onun seştiği bir şeyi aşmak güzel olacak. Bakalım bana ne verecek? isteyeceğimi düşünüyor.

şnk istediğim her şeye sahipmişim gibi hissediyorum. Iadanza'nın Porto Campo'da olması dışında. Ama hepsi bu. Noel'den sonraki gün işin ayarlandı. Umarım her şey yolunda gider.

Kargo uçağına bindirilişini izleyeceğim. Yüzüme bir kez daha bakacak. Ve sonra... sayfayı çevirme zamanı.

Ağacı kapatmak işin düğmeye basarken Violet'e "Noel hediyem işin hazırım," diyorum.

Sırıtırıyor. "Yarına kadar beklemek zorundasın."

"Altı dakika sonra yarın" diye anons ediyorum, onu yatağa götürmek işin kollarıma alıyorum. "Bu Noel'e bu kışın işinde başlıyorum."

Kıkırdıyor ve kollarını boynuma doluyor. "Ne kadar romantik," diye gözlerini deviriyor.

"Hamile olmasaydın omzumun üzerinde olurdun."

"Benim seksi mağara adamım."

Onu yatağa yatırıyorum ve giydiği kadife yeşil elbisenin altına uzanıp kırmızı taytının kemerine kancayı takıyorum.

Gözleri parlıyor ve göğsü, klotuna girdiğimde benim işin ıslanacağı anlamına geldiğini bildiğim bir hızda yukarı ve aşağı hareket ediyor.

"Kayganlaştırıcımız var mı?" diye sorar. "Kayganlaştırıcının arka kapı işleri işin şok önemli olduğunu duydum.

"Var," diyorum ve yatağın yanındaki masanın çekmecesine uzanıyorum. Bunu bugün alışverişten dönerken aldım. Kuyumcu.

"Beni soy karıcığım," diye emrediyorum, tüpü ulaşılabilecek bir mesafeye koyarak.

Dizlerinin  zerine kadar tırmanıyor ve d ğmelerimi  zerken dişlerini alt dudağına gömüyor. Son düğmeyi de  z d kten sonra gömleğimi omuzlarımdan aşağı itmesini ve gözleri gördüklerinden hoşlanmış gibi vücudumda gezinirken bırakmasını eğlenerek izliyorum. Fermuarımı çekmeye çalışıyor ve ben de eğilip şakacı bir şekilde boğazını sıkıyorum. "Daha hızlı."

Omzumu ısıyor, sonra öpüyor. "Otoriter," diye su lıyor.

"Bak şimdi nasıl patronluk taslayacağım. kıcını." Ona bir tokat attım ve bana açlıkla baktı. Çok sevdiğim gözler.

Elbisesini başından çekip s tyenini ve külotunu çıkarırken pantolonumu ve i   amaşırımı indiriyorum. Onu karnına doğru çeviriyorum ve arka tarafını okşarken omurgası boyunca nazikçe öpücükler konduruyorum.

Parmaklarım yanaklarının arasından kayıyor ve güzel amcığının kaygan, sıcak ve benim için hazır olduğunu görüyorum.

"A  kapıyı, güzelim."

Bacaklarını biraz ayırarak bana daha iyi erişim sağlıyor. Orta ve yüzük parmaklarımla klitorisini çalıştırarak başlıyorum, açıklığının üzerinde ileri geri kayıyorum. Kıvranıyor, içine giriyor, her dakika daha da ıslanıyor. Sol elim kıcını sıkıca kavrarırken, sağ elimle amını çalıştırmaya devam ediyorum, iki parmağımı içeri kaydırıyorum, pompalıyorum, g-noktasına bastırıyorum, sonra klitorisinin üzerinde birkaç kez çalışmak için onları çekiyor.

Bacakları biraz daha açılıyor ve nefes alış verişi hızlanırken yumruklarının daha sıkı kapanışını, yorganı sıkıca kavrayışını izliyorum. Tatlı, muhtaç bir ses çıkardığında sikim daha da sertleşiyor.

"Dizlerinin  zerine   k, Violet. Yanağını yatağın üzerinde tut."

Ona söyleneni yapıyor ve şimdi daha iyi bir görüşüm var.

Arkasında dizlerimin üzerine çöküyorum, ama sikimle bir şey yapmak yerine parmaklarım onunla oynamaya devam ediyor.

Parmaklarımı dikişinin üzerinde gezdirdiğimde biraz titriyor ve sonra kısa bir süre için göt deliğini ovuyorum. tekrar klitorisine doğru kayıyor.

Adımı söylüyor, sesi biraz hırıltılı. Sol yumruğumla sikimi birkaç kez pompaladım.

"Şu anda senin için çok zorlanıyorum, Violet."

"Hissetmek istiyorum. Seni istiyorum," diye fısıldıyor.

"Bana sahipsin. Her şeyim, bebeğim," diye karşılık veriyorum ve sikimin ucunu ıslaklığının içinden kaydırıyorum.

Ve sonra beklerim. İhtiyacı olan bir ses çıkarıyor ve kıcını dışarı itiyor. Eğiliyorum ve doğrulup hareketi tekrarlamadan önce sağ kık yanağına bir öpücük konduruyorum, sikimi ıslaklığına zar zor daldırıyorum.

"Mm," diye sözelleştiriyor ve kıcını daha da dışarı itiyor.

Sikimi amına sadece bir santim sokuyorum ve inliyor, bu yüzden başka seçeneğim yok, köküne kadar içeri itiyorum, başım etrafımdaki hissiyle geri dönüyor.

Kayganlaştırıcıyı masadan kaldırıyorum ve kapağını çeviriyorum, kapatıp masaya geri bırakmadan önce avucumu onunla dolduruyorum.

Birkaç kez nazikçe girip çıkarken yüz ifadesine bakıyorum.

Bir yanağını yatağa dayamış, gözleri kapalı ve dudakları hafifçe ayırık. Kayganlaştırıcının avucumdan parmaklarıma doğru kaymasına izin veriyorum ve sonra göt deliğini ovuyorum. Sarsılıyor, korkuyor.

"Nazik olacağım, bebeğim. Tamam mı?" Ben sorarım.

Başını sallayıp yavaşça nefes veriyor.

Bir parmakla başlıyorum, kayganlaştırıcıyı hareket ettiriyorum, sikimi klitorisine karşı kullanıyorum, onu çalıştırıyorum, onu hazırlıyorum, sonra ben Sikimi geri yönlendirip parmağımı sadece ucuyla değiştiriyorum. Gerildi.

"Rahatla, Violet. Benimle güvendesin. Kahretsin, çok güzelsin." Biraz daha derine giriyorum, kıçının geri kalanımı içine çekmeye çalıştığını hissediyorum, ne kadar sıkı, ne kadar sıcak olduğunu seviyorum, ama sonra "Ah, ah!" diye bağırıyor, ben de kalçalarını geri çekiyorum ve hemen klitorisini tekrar çalıştırmaya başladı. Bir dakika içinde, Boşalmanın eşiğinde olduğunu anlayabiliyorum, bu yüzden tekrar deniyorum, bu sefer sikim gt deliğini sıyrırken klitorisini bırakmıyorum. Karnının zerine çöküyor ve sanki girişimi reddediormuş gibi kı yanaklarını sıkıyor.

"Durmamı ister misin?" Ben soruyorum.

"Hayır. Devam et. Sadece... yavaş."

"Tamamdır." Amını avuçluyorum, parmaklarımla klitorisini çalıştırırken ucu tekrar kıına yönlendiriyorum.

"Sakin ol bebeğim," diyorum, öne doğru eğilerek, dudaklarım neredeyse kulağının kabuğuna değecek şekilde. "Her şey yolunda."

Klitorisinin etrafında daireler çizerken boynunu öpüyorum ve sikimi yavaşça içeri itiyorum. Sıkı kas halkası başını içeri sokmama izin veriyor ve bu gerçekleştiğinde, geri kalanım sorunsuz bir şekilde içeri kayıyor. Bunu yaparken klitorisini çalıştırmaya devam ediyorum, kulağına cesaretlendirici sözler fısıldarken Onu sertçe becerme dürtüsüyle savaşıyorum çünkü bu gerçekten harika hissettiriyor.

"Sorun yok, Violet. Sen varsın. Ben varım, bu çok güzel. İyi misin, bebeğim?"

"Mm hm." Sesi yastıkla boğuklaşıyor. Yastığı itiyorum ve öne doğru eğilip ağzının kenarını öpüyorum. İrkildi.

"ok iyi hissediyorsun, bebeğim. Seni çok seviyorum. Bunu

bana hediye ettiğın için teşekkür ederim." Kalçalarımı biraz geriye çektim,

sonra yavaşça öne doğru kayıyor, sonra kalçalarımı tekrar geri çekiyorum, sonra tekrar içine doğru sallanıyorum, taşaklarımın gerildiğini hissediyorum.

Yüzündeki gerginlik eriyor ve şimdi bundan zevk aldığını görebiliyorum.

Baştan aşağı tüylerim diken diken olacak kadar iyi hissettiren derin, yavaş vuruşlara devam ederken klitorisinin hızını artırıyorum. Ve sonra daha da iyi oluyor çünkü etrafımda titremeye başlıyor. Ağzı açık ve yüzü kesinlikle muhteşem bir şekilde haykırıyor, sıkıyor sikimin etrafında kıvrılırken yatağın üzerinde. Sıkı, sıcak ve cennet gibi. Kıcı doluyken iki parmağımı amına sokuyorum ve elimin topuğunu klitorisine sürtüyorum, onu bitirirken daha da canlandırmak için serbest bırakıyorum "Sik, sik, sik evet bebeğim" diye bağırırken kulağına, birlikte doruğa ulaşıyoruz.

Onu çenesinin yanından, omzunun arkasından tekrar tekrar öperken vücutlarımız birbirine karışıyor.

"Kahretsin, bu çok güzeldi," diyorum onu ters çevirerek. Gözlerinde yaşlar vardı.

"Bebeğim?"

Gülümsüyor ve kollarını bana doluyor. "Bu çok, çok kirliydi."

"Mm. Öyleydi." Rahat bir nefes

alıyorum. "Hadi gidip duş alalım," diye

fısıldıyor. "Tamamdır, bebeğim."

"Killian."

"Öyle

mi?"

"Uyu, bebeğim."

"Ha?" diye sordum. Yaklaşık bir saat geçmişti ve hâlâ uyanık olduğunu fark etmemiştim.

"Biraz uyumalısın, tatlım."

"Sen konuşmaya başladığında ben de bunu yapmaya çalışıyordum," diye takılıyorum.

"Uyumalısın. Buna ihtiyacın var. Vücudunun buna ihtiyacı var. Gel buraya."

Ona sarılıyorum ve onu öpüyorum.

"Hayır. Burada," diye düzeltiyor ve beni daha yakına çekiyor.

Başımı göğsünde buluyorum ve sonra parmakları saçlarıma dolanıyor. Onları eliyor ve sonra tekrar yapıyor, nazikçe, tatlı bir şekilde. Kalbinin atışını duyabiliyorum.

Yakında bebeğimizin kalp atışlarını duyabileceğiz. Violet'in karnında tombul yanaklı, iri çikolata kahverengi gözlü minik bir bebeğin yüzdüğünü hayal ettiğimde ağzımı bir gülümseme kaplıyor. Elimi karnına koyuyorum. Saçlarımla biraz daha oynuyor. Sıcacık. Parmakları çok yumuşak. Harika kokuyor. Bir elini yine saçlarımla arasında gezdirirken, diğer elini omzuma koyduğunda gözlerimin kapandığını fark ediyorum. Bir elini saçımda, diğerini omzumda tutuyor ve gözlerim dalıyor.

"Günaydın," diyor Violet, güzel gözleri heyecandan kocaman açılmış, gamzeleri ağzını çevreliyor. "Mutlu Noeller!

Uyudum. Teşekkürler, İsa.

Uyumaya devam edebilirmişim gibi hissediyorum ama bu da bir başlangıç. Saate bakıyorum. Saat sekiz. Neredeyse altı saat uyumuşum. Hem de dümdüz. Son birkaç haftaya göre büyük bir gelişme.

"Günaydın. Mutlu Noeller," diyorum avuçlarımla gözlerimi ovuşturarak.

Sağ elimi tutuyor.

"Haydi! Noel Baba geldi!" Heyecandan ayaklarının üzerinde zıplıyor, üzerinde sadece kalçasının ortasına kadar gelen kırmızı ipek bir gecelik var. Dün gece giydiği bu değildi; daha önce hiç görmemiştim.

"Bu çok seksi," diyorum gece gömleğinin eteklerine dokunarak.

"Bunları giy. Noel pijamaları." Üzerindeki tişörtle uyumlu kırmızı bir pijama altını bana uzatıyor. "Acele et!"

Pantolonu yukarı çekiyorum. "İşeyip dişlerimi fırçalamamın sakıncası var mı yoksa bu planlarını bozar mı?"

"Acele edersen!" Ellerini birbirine vuruyor. "Çabuk, çabuk!"

-Dışarı çıktığımda kapının önünde durmuş, ayaklarının üzerinde zıplıyordu. Beni bekliyordu.

"Noel insanı zıplatıyor," diye gözlemliyorum.

"Çok neşeliyim. Yılın en sevdiğim günü. Son iki yıl hariç," diyor gözlerindeki ışıltıdan hiçbir şey kaybetmeden. "Ve bu benim seninle ilk günüm olduğu için ekstra zıplıyorum."

Ayak parmaklarının üzerine kalkıyor ve kollarını boynuma dolandı. "İyi uyudun mu?" "Uyudum, sayende." Burnundan öpüyorum.

"Hadi gidip ağacın altında ne olduğuna bakalım." Zıplıyor ve ben de onu kıcından yakalayıp bacaklarını belime doluyorum.

"Hadi gidelim, acele et!" Kollarımda zıplıyor, yüzümü tekrar tekrar öpüyor.

Yatak odasından çıkıyorum.

Ve bir süreden daha uzun süredir ayakta olduğu hemen anlaşılıyor. Ve meşguldü de.

Çünkü yatmaya gittiğimizde ağacın altında üç hediye vardı. Altın kağıda sarılı küçük bir küp, üzerinde adım yazıyordu ve tepesinde metalik yeşil bir fiyonk vardı. Uzun, ince siyah bir mor bir fiyonkla sarılmış bir kutu. Ve başka bir

Üzerinde adı yazan kırmızı kurdeleyle kapatılmış küçük bir kutu. Dün gece ailesinin evine giderken cipimi hediyelerle doldurmuştum bile.

Ağacın altında yaklaşık iki düzine hediye olmasının yanı sıra, veranda kapısının tokmağının üzerinde ayı yüzlü, biri papyonlu kahverengi, diğeri de kulağının üzerinde fiyonk olan beyaz iki büyük kırmızı peluş çorap asılı.

Şaşkınlıkla etrafıma bakıyorum. Beyaz seramik Noel ağacı gibi ağacın ışıkları da yanıyor. Pille çalışan kar küreleri de içindekilerle birlikte dönerek yanıyor.

"Aşağı, lütfen!" diye rica ediyor.

Onu ayağa kaldırdım ve heyecanla aşağı yukarı zıplamaya devam etti. "Noel Baba geldi! Noel kahvenizi için. Ne biliyorsun... bizim için kahve yapılmış, içinde..." etki yaratmak için duraklıyor, "Noel kupaları!"

Sehpanın üzerinde kar kürelerinin yanına yerleştirilmiş iki kupa var. Biri Noel Baba kafası, diğeri de Mrs. Claus'un kafası.

"Evet," diye anons ediyor Violet, "Noel pijamalarımızı giydik ve Noel kupalarında kahve içmek üzereyiz. Sizin için kahve, benim için café mocha, café'si hafif ve mocha'sı ağır. Hediyeleri açtıktan sonra zencefilli kurabiye evimizi süslememiz ve kahvaltı etmemiz gerekiyor, sonra zamandan kazanmak için duşta sevişeceğiz ve aileme gideceğiz. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Kulağa harika geliyor," diyorum, günü planlamış olması beni eğlendiriyor. "Saat kaçta kalktın? Güzergahımızın yazılı olduğu bir panon var mı?"

"Hayır. Hepsi burada." Şakağını işaret ediyor. "Ve altı buçukta kalktım. Will'in burada olmamasından nefret ediyorum. Kimse Noel'de yalnız uyanmamalı." Suratını asıyor.

"Noel uzun zamandır ikimiz için de bir şey ifade etmiyor bebeğim. Kendini kötü hissetme. O çalışıyor ve

fazla mesai, ki bu onun için sorun değil." "Bu çok üzücü. Ve ben bunu değiştireceğim."

"Şimdiye kadar," diye ekliyorum, ondan bir gülümseme alıyorum. "Benim için zaten var. Ve gelecek Noel'de burada olmasını sağlayacağım."

Dün gece burada olmak ve yeğeninin hediye açışını görmek istediğini söyledi."

Bana kocaman gülümsüyor. "En azından daha sonra annem ve babamda olacak. Noel'de çok eğleniriz. Ve hepimizin onun için hediyeleri var. Siz Coulter çocukları, Gates tarzı Noel'in nasıl bir şey olduğunu göreceksiniz. Gürültülü, oburluk dolu ve bol kahkahalı."

"Kulağa mükemmel geliyor, Gamzeli," diyorum. "Tamam, şimdiki zaman!"

"Noel Baba sana da hediye getirdi mi?"

"Noel Baba hediyelerimi annemle babama götürüyor. Eminim orada senin için de bir şeyler vardır."

"Bu hiç adil değil, bebeğim. Senin için açmam gereken iki şey var. Şu hediyelere bak."

"Çocukken çok az şey aldığını söylemiştin, o yüzden Noel Baba'ya mektup yazmış olabilirim."

Gözden kaçan şeyi düzeltmek için ekstra çaba sarf ediyorum. Bu seninle ilgili. Kazıklandığın tüm zamanlar için bir Noel telafisi."

Ona sırtıyorum.

"Böyle bir mektup yazmış olsaydım, ona ağacın altında bir sürü sürprizle uyanmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimlemeni istediğimi söyleyebilirdim ve bu dikkatsizliği düzeltmeye karar verdiğine göre, hediyelerden bazılarının muhtemelen aptalca, sadece açması eğlenceli küçük şeyler olma ihtimali yüksek." Omuz silkiyor.

"Seni seviyorum amına koyayım," diyorum ve gelecek yıl

açması gereken en az yüz hediye olacağına karar veriyorum.
"Acele edin! Aç bir tane!" Kanepede zıplıyor.

"Bu nedir?" Onu kucağıma aldım ve ayak parmaklarını gösterdim.

Temaya uygun bir pedikür yaptırdı. Dün gece yeşil bir elbise ve kırmızı tayt giydi ve bana bugün kırmızı bir elbise, yeşil tayt ve tatilden ilham alan takılar giyiyor. Son bir iki gündür çıplak ayaklarını ışıktaki görmediğim için bunu ne zaman yaptığını bilmiyorum ama pediküründe kırmızı cila var, uçları beyaza boyanmış ve ayak başparmakları kırmızıya boyanmış ve üzerlerinde beyaz kar taneleri var.

"Noel ayak parmakları. Tamam, Noel Baba'yı oynayacağım." Benden uzaklaşıyor ve ağaca doğru ilerliyor. Ağacın altına uzanıp dün gece orada gördüğüm küçük küp kutuyu alırken eğilerek bana kıcının nefis bir görüntüsünü ve kırmızı külotunun dantelli saçaklarına bir bakış attı.

"Güzel manzara," diyorum.

Doğruldu ve arkasını dönmeden önce geceliğini yukarı kaldırdı ve kıcını oynatarak bana Noel külotunun görüntüsünü gösterdi. Kırmızı renkte ve her bir kalçasında birer şeker kamışı var, ortasında beyaz harflerle şöyle yazıyor,

Cebindeki baston şeker mi yoksa beni gördüğüne sevindin mi?

Gülüyorum. "Noel iç çamaşırı da mı? Ben de biraz Bunlar mı?" Karımın çok seksi bir kıcı var. "O seksi kıcını buraya getir."

Kutuyu bana uzattı. "Sanırım hediyelerini açıp görmene gerekecek. Önce bu. Ve kıcının biraz iyileşmeye ihtiyacı var, o yüzden sen boş ver."

"İyi misin?" Suçlu hissederek sordum.

"Ben iyiyim. Orada biraz kanama vardı. Başka bir yerden kan geldiğini düşünerek biraz korktum ama oradaydı."

"Siktir, bebeğim. Çok özür dilerim."

Elini sallıyor. "Her şey yolunda. Geçti artık. Kışınızdaki v-kartı kaybedince biraz kan akması kaçınılmaz."

Sertçe nefes veriyorum. "Violet."

"Sorun değil," diye elini sallıyor. "Bir şekilde Kocamın ne kadar - uh - iyi donanımlı olduğunu bekliyordum. Hediye aç."

Kıkırdıyorum. "Kocanızın ne kadar donanımlı olduğu hakkında yorum yapmak mı? Bu başlı başına bir hediye."

Bana gülümsüyor ve çenesini kutuya doğru sallıyor.

Kutuyu açtım ve kapağın üstünde bir yazı vardı. "Sizi bilgilendirdiğim için üzgünüm ama yaramazlar listesindeyiz." yazıyor.

Kutuyu açıp içinde siyah, parlak bir taş gördüğümde içimden kahkahalar yükseliyor.

"Çok yaramaz bir çocuk için bir parça kömür!" diye duyuruyor yazıyı.

Eğildim ve onu öptüm. "Bayıldım. Ve bunu kesinlikle hak ediyorum."

Kutuyu masaya koydum ve onu öpmek için eğildim. Bana küçük bir paket uzattı. "Bu."

Üzerinde kardan adam olan bir çift Noel çorabı açtım.

"Sıcak ayaklar," diyor. "Ve kömürden gelen sıcaklık. Giy şunları."

Gülünç görünen kalın çorapları çekiyorum. "Güzel karımdan gelen sıcaklık. İnanılmazsın, biliyorsun. Bu mu?"

"Biliyorum," diyor bilgece bir ifadeyle başını sallayarak. "Bir tane daha!"

Bir sonraki hediye pahalı bir kazak. Ondan sonra, gerçekten güzel bir kol saati. Bana sadece şaka hediyesi almadı. Bana birkaç şaka hediyesi veriyor ve sonra güzel bir hediye veriyor. Her yerinde şeker kamışları olan Noel iç çamaşırları alıyorum.

Onunkine benzeyenler var ama yazıları yok. Yüze benzeyen bir stres topu da var. Ayrıca bir Bebek Benim için yetiştirdiği için mutlu olduğunu söylediği Yoda Chia Pet, sonra benim için olsa da aslında kendisi için aldığını itiraf ediyor. PlayStation için birkaç gün önce piyasaya sürülen ve aslında gözüme kestirdiğim yeni bir oyunu açarken gülüyorum. Uzun zamandır oyun oynayacak vaktim olmadı ama televizyonun altında o serinin son oyununun bulunduğu konsolum var, bu yüzden iyi bir karardı.

"Bir şeyleri havaya uçurmak ve hayali kötü adamları vurmak için biraz zaman harcadım. Terapi," diye bilgi veriyor.

"Bunu tıbbi masraf olarak yazabilmeliyiz, değil mi?"

"Muhasebeciyle konuşacağız."

Ayrıca güzel bir Bourbon şişesi var, kristal sürahisi ve iki uyumlu bardağı olan koleksiyonluk bir sürüm ve ayrıca bana bir çift kışlık bot aldı, bunun sahil evinde kış yürüyüşlerine çıktığımız zaman için olduğunu söylüyor. Ve bu beni mutlu ediyor, yine de bir şey söylemiyorum. Evi tutma konusunda hala açık olduğu için, bunu mahvetmediğim için mutluyum.

Tadilat yaparken kullanmak üzere bir takım alet kemeri de aldı. Kutuda bir tane onun için bir tane de benim için var. Onunki mor süet, benimki koyu kahverengi deri. Ayrıca masam için bize benzeyen bir dizi özel bobblehead açtırdı. Bobblehead Killian ve Violet birbirlerine sarılıyorlar. Bobblehead Killian smokin, Violet bobblehead ise bordo bir elbise giyiyor.

Tüm eğlenceyi benim yaşadığımın farkına vardığımda açmam gereken yarım düzine hediye var. Ve gerçekten eğleniyorum. Gülümsemekten yüzüm ağrıyacak kadar eğleniyorum.

Bana üzerinde gümüş bir fiyonk olan büyük, kırmızı bir kutu uzatmak üzereydi ki duraksadım ve "Sıra sende" dedim. Ve kutunun altında

bilezik için ağaç.

Ben ona uzatırken ellerini çırparak koltukta zıplıyor ve sonra heyecanla kâğıdı yırtıyor. Kadife kutuyu dikkatle açarken gözleri kocaman oluyor ve sonra çenesi düşüyor.

"Aman Tanrım. Bu inanılmaz."

"Beğendin mi?"

"Beğendin mi? Bayıldım." Kollarını bana doladı. "Bana giydir. Bana giydir. Bana giydir!"

Elmas tenis bileziğini bileğine takıyorum ve elini öpüyorum.

"Lütfen bana bunların gerçek elmas olmadığını söyle." "Daha fazla yalan istemediğini sanıyordum."

"Vay anasını." Bileğini yana yatırıp ışıltılı mücevhere bakarken gözleri irileşiyor.

Gülüyorum.

"Bir tane daha," diyorum ve ona ikinci hediye uzatıyorum.

Açıyor ve yine ağzı açık kalıyor. Tahiti için bir seyahat broşürü, kutuda siyah bir bikini ve benim için bir çift mayo.

Ciyaklıyor ve kollarını bana doluyor. "Sabırsızlanıyorum!"

"İkinci Ocak senin için çalışıyor mu? İki hafta mı?"

Hızla başını sallıyor. "İş yerinde onlara beni gerçekten istiyorlarsa Ocak ayının üçüncü haftasına kadar bekleyebileceklerini söyleyeceğim."

Ellerini çırpıyor. "Ooh. Bakın nasıl parlıyor!" Bileğini uzatıyor ve sonra sağa sola yatırarak elmasların parlamasını izliyor.

"Oh, bütün gün el hareketlerinde aşırıya kaçacağım. Sadece izleyin." Caz el hareketi yaparak beni güldürüyor.

Kahvemi yudumlarken onun son birkaç kutuyu getirmesini izliyorum. Hayatımın en güzel anlarını yaşayarak kutuları karıştırıyorum. Hayır.

Sadece aldığım şeylerden dolayı değil, daha çok Violet'in her kutuyu açtığımda ne kadar heyecanlandığından dolayı.

Bir çift spor ayakkabısı. Güzel bir şişe tıraş losyonu. Bir bornoz,

Benimkini sahiplendiği için (ama o kadar yumuşak ki onu da sahiplenmek zorunda kalabileceği konusunda beni uyarıyor), son olarak bana küçük bir hediye çantası uzatıyor. Nakışlı siyah bir önlük çıkardım. Üzerinde "Babam Dünyanın En İyi Pizzasını Yapar" yazıyor. Üzerinde işlemeli bir pizza dilimi bile var.

"Bunda ananas yok. Gördün mü?" Gösteriyorum. "İşte bu yüzden en iyi pizza."

Kıkırdıyor ve kanepeden aldığı bir yastıkla kafama vuruyor. Kollarımı ona doladım. "En çok bunu seviyorum."

"Ben de en çok seni seviyorum" diyor.

Onu kollarımla daha sıkı sarıyorum. "Mutlu Noeller, bebeğim. Bunu yaşadığım en iyi Noel yaptığın için teşekkür ederim. Şimdiye kadar."

"Senin için bir hediyem daha var," diyor.

Ayağa kalkıyor, bana bakıyor.

"Baston şekerlerle oynayabilir miyim?" Geceliğinin altına uzanıyorum ve iki elimle kışını kavıyorum. Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Hayır. Gel." Elimi tutuyor ve beni balkon kapısına doğru çekiyor.

"Kar yağıyor. Yaşasın!" Violet haykırıyor. Ve sonra kapıyı açar.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum. "Orada donacaksın."

"Çabuk ol. Yeni bornozumu giyeyim. Bir saniye. Oh, yani yeni bornozun." Senin kelimesinin üzerine tırnak işareti atıyor.

"Şimdiden sahiplendin mi? Vay be. Daha denemedim bile," diye yakınıyorum.

Omuz silkiyor. "Ooh, çok yumuşak."

Balkonda yeni bir şey görüyorum. Üzerinde büyük kırmızı kadife bir fiyonk olan büyük bir şey.

"Düşündüğüm şey bu mu?" Ben soruyorum.

Bana aldığı yeni kazağı uzatıyor, sonra da geçen gün ona aldığım terlikleri giyiyor. Veranda kapısının yanındalar.

"Bunu buraya nasıl getirdin? Dün gece buraya adımımı attım."

"Dün teslim edildi ve güvenlik masasındaki çocuklar benim için tuttular ve sonra onlardan birinin bu sabah yedide sessizce getirmesini sağladım. Her iki güvenlik görevlisine de Noel kartlarında ekstra cömert bahşişler verdim" diyor.

Kazağımı başıma geçirip onu takip ediyorum.

Büyük, yeni barbekünün kapağını kaldırıyorum. Çiftli, son model bir ızgara. Bir tarafı gazlı, diğer tarafı kömürlü. Altta bir de tütsüleyici var.

"Ve şuradaki zimbirtı," diye ön taraftan sarkan bir kaldıracı gösteriyor, "sıcak olduğunda ızgarayı yukarı ve aşağı hareket ettirmek için."

Dökme demir kapları kaldırıyorum. "Bebeğim," diyorum, "Bu olağanüstü bir şey. Bayıldım buna. Satın alsaydım tam olarak bunu seçerdim." Tütsüleyiciyi kontrol etmek için çömelmeden önce kapakları birbiri ardına kaldırıyorum. İçinde bir kullanım kılavuzu var, onu alıp kapattıktan sonra kapağı tekrar yerine koyuyorum. "İçeri gir, burası soğuk. Hemen geliyorum, sadece şunu örteceğim."

Kaldıracı asıp ızgarayı kapattıktan sonra pencereden onun mutfak tezgâhında elinde kahve fincanlarımızla durduğunu görüyorum, yüzünde bir gülümseme daha kahve yapıyor.

Ben dışarıda ızgara yapıyorum, o içeride pembe tezgahların başında. Onunla hayat doğru hissettiriyor. Dün gece beni uyuttu. Kollarımda iyi hissediyor. O mutfakta harika görünüyor ve havanın güzelleşmesini sabırsızlıkla bekliyorum.

ve ben de dışarı çıkıp onu izlerken yemek pişirebilirim. Büyük bir göbekte içeride dolaşıyor, bebeğimin içinde büyüdüğünü görebiliyor.

Kahretsin, ama onu seviyorum. Burayı evim gibi yapıyor.

İçeri girerken omuzlarımdaki kar tanelerinin tozunu alıyorum, belki de haklıdır diye düşünüyorum - Dario'nun düğününden sonra, biz kuşatılmadan hemen önce söylediği şey.

Belki de birbirimize sahip olduklarımızı takdir etmek için büyük bir saçmalık yığınının geçmemiz ve diğer taraftan çıkmamız gerekiyordu. Belki de hikayemiz, ne kadar çılgınca olsa da, olması gerektiği gibi gerçekleşti. Onun canının yanmış olması, aldatılmış olmamız, neredeyse her şeyimi kaybedecek olmam beni hâlâ kahrediyor.

Onu elde etmek için çok uzun süre bekledim, ama bugün pencereden ona bakarken onunla sahip olduklarımın değerini iliklerime kadar biliyorum.

onu korumak için dünyadaki her şeyi yapar.

Onu ilk gördüğüm gece başlamış olsaydık bu kadar hızlı ve güçlü hisseder miydim? Belki olurdu, belki de olmazdı. Belki ikimiz hakkında kafamda bir yere varmam daha uzun sürerdi ya da belki çok şüpheli davranarak, yeterince yatırım yapmayarak bunu mahvederdim. Ama şu anda neye sahip olduğumu, hayatın onun sayesinde ne kadar güzel olabileceğini biliyorum. O daha güçlü.

benim sayemde ve ben de onun sayesinde daha iyiyim.

O benim için mutluluğun anahtarı ve sahip olduğumuz şeyi hayatım pahasına koruyacağımı ruhuma kadar biliyorum.

"Çoraplar!" Ben mutfağa yaklaşırken Violet haykırıyor, Yeni ızgaramın kullanma kılavuzunu tezgahın üzerine koyuyorum.

Sonra ikinci fincan kahvemizi içerken çorapları gözden geçiriyoruz. Her biri yirmi ya da otuz kilo, her türlü şekerlemeyle dolu. Şeker. Elmalar ve portakallar. Her zamanki banyo malzemelerim. Onun her zamanki malzemeleri. Kalemler. Çoraplar ve iç çamaşırları. Her değerinde para.

yüz dolarlık banknotlar. Bana dev çoraplar yapmanın bir aile geleneği olduğunu söyledi.

"Aww, bebeğim. Kendininkini doldurmak zorunda mıydın? Bir dahaki Noel'de bir adım daha atacağım," diye söz veriyorum, elini öperek.

"Annemlerdekine benzer şekilde tekrar alacağız. Gerçi sadece bozuk para ve bir dolarlık banknot alıyoruz, beşlik, onluk, yirmilik ya da daha yüksek bir şey. Kendimi müsrif hissediyordum." "Mutlu Noeller bebeğim," diyorum onu öperek.

"Mutlu Noeller, Killian. Hadi zencefilli kurabiye evimizi yapalım da fotoğrafını çekeyim, sonra bunu yapar yapmaz onu

yiyeceğim."

Gülüyorum.

Menekşe

Noel Gecesi

Noel inanılmazdı. Bütün gün bir kez bile sabah bulantısı hissetmedim ki bu başlı başına bir hediye idi.

Killian hediyelerini severdi. Onları açışını seyretmeye bayılırdım. Ben de hediyelerimi seviyordum. Ondan ve ailemden gelen hediyeleri.

Her şeyden çok Noel'i yaşamayı ve tüm o büyülü Noel duygularını hissetmeyi sevdim çünkü son birkaç yıl hiç de şenlikli değildi. Ve Killian'a daha önce sahip olmadığı bir şey verdim. Noel'i her zamankinden daha çok seviyor olabilirim.

Ayrıca aile üyelerimiz için de güzel hediyeler aldık. Annem Milano'dan gelen pahalı ayakkabılarına bayıldı ve tüm gün onları giydi. Ona Catwalk derdik.

Annem ve onlar bana Barker'ın Güzeli diyorlardı çünkü abartılı el hareketleriyle ışıltılı bileziğimi gösterip duruyordum ve ona bakarken yakalanıyordum.

Babam bizden bir humidör ve pahalı purolar aldı. Cody'ye süslü bir satranç takımı ve bir video oyun mağazası için hediye kartı aldık. Will'e yeni bir meyve sıkacağı aldım, geçen hafta sonu geceleyin buradayken ipucunu vermişti. Büyükbabam için bir yıllık dış mekan bakım hizmeti sipariş ettik,

Böylece kürek çekmek, çimleri kesmek ya da oluklarla uğraşmak zorunda kalmayacak. Ve ona günde sadece küçük bir parça yemesi için dev bir Toblerone aldım.

Yemekler harikaydı ve tıka basa yedim. Yemekten sonra annem ve Sara Teyze çakırkeyif olmadan önce sessiz sinema oynadık ve piyanonun başında Noel şarkıları söyledik.

Hatta Killian biraz çakırkeyif olmuş gibiydi ve ona keyfine bakmasını, bizi eve bırakacağını söylediğimde itiraz etmedi.

Bütün gün kesinlikle çok güzeldi. Ray'den önce hiç böyle bir Noel geçirmemiştım. Evet, onunla ilk yılım ikimiz olduğumuzda güzeldi, ama o asla ailemle kaynaştı, hiç denemedi bile. Killian'ın aileme karşı hiçbir yapmacıklığı ya da havası yok. Ve onu seviyorlar.

Ray bugün bir kez bile aklıma gelmedi, eve gelene kadar.

Ailem, muhtemelen son üç yıldır tatillerde hiç bu kadar rahat görünmemiştı.

Ray'in orada olması. Tavırları, onlara karşı soğukluğu - Onun olduğu her özel günde hepimizden bir şeyler alıp götürürdü. Ama bu yıl, eskiden olduğu gibiydi. Sadece daha iyiydi. Killian ve Will'in orada olması ve uyum sağlaması sayesinde. Ve herkes gelecek Noel'de her şeyi tekrar yapacağımız için değil, o zamana kadar küçük bebeğimiz de olacağı için heyecanlıydı.

Artık evde olduğumuz için hemen yatmaya hazırlanıyoruz çünkü ben It's a Wonderful Life ve A Christmas Carol'ı izlemek istiyorum.

Bir Noel Şarkısı'nın yarısında Killian ellerim saçlarında uyuyakalıyor, tıpkı dün gece yaptığı gibi, ama bu sefer başını göğsüne koyan benim. Hepsini izliyorum ve sonra uyanık kalıp Şahane Hayat'ı izliyorum, her zamanki gibi sonunda gözlerim doluyor, kocama sarılırken ne kadar kutsanmış hissettiğimi düşünüyorum.

Neyse ki mışıl mışıl uyuyor.

İnişli çıkışlı bir yol geçirdiğimizi, artık hiç iyi olacağımı düşünmediğim alanlarla uğraştığımı biliyorum. Dario ve Angel'ın düğününde geçirdiğim zamanı düşünüyorum ve nasıl

Bu kızlar, erkeklerinin karanlık ve tehlikeli olduğunu bilerek yaşadılar. Midnight Train to Georgia şarkısının sözleri

Benim dünyamda onsuz yaşamak yerine Killian'ın dünyasında yaşamayı tercih etmek aklıma geliyor.

Tuvalete gitmek için dikkatlice ondan uzaklaşıyorum ve sadece tuvaleti kullanmakla kalmayıp küçük duygusallığımdan dolayı burnumu sümkürüyorum Film bittikten sonra ağlama krizine gireceğim.

Titriyorum. Sadece artık Killian'la sarmaş dolaş olmadığım için değil, aynı zamanda aklımın beni götürdüğü yer yüzünden de - yarın eski sevgilimin bir hapishaneden diğerine nakledilirken kaçırıldı.

Ve sonra, tüm bunları bir araya getirmek ne kadar kolay ya da zor olacak?

Arkamda mı? Ve benim için daha da önemlisi, Killian için hayatına devam etmek ne kadar kolay ya da zor olacak?

Sadece Ray'in bana yaşattıklarından değil, Killian ve benim yaşadıklarımından sonra da iyileştiğimi hissediyorum.

Ray'i bodrumunda buldum. Bu göz açıcı oldu, görmek Kocamın sadece beni güvende tutmak için değil, intikam almak için de ne kadar ileri gidebileceğini. Ayrıca yaşadıklarından dolayı içinde bir karanlık olduğunu görmek. Belki de

İçime işlemiş ilkel bir şey beni şimdi minnettar kılıyor. İşkence kısmı için değil. Kesinlikle aldatma kısmı için değil. Ve kesinlikle birinin Shara'yı ziyaret edip tehdit etmesinin aşırıya kaçtığını düşünüyorum. Ama son birkaç gündür her şeye yeni bir gözle baktığımı hissediyorum.

Bizim için yapılması gereken her şeyi yapmaya istekli olduğunu bilmek... belki de bunu kabullenmeye ve faydalarını görmeye başladım. Belki de bunun nedeni Killian'ın bu konuda söylediklerini düşünme ve anlama fırsatı bulmuş olmamdır. Ve üç yılımı, alfa erkeği gibi davranırken tüm sorunları benim çözmeme izin vermekten çok mutlu olan biriyle geçirdiğim için. Ama değildi. Ray'in, sadece ailesine bakmakla kalmayıp bunu çocukluğundan beri yapan Killian'a kıyasla hiçbir gücü yoktu.

Ray'e olan öfkesinin aşırı olduğunu biliyorum ve bunun büyük bir kısmının yaşadığı travmadan kaynaklandığını da biliyorum.

Onu seviyorum ama onun için çok endişeleniyorum.

O karanlığı hâlâ sisteminden atamamış olmasından endişeleniyorum. Ray'i cezalandırmak karanlığın büyük kısmını sisteminden atmasını sağladı mı yoksa Ray tamamen ulaşılamaz hale geldikten sonra bile susuzluğunu çekeceği yeni karanlık eğilimler mi uyandırdı?

Killian

Beyaz Sprinter minibüs yanaştığında boş kargo uçağının arkasındaki hangarda duruyorum. Önde Rossi kardeşleri gördüğümde yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor, Ya Siyah Giyen Adamlar'a benziyorlar ya da belki de taktıkları şapkalar nedeniyle Blues Brothers demeliyim. Koyu renk gözlükleri ve koyu renk takım elbiseleri içinde onları görünce neredeyse güleceğim. İki beyaz sırtış, renkli ön camdan bana doğru parlıyor

Eşleşen gülümsemelerle dışarı çıktılar ve önce Tino olmak üzere ikisinden de kucak aldım.

"Noel nasıldı?" Nino soruyor.

"İnanılmaz," diyorum. "Şimdiye kadarkilerin en iyisi. Sen mi? Bianca ve Joey?"

"Muhteşemdi. Küçük Joey çok eğlendi. Bu hangarı dolduracak kadar Lego aldı. Bee'nin annesi, teyzesi ve bir sürü kuzeniyle birlikte geçirdik. Peki ya siz? Will, Violet'ın ailesiyle takılacağınızı söyledi."

"Evet, dostum. Violet'ın ailesiyle büyük bir aile olayı. Harika bir gündü. Yemekler yüzünden hâlâ tokum."

"Ho, ho, ho. Bak Santie sana ne getirdi." Tino bana arkadan el salladı ve kapıları açtı. Iadanza'nın kafasında kahverengi bir kese kağıdı vardı. Birisi kafasına geçirmeden önce üzerine yapışkan gözler ve dışarı çıkmış bir dil çizmiş.

Elleri ve ayak bilekleri kelepçeli, üzerinde sadece beyaz bir kadın kazağı, hapishanenin verdiği iç çamaşırı ve kanvas spor ayakkabılar var. Çocuklar üzerindeki hapishane tulumunu kesmiş olmalı.

"Bana bir saniye verir misiniz çocuklar?" Rica ediyorum.

"Kesinlikle," der Tino ve dışarı çıkarlar.

"Mutlu gecikmiş Noeller, göt silici,"

diyorum. Raymond'un vücudunun
gevşediğini görüyorum. Yenilmişti.

"Yine karşılaştık," diye ekliyorum ve çantayı çekip
çıkarıyorum. "Sanırım
Geçen sefer arrivederci. Ama bu sefer değil. Bu sefer, hoşça
kal diyeceğime eminim."

Yüzü yara bere içinde. Ağzı bantlanmış.

"Görüşürüz, göt silici. Senin yerinde olmak istemezdim,"
diyorum. "Annene benden selam söyle. Seni ne kadar deli
ettiğini biliyorum. Seninle vakit geçirebilsin diye fazladan
ödeme yaptım.

periyodik olarak. İkinizin konuşacak çok şeyi olacağını
düşünüyorum." Gülüyorum ve sonra bandı geri sıyrarak
yüzünün yan tarafından sarkmasına izin veriyorum.

Yüzünde şaşkınlık ve şok ifadesi beliriyor, sonra da "Siktir
git, Kill" diye tükürüyor.

"Eve gidip Violet'i becermeyi tercih ederim," diyorum, eğilip
sesimi alçaltarak. "Defalarca. Bana kışını verdi
Noel, biliyor musun? Ne kadar güzeldi. Seni oraya hiç
çıkarmadı, değil mi?"

Bana dik dik bakıyor, burun delikleri açılıyor.

"Sorun değil. Son gülen ben olacağım," diye mırıldanıyor.

"Gölünecek neyiniz var? Gideceğiniz yerde gülmeye pek
ihtiyacınız olacağını sanmıyorum."

"Göreceksin," diyor omuz silkerek, sinsî bir sırıtış
takınmaya çalışıyor, ama ben bunu anlıyorum. Korkudan
altına sıçtığını görüyorum. "Seninle sorunu olan tek kişi
ben değilim. Demek beni cinayetle suçlattın, ha? Bunun
senin yüzünden olduğunu biliyorum. Ve bunu bilen tek kişi
de ben değilim. Ama dediğim gibi, henüz gülmeyi
bitirmedim."

"Sanırım zaman
gösterecek..."

"Gösterecek," diye
yemin ediyor.

"Yine de kamu avukatının bu konuda bir şey yapmasını bekleme," diyorum ve ifadesinin düşüşünü izliyorum.

Neredeyse aklıma girecekti ama biliyorum ki ölmek üzere olduğunu düşünerek beni yemlemeye çalışıyor ve onu sorgulamak için biraz daha hayatta tutacağımı umuyor. Onu sorgulamak yerine, herhangi bir merak göstermek yerine, eğildim.

"O senin olduğundan daha çok benim, bok beyinli. Benimle evlendi. Benim adımları aldı. Beni seviyor. Bebeğimi taşıyor. Ya ailesi, dostum? Onlar da beni çok seviyor." Kocaman gülümsüyorum. "Son arkadaşını pek sevmiyordu. Bunu fısıltılarla defalarca duydum, özellikle de dün. Noel'i orada geçirdim. Büyükbabası bile beni seviyor. Duyduğuma göre seni görmeye dayanamıyorum."

"Kalmayacak," diye tükürdü. "Bunun için seni asla affetmeyecek. Benimle işi bitmiş olsa da şiddetten nefret eder. Onu da benim gibi kaybedeceksin. Yakında her şeyini kaybedeceksin, dostum. Göreceksin ve bunda benim de payım olduğunu bileceksin."

"Bunu detaylandırmak ister misin?" Ben sorarım.

"Sadece bir anlaşma yapmaya istekliysen."

Gülüyorum. "Yine de komik bir şey. O anlıyor. O da biraz büyüme yaşadı. Seninle olduğundan daha güçlü. Çünkü ben onu yıkmak yerine inşa ediyorum. Ve arkasında benim olduğumu biliyor. Aslında oldukça korkusuz olmaya başladı. Bunu görmek güzel."

Hiçbir şey söylemiyor ama acısı üzerinden akıp gidiyor. "Nereye gittiğini merak ediyor musun?"

Ben soruyorum.

Beklentiyle bana bakıyor. Korktuğunu biliyorum. Ve bu harika hissettiriyor.

Bandı tekrar ağzına yapıştırdım. Gözleri panikledi ve konuşmaya çalıştı.

Gülüyorum. "Annene benden selam söyle." Kapıyı çarpıyorum.

Ve çekip gidiyorum. Ve bunu yaparken hiç zorlanmıyorum, Bir daha hiç görülmemek üzere o uçağa bindirileceğini bilerek.

Uykusuz geçen son birkaç gecemde aklımda pek çok şey dönüp durdu ve birkaç kez aklıma gelen şeylerden biri de onu bırakmakta zorlanacağım endişesiydi. Hatta bir an için onu başka bir yere, sürekli geri dönebileceğim bir yere göndermeyi bile düşündüm.

Ama hayır, kendi Porto Campo'mu kurmama gerek yok. Yapmam gereken şey, bu işin peşini bırakmanın bir yolunu bulmak.

Bunu Violet için yapmalıyım.

Bunu kendim için de yapmalıyım. O zamanlar iyi hissettiriyordu, ona yaptıkları için acı çektirebilmek, özellikle de Max'i vurduktan sonra yaptığım ikinci sorgulamadan sonra. Ama benim için dönüştüğü şey iyi değildi, sağlıklı değildi. Ve bu yüzden neredeyse güzel Violet'imi kaybediyordum.

Kız elimde. Kız beni seviyor. Kız beni affetti, Tanrı'ya şükür. İlerlemenin ve Raymond Iadanza'yı Arkamızda.

Ama evet, zorlanacağı için mutluyum. Violet'e ifade ettiğimden daha sert. Porto Campo hakkında duyduğum kadarıyla bir kabus fabrikası ve eminim ki gerçek çok çok daha kötüdür. Buna güveniyorum.

Violet'in bilmesi gereken tek şey onun gittiği ve asla bizi rahatsız etmek için geri geldi, ve istendiği gibi onu öldürmedim. Ve bu konuda doğruyu söyledim.

Raymond için işler ne kadar da kötü gidiyor.

Hayır, onu öldürmedim, öldüremeyeceğim, ama hayatının geri kalanını

Keşke yapsaydım, keşke beni hiç becermeseydi, keşke ona hiç dokunmasaydı.

Numaralar müdürü Craig'den bir telefon aldım. havaalanından çıkmak için trafikle birleşiyor. Alarm sistemi Numbers'da devre dışı kalmış. Tüm gözetim sistemlerine bakamadığını söylüyor, ancak her şeyin iyi görüldüğünden emin olmak için oraya birini gönderip gönderemeyeceğimi bilmek istiyor. Kız arkadaşının ailesinde bir ölüm olduğunu ve üzgün olduğunu, bu yüzden mümkünse onu yalnız bırakmak istemediğini söylüyor.

Ona oraya gideceğimi, bir iş için dışarıda olduğumu ve kulübe uzak olmadığımı, eve giderken uğrayacağımı söyledim.

İki gün önce oradayken Craig'i yakından izledim. Dikkati dağınık olsa da kendisi gibi görünüyor ama tüm bunlar bittiğinde kovulacak. Ekibimde güvenmediğim birine yer veremem. Alarm birkaç saat önce devre dışı kaldı ve fark edip beni araması bu kadar uzun sürdü.

Sistemlere erişimini kaybetti, ancak ne kadar süre önce aradığını ya da mekanın ne kadar süre önce açılıp açılmadığını görmek için bildirimleri açık bıraktım. aniden soyulacağını biliyordu. Jag'ın ekibi de bunu biliyordu ve şüpheli birinin gelip gelmediğini görmek için izliyorlardı.

Stephanie Whitley'e gelince, çok kötü bir iş çıkardı. Sanki geçen gün benim gölgemmiş gibi, yaptığım her şeyi izlemekten etkilenmemiş gibi davranıyordu.

Ve ondan gelen çirkinlik, kesinlikle bir baltaya sap olduğunu hissettirdi. Neden? Hoffman'ın kızını benden çaldığı için kovduğum için mi? Hoffman, kulüplerimi ve kardeşimin evini siktikten sonra Tony'den bir ziyaret aldı diye mi?

Sıkı çalışmamın meyvelerini almaya hakları olduğunu düşündükleri için mi?

Bazı insanlar o kadar çok hak sahibi ki, açgözlülükleri gözlerini bürümüş. Sahip olduğum her şeye bakıp oraya ulaşmak için ne kadar çok çalıştığımı düşünmek ve başarıya giden kendi yollarını planlamak yerine, bunun için çalışan insanlardan bunu nasıl alabileceklerini bulmaya çalışıyorlar.

Stephanie Whitley, Felix'in çöplükte ölü bulunduğu haberini aldı ve muhtemelen şu anda hangi

Hoffman'ın dūřmanlarından biri yapmış. Laboratuvarında oyun oynaması ve insanların aşırı doz almasına neden olan kōtū uyuşturucular yapmasıyla tanınan serseri uyuşturucu satıcısı - tahminimce bunlardan bolca var.

Ama ekibini elinde tutmaya çalışırsa hiç şaşırmam. Yılbaşı gecesi Hoffman'ın hatırı için, punk'a bir çeşit saygı duruşu olarak beni soymaya dahil oldu.

Jag ve ekibi orada sistemde bazı ayarlamalar yapıyor ve Jag ile polisler yılbaşı gecesi için bir plan hazırlıyorlar. Craig'i hiçbir şeyden haberdar etmedim ūnkū Hoffman'ın kōstebeęiyle yatıyor ve sanırım onun planlarının ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Ama bunu varsaymaktan daha iyisini biliyorum.

Para, agōzlölük, aldatma ve bir erkeğin kadını için ne kadar ileri gidebileceği söz konusu olduğunda her şey.

Menekşe

Noel'den sonraki günü Susanna ve annesiyle birlikte onların evinde geçireceğim. Bu, son iki yıl dışında yıllardır sürdürdüğümüz bir gelenektir ve ben bunu özlemiştim. Ray ile ilk Noel'imde bunu yaptığımda somurtmuştu ve Ertesi yıl, bu konuda düpedüz bir tavır takındı, ben de başım ağrıyormuş gibi yapıp iptal ettim.

Bugün Killian'a ne yapmayı planladığımı söyledim ve gözünü bile kırpmadı.

Ben, Suse ve annesi Lorena kendimizi şımartıyor ve Susanna'nın ailesinin "Boks Günü" için evsizler için şapka, atkı ve eldiven örme geleneğini takip ediyoruz. dönüşümlü olarak atıştırırken ve Biraz şımartılarak film izlemek, ev yapımı yüz bakımlarını ve ayak spalarını kırmak.

Benim için endişe dolu uzun bir gün olacağını düşünerek neredeyse gelmeyecektim, ancak zihnimi biraz meşgul etmeye yardımcı oluyor. Susanna ve Lorena harika bir arkadaş olmalarına rağmen, gerginlik bütün gün peşimi bırakmıyor. Ve mide bulantım biraz geri geldi. Bu sabah ilk iş kustum ama neyse ki şu ana kadar tüm gün sürecektir gibi görünmüyor.

Bugün gerçekleşen Ray hamlesinden haberdar olmak zorunda kalmamayı dileyen kadar kararsızım, çünkü Kill'den bunun bittiğini, sona erdiğini duyana kadar karnımda bir yuva kelebek varmış gibi hissedeceğim.

Kafam çok meşgul olduğu için dikkatimi vermediğimi fark ettiklerinde Susanna ve annesinin yüzünde endişeli bakışlar belirliyor. Bunu mide bulantısına ve örerken ilmekleri saymak için.

Nihayet saat dörtte Killian'dan bir mesaj aldım.

Killian: Kontrol ediyorum. Her şey yolunda mı? Ben: Her şey yolunda. Her şey yolunda mı?

Killian: Çok iyi. Evde görüşürüz. Numbers'da Nye için güvenlik planı üzerinde çalışıyorum. Geç kalabilirim. Eve geldiğinde bana haber ver. Seni seviyorum.

Tamam. Seni seviyorum.

Rahat bir nefes alıyorum.

Çok iyi.

Phew.

Sorular sormak istiyorum ama bunu mesajla yapamayacağımı biliyorum. Daha sonra birlikte olana kadar beklemeliyim.

Bunun mümkün olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum... gerçekten, gerçekten bitti mi?

Tüm bunları geride bırakarak yeni yıla başlayabilecek miyiz?

Bir umut kıvılcımı hissediyorum.

Ama sonra başka bir şey. Suçluluk duygusu. Ray'in polislerle birlikte olmadığını, asla çıkamayacağı farklı bir hapishaneye gideceğini bilmek. Suçluluğu bir kenara itiyorum.

"Mesaj iyi mi?" Lorena soruyor.

"Evet," diye nefes alıyorum.

Susanna, "Şimdi belki de sadece burada bizimle olmak yerine gerçekten burada bizimle olacak," diye mırıldandı.

"Ne kadar da poker suratlısın," diye ekliyor Lorena.

"Siyah ipliği uzatır mısın?" Gülümsememi gizlemeye çalışarak rica ediyorum. "Siz kızlar lazanya ister misiniz?" Lorena soruyor.

Lazanya mı? Bir parça lazanyayı mideye indirebilir miyim?

Zihnim beni Ray'i bodrumda bulduğum güne götürüyor.

"Bütün gün durmadan atıştırdık," diyor Susanna. "Ama tabii ki biraz istiyoruz."

Güldüm. Ve şaşırtıcı bir şekilde, büyük olasılıkla Killian'ın mesajı sayesinde lazanyayı yiyebiliyorum. Hatta hoşuma bile gitti.

Susanna, annesinin oturma odasının dantel perdelerinden dışarı bakarak, "Onu en azından bir kahve içmeye davet etmeliyiz," diyor. Bu konuda pek de göze batmıyor. korumamı takip ediyor.

Lorena, "Ona bir göz atmak istiyorum," diye söze giriyor ve ön kapıya gidip kör çitelerin arasından bakıyor.

"Lorena!" Haykırıyorum, gülerek.

"Ne? Müstakbel damadıma göz koymaya hakkım yok mu?"

Susanna kendini kanepeye sırt üstü atar, ayaklarını tekmelerken ve ellerini çırparken neşeyle kıkırdar. "Ben de bunu söylüyorum!"

"Belki de ona bir içki ikram etmeliyiz," diye düşünür Lorena.

"Şu maskeyi yüzümden çıkardıktan sonra," diye ekliyor Susanna.

Killian'ın bazı güvenlik sorunları yaşadığını ve bu konuda endişelenmemelerini, bunun sadece bir önlem olduğunu açıklamama rağmen neden bir korumam olduğunu tam olarak anlamıyorlar. Susanna şüpheli olduğunu düşünüyor, bunu söyleyebilirim. Annesi kocamın korumacı olmasının çok hoş olduğunu düşünüyor ama beni çoktan uyardı. ve onun endişelerini hafifletmek için elimden geleni yaptım.

"Kahretsin, kapı açılıyor," diyor Lorena, hâlâ panjurların arasından ön kapıya bakarken. "Aman Tanrım. Şu adama bak, Susanna! Arabadan iniş şekli bile seksiliğin ötesinde."

"Değil mi?" Susanna elini kaldırır.

"Bana yakışıklı, güçlü torunlar verecek, değil mi? Onun yeşil gözlerini buradan görebiliyorum, çocuğum!"

Susanna gülüyor. "Ben çocuk istemiyorum. Çok muhtaçlar. Ama onunla pratik yapmak istiyorum."

"Ne yapıyor bu?" Ayağa kalkıp omzunun üzerinden ön pencereden dışarı bakıyorum ve Wesley'nin yüzünde ciddi bir ifadeyle eve doğru yürüdüğünü görüyorum.

Susanna'nın yüzlerimiz (ev yapımı yüz) yapışkanla kaplıyken açamayacağımı haykırdığını duyarak kapıya doğru gidiyorum.

"Belki de tuvalete gitmesi gerekiyordur," diyorum kapıyı aralayarak. "Merhaba Wesley," diye gülümsüyorum, şu anda ne kadar komik görüldüğümün farkındayım, ama yüz ifadesi mideme bir yumruk gibi iniyor.

Bir sorun var.

"Üzgünüm, Violet. Gitmemiz gerekiyor." "Pardon?"

"Seni Killian'a götürmem gerek."

"Şimdi mi?"

"Evet. Şimdi. Mesaj attım ama cevap vermedin."

"Ah, pardon." Mutfağa koşup yığından beyaz bir havlu aldım ve hemen yulaf ezmesi, bal ve çilek karışımını silmeye başladım.

"Bir sorun mu var?" Lorena sorar.

"Böldüğüm için özür dilerim Bayan Gagne, ama Violet'i kocasına götürmem gerekiyor."

"Yaralanan var mı?" Çoraplarımı giyerken sordum. Ayak banyosu da yapıyorduk. İkinci çorabımı giyiyorum ve baldırlarıma kadar sardığım yoga pantolonumu açıyorum.

Lorena çantamı uzatırken Wesley ceketimi alıp giymeme yardım ediyor. "Elimde hiçbir detay yok Violet. Üzgünüm."

"Beni mümkün olduğunca çabuk ara Violet," diyor Susanna. "Bize sorunun ne olduğunu söyleyemez misin?" Wes'e ters ters bakar.

Başını iki yana sallar. "Ayrıntıları bilmiyorum, sadece Killian'ın Violet'in derhal kendisine getirilmesini istediğini biliyorum."

"Sizi seviyorum çocuklar, neyin ne olduğunu öğrenir öğrenmez sizi arayacağım." Ayakkabılarımı hızla giyip mutfaktan telefonumu aldım ve Wesley'i takip ederek dışarı çıktım.

"Neler oluyor?" Fısıldayarak ön yolcu koltuğuna oturdum.

Kapıyı benim için kapattı, sonra aracın etrafını dolaştı ve binerken cevap verdi, "Bunun cevabını bilmiyorum. Bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyorum. Jagger Carson beni aradı,

Killian da arka planda bağıırıyordu. Jagger bana sadece seni oraya götürmemi ve seni koruduğumdan emin olmamı söyledi. Bunun ne anlama geldiğini sadece tahmin edebilirim. Jagger telefonu verdiğinde onunla kısa bir süre konuştum. Sana ihtiyacım vardı, o yüzden seni oraya götürüyorum."

"Tamam, acele edebilir misin?" Kalbim hızla çarparken ve midem sıkışırken soruyorum.

Hızlı sürüyor, eminim olması gerekenden daha hızlı, ama bunu ustalıkla yapıyor. Titreyerek Killian'ı arıyorum, ama cevap vermiyor, ben de kalbim Sayılar'a kadar çarpıyor. Arabayı kenara çekmeden hemen önce Wes hoparlörden bir arama yapıyor.

"İki dakika içinde geliyorum."

"Kapıda olacağım," diyor diğer uçtaki adam.

Oraya vardığımızda, Wesley beni içeri götürdü ve Tony giriş kapısını açık tutuyor, kulağında bir telefon. Selamlamak için çenesini yukarı kaldırıyor, sonra Killian'ın ofisine doğru ilerliyor ve bizi merdivenlerden yukarı çıkarırken telefonla konuşuyor, diğer uçtaki birine yukarı çıktığımızı söylüyor.

Numaralar bugün kapalı, ürkütücü bir sessizlik var ve midem düğüm düğüm. Killian'ın ofisinin kapısı açıldığında gördüğüm şey karşısında midem dibe vuruyor.

İçeride tanımadığım iki adam daha var.

Killian'ın ofisi sadece bir kasırga çarpmış gibi görünmekle kalmıyor, kulübe bakan dev cam pencere de paramparça olmuş; sadece birkaç parça tırtıklı, perdeli cam kalmış.

Masadaki eşyalar yere saçılmış ve sandalyesi yan yatmış.

Killian volta atıyor, ellerini saçlarında gezdiriyor.

Darmadağınık, solgun ve telaşlı görünüyor.

Aynı anda beni görüyor, ben de Jagger'ın orada durduğunu görüyorum, o da darmadağınık görünüyor, ağzının kenarında bir kesik var.

Jagger konuşmak üzereyken Killian haykırır: "Violet! Şükürler olsun!" Killian bana doğru koşuyor, beni yakalıyor ve vücuduna doğru çekiyor. Beyaz gömleğinin üzerinde kan lekesi var, kırıışmış ve ter içinde.

Çılgınca beni inceliyor, ellerini vücudumda gezdiriyor. Gözleri vahşi. Kesinlikle vahşi. Ve titriyor.

"Bebeğim," diye fısıldıyor kulağıma. "Şükürler olsun. Yaralanmadın değil mi?"

"Ben iyiyim. Ne oldu?" Sesim kısık bir şekilde, etrafı kolaçan ederek soruyorum.

Beni tekrar sıkıyor, vücuduna yapıştırıyor. "Çok sıkı," diye itiraz ediyorum. "Konuş benimle."

Jagger yaklaşır ve nazikçe konuşur. "Willie geliyor. Her an burada olabilir. Ona ihtiyacımız var. sakinleştı. Onu hastaneye göndermeyi konuştuk ama-"

"Hastanenin canı cehenneme," diye kükrer Killian, "Senin de canın cehenneme!" Killian ona doğru hamle yapar ve kapıdaki iri adamlardan biri

Jagger'ın önüne geçer ve elini kaldırarak "Koru onu!" der. Killian adama yumruk atıyor ve Wes hemen beni geri çekip engelliyor.

Killian'ı görmemi kısmen engelleyen bir insan karmaşası var, ama onun karşılık vermeyen, daha ziyade kocamı zapt etmeye çalışıyor gibi görünen iri adamı dövdüğünü anlayacak kadar görebiliyor ve duyabiliyorum.

"Beni karıma götürün. Violet mi? Nerede lan o?"

"Buradayım, Killian. Neler oluyor?" Sesleniyorum ama beni duyduğunu sanmıyorum.

"Violet!" Killian bağırır ve Jag ile arasındaki adama kafa atarak onu birkaç metre geriye gönderir. Adamın burnundan kan fışkırıyor.

Lanet olsun!

"Killian!" İlerlemeye çalışıyorum ama Jagger elini koluma koyuyor.

Wes önüme geçti.

Jagger, "Wes. Onu sakinleştirmek için burada olmasını istedim ama işe yaramıyor; belki de onu şimdilik alt kata taşımalsın, yani-"

"Ben hiçbir yere gitmiyorum. Neler oluyor?" Talep ediyorum.

"Nedenini bilmiyoruz Violet," diyor Jagger, bir tomar selpakla dudağını silerken. "Ama son yarım saattir çıldırmış gibi davranıyor. Sanki bir çeşit... psikotik

Mola mı? Bilmiyorum. Stres yapmaya başladı, bir tür anksiyete sarmalına girmiş gibi bir şeyler söylüyordu.

Saldırdı ve sonra kendini kaybetmeye başladı, silahını cama doğru ateşledi ve bana çevirmeye çalıştı." Başını sallıyor ve omuz silkerek etrafımızdaki boşluğu işaret ediyor. "Tanrı'ya şükür

Bir an için akli başına geldi çünkü silahı alabildim. Bütün bunları o yaptı. Çok kötüydü."

"Siktir git!" Killian duvara doğru bağırır. "Ona bir daha dokunmayacak mısın?" Masasına koşar ve altına uzanır. "Nerede benim lanet silahım? Ne gördüğümü biliyorum Jag," diye bağırır Killian Jagger'a. "O silahı bana geri ver."

Sonra kimseye dönüp bakmıyor ve "Bu sefer seni kendim yerin dibine sokacağım" diyor.

"Bebeğim," dedim, "Otur ve konuş benimle. Sakinleş."

"Tanrı'ya şükür buradasın. Seni yakaladığını sanmıştım. Seni yakaladığını söyledi." Killian bana ulaşmasını engellemeye çalışan adamlardan birini iterek geçti.

Wes elini uzatarak, "Arkamda kal," der. "Killian, dostum. Hadi oturalım. Oturabilir miyiz ve sen de bizim için üzerinden geçebilir misin?"

Killian, "Çekil, Wes," dedi. "Sakin benimle onun arasına girme. Kimse benimle karımın arasına girmesin yoksa bağırsaklarını deşerim."

"Bırakın ona gideyim," diyorum. "Herkes, Killian'a gitmeme izin versin!"

"Bırakın da lanet karıma ulaşayım!" Killian kükrer. "Yoksa her birinizi vururum. Kimse onu benden uzak tutamaz. Hiç kimse. Onu benden alan son adamın gittiği yere mi gitmek istiyorsun?"

Bok. Bok, bok, bok.

Beni kollarına alan Killian'a ulaşmak için Wesley'nin elinden kurtulmaya çalışıyorum.

"Tanrı'ya şükür, Tanrı'ya şükür. Seni yakaladığını sanmıştım. Seni ve bebeğimizi aldı sandım."

"Jagger, herkesi dışarı çıkarabilir misin? Geri alamayacağımız şeyler söylemesini istemiyorum."

"Tamam," diyor Jagger. "Herkes dışarı."

"Ben değil," diye inkar eder Wes, "Hiçbir yere gitmiyorum. Violet'i korumak için buradayım."

"Ben Violet'i korurum!" Killian yumruğunu göğsüne vurarak bağırıyor. "Ben!"

"Bud, bana onu güvende tutmam için para ödüyorsun ve biliyorum ki şu anda aklın başında olsaydı, onu bu olay yerinden uzaklaştırmamı isterdin," diyor Wes.

Killian onu işaret ederek, "Siktir git," der. "Kovuldun."

"Kim? Sence beni kim yakaladı?" Sesimi alçaltıp kulağına fısıldıyorum, "Ray? Ray'e bir şey mi oldu?" diye sordum.

"Max," diyor Killian, beni sıkıca

kavrayarak. Max mi?

Kaşlarımı çattım.

Killian yüzümü iki elinin arasına alıyor ve gözlerimin içine bakıyor.

"Max ortalığı kasıp kavuruyor, kulüplerimi havaya uçuruyor, dairemizi ateşe veriyor ve sana ve bebeğe zarar verdiğini söylüyor."

"Bizim dairemiz mi? Max? Ne?"

"Sayılar'ı havaya uçurdu. Genesis yanıyor ve Exodus eridi. Kanun ile ne yaptığını bilmiyorum."

"Numbers'ın içindeyiz, bebeğim. Havaya uçmadı."

Bunu görmezden geliyor. "Tanrı'ya şükür buradasın Violet. Silahımı geri istiyorum, Jag. Ver şu lanet silahımı. Jag bana inanmıyor." Killian gözlerimin içine baktı. "Sana ihtiyacım var. Güvenli. Sonra da onu öldürmem gerek. Nasıl hem arkadaşım olup hem de silahımı alırsın Jag? Onun ne olduğunu gördün. Yapıyorum! Willie nerede? Willie'nin yatağını dışarı attı ve Willie benim yatağımı alabilir. Ben lanet olası yerde yatacağım. I

sikimde değil." Killian beni bıraktı ve Jagger'ı

Boğaz. "Siktir git. Sana bazı sözler mi verdi? Bu yüzden mi şimdi onun tarafındasın?"

Killian vahşi gözlü, darmadağınık. Terliyor. Jagger onu iter ve Killian tekrar boğazına sarılır.

"Killian!" Bağıriyorum.

"Bir şeyler yap!" Omzumun üzerinden Wes'e sesleniyorum, çünkü Killian Jagger'ı zorla kırık pencereye doğru götürüyor ve eli Jagger'ın boğazında dolaşıyor.

Wes onlara doğru koşarken, kapıyı çekerek açtım. "Tony! Yardım edin!"

Tony koridordaki iki adamın yanından geçer ve Killian'ı Jagger'ın üzerinden çekmek için hem Wes hem de Tony tam zamanında yetişir çünkü ikisinden birinin ya da her ikisinin de kesilebileceği hatta düşebileceği pencere açıklığına tehlikeli bir şekilde yakındırlar.

Üçünün onu yere yatırması gerekiyor, Killian çılgınca savrulurken yumruklar alıyorlar ve onu bastırmaya çalışırken üçüne de birkaç kez isabet ediyor.

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve sonra "Killian!" sesini duyuyorum.

Will.

Bana baktı ve kardeşine doğru ilerledi.

"Willie! Şu sikikleri üstümden çek ve silahımı ver. Silahım var. gidip Violet'i kurtarın. Yangın kontrolden çıkıyor ve ona ulaşmadan önce durdurmalıyız!"

"Killian, ben buradayım. Güvendeyim," diye sesleniyorum.

Gözlerim Will, Wes ve Jagger arasında gidip geliyor.

"Çocuklar, onu sakinleştirmeliyiz. Biri onu sakinleştirmek için ambulans?"

Tony nefes nefese, "Doktor yolda," diyor ve Killian'ın başını tutuyor. "Gerçi neredeyse bir saat uzaklıkta."

Killian onu karnından vurdu. "Bırak beni, Tone. Siktir git!"

"Killian bir saat bekleyemez. Berbat durumda. Birinin ya da kendisinin canını yakacak," diyorum Killian Tony'nin hayalarına bir yumruk daha atıyor, Tony'nin yüzü kıpkırmızı oluyor, ama Tony'nin hakkını yemeyelim, bırakmıyor. Bunun yerine, yere düşüyor Killian'ı da yanına alarak.

Will, "Belki de hastane olmalı," diyor.

"Hayır. Kill bunu istemez. İmkânı yok," diyor Tony, Bacaklarını Killian'ın gövdesinin etrafına sararak güreş maçındaymış gibi görünmelerini sağlıyor - ikisinin de takım elbiseli olması dışında.

"Bırak beni, Tone, yoksa seni öldürürüm," diye homurdanıyor Killian, arapsaçından kurtulmaya çalışarak.

Duvarlarda delikler var. Büyükler, küçükler. Pencereden ateş ettiyse, muhtemelen duvarlara da kurşun sıkmıştır.

Killian daha fazla öfkeyle kükrüyor ve sağ elinin parmak eklemlerinin kanadığını görüyorum. Tony'nin elinden kurtulmayı başarıyor, masasına koşuyor ve altına giriyor.

"Onu bulamıyorum.

Lanet silahım nerede? Beni karıma götürün yoksa hepinizi öldürürüm, özellikle de sizi!" Masanın altından çıkıyor ve kimsenin durmadığı duvarı işaret ediyor.

Wesley bu noktada daha da huysuzlaşır ve Jagger, Will ve Tony'ye Doktor gelene kadar Kill'in başında oturmalarını emreder. Doktor gelene kadar

Gizemli doktorum çok uzun sürecek. Buna bir saat daha katlanmasına izin veremezdim, bu yüzden siktir et dedim ve sonra

telefonu kapatın ve 911'i arayın.

Hastaneye gidiyoruz. Ben ve Will Will'in arabasındayız, Wes de peşimizden geliyor. Killian oraya ambulansla götürüldü.

Bu konuda kimse benden memnun görünmüyordu. Tony bile Acil servisle konuşurken telefonumu elimden almaya çalıştı ama Wesley ve Will onun yoluna çıktılar ve bunu yapmasına engel oldular. Kendimi kaybettim ve eğer sağlık görevlilerini içeri almazlarsa herkesi vuracak olanın ben olacağımı haykırdım.

Tony'nin kızgın olması umurumda değil, çünkü nihayet, nihayet, Killian acı çekmiyor. Hastaneye götürmek için sedyeye yatırmadan önce sakinleştirici verdiler.

İki sağlık görevlisi içeri girip Killian'ı sıkıştırmaya, sorular sormaya ve durumu kontrol altına almaya başladığında, sanırım diğer adamlar sakinleştiği için olay daha da büyüdü ve Wes öfkелendi çünkü kocam o kadar dengesiz davranıyordu ki, Killian bir an beni kollarına alıp görünmez biriyle kavga etmeye başladığında yere yığıldım. Biri bir sonrakine, yani geriye doğru tökezledim ve belimi masasının köşesine çarptım.

Ofiste bizimle birlikte polis ve itfaiyeciler de vardı.

Sağlık görevlileri onu konuşturmaya çalışınca gömleğini yırtıp attı ve yere oturup ellerini saçlarının arasına soktu. Omuzları çökmüş, üzgün görünüyordu ve Beni bulamadığını söyledi.

Onu tekrar rahatlatmak için beni engelleyen erkek duvarını aşmaya çalıştığımda, önce beni kendine çekti, sonra yine çıldırdı ve görünmez biriyle kavga etti, Beni tekrar yana savurdu ve neredeyse kırık pencereye doğru dalışa geçmeden önce hiçbir şeye hamle yapmadı, sadece Jagger hızlı hareket edip onu kancaya taktığı için durdu

belinden tutup ikisini de yere yatırdı ve sağlık görevlilerinden onu sakinleştirmelerini istedi.

Killian yüksek sesle homurdandı, "Bırak beni!"

Erkek sağlık görevlisi kadına, "Yakala onu," diye bağırdı.

Elinde bir şırıngayla ilerledi ve ben ıslak gözlerimi kısarak Wesley'nin bedenine döndüm. Bana sarıldı ve sırtımı sıvazladı.

"Sorun yok. Hadi," dedi.

Killian bağırdı ve hırladı, bir an daha yumruklar savurdu ama sanki gücü, sanki özü yavaşça ondan sızıyordu, ta ki orada öylece yatıp ağır çekimde el kol hareketleri yapana kadar. Bunu izlemek işkence gibi geliyordu. Sonunda gözleri kapandı ve onu hastaneye götürmek üzere sedyeye koydular.

Şimdi buradayız ve sorular bana yöneltilmeye başlandı.

"İyi uyuyamıyor," diyorum, "Onun dışında, ben Bilmiyorum. Bunun ne olabileceğini bilmiyorum. Bu o değil. Kontrol her zaman ondadır. Daha önce hiç böyle davranmamıştı."

Psikiyatrik sorun geçmişi olup olmadığını bilmek istiyorlar. Madde bağımlılığı problemleri. Hastane yatağında bilinci kapalı ama bileklerini bağladılar, Yatağının korkuluklarına bağlıydı. Varlığımın her zerresiyle bundan nefret ediyorum ama onu bir saat daha bu şekilde acı çekerken bırakamazdım. yardımcı olabilirdi ya da olmayabilirdi.

Will ve ben burada oturmuş bir hemşire tarafından tıbbi geçmişimizle ilgili sorular soruluyoruz.

Will'e göre tıbbi geçmişi yok. Hiç kemiği kırılmamış, atladığı zaman dışında hastanede yatmamış. Bademcikleri ve apandisi yerinde ve hayatı boyunca neredeyse bir gün bile hastalanmamış.

Bana onun stres seviyesini soruyor. stresli olabileceğini söyledi. Ona çok az uyuduğunu, son zamanlarda evlilikte bazı sorunlar yaşadığımızı ama çözmeye çalıştığımızı söyledim. Yakın zamanda bir kadın olduğumu öğrendiğimi söyledim.

Hamile. Başka bir şey söylemiyorum çünkü neyi söyleyip söylememenin güvenli olduğunu bilmiyorum, bu yüzden aptalı oynuyorum.

İçim sersemlemiş durumda çünkü uykusuzluktan mı, bugün Ray'e olanlarla mı yoksa başka bir şeyle mi ilgili bilmiyorum ama aklımdan çıkmayan görüntüler var.

Killian'ın ofisinde kendini kaybetmesi, insanlara zarar vermesi beynime dolup duruyor. Ve en önemlisi, Max hakkında halüsinasyonlar görürken bir sağlık görevlisinin onu sakinleştirebilmesi için birkaç adamın onu tutması gerekiyordu.

Annesi, Killian'ın bana kendisinin on yedi yaşında soğukkanlılıkla öldürdüğünü söylediği adam.

Bu sabah ayrıldığımız saat ile bu akşam arasında ne oldu bilmiyorum, birkaç saat önce bana mesaj attı ve kendinde görünüyordu. Ben bir enkazım. Ve uyanmak istiyorum. Bu kabustan uyanmak.

Hemşire oturup doktoru beklememiz gerektiğini söyledi.

Bir süre sonra doktor geliyor ve dosyayı okuyor ama sonra hepimize hemşirenin sorduğu aynı soruları soruyor ve bu sinir bozucu. Bizi yalnız bıraktıktan sonra Will sırtımı ovuyor.

"Başka neler oluyor?" diye fısıldıyor. "Bir fikrin var mı? Çünkü bu o değil. O güçlüdür. Tanıdığım en güçlü insan."

Belki de çok uzun süre çok güçlü olmak zorunda kalmıştır. Bilemiyorum. Bilmiyorum işte. Sertçe yutkunuyorum. "Çok fazla şey oluyor ama ne söylemem ya da söylememem gerektiğini bilmiyorum. Tek bildiğim sakinleştirilmesi gerektiği ve bunun için bir an bile erken olmadığı çünkü polisin önünde hiç de hoş karşılanmayacak şeyler söyleyebilirdi."

Bana bilmiş bir bakış attı. "Söylediğinden fazlasını söyleme. Söylememen gereken hiçbir şey söylemedin. Tamam mı? Bu kadarla kalsın. Uyandığında nasıl olduğunu görürüz ve oradan devam ederiz. Doğru olanı yaptın, Violet. 911'i aramak doğru bir şeydi."

Gözyaşlarımı tutarak başımı sallıyorum. "İyi misin?" Will soruyor.

Tekrar başımı salladım.

Ama ben değilim.

"Doğru olanı yaptın," diye tekrarlıyor, sanki bundan şüphe ediyormuşum gibi, ki etmiyorum, ama yine de konuşmasına izin veriyorum. "Jag ve Tony Kill'in isteyeceği şeyi yapmaya çalışıyorlardı ama neden 9-1-1'i aradığını anlıyorum. Onu öyle görmek beni öldürdü. Sen aramasaydın hâlâ orada olabilirdik, o hâlâ acı çekiyor olabilirdi. Sen doğru olanı yaptın. Sen iyisin."

Hıçkırıklarımı daha fazla tutamayarak boğuluyorum. Kolunu bana doladı ve sarıldı.

İyi değilim. Ve bir daha olabilir miyim bilmiyorum. Çünkü Killian iyi olacak mı? Yaşadığı stresle birlikte uykusuzluk da mı sinir krizine neden oldu?

Ray ile ruh hali değişimleri yaşadım, ancak bu kadar aşırı bir şeyle ilgili deneyimim yok.

Belki 15-20 dakika sonra Will'in telefonu çaldı. ve birkaç saniye sonra yüzü şok oldu. Tony ile konuştuğunu anlamam sadece birkaç cümle sürdü. Will telefonu kapattığında bana baktı.

"Jagger da yolda. Tony onu getiriyor. Çıldırmak üzere. Biri ikisine de ilaç vermiş olmalı. Jagger buna geç tepki veriyor."

"Aman Tanrım."

Hemşireyi hemşire odasında bulmak için aceleyle dışarı çıktım, Will de beni takip ediyordu.

"Merhaba. Toksin testi yapabilir misiniz? Kocamın gittiği

kulüpten başka biri de benzer semptomlar yaşıyor."

"Bunu zaten yapıyoruz. Semptomları yaşayan diğer kişi nerede?"

"Buraya doğru geliyor."

Neler olabileceğini bilmek, semptomlar başladığında Jagger'ın işini Killian'dan daha kolay hale getirmiş gibi görünüyor.

Tony, Killian'ın odasında bizi görmeye geldi ve Jagger'ın garip davranmaya başladığını, terlediğini ve kalbinin hızla çarptığını söyledi.

Tony'ye hemen onu hastaneye götürmesini söyledi çünkü etrafındaki şeyler eriyormuş gibi görünüyordu.

Jagger'ı hastaneye götürdüklerinde, keskin halüsinasyonlar ve paranoyalar yaşamaya başlamıştı.

İnsanları korumaya çalıştığı maddeler. Jagger dikkatli olmazlarsa hepsinin eriyeceğine inanıyordu. Bu kez kimse ambulans Killian'ı alıp gittikten sonra çağrılan Doktor'u beklemelerini önermedi. Bunun yerine Tony, Jagger'ın iki çalışanıyla birlikte onu hemen getirdi.

Jagger, Tony'ye Killian'la buluştuklarında ofisinde birlikte bir içki içtiklerini ve Killian'ın zaten içki içmiş olduğunu söylemişti. Hastane personeli hemen harekete geçti.

Onu sakinleştirin ve bazı kan testleri için kan alırken hayati değerlerini izleyin.

Saatler geçti ve Killian hala baygın. Hâlâ kardeşiyle birlikte başucundayım ve ona verilen şeyin ne olduğunu öğrenmeyi bekliyoruz. Wesley kulübe geri döndü.

Killian'ın ofisindeki alkol şişelerini alıp test için getiriyorlar. Jagger'ın ekibi hâlâ orada güvenlik sistemi güncellemeleri üzerinde çalışıyor.

Polis de burada. Bir memurun sorular sormasıyla başladı ve çok geçmeden iki dedektif geldi ve daha fazla soru sordu. Merak ediyorum.

Killian'ın yılbaşı gecesi hakkında konuştuğu polisle aynı.
Bunun bununla bir bağlantısı olup olmadığını merak ediyorum.

Kızgınım, korkuyorum ve aynı zamanda rahatladım. Çünkü sinir krizi geçirmiyordu. Uyuşturucu yüzünden bir psikoz atağı geçiriyordu.

Bunun olmasından nefret ediyorum ama aynı zamanda rahatladım çünkü bir an için hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını, Killian'ın bana sahip olacağımızı söylediği geleceğin gerçekleşmeyeceğini düşündüm.

Onsuz bir hayat düşünemiyorum. Bugün oturdum ve bunu yaptım, yanımda o olmadan bir bebek büyötmeyi hayal ettim, daha önce yaşadığımız gibi bir Noel daha yaşayamayacağımızı hayal ettim - çocuğumuzun neleri kaçıracağını düşünerek yas tuttum. Bana vereceğini gösterdiği o güzel hayatı yaşayamayacağımı hayal ettim.

50

Killian

Gözlerim açıldığında kimyasalların tadına bakıyor ve kokluyorum. Violet ve kardeşimi yanımda görüyorum. Bir saniye sürüyor

Nerede olduğumu fark ettim. Bir hastanede. Bir an için kafam karışıyor ve noktaları birleştirmekte zorlanıyorum. Dario'nun düşünüy. Gölgeler kaynıyor. Violet ıglık atıyor.

Hayır. Bu doğru değil. Hayır. Ne oluyor lan?

Will telefonuna bakıyor, boştaki kolunu Violet'in sandalyesinin arkasına atmış. Violet dirseğini sandalyenin koluna dayamış, yüzünü avucuna yaslamış, hiçbir şeye bakmıyor, gözleri perişan görünüyor.

Fotoğrafların arasında tökezliyormuşum, geriye doğru bir makarada geziniyormuşum, flaşları geçmişim gibi hissediyorum. Anlar.

Max Amos, Violet'in üzerine çullanmış, hamile karnını tekmeliyor, gülerken gözlerini bana dikmiş. Violet ağlıyor ve gözlerinden kırmızı yaşlar akıyor.

Gözlerim onun üzerinde geziniyor. Karnı büyük değil.

Willie, köşede ağlıyordu, bir topun içine büzülmüştü, sadece beş ya da altı yaşındaydı.

Hayır. Willie bir yetişkin.

Nan, sigaralarından birini içiyor, dumanını açık pencereden dışarı üflüyor, elleriyle orada oturup içki dükkanına götürebilmek için kahverengi kağıda bozuk para saran annemi işaret ediyor.

Musluklardan kan akıyor, taşıyor ve damlıyor tezgahın üzerinde gri çamurla karışık. Bir kutunun içinde sıkışıp kaldım, lanet bir pandomimci gibi cam bir kutunun içindeyim ve hiçbir şey yapamıyorum. Cama vurmaya çalışmaktan yumruğum ağrıyor.

"Kusacağım," diye mırıldanıyorum ve hem Will hem de Violet doğruluyor.

Öğürerek doğruluyorum ve kollarımı hareket ettiremediğimi fark ediyorum, tam o sırada Will önümde bir çöp kovası tutuyor, tam da midemdekileri içine fırlatmam için.

Birkaç dakika boyunca devam ediyor, kollarım bağlıyken kontrolsüz bir şekilde kusuyorum ve benimle birlikte odaya giren insanların farkındayım. Kusmayı bırakıp bu şeyleri kollarımdan çıkarmalarını isteyecek kadar uzun süre beklemek istiyorum ama sıvı kusmaya devam ediyorum. Ve sonra hava. Tadı kirli çamaşır suyu gibi olan bir hava.

Sonunda durdu ve bir hemşirenin çöp kovasını tutmayı devraldığını fark ettim, kardeşim şimdi kolunu Violet'e dolamış arkada duruyor. Violet ağlıyor.

Bir doktor ve hemşire çok yakınımda duruyor, çok yakınımda. Tedirginim.

"Çıkarın beni bunlardan. Hemen. O zaman siktir git. Geri çekilin millet. Bir dakikaya ihtiyacım var. Çıkarın beni."

Hayati değerlerimi kontrol etmeleri gerektiğini söyleyerek beni sakinleştirmeye çalışıyorlar ama neden bağlandım ki? Onlara uzaklaşmalarını söylerken aynı zamanda beni serbest bırakmalarını talep ediyorum ki bu hiç mantıklı değil.

Sonra arkamda duran karımı ve kardeşimi düşününce her şey daha da anlamsızlaşıyor. Çünkü hiçbir şey yapmıyorlar.

"Will. Violet. Ne oluyor lan?" Kırpıyorum. İkisi de geride duruyor, bu sikiklere kollarımı çözmelerini söylemiyorlar. Neden?

"Killian, bırak sana baksınlar, tamam mı?" Violet yumuşak bir sesle, gözleri yaşlı, dedi.

Violet'in önüne geçen önlüklü, daha genç, siyah bir adama "Kelepçelerimi çöz," diye bağıriyorum.

"Killian, sakın ol lütfen. Görünüşe göre sana ilaç verilmiş. Seni korumak için tüm ilaçların vücudundan atıldığından

emin olana kadar kelepçelerin kalması gerekiyor. Ve bizi."

Ne?

"Kelepçelerimi çözün," diye tekrarlıyorum, başım dönüyor, kalbim hızla çarpıyor ve sonra Max'in Violet'in arkasında durduğunu görüyorum, elleri boynunun iki yanında, onu boğmaya hazır bir şekilde hareket ediyor.

"Willie! Violet'in arkasında! Durdurun onu!"

51

Menekşe

Gitmemizi, onu uyumaya bırakmamızı istiyorlar. Bütün gece buradaydık ve hiçbir yere gitmek istemiyorum, ama tekrar kaybetmeye başladığında verdikleri ilaçla en az birkaç saat daha uyuyacağını söylediler, bu yüzden sonunda Will beni eve gitmeye ve biraz uyumaya ikna etti.

Hastaneden çıkarken Jagger'ın kız kardeşi Jessa'yı dışarıda sigara içerken görüyorum. Tony de onunla birlikte orada duruyor.

Bize doğru yürüyor. "Jessa," diye uyarıyor Will.

Ne tür bir çirkinliğin üzerime geleceğini merak ederek geriliyorum.

"O nasıl?" diye soruyor bana, onu görmezden gelerek.

"Sakinleştirici verildi. Tekrar. Uyandı ama hala iyi değildi... iyi değildi. Jagger nasıl?" diye sordum.

İç geçiriyor ve sigarasından titrek bir nefes çekiyor. "O iyi. Uyuyor." Söndürüyor ve yüzünü buruşturarak geri çekiliyor. "Ah, özür dilerim."

Omuz silkerek başımı sallıyorum, endişelenmem gerektiğini anlatmaya çalışıyorum ama Tony'ye döndüğümde sigarasını söndürmesi beni rahatlatıyor. "Bunu kimin yaptığını biliyor muyuz?"

"Öğreneceğiz, merak etme" diyor, gözleri soğuk.

"Gözetleme yok mu?" diye soruyorum.

Başını iki yana sallıyor. "Jag güncellemeleri yaptığından beri gözetleme sistemleri çevrimdışı. Onları geri getirmesini sağlamalı ve neler bulabileceğimize bakmalıyız. Bütün içkiler

ofisinden getirildi. Yedi açık şişe ve hepsi test ediliyor."

"Gidip biraz uyuyacağız. Birkaç saat içinde döneriz," diyor Will ve beni arabasına doğru götürüyor.

El sallıyorum.

Arabadan birkaç adım uzaklaşmıştık ki Will, "Kahretsin, şuna bakar mısın?" diye mırıldandı. Omzunun üzerinden bakıyor.

Ben de omzumun üzerinden bakıyorum ve Tony'nin Jessa'ya sarılıp onu öptüğünü görüyorum.

"Bu da ne demek oluyor?" Will soruyor.

Omuz silkip arabaya bindim. "Giremeyeceğim başka bir çılgın, uzun hikaye."

Tony 1.80 boylarında, Bay Evren gibi yapılı. Koyu renk saçları ve koyu renk gözleri var. Jessa onun kucağında küçücük görünüyor. Hala onu oynayıp oynamadığını bilmiyorum ama birlikte iyi görünüyorlar. Ve eğer onu oynamıyorsa, belki de sonunda

Kocamla paslaşmayı bırak.

"Döngünün çok dışındayım. Gerçi kardeşim için şaşırtıcı değil," diyor Will.

"Anladığım kadarıyla ağabeyin insanların güvenliği için onları bilmesi gereken kişiler olarak tutmayı seviyor," diyorum. "Sakin bunu kişisel olarak."

"Asla yapmam. O her zaman böyleydi," diyor Will arabasını çalıştırırken. "Kimse ondan daha korumacı olamaz."

Telefonu çalınca elini cebine atıyor ve ekranı görünce yüzü değişiyor. "Buna bakmalıyım, üzgünüm Violet." Cevap verir, "Dario? Merhaba." Arabadan iniyor ve birkaç metre uzaklaşıyor, sonra dönüyor ve konuşurken beni görüş alanına alıyor.

Çantamdan telefonumu çıkarıyorum. Şarjı bitmiş. İç çekiyorum ve gözlerimi ovuşturuyorum.

Bunu fişe takmam lazım. Hemşire, ben dönmeden önce Killian uyanırsa arayacağına söz verdi ama en az beş ya da altı saatliğine ayrılmamın güvenli olacağından emindi. Will'in telefonla konuşması birkaç dakika sürüyor ve bu çok uzun geliyor. Çok yoruldum. Eve gitmek istiyorum ki acele edip geri dönebilelim.

Sonunda döndü.

"Özür dilerim. İş meseleleri. İşler yoluna girer girmez yeni bir görevim başlayacak. Sadece detayları alıyorum."

"Oh, ne oldu? İlginç bir şey mi?"

"Umarım sıkıcı bir şeydir. Şu anki patronumun baldızı için kişisel güvenlik. Görünüşe göre yaptığım işten çok daha az heyecanlı olacak ve bu benim için sorun değil. Sıkıcı ve olaysız olması kulağa değişiklik gibi geliyor." Emniyet kemerini takar ve geri geri giderek durduğu yerden çıkar.

"Son zamanlarda işler çok mu hareketliydi?" Konuşarak soruyorum.

"En hafif tabirle," diye mırıldandı. "Üzgünüm, bu konuda konuşamam." "Coulter ailesinin özelliği mi?" diye sordum.

Kıs kıs güler. "Bazen merak kediye öldürür. Ve kediler Ferrano ailesini kurcalamamalı. Bunu söylememe izin verin."

"Eyvah. Ray'i öğrendiğim gün Killian'ın evinin merdivenlerinden inerken hissettiğim o uğursuz duyguyu düşünerek mırıldanıyorum.

Ana yola çıkarken kıkırdıyor.

Bunun tamamen çözülüp çözülmediği konusunda hala bir fikrim yok. Dün bana attığı son mesajdan her şey bitmiş gibi görünüyordu ama son on iki saat içinde olanlara bakınca, gerçekten hiçbir fikrim yok. Ve hissettiklerime bakılırsa, her şeyin sakin ve olaysız geçmesini ummak çok fazla şey istemek gibi geliyor.

Menekşe

Will ve ben eve döndüğümüzde, bize ızgara peynirli sandviç yapıyorum ve bir kutu çorba ısıtıyorum.

Hızlı bir duş almadan önce hızlı bir şeyler. İkimiz de televizyonun açık bırakıldığı oturma alanındaki koltuklarda uyuyakalıyoruz.

Sadece üç buçuk saat uyudum ve uyandığımda karşımdaki kanepede değildi, ama konuşmasını duyabiliyordum, sesi yatak odalarının yanındaki koridordaymış gibi geliyordu. Ebeveyn yatak odasına giderken onu koridorda görüyorum. Telefonla konuşurken el sallıyor.

Banyoya gidip tuvaleti kullandım, sonra yüzümü yıkadım ve dişlerimi fırçaladım. Dışarı çıktığımda ayakkabılarını giyyordu.

"Az önce Tony ile telefonda konuşuyordum. Yedi şişenin hepsi

İçkilerin içinde uyuşturucu vardı. Sadece bir şey değil. Görünüşe göre bir bok kokteyli. Bir sürü kötü şey. Polisler bunun

Killian'ın yardım ettiği bir dava üzerinde çalışıyorlarmış."

"Üstümü değiştireceğim ve sonra geri dönebilir miyiz?"

"Orada olmamaktan nefret ediyorum ve uyandığında yalnız olmasını istemiyorum."

"Evet. Hazır olduğunuzda. O zaten uyandı."

"Kahretsin. Beş dakikaya geliyorum," diyorum ve üstümü değiştirebilmek için yatak odasına koşuyorum.

Hastane odasına girdiğimizde Killian uyanıktı. Ona doğru koşuyorum, artık bağlı olmadığını görünce rahatlıyorum.

"Merhaba," diyorum, eğilip dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. O kadar rahatladım ki ağlayabilirim. "Nasıl hissediyorsun?"

Gözlerimin içine bakıyor ve burun delikleri açılıyor. Dudakları kıvrılıyor, sonra yutkunuyor ve hiçbir şey söylemiyor.

Bekliyorum.

Garip bir sessizlik anı, Will kapının yanında geziniyor.

Doktor içeri girer.

"Merhaba, Bayan

Coulter."

"Merhaba," diyorum ve doktora doğru dönüp Killian'ın elini tutuyorum.

Eli biraz gevşek, bu yüzden gözlerim kısa bir süreliğine yüzüne kayıyor. Belki de sersemlemiştir. Elimi onun elinin üzerine sürüyorum ve beklenti içinde doktora bakıyorum.

"Yoldan çekilmemi ister misiniz?"

Killian'ın elimi sıkmadığı fark ediliyor. Doktora da bakmıyor; sadece başka bir yöne, hiçbir şeye bakmıyor. Ve çene kasları şişmeye devam ediyor, sanki dişlerini tekrar tekrar sıkıyormuş gibi.

"Hayır, iyisin. Yani," diyor doktor, "vücudunda tespit edilen madde karışımı tehlikeli bir kombinasyondur ve açıkçası kalp durması ya da organ yetmezliğine girmediği için şanslı.

Tahliller şu anda birkaç saat öncesine göre daha iyi görünüyor ama yarına kadar burada kalacak.

Kalp atışları hâlâ istediğimden daha düzensiz. Ve bazı kalıntı etkiler olabileceği için yakından takip edeceğiz."

"Ne gibi?" Will sorar.

"Öncelikle başka halüsinasyonlar görmediğinden emin olmak istiyoruz. Bu uzun sürebilir. Birkaç saatte bir idrar ve kan tahlillerinin yanı sıra kan basıncını, kalp atış hızını ve benzerlerini takip edeceğiz. Yani bol bol dinlenecek, takip edilecek, tahlilleri yapılacak ve muhtemelen yarın onu eve götürebilirsiniz."

"Jagger nasıl?" Ben soruyorum.

Doktor cevap verir: "Benzer. Ailesinden olmayanlarla durumu hakkında konuşamam, ancak bunu hep birlikte yaşadığınıza göre, sonuçlara bakarak kocanız kadar çok yemediğini söylemem muhtemelen güvenli olur, ancak Neyse ki çabucak buraya gelebildim çünkü vücudunda daha az ilaç olmasına rağmen seviyeler hâlâ tehlikeliydi. Kısa süre içinde döneceğim."

"Teşekkür ederim," diyorum doktora.

"Tony ile konuşacağım. Gelişmeleri öğrenirim," diyor Will. "Jaguar'la birlikte birkaç kapı aşağıda. Buradan ayrılma, tamam mı?"

Killian, "Yapma," dediğinde ben de aynı fikirde olmak üzereydim. Will donup kalıyor ve beklentiyle bize bakıyor. Killian, "Onu benimle yalnız bırakmayın," diyor.

Vücudum şaşkınlıkla kilitleniyor. Killian elini elimden çektiğinde şaşkınlık yerini şoka ve midemde bir boşluğa bırakıyor.

"Onu eve götür."

"Bebek mi?" Kaşlarımı çatarak söylüyorum.

"Evine git, Violet. Yarın evde olacağım." Hâlâ uzaklara bakıyor.

"Hayır," dedim. "Burada seninle kalmak istiyorum."

Gözlerimin içine bakmak için dönüyor ve yüzündeki ifade Yüzü beni iliklerime kadar ürpertiyor. "Eve git," diye homurdanıyor ve sonra başını tekrar başka yöne çeviriyor. "Lütfen."

"Bize bir dakika izin verir misin?" Will'e sordum.

"Hayır," diye homurdandı Killian. "Will, onu eve götür. Orada kal. Çıkarken Tony'yi içeri gönder."

"Killian," diye deniyorum.

"Violet, git! Lütfen!" diye ısırtıyor, bana bakmadan. Will'e

çarparak yavaşça geri çekiliyorum.

"Anladım. Sorun yok. Kill, onu eve götüreceğim. Başka bir şey var mı?" "Hayır. Sadece onu eve götür. Ben seni arayana kadar orada kal."

Will elimi tutarak, "Doğru," diyor.

Çekiştiriyor, ben de onu hastane odasından çıkarken takip ediyorum. O çıkarken omzumun üzerinden bakıyorum, Killian bana bakmadığı için kalbim sızlıyor.

Biraz zorlukla da olsa bir yudum almayı başarıyorum. İçinde Koridorda, az önce konuştuğum doktor koluma dokundu, ben de durdum.

"Bunu duydum Bayan Coulter ve muhtemelen kalıcı etkilerinden korkuyor ve sizi korumak istiyor. Uyuşturucudan sonra yaygın-

psikoz ve dehşete yol açabilir. Etkileri uzun süre devam edebilir. Hamile olduğunuzu söylediniz.

Hâlâ görsel rahatsızlıklar yaşıyor olma ihtimaline karşı sizi güvende tutmak için mesafe yaratın."

Bir acı yumağını yutuyorum.

"Benim önerim: eve git, dinlen, yaşadıklarını sindirmesi için ona bir şans ver. Çok şey yaşadı. Yakında onunla konuşmak için bir danışmanımız gelecek. Dinlenmeye çalışın. Hepiniz çok şey yaşadınız ve sadece birkaç saattir yoksunuz. Eminim daha fazla uykuya ihtiyacınız vardır ve siz biraz uyuduğunuzda, büyük ihtimalle o da kendini biraz daha iyi hissedecektir. Ama bu biraz zaman alırsa şaşırmayın." Bana nazik bir gülümseme verdi.

Teşekkür etmeyi başardıktan sonra Will'i koridorda takip ediyorum. Birkaç kapı ötede Tony ve Jessa'yı Jagger'ın yatağının başucundaki odada görüyoruz.

Will, "Kill seni görmek istiyor," diyor. "Violet'i eve geri götürmemi istiyor."

Jessa ve ben göz teması kurduk. Kaşlarını çattı.

Tony bana başıyla selam veriyor ve Killian'ın odasına gitmek için yanımızdan hızla geçiyor.

"İyi misin, Jag?" Will sesleniyor.

Jagger orada oturmuş, bükülmüş bir kamıştan buzlu su içiyor.

"Evet. Oraya varıyorum," diyor. "Yarım yamalak. İyi misin, Violet?"

Kuzguni saçlı güzel bir kadın yanımızdan geçip adamın yatağına doğru koşuyor. "Aman Tanrım," diye eğiliyor ve adam onu kucaklıyor. "İyi misin?"

"Evet, ben iyiyim." Ona sıkıca sarılıyor ve başının yanını öpüyor, gözleri kapalı, sanki onun varlığını bir iksir gibi içine çekiyor.

Ve kalbim daraldı. Çünkü Killian'ın beni böyle karşılayacağını düşünmüştüm.

Will, "Biz çıkıyoruz," diyor.

Jagger el sallar. "Buradan bir şeyler çıkarmaya çalışıyorum, Violet. Wes'le konuşuyorum. Ekibimden birkaç kişi de bu işin içinde. Merak etmeyin. Bu işin üzerindeyiz."

Başımı salladım. "Teşekkür ederim. Umarım daha iyi hissedersin."

Kadını dönüp bir mendil alıyor, sonra gözlerini siliyor ve bana titrek bir gülümseme veriyor.

"Violet, bu Jemma. Babe, Kill'in karısı."

"Merhaba," diyor Jemma gözlerini silerek. "Killian iyi mi?"

"Bilmiyorum," diyorum. "Beni burada istemiyor. Sanırım hâlâ uyuşturucunun etkilerini hissediyor."

"Ben içeri girdiğimde o zaten içki içiyordu," diyor Jagger.

"Yani o uyuşturucu kokteyli benden daha fazla içmiş."

Jessa konuşuyor. "Bir sigaraya ihtiyacım var. Sizi dışarı kadar takip edeceğim." El çantasını ve ceketini toplar.

Dışarı çıkıyoruz ve asansöre gitmek için tekrar Killian'ın odasının önünden geçerken Tony'nin onunla konuştuğunu görerek kapıda duruyorum. İçeri giriyorum.

"Violet," diye fısıldıyor Will arkamdan, ama onu duymazdan gelip yatağa yaklaşıyorum.

Killian'ın yüzünde cinayet ifadesi var ve orada duran Tony'yle kısık sesle konuşuyor. Killian onu işaret ediyor, emir verir gibi bakıyor ve sonra Killian'ın gözleri bana kayıyor ve "Kardeşim nerede?" diye soruyor. Bunu öyle bir şekilde yapıyor ki sanki saçlarımı geriye savuruyor. Gözlerinde öfke. Öfke. O gözler bana çevrildiğinde neredeyse her zaman gördüğüm şefkatten eser yok.

Will arkamdan yaklaştı. "Tam da çıkıyorduk."

"Evine git," diyor Killian ve ekliyor, "Siktir."

Kaşlarımı çatıyorum ve arkamı dönüp aceleyle dışarı çıkmadan önce yüz ifademdeki acıyı gizlemeye bile çalışmıyorum.

Göğsümde ezici bir ağırlık varmış ve kalbimi eziyormuş gibi hissederek dışarı çıkıyorum.

"Bana neden bu kadar kızgın görüdüğünü anlamıyorum," diyorum. "O herkese kızgın," diyor Jessa, elindeki bardağı iterek. asansör düğmesi. "Bunun olmasına kızdım. Onu gördüğün için kızgınsın. Bunun gibi. Ambulans çağırdığın ve polislerin olaya karıştığı için kızgın. Herkese kızgınlım çünkü bu olay hepsi."

Asansöre bindik. Sadece ben, Will ve Jessa. "Seninle konuştu mu?" Daha da incinmiş hissederek sordum.

Başını sallıyor. "Kulak misafiri oldum."

"Nasıl olduğunu biliyor muyuz?" diye soruyorum.

Jessa'nın başı önce sola, sonra sağa dönüyor ve "Birkaç şey duydum," diye itiraf ediyor.

"Jessa," diye mırıldanıyor Will onaylamayarak, asansör durup başka birinin içeri girmesine izin verirken.

"Ne var? Bilgiye ihtiyacı var. Soruyor. Maço bir alfayla

birlikte olmak kolay değil, özellikle de

bilgi. İşte bildiklerim... bir saniye."

Ana katta iniyoruz ve dışarı çıkıp insanlardan uzaklaştıktan sonra devam ediyor, "Bir gelin vardı.

Geçen gece Numbers'daki ofisinde senin için duş mu aldı? Müdürüne özellikle hangi çalışanların daha sonra temizlik için oraya çıkacağını söylemiş. Müdürün bunu dikkate almadığını ve belirli bir çalışanın temizlik için ofisine girdiğini düşünüyorlar. Oradaki tüm şişeleri o doldurmuş."

Felix Hoffman'ın üvey kız kardeşi.

Jessa devam ediyor. "Her kimse, Rossi kardeşler onu arıyor. Bulduğunda o piliç için üzüleceğim."

"Kim o?" Will sorar.

"Hiçbir fikrim yok," diye omuz silkiyor Jessa. "Belki de hoşnutsuz eski bir fuckbuddy'dir. Tüm eski fuckbuddy'ler onun bir yüzük taktığını duyunca hoşnutsuz olurlar."

Kılandım.

Will, "Killian yemek yediği yere asla sıçmaz," diyor. "Üzgünüm Violet."

Ellerimi kaldırıyorum. "Benim yüzümden kendini sansürleme." Jessa'ya bakıyorum. "Ne kadar hoşnutsuzsun?" diye soruyorum.

Arkasına yaslandı. "Bunu bana az önce sormadın."

"Aslında sordum," diyorum, "çünkü seni tanımıyorum."

Tekrar öne doğru eğilir. "Eğer bunu yaparsam ve kardeşime zarar veririm, kendimi öldürürüm. Bunu yapmazdım. Artık hoşnutsuz değilim. Benim için endişelenmenize gerek yok; ben hayatıma devam ettim," diye ekliyor Jessa. "Killian Coulter ve onun tüm karanlığı senindir. Bir zamanlar benim için tek kişinin o olduğunu düşünüyordum ama yanılmışım. Ve nihayet bu konuda rahat olduğum bir yerdeyim."

Will, "Gitsek iyi olacak," diyerek garip bir sessizliği bozuyor.

"Özür dilerim," diyorum Jessa'ya. "Ben sadece..."

"Anlıyorum," diyor. "Eğer benim adamım olsaydı, o da cehennemde yanardı. İnanın bana, ben yapmadım. Ama bu benim kardeşimin de başına geldi ve bunu yapanın cezasını çekmesini istiyorum."

"Tamam," diyorum.

Sigarasını çıkarmak için çantasına uzanıyor. Biz çıkarken Tony çıkıyor ve Jessa'ya doğru ilerliyor.

Bütün gün kendimi güçsüz ve öfkeli, izole edilmiş ve dışlanmış hissettim ve bundan nefret ediyorum. Sadece nefret etmekle kalmıyor, bu konuda bir şeyler yapmak için de yanıp tutuşuyorum.

Akşam oldu ve saatlerce önce döndüğümüz Hastaneye. Tony geldi ve Killian için deodorant, saç fırçası, diş fırçası, diş macunu, vücut yıkama suyu, telefon şarj cihazı ve dizüstü bilgisayarı gibi birkaç ekstra şeyle birlikte paketlediğim iki kıyafet aldı. İsteddiği buydu. Tony'den, benden değil. İki kıyafet. Biri hastanede giymek için, diğeri de hastaneden çıktığında giymek için.

Bu yüzden kot pantolon ve süveterin yanı sıra Henley ve eşofman altı, çorap ve iç çamaşırı ile dün giyindiğı için spor ayakkabılarını da yanıma aldım.

Tony bana Killian'ın telefonunu ve cüzdanını ona götürmek için ofisinden aldığını söyledi ve Will o zamandan beri fark ettiğim kadarıyla onunla iki kez telefonda konuştu, ancak Will ne konuşulduğunu tahmin etmem için kulak mesafesinde kalmıyor.

Telefonla arandım mı ya da mesaj geldi mi? Hayır.

Killian'ın ofisindeki pencerenin değiştirilmesi için gerekli ayarlamaları yapıp yapamayacağını sormak üzere Alana'yı aradım ve ona bu konuda bilgi vermemesini söyleyeceğimi düşündüm.

Numbers çalışanlarından herhangi biriyle konuşun çünkü hepsi zan altında kalacağını söyledi. Bana Killian'ın çoktan iletişime geçtiğini ve Killian'ın dört kulübünün de Bugün kapalı.

Ve bu da boktan hissettiriyor. İşle uğraşıyor ama benimle uğraşmayı reddediyor.

Bunun yerine uzun bir banyo yaptım ve günün bir kısmını temizlik yaparak, geri kalanını da yatakta amaçsızca kumandayı çevirerek geçirdim.

Dün gece hastanede telefonum kapanmadan hemen önce Susanna'ya mesaj attım ve ona birisinin Killian'a kulübünde ilaç verdiğini ve hastanede olduğunu söyledi. Ona bunu gizli tutması gerektiğini söyledim.

Bugün, gelişmeler için bana birkaç kez mesaj attı ve ben kasıtlı olarak belirsiz davrandım. Sadece iyi olduğunu, arkadaşa ihtiyacım olmadığını, onu bilgilendireceğimi ve muhtemelen yarın eve geleceğini söyledim.

Bundan hoşlanmıyor, yanımda olmak istediğini söylüyor ama böylesi daha kolay. Demek istediğim, bunun arkasındaki nedenlere tam olarak giremiyorum ve girmek de istemiyorum. Ofisinde o sahneyi yeniden yaşama fikri, olduğundan beri aklımlı kurcalasa da, üzerinde gereğinden fazla düşünmek istediğim bir şey değil. Peki ya bugün bana verdiği tepki? Acıtıyor. Hem de çok.

Akşamı yatakta geçiriyorum, Will'in oturma odasında olduğunu biliyorum, Killian'ın sapıklık yapıp yapmadığını ve bana bakıp bakmadığını ya da beni düşünüp düşünmediğini bilmiyorum. Saat on birde ışıkları kapatıp biraz uyumaya çalışıyorum.

Yatak odasının kapısı çalındı, ben de kendimi yataktan dışarı attım. Öğlen oldu. Ve ben l gibi uyudum.

Will, anahtarları elinde, "Ben şimdi çıkıyorum," dedi. "Tamam. Haber var mı?"

"O burada. Misafir odasına gitti ve duş alıyor. Seni uyandırmak istemedim. Hoşça kal demeden gitmek istemedim. Biraz daha kalmamı istedi ama "Maalesef bugün yeni işime başlamam gerekiyor." "İyi şanslar. Umarım sıkıcıdır," diyorum küçük bir gülümsemeyle.

O da bana gülümsüyor ama aramızda bir hüzün var. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı?"

Başımı salladım.

Eğildi ve bana sarıldı. "Ona zaman ver. Şu anda kendini çok kötü dövüyor. Tony her an burada olabilir. Kill'in reçetesini almak için dışarı çıktı ve sonra geri gelecek. Kill, Tony gelene kadar gitmemi istemedi, tabii sen hala uyuyorsan, ama Tony beş dakika içinde burada olacak ve ben de geç kalıyorum. Gece ya da gündüz beni arayabileceğini bilmeni istedim. Ve ona biraz zaman tanı, tamam mı? Sabırlı ol."

"İyi günler."

"Sanırım daha fazla halüsinasyon görmekten korkuyor ve müdahale edecek birinin burada olduğundan emin olmak istiyor. Güvende olmanı istiyor."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum ve elimi umursamazca sallıyorum. "İyi olacağıma eminim. Göründüğünden daha dayanıklıyım."

Kapıya doğru onu takip ediyorum ve Killian'ın dizüstü bilgisayar çantasını kapının yanında yerde görüyorum.

Will, "Çıkarken alarmı kurabilirim, endişelenmeyin." diyor.

"Tamam," diyorum ve onunla kapıya kadar yürümek yerine buzdolabına yönelip bir şişe su çıkarıyorum.

Birden gerilim tipi baş ağrısı başladı. Dün gece de vardı ama gerekmedikçe ilaç almak istemediğim için bir şey almadım.

Alarm sisteminin bip sesini ve kapının kilitlendiğini duyduktan sonra misafir odasına giriyorum. Duş çalışıyor.

Yatağın kenarına oturuyorum ve Killian'ın bu odayı dekore ederken benim için aldığı güzel yorganın saçaklarıyla oynuyorum, beni Ray'den ve tüm saçmalıklarından kurtardığında rahat ettirmeye çalışıyordu.

Bir damla gözyaşı yüzümden aşağı süzüldü, ben de yanağımı sildim ve

Bu kadar kısa sürede yaşadıklarımızla ilgili düşünceler beynimde dolaşırken beklemeye devam ediyorum. Ve sonra duş kapanıyor.

Dışarı çıktığında kapıya bakıyorum.

Beni görünce durdu. Üzerinde sadece bir havlu var. Beni görünce hayal kırıklığına uğramış gibi iç çekti.

"Merhaba," diyorum yine de.

"Birkaç saat uyumaya çalışacağım." Yanımdan geçip gidiyor ve ben de kalkıp onu takip etmeden önce kaşlarımı çatıyorum.

Onu odamıza kadar takip ettim. Dolaba girdi. Üzerinde bir çift eşofmanla çıktı. Beni görünce çenesi büküldü.

"Burada olmamana ihtiyacım var." "Burada olmamak mı?"

"Violet, biraz uyumam lazım. Lanet olası hastane çok gürültülü. Lütfen. Burada benimle olma. Tony yolda. Git. ya da başka bir şey. Wes'in senin üzerinde olması gerekiyor." Yatağa giriyor.

Dizlerimin üzerinde üzerine tırmanıyorum. "Bebeğim," diye homurdanıyor, sinirli bir şekilde.

En azından bir 'bebeğim' olacak sanırım. Ne düşüneceğimi bilemiyorum.

"Bu hiç adil değil," diye fısıldıyorum. "Benimleyken kendini duyuyor musun? Beni dışlıyorsun. Bunun farkında mısın? Gerçekten bu kadar umursamaz mısın yoksa burada beni bilerek incitmeye mi çalışıyorsun? Çünkü bu gerçekten

korkunç bir şey."

Gözleri kızgınlıkla parlıyor ve azı dişlerinin gıcırdatıldığını duyuyorum, dişlerini o kadar sert gıcırdatıyor ki.

"Killian? Beni tamamen dışlıyorsun. Benimle konuşmuyorsun. Kızgın davranıyorsun ve-"

"Tabii ki kızgınlım!" diye kükreyerek beni sarsıyor. "Önce uyuşturuluyorum ve neredeyse en iyi arkadaşlarımdan birini vuruyorum, ofisimi dağıtıyorum ve aklımı kaçırdığımı düşünüyorum Violet. Gördüğüm şeyler hakkında hiçbir fikrin yok. Çok korkunçtu. Gerçekten olduğunu sandığım bir kâbusun içine hapsolmuştum, saatler sürdü ve kaçamadım. Sana zarar verebilirdim. Adamlarım sana her şeyin kontrol altında olduğunu söylediğinde lanet olası polisleri aradın, bu da önleyebileceğimiz başka bir saçmalık kutusunun açılmasına neden oldu ve şu anda sadece seni istiyorum Benden uzak dur, böylece kafamı toparlamaya çalışırken tekrar kafayı yemeyeceğimi ve seni incitmeyeceğimi biliyorum. Yani..." Kapiya doğru işaret ediyor.

Kendimi savunmak üzereyken ağzım açık kalıyor, ama tekrar konuşmaya başlıyor, sesi daha da yüksek.

"Anlıyorum. Bu senin yaşadığın dünya. Bir şeyler ters gider ve polisi ararsın. 911'i ararsın. Ama artık o dünyada yaşamıyorsun Violet.

Program. Eğer bir şeyler ters giderse ve adamlarım sana bir şey yapmamamı söylerse, yapma. Ve şimdi senin yanında güvenle durabilir miyim bilmiyorum çünkü kafam hala berbat durumda ve sana zarar verebilirim, bu yüzden bebeğim ya ben birkaç günlüğüne başka bir yere giderim ya da sen bunu yaparsın çünkü sana zarar verme riskini göze alamam."

Beni geçip gitti.

Onu takip ediyorum.

"Yapma, kadın. Ben ciddiylim. Beni rahat bırak."

Koridordayız ve tam arkasındayım.

"Yani ben korkudan aklımı kaçırmışken beni hastaneden gönderebileceğinizi ve benimle hiç konuşmayacağınızı mı sanıyorsunuz?
ve sonra beni görmezden gelmeye devam mı edeceksin?
Misafir odasında mı uyuyacaktın? Yapacağın şey bu muydu?"

Misafir odasının kapısına bakarak homurdanıyor. "Ne halt ettiğimi bilmiyorum. Şu anda gördüğüm her şeyin gerçek olup olmadığını anlamaya çalışırken tüm bu olanları sindirmeye çalışıyorum. Tanrı aşkına, beni bir süre yalnız bırakın."

"Yani senden kaçmamı sağlamak için benimle kavga mı ediyorsun? Yaptığın şey bu mu? Beni inciterek senden uzak durmamı sağlayacak kadar üzmemek, böylece beni incitmeyeceksin.
Kaza mı?"

"Seninle nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," diye tersliyor.

"O doktorun gelmesi bir saat daha sürecekti. Seni bir dakika daha öyle izleyemezdim. Çok fazla kargaşa içindeydin, Killian."

Bana doğru dönüyor, ben de devam ediyorum.

"Tıbbi bir tehlike altında olsaydım yardım almak için beni bir saat bekletmezdin, değil mi? Hamileliğimle ilgili korkuyu yaşadığımızda bununla başa çıktım, bu yüzden yapmayacağını biliyorum. İhtiyacın olan yardımı hemen aldım çünkü yapmam gereken buydu. O doktorun elinde sana yardım etmek için. Doktor kalp krizi geçirmiş olabileceğini söyledi. O zaman ne olacak? Elinde ilk yardım çantası olan bir adam bu konuda yardımcı olabilir mi? Yukarıda bir bar, bowling salonu ve atari salonu varsa ne yapacağını bilir.
organ yetmezliği mi var?"

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. Hala bir şey söylemiyor.

"Beni böyle dışlama. Bana ne kadar kötü davrandığının farkında mısın? Bana ihtiyacın olduğunda senden uzaklaşmak beni nasıl hissettiriyor?"

Şimdi hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

Ve bağırdığında daha da öfkeli görünüyor, "Senin etrafında olmanın ve sana zarar verebileceğimi bilmenin benim için ne kadar korkunç olduğunun farkında mısın? Seni korumam gerekiyordu." Acı yüzüne yayılıyor. "Lanet olası kollarımla uyandım zaptedildi!"

Ona doğru koştum ve kollarımı ona doladım.

"Yapma. Geri çekilmeni istiyorum bebeğim, çünkü sana dokunmaya bile korkuyorum. Bilmiyorum eğer..." Sözünü bitirmiyor çünkü yüzümü göğsünün derinliklerine gömüyorum ve beline daha sıkı sarılıyorum.

Kollarının nihayet bana sarılması bir saniye sürüyor ve sarıldıklarında vücudunun sarsıldığını hissediyorum ve aniden bana sıkıca sarılıyor. Çok sıkı, ama zor nefes alıyor ve buna ihtiyacı olduğunu ruhumun derinliklerine kadar biliyorum. İkimizin de ihtiyacı var.

"Hadi," diye fısıldıyorum ve geri kalan yolu odamıza geri dönmek için manevra yapmaya çalışıyorum. Bana sarılmasını gevşetiyor ve yatağımıza doğru ilerliyoruz.

"Hadi," diyorum tekrar ve onu yatağa çekip yorganı üzerimize örtüyorum. Yan yana, yüz yüze yatıyoruz. I sokulup kollarımı ortasına doladım. Derin bir iç çekiyor ve yüzünü boynuma gömüyor. Ve vücudu titriyor.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldıyorum. "Öyle mi bilmiyorum, Violet."

"Öyle," diye yemin ediyorum.

"Etrafımda neyin gerçek olup neyin olmadığını bilmiyorum. Her şey hala çarpıtılmış. Az önce benimle konuşurken Arkanda, gülüyor ve orada olmadığını biliyorum ama yine de onu görüyorum."

"Sorun yok," diyorum. "Burada sadece sen ve ben varız, söz veriyorum."

"O diğerk bok kafalı sonunda hayatımızdan çıktı ve bu bok oluyor," diye mırıldanıyor.

"Biliyorum," diyorum üzüntüyle. "Ya da sanırım biliyorum. Ne olduğunu gerçekten bilmiyordum, çünkü mesajında pek bir şey yazmıyordu."

Beni kollarıyla daha sıkı sarıyor. "O uçağa bindi. Senin hayatından çıktı. Benim hayatımdan da."

Yutkunuyorum. Sonra uzun bir nefes alıyorum. Bitti. Ray draması bitti. Gerçekten bitti.

"Bir kıyma makinesinden geçtiğini biliyorum Killian, ama lütfen beni bir daha böyle dışlama. Canım çok yanıyor. Bunu bana yaptığın için sana çok kızgınım."

"Özür dilerim," diye fısıldar. "Düzgün düşünemiyorum. Çok üzgünüm.

Çok kızgınım ve güvende olmanı istiyorum. Sana zarar vermeyeceğimi bilmem gerek. Yüzünde yaşadığım sürece asla unutamayacağım o lanet bakışla uyanmanın ve kollarımı hareket ettirememenin benim gibi bir adam için nasıl bir şey olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Sadece hayal edebiliyorum," diye fısıldıyorum.

"Polislerle ve onların saçmalıklarıyla uğraşıyorum ve hastanelerden nefret ediyorum ve çaresiz hissetmekten daha da nefret ediyorum. Tüm kabuslarınız gözünüzün önünde tekrar tekrar lanet olası bir döngüde oynarken lanet olası bir şekilde kısıtlanmışsınızdır, sadece uyanıksınızdır ve uyanık olduğunuzu bilirsiniz, bu yüzden kendinize bir kabus gibi yakında biteceğini bile söyleyemezsiniz çünkü zaten uyanıksınızdır. Bu benimle dalga geçiyor. Bütün bunlar benimle sikişiyorsun."

"Ambulans çağırdığım için bana kızgın olduğun için üzgünüm. Ve bu seni bağladıkları anlamına geliyordu. Ama eğer beni görseydin

senin yaşadıklarını görseydim, sen de Yardım etmek için her şeyi yaparım. Yapacağınızı biliyorum. Aramadan edemedim desem inan bana. O adamların seni

sıkıştırmaya çalıştıklarına ve bir saat daha bekleyeceklerine inanamıyorum.

Yardım için. Ve doktor arkadaşının gelmesi için bir saat daha bekleyemezdin. Gerçekten sen de bekleyemezdin. Ve eğer gelseydin,

Jagger da o zamana kadar tepkisini göstermeye başlardı ve Doktor ile o adamlar ikinizle de nasıl ilgilenirdi?"

İç çekiyor.

"Doğru mu?" Ben soruyorum.

"Biliyorum," diye fısıldıyor. "Ve bu beni de çok kızdırıyor."

Yutkunuyorum, sıcaklığına

sokuluyorum. "Şu anda çok

kızgıyım."

"Biliyorum," diye fısıldıyorum.

"Çok güçleniyorsun," diye ekliyor.

Başımı kaldırıp yüzüne bakıyorum.

"Sana hayranım, Violet."

Bir duygu yumağını yutuyorum.

"Senin Tony'nin yüzüne bağırdığını duymak

Beni hastaneye götürme konusunda en ufak bir korkusu yoktu. O sert bir herif, bu yüzden benimle birlikte çalışıyor.

Sert ve sadık ve insanlar onun cüssesi yüzünden zeki olduğunu düşünmese de öyle. Ve senin biraz korkutucu olduğunu söyledi."

Biraz güldüm.

Alnımdan nazikçe öpüyor. "Ve sen de Jessa'nın peşinden mi gittin?" "Tam olarak değil," diyorum.

"Sen gittikten sonra odama geldi ve onun saçmalıklarına ayıracak vaktim yoktu, öyle olacağını düşünmüştüm ama senden hoşlandığını söylemek için geldi. Omurgalı biriymişsin. Bu

Bana bağlı olan herkesin bir omurgaya ihtiyacı vardır." Kıs kıs gülüyorum.

"Seni incitmek istemiyorum. Gerçekten biraz uykuya ihtiyacım var, bu yüzden gitmeni ve ben seni geri çağırana kadar beklemeni istiyorum. Birkaç saat uyuyacağım ve sonra Tony ile Tillamook'a gideceğiz. Bu bokun sistemimden çıktığından emin olacağım. Gerekirse beni sakinleştirecek araçları olacak. Hâlâ göz ucuyla bir şeyler görüyorum. Doktor

Ona karşı çıksaydım bir gün daha kalmamı isterdi ama orada bir dakika daha kalmaya dayanamazdım. Lütfen Susanna'ya orada kalmak istediğini söyle ya da gidip ailenle kal. Büyükbabanla. Bir şeyler işte. Sadece bu gece. Tony her an dönebilir."

Gözlerinin içine bakıyorum. "Senin için burada olmak istiyorum."

"Bunu benim için yapmanı istiyorum. Tamam mı? Lütfen? Kafamı toparlamak için zamana ihtiyacım var."

"Tamam," diyorum.

"Wes'i ara. Seni takip edecek. Ben o şeyi ele geçirene kadar onsuz hiçbir yere gitme..." Sözüünü bitirmek yerine homurdanıyor. "Bunu senin düşündün sonra yapmış olmalı. Ya da bu işin içinde olan başka biri işe alındı. Gözetleme yok, o yüzden emin olamıyorum.

Belki de yılbaşı gecesi orada olacağımızı ve hepimiz aşırı doz falan alırdık. Bizi soymak için her şeyi yapabilirlerdi; bilmiyorum. Hoffman laboratuvarında çılgın bir bilim adamıydı ve insanlara zarar veren bir sürü kötü şey uydurdu.

Tüm alkol stokunu inceletiyorum. Müşteriler varken bunun olma ihtimali yok. Dükkanı kapattım. diğer üç yerde de. Bir arkadaşının Law and Genesis'e iş başvurusu yaptığını öğrendim. Artık tüm yeni çalışanların geçmişlerini kontrol etmek zorundayız."

"Neden seni bu kadar zehirli bir şekilde hedef aldılar? Amber'ı hırsızlık yaptığı için kovduğun için mi?"

Kıs kıs gülüyor. "Komik bir şey. Carlson MacDonald, uğraştığım polis bu sabah beni görmeye geldi. Hatırlarsan seninle polislerin

ladanza ve Hoffman arasında bir bağlantı olabilirdi, Raymond'un onu öldürmüş olması akla yatkın olabilirdi. Bunu hatırlıyor musun?"

Başımı salladım.

"Polis bana hastaneye geldiklerinde tanıştıklarını söyledi. Raymond'un şüpheli olduğunu söylemediler ama noktaları birleştirdikleri çok açık."

"Ha?"

"Evet. Hoffman'ın cinayetini araştırıyorlarmış. Hoffman'ın cinayetini araştırdıklarını ve eski evinizin yakınındaki bardan, Hoffman tutuklanmadan bir gece önce, siz ilk iki hafta buradayken konuştuklarına dair görüntü aldıklarını söylüyorlar. Amber Buckley oradaydı. Bu, ilk gece senin evine döndüğümüzde onunla buluştuğum spor barı. Hoffman'ın en çok iş yaptığı yer orasıydı. Stephanie denen hatun da orada senin eski kış silicinle konuşurken yakalanmış. Ve polislerin kimliğini belirlemeye çalıştığı birkaç kişi daha var. Hepsinin bir köşede gözetim altında olduğunu söylediler.

Numbers açılmadan birkaç hafta önce sohbet ediyorduk. Ses yok, sadece bar sahibinin güvenlik kamerası görüntüleri var. Büyük bir tesadüf, değil mi? Yanlış. Raymond beni soyma planının içinde olabilir. O barda takıldı ve belki de beni soymasına yardım edebileceğini düşündüğü insanlarla konuşmaya başladı.

Belki de Raymond'un silahı Numbers'a getirdiği gece hepsi bu işe bulaşacaktı. Belki de büyük soygun açılış gecesi için planlandığı ve bizim onu durdurmamız her şeyi askıya alacağı için sizi ikna etmeye çalıştı."

Ağzım açık kaldı.

"Gerçek kurgudan daha garip, değil mi?"

"Vay be."

"Sonunda seninle tanıştığım gece, beni kandırmak için bir planın parçası olarak yaklaşmış olabilir. Beni soymak için. Üç yıl önce yaptığı pislikten sonra beni tekrar kandırmaya çalışıyor."

Şaşkınlıkla göz kırpıyorum.

"Polisler ladanza ve seninle olan bağlantısı hakkında sorular soruyor. İşler biraz karışık."

"Yikes."

Bir dakika sessiz kaldık ve hala sarılıyoruz. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "O ilaçlar seni öldürebilirdi," diyorum.

"Yoksa yaralanabilirdin. Bebeğimiz."

Masasına çarptığım için belimde kötü bir çürük var. Bunu söylemeye zahmet etmiyorum ve o fark etmeden geçmesini umuyorum. Şu anda onu yiyip bitiren yeterince suçluluk duygusu var.

Beni daha yakına çekiyor. "Lütfen dışarı çık. Yarın sabaha kadar. Bırak uyuyayım. Sonra geri gel. Aklımı başıma topladığımdan emin olduğumda eve geleceğim. Tamam mı?"

Başımı salladım. "Senden uzak kalmak istemiyorum ama buna ihtiyacın olduğunu anlıyorum, tamam. İhtiyacın olandan bir saniye bile fazla uzak kalma benden." Onu göğsünden dürtüyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve Ray'i öğrendikten sonra onu terk ettiğimde onun kullandığı kelimeleri kullandığımı anladığını biliyorum.

Dudaklarını başıma değdiriyor.

"Seni seviyorum," diyorum.

"Seni seviyorum bebeğim. Hem de çok," diye fısıldıyor hışımla. "Git," diye ekliyor, kıcımlı tokatlayarak.

Onu öptüm, sonra yuvarlandım.

"Belki büyükbabamı ziyarete giderim, onun evinde kalırım. Kuzenim

Wendy bugün geliyor. Belki nerede olacağını öğrenirim. Ya da çok geç gelirse Susanna'da kalırım. Hangisi olduğunu sana söylerim. Ya da senin yaptığın gibi beni gözetleyip arayın."

Gülümsüyor. "Hastaneden seni çok gözetledim. Üzgün görünüyordun."

"Evet," dedim. "Kesinlikle öyleydim. Sakın beni bir daha dışlamaya kalkma yoksa Violet tarzı cehennem ateşi yağdırırım."

İç çekiyor.

"Bana ihtiyacın olursa ara ve çıkarken mesaj at."

Gözlerimin içine bakıyor. "Seveceğim. Seni çok seviyorum." "Benim seni sevdiğim kadar değil," diyorum. Şaşkınlıkla sarsılıyor ve sonra gülümsüyor. "Kesinlikle daha fazla." Başımı sallıyorum. "Nuh uh. Git uyu. Beni sonra ara."

Bana doğru bir el uzattı. Ben de tuttum. Sıkıyor ve sonra çekiştirerek beni yatağa düşürüyor.

"Gitmemi istiyor musun, istemiyor musun?"

"Bilmiyorum. Ama yapmalısın." Burnumu öpüyor ve sonra eli hafifçe karnıma iniyor ve ileri geri ovuşturuyor. "İkinizi de seviyorum."

"Biz de seni seviyoruz. Tamam, uyu. Tony gelene kadar orada takılacağım."

"Ve sen arayıp Wes'i bekleyeceksin." "Oh evet."

Bana pis bir bakış attı.

"Merak etme. Dikkatli olacağım." Onu tekrar öpüyorum ve sonra uzaklaşıyorum, keşke ona sarılmama izin verseydi ve kal.

Ama anlıyorum.

Birkaç giysi ve banyo malzemesi topluyorum, sonra mutfığa gittiğimde doğum öncesi vitamin şişemi ve bir paket buzdolabında zencefilli kurabiye hamurunu atıyorum Annemin bana aldığı sabah bulantısı emicilerinden fazladan bir paketle birlikte.

Tam antamın fermuarını çekerken kapı çalındı. Gözetleme deliğinden baktım. Tony.

Alarmı devre dışı bırakıp onu içeri aldım.

Tony, "Anahtarları bana verdi ama ben kendimi içeri almak istemedim," diye selamlıyor.

"İçeri gel," diye davet ediyorum. "Sana bir şey getireyim mi? Herhangi bir şey?" "Böyle iyiyim. Killian nerede?" diye dikkatle soruyor.

"O uyuyor. Yarına kadar bir aile ziyaretine gideceğim. Wesley ile temasa geçtikten hemen sonra. Umarım yakında buraya gelebilir."

"Wes şu anda kapalı otoparkta. Killian bugün yakın olması için onu aradı."

"Oh?"

Başını sallıyor. "Kill seni güvende tutmak için çok iyi para ödüyor. Geçen gün olanlar yüzünden çok zgn, Violet. Bunu sylememeliyim ama söyleyeceğim. Eğery ikiniz iyi değılseniz, inan bana, iyi olacaksınız. Her şeyi kavramak için zamana ihtiyacı var. Gerçekten sarsılmış durumda, onu daha önce hiç böyle görmemiştim."

"Yaşadıkları eminim çok korkunçtu," diyorum.

"Ambulansı aradığında olanlar için senden özür dilerim. Benden istediğı şeyi yapmaya çalışıyordum. O da bunu isteyeceğini kabul etti."

Tam itiraz edecekken başını sallayarak beni durdurdu.

"Ama neden ambulans çağırmak istediğınızı anlıyorum. Umarım bana kızgın değılsindir."

"Değılim," diyorum. "Artık değılim."

Gülümsüyor. "Ayrıca olan diğery şey için de zgn olduğumu söylemek isterim. Geçen hafta diğery eve gittiğimde... kim olduğunu bildiğın kişiyle ne olduğunu biliyorsun. Yeterince dikkatli değıldim ve bu

hepimiz için kötü. Bir daha olmayacak. Ama olduğu için üzgünüm. Nasıl görüldüğüne rağmen güvenebileceğiniz biriyim."

"Bu sırada yaralandığınız için üzgünüm," diyorum. "Ve eminim ki Jessa, kim olduğunu bildiğim kişi onu alıp gittiğinde çok korkmuştur."

Ciddi bir ifadeyle başını sallıyor. "Evet. Hepimiz daha sakin zamanlara dönmeye hazırız. Devam et ve Wes'i arayıp buraya geleceğini söyle. Birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

"Tamam. Görüşürüz. Misafir odasındaki dolapta bu gece için temiz havlular var. Yatak da yeni değiştirildi, yani senin için hazır. Ve etrafta bir sürü yiyecek var. Kendini evinde hisset. ev."

Gülümsüyor. "Teşekkür ederim, nazikçe. Ve sana sahip olduğu için çok mutlu olduğumu söyleyebilir miyim? Onun için çok iyisin."

"Teşekkür ederim," dedim. "Bunu söylemen çok hoş."

Tezgâha doğru ilerleyip telefonumu aldım ve Wes'i arayarak beni büyükbabamın evine kadar takip edip edemeyeceğini sordum.

Bana bunu yapmaktan mutlu olduğunu ve şimdi aşağı gelebileceğimi söyledi. Yeraltında Range Rover'ımın yanına park etmişti bile.

Killian

Polisler yarın Jagger ve benimle görüşmek için Genesis'e geliyorlar. Yılbaşı gecesi için planladığımızdan biraz daha erken bir zamanda benimle planlarını gözden geçirmek ve bunu Numbers'tan başka bir yerde yapmak istiyorlar.

Çalışanlarım, beni uyuşturmaya çalışmayanlar, dört lokasyonun da yılbaşına kadar neden kapalı olduğunu bilmiyorlar, ama beni becermeye çalışmayanlar muhtemelen umursamıyorlar, çünkü programda kim varsa parasını alacak. Kapanışlar beni soymayı planlayan insanları şüphelendirdi mi? Bilmiyorum.

Polislerle yaptığım bu görüşmenin Tillamook'a gitme planımı bozduğunu biliyorum ama belki de bu iyi bir şeydir. Daha sonra oraya mı gideceğime yoksa birkaç günlüğüne kulüplerimden birinde mi kalacağıma henüz karar vermedim. Bütün ofislerimde kanepe var.

Bugün Tillamook'la ilgili aklımdan çıkmayan anılar yaşadığım için, burası muhtemelen şu anda benim için en sağlıklı yer değil. Violet'in koşarkenki görüntüleri gözümün önünden gitmiyor.

Ama aşağıda kimin olduğunu öğrendiği gün yaptığı gibi durup ağlamak yerine, okyanusa girip suyun altında kaybolduğunu ve bir daha geri çıkmadığını görüyorum.

Hala gerçek olmadığını bildiğim şeyler görüyor olsam da, daha az sıklıkta ve o kadar canlı değil, bu yüzden kafam endişe verici şeylerle dolu olsa da, en azından şimdi neyin gerçek neyin gerçek olmadığını biliyorum.

Jag da hastaneden taburcu edildi.

O ve kadını bu gece yakınlardaki bir otelde kalıyorlar ve polislerle yapılacak görüşmede o da orada olacak. Görünüşe göre o da bazı halüsinasyonlar görüyor ama benim yaşadığım kadar kötü değil.

Birkaç saat uyudum ve yemek yapan Tony'nin izniyle biraz makarna yedim.

Violet büyükbabasının evinde. Kuzeni Colleen de orada, Violet'in henüz tanışmadığım diğer kuzeni Wendy ile birlikte. Bu sabah Alaska'dan bir haftalığına geldi.

Uzun bir ziyaret ve Violet, Yeni Yıl Günü Violet'in büyükbabasında planlanan büyük bir aile yemeğine katılmamı istiyor. Ben

O zamana kadar her şeyin çözüleceğini umuyorum. Her şeyin.

Bu geceye Kuzenlerin Pijama Gecesi Gösterisi adını verdiler ve Wes ikinci vardiya için Abe adında başka bir özel dedektifle yer değiştirme planlarıyla dışarıda bekliyor. Violet'in büyükbabasının hiçbir zaman ev izlenmeyecek ama muhtemelen bu gece fazla uyuyamayacağım.

Sadece yanımda olmayacağı için değil, aynı zamanda tüm bu lanet şey yüzünden hala midem bulanıyor. Bir an eski dostum Jag ile Guy'ın hediye ettiği en iyi viskilerden birini içip Noel'i konuşurken bir anda gerçeğe kâbus birbirine karışıyor ve bir karmaşa kolajı ortaya çıkıyor. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve önce Violet'in Noel kar kürelerinden birinin içinde geçen hayatıma bakıyormuşum gibi hissettim, Yaptığım çılgınca şeyleri görürken ve söylediğim saçma sapan şeyleri duyarken ve yine de bunları yapmaktan veya söylemekten kendimi alıkoyamazken kendimi izledim, koptum ve kapana kısıldım.

Uyandığımda, tüm bu olanları fark etmeye başladığımda ona verdiğim tepki yüzünden duyduğum suçluluk, öfke ve sonra kendime duyduğum öfkeyle uğraşırken hala her şeyi çözmeye çalışıyorum.

O gece kulüpten sonra evde olmalıydım.

ladanza'nın hayatımızdan çıktığını ama çektiği acıların sona ermeyeceğini bilmek, Yılbaşı gecesini ya da başka bir zamanda herhangi bir güvenlik sorunuyla başa çıkmak için sağlam bir planımız olduğunu bilmek. Eve, güzel ve hamile eşimin yanına dönmeyi dört gözle bekliyorum ve gittiğimiz yön konusunda kendimi iyi hissediyorum. Tahiti seyahatimiz için heyecanlanıyorum.

Bunun yerine, o kabus hala kafamın içinde dönüp duruyor, polisler şimdi peşimde, etrafı kurcalıyor, sorular soruyor ve ladanza ile olan bağlantım, Violet ile olan ilişkim, ladanza'nın eski sevgilisi olarak adlandırdıkları kişi hakkında bir şeyler bulmaya çalışıyorlar ve bu kafamdan çıkmasını istediğim bir ifade çünkü ne hakkında eski öfkeyi uyandırıyor onu benden almak için yaptığı şey çok taze geliyor.

Bir polis, Carlson MacDonald, ladanza'nın kayıp olduğunu söylerken ve haberleri görüp görmediğimi sorarken gözlerinde beni rahatsız eden bir bakış vardı. Ona uyuşturucu almakla meşgul olduğumu söyledim.

Raymond'un 26 Aralık'ta kimliğini belirlemeye çalıştıkları bir ekip tarafından cezaevi nakil aracından çıkarıldığını söyledi. Ciddi olmasa da iki infaz koruma memuru yaralanmış. ladanza da kayıplara karıştı.

MacDonald'ın resmin tamamına baktığını biliyorum, sadece benim tutuklamaya dahil olmam değil

Raymond o yaşlı kadını para için dolandırdıktan sonra, ama şimdi Violet benimle evlendi ve aynı gün ladanza'nın nakliyeden kaybolmasıyla ilgili bok oluyor, ben ve Jagger, şimdi ölü olan Hoffman'ın yaratmaya eğilimli olduğu bilinen gizemli uyuşturucu karışımlarıyla uyuşturuluyoruz. Ve ladanza'nın silahının Hoffman'ı öldürmek için kullanıldığı gerçeği. Ayrıca Amber'ı kovduktan sonra yaşananlar yüzünden Hoffman'la aramızın açılması da beni yakından takip etmelerine neden oluyor.

Şimdi her şeyin ötesinde, tüm bunların artık içeride bir yerde bir oda olduğu anlamına geldiği benim için çok açık hale geldi.

Tüm bu gerçeklerin ve benim ve Violet'in resimlerinin aslı olduğu bir ilan panosu olan polis merkezi binası. Olmaması için çok fazla bağlantı var.

Şu anda eski akıl hocam Tom Ferrano Sr.'ı özlüyorum. Çünkü bu, şüphesiz benim için çözebilecek bağlantılara sahip olduğu karışık bir ağ. Dario'yu ve Tommy daha temiz yaşamaya çalışıyor, aksi takdirde tavsiye için onları aramayı düşünürdüm. Gerçi kardeşimle yaptığım bir konuşmaya göre, Dario'nun düğününden sonra ortalığı birbirine katmamın arkasındaki pislik Leo Denarda'dan intikam almak için elleri fazlasıyla dolu. Ve ona karşı alınan bu intikam Will'in de şahit olduğu bir şey. Tüm bunlar yüzünden masumiyetini kaybetti. Ve bu beni Ferrano kardeşler konusunda hiç mutlu etmiyor. Will'i Dario'ya bağladığım için kendimi suçluyorum. Her ikisine de yardım ettiğimi düşünerek, kardeşimin Portland'ın çamurunda yüzmek zorunda kalmayacağını Bel altı.

Yani, hayır, telefonu elime alıp eski arkadaşlarımı arayacak değilim, ama yine de sorunlarımı çözmek için asla yalnızca başkalarına güvenmem. Hiçbir zaman.

Bu yüzden, bu işi çözmem, işimi sıkı tutmam, işim büyüdükçe ihtiyacım olan bağlantıları kurduğumdan emin olmam gerekiyor
Çünkü düşman listem de bununla birlikte büyüyecek. Ve her şeyden önce Violet'i koru.

Yanımda olmadığı, parmakları saçlarımda, vücut ısısı yanımda olmadığı için çöp gibi uyuyorum. Ama en azından bu gece güvende olduğunu biliyorum.

Bir saattir güzel Violet'imle telefonda konuşuyorum. Dün geceki pijama partisi hakkında mutlu bir şekilde sohbet ederken sesi beni rahatlatıyor.

"Bana çocukluğumuzu ve büyükanneyle büyükbabamın bütün çocukları yatıya götürürdü. Dinlenme odasında uyku tulumlarıyla havalı yataklarda kamp kurardık. Abur cubur yer ve bütün gece film izlerdik. Colly, büyükanne'nin her zaman kullandığı nemlendiriciden büyük bir kavanoz aldı ve hepimiz onu sürdük ve

O harika kokuyu koklarken onun hakkında hikayeler anlatırdık. Hatta büyükbabam sabahın üçünde çok yüksek sesle kıkırdadığımızda gelip bize yatağa gitmemizi söyledi, ama o sadece sahte deliydi."

"Eminim her dakikasını sevmiştir," diyorum.

"Evet," diye nefes alıyor. "Yani, eve gitmiyor musun?"

"Hayır," diyorum. "Bugün polislerle buluşup yılbaşı gecesi için güvenlik planını ve Jag'ın uyuşturulmasıyla ilgili diğer bazı şeyleri konuşmam gerekiyor. Ayrıca kafamı toparlayana kadar buranın benim için en iyi yer olmayabileceğini düşünüyorum. sıralandı."

"Bu gece yine burada kalmamı ister misin? Ya da sahil evine gidebilirim. Bekle, belki de gitmemeliyim; bundan emin değilim."

"Seni evde istiyorum. Dün gece sensiz bok gibi uyudum. Ayrıca burada bir alarm sistemimiz var. Alt katta güvenlik var. Bu boktan fırtınada burada olman daha iyi."

Güzel isim. Evet, bir saçmalık fırtınası etrafımda dönüyor, yörüngemde dönüyor ve kasırganın bir sonraki durağının neresi olacağından emin değilim.

"Ben de seni özlüyorum," diye fısıldıyor. "Fırtına denecek. Eninde sonunda."

Umarım hayatımın çatısını uçurmadan.

"Eve gel. Ben kulüpteki işimi halledip seninle burada buluşacağım."

"Öyle mi?"

"Evet. Geceleri yanımda olmana ihtiyacım var. Uykumda dolaşıp seni aramamı istemezsin, değil mi? Büyükbabanın evine uyurgezer olarak gitmediğime şaşırdım. Tony burada olmasaydı gidebilirdim."

"Kesinlikle hayır, özellikle de yerden metrelerce yüksekte yaşarken. Aslında dün gece bunu düşündüm ve keşke seni gözetleyebilseydim dedim."

"Seni casus uygulamama bağlayacağım."

"Güzel."

Sesindeki gülümsemeyi duyuyorum.

"Eve döndüğünde orada olacağım," diyor.

"Güzel, bebeğim. Sonra görüşürüz."

"Seni seviyorum, Kill."

"Seni seviyorum, Gamzeli."

Genesis'teki toplantıdan sonra, kulüpler ve online casino için bazı rakamları gözden geçirmek için biraz zaman harcadım. Ancak bunları tamamlarken, Craig'in Numbers'dan binaya girmeye çalıştığına dair bir güvenlik bildirimi alıyorum. Giremedi çünkü erişimini engelledik. Bildirimi aldıktan hemen sonra bana mesaj atarak durumu sordu, ben de cevap verdim,

Beni orada beklemesini istedim. Yola çıktığımı söyledim. Yanımda bir silah getirdim.

Oraya vardığımda Scottsdale ve MacDonald'ın beni takip ettiğini fark ettim. Ben Craig'le ilgilenirken beklemelerini istedim.

"N'aber dostum?" Kayıtsızca selam veriyorum.

"Sana ulaşmaya çalışıyordum. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Buralarda bir şeyler oluyor ve ben biraz endişeleniyorum.

Alana'nın geçen günkü e-postasından sonra iş güvenliğim şu anda her şey kapatılıyor. Açıklama bile yok. Ve rozetim de bozuk." Elindeki rozeti inceliyor.

"Ofisime gel," dedim, "Sohbet ederiz."

Oraya çıktığımızda her şey yolunda görünüyor. Sanki hiçbir şey olmamış gibi. Pencere değiştirilmiş ve ofis her zamanki gibi görünüyor.

Craig'i oturmaya davet ediyorum. Ve sonra ona kovulduğunu söyledim.

Ona Noel'den önceki hafta ödüllerin geri ödemelerinden kaynaklanan yaklaşık dört bin dolar nakit sıkıntısı olduğunu söyledim.

(Stephanie'nin geçen hafta çalıştığı yer. Bir yalan, kasıtlı bir yalan) ve erken çıkıp geç geldiğini söyledi. Ve bazı gizli müşterilerim vardı.

bana olumsuz geri bildirimde bulunarak yeniden yapılanma zamanının geldiğini düşünmeme neden oldu. Ona kız arkadaşının ailesinde bir ölüm olduğunu anladığımı söyledim, ancak yürütmem gereken bir işim var ve yanlış giden şeyler bundan önce geliyor.

şok olmuş gibi davranıyor, tekrar düşünmemi, ne olduğunu anlamaya çalışmak için defterlere bakmasına izin vermemi istiyor. Ona bir denetim yaptıracağımı ve kiraladığım denetim firması defterleri incelerken bunun yerine geçici bir uzaklaştırmayı düşüneceğimi söyledim. Ayrıca, denetimden çıkacak sonuca bağlı olarak polisin de olaya dahil olabileceği konusunda onu uyarıyorum.

Gerçek bir şok gibi görünen bir tepki veriyor. Ofisini temizlerken onu denetliyorum ve ayrılırken bunu bilmiyor ama Rossi kardeşlerden biri tarafından takip ediliyor, az önce mesaj attım çünkü a) bizi Stephanie Whitley'nin saklandığı yere gtrebileceğinden ve b) Craig'in soygunun ve dopingin içinde olup olmadığına dair bir ipucu alabileceğimizden şüpheleniyorum.

Stephanie yılbaşı gecesi programda. Violet'in gelin partisinden beri programda yok.

Kayıp para yok, ama eğer onunla birlikteyse, ona erişmemesi gereken şeylere erişim sağladıysa, çalıştığı departman olduğundan bahsettiğim için, para konusunda şüpheleneceğini ve orada işlerin çözülebileceğini düşünüyorum. Soygun planlarının içindeyse, kayıp para iddiası nedeniyle güvensiz olacaktır. Etrafta dolaşan polislerden birini gördüyse ve o da işin içindeyse, kayıp para bunu açıklayabilir. Eğer planlanan soygunun bir parçası değilse, bunu yakında anlayacağım. Her iki durumda da, gözünü toptan ayırdı ve işini geri alamayacak. Başka bir şey için cevap vermek zorunda kalıp kalmayacağını göreceğiz.

Bu polisler yumruklarını hiç çekmiyorlar. Onlarla tam olarak sıcak koltukta değilim ama çok da uzakta değilim. Ve bundan hiç hoşlanmıyorum.

Verilen ipuçlarını sevmiyorum. Iadanza ve Violet ile ilgili sorgulama hattı. Hiç de değil. Avukat tutmam gerektiğini hissedecek kadar değil ama dişlerim kesinlikle gergin.

Toplantı bittiğinde, onları kapıya kadar geçiriyorum.

Ed Scottsdale'in telefonu çalmaya başladı, o da el sallayıp gitti ve ben Carlson MacDonald ile orada kaldım.

"Sadece şunu söylemek istiyorum Killian," diyor Carlson, "şu anda bölümümün ilgi alanına giriyorsun."

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

Hadi canım.

"Gerçekten. Bir sürü bağlantı işaret ediyor, insanları bir şeyleri araştırmaya yönlendiriyor."

"Anlamı?"

"Ray Iadanza'nın kaçıışı. Sana olanlar. Birkaç ay önce otelin dışında saldırıya uğradığında başına gelen şey. Tasarımcı ile dozajlama

ölü satıcıyla bağlantılı olan uyuşturucu buradaki potansiyel soygun planıyla bağlantılı. Hepsi. Gerçekten ilginç. Ya şimdiye kadar radarın altında kalarak iyi bir iş çıkardınız ya da başka bir şey... bunu anlamaya çalışıyorum."

"Anlamı?" Tekrar ediyorum.

"Tek söyleyeceğim, gözler senin üzerinde. Zeki birine benziyorsun, muhtemelen bunu zaten anlamışsındır. Ve ben insanları ve durumları okumakta iyisin, bu yüzden ben de burada bir uzvun dışına çıkacağım ve iyi bir adama benzediğini söyleyeceğim.

Bana öyle geliyor ki, departmanda konuşmalar, eylem planları gibi konularda sizi bilgilendirebilecek bir ya da iki arkadaşınız olsa iyi olur."

"Tüm polis memurlarını arkadaşım olarak görüyorum MacDonald, sanırım bu iyi bir şey."

"Evet," diye burnunu çekiyor ve ayakkabılarına bakıyor. "Seni anlıyorum. Seni anlıyorum. Ama sen beni anlarsan ben de ekstra iyi bir arkadaş olmaya hazırım." Kasıtlı, yüklü bir göz teması kuruyor.

"Teklif etmen çok hoş," diyorum bakışlarını tutarak. "Arkadaş edinmek her zaman iyidir. Özellikle de iyi arkadaşlar. Ama çok yüksek bir bedel karşılığında değillerse. Arkadaşlarımı satın almaya ihtiyacım yok."

Başını sallıyor. "Çocukları olan bir aile babası olarak sokaklardaki uyuşturucular için endişeleniyorum ve Felix Hoffman gibi birinin artık o laboratuvarıda çılgınca şeyler pişirmediğini bilmek geceleri daha rahat uyumamı sağlayacak.

okul arazisine nasıl girdiğinin bir önemi yok.

sonunu bulacak. Kanunsuzluğa karşı değilim. Hem de hiç. Eğer başvurduğumda bu işi almamış olsaydım, Zack Jacobs gibi duruma göre kanunun hangi tarafında çalışmak istediğini seçen birine katılırdım."

İlginç bir isim. Zack'le benim hakkımda konuştuğunu düşündürüyor. Ve Zack'in sadece bir federal olmadığını bilmek güzel. Wes'i Violet için tekrar işe almakta

haklıymışım.

Wes'in benim çöküşüm sırasında Numbers'ta yaptığı bazı konuşmalar hakkında endişelenmesine gerek yok.

"Ve Killian, kadının güvende tutmak için yapman gerekeni yapmanın kesinlikle arkasındayım. Ben de karım için aynısını yapardım. Ben kirli bir polis değilim. Ben aynı zamanda duyarlı bir vatandaş olan bir polis memuruyum. Bir polis olarak rozetim yüzünden her zaman istediğim gibi davranamıyorum ama rozet takmayan ve benimle aynı değerlere sahip olan insanlarla tanışmayı seviyorum. Anladın mı beni?"

"Seni anlıyorum" demeden önce uzun bir dakika baktık.

"Neyse," diye devam ediyor Carlson, "gitsem iyi olacak. Görüşürüz, Killian."

"İyi günler dilerim. Sonra görüşürüz. Bu yılın sonunu çoğu insan gibi kutlayamayacak olmamız çok kötü."

"Bu çok kötü oldu. Belki daha sonra hep birlikte bir şeyler içeriz, bilirsiniz, Portland vatandaşlarına hizmet edip onları koruduğumuzdan ve müşterileriniz soyulurken kulübünüzün soyulmadığından emin olduktan sonra gecikmiş bir kutlama yaparız.

yeni yıla girmenin keyfini çıkarın."

"Bana uyar. İçkiyi sen getir. Görünüşe göre benim içkimin bazı kötü etkileri var."

Gülüyor ve bana el sallıyor. "Evet. İçkiyi getirmekten mutluluk duyarım."

Ben bu adamı daha sonra araştırmak üzere aklıma not alırken Jag dışarı çıktı.

"Oh, selam," diye selamlıyorum. "Senin de burada olduğunu bilmiyordum." "Evet. Alt katta ekiple hızlı bir toplantı

Gözetim odası. Ben çıkıyorum. Jem'i alıp eve gideceğim. Yılbaşı gecesi öğlen gibi dönerim.

İş mi?"

"Bu işe yarar."

Yumruklarımızı

toķuŗturduk.

"Carlson MacDonald hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordum.

"İyi polis. İyi adam. Bildiğim kadarıyla MacDonald işleri halletmek için grinin içinde oynamaktan çekinmez. Onu grinin içine çok fazla itmezdim, ama ayak parmağını eğer gerekliyse." "Bildiğim iyi oldu."

"Ortağının da aynı fikirde olduğundan emin değilim, bu yüzden yine de dikkatli olmakta fayda var."

"Katılıyorum. Ben sormadan o ikisini araştırmışsın."

Bana "tabii ki yaptım" der gibi baktı. Jag'ın dönmesine sevindim. Ve bu düşünceyle, bir tane almam gerekecek Zack Jacobs ile konuşma. Wes Traynor'ın benden prim almasını istiyorum. Uyuşturucunun neden olduğu sinir krizi geçirdiğimde Violet için elinden gelenin fazlasını yaptı ve bunu takdir ettiğimi bilmesini istiyorum.

Ayrıca Carlson MacDonald'ın bana o barda ladanza, Hoffman ve Stephanie Whitley arasında geçenlerin görüntülerini getirip getirmeyeceğini sormayı düşünüyorum. O toplantılarda kimlikleri henüz tespit edilemeyen diğer kişileri de görmek istiyorum.

Eve geldiğimde Noel ağacı yanıyordu ama daire sessizdi. Daha önce mesaj atıp evde olduğunu söylediği için evde olduğunu biliyorum, bu yüzden yatak odasına gidiyorum, yolda kravatımı gevşetiyorum.

İçeri girdiğimde yatak odamızda bir düzine mum yanıyordu ve muhteşem karım altında hiçbir şey olmayan, boydan boya şeffaf bordo bir gecelik yatağa uzanmıştı.

Yatağın ayak ucuna geldiğimde dişlerim alt dudağıma batıyor.

"Gözlerim hala beni aldatıyor mu yoksa gerçekten burada bana böyle mi bakıyorsun?" diye sordum.

Dilinin ucuyla dudaklarını ıslatıyor ve kollarını başının üzerine atıyor.

"Buraya gel ve ne kadar gerçek olduğumu gör." Aynen öyle.

"Bu gece kişisel bakım gecesi. İkimiz için de" diye bilgi veriyor.

"Senin kişisel bakım anlayışını seviyorum, karıcığım. Bir fotoğraf çekmek ve bunu burada saklamak istiyorum," diyorum iki elimi kaldırarak, baş ve işaret parmaklarımı göstererek bir çerçeve çizmek "ama a) kimsenin görmesini istemem ve b) şu anda ne kadar inanılmaz derecede muhteşem görüldüğünü asla unutmayacağım, bu yüzden tam buradadır bir resim var." Şakağımı gösteriyorum.

Bana gamzelerini veriyor.

"Ve gamzeler." Başımı yavaşça sallayarak huysuzca söylüyorum. "Sen benim her şeyimsin, bunu biliyor musun?" Yavaşça başını sallıyor, gözleri duygu dolu. "Aynen."

Beni daha yakına çağırmak için parmağını kıvrıyor, ben de ceketimi bırakıyorum, ayakkabılarımı tekmeliyorum ve siyah çoraplarımı çıkarıyorum, sonra da elimden geldiğince hızlı bir şekilde diğer kıyafetlerimden kurtulmaya çalışıyorum. Violet yatak başlığına tutunuyor ve aç gözlerle bana bakıyor.

Kıyafetleri yok, bu yüzden ellerim ayak bileklerinden kalçalarına doğru sıyrılıyor, şeffaf kumaşı beline kadar alıyor.

Ve sonra yüzüm bacaklarının arasına iniyor.

Vücut losyonunun kokusunu alıyorum. Uyarılmışlığını. Yumuşak, sıcak, pürüzsüz ve benim için hazır.

Sol bacağı sağ omzumun üzerinden geçiyor, sonra sağ bacağını sol omzumun üzerinden geçiriyorum, sonra iç uyluğuna bir öpücük bırakıyorum ve burnumu bacaklarının arasında gezdirip derin derin nefes alıyorum.

Sonra parmaklarım kичının yanaklarında kısa bir süreliğine sıkılaşıyor ve ben ona ziyafet çekmeye başlıyorum. Yavaş ya da nazik başlamıyorum.

Onun için aчlıktan ölüyor ve hemen ciyaklıyor.

Onu yalarken, ısırırken, emerken ve tadına bakarken aчlığımın saldırısına şaşardım.

"Killian," diye inliyor.

"Evet, bebeğim. Kızım, çok lezzetli." Klitorisini emerken iki parmağımı içine sokuyorum ve ondan inilti çıkarıyorum.

Taş gibi sert, leğen kemiğimi yatağa bastırıyorum. Onu Hızlı, şimşek hızında doruğa ulaşıyor ve sonra aşağı inmeden önce onu karnına çeviriyorum ve sikimi sıkı, güzel sığa sokuyorum. Siktir, iyi hissettiriyor.

Boğazına erişebilmek için çenemi kullanarak saçlarını süpürüyorum. Oraya ulaştığımda, kulak memesini ağzıma alıyorum ve kulağına doğru gürleyen bir hırıltı çıkarıyorum,

"Benim

Dünyadaki en sevdiğim yer."

Kalçalarımı döndürdüğümde ve etrafımda sıkılaştığını hissettiğimde yatak takımını yumrukluyor. Vuruşlarımla birlikte tekrar tekrar kasılıyor ve ben onun içinde bir top gibi çok hızlı patlamaya hazırım, bu yüzden çekip pozisyon değiştiriyorum, sırtıma dönüyorum ve bana binmesi için onu alıyorum. Güzel göğüslerine ulaşabilmek için kayışları kollarından aşağı sıyrıyorum, sonra sol meme ucuna erişmek için bir ab kıvrımı yapıyorum. Bana binerken öne doğru düşüyor, böylece başım yastığa düşüyor ve göğsünü içinde tutuyorum

Elim yılan gibi kичının etrafında dolanırken ağzımı açıyorum. Memesini emerken başparmağımı kичının çatlağında aşağı yukarı sürüyorum, tatlı küçük inlemelerinin müzikal sesiyle birlikte duyumların tadını çıkarıyorum. O yapmıyor

Bana binmeyi bırakıyor, etrafımda sıkılaşıyor ve sonra parmakları saçlarımda ve ikinci kez doruğa ulaşıyor, klitorisini pelvisime doğru bastırarak kendini oraya götürüyor. Bitirmeden önce klitorisini çimdiklemek için

boştaki elimi oraya götürüyorum ve inlemeleri daha
yüksek sesle, neredeyse çaresizce dönüyor.

"Çok fazla, çok fazla!" Elimi klitorisinden ayırmaya çalışıyor.

Başparmağım kışının derinliklerine kayarken meme ucunu bırakıyorum. "Daha fazla," diye emrediyorum ve daha sert ovuyorum.

Bu onun orgazmını bir çentik yukarı taşıyor ve her zamankinden daha yüksek sesle çığlık atıyor, doğrudan horozuma, taşaklarımın inanılmaz hisler gönderiyor ve beni ona patlatıyor.

Kollarıma yığıldı ve sonra kıkırdadı.

"Zaten hamile olmasaydım, bu kesinlikle biterdi." Bir kahkaha attım ve onu yuvarladım.

"Elma suyu mu?"

"Evet," diyor tatlı tatlı. "Duble olsun."

Mutfağa giderken, bir şey bulduğumu düşündüğümde iki kez Sobanın yanında yere yayılmış gölgeler görüyorum. Göz kırpiyorum ve kayboluyor.

Doktorlar birkaç gün ya da daha uzun sürebileceğini söyledi. Ne kadar çabuk durursa o kadar iyi.

Onlar da danışmanlık önerdiler. Jag da öyle. Jag'ın kadını terapinin büyük bir savunucusu ve bana yaptığı konuşmanın da buradan geldiğini biliyorum. Beni tanıyor, on yıldan fazladır tanıyor. Beni annemin öldürüldüğü zamana kadar tanıyor ve görünüşe göre sanrılar içindeyken söylediğim bazı şeyler ona çözmeme gereken şeyler olduğunu düşündürüyor.

Yaptığım pisliklerden, bunların hayatımın diğer alanlarına nasıl yansıdığından bahsedemezken bunu nasıl yapabilirim? Tom Ferrano için on yedi, on sekiz yaşlarında süpermarketten bir kadın çalıp ona teslim ettiğimde, kadının eve, küçük kızına dönmesi gerektiği için bana yalvarışını dinlerken yapmak zorunda kaldığım karanlık şeylerden bahsedemem. Ondan sonra ona ne olduğunu bilmiyorum ama bu da bazen aklıma gelen başka bir şey.

Biriyle sadece annemin katilini soğukkanlılıkla nasıl vurduğumu konuşamam. Genesis'te bir müşterinin içkisine uyuşturucu atmaktan, bayılacaklarını ve Tom'un adamları tarafından dövülmeye götürüleceklerini bilmekten bahsedemem. Bazen kendisi de orada olabilsin diye bazı insanları poker masalarımaya davet etmemi isterdi ve birkaç kez, ayarttığım adam için işlerin iyi gitmeyeceğini biliyordum.

Kimseye nasıl şiddet uyguladığımı anlatamam. Raymond Iadanza'yı birkaç hafta boyunca öldürdüm ve bundan zevk aldım. Iadanza'nın acınası, sefil varlığının geri kalanında her gün acı çekeceğini bildiğim için hala bundan zevk alıyorum. Şu anda tek pişmanlığım, Violet onun kendisine verdiği zararın bir kalıntısını yaşadığında Iadanza'ya erişememek.

Kendime bir su alıyorum ve sürahideki son meyve suyunu Violet'e döküp yatağa geri dönüyorum.

O benim terapim olacak. Beni sakinleştirecek, yatıştıracak. Hayatımın sonuna kadar yanımda olacak. Benim ödülüm Gerçek bir şeyi beklemek için sabır. O her kırmızı ışığa, katlandığım her sıraya, karşılaştığım tüm zorluklara değer. Soğuk gecelere. Guruldayan bir mide. Onsuz geçirdiğim yıllar boyunca kazandığım tüm güç ve para, onun hiçbir şey istememesini sağlayacak.

Geri döndüğümde, onun çıplak kıkına baktım. Karnının üzerine çökmüştü, geceliği kalçalarına kadar iniyordu. Poposunu ovuyorum ve gecelik daha da yukarı kalkıyor. Omurgasının sağında koyu mor bir çürük görüyorum.

"Nedir bu?" Ovalayarak soruyorum. Yüzünü buruşturdu.

"Acıdı mı?"

"Fena değil. Endişelenme." Arkasını dönüp oturuyor ve meyve suyuna uzanıyor. Yüz ifadesinden daha fazla soru sormam gerektiğini anlayabiliyorum.

"Bu çürük neden?" Başını sallıyor.

"Violet," diyorum.

"Noel'den sonraki gün ofisinizde oldu. Sen bir tür... o uh, bölümün ortasındaiken beni tökezlettin ve ben de masanın köşesine çarptım."

İçimden bir hırıltı yükseliyor.

Elini sallıyor. "Bitti, ben iyiyim."

"İyi misin?" Talep ediyorum. "Nasıl iyi olabilirsin ki? O darbe sırtına değil de önüne gelseydi bebeğe zarar verebilirdi. Seni incittiğim yetmiyormuş gibi ikinizi de incitebilir miydin? Siktir."

"Ben iyiyim," diye tekrarlıyor.

Suyumdan uzun bir yudum alıp kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Öne doğru eğildi, kızgın görünüyordu. "Kes şunu. Kendini hırpalamayı bırak. Wes beni geride tutmaya çalıştı ama ben sana doğru ilerledim. Seni sakinleştirmek için oraya gittim. Tamam mı?

O yüzden dur. Bitti artık. Bu senin suçun değil. Sana ilaç verenin suçu. Senin suçun değil. Tamam mı?"

"Evet, bu onların hatası. Ve onları elime geçirdiğimde, Violet..." "Benden şiddeti bu işin dışında bırakmamı istemeyin, çünkü siktir edin."

Kapıyı çarparak banyoya gitti.

Nefesimi içime çekiyorum ve sıkılmış dişlerimin arasından yavaşça dışarı veriyorum. Ve sonra sakinleşmeye çalışarak hareketi tekrarlıyorum.

Geri geldi, suratı asıktı. Yatağın kendi tarafına tırmanıyor ve ben onu tutup kendime çekiyorum ve yüzümü güzel buklelerine gömüyorum.

"Özür dilerim bebeğim."

"Biliyorum. Öyle demek istemedin. Şeytanlarınla savaşıyordun. Bana karşı yanlış yaptığın her şey, Killian.

şeytanlarıyla savaşmak hakkında. Bu sefer bu şekilde ortaya çıkmaları senin hatan değildi, ama gerçekten, onlarla proaktif bir şekilde savaşmanın bir yolunu aramanın senin için iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum. Anlıyor musun?"

Yutkunuyorum. Biliyorum.

"Seni seviyorum" diyor, "Ve sana olanlardan nefret ediyorum. Gerçekten nefret ediyorum. Sen çocukken olanlardan nefret ediyorum ve

kendi başının çaresine bakmak zorundaydın. Annenin kötü seçimlerinden sağ çıkmak ve Will'i olduğu kadar kendini de korumak zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Onun intikamını almak zorunda kalmaktan. Zor zamanlarda ve öfkeyle yapmak zorunda kaldığın seçimler yüzünden suçluluk duygusuyla yaşamak zorunda kalmaktan.

Şeytanların olmasından nefret ediyorum, ama son zamanlarda hepsi ortaya çıktı ve geri dönmelerine izin vermek yerine onlarla savaşmanı istiyorum. Lütfen benim için, bebeğimiz için

tekrar içine girmelerini engelleyebilir misin?"

"Evet bebeğim. Durduracağım. Söz veriyorum," diyorum saçlarının içine.

Kollarımda rahatlıyor. "Sevgin, desteğin ve gücünle pek çok sorunumun üstesinden gelmeme yardımcı oldun. Ve bebeğim, ben de senin için aynısını yapmak istiyorum. Her zaman buradayım.

konuşmak istemiyorum. Tamam

mı?" "Tamam bebeğim," diyorum.

"Violet?" Bir saat sonra sordum.

Hemen başını kaldırdı. Uyumadığını biliyordum. Görünüşe göre ikimiz de burada uzanmış zihinlerimizle boğuşuyoruz.

"Şu şeyi yapabilir misin?"

"O şey mi?" diye soruyor. "Az önce yapmamış mıydık?"

Kıs kıs gülüyorum. "Etrafımda sıkışma olayı değil. Uykuya dalmama yardım et."

"Buraya gel," diyor ve ben yaklaşırken parmakları saçlarıma giriyor.

"Bu Şey mi?" diye
soruyor. "Evet
bebeğim. Bu Şey."

Menekşe

30 Aralıkth

Asansördeyim, annem, teyzem ve kuzenlerimle erken bir akşam yemeği ve bu akşam biraz zaman geçirmek için buluşmaya gidiyorum

birlikte sinemaya gitmeden önce alışveriş merkezinde dolaşıyoruz. Killian bugün evden çalışacak.

Onu yalnız bırakmakta tereddüt ettim ama %95 oranında normal hissettiğini söyleyerek gitmem için beni cesaretlendirdi. Yine de tereddüt ettim çünkü %95 %100 değildir, ama bana alfa patronluk tasladı.

gitmek ve ailemle, özellikle de yılda sadece bir kez şehre gelen kuzenim Wendy ile vakit geçirmekten hoşlanıyordum.

Dördüncü katta kapılar ardına kadar açılıyor ve Killian'ın çalışanı Heidi topuklu ayakkabılarının üzerinde sallanarak şaşkın bir ifadeyle asansöre binip bana katılıyor.

"Yine karşılaştık," diyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

"Selam Violet. Evet, binada bir arkadaşım var. Ziyaret için uğradım." Lobinin düğmesine bastı. "Burada mı yaşıyorsun?"

"Evet," diyorum.

"Harika bir bina," diyor yüzü pembeleşerek. "Ben Çatı katlarının kullandığı ekspres şey için anahtarınızı kullanmadığınıza şaşırdım."

"Oh," diye omuz silktim. "Bunu hep unutuyorum."

"Yine de harika bir bina," diye tekrarlıyor. "Arkadaşımla güzel bir dairesi var."

"Öyle," diye kabul ediyorum. "Noel'in nasıldı?"

"Harikaydı. Sadece... harikaydı." Gülümsüyor. "Yılbaşı gecesi için büyük planların var mı?"

"Aslında henüz emin değilim," diyorum. "Peki ya sen?"

"Bilmiyorum. Pek partici değilim," diyor. "Bazı arkadaşlarla takılabiliyim. Sen ve Killian süslü bir baloya mı gidiyorsunuz?"

Omuz silkiyorum. "Hiçbir fikrim yok."

"Ama yarın," diyor merakla başını eğerek. "Planlarını henüz bilmiyor musun?"

"Evet, işler yoğundu, o yüzden bunu henüz çözemedik. Bu konuda çok endişeli değilim."

Asansör durduğunda ve lobiye geldiğimizde "Ah," diyor. Dışarı çıkıyor ve omzunun üzerinden bakıyor. "Sen gelmiyor musun?"

"Oh, ben yeraltı garajına gidiyorum. Görüşürüz," diyorum.

Kapı kapanmadan önce elini içeri sokar. "Sen Kahve içmeye gitmek ister misin yoksa bir yere mi gidiyorsun?" "Planlarım var, yoksa kesinlikle gelirdim. Başka bir zaman?" diye sordum. "Tabii. Numaralarımızı değişelim."

"Kesinlikle."

Telefonlarımızı çıkarıyoruz ve birbirimizin numaralarını telefonlarımıza kaydediyoruz, sonra el sallıyor ve gidiyor.

Bir kat daha aşağı iniyorum ve Wesley'nin cipimin yanına park ettiğini görüyorum. Beni görünce arabasını çalıştırdı.

Akşam yemeği harika ve film de ailemle geçirdiğim zaman gibi harika. Eve döndüğümde Killian kanepede uyuyordu, televizyon açıktı.

Kanepenin kenarına oturuyorum ve çenesini kavramak için uzanıyorum, ama gözleri hızla açılıyor ve hedefe ulaşmadan hemen önce bileğimi tutuyor.

Acı içinde haykırıyorum ve o hemen bırakıyor ve beni tutup kendine çekiyor.

"Üzgünüm, üzgünüm bebeğim; lanet olsun, üzgünüm."

"Sorun yok," diyorum. Ow. Bu acıttı. O bileğime bakarken ben önemsemiyorum.

Oturuyor ve kıvrılıyor, ellerini saçlarının arasından geçiriyor ve sonra o pozda kalıyor. Bu bir hayal kırıklığı pozu.

"Çok fazla kötü rüya mı görüyorsun?" diye sordum. Saçlarını gözlerinden uzaklaştırıyor. "Ne hakkında?" diye soruyorum.

"Yaralandın. İronik, değil mi?"

"Sorun yok. Ben iyiyim," diyorum ona doğru eğilerek.

Kolunu bana doluyor ve dudaklarını şakağıma koyuyor.

"Gecen nasıl geçti?"

"Harikaydı," diyorum gülümseyerek. "Bir kova patlamış mısır yedim, doksan dakikalık film boyunca sinemadan sadece üç kez işlemek için çıktım ve annem, Sara Teyzem ve kuzenlerimle bol bol güldük."

"Güzel. Bunu duyduğuma sevindim."

"Alışveriş merkezinde Shara'yı gördüm," diyorum. Kaşları kalkıyor.

"Yanında ona çok benzeyen başka bir kız vardı, tahminimce kız kardeşi. Beni görünce tiyatrodaki sıranın dışına çıktı ve arkadaşını ya da kız kardeşini ya da her kimse onu da yanına alarak diğer tarafa doğru koştu."

"Güzel. Ona böyle yapması söylendi. Eğer seni görürse, kuyruğunu kıştırıp kaçacaktı."

Gözlerimi deviriyorum. "Peki, yarın?" Ben de diyorum ki. "Yılbaşı gecesi."

Kanepede arkasına yaslanıyor. Ben de onunla birlikte arkama yaslanıyorum, ayakkabılarımı çıkarıp ayaklarımı

altıma sokuyorum.

Bir nefes üflüyor. "Bir şeyler yapmalıyız
Birlikte harika. En şık şekilde giyinmeyi planlamalıyız, ben de
senin gece boyunca dans edişini izlemeliyim.
Ama şu kulüp meselesi..."

"Evet," diye mırıldanıyorum.

"Biliyorum."

"Normal bir gece olsaydı, seni orada tutardım, gecemi
dans pistini kesmeni izleyerek geçirirdim. Seni dans
ederken izlemeyi ne kadar sevdiğimi biliyorsun."

Gülümsüyorum. "Birkaç ay içinde bu kadar seksi
olmayabilir." Elini karnıma koyuyor. "Ya da ekstra
seksi olacak."

Kıkırdıyorum. "Evet, doğru."

"Ama tüm güvenlik zırvalarına, polisler e rağmen riske
girmeyeceğim. Hem de hiç. Seni Numbers'ın yakınında
istemiyorum."

"Sorun yok."

"Yine de orada olmam
gerek." "İhtiyacın olduğunu
biliyorum."

Beni kendine çekiyor. "Yeni yıla seninle giremeyeceğim için
üzgünüm. Gelecek yıl bunu daha büyük yaparız."

"Gelecek yıl küçük bir bebeğimiz olacak ve onu yalnız
bırakmayacağız, bu yüzden belki burada büyük bir şey
yaparız. Ya da ailemle birlikte küçük. O kadar da önemli
değ il. Yılda bir gece. Büyütülecek bir şey değ il. Geri kalan
günlerimizde de Yeni Yıl kutlamalarımız var."

"Doğ ru. Bunun için evde yalnız olmanı istemiyorum Violet."

"Gelmeyeceğim. Annemle babamın arkadaşlarıyla,
teyzelerim ve amcalarımla, dedemle kart gecesi var. Oraya
gidip onlarla takılacağ ım. Kulüpten eve dönerken beni
alırsın... bilirsin iş te... ş amata bitince."

"Umarım herhangi bir ş amata olmaz. Umarım elimdeki

para, zaman, yeni teknoloji ve insan gücü

polisler beni soymayı planlayan ve bana ilaç veren
şerefsizleri yakalayacak ve
Jag."

"Evet."

"Ve Yeni Yıl'ın ertesı günü Tahiti'ye gidiyoruz, umarım tüm
bu saçmalıkları geride bırakırız ve hiçbir saçmalık olmadan
geri döneriz. Sadece ilerliyoruz. Bebe imizi b y tmek,
eğer kabul etmeye karar verersen o i i sallamak ve hafta
sonlarını evi onararak geçirmek ve yeni evimi
kullanabilmek için havanın g zelle mesini beklemek.
ızgara."

"Kula a hoş geliyor," diyorum.

"Ben de," diye fısıldıyor. "Hadi yatağa gidelim."

Killian

Yeni Yıl Arifesi

Carlson MacDonald öğleden hemen önce benimle ve Jag ile birlikte ofisime geldi. Bütün gün beni gölgelemeyi planlamasından memnun değilim ama bu konuda yapacak bir şey yok. İyi tarafından bakarsak, videoyla birlikte geliyor.

Iadanza, Hoffman ve Stephanie Whitley'nin barından görüntüler. Videodaki diğer kişileri tanımıyorum ama birkaç gün öncesinin görüntülerini de getirmiş ve gördüğümde aklım başımdan gitti.

Çünkü bu tarih, benimle geri dönmeden birkaç gün önceydi. Iadanza'nın Violet'le ikinci kez göz göze gelmesi. Ve daha da fazlası, çünkü o masada Iadanza ile birlikte oturan kot pantolonlu, beyzbol şapkalı ve spor ayakkabılı Guy Tremblay. Benim çalışanım.

Bunu anlamam bir dakika sürüyor çünkü Görüntüler siyah beyaz ve çok grenli. Barın CCTV ekipmanı son teknoloji olmaktan çok uzak ve yakından bakmasaydım Guy olduğunu fark edemezdim. Guy böyle giyinmez. Benimle mutfakta çalışmaya başladığında bile kapüşonlu bir tişört ve bol bir kot pantolon, kalın bir altın zincir, iki kulağında küpeler, bir beyzbol şapkası ve tüm parmaklarında yüzükler. İlk günden itibaren daha çok istediği iş için giyiniyordu.

Ve bu adam tarafından oyuna getirildiğim düşüncesiyle fokurduyordum. Çünkü uyuşturulmamın sebebinin de o olduğu ortaya çıktı. Violet'in partisinin olduğu gün bana pahalı bir alkol şişesi getirmiş ve onunla içki içmem için şişeyi açmam konusunda beni ikna etmişti. Ve şişenin açılmış olması da uyuşturulmamı sağladı.

Yılbaşı gecesi için çoktan rezervasyon yaptırmıştı, tüm hafta boyunca izinliydi ve aylar öncesinden rezervasyon yaptırmıştı. Tatil programlarımızı erkenden yaparız, böylece tatil kapsamını garanti altına alırız ve bu konuda gözümü bile kırpmadım çünkü bu tür şeylerin programlanması Alana'nın hallettiği bir şey ve Guy'ı bir süre önce dört lokasyon için de Bahis Konsiyerj Müdürü olarak terfi ettirdiğimden beri kimse onun programını kontrol etmiyor. Artık Alana yerine doğrudan bana rapor veriyor. Tüm lokasyonlara gidip geliyor ve ofislerim dışında kulüplerin tüm alanlarına sınırsız erişimi var, bu yüzden bana bunu hediye etti ve ofisimde birlikte içki içmemiz için ısrar etti. Eminim biliyordu, yılbaşı gecesi o pahalı içki şişesine geri döneceğimi biliyordu.

Yılbaşı gecesi benim yok olmam ya da ölmem bile onun planlarının önünü açacaktı.

Guy Tremblay'den şüphelenmezdim. Uzun süredir sağlam bir oyun oynuyor.

Bahis rakamları dört lokasyon için de iyi görünüyor ve şu ana kadar onun liderlik etmesi çok sağlam bir karar gibi geldi

Müşterilerin kulüplerimde daha fazla parayla oynamalarını sağlamanın yollarını bulmalarını sağlamak için ekiple birlikte çalışıyorum.

Çok kızgınım. Guy sadece kadınları etkileme yeteneğine sahip değil, aynı zamanda beni de etkileyerek ona tüm kulüplerime ortalama bir insandan daha fazla erişim hakkı verdi.

Ve Guy'ı tanıdığım kadarıyla, video görüntülerine bakılırsa, bunun böyle olmamasına hiç şaşırmadım.

ancak buna rağmen, kasetteki dudak hareketleri ve vücut dili Guy'ın buradaki beyni olduğunu gösteriyor.

Bana sorumlu Hoffman değilmiş gibi geldi. Adam Gösteriyi yöneten kişi. Stephanie'ye, Amber'a emirler veriyor ve muhtemelen ladanza'dan bilgi alıyordu. Hoffman orada oturmuş her şeyi dinliyordu. Guy'ın görüntülerindeki

tarih, aynı kulüpte Iadanza ile karşılaşmamdan üç gece
öncesini gösteriyor. O kulüpteydim çünkü

bir satış temsilcisi ile toplantı yapmak üzere oraya davet edildi.

Guy'ın bana bahsettiği şirket, gizli alışveriş kampanyaları yürüten bir tanıdığı. Guy, ben ortalıkta yokken işlerin nasıl gittiğini değerlendirmeme yardımcı olması için bu yeni şirketi tavsiye etti. Hizmetlerin faydalı olduğunu düşündüm, ancak şimdi o satış temsilcisinin tüm bunlarla da bağlantılı.

Ve komiktir ki, tüm bunlar kulağıma ladanza'yı şehirden çıkarmak için gizli alışverişi bir yöntem olarak kullanmamı sağladı. O da tüm bunların planlarında yer almasına aldırmadan yemi yuttu.

Jag'a, "Adam uyuşturulduğum gün bana o pahalı viski şişesini getirdi ve beni kendisiyle içmeye ikna ederek açmamı sağladı," diyorum.

Jag nefesini üflüyor.

Carlson'a bakıyorum. "Bu şekilde Stephanie için açık olacaktı Whitley'nin dozunu ayarlamasını istedim, muhtemelen er ya da geç o şişeye geri döneceğimi biliyordum. Muhtemelen 26 Aralık yerine bu gece şişeye vuracağımı düşündü. Muhtemelen bugüne kadar tatillerde burada olacağımı hesaba katmamıştır."

Adamın güvenlik sistemlerini geliştirme planından ve polislerin soygun planladığına dair ihbarından haberi yoktu. Benden daha fazla pisliğe bulaşmasına izin vermediğim için rahatlardım. Ondan aldığım sonuçlarla bir yıl daha benim için çalışsaydı, şüphesiz yakın çevremde daha da derinlere inerdi.

Jag, işaret parmağını burnuna götürerek "Evet," diyor.

Carlson sesini yükseltiyor. "Yani Guy Tremblay bir işe girdi ve geçen yıl boyunca işiniz hakkında öğrenebildiği her şeyi öğrendi, böylece sizi mahvetmeyi planlayabildi."

"Özel hayatımda da bana güvenen bir pozisyona geldi" diyorum, "Ve gizli alışveriş şirketinden tanıdığı birine işimi kurcalaması için para vermemi sağladı.

ve onlara organizasyonum hakkında daha fazla bilgi verecek bilgileri almak. Bunun Hoffman ile ne ilgisi var? ve üvey kız kardeşi, Raymond Iadanza ile, henüz bilmiyorum. Ve bir şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum. Konsiyerj yönetimi işini ben yarattım. Genesis'te bir şeyler yapma ihtimali bundan daha mantıklı olabilirdi."

Iadanza ile bağlantısının ne olduğunu merak etmek de dahil olmak üzere tüm bunları düşünüyorum.

Carlson, "Bize birkaç saat verin ve bunu çözmeye çalışalım" diyor.

Jag, "Zaten üzerinde çalışıyorum," diye cevap veriyor ve omzunun üzerinden göremeyeceğimiz bir pozisyonda dizüstü bilgisayarında bir şeyler yapmak için odanın diğer tarafına geçiyor.

Carlson sinirli bir ifade takınır ama telefonuna sarılır.

"İçimden bir ses bu akşamki hayır amaçlı poker oyunu için Genesis'te daha fazla güvenliğe ihtiyacım olduğunu söylüyor Jag. Buna önsezi diyebilirsiniz ama buradaki pislik bir şaşırtmaca olabilir mi? Bu işte çok para var."

Jag, dizüstü bilgisayarında bir şeyler yapmaya devam ederek, "Birkaç kaynağı yönlendirelim," diyor. "İşleri böleceğim. Bu gece burada fazladan polis var, bu yüzden birkaç adamımı Tony ile birlikte çalışmalarını için oraya göndereceğim."

Açılış saati geldi. Nino'ya göre onu kovduktan sonra doğrudan evine giden ve o zamandan beri evinden çıkmayan Craig olmadan bu gece müdürlük yapıyorum. O zamandan beri kimse gelip gitmedi ve Stephanie Whitley'den de bir iz yok. Hoffman için de onu ve ekibinin geri kalanını yakalayabileceğimiz bir cenaze töreni düzenlemesi yok ve Craig'in evine gelip gittiğine dair bir işaret de yok.

Bu gece çalışması planlanmıştı, yani önümüzdeki on beş dakika içinde gelmezse, plan iptal olmuş olabilir. Ya da farklı bir açıdan yaklaşıyorlar.

Wes Traynor bu gece izinli ama Zack Jacobs'ın başka bir çalışanı Violet'i daha sonra ailesinin evine kadar takip edecek.

Kardeşim Ferrano ailesi için çalışıyor ve Dario'nun baldızının güvenliğini sağlıyor. Ona bu konudaki detayları sordum ama gizlilik anlaşması olduğunu söyledi, bu yüzden başka soru sormadım.

Tek bildiğim, bu saçmalığın sona ermesini ve Jaguar'la her zamanki gibi işime dönmeyi dört gözle beklediğim. tüm kulüplerin güvenliğini sağlıyor.

Açılış gecesi sahip olduğumuz güvenliğin iki katının yanı sıra kalabalığın arasına karışan yarım düzine sivil giyimli memurumuz ve sadece bodrum katında değil güvenlik kameralarını izliyor, aynı zamanda ofisimde Jag tarafından denetleniyor.

Numbers'ın ana barındayım ve iki yıldır yanımda çalışan, daha önce Law'da müdür yardımcısı olan ve şimdi de benim müdür yardımcım olan Jose ile konuşuyorum. Craig'in yerine geçmeye aday. Menajerlik işi için aday olduğunu çoktan ima ettim ve o da bana kendini kanıtlamak için elinden gelen her şeyi yapacağını söyledi.

Bu gece nasıl geçecek göreceğiz. Tony ve Alana dışında benim için çalışan hiç kimse güvenlik artırımının büyük bir gece olmasından başka bir şeyle ilgili olduğunu bilmiyor ve elbette ne kadar ek güvenlik aldığımızı bilmiyorlar çünkü bunun çoğu müşteri gibi görünen insanları içeriyor.

Tony bu gece Genesis'te Alana'nın gölgesi olacak ve tüm geliri çocuk hastanesine gidecek olan yıllık yüksek bahisli poker oyunumuz için.

Exodus tipik bir gecedir ancak bilet sahipleri ekstra güzel bir akşam yemeği ve bir şişe şampanya alırlar.

Hukuk her zamanki gibi bir iştir.

Dört lokasyon da yarın Yeni Yıl Günü dolayısıyla kapalı olacaktır.

Açılışa beş dakika kala Stephanie Whitley'nin içeri girdiğini görüyorum, sarsılmış görünüyor.

"Yaklaştın mı?" Bulaşık makinesinden aldığım bardakları havluyla kurularken soruyorum.

"Oh," diye parlak bir şekilde gülümsüyor. "Biliyorum. Buradayım ve çılgınlığa hazırım."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Dudağını ısıyor ve dolapların olduğu arka odaya yönelirken siyah saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor. Ben onun uzaklaşmasını izlerken kalçalarına fazladan bir salınım ekliyor ve köşeyi dönerken omzunun üzerinden bana bakıyor.

Lanet olası amcık. Onu daha sonra ele geçirmek için sabırsızlanıyorum. Dozajın arkasında onun olduğuna eminim.

İki polis ve Jag'ın ekibinden iki kişi bu gece onun her hareketini izleyecek.

Telefonum bir saat sonra bir mesaj uyarısıyla bipledi.

Lanet bekçi köpeğini üstümden çek yoksa bana yardım et.

Ben: Bu ne demek?

Bu saçma maço alfa oyununu oynamayacağım. Tony pisliğin teki. Ara onu.

Aralarında neler olduğunu bilmiyorum ama bu saçmalıklara ayıracak vaktim yok, bu yüzden ona cevap verme zahmetine girmiyorum. Onun yerine mesajını Tony'ye yönlendirip bir mesaj gönderiyorum.

Kadınınla aranı düzelt. Bu gece seni meşgul etmesine izin verme. Odaklanmanı istiyorum.

İnan bana, yapacağım. Merak etme.

Telefonumu eğlenerek bir kenara koyuyorum.

Jag ile bu konu hakkında konuşmak işi daha da eğlenceli hale getiriyor. Tony ve kız kardeşine tamamen katılıyor. Bana

eğer bu

Eskiden olsa, onu elinden aldığı için Tone'a seve seve yüklü bir başlık parası öderdi.

Ofisim komuta merkeziydi ve saat on buçuğa bir dakika kala ortalık karışmaya başladı.

Öğleden sonra, Genesis'te neredeyse hiç hazırlıklı olmadığımız silahlı bir soygunla başlıyor.

Ama biz hazırlıklıyız.

Kar maskesi takmış iki adam mutfak kapısını iterek içeri girmiş, bulaşık makinesini devirmiş ve Ellerinde silahlarla, yüksek bahisli elli/elli yardım amaçlı poker turnuvasının yapıldığı özel odaya giriyorlar.

Jag'ın başındaki adam arayıp Tony'nin omzuna bir kurşun yediğini ve göğsüne de bir kurşun yiyebileceğini ama çelik yelek giydiğini söyledi. Alana ve ben de dahil olmak üzere ekibimdeki herkes bu geceyi biliyor.

İlginç bir şekilde, dört kulübümün de bu geceki kadrosunu incelerken, Genesis bulaşıkçısının birkaç ay önce Exodus'ta Hoffman'ın ekibi tarafından sakatlanan adamla aynı kişi olduğunu fark ettim. Onu terfi ettirme şansım olmadı çünkü hemen ardından işi bıraktı. Ben yapmadım.

Genesis'te çalışmak için yeniden başvurduğunu ve bu gecenin ilk vardiyası olduğunu fark etti. Jag'a bu detayları verdim ve adamlarına bulaşık makinesini bir şahin gibi izlemelerini emretti.

Tony ambulansa, hastaneye doğru yol alıyor ve bir süre sonra Carlson yanımdaki telefonu kapatıyor ve polislerin bir minibüsteki üç adamı kırmızı ışıkta bir kavşak ötede üç yüz bin dolar nakit para alırken durdurduğunu söylüyor. Ve bayıltılan bulaşıkçımın onlardan biriyle ilişkisi olduğu biliniyor. Bir tuzak.

Bazen kırmızı ışıklar doğru zamanda yanar.

Saat 10:40'ta duman alarmları çalmaya başlar ve mutfakta yağ yangını olduğu için binanın boşaltılması uzun sürmez. Hızla kontrolden çıkıyor. Stephanie de az önce mutfaktaydı.

Sonunda burayı boşaltmak zorunda kaldık ve mutfak müdürü bana mutfaktaki tüm yangın söndürücülerin boş olduğunu söyledi. Birisi onları kasten boşaltmış. Kargaşanın ortasında, polisler ve Jag'ın ekibinden Stephanie'yi izlemekle görevli adamlar onu ve bir başkasını yakaladı.

Çalışan, para dolu iki sırt çantası, sahte bir bankamatik ve benim markalı tabletlerimmiş gibi görünen çıkartmalı iki tabletle arka kapıdan gizlice çıkıyor. Bu gece daha fazla para aktarmak için kullanıldıkları çok açık.

Saat on buçukta, web sunucumdan çevrimiçi kumarhanemin hacklendiğine ve yeniden yönlendirildiğine dair bir e-posta bildirimi aldım. Yönlendirme, açılış sayfasından pornografiye benzeyen bir siteye yapılıyor. Ve sıradan türden değil. Tabu dışı türden.

Birileri sadece beni soymaya çalışmakla kalmıyor, aynı zamanda itibarımı da sikmeye çalışıyor.

Jag, 10:52'de Guy Tremblay'in gerçek adının Trey Ricci olduğunu teyit eder.

"Bu ismi biliyorum," diyorum, farkına varıyorum ama yüzleri eşleştirmekte zorlanıyorum.

Trey'in kız kardeşi Gina, biz gençken Willie'ye yardım eden kız. Kızlığını aldığım kız. O kız
Birkaç yıl önce yanlış bir yola sapmış ve aşırı dozda uyuşturucudan ölmüştü.

Kardeşlerine dikkat etmemiştim. Trey'in yaşı Willie ile benim aramda, Willie'ye daha yakın. Willie kardeşiyle takılırdı.

küçük kardeşler ondan daha çok, ama takıldılar. Ve

Bir keresinde Trey'i, küçük kız kardeşini ve Will'i yerel bir markette şeker çalarak yaramazlık yapmaya sürüklediği için kışına tekme basmışım.

Annem öldürülmeden hemen önce.

Guy Tremblay benimle çalışmak için buraya geldiğinde hiç de tanıdık gelmemişti.

Çocukken Trey gözlük takardı. Kiloluydu. Büyüyünce havalı bir kadın avcısı olacakmış gibi görünmüyordu. Bu herifin bana ne tür bir garezi var? Ve şu anda nerede? Onu yakalamalıyım.

Violet'le görüşmek için telefonumu elime aldım. Ailesinin yanına gitmeye hazırlandığından beri onunla saatlerdir konuşmamıştım. Cevap vermedi.

Yerini kontrol ediyorum, içimde soğuk bir endişe çubuğu yükseliyor.

konum bizim binayı gösterdiğinde omurga. Ne oluyor lan?

Dairenin kamera görüntüsünü kontrol etmek için giriş yapıyorum. Listedeki ilk yer misafir yatak odası. Işıklar kapalı. Benim

Başparmak mutfağı kontrol etmek için hareket eder. Işıklar açık. Kimse yok. Tezgahta Violet'in çantasını görüyorum.

Listede bir sonrakine geçiyorum. Oturma odası.

Guy Tremblay, onu da geç, Trey Ricci kanepemde, elinde bir silah, kulağında bir telefon, yüzünde öfke.

Kanım aside dönüştü.

Violet, Genesis'te ofiste çalışan Heidi'nin yanındaki başka bir koltukta oturuyor. Fotoğrafik hafızası olan beceriksiz bir garsondu ve hesap tabloları, bordro ve diğer şeylerle daha iyi çalışabileceğini düşündük. Siktir, siktir, siktir.

Violet'in telefonu sehpanın ortasında, büyükannesinin kar kürelerinin yanında duruyor.

Kanım donarken kaşlarımı çatıyorum. Heidi.

Geçen gün alışveriş merkezinde Heidi'yi görmüş ve kızın Guy'a benzeyen biriyle arabaya bindiğine yemin etmiş.

Üç kez Heidi'yi kovmaya hazırdım, ancak "Guy" ona biraz daha zaman vermemiz için bizimle konuşmaya devam etti, belki de sunuculuk dışında başka bir rolde daha iyi olacağını düşünüyordu. Bu konuda Alana'nın da kulağına gitti, onu ofise yerleştirmekle ilgili ipuçları verdi. Ama Violet da onu ofise almakla ilgili bir yorum yapınca bana mantıklı geldi ve bu yüzden oldu. Fotografik

Hafıza. Sayılarla arası iyi. Bilgisayar bilimi mezunu. Sanırım kumarhane sitesinin hacklenmesiyle de bir ilgisi olabilir.

Geriye dönüp baktığımda, garson olarak işe başlayan biri için işim hakkında gerçekten çok bilgili.

Siktir et, hepsini siktir et. İş ya da para umurumda değil. Violet'in oradan çıkması lazım.

Bu gece Violet'i izleyecek olan Zack Jacobs Investigations'tan Abe'i ararken boğazımda safra tadı alıyorum, Jag'a gelmesini işaret ediyor.

Abe ona bu gece evde kalacağına dair bir mesaj gönderdiğini söylüyor. Yeraltı garajına park etmiş.

Carlson telefonda muhtemelen diğer olaylarla ilgili güncellemeleri alıyor. Ortağı bodrumda. Ekibin geri kalanıyla birlikte güvenlik odasına.

Bütün bunlar aynı anda oluyor. Saptırmalar. Para kapıdan dışarı çıkıyor. Web sitesi yönlendirmeleri. Belli ki plan kötü uyuşturucularla kafayı bulmamı da içeriyordu ama bu, Tanrı'ya şükür bugünden önce gerçekleşerek geri tepti.

Stephanie Whitley'i durdurdular ve polisler onu yakaladı. Genesis'i soyan adamlar polislerin elinde. Keşke benimkiler onları yakalasaydı diyorum çünkü o zaman bu piçleri yakalayabilirdim.

Ŗu anki endiŖem, Ricci'nin sonunun ne olabileceği konusunda %100 Violet.

Raymond'un uçak hangarında söylediği son gülen iyi güler sözü kulaklarımda çınlıyor.

Başından beri bunun bir parçasıydı. Violet ve benim evli olmamızın ve bir bebek beklememizin nedeni de bu. Çünkü Raymond ladanza o gizli alışveriş toplantısından hemen sonra bana ulaştı.

Menekşe

İnsanların oynadığı oyunlar. İstediklerini elde etmek için. Başkalarını kandırmak için. Açıgözlülük. Bencillik. Oyun yerleri bu gece satranç tahtasının üzerinde hareket ediyor. Bazı insanlar kimi incittiklerini umursamazlar. Kimin canı yanarsa yansın, sadece istediklerini isterler. Ve bazıları uzun süredir oyun oynuyor.

Burada oturmuş Killian'ın bu insanları ele geçirmesini umuyorum. Daha önce işkencenin iyi bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim. Ama şimdi?

Geçen gün Killian'ın başına gelenler onların suçu. Şu anda kötü şeyler yapıyorlar, ancak tüm gerçekleri tam olarak bilmiyorum.

Ayrıca beni rehin tuttukları ve gecenin büyük bir bölümünde bana silah doğrulttukları da önemsiz olmayan bir gerçek.

Annemin evinde ailemle para yerine şeker karşılığında Texas Hold 'Em oynuyor olmalıydım. Annemin evinde Sara Teyze'nin meşhur ıspanak sosu ve çavdar ekmeğiyle yüzleşmeliyim. Kuzenlerimle poker masasında şeker sigarası ve meyan kökü purosunu içiyormuş gibi yapıp kıkırdamalıydım. Büyükbabanın her zaman ne kadar blöf yaptığını ve bundan nasıl kurtulduğunu izlerken. Çocukken yaptığımız gibi. Kuzenlerim bu gece benim de katılacağımı öğrendiler. Orada olacağım. Ve ben orada değilim. Buradayım. Bana doğrultulmuş bir silahla.

Colleen ve Wendy ile bir sonraki sahil düğünümüzde nedimelerim olmaları konusunda konuşmalıyım.

Bebek doğduktan sonra elbiseme tekrar sığar sığmaz.

Onun yerine kanepede, gergin olan Heidi'nin yanında oturuyorum. Çok gergin. Ve konuşkan. Ve bu Guy'ı tedirgin ediyor. Heidi her konuştuğunda Guy daha da tedirgin oluyor. Ve çok konuşuyor! Benimle tuvalete bile geliyor. Tek başıma işememe bile izin yok.

Bu kadar tedirgin ve kızgın olmasını görmekten hoşlanmıyorum, özellikle de elinde salladığı silahla. Steph'ten ya da Hole adında birinden haber alamadığına dair bir şeyler mırıldandı.

"A ve B planları suya düşmüş olabilir, en azından C planı var," diye mırıldanıyor.

Heidi başını sallayarak, "Bu konuda içimde iyi bir his yok bebeğim," diyor.

"Sakin olman gerek" diye uyarıyor. "Ve gevezeliği bırak. Eğer bundan kurtulmayı başarırsa, tüm detaylarımıza ihtiyacı olmayacak."

Nefes alıp veriyor ve dizleri titriyor. "Onun bir kayıp olacağını düşünmüştüm."

"Henüz karar vermedim," diyor gözlerini bana dikerek, "Bakalım nasıl olacak?"

Cep telefonum çaldığında kanım yeniden buz kesiyor.

Killian arıyor.

Kalbim sıkışıyor ve öne doğru eğiliyorum.

Nihayet.

"Kıpırdama," diye silahı bana doğrultuyor Guy, ben de arkama yaslanıp ellerimi kaldırıyorum ve sonra onların üzerine oturuyorum.

Bu gecenin nasıl bir hal aldığına inanamıyorum. İnanamıyorum.

Guy'ın gerçekten kötü bir adam olduğuna inanıyor. Görünüşe göre kötü adam. Ve Heidi. Tatlı, beceriksiz, sözlü-İshalden muzdarip Heidi aslında bu işin içinde ve nedeni

Bu gece rehineyim. Ve o aslında tatlı biri değil. Bu gece söylediği Şeylere bakarak onu bir sosyopat olarak tanımlayabilirim.

Tam annelere gitmeye hazırlanırken kapı çalındı. Kapıyı açtığımda gözetleme deliğinden Heidi'yi gördüm. Gergin bir Şekilde kekeleyerek bana binada yaşıyan arkadaşıını ziyarete geldiğini ve

Yılbaşı gecesi işten izin aldığı için kız kıza bir gece geçirmeyi planlıyordu ama arkadaşı geç kalacaktı, o yüzden bir saat benimle takılıp telefonunu Őarja takabilir miydi? Hatta

Killian işteyken yalnız kaldığımda beni onlara katılmaya davet etti.

Geriye dönüp baktığımda, eğer arkadaşı evde değilse binaya girebilmiş olması bana garip gelmeliydi.

Ve kapıya gelmesi de garipti. Oda numaramızı nereden biliyordu? Daha sonra onun 'gevezeliklerinden' Guy'la birlikte dördüncü katta bir daire kiraladıklarını öğrendim. Ve bu yüzden binaya giriş yetkileri var.

Bu, dün beni asansörde gördüğünde bir an için korkmuş görünmesini ve çatı katında oturan birinin neden ekspres anahtarını kullanmadığını sormasını açıklıyor. Açıkçası, bu kasıtlı değildi ve ben de sorunun tuhaflığını gözden kaçırdım çünkü çatı katlarından birinde yaşadığımızı nereden bilebilirdi ki?

burada yaşıyıp yaşamadığımı sorsaydı ne derdi? Bunu tamamen kaçırmışım.

Bu akşam için yola çıktığımı anlayabiliyordu. Paltomu ve ayakkabılarımı giymiştim ama ona içeri gelmesini söyledim. Annelere gitmeden önce onunla yarım saat bekleyebilirdim.

Onu içeri almak için kapımı daha geniş açtım ve tam o sırada Guy onun arkasından içeri girdi.

Onu gördüğüm için çok Őaşırmıştım ama ağızımdan tek bir kelime bile çıkamadan bana silah doğruttu ve kapıyı kilitlemeden önce beni geriye doğru itti. Heidi benden

Telefon. Son mesajlarımı görebiliyorlardı.

Abe'e mesaj atıp aşığıya ineceğimi söyledim. Abe'in kim olduğı sorulduğunda, onun sadece şoförüm olduğunu söyledim.

Ona bir mesaj atmış olmalı ve mesajın hemen ardından gelen ping'e bakılırsa o da cevap vermiş olmalı. Daha sonra annem gibi başka insanlara da mesaj atmış olmalı çünkü kimse beni arıyor gibi görünmüyordu. Anneme bu akşamki planları kesinleştirmek için daha önce mesaj atmıştım, bu yüzden mesaj geçmişime hızlı bir bakış nereye gittiğimi ve aslında gelmediğim konusunda kimin uyarılması gerektiğini açıkça ortaya koyardı.

Ailemle şeker pokeri oynamak ve her yılbaşından önce yaptıkları gibi Motown dinlemek yerine Topun düşüşünü izlemek için televizyonun etrafında toplanmış, tencere kapakları ve tahta kaşıklarla dışarı çıkıp her zaman yaptığımız gibi gürültü yapmak için beklerken, burada oturup Guy'ın sadece söylediğı kişi olmadığını değil, aynı zamanda bu geceyi uzun zamandır planladığını ve bundan büyük bir ödeme almayı beklediğini açıkça ortaya koyan bilgi parçalarını yakalıyordum. Ve özellikle Killian'ın mahvolması, mahvolması ve bu konuda harap olması konusunda heyecanlı görünüyor.

Ray'in Felix Hoffman'ı öldürmek suçundan arandığı söyleniyor ve ben bunu Guy'ın Ray hakkında bana yönelttiğı sorulardan biliyorum. Eski sevgilim benimle temasa geçti mi? Hapisten kaçtığından beri nerede olduğu hakkında bir şey biliyor muyum? Felix'le tanıştım mı ve Ray ondan hiç bahsetti mi?

Hiçbir şey bilmediğimi iddia ediyorum ve o biraz korkuyor, yüzüme doğru geliyor ve bana bağılıyor, sanki bu bana sırlarımı söyletecek. Bu gece erken saatlerde 'Steph' ile üç kez telefonda görüşmüştü, belli ki Felix'in üvey kız kardeşi ve Ray'in adı da o görüşmede geçmişti.

Polislerin Felix'in babasını Ray hakkında sorgulamasıyla ilgili bir şey. Ama bir süredir ondan haber alamıyor ve

Cep telefonuna cevap vermediği için endişeli. Yangının planlandığı gibi çıkacağını duydum. Hakkında Genesis'te vurulan biri. Ve Hole'dan Genesis'in nakliyat güncellemesini beklediğinden bahsetti.

Ve gecenin yarısını kocamın nihayet mesaj atmasını ya da aramasını bekleyerek geçirdim. Benimle iletişime geçmeden bu kadar uzun saatler geçirmesi onun yapacağı bir şey değil ve ben bunu bu gece telaşlı olacaktı. Ve düşündüklerinden çok daha telaşlıydı. Meşgul kulübünde yılbaşı gecesi. Polis olası bir soygunu izlemek için orada. Ama şimdi aradığına ve cevap vermediğime göre, ikinci bir soygun olduğunu ve bir şeylerin yanlış gittiğini anlaması ve nerede olduğumu öğrenmesi an meselesi.

Beni arayacak. Telefonundaki casus uygulamasını kullanarak bu odayı gözetleyecek ve beni burada elimde bir silahla otururken görecektir. bana el salladı. Ya muhtemelen hâlâ aşağıda olan Abe'yi harekete geçirecek, ya polisleri arayacak ya da kendisi eve gelecek.

Kocamın sapıklık eğilimleri bu gece beni kurtarmak için işe yarayacak.

Ve onu kurtarmak. Umarım.

Çünkü Guy'ın bu geceki davranışlarına bakılırsa, eline fırsat geçse Killian'a zarar vereceğinden eminim. Bir sebepten dolayı ondan nefret ediyor. Nedeni hakkında hiçbir fikrim yok. Ama bu sadece zengin patronunu sevmiyor. Bu kişisel bir şey.

Telefonum yine çaldı. Adam telefonla konuştuğu için duymazdan geliyor ve Heidi daha da gerginleşiyor. Yine Killian arıyor.

Tek düşünebildiğim lütfen beni gözetleyin. Ve o kameraları çıkarmadığı için çok minnettarım.

Adam silahı ona uzatıyor.

"Onu izle. Silahı ona doğrultun. Haddini aşarsa onu vurmaktan çekinmeyin. İşemem ve başka bir arama yapmam

gerekıyor."

Heidi silahı alıp ayağa kalkıyor ve Guy makyaj odasına girerken bana doğrultuyor. Bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyor.

Kanepenin minderlerine geri büzölüyorum ama şimdi bir şeyler yapmamın tam zamanı olduğunu düşünüyorum. Konfor alanımın dışında bir şey. Hem de çok dışında.

"Bunu neden yapıyorsunuz? Ne olacak ki? Fidyeye mi istiyorsunuz, yoksa... çünkü kocamın bunu ödeyeceğinden eminim. O şeyi bana doğrultmana gerek yok."

Gülümsüyor. "Fidyeye almayı planlamıyorduk. Gecedan elde ettiğimiz gelir bize tuzak kuracaktı ama işler pek de öyle görünmüyor.

planın geri kalanı ile çok iyi gidiyor, bu yüzden fidye olabilir cevap. Fidyeye ve sonra da kocanın bu gece içeceği şeyi sana yedirerek intikam almak." Gözleri parlıyor. "Muhtemelen ikinizi de öldürecek. Ama yardımcı olursanız belki onu size vermekten vazgeçirebilirim."

Bana da aynı ilaçları vermeyi planlıyorlar.

Killian mı? Henüz onları almadığını bilmiyorlar. Bana kalp durmasına ve organ yetmezliğine neden olabilecek o ilaçları verirlerse? Bebeğimin başı dertte!

Dehşet damarlarımda dolaşıyor ve başka bir şey daha var. Öfke. Bu insanların bebeğimize zarar vermesine asla izin veremem.

"Bu geceden büyük bir kazanç elde edeceksen neden buradasın? Neden buradasın ve beni böyle tutuyorsun?" Ben soruyorum ve onun gevezeliği bana onunla ilk tanıştığım gece sergilediği sözel ishalin onun şakasının bir parçası olmadığını gösteriyor.

"Killian'ın incinmesini istiyor. Kız kardeşini kaybettiği için onu suçluyor. Kocan onu terk ettikten sonra hayatı boka sardı ve bu yüzden öldü. Trey bunun bedelini ödemesini istiyor ve intikam alırken çok para kazanmayı planlıyor."

Sertçe yutkunuyorum. Trey mi?

"Bana zarar vereceğini mi söylüyorsun? İkinize de iyi

davrandım. Kimseyi incitecek bir şey yapmadım."

Omuz silkiyor.

"Paradan payımı almak için buradayım. O zaman planım kaçmak. Çünkü akli başında değil." Silahı kendi kafasına doğrultuyor ama sonra vazgeçiyor. "Ama ne olacağını göreceğiz. Bir şey söyleme yoksa seni ben patlatırım."

Tuvalet kapısının arkasından bağırışlar geliyor.

Adam dışarı fırladı.

"Polisler Steph'i ve belki Hole'u da yakaladı. Hole Tony Greco'yu vurdu, yani bu iş kötüye gidiyor. Plan C."

Telefonumu alıp hoparlörden arıyor, bir yandan da silahı ondan almak için eliyle işaret ediyor. Silahı uzatıyor.

Tony. Olamaz. C planı mı?

"Violet?" Bu Kilian'ın sesi.

Kalbim göğsümde sertçe çarpıyor.

Silahı bana doğrultuyor ve parmağını boğazına götürerek beni uyarıyor.

"Karın elimde," diyor Guy. "Çok dikkatli dinle." "Kim bu?"

Killian sorar.

Eğer bilmiyorsa, eminim ki her an burayı gözetlediğinde öğrenecektir.

Adam güler ve oturur.

"Gerçekten hiçbir fikrin yok, değil mi? Hakkındaki gerçeği bilmeseydim, aslında iyi bir adam olduğunu düşünürdüm. Bir adamı bir yıl içinde mutfaktan yöneticiliğe taşırsın. Bana inanman güzeldi. Neredeyse fikrimi değiştirecek kadar. Bu arada, sana olumsuz cevap verdiğim dört kızdan ikisini becerdim. Gece bitmeden bunu da sikebilirim."

"Ne oluyor lan?" Killian tersledi. "Karım nerede?"

"O güvende. Şimdilik. Dinle pislik, beş milyon dolar istiyorum ve önümüzdeki bir saat içinde istiyorum yoksa karının iőı biter. Polis yok. Polisleri görürsem, on kat aşağı düőmeden önce alnında bir kurőunla fotoğrafını çekersin. Alırsın.

Ben mi?"

"Ne oluyor lan?" Killian kükrer.

"Bunu tekrar etmemi mi istiyorsun, yoksa beni anladın mı?"

"Yılbaşı gecesi bankalar kapandıktan sonra beş milyon dolar toplamamı mı bekliyorsunuz?"

"Benim hesabıma aktarabilirsin. Bu yeteneğe sahip olduğunu biliyoruz, o yüzden saçmalama. Şimdi sana hesap detaylarını içeren bir mesaj göndereceğim. Bir saatin var."

"Bu da ne böyle? Ben sana ne yaptım ki?"

"Kız kardeşimin ölmesinin sebebi sensin, gt herif," diye hırlıyor telefonuma, kesinlikle akli dengesi yerinde değilmiş gibi görünüyor.

"Kız kardeşin mi?" Killian soruyor. "Kız kardeşin kim?" "Gina Ricci," diye tükürür Guy.

"Ne?" Killian sorar.

"Evet. Dinle..." Adam hırlıyor.

Kapı keskin bir şekilde alınıyor ve vücudum geriliyor.

Adam doğruldu, "Mesajımı bekle. Parayı bir saat içinde getir yoksa karın bir anı olur."

Ekranımı itiyor ve kapıya doğru ilerliyor ve gözetleme deliğinden bakıyor, bakarken silahını tavana doğrultuyor.

Vücudu gözle görülür şekilde gevőediđinde, çılgınca ateş etmeye baőlamayacađı için rahatlasam mı yoksa sakın göründüğü için paniklesem mi bilemiyorum, çünkü şimdi ne olacak?

Kapı açılır ve iki adam içeri girer. Yirmi yaşlarında, yeşil dikenli saçlı uzun boylu beyaz bir adam ve kafası tıraőlı kısa boylu siyah bir adam. Uzun boylu yeşil saçlı adam etrafı incelerken ısıık çalıyor.

Guy'ın omzuna bir tokat atarken, "Çok güzel!" diye söylendi. "Çok!" Sonra gözleri bana takılıyor ve dudaklarını yalıyor.

Midem bulanıyor.

"Konuşmamız lazım," diyor kısa boylu siyah adam. "Özel gibi."

"Heidi, onu dışarı çıkar," diye balkon kapısını işaret ediyor Guy.

Beni yatak odama götürmelerini dileyerek gözlerimi kırıştırıyorum. Bunu düşünürken kalbim hızla çarpıyor. Bu olay başladığından beri odama nasıl gideceğimi düşünmeye çalışıyorum. Çünkü ben Orada hala bir silah olduğunu umuyorum. İki silah. Biri komodinde, diğeri de Killian'ın masasının altında.

Yatak odamızda balkona açılan bir kapı var ama kilitli olduğuna eminim. Heidi beni oraya götürürse Killian'ın silahlarından birine ulaşabileceğim ana yatak odasına giden yolu çabucak bulabilir miyim?

Onları Ray'in bodrumdan mı kaçı? Oraya girip beni kaçırانları kızdırma riskini göze alıp silah olmadığını mı göreceğim?

Dışarıdaki barbeküde, kapağın altında ağır bir demir kaldıraç var. Onu Heidi'yi bayıltmak için kullanabilir ve onlar beni fark etmeden önce camı kırabilir miyim? Onu bayıltmak yerine sadece bağırmasını sağlayabilirim ve o zaman işler daha da kötüye gidebilir. Ve şimdi burada üç adam var, sadece Guy değil. Ya onu balkondan aşağı itersem? Bu fikir iğrenç. Bunu düşündüğüme bile inanamıyorum.

"Dışarısoğuk. Neden diğer odalardan birine gitmiyorsunuz?" Heidi sorar.

"Aslında," diyorum, "odama gidip çantamı alabilir miyim? Sabah bulantısı emicilerim orada ve bir tanesine gerçekten ihtiyacım varmış gibi hissediyorum."

"Hamile mi?" Heidi sertçe gülüyor. Biraz da manyakça. "İki katını talep etmelisin."

Guy'ın bakışları bana dönüyor, diğer iki adamın gözleri de öyle.

Kahretsin. Hamileliğimin tüm bunları daha da karmaşık hale getirmesini kesinlikle istemiyorum, ama yatak odasına gitmenin bir yolunu bulmalıyım.

"Kız kardeşime bebeğini aldirttı ve bu onu spiral yaptı. Onun bebeğini mi taşıyorsun?" Guy soruyor.

Midem bulanıyor.

Başını sallarken dişlerini gıcırdatıyor ve daha da sinirlenmiş gibi görünüyor.

Heidi çantamın durduğu tezgâhı işaret ediyor ve ona doğru ilerliyor. "Emicilerini alacağım."

"O benim çantam. Odamda içinde emicilerim ve zencefilli mide bulantısı ilacım olan bir gece çantam var. Ben gerçekten midem bulanıyor," dedim Heidi'ye.

"Onu yakından izle," diyor Guy, "Ve orada kal, sana ne zaman çıkacağını söyleyeceğim. Etrafta dolaşmak yok yoksa Heidi seni karnından vurur. Anladın mı?"

Kalkıyorum.

"Gözünü ondan ayırma Heidi," diye uyarıyor Guy.

Killian

Wes bulunduğu partiden ayrılıp, on dakikadan kısa bir süre içinde benim binama doğru yola çıktı.

aşağı iniyor. O ve Abe benim altımdaki boş daireye girmeyi başardılar, böylece balkona tırmanıp o piçleri dışarı çıkarabilecekler.

Şu anda polislerin yanımda olmamasını diliyorum çünkü bu bok kafalılarla uygun gördüğüm şekilde başa çıkabilirdim, ama Violet'i güvene almak anlamına geliyorsa alternatifine razı olacağım.

Heidi'nin Violet'e o ilacı vermekten bahsetmesini dinlerken neredeyse kendimi kaybediyordum.

Carlson ve Jagger'ın benimle birlikte arabamda olmalarına ek olarak, yeraltı otoparkından içeri giren plakasız bir araçta polisler de var. Merdiven boşlukları ve lobi de kapatılacak.

Polisi ya da Jag'ın adamlarından birini geçmeden kimsenin o binadan çıkmasına imkân yok. Numbers ve Genesis'te fazladan insan gücümüzün olması iyi bir şey çünkü mevcut tüm kaynaklar Violet'in güvenliğini sağlama ve Ricci'yi yakalama çabalarına yönlendiriliyor.

Kargaşanın ortasında Numbers'ın otoparkından çıktığımda mutfak yangını sönmüştü. Polisler Stephanie'yi ve mutfak için yeni işe alınan suç ortağını Numbers'ın parasıyla birlikte yakaladı. Polisler ayrıca Genesis'in parasını çalmaya çalışan minibüsü, bulaşık makinesini ve Tony'yi vuran da dahil olmak üzere iki maskeli adamı da yakaladı.

Tony'nin durumu bende değil. Şu anda bunu düşünemem. Tek düşünebildiğim karımın olduğu yere daha önce varmak.

ona zarar veriyorlar. Ona ulaşana kadar duramam. Ona zarar vermelerine ya da o uyuşturucu karışımını vermelerine izin veremem.

Yol boyunca tüm sarı ışıklardan geçiyorum, böylece hiçbir şey beni yavaşlatmıyor, ancak eve dönüş yolunda bir hatırlatma gibi geliyor. Sarı ışıklar. Dikkat. Olası tehlike.

11:50 PM

Jag, Carlson, Ed ve bir avuç polisle birlikte yeraltı garajına gidiyorum. Dairemi görmek için uygulamaya baktım ve Ricci ve diğer iki adam hala içerideydi.

Oturma odasında toplanmış, Violet'i dördüncü kattaki daireye taşıyıp taşımamayı tartışıyorlar çünkü kimsenin haberi yok. Ricci'yle konuşmaya çalışıyorlar.

Violet hamile olduğunu söylediği için fidye miktarını arttırıyorlar.

Wes'ten ekrana bir mesaj geliyor.

Wesley Traynor, ZJI: İçeri giriyoruz. 2 dakika.

"Siktir," diye homurdanıyorum Carlson'la aynı anda, omzumun üzerinden okuyarak.

Ona içeride iki kişi daha olduğunu söyledim.

Wes'in onun nerede olduğuna dair bir fikri olacak, bunu biliyorum ama bu Abe denen adamı tanımıyorum ve hiçbirini sevmiyorum.

Violet nerede? Onu orada göremiyorum, bu yüzden uygulamayı değiştiriyorum, Carlson ve Jagger omzumun üzerinden Violet ve Heidi'nin yatak odasında yatağın yanında olduğunu görmek için zamanında bakıyorlar.

Violet yatağın ucundaki gece çantasını karıştırırken, "Buralarda bir yerde olmalılar," diye mırıldanıyor. Heidi orada durmuş, silahını ona doğrultmuş. "Belki temizlikçi onları masaya koymuştur. Ortalığı toplarken ufak tefek şeyleri koyduğu bir yer vardır." Köşeyi dönüp evdeki ofise doğru ilerliyor ve benim orada kameram yok.

Neler olduğunu görmek için. Kalbim göğsümde tekliyor çünkü lanet olsun... silaha mı gidiyor?

Benim cesur, güçlü, güzel kızım.

Heidi ofise yaklaşıyor, Violet'in arkasına geçiyor. Onu da gözden kaybediyorum ama "Tamam, unut gitsin. Bekle. O çekmecedeki ne yapıyorsun?"

"Kahretsin," diye tekrarlıyorum, Violet'i göremeden ekrana bakarken kalbim lanet olası boğazımda.

Violet'in konuşmasını zar zor duyabilmek için sesi sonuna kadar açıyorum.

"Şu çekmeceyi taşımama yardım eder misin, biraz... şey... sıkışmış."

Çekmecenin altından çıkardığı susturuculu silah olduğunu bildiğim bir patlama sesi duyuyorum.

Telefonumda gerçek zamanlı olarak gerçekleşen bu olaya omzumun üzerinden bakan herkesin ortak bir nefesi var.

"Siktir, bebeğim," diye fısıldıyorum.

Violet tekrar görüş alanına giriyor, komodine doğru ilerlerken Heidi'nin silahının namlusunu pantolonunun arkasına sokuyor ve az önce kullandığı diğer silahın yanında kazağıyla örtüyor. Bir tür baş belası gibi.

"Şükürler olsun ki o şeye susturucu taktım. Wes ve Abe nerede?" Bir dakikadan az kalmış olmalı. Violet Ona üç silah doğrulttum ve belli ki Heidi düştü. Geçen hafta benden bir tane bile almadı.

Bir inilti duyuyorum, Heidi olmalı. Ölmemiş. Kahretsin, umarım Violet'i takip edecek ya da çılgılık atacak gücü yoktur.

"Lanet olsun. Wes'e haber vermeliyiz," diyor Jag. "Ona mesaj atacağım."

Ama muhtemelen zaman yok ve Violet'in silahı elimde tutarak kapıya yönelmesini izlerken nefesimi tutuyorum.

komodin elinde. Görüntüleri hızlıca oturma odasına çeviriyorum ve olaylar hızla gelişiyor.

Trey Ricci'nin sırtını görüyorum ve beyaz kapüşonunun arkasında, omzuna yakın bir yerde kırmızı yayılırken tökezliyor. Sonra görüyorum ki Violet'in arkasında, iki elinde birer silah tutuyor.

Oturma odamın camlarından biri kırılıyor ve ardından ortalık dumanla ve silah sesleriyle doluyor.

Wes'in kullandığını bildiğim duman bombası yüzünden manzara bulanıklaşırken her şey etrafımda parçalanıyormuş gibi hissediyorum.

Ekranımda görüş mesafesi buharlaşıyor, bu yüzden pek bir şey göremiyorum ama Violet'in yere doğru sürüklendiğini fark ediyorum. Yaralanmış mı? Wes ya da Abe'in kurşunu ona isabet etti mi? Trey ve diğer iki adam da yerde ve Wes ile Abe onlara doğru ilerliyor, ama artık puslu ekranıma bakmıyorum çünkü

Asansöre doğru koşarken, diğerleri de harekete geçerken arkamdaki ayak seslerini duyuyorum.

Her iki kapı da açıldı ve polisler bizim için asansörleri tutuyordu. Ben Jag ile birine atlıyorum, Carlson ve diğer polisler de diğerine.

Anahtarımın asansördeki yuvaya girmesi hızlı bir yolculuk anlamına geliyor, ama yine de benim katıma varmamız bir yıl sürmüş gibi geliyor ve telefon ekranında dumandan başka bir şey görmüyorum, bu yüzden kapıya doğru koşuyorum, sol elimde telefon, sağ elimde bir silah, ve Wes'in sesi Jag'ın telefonunun hoparlöründen tam arkama geliyordu, "Üçü de düştü. Duman bombası fırlatıldı ama çabuk temizlenecek."

"Violet nerede?" Jag tam "Geliyorum" diye omzumun üstünden bağırırken soruyor, böylece Wes Jag'ın telefonundan duyabiliyor. Kapının kilidini açıyorum ve cevap beklemeden içeri giriyorum.

Mutfakta, ocağın yanında, Violet yere yığılmıştı. Telefonumu bırakıp ona doğru koşuyorum ve orada olduğunu görüyorum,

Oturuyor, bilinci yerinde. Kanaması yok. Hala her ikisi de

Silahlar. Wes onun önünde çömelıyor. Beni görünce ayağa kalktı.

"Vurulmamış," diyor. "Sadece şokta."

Oturma odamdaki çetecilerden biri kesinlikle öldü. Kafasından vurulmuş. Diğer yerde kıvranarak ağlıyor, göğsünden kan akıyor. Trey Ricci yaklaşık bir metre ötede yüzüstü yatıyor, beyaz kapüşonunun arka kısmının büyük bölümü parlak kırmızıya boyanmış.

Violet beni gördü ve birkaç kez göz kırptı. Şoka girmiş gibi görünüyor. Bana bakıyor, hayır, sanki ben burada değilmişim gibi. Uzanıp silahları elinden alıyorum, fısıldıyorum, bebeğim, ama sonra hızla arkasına uzanıyor ve belinden üçüncü silahı çıkarıyor, altı santim kadar sola kaydırıyor ve ateşliyor.

Kaşlarımı çatıyorum ve omzumun üzerinden baktığımda Trey Ricci'nin yüzüstü yere düştüğünü ve bıçağın yere çarptığını görüyorum.

Bana saldırmak üzereydi. Violet onu durdurdu.

Abe bıçağı tekmeleyerek uzaklaştırıyor ve Trey'i sırt üstü çevirmek için ayağını kullanıyor. Adam bize bakıyor, gözleri kapanmadan önce ağzından kan damlıyor.

Öldü.

Violet hıçkırıklara boğuldu ve silahı titreyerek yere bıraktı. Onu kollarıma çektim ve sıkıca tuttum.

Bir dakika geçmeden dışarıda bir gürültü patlaması oldu. Oturma odamda pencere olmadığı için dışarıdaki sesler içeriye geliyor.

Bileğime bakıyorum. Violet'in bana Noel için aldığı saat on ikiyi gösteriyor. Ne de olsa yeni yıla birlikte gireceğiz.

"Gece yarısı oldu. Mutlu yıllar bebeğim," diyorum. Ve sonra ağzım onunkine değdi.

Menekşe

1 Ocak

Gözlerimi açtığımda aklıma gelen ilk şey, birini öldürdüğüm oldu. Ya da öyle sayılır.

Belki yarın ilk düşüncelerim bu kadar korkunç olmaz. Endişe yok. Korku olmaz. Belki huzur? Sadece umut edebilirim.

Kötü 'adam' dört kez vuruldu. İki kez ben. Bir kez Wes tarafından. Bir kez de Abe tarafından. Dördüncü kurşunu ben sıktım, bu yüzden onu öldürenin ben olduğumu düşünüyorum. Muhtemelen hayatta kalırdı ama o silahı ateşlemeseydim Killian'ı bıçaklayabilirdi. Ya da Killian'ın canını yakmak için beni. Benimkini öldürebilirdi. kocam ve bebeğimin babası üç kez vurulduktan sonra. Ondan bu kadar nefret ediyordu.

Görünüşe göre bu nefret yersizdi çünkü Killian kız kardeşinin hayatını mahvetmedi, onu hamile bırakmadı ve aslında ona yardım etmeye çalıştı.

Daha önce hiç ateş etmemiş olmama rağmen bu gece tetiği üç kez çektim ve üç mermi de hedefine isabet etti. Sihir gibi bir şey çünkü eğer bir silahı ateşlediğimde ne olacağını tahmin etmek zorunda olsaydım, ya ıskalamak ya da bir tür geri tepme şansına sahip olmak ve kendimi vurmak.

Killian bana büyükannemin ve onun büyükannesinin dün gece yukarıdan bizi gözetlediklerini söyledi.

Heidi'yi vurdum. Sanırım buna boş bir noktaya ateş etmek deniyor. O ölmedi.

Heidi, haydutlardan biriyle birlikte ambulansa bindirildi. Diğer haydut Abe ya da Wesley tarafından vurularak öldü. Sormadım.

Tony aldığı kurşun yarasının ardından ameliyattan çıktı ve şu ana kadar prognozu iyi.

Killian, Jessa'nın yanında olduğunu, dün büyük bir tartışma yaşadıklarını ve ondan ayrılmaya çalıştığını söyledi. Jessa'nın ondan ayrılmasına izin vermemiş. Ve şimdi hastanede onunla birlikte, belki de gerçekten ayrılmak istemiyordur.

Killian'dan numarasını aldım ve ona bir mesaj göndererek Tony'ye en iyi dileklerimizi gönderdiğimizi söyledim ve eğer bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver.

Killian ona dostluk eli uzattığım için deli olduğumu düşünüyor ama Tony ile birlikteyse, Jag'ın kız kardeşi olduğu için ve Killian uyuşturulduğunda benimle nasıl birlikte olduğunu gördükten sonra, bu yapılacak en doğru şey gibi geliyor.

Bana teşekkür etmek için cevap verdi.

Polis gittikten sonra Killian bana tüm çılgın detayları anlattı. Guy Tremblay'in çocukken oturduğu apartmandan biri olduğunu. Amber, uyuşturucu satıcısı erkek arkadaşı ve Ray ile birlikte Killian'ı soymak için nasıl bir komplo kurduklarını, Killian'ı suçladığı kız kardeşinin ölümünün intikamını almak istediğini anlattı. Killian bana kızla arkadaş olduklarını, kızın ona aşık olduğunu ama onu yönlendirmediğini söyledi. Bazen Will'e yardım ediyormuş. Bir randevuya çıktıklarını ve Killian'ın onu

bekaret. Ve daha sonra uyuşturucuya yöneldi.

Killian'la hiçbir ilgisi yok. Kürtaj parasını Killian'ın ödediğini ama bebeğin ondan olmadığını söyledi. Rehabilitasyona gitmesi için ona yardım etmeyi teklif ettiğini ama onun uyuşturucu sorunu olmadığına ısrar ettiğini söyledi.

Guy, daha doğrusu Trey intikam planları yapmak için Gina'nın uyuşturucu bağımlısı arkadaşlarından biri olan Felix'e başvurdu. Görünüşe göre Ray de bunun bir parçasıydı çünkü Trey onu eski binalarından tanıyordu ve hep birlikte yerel barda takılıyorlardı. Ama Ray'le işler ters gitti çünkü Killian'ın dikkatini bana çeken ve hayatımı değiştiren şey buydu. Bir adam

Yersiz bir kin ve biraz açgözlülük, bir grup insanın para ve intikam alma çabasına girmesine neden oldu.

Bir oyun oynadılar ve her biri kaybetti.

Ben ve Killian hariç. Çünkü birbirimizi bulduk ve tüm o açgözlülük ve entrikalar yüzünden şansımızı elde ettik. Ray'in elimizden aldığı bir şey olma şansı.

Kendi açgözlülüğü, bir şeyleri kazanma arzusu yüzünden bizden uzaklaşıyor.

Bu çılgınlık.

İnsanların oynadığı oyunlar kaderlerini değiştirebilir. Ve başkalarının kaderini de değiştirebilir.

Eğer Ray o adamlarla birlikte Killian'dan çalmak ve onu mahvetmek için plan yapmasaydı, Killian o gece o bardaki toplantıya gönderilmeyebilirdi.

Yazı turada kaybettiği kızı görmek için evime geldi. Ray'in kaderini belirleyen hileli bir yazı tura.

Ve eğer tüm bunlar olmasaydı, şu anda onun kollarında, çocuğunu taşıyor olmazdım ve iliklerime kadar onun ve benim birlikte olmamız gerektiğini ve evet, bazen her şeyin bir nedeni olduğunu bilirdim.

Bir otel odasındaki yatakta birlikte uzanıyorduk. ailemle birlikte büyükbabamın evinde geçireceğiz. Sabah eve gidip eşyalarımızı toplayacağız ve yarın gece Tahiti'ye gitmek için hazırlanacağız.

Bir kaçamak için mükemmel bir zaman. Uzaklara. Cennet. Sadece biz. Ufukta sorun yok, tüm saçmalıklar arkamızda. Umarım.

Tüm bunlardan sonra daire uyunacak bir yer değildi. polisin varlığı, yerdeki ve halılardaki kan lekeleri ve patlamış pencere. Buraya neredeyse

Polisle konuştuktan sonra sabahın üçünde.

Trey Ricci'nin üzerinde de bir doz toz bulunmuş olup, Killian ve Jagger'ın aldığı karışımın içinde tam olarak ne olduğunu öğrenmek üzere incelenmek üzere gönderilmiştir.

O silahı almaya çalışmamamın hiçbir yolu yoktu. O ilacı bana vermesinden, bebeğimize gelebilecek tehlikeden çok korkuyordum.

Dün gece Killian'ın kollarında uyuyana kadar ağladım ve ona artık bizi korumak için ne yapması gerekiyorsa yapmasına izin verdiğimi söyledim. Yaşadığımız onca şeyden sonra derinden sarsıldım, ona şiddetten hiç hoşlanmadığımı söyledim ama eğer ailemizi korumak için gerekliyse, görmezden gelirdim. Çünkü siktir et onları. Ray'i siktir et. Guy/Trey'i sikeyim. Heidi'yi. Shara'yı bile. Bize zarar verdikleri için hepsinin canı cehenneme.

Killian acı, bıkkın ve güvensiz olmamı istemediğini söyledi. İnsanların iyi yönlerine inanmaya devam etmemi ve gerisini ona bırakmamı istiyor. Bizi güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağına söz verdi. Ve bunu söyleme şekli, bakışlarındaki yeşil ateş?

Ona inanıyorum.

Her şeye rağmen, bundan sonra dünyaya farklı bir gözle bakmaktan kendimi alamayacağım kesin.

2 Ocak

Kıpırdanıyor ve gözlerimiz buluşuyor. "Günaydın," diyor.

"Günaydın," diye papağan gibi konuşuyorum ve sarılıyorum.

"Bu sabah ilk düşüncem? Her şeyin bittiğine inanamıyorum."

"Evet." Yüzümü okşuyor. "Bunu duydum."

İfşaatlar hâlâ etkisini sürdürüyor.

Heidi vurulmaktan kurtuldu ve ameliyata alınmadan önce polislerle Trey ile birlikte yaptıkları her şeyi anlattı ve olaya karışan diğer kişileri suçladı. Ortak ameliyat için biraz daha az ceza alabilir, ancak Killian öfkelerini gizlemeyerek bana zaten kolay bir ceza almayacağını ve eğer istediği olursa hapisten çıkmayacağını söyledi. İçkisine ilaç katmak için ofisine giren Stephanie de öyle. Heidi, ona nazik davranmaktan başka bir şey yapmadığım halde ölmemi izlemeye razı oldu, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum.

"Gerçekten bitti mi? Bodrum katlarında canın istediğinde işkence edebileceğin başka kimse yok mu?"

"Hayır. En azından bugün değil."

Sırıttıyor. "Neredeyse keşke... boş ver."

"Ne?" diye sorar.

"Keşke Ray'den kurtulmana izin verebilseydim. Kendimi onun nerede olduğunu, ne yaptığını merak ederken buluyorum, ve aniden bize tekrar sorun çıkarıp çıkarmayacağı."

"Yapmayacak."

"Emin misin?" Gözlerinin içine bakıyorum. "Yapmayacak."

"Sanırım senin için ulaşamayacak bir yerde olması iyi bir şey. Ona ulaşamazsın, değil mi?"

"Hayır. Porto Campo'nun arkasındaki insanlarla daha büyük bir anlaşma yapmadığım sürece olmaz ve bunu aramaya niyetim yok. bağlantı."

"Şöyle diyelim, eğer bir sebepten dolayı aniden tekrar bir tehdit oluşturacak gibi görünürse, iznim var. bu tehdidi ortadan kaldırmak için. İhtiyacım olmadığı sürece bunu bilmek istemiyorum."

"Tamam," diye fısıldıyor ve sonra ağzını benimkine dayıyor.

"Sadece... bana yalan söyleme ve ihtiyacım olursa bir şeyler bildiğimden emin ol," diye ekliyorum.

"Anladın, Gamzeli. Ama bunun için endişelenme. Onu aklımızdan çıkaralım."

"Deneyeceğim," diyorum.

"Oraya ulaşacaksın. Bunu başaracağım." "Umarım öyle olur."

"Bahse var mısın?" diye sorar.

Kocaman gülümsüyorum. "Sen bahis yapmazsın."

Gözleri bir an için donuklaşıyor ve söylediğime pişman oluyorum. Ama sonra ifadesi düzeliyor.

"Sen, dün gece? Seni ofiste gözden kaybedene kadar izledim. O silahı alacağını biliyordum. Seni benden almadıklarından emin olmak için iki kişiyi vurmak ve daha da fazlası, çocuğumuzu koruduğunu bilmek? O zamanlar büyük bir stres topuydum. Ama geriye dönüp baktığımda, bebeğim? Belalı. Artık çok güçlüsün. Her şeyimi sana yatırırdım."

"Senin sayende öyleyim. Ve sana teşekkür ederim. Beni sevdiğin için teşekkür ederim. Beni korumaya çalıştığın için. Ve benden vazgeçmediğin için."

"Bu gücün bir kısmı acıdan, benim de seni incitmemden gelse bile mi?"

"Onun için ateşin içinden sürünerek geçerdim," diyorum.
"Başlangıçta."

Yüz ifadesi düştü. Ray için bunu yapabileceğimi duymanın kolay olmadığına eminim. Ama dürüst olacağım.

"İşte bu kadar sert seviyorum," diyorum.

Yutkunuyor.

"Yapardım. İkiniz için de ateşin içinden sürünerek geçerdim. Ama Killian, o benim yanmama izin verirken, sen vermezdin. Beni kurtarmak için her şeyi yakardın."

"Yaparım," diye yemin ediyor, gözleri öfkeli.

İç çekiyorum. "Sonunda hak ettiğim şekilde seviliyorum. Ama yaşadıklarımızla büyürüz."

"Aklımız varsa yaparız," diyor. "Ve sonra sen beni bıçaklı adamdan kurtardın. Beni kurtardın, bebeğim."

"Yaptım, değil mi?" Gülümsüyorum.

"Bu gamzeler için krallığım." Birini dürtüyor.

"Bu gamzeler senin sakin için," diye karşılık veriyorum, bir aptal gibi. Gülüyor ve beni sırtüstü yatırıyor.

59

Killian

Tahiti

Violet ellerini okyanusa daldırıyor ve sanki derisinden bir şey çıkarmaya çalışıyormuş gibi bir dakika boyunca sağa sola çeviriyor. Gerçekten de öyle. Bana tüm şeytanlarımı, taşıdığım tüm suçluluk duygusunu ona vermemi söyledi.

Evlilik ve nişan yüzüğü güneş ışığını yakalıyor ve gözlerim bana oyun mu oynuyor emin değilim ama kırmızıya çalan dalgaların parmaklarından süzülüp gittiğini görüyorum. giden gölgeler.

"İşte," diyor. "Hepsi gitti. Tüm kötü rüyalar, değiştiremeyeceğimiz şeyler yüzünden duyduğumuz suçluluk. Hepsi gitti. Yıkanıp gitti."

Ayağa kalktı ve havlunun üzerinden el dezenfektanını almak için eğilmeden önce ellerini savurdu. Neden buraya getirdiğini merak etmiştim. Ama yüklerimi ona vermemi istedi. Ben de verdim. Sonra da onları suda durulamasını izledim.

Şişeyi uzatıyor. "Ellerinizi lütfen."

Ben benimkini uzatıyorum ve o da sıvının bir kısmını ellerime fışkırtıyor. Kendi ellerine de biraz fışkırttı.

"Tamam mı?"

diye soruyor.

Başımı

sallıyorum.

"Buraya gel," dedim.

Yanımda oturuyor. Ellerimi şortuma kuruluyorum, sonra kalçasındaki kumların tozunu alıyorum.

"Daha iyi misin?" diye soruyor.

"İnsanlar bana bakınca başarıyı görüyor. Azim görüyorlar.

Hayatımın bir sürü sorunla dolu olduğunu görmüyorlar.

Hayal kırıklığı ve kırmızı ışıklar, beklemek istemediğim şeyler için beklemek zorunda kalmak ve sonra kafamda yeri olmayan şeyleri uzatmak."

"Seni görüyorum," diyor.

"Sevdiğini biliyorum. Ve bebeğim, senin aşkın her zaman orada olan bir boşluğu dolduruyor. Artık yok. Daha fazla para, daha fazla başarı bu boşluğu doldurmadı. İntikam da öyle. Sen doldurdun. Sen doldurdun. Seni bana getiren şeyin acı ve ıstırap olması beni öldürüyor. Sana acısız bir hayat sunma niyetimin şeytanlarım yüzünden başarısızlığa uğraması."

Başını sallıyor ve elini çeneme koyuyor.

"Acıdan bana güç geldi, Killian. Sırtımdaki gücün. Bizden vazgeçme konusundaki isteksizliğin. Ve hayatımı kolaylaştırmak için gösterdiğin çabalar. Beni her şeyden koruyamazsın. Ama hayat ortağım olduğunu bilmek bana güç veriyor - her şeyin üstesinden birlikte gelebileceğimizi. Ve tüm

kötü şeyler geride kaldı. Yol boyunca kötü bir şeyle karşılaşmayacağımızı söylemiyorum, ama birbirimize yaslanacağımızı bilerek yüzleşeceğiz. Senin sayende artık daha güçlüyüm. Sen de bana yaslanabilirsin. Sen beni koru, ben de seni koruyayım."

"Senin güçlendiğini görmek geceleri uyumama yardımcı olacak. Hayatta tek istediğimin seni korumak olduğunu sanıyordum ama yanılmışım. İhtiyacım olan şey senin güçlü ve kendinden emin hissetmenmiş. Bu güvenin bir parçası da Çünkü beni yakaladığını biliyorsun. Ricci ve Heidi'yle nasıl başa çıktın? Beni korumak için Tony'nin yüzüne nasıl vurdun? Son birkaç haftadır istediğini elde etmek için nasıl ayak dirediğini? İşinde kendini nasıl savundun? Seninle gurur duyuyorum."

"Ben de kendimle gurur duyuyorum. Aldatmacanı öğrendiğimde, seninle kalmanın daha güçlü olmadığımı, beni terk eden kızdan farklı olmadığımı göstereceğinden endişelendim.

Biri onu parçalayıp, yavaş kaynayan bir kurbağaya

çevirebilir. Ama benden vazgeçmeyerek, onu istediğini göstererek

gerektiğinde seninle kafa kafaya gelebilecek kadar güçlenmeme yardımcı oldu. Çok yardımcı oldu. Ve dramamızın sonunda kurtarılmaya ihtiyacım olmaması da acı vermedi. Ve seni bıçaklı kötü adamın elinden kurtardım sayılır."

"Başardın, Violet. Ailemizi kurtardın. Hepimizi kurtardın." Gülümsüyor.

"Ve senin bana yardım ettiğin kadar, ister inan ister inanma, o çivili viskinin de yardımı oldu."

"Öyle mi?"

Başımı salladım. "Zihnimin yarıklarında sakladığım iblisler yerine, onları açığa çıkmaya zorladı. Uyuşturucuyla uyanmış bir kâbusun spot ışığı altında. Belki de bu yüzden farklı bir yerdeymişim gibi hissediyorum. Artık hepsi dışarıda. Onlarla yüzleştim.

Hepsi."

"Bu mantıklı," diyor. "Bugün ne yapmak istiyorsun?"

"Bütün gün kocamı becermek dışında mı?" diye soruyor, gözlerinde ışıkla.

"Bunun dışında."

"Pizza istiyorum," diyor.

"İlk hamilelik aşermesimi?" diye sordum. "Bu zencefilli çörek değil," diye ekliyorum.

Gülüyor. "Olabilir.

"Ve bu önemli bir deney olacak," diyorum. "Öyle mi? Nasıl yani?"

Burnundan öperim. "Bu bebeğin pizzanın üzerindeki ananası sevip sevmediğini ya da gerçekten pizza tadı olup olmadığını ve seni kusturup kusturmadığını öğrenmek üzereyiz."

Sonsöz

Killian

Neredeyse 8 Ay Sonra

"Kahretsin, bebeğim, evet," kalçalarımı tekrar öne doğru çarparak arkadan onun sıkı sıcaklığına gömülüyorum. Kaşık pozisyonundayız, hamileliğinin bu aşamasında onun için işe yarayan birkaç pozisyondan biri. Elim kalçasının etrafında dolanıyor, böylece parmaklarımı klitorisine bastırabiliyorum. O inlerken ben daireler çiziyorum.

Karım, içinde büyüyen bebeğimle her zamankinden daha seksi. Ellerimi ondan zar zor uzak tutabiliyorum ve şansına o da çok azgın. Sabah bulantıları onuncu haftada kayboldu ve hamileliğinin geri kalanında sağlıklı, mutlu ve keyifliydi. Son iki hafta hariç. O ve çocuğumuzla tanışmaya hazırız.

Şu anda sadece onun azgınlığı yüzünden sevişmiyoruz. Sevişiyoruz çünkü bir hafta gecikti ve seksin doğuma yardımcı olduğunu duymuş.

İşleri hızlandırmasına yardım ettiğim için şikâyet edecek değilim, en sevdiğim yerin içine gömülmek varken olmaz.

Cinsiyetini bilmiyoruz; şaşırmaya karar verdik. Biz Violet, bebeğin kız olması halinde Ginger isminin ilk sırada yer alacağı konusunda şaka yapsa da, henüz erkek ismi seçilmedi. Violet'in hastane çantası kapının yanında ve beşik Coulter bebek için hazır.

İçimde sallanırken, nefes nefese, bacaklarının arasındaki elimi tutup yerinde tutarken fısıldıyor, "Durma. Asla durma."

"Asla," diye yemin ediyorum.

"Seni seviyorum," diye nefes alıyor, "Ah, ah, Killian, yesss!"

"Seni seviyorum," diye homurdanıyorum ve sonra etrafımda kasılıyor, adımları haykırıyor.

Bu beni de tahrik etti ve ona doğru patladım.

Dokuzuncu buluttan ya da Violet'in dediği gibi doksan dokuzuncu buluttan inerken boğazının kenarını öpüyorum.

"Elma suyu," diye rica ediyor. "Acele et."

Kıkırdıyorum ve yuvarlanmadan önce geriye doğru kayıyorum, ne kadar muhteşem olduğuna bakıyorum, hiçbir şey giymemiş, karnı büyük ve yuvarlak, bukleleri bir boudoir çekimi için hazırlanmış gibi yastığın üzerine yayılmış.

Ellerimi çerçeve şeklinde onun üzerinde tutuyorum ve bir deklanşör sesi çıkarıyorum. "Muhteşemsiniz Bayan Coulter."

Gamzeleri parlıyor ve bana bir öpücük gönderiyor.

Eşofman altımı bacaklarımdan yukarı çekiyorum ve ona bir içki almak için mutfağa gidiyorum.

"Killian!" diye seslendi, sesi paniklemiş gibiydi. Hemen geri döndüm.

"Ne?"

Kocaman gözleri var ve aynı zamanda gülümsüyor. "Suyum. Sanırım az önce kırıldı. İşe yaradı!"

Bordo çarşafta etrafındaki koyu lekeyi görüyorum. Evet. Bebek Coulter geliyor. Bebek Coulter geliyor.

Menekşe

Beş Yıl Sonra

Killian ve ben birbirimizi ilk gördüğümüz günden bu yana sekiz yıl geçti, resmi olarak tanıştığımız geceden bu yana ise beş yıl.

Ancak bugün bu dönüm noktasını kutlamak için bir arada değiliz çünkü Killian bir iş gezisi için ülke dışında.

Ben mi? Tillamook'taki evin yanındaki kır çiçeği tarlasındayım. Bu evi kendimizin yaptık ve burada çok zaman geçiriyoruz. Her odada benim izim var. Burada bir sürü harika anı biriktirdim. Ailece yatıya kalmalar. İlk çocuğumuz doğduktan birkaç ay sonra, saçında büyükannemin gülleri ile düğünümüzü yaptık.

Buraya Noeller için geldik. Doğum günleri için. Hiçbir şey yapmadığımız tembel günler. İkinci çocuğumuza bu evde hamile kaldık.

Ailemiz ve geniş ailemiz için yeterince büyük. Annem, babam, Cody ve nişanlısı sık sık geliyorlar, bazen biz olmadan. Şu anda annem ve babamla birlikte yaşayan büyükbabam da burada balık tutmayı çok seviyor.

Teyzelerim ve amcalarım, Susanna, Wes ve diğer arkadaşlarımız da düzenli olarak gelirler. Evet, birlikte oldular. Biraz zaman aldı ve biraz dramatikti ama sonunda oldu. Altı aylık ikiz kızları var. Suse hiç çocuk istemediğini söylemişti ama çocuk sahibi olmak için sabırsızlanan bir adama aşık olunca fikrini değiştirmiş.

Dört yaşındaki oğlumuz Chance bir battaniyenin üzerinde oturmuş, yeni kopardığı bir avuç karahindibayla dilek üflüyor. Dilekler etraflarında uçuşurken yürümeye başlayan kardeşi Gabriel'i neşeyle alkışlatıyor.

Kardeşinin kıvrıcık siyah kafasındaki karahindiba tohumlarının tozunu alırken Chance bana "Bir dilek tuttum anne," diyor.

"Bana ne dilediğini söyleme, tatlım. Kendine saklarsan gerçekleşme ihtimali daha yüksek olur."

"Ama ben kendim için bir dilek dilemedim. Babamın dileklerinin gerçekleşmesini diledim. Çünkü sen her zaman tüm dileklerinin gerçekleştiğini söylersin."

"Bu harika, bebeğim. Buna bayıldım." Eğilip alnından öpüyorum.

"Torchugal'dan eve ne zaman dönüyor?"

"Portekiz," diye düzeltiyorum. "Üç uyku sonra."

"Onunla konuşabilir miyim, böylece dileklerinin gerçekleşmesi için bir dilek tuttuğumu söyleyebilirim?"

"Yarın kahvaltı saatinde bizi arayacak, tatlım. Ona söyleyebilirsin." Saçlarını karıştırıyorum. Saçları benimkiler gibi. Tıpkı babasınınki gibi yeşil gözleri mutlulukla parlıyor. Bebeğimiz Gabriel benim gözlerime ve saçlarıma sahip. İki oğluma da büyükannemden miras kalan gamzelerim geçmiş.

Chance benim pizza zevkime sahip. Biz ananaslı taraftan yiyoruz, Killian ve Gabe ise ananaslı olmayan taraftan yiyor.

Chance ve Gabriel birlikte çok samimiler. Kız kardeşleri doğduğunda nasıl olacaklarını merak ediyorum. Bebek Ginger beş aydan biraz daha uzun bir süre sonra doğacak. Kızımızın olacağını bir hafta önce öğrendim ve Doğumdan hemen sonra tüp ligasyonu yapılacak. Beş yılda üç bebek mi? Ben çoktan bittim. Killian şaka yapsa da devam etmeliyim. Sonra tekrar, beni hamile seviyor. Hamile göbeği fetişi olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilirim. Üç hamileliğimizde de seks hayatımız çok aktifti. Bu sefer sabah bulantısı olmadığı için şanslıydım. İronik bir şekilde, her ne kadar zencefil benim için çok önemli olmasa da, ona hala Ginger adını vermeyi planlıyoruz.

bu sefer. Son iki seferde kesinlikle hayat kurtarıcıydı.
Killian beni yalınayak ve hamile halimle seviyor olabilir
ama çatlakları olan o değil. Kendimi iyi hissetmediğim
zamanlarda erkeğim benimle ilgilenerek iyi bir iş çıkarıyor.
Sonra tekrar,
Gelmiş geçmiş en iyi baba olmak da dahil pek çok şeyde
iyidir.

Ve beş yıl içinde iki bebeğim oldu ve bir tane daha geliyor,
korkarım ki ben biraz anne-bod'a sahibim ama onun baba-
bod'a uzaktan yakından benzeyen bir şeyi yok. Henüz yok.

"Anne, kurbağa bulmaya çalışabilir miyiz?" Chance
soruyor. "Elbette, tatlı bezelyem. Sadece bugün onları
tutmak yok. Tamam mı?"

Çenesi kısa bir süre sallanıyor ve geçen sefer buraya
geldiğimizde büyükbabam ve babamla balık tutarken
yakaladığı kurbağayı unuttuğu için kendini kötü hissettiğini
biliyorum. Onu bir kavanozun içinde güneşin altında
bırakmış ve kurbağanın durumu pek iyi olmamış. Hem de
hiç.

Bir kurbağa cenazesi düzenlemek zorunda kaldık ve Chance
bu konuda kendini o kadar kötü hissetti ki bir özür notu
yazarak zavallı amfibiyle birlikte gömüldü.

Başını sallıyor, sonra kardeşinin elini tutmadan önce yüz
ifadesini düzeltiyor ve birlikte kıyı şeridine doğru koşuyorlar.
Ben de onu takip ediyorum, kız bebeğimiz karnımda takla
atıyormuş gibi hissederken irkiliyorum.

Battaniyenin hareket ettiğini hissettiğimde uyandım. Chance
benimle birlikte tırmanıyor. Gabriel zaten burada. İki
bebeğim de benimle uyumayı seviyor ve Killian yokken hiç
sorun etmiyorum.

Onu sol tarafıma yatırıyorum. Gabe sağımda. Ve kız
kardeşleri de hareket etmek için karnımdaki o anı seçiyor.

Killian'ın eve dönmesini dört gözle bekliyorum. Bu iş seyahati birdenbire ortaya çıktı ve her ne kadar fazla düşünmemeye çalışsam da, gitmeden önce birkaç gün huzursuz olduğu gerçeği beni rahatsız etti. İçimde bir his var.

Killian'ın zaman zaman girmek zorunda kaldığı ve benim soru sormadığım gri alanlardan biri.

Sormama gerek yok. Ona tüm kalbimle güveniyorum ve eğer karanlıkla uğraşıyorsa bunun bir gereklilik olduğunu biliyorum.

Killian

Bir taksinin arka koltuğunda oturuyorum, yine bir kırmızı ışıktaki durmuşum. Gideceğim yere varmak için sabır göstermeye çalışıyorum ama yine de endişeliyim. Ben ve kırmızı ışıklar. Bana hala sabrın işe yarayabileceğini hatırlatmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Ve bazen işe yarıyor.

Violet ile beş yıl oldu. Hayatı yaşadığım, ailemi büyüttüğüm, işimi daha da genişlettiğim beş güzel yıl ve güzel eşime, onun ve çocuklarımızın benim yaşama sebebim olduğuna dair her türlü işareti veriyorum. Öyleler de. Ve birkaç ay içinde kızımız da aramıza katılacak. Çocuklarımız büyüyüp ailemize katılana kadar ailemiz tamamlanmış olacak.

Artık bir kızımızın yolda olduğu gerçeği - işte bu yüzden eski şeyler beni rahatsız ediyor. Kalbime ağırlık veriyor. Uykumu kaçırmakla tehdit ediyor. Bu gezegende bir gün aşık olacak, büyük olasılıkla onu sevecek, kalbine bakacak, refahını gözetecek bir adama güvenecek güzel bir küçük kıza sahip olma fikri? İşte bu yüzden bugün yaptığım şeyi yapmam gerektiğini hissediyorum.

O doğmadan önce, ilk nefesini almadan önce, bunun yapılmasını istiyorum.

Evet, beş uzun yıl boyunca tüm eski şeyleri kafamdan atmak için elimden geleni yapmaya çalıştım.

Bugünkü düzenlemeleri yapmak oldukça pahalıya mal oldu. Ve gelecekte bazı iyilikleri geri ödemek zorunda kalabilirim. Ama bunu yapmak bir zorunluluk gibi geliyor.

Işık yeşile dönüyor ve sonunda hareket ediyoruz. İleriye doğru hareket. İhtiyacım olan şey bu. Bunun bitmesini istiyorum ve sonra kitabı kapatacağım.

Hayır, yapmak üzere olduğum şey kızımın kötülüklerden korunmasını garanti etmeyecek, ama emin olmak için yapabileceğim bir şey

Dünya, içine doğmadan önce biraz daha iyi bir yerdir.

Beş dakika sonra taksi kapıya yanaşıyor ve şoföre parasını ödeyip iniyorum, ondan beklemesini, taksimetreyi açık tutmasını ve bir saatten fazla kalmayacağımı söylemesini rica ediyorum.

Yanımda valizim yok. Bu iş bittiğinde Violet ve çocuklarıma günaydın demek için otele geri döneceğim.

Otuz Dakika Sonra

Taş bir koridordan aşağıya doğru yönlendirildim.

beş yüz yıllık ya da daha eski. Havada küf ve balçık kokusu bir arada asılı duruyor. Burada tavanlar alçak. Loş. Ve burada da uğursuz bir varlık var. Hissediyorum, neredeyse tadını alabiliyorum. Karanlık bir şey. Tehlike atmosferde yüzüyor. Belki de bu eski şeytanlarımın tekrar ortaya çıkmasıdır.

Eski hapishane binası müzeye dönüştürüldü, çoğu Zamanında. Ama bugün halka kapalı. Yine de benim için açık. Bekçi eski anahtarı çok yıpranmış kapının anahtar deliğinde çeviriyor ve kilidi kaydırarak açıyor.

Ona şifreyi çoktan verdim.

Campo bir, bir.

Uyuyor. Bir tane. Yılan gözler.

"Otuz dakika mı?" diye soruyor. "Bir saat mi?"

Başımı salladım. "Sadece beş dakika."

"Emin misin? Bir şey duymak istemiyorum, bu yüzden çok erken dönmek istemiyorum."

Otuz dakika, acı çektirmeye devam etmek isteyen yaşlı canavarı uyandırır. Beş dakika ya da daha kısa bir sürede bu işi bitirmem gerektiğini ve ilerleyebileceğimi biliyorum Kızım doğmadan önce bittiğini bilmek.

"Sadece beş. Eminim."

Bana silahı uzatıyor ve loş alana girmem için eliyle işaret ediyor.

Köşede Raymond ladanza oturuyor. Benimle aynı yaşta ama otuzlarının başında değil de ellisine merdiven dayamış gibi görünüyor. Gözlerini kısıyor.

"Bunun olacağını tahmin etmiştim," diyor sesi titreyerek.

"Hareket edene kadar hâlâ buralarda olduğundan emin değildim."

Silahı ona doğrulttum.

Gülümsüyor. Artık ağzında daha da az diş var. "Belli ki Ricci başarılı olamamış. Onu öldürdün mü? Beni gönderdiğin yer gibi bir yere mi gönderdin?"

Kıs kıs gülüyorum. "Aslında onu

Violet vurdu." Şaşırmış görünüyor.

"Hazır mısın?" diye sordum.

"Zamanı gelmişti. Ben hazırım. Bu bir hediye. Teşekkür ederim."

Kollarını iki yana açmış, ölümü kucaklamaya hazır, yüzünde bir gülümseme. Ve bu tepki nereden gelirse gelsin - ister boktan varlığından bıkmış olsun, ister ona ölüm vermeyi yeniden düşünmemi sağlayarak aklımı çelme çabası olsun çünkü bunu o istiyor, bu oyunu bitirmeye hazırım.

Başka söze gerek yok. Ona söyleyecek bir şeyim yok.

Onunla alay etmene gerek yok. Onunla olan hayatım hakkında benden hiçbir şey öğrenemez. Bir daha asla. Bu yüzden burada değilim. Buradayım.

Oyun oynamaya gelmedim. Alay etmek için değil. Bitirmek için buradayım. Beş yıl boyunca acı içinde yaşamak, işkence görmek ve ölümüne çalışmak benden aldıkları, güzel kızıma yaptıkları için yeterli bir ceza mı? Hayır. Yanına bile yaklaşamaz. Ama buna ihtiyacım var. bitmesi için.

Parmağımı esnetiyorum ve iş bitiyor. Kurşun boğazını delip geçiyor ve vücudu sarsılarak yere yığılıyor, önünden aşağıya kırmızı damlıyor.

Orada durup bekçinin dönmesini bekledim. Ve ölü düşmanıma bakarak geçirdiğim uzun birkaç dakika. Burada onunla kilitli kalmak. Ona zarar veren, sadece bunu yapmakla kalmayıp benden bir şeyler koparmaya çalışan pislik herifle mi? İş bitti. Sonunda.

Eğer beş yıl önce beni becermeye çalışmasaydı, asla sekiz yıl önce ne yaptığını öğrenmiş olabilirdim. Ve eğer beş yıl önce beni ikinci kez becermeye çalışmasaydı. ona sahip ol.

Onun canını aldığım için hiç pişmanlık duymuyorum.

Violet onun hakkında konuşmuyor. Yıllardır ondan bahsetmedi. Artık endişelendiğinde boğazını tırmalamıyor. Güzel, kendinden emin, seksi ve hiç de çekingen değil. Söz konusu çocukları ve kendisi olduğunda Benim için aşk.

Eski şirketine geri döndü ve ilk çocuğumuz Chance'i doğurana kadar direktörlük işini sürdürdü, ardından onu bir dadiya bırakmaya ya da bir kreşe göndermeye dayanamayacağına karar verdi.

Vakti olduğunda işlerde bana yardım ediyor. Çocuklarımıza annelik yapıyor. Benimle ilgileniyor. Arkadaşlarıyla, ailesiyle eğleniyor ve aynı zamanda aile içi şiddet mağdurlarına yardım eden kar amacı gütmeyen bir kuruluş kurdu ve başkanlığını yapıyor. Kurduğu hayır kurumu onların kendilerini yeniden kurmalarına yardımcı oluyor, bunu yaparken onlara güvenli bir sığınak sağlıyor. Onunla çok gurur duyuyorum.

Bugün ne yapmak için geldiğimi biliyor mu? Hayır, bilmiyor.

Ona söyleyecek miyim?

O sormadığı sürece hayır. Tahiti'deyken beni boşluğa bakarken yakaladığından beri ondan hiç bahsetmedi ve başıma gelenlerin, özellikle de o ilaçları aldığımda başıma gelenlerin beni mahvettiğini biliyordu.

Benden bu yükü ona vermemi istedi. Esir tutulduğu için endişelenmekten kaynaklanan stresin yükünü. Kabusların yükünü. On yedi yaşında bir can almanın suçluluk yükünü... Her ne kadar ben suçluluk hissetmesem de o farklı düşünüyordu.

Ona yükü uzattım ve beni yıldızların altında seviştiğimiz tatil evimize geri götürmeden önce okyanusta duruladı. Ve işe yaradı. Daha iyi uyudum, artık kabus görmüyordum. Ve Raymond Iadanza'nın adı o zamandan beri dudaklarından çıkmadı.

Bir daha ailemize karşı bir tehdit hissedersen, gerekli olduğunu düşündüğüm şeyi yapma iznim olduğunu söyledi. Düşündüm ki Iadanza'yı Campo'da bırak. Bu konuda iyi olduğumu düşündüm.

Ama bir kızımız olacağını öğrendiğimde gecenin büyük bir bölümünde dönüp durdum. Belki de dostum Dario'nun geçenlerde bana evlendikten kısa bir süre sonra yeraltı dünyasının başka bir karanlık köşesinin çökertilmesine yardım ettiğini ve orada hayatta kalan mahkumların başarılı bir şekilde topluma geri entegre edildi. Bunlar çoğunlukla cinsel köleliğe zorlanan kızlardı.

Hayır, Porto Campo ile aynı türden bir yer değildi, farklı türden bir cehennemdi, ama birinin oradaki mahkumları özgürleştirmek için çalışacak kadar cesur olması fikri? İşte bu, birkaç ay içinde bir kızım olacağı haberiyle birleşince

Aylar sonra bunu yapmam gerektiğini bilerek bazı telefon görüşmeleri yaptım.

Yarım kalmış iş yok.

Sandra Iadanza öldü. Görünüşe göre Raymond onu Campo'ya gönderdikten birkaç ay sonra boğarak öldürmüş. Bunu biliyorum çünkü bana iyilik olsun diye onun Porto Campo'daki hamisi olarak görev yapan Hennessy Baxter haber almış. Bana kendi destekçim hakkında ancak nefesi kesilirse haber alabileceğim söylenmişti.

Bizden üç yılımızı çalan adamın benim emrimle yıllarca işkenceye katlandıktan sonra öldüğünü bilerek, özellikle de beş yıl önce yapılması gerektiğini hissedersen bunu yapmam için bana izin verdiğini bilerek geceleri daha rahat uyuyabilecek miyim?

Kesinlikle.

Son

Kitap Sonu Notları

Phew.

Çok uzun bir yolculuktu.

Kill Game'in önermesini ilk kez The Dominator Serisi'ni yazarken düşünmüştüm. Doğruluk mu Cesaret mi ile Vegas'ta Balayı filmi arasında bir şey hayal etmişim. Sonunda Kill Game'e başladığımda, bu kadar büyüyeceğini ve nereye gideceğini bilmiyordum. Ben de bazılarının sahneler, ziyaret edilmesi kolay olmayan karanlık derinliklerden çekilecekti.

Plan yapmaya başladığımda, biraz karanlık, biraz iyileşme, sürprizler, intikam ve biraz seksi seks içeren 80.000 kelimelik bir hikaye hayal ettim. Plana sadık kalmak yerine ilham perim çıldırdı ve 300.000 kelimeden fazla bir düet ortaya çıktı. Ve hala bitmesinden nefret ediyorum. Bu ikisiyle devam edebilirdim.

Her zamanki gibi, bazı ilgi çekici yan karakterlerle de tanıştık ya da Dominator serimin bu 'dünyasındaki' diğer kitaplarda duyduğumuz bazı karakterler hakkında daha fazla bilgi edindik. Bu hikayedeki diğer karakterlerden bazılarına ne olduğunu da bilmek isterim.

Daha önce tanıştığımız ama kim olduğunu hiç bilmediğimiz meşhur JC. Jessa ve Tony sürpriz oldu. Beklediğim Jessa kötü adamdı ama hayal gücümün başka fikirleri vardı. Söz vermesem de onların hikayesini anlatma eğilimindeyim. Bu yüzden her şeyi olduğu gibi bıraktım. Şımarık güzel kadın tehlikeli bir adamla oyun oynar ve sonra yazdığı çeki bozdurmasına izin vermek zorunda kalır? YUM! Daha sonra ayrılmaya çalıştığı ve adamın buna izin vermediği iyi donanımlı koruyucu alfa? Squee.

Wes ve Susanna'nın aşk yolculuğu nasıldı? Bilmiyorum. Benimle konuşurlarsa göreceğiz. Wes'i Saved'e yazdığım dan beri ilgimi çekiyor, bu yüzden onun hakkında duyacaklarımızın henüz bitmediğini hissediyorum.

Porto Campo'da ne tür çılgınlıklar oluyor? Orada olmaması gereken insanlar var mı? Kurtarılması gereken insanlar? Ya oradaki yüksek mevkilerden biri bir mahkuma aşık olursa? Ooh- eee... olasılıklar burada!

Bu hikayelerden herhangi biri gerçekleşecek mi? Gerçekten bilmiyorum. Aklıma gelen her fikri, tanıştığım her karakteri yazmaya kalkışsaydım kesinlikle kendimin bir klonuna ihtiyacım olurdu. Birinci dünya yazar sorunları - benim fikirlerim

tavşanlar gibi ürerler. Sanırım hikaye fikirlerimin hiç tükenmeyeceğini söylemek yanlış olmaz.

Bu hikayenin bitmesini istemediğimi ve neredeyse bir üçleme haline geldiğini biliyorum (bununla savaştım, Peggy M. Ama

içten içe bunun bir olasılık olduğunu biliyordunuz!) bu ikisinin iyi olduğunu biliyoruz. Çünkü Killian ne yapmak zorunda olursa olsun onların iyi olmasını sağlayacaktır.

Violet, ona hak ettiği tatlı hayatı vermek için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olan Killian'ın sevgi dolu kucağında güç buldu.

Killian'ın şeytanlarını öldürmesine yardım etti.

Yapabileceğini bildiğinden daha güçlü hale geldi.

İmkansız gibi görünen bir durumdan kurtuldu. Sadece kendi yeteneklerinin derinliklerine inmeyi değil, aynı zamanda bir destek sistemine sahip olduğuna ve tamamen yalnız hissetmek zorunda olmadığına güvenmeyi de öğrendi.

Onu incitmesine rağmen Killian'a inandı.

istemedi ve ikisi de bundan büyüyerek çıktılar, yani aşk galip geldi.

İnsanların yaptıkları şeyler, korkunç olabilecek şeyleri harekete geçirdi, ancak bu ikisine mutluluklarını getirdi-

sonsuzu dek.

<Mutlu iç çekiş>

Bu süreçte bana destek olanlara çok teşekkür ederim yolculuk. Tasarımcı tanrıçam, arkadaşım ve Kill Game yayınlandığında büyük bir şekilde yanımda olan alfa okuyucularımdan biri olan Haelah'a ekstra teşekkürler.

Ve Peggy - son birkaç yıldır tüm kitaplarımda ve alfa okuyucum olarak Dirty Stack'te büyük yardımları oldu. Liz C'ye de bu hikâye hakkında heyecanlandığı ve gelen kutunuza düşer düşmez ele aldığı için çok teşekkür ederim.

Tüm civcivlerime, minicik sokak ekibime, Beta ve ARC okuyucularıma ve bunu okuduğunuz için SİZE çok teşekkürler.

Çalışmalarımda yeniyseniz, dişlerinizi geçirebileceğiniz ÇOK sayıda hikaye var. Dirty Stack benim 22nd yayınlanmış romanım ve birden fazla romantizm türünde yazıyorum.

Bazen karanlık.

Bazen daha karanlık. Bazen komik. HER ZAMAN seksi sahneler ve mutlu bir son.

XOXO

DD Prince

Okuyucular:

Bu kitabı sevdiyseniz, Tommy Ferrano, Killian'ın arkadaşı Dario Ferrano ve ellerinde tutmak için her şeyi yapacakları kadınlarla tanışacağınız Dominator Serisi'ne göz atın. Bu seri karanlık bir mafya romantizmi ve tetikleyici uyarılar var - Tommy aşırı bir anti-kahraman - ama benim en popüler serim. Saved, benim nihai anti kahramanım olabilecek Alessandro ile çok karanlık bir spin-off. Wes ve Will de bu hikayede ortaya çıkıyor.

Ayrıca, yoğun bir şekilde sahiplenici bir alfa vampir ve her şey anlamına gelen simbiyotik bir bağlantı ile karanlık ve tabu bir vampir romantizmi olan Nektar Üçlemem var.

Aynı zamanda Güzel Motorcu Serisi'nin de yazarıyım ve bu kitabı yayınladığım sırada şu ana kadar dört kitabım çıkmıştı çok daha fazlası gelecek. Bu seri benim en popüler ikinci serim ve bir motorcu ile onun sevgilisinin aşk hikayesini izlerken dostluğu, kardeşliği ve geniş aileyi keşfediyor. seçilmiş kadın ortaya çıkıyor. Her hikâye farklı bir çift hakkında ve her türlü iyi hissettiren anın yanı sıra kahkahalar, gözyaşları, hisler ve çok çok seksi zamanlar var.

Ayrıca Alphahole var, her türlü buhar ve kahkaha ile düşmanlardan aşıklara ev arkadaşı romantizmim ve İyi Kız Aiden'in erkek kardeşi ve SİRLARI olan pembe saçlı dışa dönük Ally Kingston hakkında Kötü Kız.

Seksi kurt şekil değiştirenleri seviyorsanız, **Isıran ve düğümleyen** süper seksi bir şekil değiştiren romantizmi olan Wild da var ve hatta Hot Alpha Alien Husbands serimde bir uzay çöpçatanlık projesi hakkında bazı şımarık ve eğlenceli hafif hikayeler yazdım.

Çarpık ve karanlık peri masalı yeniden anlatımlarını sever misiniz? Mutlu sona ulaşan bir canavar hakkındaki The Hollow Duet'e göz atın. Evet, bu da oraya gidiyor.

Umarım daha fazla kitabıma göz atarsınız. Eğer bir kısmını ya da tamamını okuduysanız, çok teşekkür ederim.

Facebook'taki okuyucu grubuma katılmaktan, beni Instagram veya Twitter'da takip etmekten ve / veya yaklaşan sürümler, kitap imzaları vb. hakkında haberler almak için ücretsiz bültenime kaydolmaktan çekinmeyin.

Kitaplarımı satın alarak veya abonelik programları aracılığıyla okumak için abone olarak hayalimi yaşamama yardımcı olduğunuz için çok teşekkür ederim.

Eğer beğenirseniz, bir yorum yazarsanız çok sevinirim - kısa bir yorum bile çok yardımcı olur.

Sevgilerimle

, DD Prince

DD Prince'in Kitapları:

Bu liste yayınlandıktan sonra güncellenmiş olabilir, bu nedenle DD Prince'in kitaplarının tam listesi için ddprince.com veya Amazon'u kontrol edin.

Bazı DD Prince kitapları Amazon'a özeldir ve diğerleri yaygın olarak satılmaktadır.

Karanlık Mafya Romantizmi: Borç ödeme olay örgüsüne sahip karanlık bir romantizm.

Dominator (Tommy ve Tia)

Görücü usulü evlilik. Mafya. Adam kaçıрма.

Dominator 2; Doğruluk mu Cesaret mi (Dario ve Angel)

Karanlık temalar içeren seks kölesi kurtarma romantizmi.

Hükümdar 3; Bağlanmamış

More Tommy, More Dare; mutlak hakimiyet!

Ayrıca mevcut:

Kurtarıldı (Alessandro ve Holly)

Unbound'dan sonra okunması gereken bir spin off hikayesi. (Saved, DD'nin şimdiye kadarki en karanlık aşk kitabı olabilir). Lex bu hikayenin kahramanı değil. Holly. (Will Coulter Holly'nin koruması ve Wes Traynor da Alessandro'nun çocukluk arkadaşı).

Çağdaş/ Düşmandan aşığa:

Alphahole, (Aiden ve Carly)

İyi Kız, (Austin ve Jada) Kötü

Kız (Jude ve Ally)

Düşmandan sevgiliye çağdaş ve oda arkadaşı romanları

MC Romance:

Motorcu romantizmi - komedi, kızgınlık, buharlı sahneler ve biraz da cesur karanlık içeren romantik gerilim.

Bu yazının yayınlandığı tarihte serinin şu ana kadarki kitapları şunlardır

Detour (Deacon ve Ella)

Joyride (Rider ve Jenna)

Manzaralı Rota (Spencer ve Pippa)

Crossroads (Çatal ve Jojo)

Jaded (ETA 2021 sonu veya 2022 başı) (Jesse ve Gianna) Bu seri için birkaç kitap daha planlanmaktadır.

Karanlık Paranormal Romantizm: Vampir karanlık romantizm / adam kaçırma. Karanlık ve tabu öğelerle romantizmi yakalayın.

Nektar Üçlemesi (Tristan ve Kyla)

(Nektar, Ambrosia ve Esans içerir)

The Hollow Duet

Romanlar içerir - Hollow ve Holden

Karanlık ve çarpık bir erotik gerilim. Bu, Başsız Süvari efsanesinin çok fazla kıvrım ve dönüşle yeniden anlatımıdır. Atlı bu yıl bir kadını avlıyor. Ve evet, bu hikaye oraya gidiyor.

Kirli / eğlenceli / neredeyse insta-love uzaylı

romantizm Ateşli Alfa Uzaylı Kocalar: Kitap 1 -

Daxx ve Jetta Ateşli Alfa Uzaylı Kocalar: Kitap 2 -

Zane ve Tanya Kitap 3'ün tahmini varış tarihi

2022'dir.

Seksi kurt adam romantizmi

Vahşı (Tyson ve Ivy)

(ısıрма ve düğümleme ile süper seksi!)

Daha fazla shifter kitabı planlanıyor!

Bu liste, bu kitap yayınlandığından beri güncellenmiş olabilir.
Bu nedenle, mevcut kitapların tam listesi için lütfen DD Prince'in web sitesine göz atın.

DD Prince'i takip edin:

[Facebook](#) | [Twitter](#) | [Web Sitesi](#) | [Bülten](#) | [Amazon](#)

Okuduğunuz için teşekkürler! Umarım Sinsi Oyunlar Düetini ve Violet ile Killian'ın hikayesini beğenmişsinizdir.

Hikayelerimi seviyorsanız, kitabı satın aldığınız yerde bir inceleme yapmanız bana çok yardımcı olur.

İçindekiler

1

Killian

2

Killian

3

Menek

şe 4

Killian

5

Menekşe

6

Killian

7

Menekşe

8

Killian

9

Menek

şe 10

Killian

11

Menek

şe 12

Killian

13

Menekşe

14

Killian

15

Menekşe

16

Killian

17

Killian

18

Menekşe

19

Killian

20

Violet

21

Killian

22

Menek

şe 23

Killian

24

Menek

şe 25

Killian

26

Menekşe

27

Killian

28

Menek

şe 29

Killian

30

Menek

şe 31

Killian

32

Violet

33

Killian

34

Menekşe

35

Killian

36

Violet

37

Killian

38

Violet

39

Killian

40

Killian

41

Violet

42

Killian

43

Violet

44

Killian

45

Menekşe

46

Killian

47

Violet

48

Killian

49

Menek

şe 50

Killian

51

Violet

52

Violet

53

Killian

54

Violet

55

Killian

56

Menekşe

57

Killian

58

Violet

59

Killian

Sonsöz

Kitap Sonu Notları

DD Prince'in Kitapları:

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.